Cuộc Chiến Giành Hồng Nhan Đại Hán
truyenfull.vn

Mục lục

Chương 1: Lời Nguyền Tai Hại Đến Từ Thái Lan

Chương 2: Xuyên Không Cổ

Chương 3: Rơi Xuống Chiến Trường Đại Hán

Chương 4: Doanh Trại Quân Đội Ở Một Thế Giới Khác?

Chương 5: Chư Thần Ơi, Mau Cứu Con Với!

Chương 6: Nam Nhân Có Bàn Tay Đẹp

Chương 7: Trêu Chọc Tôi, Tôi Sẽ Đánh Các Anh!

Chương 8: Mông Nở Hoa

Chương 9: Ba Lần Thay Nước Tắm

Chương 10: Chạy Trốn Đụng Phải Hai Con Sói

Chương 11: Con Gái Tốt Không Chịu Thiệt Trước Mắt

Chương 12: Vương Gia Muốn Chém Đầu Thất Thất

Chương 13: Tam Vương Gia Anh Dũng Thiện Chiến

Chương 14: Thất Thất Được Tự Do

Chương 15: Sao Tôi Lại Trở Nên Xấu Xí Như Vậy?

Chương 16: Thất Thất Dẫn Sấm Sét

Chương 17: Ảo Giác Của Tam Vương Gia

Chương 18: Ý Định Mới Xuyên Không Về Nhà

Chương 19: Tôi Muốn Đi Đánh Giặc

Chương 20: Vương Gia Tính Tình Quái Lạ

Chương 21: Phân Biệt Giới Tính

Chương 22: Bom Dầu Cá

Chương 23: Thất Thất Nhếch Nhác

Chương 24: Xà Phòng Siêu Cấp Giặt Quần Áo

Chương 25: Là Nam Nhân Hay Là Nữ Nhân

Chương 26: Uy Thất Thất Với Rock And Roll

Chương 27: Thất Tướng Quân

Chương 28: Hóa Ra Tên Ma Lem Là Nữ Nhân

Chương 29: Làm Tướng Quân Đến Nỗi Ghiền Rồi

https://thuviensach.vn

Chương 30: Chuyện Lớn Rùm Beng Rồi
Chương 31: Tôi Là Hữu Tướng Quân
Chương 32: Tôi Có Vũ Khí Bí Mật
Chương 33: Từ Trên Trời Rơi Xuống Mưa Hoa
Chương 34: Giúp Ngươi Hút Độc Ra Ngoài
Chương 35: Thể Xác Và Tinh Thần Bị Giày Vò
Chương 36: Tóm Được Nhược Điểm Của Tam Vương Gia
Chương 37: Đại Hán Thiên Tử Ban Hôn Xú Nữ
Chương 38: Chúc Mừng Vương Gia, Chúc Mừng Vương Gia!
Chương 39: So Với Uy Lực Của Bom Dầu Cá Còn Lợi Hại Hơn
Chương 40: Hoàng Mệnh Không Thể Trái
Chương 41: Không Có Lựa Chọn Thứ Ba
Chương 42: Ây Giờ Không Chạy Còn Đợi Đến Lúc Nào
Chương 43: Nam Nhi Khí Thế Thua Trong Tay Nữ Nhân Xấu Xí
Chương 44: Một Tia Cảm Động Trong Lòng
Chương 45: Sa Mạc Khuynh Tình
Chương 46: Chiếm Tiện Nghi Còn Ra Về
Chương 47: Côn Điện Phòng Sói Dữ
Chương 48: Tiểu Phú Bà Bạc Triệu Giắt Đầy Eo
Chương 49: Cóc Mà Đòi Ăn Thịt Thiên Nga
Chương 50: Vương Phi Thực Dã Man
Chương 51: Chúng Ta Cùng Thảo Bản Hiệp Nghị
Chương 52: Hai Yêu Cầu Của Thất Thất
Chương 53: Vương Gia Không Phải Mẫu Người Mà Ta Thích!
Chương 54: Đại Sắc Lang, Con Cóc
Chương 55: Vương Phi Của Ngài Có Lễ Nghi Rồi!
Chương 56: Ngươi Nhất Định Là Vương Phi Của Ta
Chương 57: Đêm Động Phòng Hoa Chúc
Chương 58: Lạc Hồng
Chương 59: Xấu Nữ Như Thế Mê Hoặc Lòng Người
Chương 60: Ngô Giám Quân Kiểm Tra Lạc Hồng
Chương 61: Lưu Đại Thúc?

https://thuviensach.vn

Chương 62: Lần Đầu Đùa Giỡn Ngô Giám Quân
Chương 63: Sa Mạc Hắc Tốc Xà
Chương 64: Nụ Hôn Nhẹ Tựa Lông Hồng
Chương 65: Đem Mông Giấu Đi
Chương 66: Lần Hai Đùa Giỡn Ngô Giám Quân
Chương 67: Ngô Trung Nghĩa Sợ Hãi Ngất Đi!
Chương 68: Dương Dương Tự Đắc
Chương 69: Xấu Nữ Khiến Người Ta Sợ Hãi
Chương 70: Lần Ba Đùa Giỡn Ngô Giám Quân
Chương 71: Phu Quân Thống Soái
Chương 72: Ngàn Vạn Lần Đừng Đánh Mông
Chương 73: Một Ngày Một Đêm
Chương 74: Tai Hại Chết Người
Chương 75: Cảnh Sắc Mê Hoặc
Chương 76: Nhiệt Tình Khiêu Gợi, Vo Hạn Mi Hoặc
Chương 77: Tình Thế Bắt Buộc
Chương 78: Cắn Vào Áo Giáp
Chương 79: Tàn Dư Quân Hung Nô Trên Sa Mạc
Chương 80: Liều Chết Chiến Đấu
Chương 81: Đồng Quy Vu Tận
Chương 82: Bất Đắc Dĩ Òa Khóc
Chương 83: Lưu Lạc Bói Toán Sư
Chương 84: Bói Toán Sư Tiên Đoán
Chương 85: Lòng Hắn Bỗng Trở Nên Băng Giá
Chương 86: Tuyệt Không Từ Bỏ
Chương 87: Bói Toán Sư Trao Đổi Điều Kiện
Chương 88: Là Tiểu Bảo Bối Hay Là Yêu Tinh Phiền Phức
Chương 89: Khải Hoàn Hồi Trường An
Chương 90: Xấu Phi Vào Phủ
Chương 91: Ninh Vân Nhi Đánh Đàn
Chương 92: Làm Vương Phi Cũng Không Tệ
Chương 93: Vương Gia Chê Ta Xấu

https://thuviensach.vn

Chương 94: Vương Phi Phải Chăng Mang Thai Rồi?
Chương 95: Có Phần Lãnh Phí Giường Lớn
Chương 96: Khiêu Chiến Tôn Nghiêm Của Hắn
Chương 97: Nữ Nhân Nghịch Ngợm Khó Mà Quản Chế
Chương 98: Ta Phải Khiến Ngươi Hoàn Toàn Từ Bỏ Ý Định Này
Chương 99: Xấu Phi Hoá Mỹ Nhân
Chương 100: Mỹ Nhân Khoả Thân
Chương 101: Vịt Trời Bất Ngờ Hoá Phượng Hoàng
Chương 102: Nữ Bá Vương Đường Phố Trường An
Chương 103: Đêm Tình Bạo Ngược
Chương 104: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (1)
Chương 105: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (2)
Chương 106: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (3)
Chương 107: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (4)
Chương 108: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (5)
Chương 109: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (6)
Chương 110: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (7)
Chương 111: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (8)
Chương 112: Xuân Dược (1)
Chương 113: Xuân Dược (2)
Chương 114: Khăn Che Mặt Mê Người (1)
Chương 115: Khăn Che Mặt Mê Người (2)
Chương 116: Khăn Che Mặt Mê Người (3)
Chương 117: Khăn Che Mặt Mê Người (4)
Chương 118: Nghi Ngờ: Ban Hôn Xấu Nữ
Chương 119: Trộm Lòng Của Nàng (1)
Chương 120: Trộm Lòng Của Nàng (2)
Chương 121: Trộm Lòng Của Nàng (3)
Chương 122: Đại Náo Hoàng Cung
Chương 123: Đại Náo Hoàng Cung (2)
Chương 124: Đại Náo Hoàng Cung (3)
Chương 125: Giam Cầm Chân Tình (1)

https://thuviensach.vn

Chương 126: Giam Cầm Chân Tình (2)
Chương 127: Giam Cầm Chân Tình (3)
Chương 128: Nhầm Giường (1)
Chương 129: Nhầm Giường (2)
Chương 130: Nhầm Giường (3)
Chương 131: Nhầm Giường (4)
Chương 132: Nhầm Giường (5)
Chương 133: Nhầm Giường (6)
Chương 134: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (1)
Chương 135: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (2)
Chương 136: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (3)
Chương 137: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (4)
Chương 138: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (5)
Chương 139: Phản Chiến Vì Yêu (1)
Chương 140: Phản Chiến Vì Yêu (2)
Chương 141
Chương 142: Thất Thất Đến Từ Tương Lai
Chương 143: Ông Chủ Thất Tắc Giai Nhân
Chương 144: Quan Tài Trống Không
Chương 145: Cải Tử Hoàn Sinh
Chương 146: Mèo Và Chuột
Chương 147: Vị Thượng Khách Trăm Mối Tương Tư
Chương 148: Vương Gia? Tướng Công?
Chương 149: Sát Khí
Chương 150: Ấp Ủ Tâm Sự
Chương 151: Lời Thỉnh Cầu
Chương 152: Bặt Vô Âm Tín
Chương 153: Hiệp Nghị Bán Mình
Chương 154: Rượu Độc
Chương 155: Dối Trên Lừa Dưới
Chương 156: Sự Kiện Quan Tài Trống
Chương 157: Thiện Ác Ắt Báo

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Lời Nguyền Tai Hại Đến Từ Thái Lan

Nữ thừa kế duy nhất đống tài sản kếch xù của Uy Thị, Uy Thất Thất 17 tuổi vẫn luôn có một giấc mộng ngọt ngào nhưng cũng không kém phần hãi hùng.

Hãi hùng vì: trong mộng có vô số sâu bọ màu vàng lúc nhúc bò về phía cô, leo lên cơ thể cô, cắn khuôn mặt cô rồi chui vào da thịt cô, khiến cô đau đớn không sao chịu nổi…..

Ngọt ngào vì: có một chàng trai vóc người cao lớn đột nhiên xuất hiện, ôm lấy cô, sau đó bọn họ quấn quýt si mê trên sa mạc mênh mông hoang vắng, những cái vuốt ve âu yếm, lẫn những nụ hôn nồng nhiệt nóng bỏng, cùng với cơn sóng tình cuộn trào mãnh liệt……

Hãi hùng, ngọt ngào không ngừng đan xen, khiến mỗi lần trước lúc đi ngủ, cô vừa lo lắng lại vừa chờ mong, Thất Thất không biết nó có ý nghĩa gì, song đó chính là một lời nguyền tai hại đến từ Thái Lan…

……

Ở Thôn “Hạ Giáng Đầu” nổi tiếng Thái Lan, bà lão Thảo Quỷ đã ngoài 60 tuổi nghênh đón một người phụ nữ Trung Quốc hơn 50 tuổi có

https://thuviensach.vn

mái tóc dài đầy vẻ quyến rũ.

Trong bộ dụng cụ có một đàn sâu độc màu vàng đương ngọ nguậy khiến người ta buồn nôn kinh tởm, bà lão Thảo Quỷ gắp một con sâu độc ra, vươn tay về phía người phụ nữ tóc dài ăn mặc quyến rũ đứng bên cạnh.

“Con sâu này, có thể sử dụng những thứ bên mình để hấp thu năng lượng vũ trụ, làm vậy việc mới thành. Bà Uy, máu cô gái kia mà tôi cần, đã mang đến chưa?”

“Ở trong này!” Người phụ nữ thần bí lấy một chiếc lọ nhỏ ra đưa cho bà lão Thảo Quỷ, bà lão Thảo Quỷ liếc nhìn lọ nhỏ, bật cười nham hiểm.

“Không tính sai đâu, đưa đi rồi đừng hòng quay về được!”

“Đưa đi xa một chút, tôi rất hận con bé đó! Hãy biến tất cả may mắn của nó thành bất hạnh, tốt nhất là đến thời đại chiến tranh liên miên!”

Bà lão Thảo Quỷ liếc nhìn người phụ nữ kia “Năm mươi vạn có mang đến không?”

“Mang đến rồi. Bà lão Thảo Quỷ, tôi không muốn để nó được sống thoải mái ở thời đại kia, có biện pháp nào làm thêm một đạo cổ không?”

“Có rất nhiều cổ. Đối với một cô gái mà nói, đau khổ nhất là việc gì?”

Người phụ nữ kia đăm chiêu suy tư xoa mặt, bỗng nở nụ cười tà ác “Dung mạo……”

“Thêm năm mươi vạn nữa!” Bà lão Thảo Quỷ chìa tay ra.

“Tôi sẽ đưa cho bà, chỉ cần bà làm thật tốt!”

Người phụ nữ kia nhìn đám sâu độc lúc nhúc trong bộ dụng cụ, không an tâm hỏi: “Loại sâu độc này sẽ không chết giữa chừng để nó có cơ hội

https://thuviensach.vn

quay về đây chứ?”

Bà lão Thảo Quỷ nhổ ngụm nước miếng bôi vẽ trên mặt đất đầy kinh tởm: “Không đâu, nhưng dung mạo cổ có cách phá giải!”

Người phụ nữ kia nghe thế liền gấp gáp “Có cách phá giải?”

“Đúng, nếu không may có người yêu cô ta, và cô ta trao đêm đầu tiên của mình cho người đó thì dung mạo cổ sẽ được hoá giải hoàn toàn!”

“Ha ha! Một người con gái không có dung mạo thì làm sao có người yêu nó chứ, đúng là người điên nằm mộng!” Người phụ nữ kia rút một phong bì tiền dày cộp từ trong túi da “Hãy dùng cả hai loại cổ đó! Tôi muốn nó vĩnh viễn biến mất khỏi đây, cũng phải sống trong đau khổ nữa……”

Người phụ nữ kia dán mắt nhìn hai con sâu độc gớm ghiếc trong bộ dụng cụ, không khỏi cười lớn trong lòng, Uy Thất Thất, nếu có trách thì trách mày là người thừa kế duy nhất của Uy gia, tao chỉ là mẹ kế của mày mà thôi, tao phải giành lại quyền lực cho con gái tao…

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Xuyên Không Cổ

Họ tên: Uy Thất Thất

Tuổi: vừa tròn 17 tuổi

Ngoại hình: tóc ngắn, cao 1m69, thích mặc áo phông, quần jean, đi giày sneakers đế cao, thích có nhiều tạo hình phong cách…

Nghề nghiệp: học sinh năm thứ ba trường trung học nữ sinh Huyền Đức

Tính cách: hoạt bát hiếu động, mạnh mẽ thiện chiến, thích bênh vực kẻ yếu.

Sở trường: giỏi Tán Đả (*), từng nhiều lần đoạt giải quán quân Tán Đả, thích rock and roll.

(*) Tán Đả (Tán thủ, đối kháng): một nội dung của bộ môn Wushu

Thân phận: nữ thừa kế duy nhất của tập đoàn Uy Thị, “chị cả” của trường Huyền Đức.

Châm ngôn cửa miệng: Xưa có hiệp nữ, nay có Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

…….

“Đừng xem nữa, Uy Thất Thất đến kìa…”

Phía ngoài cổng trường nữ sinh Huyền Đức, có vài nam sinh vội giấu bản giới thiệu vắn tắt về Uy Thất Thất trong tay ra sau lưng, chen lấn xô đẩy nhau, biểu cảm khát khao mong ngóng trông về phía cổng trường.

Hơn chục nữ sinh cười nói vui vẻ bước ra khỏi vườn trường, dẫn đầu là một cô gái dáng người cao gầy, dung mạo xinh đẹp, nước da trắng ngần, đôi mắt to tròn long lanh tươi cười như hoa, chiếc mũi cân đối, đôi môi đỏ mọng, vừa nhìn đã khiến cho người ta yêu thích.

Đó chính là Uy Thất Thất, “chị cả” của trường Huyền Đức, duyên dáng yêu kiều, được hầu hết học sinh trong trường sùng bái, đương là thời điểm tan trường cùng bạn học.

“Thất Thất, lại có người mến mộ kìa…” Phía sau có cô bạn đẩy Uy Thất Thất một cái. Ánh mắt Thất Thất lập tức cảnh giác nhìn về phía những nam sinh đó, mấy cậu kia liền kẻ đẩy người huých né tránh.

Thất Thất bĩu môi bật cười “Nhát gan như chuột nhắt, ngay cả dũng khí lại đây chào hỏi cũng không có, đừng để ý đến bọn họ nữa!”

Xa xa, một chiếc Chrysler Limousine sang trọng chạy tới, bác tài xế tầm tuổi trung niên xuống xe, cung kính mở cửa xe, Thất Thất vẫy tay chào tạm biệt bạn bè, rồi chui nhanh vào xe, chiếc xe từ từ rời đi.

Uy Thất Thất nhàn nhã ngồi trong xe, buồn chán bật đầu máy video lên, xem phim hài Mr Bean, ăn bắp rang bơ trong tay, cô duỗi thẳng đôi chân thon dài cho đỡ mỏi, vừa xem vừa cười khúc khích.

Người tài xế nhìn Uy Thất Thất qua kính chiếu hậu, là con gái của một gia đình giàu có nên vô ưu vô lo, lại là người thừa kế duy nhất khối tài sản

https://thuviensach.vn

khổng lồ, nhất định ăn sung mặc sướng, cả đời phú quý.

Khi Uy Thất Thất đang xem hăng say nhất, thì chiếc xe đột nhiên ngừng lại. Thất Thất lập tức ngẩng đầu lên, nhìn về phía trước với vẻ kỳ lạ, đã xảy ra chuyện gì? Sao đột nhiên dừng lại?

Bác tài giơ hai tay lên che đầu, lớn tiếng thét "Sao lại có nhiều sâu bọ màu vàng thế này? Trời ơi, trên xe toàn là sâu bọ!"

"Gì cơ?" Uy Thất Thất vội mở cửa xe, đương định xuống xe, đột nhiên cảm thấy chóng mặt dữ dội, nghe thấy giọng nói của một người phụ nữ ong ong bên tai, gương mặt bắt đầu đau đớn tái tê. Cô ôm chặt lấy mặt, cảm giác như có vô số sâu bọ đang chích cô. Trước mắt Thất Thất xuất hiện ảo giác, có một con sâu màu vàng to đùng, đang bò về phía cô.

"Chú Ngôn, chú Ngôn!"

Bác tài nghe thấy tiếng hét hoảng sợ của Thất Thất, bất chấp những con sâu bọ kia, vội vàng chạy về phía cô, nhưng đã quá muộn rồi, ông trông thấy Uy Thất Thất bị bao phủ trong quầng sáng màu đỏ, cơ thể như những hạt cát bụi bị gió cuốn đi, chầm chậm tan biến, cuối cùng chớp mắt một cái thì không thấy đâu nữa…

Bác tài giật mình mở to hai mắt, quả thực không dám tin vào mắt mình, ông ra sức dụi dụi mắt, rồi chăm chú nhìn kỹ lại. Ghế ngồi phía sau xe vẫn đang chiếu hài kịch Mr Bean, không thấy bóng dáng Uy Thất Thất nữa, ông nhất thời sững sờ…

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Rơi Xuống Chiến Trường Đại Hán

Uy Thất Thất cảm giác những con sâu bọ gớm ghiếc kia biến mất trong nháy mắt, trước mặt cô bỗng sáng bừng, vì thế mới yên tâm thở phào nhẹ nhõm, sao thế nhỉ, sao bỗng dưng xuất hiện ảo giác đáng sợ như vậy? Có thể mấy ngày qua tập trung tham gia thi đấu Tán Đả, nên có hơi mệt nhọc, nhớ lại những thủ hạ bại tướng dưới tay mình, cô vô cùng phấn chấn.

Song… Hiện tại Uy Thất Thất không phấn chấn nổi nữa, cô phát hiện mình đang đứng giữa một bãi đất hoang vu, đằng xa bụi bay mịt mù, hình như có rất nhiều ngựa đang phi như bay đến đây.

Trời ơi, rầm rộ như vậy, không lẽ nơi này đang quay phim, chú Ngôn đâu rồi? Xe của cô đâu? Uy Thất Thất nhìn quanh bốn phía, ngoại trừ bụi cát tung bay, hoàn toàn không có thứ gì hết.

Xa xa có một đoàn người phi ngựa tới ngày càng gần, Uy Thất Thất trợn mắt nhìn, đây quả là thiên binh thần tướng, lẽ nào là ảo ảnh, cô nghe thấy vó ngựa đạp trên mặt đất phát ra tiếng vang ầm ầm, không thể nào là ảo ảnh được , rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nếu như không trốn đi, phỏng chừng sẽ biến thành oan hồn dưới vó ngựa.

https://thuviensach.vn

Thất Thất nhanh chóng chạy tới chỗ gò núi bên cạnh, hy vọng bọn họ hãy chạy qua đây nhanh đi, trong đầu cô có vô số tưởng tượng, duy nhất không biết hiện tại đang xảy ra chuyện gì. Song cô dám khẳng định một việc, chờ lát nữa về nhà, nhất định sẽ phê bình chú Ngôn nghiêm khắc, bỏ mặc cô một mình rồi chạy đâu mất.

Nhưng Uy Thất Thất bị cảnh tượng nguy nga trước mắt dọa hết hồn, hàng ngàn hàng vạn kỵ binh mặc áo giáp, dừng lại ngay phía trước gò núi, những chú ngựa cao lớn uy mãnh, đoàn người đó xem ra ai cũng dũng mãnh vô địch, còn làm giống y như thật, không biết bộ phim mới nào sắp công chiếu đây.

“Bắt lấy tên lính quân địch!” Một vị tướng lĩnh cầm đầu khua bội kiếm trong tay, chỉ vào Uy Thất Thất trên gò núi.

Binh lính quân địch? Uy Thất Thất nổi nóng nhìn vị tướng lĩnh kia, cô cũng không phải diễn viên quần chúng, không có lý gì phải phối hợp diễn xuất với bọn họ.

Nhưng không chờ cô kịp phản ứng, đã bị vài binh lính bắt giữ, lưỡi đao kề ngay sát cổ, dưới ánh mặt trời lưỡi đao trông sắc bén vô cùng, không giống như là nói giỡn.

“Đừng quá đáng nha! Các anh làm gì thế… Này, này…” Uy Thất Thất cẩn thận dè dặt nhìn thanh đao trên cổ, dùng tay khẽ đẩy lưỡi đao kia ra “Lầm rồi, tôi là Uy Thất Thất.”

“Câm miệng! Ta xem ngươi nhất định là gián điệp của Hung Nô, nếu không tại sao lại không mặc áo giáp, còn chạy ra chiến trường!” Một binh lính xách Uy Thất Thất lên, lôi xuống cồn cát.

“Dò la quân tình, trở về giao cho Tam vương gia xử lý!”

https://thuviensach.vn

“Tên tiểu tử xấu xí như vậy, chi bằng giết một đao cho gọn!” Viên phó tướng nhảy xuống ngựa, khinh thường liếc nhìn Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất cảm giác tình hình có phần không ổn, đây giống như không phải đang đóng phim, sao chân thật quá vậy, nhưng rốt cuộc là thế nào, cô sợ đến nỗi sắp bật khóc, chú Ngôn đâu, xe cô đâu, cô muốn rời khỏi nơi này.

Uy Thất Thất lựa đúng thời cơ lúc viên phó tướng kia lơi lỏng phòng bị, tung một cước, đá ngã một binh lính, cướp ngay con ngựa bên cạnh, nhảy lên lưng ngựa, cô vốn dĩ không biết cưỡi ngựa, nhưng với tình thế này cô đành bất chấp, Uy Thất Thất ôm chặt lấy cổ con ngựa, gắng sức cầm dây cương, ngựa lao đi vun vút.

“Mau bắt lấy hắn!” Tên tướng lĩnh căm tức quát, viên phó tướng cũng thấy rất mất mặt, sao lại để tên tiểu tử gầy yếu như thế, dễ dàng cướp được ngựa, bỏ chạy mất tiêu rồi.

Viên phó tướng liền nhảy lên lưng ngựa, mang theo vài binh lính, đuổi sát đằng sau.

Uy Thất Thất nhắm mắt lại, lao đi như điên, trong đầu không ngừng tự hỏi, rốt cuộc cô đang ở nơi nào, sao có nhiều người điên như vậy, con sâu kia nhất định có vấn đề, những kẻ dã man đó sẽ giết cô thật sao.

Đột nhiên con ngựa dừng lại, Uy Thất Thất hoảng sợ mở choàng mắt ra, cả người cô bay về phía trước, con ngựa xúi quẩy, sao trông thấy hố to lại không hí lên một tiếng cảnh báo, khiến cô té ngã xuống hố đất, bùn dính khắp mặt khắp miệng.

Uy Thất Thất ngã thất điên bát đảo, không dễ gì bò dậy nổi, nghe thấy trên miệng hố truyền đến một tràng cười khoái trá.

“Còn có tên ngốc như vậy, cưỡi ngựa không nhìn đường, ha ha!”

https://thuviensach.vn

“Này, các anh làm vậy là phạm pháp đấy?” Uy Thất Thất hướng về phía bọn họ lớn tiếng quát.

“Vương pháp! Ha ha, Tam vương gia của chúng ta chính là vương pháp, lát nữa kẻ gian tế như ngươi bị áp giải về, sẽ biết thế nào là vương pháp!”

“Lũ khốn này!” Uy Thất Thất tức giận mắng chửi, nhưng ngẫm lại, cứ hao phí sức như vậy cũng không phải là biện pháp hay, trước tiên sẽ giải thích lại lần nữa, phải làm rõ xem đây là chỗ khỉ nào, sao cô lại tới đây, xe của cô biến đâu mất rồi?

“Kéo hắn lên đi!” Viên phó tướng ra lệnh cho binh lính kéo Uy Thất Thất lên.

Vì đề phòng Uy Thất Thất lại chạy trốn lần nữa, tên tướng lĩnh cầm đầu sai người lấy dây thừng trói chặt Thất Thất, thê thảm nhất chính là, Uy Thất Thất bị ném vào trong xe tù, đội quân phi ngựa khí thế ngút trời rời khỏi vùng đất hoang vắng này.

Uy Thất Thất nhìn cát bụi cuộn bay mịt mù, và cảnh tượng đổ nát thê lương xung quanh, tâm trí bỗng trở nên mờ ảo khó bề tưởng tượng nổi…

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Doanh Trại Quân Đội Ở Một Thế Giới Khác?

Đội quân đi rất lâu, cuối cùng cũng đến đích, khắp nơi đều là lều trại đóng quân, Uy Thất Thất lúc này mới hiểu được, cô đã tới một thế giới khác.

Đây là một doanh trại quân đội, mấy tên lính lôi lôi kéo kéo đẩy mạnh cô vào sau một cánh cửa sắt, bên trong có rất nhiều tù nhân, người nào cũng nhếch nhác ngả nghiêng xiêu vẹo, còn cả mùi hôi thối bốc lên nồng nặc. Uy Thất Thất vốn quen với cuộc sống nhung lụa, sao có thể chịu nổi cảnh này, cô bịt mũi ngồi xổm sang một bên.

Một binh lính ngồi cạnh trông có vẻ lớn hơn Uy Thất Thất, sáp lại gần cô hỏi "Tiểu huynh đệ, xem ra không giống người Hung Nô, sao lại bị bắt vào đây vậy?"

"Hung….. Hung Nô?" Uy Thất Thất kinh ngạc nhìn hắn, những người trong ngục này là người Hung Nô sao? Trong lịch sử, Hung Nô là một quốc gia được thành lập từ các bộ lạc hung hãn, cuối cùng bị Đại Hán tiêu diệt, lẽ nào cô đang ở triều Hán? Uy Thất Thất vội kéo tên binh lính trẻ tuổi kia.

"Anh nói? Hiện nay đang đánh trận với Hung Nô, vậy nơi này là…"

https://thuviensach.vn

“Doanh trại Đại Hán, doanh trại của Tam vương gia Lưu Trọng Thiên.”

Uy Thất Thất lập tức thất thần ngồi xuống đất, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên? Doanh trại Đại Hán? Trời ơi, chú Ngôn lái xe đưa cô đến triều Đại Hán, cô xuyên qua thời gian, đi tới thời cổ đại xa lắc xa lơ, cô không dám tin, nhìn binh lính trẻ tuổi kia.

“Anh không bịa chuyện lừa tôi đấy chứ? Cũng không phải đang nói giỡn chứ?”

“Ngươi nói cái gì? Bịa chuyện? Ta hiện tại cũng bị bắt rồi, đâu có tâm tình nói giỡn với ngươi, không biết khi nào sẽ bị chém đầu…”

Uy Thất Thất giật nảy mình, chém, chém đầu, cô vừa mới tròn 17 tuổi, còn chưa học xong trung học, sống vẫn chưa đủ lâu, cô cũng không muốn chết, vì thế cô kích động đứng lên, lớn tiếng hét ra phía ngoài song sắt.

“Ê, mở cửa, các anh lầm rồi, tôi là Uy Thất Thất – nữ sinh trường trung học Huyền Đức, mau thả tôi ra, tôi muốn về nhà!”

Bên ngoài hoàn toàn chẳng có ai để ý đến cô, Uy Thất Thất sốt ruột vô cùng, vẫn không ngừng la hét.

“Tôi là Uy Thất Thất, không phải là người ở thời đại này, tôi đến nhầm nơi rồi.” Đến nhầm nơi? Uy Thất Thất cảm thấy thật nực cười, cô còn chẳng biết mình đến đây bằng cách nào, bằng hai chân sao?

“Có ai không? Mau thả tôi ra, tôi muốn rời khỏi chỗ quái quỷ này! Tôi không phải người Hung Nô!”

“Lũ khốn kiếp! Lũ rùa rụt đầu!”

“Lưu Trọng Thiên, mau ra đây cho tôi, thả tôi ra!”

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất liên tục gào thét, người lính trẻ tuổi kia tái xanh mặt, lập tức kéo cô lại, nhỏ giọng nói "Ngươi điên rồi, tên của Tam vương gia ngươi cũng dám gọi, ngươi không sợ bọn chúng chém đầu ngươi sao!"

"Không có vương pháp sao? Dựa vào đâu đòi chém đầu tôi, tôi không phải người Hung Nô! Hơn nữa, tên của tổng thống cũng có thể gọi tùy thích, Lưu Trọng Thiên thì đặc biệt hơn sao? Chẳng phải cũng chỉ là cát bụi trong lịch sử thôi ư!"

Người lính trẻ tuổi chẳng còn cách nào khác, cảm thấy tốt hơn hết nên tránh xa tên điên này một chút, nếu không mình cũng chung số phận xui xẻo.

Quả nhiên, cánh cửa sắt được mở ra, vài tên lính phẫn nộ tiến vào "Các ngươi không muốn sống nữa có phải không, kẻ nào dám gọi tên vương gia thế!"

"Là tôi, mau thả tôi ra!"

"Ái chà, cũng lợi hại gớm nhỉ, không muốn sống nữa có phải không!"

Một binh lính túm tóc Uy Thất Thất lôi ra ngoài, nhưng tóc cô quá ngắn, binh lính kia bị trượt tay, Uy Thất Thất thừa cơ co cẳng bỏ chạy.

"Bắt lấy hắn, tiểu tử thối!"

Uy Thất Thất dù gì cũng đã luyện qua Tán Đả, không như những cô gái yếu đuối thông thường, cô nhìn khắp tứ phía, nhanh như chớp bỏ chạy vào trong doanh trại. Đám binh lính lớn tiếng hò hét, truy đuổi sát ngay sau, hai tên lính trước mặt lập tức nổi lên cảnh giác, cũng xông lên trước.

Hỏng bét, Uy Thất Thất có chút hoảng hốt, phía sau có truy binh, đằng trước lại bị chặn đường, làm thế nào bây giờ? Cô thoáng trông thấy một lều trại bên tay phải, bất chấp hết thảy, không chút do dự liền chui vào đó, vừa

https://thuviensach.vn

mới chui vào, thì có hai tên lính đi tới, đứng canh trước cửa lều, may thật, xem ra vừa đúng lúc đổi gác.

"Có thấy tên tiểu tử tóc ngắn cũn chạy qua đây không?"

"Không thấy! Nơi này rất an toàn!"

"Phải chú ý canh phòng nghiêm ngặt, nếu có sơ suất gì, cẩn thận cái đầu các ngươi đấy!"

"Vâng!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Chư Thần Ơi, Mau Cứu Con Với!

Uy Thất Thất thở phào một hơi, mẹ ơi, thật xui xẻo, không biết tại sao lại chạy đến Đại Hán, có cách nào để quay về không? Cái nơi chết tiệt này, cô không muốn nán lại chút nào, không có đường sá rộng rãi, không có đô thị hiện đại tuyệt đẹp, quan trọng nhất là không có xe và bác tài xế, hài kịch Mr Bean, rồi internet, trời ơi, cuộc sống như vậy làm sao sống nổi đây!

Uy Thất Thất liếc nhìn quần áo trên người, đây là vật kỷ niệm duy nhất về cuộc sống tốt đẹp trong quá khứ của cô, chỉ có bộ quần áo này, đôi giày thể thao dưới chân, còn cả chiếc túi sách cô đang đeo sau lưng…

“Chư thần ơi, mau cứu con với, đưa con trở về nhà đi! Con là ‘chị cả’ của trường nữ sinh Huyền Đức, là nữ thừa kế của tập đoàn tài chính Uy Thị!” Uy Thất Thất nhỏ giọng cầu khấn.

“Kẻ nào? Kẻ nào đương ở đây?”

Uy Thất Thất nghe thấy trong lều trại có người, lập tức trong lòng kinh sợ, đột nhiên cảm thấy sau gáy có tiếng gió lùa, có người túm lấy cổ áo cô, lôi sang đó, tiếp theo cô bị người đó dùng cánh tay kẹp chặt cổ. Đó là một cánh tay trần trụi cứng cáp, ướt sũng còn dính đầy bọt nước. Uy

https://thuviensach.vn

Thất Thất ngoảnh lại nhìn, trông thấy một chàng trai vừa mới tắm xong, trên người không một mảnh vải che thân…

Thất Thất lập tức nhìn sang chỗ khác, nhất thời mặt đỏ tía tai, song không dám lớn tiếng hét lên, sợ binh lính bên ngoài nghe thấy được, mình sẽ gặp phiền toái, nhưng đằng sau lại là một chàng trai đang loã lồ a.

Cô đưa lưng về phía chàng trai kia, bị ôm chặt như vậy, quần áo mỏng manh, không ngăn được sức mạnh từ thân thể hắn truyền đến. Uy Thất Thất càng ra sức trốn tránh, lại càng bị siết mạnh trong lòng người đó.

“Ngươi là ai, sao lại xông vào đại bản doanh? Định ám sát bổn vương sao?” Giọng nói của người đó vang lên bên tai, trầm thấp đầy nam tính, Thất Thất liên tưởng đến các nhân vật nam chính trong phim truyền hình, giọng nói thường êm ái như vậy, thật muốn nhìn xem dung mạo người đó.

“Sao không nói tiếng nào, chỉ cần cánh tay ta dùng chút lực, thì có thể bẻ gãy cổ ngươi…”

“Đừng, đừng, thả tôi ra, tôi không phải thích khách, tôi bị bắt nhầm đến đây, tôi chỉ muốn về nhà!”

“Về nhà?”

“Đúng vậy, tôi rất nhớ nhà!”

“Ngươi thật không phải thích khách?” Người đó tỏ vẻ không tin Thất Thất, đôi tay bắt đầu sờ soạng trên người cô. Thất Thất lập tức thẹn thùng giãy dụa, đường đường là nữ thừa kế của Uy gia, vậy mà lại có người dám chọc ghẹo cô như thế, chỉ cần một câu nói của cô, là có thể lấy mạng của hắn…

Khi tay người kia lần mò tới eo cô, Uy Thất Thất thực sự không nhịn nổi nữa, cô túm lấy cánh tay người đó, nhanh như gió tung cú móc Tán Đả,

https://thuviensach.vn

đánh về phía cằm người kia.

Thông thường trong tình huống này, người khác nhất định sẽ bị đánh bật ngửa ra sau, nhưng người kia chỉ cần nghiêng mình một chút, né đầu, liền không bị ngã xuống. Uy Thất Thất định ra thêm đòn gió xoáy nữa, nhưng chân cô chưa kịp đá, cả người đã bị bế ngang lên, mặt đối mặt với người đó.

Chàng trai này có thân hình cao lớn, búi tóc vấn cao, dáng vẻ như cây ngọc trước gió, mày kiếm mắt sáng, tướng mạo vô cùng anh tuấn, có mị lực mê hoặc con người ta. Đôi mắt hắn tràn đầy vẻ phẫn nộ, dường như có thể ăn tươi nuốt sống Uy Thất Thất, lại nhìn về phía người hắn lần nữa, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, Thất Thất lập tức xấu hổ nhắm hai mắt lại, không dám nhìn tiếp.

Chàng trai kia liền điểm huyệt đạo Uy Thất Thất, ném cô sang một bên, sau đó bước nhanh ra sau tấm bình phong, vội vàng mặc y phục vào.

Chàng trai kia lại đi tới bên cạnh Thất Thất, ngồi xổm xuống, nâng cằm cô lên, xem xét kỹ lưỡng, cảm thấy tên tội phạm trước mặt này ăn mặc quái dị, dáng vẻ hết sức cổ quái, xem ra vẫn còn là một đứa trẻ, gầy yếu trơ xương, lại nhìn về phía gương mặt cô, hắn không khỏi nhíu mày, trên mặt cậu bé này ngổn ngang lỗ chỗ những chấm màu vàng, giống như có sâu bọ định cư trên đó, bộ dáng xấu xí vô cùng.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Nam Nhân Có Bàn Tay Đẹp

Thất Thất căm tức mở mắt ra, trợn trừng nhìn chàng trai trước mặt, chàng trai kia lập tức nghi hoặc nhìn cô, phát hiện cậu bé xấu xí này, lại có một đôi mắt trong veo ngời sáng, khiến người ta mê hồn lạc phách, không khỏi có chút thất thần.

“Trên người ngươi không có vũ khí, rốt cuộc ngươi là ai?” Hắn nhìn Thất Thất với ánh mắt nghi ngờ.

“Tôi đã nói là bị bắt nhầm mà, mau thả tôi ra!” Thất Thất bây giờ đã tin rồi, cổ đại thực sự có công phu điểm huyệt, cô vừa được trải nghiệm qua, thật lợi hại a.

“Ngươi biết võ công?”

“Đó là Tán Đả!” Thất Thất nói xong liền thấy hối hận, tốt nhất không nên nói quá nhiều chuyện của mình, bằng không những người ở đây sẽ cho rằng đầu óc cô có vấn đề.

“Tướng quân của ta vừa bẩm báo, hôm nay bắt được một gian tế Hung Nô, theo như miêu tả ngoại hình, chắc hẳn là ngươi nhỉ!”

https://thuviensach.vn

“Tôi không phải gian tế Hung Nô!” Thất Thất tức giận, nổi nóng gào lên, rốt cuộc chuyện này là thế nào, cô không thể chịu tội như vậy, gian tế chính là gián điệp, đều không phải người tốt đẹp gì.

Có điều tiếng hét của cô đã làm kinh động đến lính gác bên ngoài, phía ngoài lều trại náo động một hồi, viên phó tướng cầm đầu dẫn theo binh lính nhanh chóng xông vào.

“Tam vương gia, đã xảy ra chuyện gì vậy, ban nãy có một tên gian tế Hung Nô đã chạy khỏi nhà giam!”

Hắn vừa dứt lời, liếc mắt thấy Thất Thất đang ngồi trên đất “Vương gia, chính là hắn!”

Phó tướng kinh hãi vội quỳ xuống “Vương gia tha tội! Chúng thần lập tức áp giải hắn đi!”

Hắn vung tay lên, những binh lính kia lập tức xông tới kéo Thất Thất ra ngoài.

Thất Thất bị điểm huyệt đạo, toàn thân vô lực, tưởng tượng đến những cảnh trong phim truyền hình, bị lôi ra ngoài như vậy, sẽ không bị chém đầu chứ, cô còn chưa đến 18 tuổi, chết như vậy chẳng phải thiệt thòi sao?

“Khoan đã, tôi không phải gian tế Hung Nô, có thể nghe tôi giải thích được không, tôi học trường nữ sinh Huyền Đức!” Thất Thất cuống cuồng nói buột miệng.

“Chờ một chút!” Chàng trai được gọi là Vương gia đó ngăn đám binh lính lại, sau đó ngồi ngay ngắn xuống ghế bọc da hổ nằm giữa đại bản doanh.

“Ngươi nói đi, ngươi là ai, tại sao lại xuất hiện trên chiến trường Hung Nô? Còn ăn mặc quái dị thế kia nữa?”

https://thuviensach.vn

Thất Thất suy nghĩ một chút, không thể lại nói sự thật nữa, chỉ cần có thể tránh được kiếp nạn này, làm thế nào cũng được, sau đó sẽ nghĩ cách rời khỏi Đại Hán, Vương gia, Hung Nô, Đại Hán quái gì đó, hết thảy cô chẳng quan tâm.

"Chuyện là thế này, tôi và chú tôi là những kẻ buôn bán nhỏ, trong lúc ra ngoài chú tôi không may bị người Hung Nô bắt đi, tôi không biết đi nơi nào để cứu ông ấy, nghe người ta nói, nơi này đang đánh giặc Hung Nô, liền chạy đến đây để cứu chú, kết quả vô tình lại bị các anh bắt, tôi cũng không phải gian tế mà! Các anh xem bộ dáng tôi gầy yếu như vậy, đâu giống người Hung Nô chứ."

Thất Thất nhìn thoáng qua chàng trai đang ngồi uy nghiêm ngay ngắn trong đại bản doanh, giả bộ đáng thương, oan ức nói "Vương gia, ngài vừa rồi cũng đã lục soát qua, trên người tôi chẳng có thứ gì hết mà!"

"Tam vương gia, không thể tin tên tiểu tử này, ở trên chiến trường, hắn cướp lấy ngựa, thiếu chút nữa chạy trốn mất!" Phó tướng không an tâm nói.

"Ê, các anh đòi chém đòi giết, chẳng lẽ tôi đứng im chờ chết à, giết heo, heo còn biết chạy, huống chi là người…" Thất Thất liếc hắn một cái, giọng nói ngày càng nhỏ dần.

"Giết heo?" Ánh mắt sắc bén của Vương gia chăm chú nhìn Thất Thất "Ta tin ngươi không phải là gian tế! Nhưng tạm thời không thể thả ngươi được."

"Tại sao?"

"Hiện tại đương là thời buổi chiến tranh loạn lạc bao vây tiêu diệt Hung Nô, quân ta thiếu người, ngươi tay chân nhanh nhẹn, hãy ở lại dốc sức đi!"

https://thuviensach.vn

“Ở lại?” Thất Thất suy tư đôi chút, cũng đúng a, cho dù rời khỏi đây, cô biết đi đâu chứ? Chiến tranh loạn lạc như vậy, nếu bị Hung Nô tóm, chẳng phải càng thê thảm hơn ư.

“Cảm ơn Vương gia, ngài có thể giải trừ huyệt đạo cho tôi được không? Khó chịu lắm!” Thất Thất không thể động đậy, ngã xuống đất, hết sức khó chịu.

“Vương gia!” Phó tướng cố gắng can ngăn, nhưng không dám kháng lệnh, rút bội kiếm ra, bất cứ lúc nào cũng trong tư thế sẵn sàng đoạt mạng Uy Thất Thất.

Tam vương gia bước tới trước mặt Thất Thất giải trừ huyệt đạo cho cô, sau đó nhìn chằm chằm vào mắt cô.

“Ngươi tên là gì?”

“Uy Thất Thất, đúng rồi, tên ngài là Lưu Trọng Thiên phải không?” Thất Thất không do dự hỏi.

Viên phó tướng đứng bên cạnh lập tức nổi giận “To gan, dám gọi thẳng tên húy của Vương gia, phải chăng ngươi chán sống rồi?”

“Đặt tên không phải để cho người khác gọi sao?” Thất Thất đứng lên, hất cằm, không hề yếu thế nhìn viên phó tướng.

“Sau này gọi ta là Vương gia, bằng không coi chừng cái đầu ngươi đấy!”

Tam vương gia lạnh lùng ngồi trở lại trên ghế “Ngươi hãy làm tiểu tốt dưới trướng Lưu phó tướng đi!”

“Không được!” Thất Thất trừng lớn mắt, cô sẽ không đi theo cái gã hung dữ kia đâu, xem hành động vừa rồi của hắn, giống như định một kiếm

https://thuviensach.vn

kết liễu cô, đi theo hắn, nói không chừng chưa kịp trở về, đã toi đời rồi.

“Ngươi dám chống lại quân lệnh?” Lưu phó tướng tiến lên trước một bước, dọa Thất Thất lùi về phía sau ba bước.

“Không phải thế… Phải biết dùng người đúng chỗ, lấy thừa bù thiếu chứ? Ngài hung dữ như vậy làm gì?” Thất Thất ngụy biện.

“Dùng người đúng chỗ?” Tam vương gia nhíu mày “Vậy ngươi cho rằng ngươi có thể làm được việc gì?”

“Tôi biết rất nhiều việc, nhất thời chưa thể nói rõ ngay được!” Thất Thất gãi gãi đầu, thực ra cô cũng không biết mình có thể làm được việc gì, từ nhỏ đã quen có người cơm bưng nước rót, cô chỉ toàn phá phách nghịch ngợm thôi…

“Ở lại đại bản doanh của ta, để ta xem ngươi làm được việc gì, đúng lúc ta đang thiếu một thị vệ tùy thân!”

“Được, được!” Thất Thất nhận ngay “Tôi có thể bảo vệ ngài!”

Lưu phó tướng đứng bên cạnh khinh thường nói “Vương gia mà cần ngươi bảo vệ? Xem bộ dáng ngươi ốm yếu thế kia, nếu không phải mặt mày gớm ghiếc, thì chẳng khác nào nữ nhi cả!”

Thất Thất lập tức sờ soạng gương mặt mình, mới phát hiện trên mặt có rất nhiều vết sẹo lồi, cô hoài nghi nhìn viên phó tướng kia “Tôi xấu lắm sao?”

“Quả thực xấu như ma lem!”

“Thôi được rồi, ta còn công văn cần phê duyệt, các ngươi lui xuống hết đi!” Tam vương gia ngăn không cho bọn họ tiếp tục cãi lộn, sau đó hướng về phía Thất Thất nói “Giúp ta mài mực!”

https://thuviensach.vn

Lưu phó tướng dẫn theo binh lính lui ra ngoài, Thất Thất bước tới trước bàn của Tam vương gia, mài mực? Trước đây đã được xem trên TV, hôm nay rốt cuộc cũng nhìn thấy hàng thật.

Thất Thất vừa mài mực vừa tán thưởng chiếc nghiên mực này, thầm nghĩ bụng, đây đúng là kỳ trân dị bảo hiếm có, ông nội luôn thích sưu tầm đồ cổ, đoán là chẳng có cái nào sánh nổi với vật quý báu này a, nếu cầm về cho ông nội, nhất định ông sẽ vui lắm đây.

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên đương chuyên tâm phê duyệt công văn, bất giác dời tầm mắt sang đôi tay đang mài mực của Thất Thất, có phần nghi ngờ.

“Tay ngươi không giống kẻ từng trải qua cuộc sống buôn bán, mười ngón tay mịn màng trắng như tuyết, lúc nãy ngươi nói dối?”

Thất Thất chưa kịp phản ứng, đã bị Tam vương gia bắt lấy tay, bàn tay Vương gia rất to lớn, cũng rất khỏe, hắn cầm tay Thất Thất ở trong lòng bàn tay, ngắm nghía tỉ mỉ tường tận, xem ra đúng là đôi tay của nữ nhân, hơn nữa còn là tay của nữ nhi khuê các?

Tam vương gia gặp qua không ít nữ nhân, nhưng không một ai có bàn tay đẹp như Thất Thất, một nam nhân sao lại có bàn tay đẹp như vậy

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Trêu Chọc Tôi, Tôi Sẽ Đánh Các Anh!

Thất Thất lúng túng giải thích "Thực ra, là, là do từ nhỏ cơ thể tôi vốn yếu ớt lại lắm bệnh, ngài xem, đến bây giờ tôi cũng vẫn gầy yếu như vậy, cho nên không phải làm việc mấy."

"Thật sao?" Lưu Trọng Thiên buông tay cô ra, hắn chẳng hề tin lời Thất Thất nói, đương nhiên cũng không cho rằng cô là gian tế, cô là một người rất quái lạ, đôi mắt sáng ngời ấy, khiến Tam vương gia tràn đầy nghi hoặc.

"Không cần mài mực nữa, đi sửa soạn giường đệm đi! Lát nữa ta sẽ nghỉ ngơi!"

Thất Thất vâng lời, đi ra sau tấm bình phong có thêu hình hoa sen, trông thấy một cái giường rắn chắc, thì ra vương gia ngủ trên chiếc giường như vậy, Thất Thất ấn một cái, cứng thật đấy, so với chiếc giường mềm mại rộng rãi của mình, đúng là một trời một vực, có lẽ giường của hoàng đế cũng chỉ đến mức này thôi.

"Nhìn gì đó?"

https://thuviensach.vn

Tiếng nói của Tam vương gia đột nhiên vang lên phía sau cô, Thất Thất sợ hãi thiếu chút nữa nhảy dựng lên, cô vội xoay người lại, chỉ vào cái giường.

“Như vậy được chưa?”

“Được rồi! Cởi áo giúp ta!” Tam vương gia đứng trước mặt Thất Thất.

Thất Thất nhất thời ngượng chín mặt, đương định nổi đóa, đột nhiên nhớ ra mình chỉ là một tên tiểu tốt, là thị vệ tùy thân của Tam vương gia, không còn là Uy Thất Thất hô phong hoán vũ nữa, phải nhẫn nại, nếu không chẳng còn mạng mà quay về.

Thất Thất chầm chậm cởi y phục cho Tam vương gia, cúi thấp đầu xuống, ánh mắt hướng sang nơi khác, không dám nhìn vào gương mặt anh tuấn kia, tim đập thình thịch, ngoại trừ ông nội và ba cô ra, đây là lần đầu tiên cô tiếp xúc thân mật với một nam nhân khác như vậy.

“Ngươi nhăn nhăn nhó nhó thế kia, tới khi nào mới cởi xong, xéo đi! Tự ta làm được rồi!” Lưu Trọng Thiên hất tay cô ra, sau đó chỉ chỉ vào đống chăn đệm trải dưới đất phía ngoài bình phong “Ngươi ngủ ở đó! Để ban đêm ta dễ sai bảo!”

“Tôi ngủ dưới đất!” Thất Thất tỏ vẻ kháng nghị, quả thực không dám tin.

“Không ngủ dưới đất, ngươi ngủ ở đâu?”

Thất Thất chỉ về phía giường của Tam vương gia “Tôi ngủ ở đây, ngài ngủ dưới đất!”

Lần đầu tiên Tam vương gia bắt gặp người to gan như vậy, dám bảo một vương gia như hắn ngủ dưới đất, xem ra Uy Thất Thất này chán sống rồi, cô đã chọc giận Tam vương gia rồi.

https://thuviensach.vn

“Lá gan ngươi cũng không nhỏ nhỉ, dám ngủ trên giường của vương gia?” Lưu Trọng Thiên nắm lấy cằm Thất Thất, cô đau đến nỗi không thốt nên lời, ánh mắt phẫn nộ nhìn Lưu Trọng Thiên chằm chằm, cái giường tệ như vậy, nếu không phải không có sự lựa chọn tốt hơn, cô cũng chẳng thèm đếm xỉa đến nó.

Thất Thất cảm giác hai chân mình đứng trên không, cả người bị Lưu Trọng Thiên nhấc bổng lên, hắn bước nhanh ra phía ngoài bình phong, ném Thất Thất vào đống chăn đệm trải dưới đất “Xem ra ta phải căn dặn Lưu phó tướng dạy dỗ ngươi cho thật tốt.”

Vừa nhắc đến Lưu phó tướng, Thất Thất lập tức thay đổi thái độ “Không cần, vương gia, nơi này cũng rất thoải mái, ngài đi nghỉ đi.”

“Nếu ngươi còn làm càn nữa, ta sẽ chém đầu ngươi!” Tam vương gia lạnh lùng nhìn cô, sau đó xoay người đi ra sau tấm bình phong.

Uy Thất Thất cảm giác nằm dưới đất vô cùng khó chịu, tâm trạng đầy bất bình, nhưng có lẽ vì quá mệt mỏi, lăn qua lăn lại một hồi, cô ngủ thiếp đi. Trời vừa sáng, Tam vương gia đã ra ngoài.

Uy Thất Thất đi ra khỏi đại bản doanh, vươn vai duỗi người cho đỡ mỏi, cô tràn đầy hiếu kỳ với doanh trại Đại Hán ngay trước mắt này, chiến tranh ở thời hiện đại đều sử dụng súng ống bom đạn, nơi này nhìn lạc hậu như vậy, nếu cho bọn họ thật nhiều đạn dược, có khi cuộc chiến này sẽ bớt được khó khăn gian khổ.

Cô đương đi loanh quanh khắp nơi, đột nhiên nghe thấy phía trước ầm ĩ một hồi, Uy Thất Thất thích nhất là tham gia góp vui, lập tức qua đó, phát hiện đằng trước có một cái hố bùn to tròn, sáu bảy binh lính đứng vây quanh hố, kẻ huých người đẩy, không biết là đang làm gì?

Thất Thất vừa qua đó, một tên lính trong số đó liếc mắt ra hiệu với những người khác, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

“Tên ma lem, ngươi lại đây!”

Uy Thất Thất biết đám binh lính kia nhất định tìm cô gây phiền phức, vì thế bèn xoay người bỏ đi, nhưng mấy tên lính đâu chịu để yên cho cô đi như vậy, chúng lôi tay lôi chân kéo cô đến trước miệng hố.

“Xuống dưới đó, lấy binh khí lên cho tao!”

Thất Thất nhìn xuống hố, phát hiện vô số cây thương, cây giáo nằm rải rác trong hố đất lầy lội, cô nhíu mày nói “Binh khí của các anh rơi xuống đó, tại sao không tự mình lấy lên?”

“Ái chà, tên ma lem như ngươi còn dám cãi lại, bảo ngươi nhặt lên, ngươi hãy ngoan ngoãn làm đi…” Một binh lính nhắm trúng mông Thất Thất đá một phát, Uy Thất Thất không hề chuẩn bị tâm lý, cả người lao về phía trước rơi xuống hố.

Lần này còn thảm hại hơn nhiều so với khi ngã ngựa hôm trước, bùn dính bê bết khắp người, hôi thối nồng nặc, Uy Thất Thất đứng lên, cô nổi giận thực sự rồi.

“Cút đi, bọn chó! Muốn binh khí… phải không?”

Cô nhặt cây thương cây giáo lên, chẳng những không ném lên cho bọn họ, trái lại còn ném ra chỗ hố bùn sâu hơn, trong chốc lát cây thương cây giáo đã bị bùn lầy vùi lấp, Thất Thất lau bùn dính trên mặt, hùng hùng hổ hổ trèo lên.

“Tiểu tử thối, dám ném thương của tao, các huynh đệ hãy dạy cho hắn một bài học!”

Mấy tên lính bổ nhào về phía Thất Thất, cô linh hoạt tránh né được, sử dụng võ công Tán Đả sở trường, trái một quyền, phải một cước, trong chốc lát đã đánh hạ mấy gã kia té lăn ra đất.

https://thuviensach.vn

Thất Thất hăng máu giẫm lên mông một tên lính "Còn dám không?"

"Không dám nữa…"

"Sau này biết điều chút, tôi tên là Uy Thất Thất, nhớ kỹ đấy!"

"Nhớ rồi …" Đám binh lính kia ôm đầu quỳ rạp trên mặt đất, hoàn toàn không dám đứng lên, sợ Thất Thất lại cho vài quả đấm, đừng xem thường kẻ gầy gò ốm yếu, quyền cước lại rất mạnh mẽ a.

Đột nhiên một binh lính lóp ngóp bò dậy, lảo đảo chạy ra ngoài, còn dám chạy, Thất Thất bực tức nhấc chân, đuổi theo sau, túm lấy cánh tay tên lính đó, muốn dùng một chiêu Tán Đả đơn giản, cố quật ngã hắn ra đằng sau.

Cánh tay Uy Thất Thất đương định dùng sức, liền bị ai đó xách cổ áo lên, có người vặn cánh tay cô, ấn cô ngã xuống đất.

"Ai, dám đánh lén tôi!" Thất Thất quát lớn, khi cô quay đầu nhìn ra phía sau, phát hiện gương mặt lạnh lùng của Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, chết tiệt, Tam vương gia đến lúc nào vậy, Thất Thất giãy dụa hai cái, nhưng xem ra không ăn thua, đành từ bỏ.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Mông Nở Hoa

Tên lính kia run rẩy núp sau lưng Tam vương gia, chỉ vào Uy Thất Thất nói.

"Vương gia, tên tiểu tử này đã đánh bọn thuộc hạ! Ngài nhìn mọi người xem, bị thương không nhẹ!"

Tam vương gia lửa giận bừng bừng nhìn Thất Thất, sau đó nói với Lưu phó tướng đứng phía sau "Nói cho hắn biết, đánh nhau trong quân ngũ sẽ bị trừng phạt thế nào."

Lưu phó tướng đột nhiên nắm bắt cơ hội, không khỏi vênh váo tự đắc ngồi xuống trước mặt Thất Thất "Đánh nhau trong quân ngũ, nhẹ thì bị phạt hai mươi quân trượng, nặng thì xử tử ngay tại chỗ!"

"Đánh hắn hai mươi quân trượng!" Tam vương gia lạnh lùng lên tiếng, sau đó giao Thất Thất cho Lưu phó tướng, xoay người sải bước rời khỏi chỗ đó.

Thất Thất tưởng mình nghe lầm, hai mươi quân trượng, chẳng phải là muốn đánh chết cô sao, đây là đạo lý gì vậy, chư thần ơi, hãy mau giáng một tia sấm sét, đưa cô trở về đi.

https://thuviensach.vn

Thất Thất bị đưa đến thao trường, đã có rất nhiều binh lính chờ sẵn ở đó xem náo nhiệt, khi cô trông thấy cây quân trượng thô ráp, thiếu chút nữa đã ngất xỉu, đánh gậy này lên người, thế nào mông cũng nở hoa…

Lưu phó tướng đi tới trước mặt Thất Thất "Đừng tưởng rằng Vương gia giữ ngươi lại bên người thì có thể hống hách, sao nào? Cũng phải chịu đòn thôi, trong quân đội, kỷ luật rất nghiêm, Vương gia ghét nhất là nội chiến!"

"Đồ khốn! Ngài dám đánh tôi, sau này ngài sống không được yên đâu!"

"Còn già mồm, đánh cho ta!"

Phó tướng vừa ra lệnh, hai binh lính hung hăng cầm quân trượng đi tới, chính là những tên vừa nãy bị cô đánh cho bầm dập, không còn hi vọng chúng nương tay đâu.

"Đợi đã!" Thất Thất ôm lấy mông, nở nụ cười với Lưu phó tướng "Đánh thật sao?"

"Hỏi thừa, quân lệnh như sơn! Đánh cho ta!" Lưu phó tướng hét lớn một tiếng.

Cái mông Uy Thất Thất trong chớp mắt bỗng nở hoa.

Uy Thất Thất bị đánh hai mươi quân trượng, đám binh lính kia đứng vây quanh đó, bật cười ha hả ngay trên đầu cô, Thất Thất cảm nhận được bị phun nước miếng xuống đầu, từ nhỏ đến lớn, ai dám đánh Uy Thất Thất chứ, chỉ có cô đánh người khác mà thôi.

"Cút ngay!" Thất Thất hét lớn "Chờ tôi bình phục, các anh sẽ gặp xui xẻo! Đánh cho các anh răng rụng đầy đất!"

https://thuviensach.vn

Đám binh lính kia ngó nghiêng nhìn nhau một lượt, sợ sau khi cô khỏe lại sẽ tới tính sổ, nên vội vàng tản đi.

Thất Thất nằm sấp trên mặt đất ở thao trường rất lâu, cô sao chịu đựng nổi chuyện này, ức muốn chết, nước mắt nước mũi chảy ròng ròng, cuối cùng không còn cách nào, đành phải khập khà khập khiễng quay về đại bản doanh, cô muốn tìm tên vương gia ngu ngốc kia đấu lý, ai cho hắn cái quyền tùy tiện đánh người, chuyện đó không thể trách phạt một mình cô được, đám binh lính kia cũng mắc lỗi mà, chẳng lẽ bị ăn hiếp thì không được phản kháng sao?

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên trông thấy Uy Thất Thất bước vào đại bản doanh, trên gương mặt xấu xí lộ vẻ phẫn nộ, biết trong lòng cô không phục, bèn bỏ quyển sách xuống "Lần sau còn dám gây rối trong quân đội, sẽ đánh ngươi bốn mươi quân trượng!"

"Vì sao không đánh bọn chúng, bọn chúng ăn hiếp tôi!"

"Còn già mồm, ta xem tình hình lúc đó không giống như lời ngươi nói!"

"Lần sau để tôi bắt gặp, sẽ đánh chết bọn chúng, cho bọn chúng đi mà cáo trạng!"

"Nếu vậy lần sau ta sẽ sai người trực tiếp chém đầu ngươi!"

"Hừ! Dù sao trong doanh trại ngài là thống soái, ngài chính là vương pháp! Ngài thích nói sao mà chẳng được!" Thất Thất đi về phía đống chăn đệm dưới đất, không dám ngồi, đành phải nằm sấp xuống, trong miệng vẫn lầm bầm không biết đang nói cái gì.

"Sau này phải nghiêm chỉnh phục tùng quân lệnh, không được gây rối trong doanh trại!" Lưu Trọng Thiên lạnh giọng nói.

https://thuviensach.vn

Thất Thất nằm sấp trên chăn đệm, hai tay ôm lấy đầu, quy củ chết tiệt, có liên quan gì đến cô chứ, cô là Uy Thất Thất, không phải binh lính quân đội, phải nhanh chóng trở về mới được.

Tam vương gia không nghe thấy tiếng Thất Thất phản kháng nữa, nghi hoặc bước tới, thấy cô chổng mông lên, thở hổn hển nằm gục chỗ đó, xem ra bị đánh rất nghiêm trọng "Đợi chút, ta đi gọi quân y bôi thuốc cho ngươi!"

"Không cần!" Thất Thất nghiêng đầu "Chỗ ấy bị thương không có gì đáng kể, không cần ngài quan tâm!"

Tam vương gia cười khẩy một tiếng, gương mặt anh tuấn bỗng trở nên nghiêm túc hẳn lên "Không có gì đáng kể? Rất tốt, lát nữa đổ đầy nước vào bồn tắm cho ta, ta muốn tắm rửa! Nước phải ấm vừa tầm… Còn nữa" Tam vương gia cốc đầu Thất Thất một cái "Ngươi hãy tắm gội sạch sẽ trước, rồi xách nước về cho ta!"

Uy Thất Thất nổi nóng quay phắt đầu đi, cáu tiết nghiến răng kèn kẹt, mông bị đánh thành ra như vậy còn phải xách nước tắm cho hắn. Con gái tập đoàn Uy Thị giàu có, lưu lạc tới nơi này trở thành tôi tớ cho tên vương gia xấu xa, cô nén giận đứng lên, hiện giờ đang trong phạm vi thế lực của Lưu Trọng Thiên, cô phải nhẫn nhịn.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Ba Lần Thay Nước Tắm

Uy Thất Thất ra tới bờ sông, phát hiện nguồn nước nơi đây trong vắt, thật muốn nhảy xuống tắm rửa sạch sẽ, song cô cũng biết, chỉ có thể nghĩ trong đầu mà thôi, nơi này đông nam nhân, vô cùng bất tiện, vì thế cô dùng thùng gỗ múc nước, lau người từng chút một.

“Ê, Uy Thất Thất, sao không nhảy xuống tắm đi!” Lưu phó tướng dẫn theo vài binh lính đi tới, một gã trong số đó gào lên.

“Nhất định là mông nở hoa, không thể tắm được, ha ha…” Một gã khác hùa vào chế giễu cô.

“Đúng rồi, đúng rồi!”

Thất Thất cố nén cơn giận, đứng bên bờ sông, xách nửa thùng nước quay lên bờ, một binh sĩ đi tới, liếc nhìn qua thùng nước.

“Đánh người khỏe lắm mà, xách nước chỉ được có nửa thùng, giống hệt nữ nhân!”

“Nếu là nữ nhân thì nguy to, bộ dáng thế kia nhất định sẽ không gả đi được, ha ha!”

https://thuviensach.vn

Thất Thất bỏ thùng gỗ xuống, giẫm chân lên thùng gỗ, ánh mắt lạnh giá nhìn đám binh lính kia lẫn Lưu phó tướng, nếu chúng còn tiếp tục nói nữa, Thất Thất tuyệt đối không sợ lĩnh thêm hai mươi quân trượng đâu.

“Đủ rồi, đừng gây chuyện nữa, đi!” Lưu phó tướng cảm thấy bọn lính có phần quá trớn, sợ bọn họ lại gây rối, ngộ nhỡ Uy Thất Thất bị kích động, xông lên đánh bọn họ một trận tơi bời, nếu bị phạt tiếp, cái mông kia nhất định sẽ nát nhừ.

Lưu phó tướng dẫn binh lính bỏ đi, Thất Thất đá thùng gỗ bay ra xa, nước văng tung tóe khắp nơi, đáng ghét, lẽ ra phải đánh bọn chúng cho hả dạ chứ, có lẽ tại cô e sợ những lời Lưu Trọng Thiên nói, không giống như doạ nạt người ta.

Thất Thất đi tới đi lui ra ra vào vào mấy lần, mệt nhọc ướt đẫm mồ hôi, gục xuống bên cạnh bồn tắm, thở hổn hển, cô bực bội nhìn tên Tam vương gia đang ngồi trước thư án đọc sách, nghi ngờ nam nhân kia phải chăng là dạng đầu gỗ, dùng từ “máu lạnh vô tình” để hình dung có vẻ coi trọng hắn, dùng từ “không có nhân tính” có lẽ thích hợp hơn.

“Xong rồi, độ ấm vừa tầm!” Thất Thất cảm giác lưng mình đã sắp gãy đôi, khập khà khập khiễng lết tới chỗ ngủ dưới đất, đương định nằm sấp xuống, nghe thấy phía ngoài đại bản doanh có tiếng bước chân, một lão tướng quân tiến vào.

“Vương gia, về chuyện tập kích doanh trại Hung Nô đêm nay, thần nghĩ ngài tốt hơn hết không nên đi!”

“Ta đã quyết rồi!”

“Vương gia!” Lão tướng quân có vẻ không yên tâm, vẫn khẩn cầu.

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên bước tới giữa đại bản doanh, không biết nói chuyện gì với lão tướng quân, rồi hai người đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Khoảng nửa canh giờ sau, Tam vương gia trở lại, hắn đi thẳng tới bên bồn tắm sau tấm bình phong, sờ thử nước, nhíu mày.

“Thay nước đi, lạnh rồi!” Dứt lời tới trước thư án tiếp tục xem sách.

Thất Thất tức tối nhìn cái tên đáng ghét kia, nửa canh giờ sau mới trở về, thì nước sôi cũng nguội rồi, xem ra, làm vương gia thật sướng, động chút là có thể hô phong hoán vũ, quyền lực vô biên, còn oai phong hơn nhiều so với người thừa kế tài sản kếch xù như Uy Thất Thất cô.

Uy Thất Thất bò dậy, liếc mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, ngoài đọc sách, đánh giặc ra, không biết hắn còn có thể làm gì, chắc trong cuộc sống chỉ như thằng khờ ngu ngốc, cái đồ bị thịt.

Có điều nước vẫn phải thay, khi Uy Thất Thất xách thùng nước cuối cùng vào, quả thực không còn sức nữa, đầu đầy mồ hôi, thiếu chút nữa nằm bò ra đất, gắng sức đấm vào thùng gỗ, cố ý muốn cho Tam vương gia biết cô không vui lẫn tức giận bội phần.

Tam vương gia tới bên cạnh bồn tắm, kiểm tra nước, song hắn vừa nhấc tay ra khỏi bồn tắm, một binh lính đã chạy vào “Bẩm Vương gia, có chuyện cấp báo, Trì tướng quân đang chờ trong doanh trại!”

Tam Vương gia nhíu mày, vội vàng rời khỏi đại bản doanh, Uy Thất Thất đau khổ bước đến trước bồn tắm, chết tiệt, lát nữa trở về sẽ không bắt cô đi thay nước nữa chứ.

Quả nhiên, sau đó một binh lính chạy vào đại bản doanh “Uy Thất Thất, Vương gia căn dặn, nửa canh giờ sau hãy thay nước đi, ngài ấy quay về sẽ tắm rửa ngay!”

Thất Thất cáu tiết nhìn chằm chằm về phía thư án, giống như trông thấy Lưu Trọng Thiên đang ngồi ở đó cười khẩy, vì sao phải nhẫn nhịn hắn, Thất Thất giậm chân, nhìn bồn nước trong veo kia, đi đi lại lại nhiều lần

https://thuviensach.vn

như vậy không phải việc dễ dàng, phải chăng tên Lưu Trọng Thiên này tinh thần có vấn đề?

Sau nửa canh giờ, Thất Thất lại đi thay nước, nhưng phía ngoài đại bản doanh vẫn yên ắng, Tam vương gia căn bản chưa về, Lưu Trọng Thiên, tên khốn này, Thất Thất nổi khùng thật rồi.

Cánh tay cô mỏi nhừ run rẩy, ngay đến cái thùng gỗ rỗng cũng chẳng xách nổi, huống hồ lại thay nước, tưởng tượng sau khi Tam vương gia Lưu Trọng Thiên trở về, chạm tay vào nước, chắc chắn sẽ nói với cô "Thay đi!"

Thất Thất không thể nhẫn nhịn nữa, cô quyết định tháo chạy, không muốn ở lại doanh trại chết tiệt này. Cuộc sống như vậy cô không chịu nổi dù chỉ một ngày, sau khi nghĩ thông, cô đeo túi sách lên lưng, sờ soạng cái mông, Vương gia thối, Vương gia chết bầm, dám đánh mông cô, còn bắt cô thay nước tắm tới mấy lần, nếu cho cô quay trở lại xã hội văn minh, rồi có cơ hội về đây lần nữa, cô nhất định phải mang đại bác đến bắn cho hắn nổ tan xác.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Chạy Trốn Đụng Phải Hai Con Sói

Thất Thất nhanh nhẹn băng qua đại bản doanh, đến chỗ nào cũng khôn khéo tránh được lính tuần tra, trời không phụ người có lòng, tuy rằng mông còn đau ê ẩm, cô vẫn hết sức vui mừng vì đã thoát khỏi phạm vi thế lực của Lưu Trọng Thiên.

Sắc trời đã tối đen, nơi này tối tàn đến mức chẳng có đèn đường, bước thấp bước cao, phải trông theo ánh trăng mờ mờ mịt mịt, nhưng đêm hôm khuya khoắt, xung quanh hết sức tĩnh mịch, âm u đáng sợ.

Thất Thất cảm giác đằng sau tán lá cây vang lên tiếng sột soạt, không khỏi nổi da gà, không lẽ có quỷ à?

Cô không dám động đậy nữa, cảm giác có thứ gì đó chầm chậm đến gần cô, Uy Thất Thất biết lá gan mình không nhỏ, nhưng ở nơi hoang vắng thế này, chẳng có nổi một bóng người, nói không sợ hãi là giả, lá gan của cô đã sắp vỡ vụn ra rồi.

Uy Thất Thất cuối cùng cũng có được dũng khí, quay đầu lại, cô trông thấy một đôi mắt xanh biếc, đó là một con sói, nếu là người, cô còn có gan tỷ thí, nhưng đằng này lại là một con sói dữ dằn, Uy Thất Thất mất hết can

https://thuviensach.vn

đảm, cô bắt đầu hối hận, khi rời khỏi doanh trại vì sao không mang theo vũ khí, dù gì cũng tốt hơn việc tay không tấc sắt.

Con sói ngồi xổm xuống, nheo mắt lại, tựa như đang chờ đợi gì đó, chưa đầy một lát, lại có một đôi mắt xanh biếc khác xuất hiện, hóa ra nó đang đợi bạn đến chia nhau con mồi là cô, tưởng tượng lát nữa thôi mình sẽ bị ăn sạch chỉ còn trơ bộ xương cốt, bất giác cô rùng mình một cái.

Uy Thất Thất sao lại xui xẻo như vậy, chạy đến Đại Hán làm mồi cho sói, sót lại đống xương trắng nằm rải rác ở nơi hoang vắng này, chẳng ai ngờ được người thừa kế của Uy Thị lại có kết cục bi đát thế!

“Đừng tới đây, tao không có thịt đâu!” Thất Thất nhát gan lẩm bẩm.

Hai con sói kia đứng lên, tru tréo gầm một tiếng, sẽ không phải là cầu nguyện trước bữa tối đó chứ, Thất Thất cảm thấy chân đã mềm nhũn, có khi bọn chúng đói quá đến cả xương cốt cũng không chừa lại.

Thất Thất khiếp sợ không khỏi liên tục lùi lại, con sói đằng trước tiến đến, con còn lại phía sau cũng xông lên, đột nhiên một con sói nhảy vọt lên, lao như bay về phía Thất Thất. Cô sợ hãi ù té bỏ chạy, không may đâm sầm vào một người, đúng là trời không diệt Thất Thất a, cô nhất thời phấn khởi vô cùng, không nghĩ ngợi nhiều, quay người lại ôm người kia, bám chặt lấy người đó…

“Có sói, có sói, cứu mạng a!” Thất Thất vùi mặt vào trước ngực người đó, nhắm chặt hai mắt lại.

Người kia đối mặt với con sói đang nhào tới, không rảnh để ý tới Thất Thất đang quấn trên người mình, đành phải vừa ôm cô, vừa rút bội kiếm ra nghênh chiến với con sói hung dữ kia.

Thất Thất cảm giác hơi nóng trên cổ, có thứ gì đó dinh dính bắn lên người, tiếp theo là tiếng ngã xuống của vật nặng, người kia ôm lấy cô, lui

https://thuviensach.vn

về phía sau, Uy Thất Thất kinh ngạc mở mắt ra, ngoảnh lại nhìn, phát hiện một con sói đã chết, con còn lại trông thấy đồng loại bị giết, càng dữ tợn bổ nhào tới.

Người kia gắng sức đẩy Thất Thất ra, hy vọng cô đừng làm hắn vướng víu, Thất Thất đâu chịu buông ra, ôm chặt lấy cổ người đó, toàn thân run cầm cập.

Người nọ thở dài, để mặc Thất Thất ôm như vậy, phi thân nhảy vọt lên, Uy Thất Thất cảm giác ánh kiếm lóe sáng trong không trung, con sói kia uỵch một tiếng ngã vật xuống đất.

"Chết rồi? Sói chết rồi?" Thất Thất quay đầu lại, trông thấy con sói kia giãy dụa trên mặt đất mấy cái rồi bất động, lúc này mới yên lòng.

"Buông tay, mau buông ra!" Người nọ kéo tay Thất Thất ra, Uy Thất Thất bị buộc rời ra khỏi người đó.

Thất Thất mượn ánh trăng nhìn kỹ lại, toàn thân chấn động, là Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, hắn có đôi mắt sáng giống con sói kia, đang nhìn cô với vẻ phẫn nộ, Thất Thất nhất thời ngồi phịch xuống đất, sau đó nhảy dựng lên như lò xo "Đau chết mất, chết tiệt."

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên thu bội kiếm về, đi về phía Uy Thất Thất, Lưu phó tướng dẫn binh lính đuổi theo sau, khi bọn họ trông thấy Uy Thất Thất, lập tức trợn trừng mắt.

"Tìm được rồi, Vương gia, hắn quả nhiên là gian tế, ngay từ đầu thần đã không nhìn lầm mà!"

"Gì cơ? Gian tế?" Uy Thất Thất mơ hồ, sao cô lại trở thành gian tế rồi, chẳng phải chỉ chạy trốn thôi sao? Lẽ nào chạy trốn cũng là gian tế à?

https://thuviensach.vn

Tam vương gia lạnh lùng nhìn Uy Thất Thất "Áp giải về doanh trại, sau đó thẩm vấn!"

"Này! Tôi không phải là gian tế…"

Đâu có ai chịu nghe cô nói, Thất Thất lại bị bắt trở về doanh trại, lần này là bị trói gô cổ, cũng không biết bị tên khốn nào đá một phát vào mông, cô đau đến nỗi mồ hôi đầm đìa.

"Quỳ xuống!" Lưu phó tướng ra sức ấn cô xuống, Thất Thất bị ấn chặt xuống đất.

Trong lòng Uy Thất Thất thầm mắng chửi, tên cẩu quan Lưu phó tướng, chờ cô tự do rồi, cô sẽ giẫm nát hắn dưới chân, để hắn liếm giày cho Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Con Gái Tốt Không Chịu Thiệt Trước Mắt

"Bản đồ tuyến đường hành quân ở đâu?" Lưu phó tướng lại đá cô một cái.

"Bản đồ tuyến đường hành quân nào?" Thất Thất lửa giận bừng bừng nói "Tôi nói cho ngài biết một lần nữa, tôi không phải gian tế, lũ khốn các anh!"

"Còn cãi bướng, Vương gia, có khi phải dùng đại hình với hắn!"

Tam vương gia nhíu mày, đứng lên bước qua đó, Thất Thất có thể nhìn thấy đôi giày màu đen của hắn đang đi về phía mình, sau đó nghe thấy giọng nói Tam vương gia vang lên trên đầu mình "Vừa mất bản đồ tuyến đường hành quân xong, lại không thấy bóng dáng ngươi đâu, đừng nói với ta, ngươi nhất thời nảy ra ý định muốn rời khỏi doanh trại!"

"Đúng! Tôi không muốn ở lại nơi này, vừa bị đánh đòn vừa phải hầu hạ ngài, Uy Thất Thất tôi vì sao phải chịu đựng thế chứ!"

"Lựa chọn ban đêm rời đi?"

"Thì sao? Rời đi lúc nào cũng phải thông báo cho ngài biết sao?"

https://thuviensach.vn

Tam vương gia tức đến nỗi lông mày dựng ngược cả lên, phất tay áo trở về trước thư án, nghiêm nghị nói “Đánh cho ta! Đánh đến khi hắn chịu khai mới thôi!”

“Vâng!”

Hai binh lính cầm quân trượng tiến đến, Thất Thất nhất thời sợ hãi toát mồ hôi lạnh, xem ra Tam vương gia muốn đánh cô thật rồi, con gái tốt không chịu thiệt trước mắt “Tôi nói, tôi nói, tôi đã lấy bản đồ gì đó của các anh…”

Thì ra vu oan giá hoạ là như thế này đây, Uy Thất Thất thực sự được lĩnh giáo rồi, chỉ cần thoát qua khỏi cửa ải này đã rồi tính tiếp, gì thì gì cũng không thể lại chịu đòn thêm nữa.

“Ngươi phải chăng là gian tế Hung Nô?” Tiếng Tam vương gia lạnh giá khác thường, cũng rất phẫn nộ, dường như cảm thấy Uy Thất Thất vẫn đang che giấu thân phận thực sự, hắn nghi ngờ dáng vẻ gầy yếu đáng thương của cô.

“Tôi không phải gian tế Hung Nô, việc lấy bản đồ, không thể chứng minh tôi là gian tế!” Thất Thất chẳng rõ tại sao mình không tránh khỏi có liên quan đến gian tế.

Lưu phó tướng túm lấy dây thừng đang trói gô Thất Thất “Bản đồ đâu? Có phải ở trong người ngươi không?” Dứt lời vươn tay về phía người cô lục lọi.

Thất Thất sợ hắn động tay đông chân bậy bạ, lập tức cao giọng nói “Vứt rồi, vứt trên đường đi rồi!”

“Vứt trên đường đi rồi? Vứt chỗ nào?” Lưu phó tướng tra hỏi sát sao.

“Sói, chỗ con sói ý, tôi đã ném đi rồi!”

https://thuviensach.vn

Tam vương gia lạnh lùng ra lệnh “Cử binh lính đi tìm ngay bây giờ, trói Uy Thất Thất lên cọc gỗ!”

Thất Thất ngẩng đầu lên, căm tức nhìn về phía Tam vương gia, phát hiện hắn máu lạnh vô tình chỉ mải mê lau chùi bội kiếm, hoàn toàn chẳng thèm ngó ngàng tới kẻ vô danh tiểu tốt như Uy Thất Thất, sống chết của cô chỉ dựa vào một câu nói của hắn.

Lúc này Tam vương gia cũng ngẩng đầu lên, bắt gặp ánh mắt phẫn nộ của Uy Thất Thất, hắn nheo mắt lại, khiến Thất Thất liên tưởng đến con sói dữ dằn kia, không khỏi rùng mình một cái.

Uy Thất Thất bị lôi ra ngoài, trói lên cọc gỗ giữa doanh trại, cô biết chỗ đó hoàn toàn chẳng có bản đồ quái quỷ kia, lát nữa thôi chắc chắn bọn họ sẽ đến truy hỏi cô, phải ứng phó thế nào đây, nếu trả lời không tốt, tên Vương gia biến thái kia nhất định sẽ chém đầu cô, giống như đã chém con sói đó.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Vương Gia Muốn Chém Đầu Thất Thất

Quả nhiên chưa đầy nửa canh giờ, Uy Thất Thất thấy có người cầm bó đuốc bước về phía cô, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên lạnh lùng đi đằng trước, Lưu phó tướng theo sau cùng với vài binh lính tùy thân.

Binh lính đặt một cái ghế trước cọc gỗ, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên ngồi thẳng người, Lưu phó tướng đi tới trước mặt Vương gia, thấp giọng nói "Vương gia, xử lý tên tiểu tử này thế nào đây, chi bằng cứ giết hắn đi! Không thể giữ tên gian tế này lại trong doanh trại được."

Uy Thất Thất lập tức thanh minh "Đừng nói bậy, phán người ta có tội phải đưa ra được chứng cứ, chứng cứ đâu?"

"Chứng cứ?" Lưu phó tướng nổi nóng bước tới trước mặt Thất Thất "Ngươi nửa đêm nửa hôm trốn khỏi doanh trại, bản đồ hành quân liền biến mất, ngươi không phải gian tế, lẽ nào ta là gian tế?"

"Tôi đã nói rồi, tôi không muốn ở lại doanh trại của các anh, sao có thể trở thành gian tế được!"

"Mạnh miệng đấy!" Lưu phó tướng quay người trở lại chỗ Vương gia "Vương gia, không cho hắn nếm chút cực hình, hắn sẽ không nhận tội đâu,

https://thuviensach.vn

thần nghĩ hắn nhất định có nội ứng, bằng không bản đồ hành quân sao có thể không cánh mà bay? Chi bằng sai người đánh hắn mấy roi, có khi chưa đến vài cái đã thú nhận rồi!"

Uy Thất Thất nghe thấy Lưu phó tướng nói như vậy, biết lần này thực sự toi rồi, roi? Lại nghĩ ra chiêu này, Uy Thất Thất lo lắng ngước nhìn Tam vương gia, ngàn vạn lần đừng đồng ý nha, chỉ cần hắn mở miệng, đoán chừng sẽ thi hành lệnh.

Tam vương gia đương định nói, một binh lính bỗng chạy tới, khẽ bẩm báo chuyện gì đó với Tam vương gia, Tam vương gia lập tức đứng lên, chẳng nói câu nào đã rời đi theo binh lính kia.

Lưu phó tướng thấy Tam vương gia đi rồi, cười khẩy "Ta căm ghét nhất quân Hung Nô, mà ngươi lại chính là gian tế Hung Nô!" Hắn nói xong liền giơ roi lên.

Thất Thất trừng mắt nhìn "Này, Vương gia còn chưa lên tiếng, ngài dám dùng hình phạt riêng sao!"

"Vương gia sẽ chẳng để ý đến việc ta đánh một tên gian tế Hung Nô đâu!"

"Nếu ngài dám đánh tôi, tôi sẽ không bỏ qua cho ngài đâu!"

"Chết đến nơi rồi còn đòi uy hiếp ta!"

Lưu phó tướng giơ roi lên, đương định quất xuống, một binh lính vội vã chạy tới "Vương gia có lệnh, cởi trói cho Uy Thất Thất, đưa về đại bản doanh của Vương gia!"

Lưu phó tướng quăng cây roi đi, túm lấy cổ áo binh lính "Ngươi không nghe lầm chứ?"

https://thuviensach.vn

“Là chính miệng Vương gia nói!”

“Chuyện gì vậy nhỉ!” Lưu phó tướng sai người cởi trói cho Thất Thất, dẫn cô đến đại bản doanh của vương gia.

Trong đại bản doanh, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên đã sớm ngồi chờ ở đó, trông thấy Thất Thất bị lôi vào, bỗng lộ vẻ áy náy “Dìu hắn đến chỗ đống chăn đệm dưới đất, cầm ít thuốc chữa thương qua đây!”

“Vương gia…” Lưu phó tướng bắt gặp ánh mắt sắc bén của Lưu Trọng Thiên, lập tức ngậm miệng, bực bội thả Thất Thất xuống chỗ nằm nghỉ, dẫn binh lính lui ra ngoài.

Một lát sau binh lính mang thuốc chữa thương đến, Tam vương gia ra lệnh cho binh lính kia “Bôi ít thuốc lên vết thương cho Uy Thất Thất!”

Thất Thất nghe thế, cố nhịn đau, đứng bật dậy “Tôi tự làm được, đưa thuốc cho tôi!” Dứt lời bước đến chỗ binh lính kia, giật lấy thuốc, nhìn Tam vương gia với vẻ kỳ lạ, chẳng rõ hắn lại phát bệnh thần kinh gì nữa, cô quay về chỗ nằm của mình.

Binh lính kia vừa lui xuống, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên liền qua đó “Ngươi không cảm thấy lạ ư, vì sao đột nhiên thả ngươi ra?”

“Phải, rất kỳ lạ, có điều lười hỏi!”

“Đã bắt được gian tế thực sự rồi, và tìm được cả bản đồ hành quân nữa.” Hắn ngồi xuống trước mặt Thất Thất “Vì sao ngươi lại bịa chuyện nói ngươi đã lấy bản đồ hành quân.”

“Không nói như thế, ngài sẽ sai người cầm quân trượng đánh tôi, lẽ nào để mặc cho bọn họ đánh nát mông tôi sao?”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đột nhiên phá lên cười, dọa Thất Thất nhảy dựng lên, không biết hắn lại định hành hạ cô kiểu gì đây. “Qua đây, ta xem xem, vết thương có nặng không?” Nói xong liền vươn tay ra.

“Tránh ra!” Uy Thất Thất hất tay hắn ra, hốt hoảng tránh né hắn.

“Ngươi không để binh lính bôi thuốc cho ngươi, chắc là định bảo bổn vương đích thân chăm sóc ngươi chứ gì, Lưu Trọng Thiên ta thưởng phạt phân minh, lần này đã trách oan ngươi, nên làm thế!” Dứt lời hắn đoạt lấy thuốc chữa thương trong tay Thất Thất, rồi ôm lấy Thất Thất “Ngươi chính là người đầu tiên được bổn vương bôi thuốc cho đấy!”

“Khoan, Tam vương gia, đừng làm bừa!” Thất Thất cố đẩy Tam Vương gia ra, nghĩ đến cảnh hắn sẽ làm thật… Nhất thời cực kỳ xấu hổ phẫn nộ, đường đường là Uy Thất Thất lại bị người ta vô lễ thế sao?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tam Vương Gia Anh Dũng Thiện Chiến

Uy Thất Thất chẳng nể nang gì, ngay cả vương gia cũng sẽ đánh, một quả đấm lao thẳng về phía mũi vương gia, chuyện này đã chọc giận Tam vương gia, hắn dễ như trở bàn tay bắt được nắm đấm của Thất Thất, ra sức kéo, Thất Thất thu người về không được, liền nhào vào lòng Tam vương gia.

Tam vương gia cảm giác cơ thể Thất Thất mềm mại khác thường, giống như đang ôm nữ nhân vậy, trong lòng thoáng rung động, có hơi ngạc nhiên, nhưng ngay sau đó đã tràn đầy bực bội, hắn đẩy Thất Thất ra, ném thuốc chữa thương cho cô.

“Nhanh bình phục chút, không lâu nữa sẽ xuất chinh!”

Thất Thất cầm lấy thuốc chữa thương, quơ quơ nắm đấm về phía Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, rồi nghĩ bụng tốt hơn hết nên hạ xuống “Tôi muốn rời khỏi đây!”

“Đây là doanh trại, đâu phải trò đùa, nói đến là đến, nói đi là đi!”

“Nhưng mà, tôi không phải là binh lính!” Thất Thất trợn đôi mắt đẹp lên.

https://thuviensach.vn

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên né tránh ánh mắt của cô, lặng lẽ trở lại trước thư án, cười khẩy.

“Ngươi định ra ngoài làm mồi cho sói sao?”

Một câu nói này của Lưu Trọng Thiên đã khiến Uy Thất Thất á khẩu, đúng thế, nơi đây đã không còn là thế giới của Uy Thất Thất, sau khi ra ngoài có thể sẽ gặp vô vàn nguy hiểm, cũng khó lòng bảo đảm tính mạng, không biết cuộc sống kiểu này đến khi nào mới chấm dứt đây, thật hy vọng đó chỉ là một chuyến du lịch đường dài.

Uy Thất Thất gắng gượng xức thuốc trị thương lên mông, sau đó nằm sấp xuống suy tư, nhất định phải có cách gì đó để cô xuyên qua thời gian một lần nữa, trở về thế giới của mình, nhưng cách đó là gì nhỉ? Nghĩ tới nghĩ lui, liền ngủ thiếp đi mất.

Nhưng mộng đẹp của cô chưa được bao lâu, bỗng có tiếng ầm ĩ náo loạn một hồi, đã đánh thức cô dậy, lại làm sao vậy? Cô bò dậy, phát hiện Lưu Trọng Thiên đang đứng giữa đại bản doanh, người mặc áo giáp, tay cầm bội kiếm, oai phong lẫm liệt đứng ở chỗ đó, khoảnh khắc ấy, Uy Thất Thất ngây ra nhìn, Tam vương gia thật anh tuấn.

“Đi, đi đâu đó?” Thất Thất vội bước tới.

“Tập kích doanh trại Hung Nô!”

“Ngài cũng đi à?” Thất Thất ngạc nhiên hỏi.

“Ta đến nơi này cũng không phải để hưởng thụ!” Hắn lẳng lặng liếc nhìn Uy Thất Thất, bước nhanh đi ra ngoài, Thất Thất cũng lê lết theo sau ra ngoài đại bản doanh, phát hiện bên ngoài đèn đuốc sáng trưng, Lưu Trọng Thiên cưỡi trên lưng ngựa, bóng dáng hắn như dài thêm ra dưới ánh đuốc, không ngờ lại có Vương gia uy vũ đến như vậy.

https://thuviensach.vn

“Lưu phó tướng hãy ở lại, Vương tướng quân sẽ đi cùng ta! Chú ý trông coi doanh trại, đề phòng quân Hung Nô đánh lén!”

“Vâng, Vương gia!” Lưu phó tướng lễ độ cung kính đứng sang một bên.

Lưu Trọng Thiên thúc nhẹ hai chân, con ngựa lập tức lao đi, đội ngũ theo sau cũng khuất hẳn phía ngoài doanh trại.

Thất Thất bị đánh thức lúc nửa đêm, chẳng còn tâm tình ngủ nữa, đêm hôm tập kích doanh trại Hung Nô, nhất định rất thú vị, lần sau cũng phải xin đi theo cùng mới được, có điều xem thái độ của Lưu Trọng Thiên, cũng biết, hắn hoàn toàn không xem trọng cô.

Uy Thất Thất ra khỏi đại bản doanh, ngẩng đầu ngắm sao trên trời, e rằng những ngôi sao có thể nhìn thấy lúc này đã sớm tàn lụi ở hiện đại rồi, cũng như Đại Hán, chẳng phải sau đó cũng sẽ bị thay bằng Đại Tống ư, dòng chảy lịch sử không thể nào ngăn cản được, cho dù Lưu Trọng Thiên anh dũng thiện chiến đến đâu.

“Ngươi tốt nhất chớ có đi lại khắp nơi!” Lưu phó tướng dẫn theo một đội binh lính tuần tra, ngang qua đại bản doanh, nổi nóng răn dạy.

“Tôi hiện giờ không phải là phạm nhân cũng không phải gian tế, tôi là thị vệ tùy thân của Vương gia!”

“Tùy thân, Vương gia thương hại ngươi thôi, gầy còm ốm yếu thế kia, có thể làm được gì chứ?”

“Ngài nói ai?” Thất Thất nổi đóa.

“Mông không đau nữa à? Mới có sức ăn nói như vậy?”

https://thuviensach.vn

Không chờ Thất Thất nổi đóa, Lưu phó tướng đã dẫn binh lính bỏ đi rồi, gầy còm ốm yếu á? Tỷ thí thử xem, còn chưa biết ai thua đâu, không cho đi lại khắp nơi, hắn có quyền định đoạt chắc, tốt nhất chớ nên đi một mình, coi chừng cô sẽ lột da hắn.

Thất Thất vừa đi vừa suy tư, đột nhiên cảm thấy có một bóng đen vụt qua trước mắt, tên áo đen đó nhanh chóng chạy về phía trước, làm cô hoa cả mắt.

Cô cố nén vết thương ở mông, gấp rút đuổi theo sau, tên này lén la lén lút lần mò gì đó ở lều trại lân cận, binh lính đi tuần tra tới trước lều trại, người kia nhanh chóng núp đi, thấy không có ai phát hiện ra mình, hắn tiếp tục gói ghém vật gì đó trong tay.

Thất Thất lách mình về phía trước, túm được cổ áo sau của hắn "Ê, làm gì đấy?"

Người nọ giật mình, liền quăng ngay mảnh vải vừa mới châm lửa về hướng lều trại, thì ra hắn muốn đốt lều trại.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Thất Thất Được Tự Do

Thất Thất chấn động, nếu mảnh vải kia rơi xuống lều trại, sẽ bùng cháy lên, muốn dập lửa e cũng khó, Thất Thất không nghĩ ngợi nhiều, liền phi thân nhào về phía trước, bắt lấy ngọn lửa phấp phới trong không trung, vội vàng ném xuống đất, cũng may tốc độ nhanh, bằng không tay cô đã bị bỏng rồi.

Ánh lửa đã kinh động đến binh lính tuần tra, sau một hồi náo loạn, đám binh lính tuần tra đều ào ào chạy tới, lớn tiếng hò hét.

Gã áo đen kia thấy đã hỏng việc, phi thân mất hút trong bóng đêm, động tác nhanh nhẹn, khó mà theo kịp, đám binh lính trông thấy bóng người nọ, gào thét truy đuổi theo…

“Tốc độ các anh thế này cũng đòi đuổi theo sao?” Thất Thất dập tắt lửa trên mặt đất, khinh thường nhìn đám binh lính.

Lưu phó tướng thở hổn hển mới chạy đến nơi “Xảy ra chuyện gì thế?”

“Có người muốn phóng hỏa đốt lều trại của ngài!” Uy Thất Thất nhìn Lưu phó tướng, có mỗi một lều trại mà thôi, làm gì phải khẩn trương như vậy.

https://thuviensach.vn

“Phóng hỏa!” Lưu phó tướng căng thẳng nhìn về phía lều trại.

“Khỏi cần nhìn, tôi đã dập lửa rồi.”

“Uy Thất Thất!” Lưu phó tướng đột nhiên quỳ xuống trước mặt Uy Thất Thất “Hãy nhận của Lưu mỗ một lạy!”

Thất Thất thiếu chút nữa nhảy dựng lên, thật không ngờ nha “Đứng lên đi, làm gì vậy? Tôi không nhận nổi đâu!”

“Đây là kho lương thực của quân ta, nếu bị thiêu hủy, đợt xuất chinh này sẽ thất bại hoàn toàn, Tam vương gia và chúng ta không tránh khỏi bị liên lụy!”

“Tôi không hiểu, thiêu hủy rồi có thể vận chuyển lại mà!”

“Đâu có đơn giản như vậy, một lần cung ứng phải hai tháng sau mới đến, tới lúc đó, quân lính khốn đốn, lương thực thiếu thốn, còn đánh trận được sao?”

Thất Thất hiểu ngay ra, quên mất, giao thông thời này bất tiện, không có tàu hỏa và máy bay.

“Vậy ngài cũng đâu cần hành đại lễ với tôi như vậy!”

“Uy huynh đệ có điều không biết, lần xuất chinh này, Tam Vương gia có mang theo sứ mệnh, Tam vương gia anh dũng thiện chiến, có dũng có mưu, tiên hoàng hết mực yêu mến, sau khi tiên hoàng băng hà, bởi vì Tam vương gia lập được nhiều chiến công, đức cao vọng trọng, cho nên có người đặt điều nói, Tam vương gia muốn mưu quyền soán vị, Hoàng thượng vẫn luôn canh cánh trong lòng, mới phái Tam vương gia thân chinh nắm giữ ấn soái, đánh giặc Hung Nô! Nếu chuyến này bại trận, nhất định bọn gian thần sẽ cấu kết gièm pha, hết sức bất lợi cho Vương gia!”

https://thuviensach.vn

“Thế cũng đâu cần làm vậy, mau đứng lên!” Thất Thất vẫn muốn tìm cơ hội giáo huấn hắn một chút, nhưng thấy bộ dạng hắn thế này, trái lại không được thoải mái lắm.

Lưu phó tướng được Thất Thất kéo đứng lên, hắn hổ thẹn nói “Ta thiếu chút nữa xem cậu là gian tế rồi, hóa ra tiểu huynh đệ đại nhân đại nghĩa như vậy, Lưu mỗ cảm thấy rất hổ thẹn!”

“Ngài đừng khách khí như vậy! Chỉ cần ngài không xem tôi là gian tế nữa là được rồi!” Thất Thất phấn khởi hắn lên, chỉ cần Lưu phó tướng không tìm cô gây phiền hà là thoải mái lắm rồi.

“Cậu cũng coi như là ân nhân của Lưu Duẫn ta, có việc gì cần giúp cứ nói!”

“Thật không!”

“Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy!”

“Cho tôi một ít dây kim loại! Càng mỏng càng tốt!” Thất Thất rất biết lợi dụng cơ hội, chỉ cần có thể trở lại xã hội hiện đại, cô không tiếc bất cứ giá nào.

“Không có, dây thép mỏng được không?”

“Được!”

“Ta sẽ sớm tìm về cho cậu!”

Lưu phó tướng quan sát sắc trời “Không biết Vương gia bên ấy ra sao rồi?”

“Tập kích doanh trại Hung Nô vào ban đêm, phải chăng rất thú vị?” Thất Thất hiếu kỳ hỏi.

https://thuviensach.vn

“Đây là đánh giặc, không phải trò đùa, có nguy hiểm đến tính mạng đấy, đúng là trẻ ranh!” Lưu phó tướng than thở, vẻ mặt hết sức lo lắng cho Lưu Trọng Thiên, thật chẳng ngờ, tên Vương gia máu lạnh ấy lại được lòng quân sâu sắc.

Lưu phó tướng không yên tâm về doanh trại, lại dẫn binh lính đi tuần tra tiếp.

Thất Thất ngước nhìn bầu trời đầy sao, cảm thấy “chị cả” trường trung học nữ sinh Huyền Đức ở lại đây căn bản không có đất dụng võ, Thất Thất ủ rũ trở về đại bản doanh, nằm sấp xuống ổ đệm dưới đất, chỗ ngủ này thật chẳng thoải mái tẹo nào, ánh mắt cô liếc về phía chiếc giường sau tấm bình phong, bỏ không đấy có phần lãng phí a!

Thất Thất hạ quyết tâm, đi ra sau bức bình phong, nằm ghé xuống giường, mặc dù không dễ chịu mấy, có điều vẫn tốt chán so với ngủ dưới đất, cô vơ lấy cái chăn ấm áp, cơn buồn ngủ ập đến, chầm chậm chìm vào giấc ngủ.

Khi Thất Thất thức giấc trời đã sáng tỏ, cô trở mình bò dậy, phát hiện Lưu Trọng Thiên đã về rồi, hắn ngồi trước thư án, cầm bội kiếm trong tay, lau chùi vết máu dính trên kiếm, đôi mắt đỏ au, hình như cả đêm qua không ngủ.

“Ngài, ngài trở về lúc nào vậy!”

“Vừa về!” Lưu Trọng Thiên ngáp một cái, bỏ quyển sách xuống, nhìn Thất Thất “Ai cho phép ngươi ngủ trên giường của ta?”

“Bỏ không như vậy tiếc quá, ngủ dưới đất lại không thoải mái! Vậy, bây giờ trả lại cho ngài!” Thất Thất nhảy xuống giường, lúng túng đứng trên mặt đất.

“Xem biểu hiện tốt của ngươi hôm qua, ta sẽ không trách tội ngươi!”

https://thuviensach.vn

“Tôi, hôm qua?” Thất Thất nhớ lại chuyện kia, nhất định là Lưu phó tướng đã bẩm báo rồi, xem ra trải qua việc lần này, cô đã trở thành người tự do đáng để mọi người tín nhiệm.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Sao Tôi Lại Trở Nên Xấu Xí Như Vậy?

Lưu Trọng Thiên trông thấy dáng vẻ vui mừng của cô, vết sẹo màu vàng trên gương mặt chẳng ăn nhập gì với đôi mắt cô, bất giác nổi lên nghi hoặc, đột nhiên nhớ ra chuyện gì đó, hỏi một câu "Mặt ngươi phải chăng từng bị thương?"

"Bị thương?" Thất Thất sờ thoáng qua gương mặt, vẫn có rất nhiều vết sẹo lồi, hắn không nhắc, thì Thất Thất đã quên khuấy mất, cô đi vòng quanh đại bản doanh, giống như đang tìm thứ gì đó, hỏi với vẻ kỳ lạ "Có gương không?"

"Gương là cái gì?"

"Gương ý, ờ, quên mất, gương đồng!" Thất Thất nhớ ra, hiện giờ đang ở Đại Hán, lấy đâu ra gương.

"Nơi này không có nữ nhân, muốn gương đồng làm gì?" Lưu Trọng Thiên thu bội kiếm về.

Không có nữ nhân, vậy cô được xem là gì? Nam nhân à? Đúng rồi, bọn họ vẫn luôn xem cô là nam nhân? Bộ dáng Uy Thất Thất vẫn như xưa

https://thuviensach.vn

mà, hay là vì mái tóc ngắn? Cho nên bọn họ nhầm cô là nam nhân? Nhưng nam nhân ở đây đều để tóc dài mà…

Thất Thất đột nhiên nghĩ tới túi sách của mình, bên trong hẳn phải có một chiếc gương trang điểm nhỏ! Cô đi tìm túi sách, cuối cùng cũng tìm thấy cái gương, ha ha, tốt quá, chưa đánh mất, nhưng khi thấy mình trong gương…

Một tiếng hét chói tai vang lên, khiến Tam vương gia Lưu Trọng Thiên hoảng hồn, không biết đã xảy ra chuyện gì, liền qua đó xem, phát hiện Thất Thất ngồi thừ người ra, trong tay cầm một vật nhỏ tròn tròn.

“Sao thế?” Lưu Trọng Thiên nghi hoặc hỏi.

Thất Thất dời tầm mắt sang phía Lưu Trọng Thiên, tỏ vẻ đáng thương nói “Sao tôi lại trở nên xấu xí như vậy?” Thoáng chốc nước mắt tuôn rơi lăn dài trên gò má cô.

“Nam tử hán, xấu đẹp có làm sao đâu, ta còn tưởng là chuyện gì ghê gớm lắm! Lại còn khóc nhè, sao giống nữ nhân vậy!” Lưu Trọng Thiên bất giác vươn tay ra, lau nước mắt cho cô “Được rồi, ta không muốn nhìn thấy bên cạnh ta có một binh lính khóc nhè!”

Thất Thất ràn rụa nước mắt ngước nhìn Lưu Trọng Thiên “Ngài có bộ dạng như tôi thử xem, có khi ngài còn khóc dữ dội hơn tôi đấy!”

Lưu Trọng Thiên dở khóc dở cười trước câu nói của cô, dung mạo con người là do cha mẹ ban tặng, từ nhỏ đã thế, vì sao đến bây giờ mới bi thương như vậy…

Thất Thất biết không thể nói rõ với hắn, cuống cuồng đem giấu gương đi, định đi ra ngoài hít thở bầu không khí, Lưu Trọng Thiên nhìn cô với vẻ quái lạ, bắt lấy tay cô “Uy Thất Thất, ngươi giấu gì đó?”

https://thuviensach.vn

“Không giấu gì mà!”

“Mang ra đây!” Lưu Trọng Thiên siết chặt cổ tay cô, giật cái túi sách của cô, Thất Thất sao có thể đưa gương cho hắn chứ, nếu để hắn thấy, nhất định sẽ hoài nghi, cô chỉ mong mau mau quay về thôi, không muốn chuốc lấy phiền toái nữa.

Lưu Trọng Thiên rất khỏe, người cũng cao lớn cường tráng, Thất Thất thoát không khỏi hắn, lại sợ hắn thực sự cướp mất gương, cơ thể liền che chắn túi sách cẩn thận, Lưu Trọng Thiên càng thêm hoài nghi món đồ trong túi cô, sẽ không ngầm giấu giếm thứ gì chứ ?

Uy Thất Thất nôn nóng sốt ruột, giơ chân quét về phía Tam vương gia, Lưu Trọng Thiên không ngờ Thất Thất lại dám đánh lén hắn, bị đá trúng bắp chân, đứng không vững nhào người về phía trước, Uy Thất Thất không kịp né tránh, bị đè xuống dưới đất, môi Tam vương gia phủ lên cánh môi Thất Thất, hương vị ngọt ngào ngập tràn trong miệng, Lưu Trọng Thiên cảm giác khí huyết cuồn cuộn, khi nhìn thẳng vào mắt Thất Thất, nhất thời mê mẩn.

Thất Thất căm tức đẩy hắn ra, Lưu Trọng Thiên ngượng ngùng dời môi đi, bước nhanh ra sau bức bình phong.

Thất Thất sững sờ khẽ vuốt làn môi, đây chính là nụ hôn đầu tiên của Uy Thất Thất cô, vậy mà lại trao cho cái tên vương gia thối tha máu lạnh vô tình dã man kia, cô gắng sức lau miệng, xem như chuyện kia chưa từng xảy ra, đeo túi sách lên vai, chạy vụt ra ngoài, đúng lúc đâm sầm vào Lưu phó tướng đang tiến vào.

“Sao thế?” Lưu phó tướng đỡ lấy cô.

“Vương gia ức hiếp tôi, cướp đồ của tôi!” Thất Thất trốn sau lưng Lưu phó tướng, lén nhìn Lưu Trọng Thiên.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên lấy lại tinh thần, lập tức vòng trở về ngồi ngay ngắn xuống thư án, ánh mắt không nhìn về phía Thất Thất nữa, mình làm sao vậy, đó chỉ là một tên tiểu tử xấu xí, sao lại xem hắn như là nữ nhân, thậm chí còn định hôn hắn, chẳng lẽ muốn nữ nhân, muốn đến phát điên rồi, Lưu Trọng Thiên vẫn luôn giữ mình là một chính nhân quân tử, lẽ nào đã bắt đầu nhớ nhung nữ nhân rồi.

Lưu Trọng Thiên ép buộc bản thân mình dời tầm mắt về cuốn sách, nhưng có phần không kìm lòng được, bất giác lại nhìn về phía Thất Thất, vì sao cánh môi ấy lại mềm mại như vậy? Đường đường là Tam vương gia Đại Hán, chẳng lẽ đã nảy sinh hứng thú với đôi môi nam nhân?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Thất Thất Dẫn Sấm Sét

"Uy huynh đệ, dây thép cậu cần, chỗ này đủ chưa?"

"Đủ rồi!" Uy Thất Thất phấn khởi nhận lấy, chỗ dây thép này không biết có dẫn sấm sét được hay không, chẳng phải trong rất nhiều bộ phim truyền hình đã nói, xuất hiện xuyên không thường là do khối năng lượng mạnh tạo thành, năng lượng sấm sét hẳn đủ lớn rồi, tốt nhất đừng có đánh chết mình là được.

"Có nó rồi, tôi sẽ không cần ở đây chịu khổ, cũng chẳng còn dính dáng tới các anh nữa!" Thất Thất chạy nhanh ra ngoài, Lưu phó tướng nghĩ ngợi đôi chút liền đuổi theo, tên tiểu tử xấu xí này, định dùng chỗ dây thép đó làm gì?

Thất Thất cầm dây thép ra khỏi đại bản doanh, tìm kiếm khắp nơi, rốt cuộc trông thấy một cây cổ thụ xù xì cứng cáp trên bãi cỏ ngoài doanh trại, chính là nó, cô lấy dây thép ra, trèo lên cây, có thể quấn dây thép lên các tán cây.

"Làm vậy có tác dụng gì?" Lưu phó tướng ngẩng đầu nhìn cô.

"Dẫn sấm sét!" Thất Thất leo trèo trên cây, hưng phấn giải thích.

https://thuviensach.vn

“Làm vậy có thể dẫn sấm sét sao? Nhưng dẫn sấm sét làm cái gì?”

“Ngài không hiểu đâu, tôi muốn về nhà!” Thất Thất quấn dây thép từ

trên cây xuống đến tận rễ cây, sau đó nhảy xuống dưới, phủi phủi bụi bặm trên tay, chẳng mấy để ý đến tóc tai bù xù, nhìn cây cổ thụ tràn trề hy vọng.

“Hy vọng ông trời phù hộ con thành công, từ đâu tới đây sẽ về lại đúng nơi đó! Kính lạy!”

Lưu phó tướng quan sát Thất Thất một lượt từ trên xuống dưới, bộ dáng cô cũng thật quái lạ, đặc biệt là đôi giày kia, trông rất trang nhã “Giày của cậu đẹp thật đấy!”

“Đương nhiên, là hàng hiệu đó!” Thất Thất hài lòng thở phào một cái “Chờ khi có giông bão, tất cả sẽ OK.”

“OK?” Lưu phó tướng càng thêm mơ hồ.

“Đến lúc đó ngài sẽ biết, tôi về trước đây, ngộ nhỡ Vương gia tàn bạo kia có gì căn dặn không tìm thấy người, sẽ lại nổi đóa!” Thất Thất lê bước trở về đại bản doanh.

Lưu Trọng Thiên cũng vừa đi thị sát bên ngoài về, do cả đêm không ngủ nên có chút mệt mỏi, hắn cởi áo khoác ra, nằm xuống giường “Thất Thất, qua đây, đấm bóp chân cho bổn vương!”

“Đấm chân?” Thất Thất nhíu mày, sai cô hầu hạ cả việc này sao? Cô không tình nguyện đi tới đó, ngồi xuống bên mép giường, nhẹ nhàng vung nắm tay lên đấm.

“Tay ngươi thật mềm mại, nếu không phải đã biết, ta sẽ xem ngươi là nữ nhân mất…” Lưu Trọng Thiên trở mình từ từ hưởng thụ.

https://thuviensach.vn

Thất Thất không dám dừng lại, vẫn nhẹ nhàng đấm bóp, đến khi nghe thấy tiếng Lưu Trọng Thiên ngáy, có vẻ như đã ngủ say rồi, vội vã đứng dậy, rón ra rón rén định rời đi, lại bị bàn tay to lớn của Lưu Trọng Thiên túm lấy cánh tay "Tiếp tục đấm!"

Thất Thất có chút phiền muộn, chẳng phải đã ngủ rồi sao? Có tiếng ngáy mà vẫn phát hiện ra được mình rời đi, phải đấm đến khi nào đây, Thất Thất lại nhẹ nhàng đấm bóp, có hơi mệt, công việc nhàm chán này cứ duy trì như vậy, dần dần cơn buồn ngủ ập đến, cũng không biết đã qua bao lâu, cô gục lên chân Lưu Trọng Thiên ngủ.

Lưu Trọng Thiên là người rất tỉnh ngủ, có bất kỳ động tĩnh nhỏ nào ngay lập tức sẽ tỉnh lại, cho dù phải đánh trận với Hung Nô, liên tục mấy ngày không ngủ, chỉ cần ngủ khoảng một canh giờ, cũng có thể tỉnh táo trở lại.

Trái lại hôm nay phá lệ ngủ một giấc dài, chờ khi hắn tỉnh lại, trời đã tối rồi, hắn ngồi dậy, phát hiện Thất Thất gục lên chân hắn, đang ôm lấy bắp chân hắn ngủ say sưa.

Hắn khe khẽ rút chân ra, định lay Uy Thất Thất dậy, song thấy cô ngủ ngon như vậy, lại có chút không nỡ, đành bế Thất Thất lên trên giường, giãn gân cốt đôi chút, hôm nay sao thế nhỉ, sao lại ngủ say như vậy, ngủ tận mấy canh giờ, người cũng sảng khoái hơn rất nhiều.

Xem ra nếu muốn có một giấc ngủ ngon, phải nhờ Uy Thất Thất đấm chân cho mới được.

Uy Thất Thất giật mình tỉnh giấc bởi có tiếng sấm, cô cảnh giác ngồi bật dậy, phát hiện ngoài đại bản doanh, sấm sét đùng đùng, đúng là ông trời đã giúp cô, bây giờ phải mau chóng chạy tới chỗ cây cổ thụ kia.

Thất Thất nhảy xuống giường, chạy ra phía ngoài, Lưu Trọng Thiên liền kéo cô lại "Mưa to gió lớn thế này, ngươi muốn đi đâu?"

https://thuviensach.vn

“Tôi muốn ra ngoài! Mau buông ra!” Thất Thất nôn nóng nhìn sấm chớp bên ngoài, ra sức đánh vào tay Lưu Trọng Thiên “Chết tiệt, mau buông ra, bằng không sấm sét qua đi sẽ không còn cơ hội!”

“Nói cho rõ ràng, ta sẽ để ngươi ra ngoài!”

“Được, nói cho ngài biết, tôi muốn dẫn sấm sét xuống!”

“Tại sao?” Lưu Trọng Thiên ngạc nhiên “Ngươi có thể dẫn sấm sét?”

“Không thể bằng một câu nói giải thích rõ cho ngài được, tôi nhất định phải ra ngoài!” Thất Thất cáu tiết nhìn Lưu Trọng Thiên, thấy vương gia hoàn toàn không có ý định buông tay, thời gian cấp bách, thực sự không còn cách nào khác, hung hăng cắn vào tay hắn!

Lưu Trọng Thiên cảm giác tay đau dữ dội, vội vàng buông tay ra, Thất Thất quay người chạy ra ngoài đại bản doanh, Lưu Trọng Thiên đâu chịu tha cho cô, xoay tay nhấc bổng cô lên, kẹp ở dưới nách, để phòng cô lại cắn người, hắn liền siết chặt cằm cô.

“Dám cắn bổn vương?”

“Ai bảo ngài ngăn cản tôi! Vương gia khốn kiếp.”

“Còn dám mắng bổn vương!” Lưu Trọng Thiên vung tay lên, tét vào mông Thất Thất một cái, quả là đau càng thêm đau.

“Vương gia thối, Vương gia xấu xa!” Thất Thất đã sắp bật khóc tới nơi.

Lưu Trọng Thiên vốn dĩ đánh rất nhẹ, nghe thấy cô mắng như vậy, càng giận dữ hơn, bèn giơ bàn tay lên cao, đương định tét cái thứ hai, phía ngoài đại bản doanh, vang lên một tiếng sấm rền, đột nhiên bầu trời đêm y như ban ngày, đinh tai nhức óc.

https://thuviensach.vn

Thất Thất bực tức đấm đá Lưu Trọng Thiên, xong rồi, nhất định là hết sấm sét rồi, Lưu Trọng Thiên giật mình buông Thất Thất ra, đi ra phía ngoài cửa đại bản doanh, trông ra doanh trại, bên ngoài sáng rỡ như ban ngày, trong chớp mắt lại tối đen như mực, đúng là một kỳ tích.

Một lát sau, Lưu phó tướng vội vã tiến vào, quỳ xuống trước mặt Tam vương gia.

“Bẩm báo Vương gia, doanh trại vừa mới phát hiện có quân Hung Nô!”

“Mau triệu tập binh lính, chuẩn bị nghênh chiến!” Lưu Trọng Thiên nhíu mày.

“Không cần ạ, đại đa số đã chết cả rồi, chỉ có vài tên thoát được!”

Lưu Trọng Thiên có chút kinh ngạc trước câu nói của phó tướng, nhanh như vậy đã bị đánh bại rồi? Lưu phó tướng nhìn thoáng qua Thất Thất, nhỏ giọng nói thầm với Vương gia.

“Bọn chúng ẩn núp cạnh rừng cây, đã bị đống dây thép mắc trên cây cổ thụ của Uy huynh đệ dẫn sấm sét xuống đánh chết! Binh lính canh phòng nói, trông thấy một quả cầu lửa lớn từ trên trời giáng xuống, sau đó ánh lửa ngợp trời, đợi đến khi chạy qua đó xem, phát hiện hơn chục thi thể quân Hung Nô! Đều là nhờ vào cây của Uy huynh đệ!”

“Cây của tôi!” Thất Thất nổi nóng bước đến trước mặt Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên đang nhìn cô với ánh mắt nghi ngờ.

“Đều tại ngài ngăn cản tôi, cái cây đó tôi chuẩn bị cho mình dùng mà! Ai thèm đánh chết bọn Hung Nô chứ!” Thất Thất uất ức muốn chết, hi vọng trở về lại tiêu tan rồi.

https://thuviensach.vn

“Ngươi muốn bị sét đánh chết sao?” Lưu Trọng Thiên túm lấy tay cô, tức tối xách cô vào trong đại bản doanh.

Lưu phó tướng gãi gãi đầu, không biết Thất Thất đang làm gì nữa, cảm thấy Vương gia cũng có phần kích động quá mức, tốt hơn hết rời khỏi đây thôi, lẳng lặng lui ra ngoài!

Thất Thất bị ném lên tấm thảm cạnh thư án, Lưu Trọng Thiên nhướng cao mày, túm mái tóc ngắn cũn của Thất Thất “Tại sao ngươi biết dẫn sấm sét? Ngươi rốt cuộc là ai?”

“Dù sao cũng không trở về được, ngài cứ giết tôi đi!” Thất Thất trừng mắt nhìn Tam vương gia, không biết lấy đâu ra dũng khí, nắm vạt áo Lưu Trọng Thiên, ra sức đấm túi bụi, thề phải liều mạng với hắn.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Ảo Giác Của Tam Vương Gia

Lưu Trọng Thiên chẳng chuẩn bị gì, lập tức bị té ngã xuống đất, Thất Thất cưỡi trên người hắn, thẳng tay giáng đòn xuống! Lưu Trọng Thiên không ngờ Thất Thất lại hung hãn như vậy, còn dám đánh lén Vương gia! Trong đôi mắt căm phẫn của cô ngập tràn lửa giận, song rất mê hoặc người.

Lưu Trọng Thiên đành phải điểm huyệt đạo của cô, Thất Thất nhũn người té xuống, ánh mắt vẫn căm phẫn nhìn hắn chằm chằm.

“Thôi, bát nháo đủ rồi, cả doanh trại này chỉ có ngươi dám xấc xược với bổn vương như thế!”

“Vương gia xấu xa, Vương gia thối, ngài nên xuống địa ngục đi!” Thất Thất càng nghĩ càng bực, nước mắt lã chã tuôn rơi.

Lưu Trọng Thiên nhất thời không có biện pháp nào, tại sao một nam nhân lớn chừng này rồi động một tí lại khóc nhè nhỉ! Giống hệt nữ nhân.

“Ta sẽ giải huyệt đạo cho ngươi, nhưng ngươi không được phép như vậy nữa!” Lưu Trọng Thiên thực sự không chịu nổi bộ dạng này của Thất Thất, đành giải huyệt đạo cho cô, Thất Thất quả nhiên ngoan ngoãn ngồi trên đất, chẳng để ý xem mông còn đau hay không, đau lòng khóc nức nở.

https://thuviensach.vn

“Ngươi không được dẫn sấm sét nữa, rất nguy hiểm, lần này đánh chết quân Hung Nô, nhưng lần sau có thể sẽ là quân Đại Hán ta!”

“Hừ, cái đó vốn để cho bản thân tôi dùng mà!”

“Ngươi muốn chết?”

“Không phải muốn chết, là muốn sống, nói ngài cũng không hiểu đâu!”

Thất Thất cũng không biện bạch nữa, chạy về chỗ ổ đệm của mình, cô tiếc hùi hụi vì đã không thể xuyên qua thành công, bắt đầu nhẩm tính, ngoài biện pháp này ra còn cách nào khác có thể đưa cô trở về không? Tạm thời nghĩ nát óc chưa ra.

Ngày hôm sau, Thất Thất bị đánh thức từ sáng sớm tinh mơ, cô thấy Lưu Trọng Thiên đã ăn mặc chỉnh tề rồi, chẳng lẽ lại muốn đi đánh giặc.

“Thất Thất, mau sửa soạn đi, chúng ta xuất chinh sa mạc, đêm nay phải cắm trại trong sa mạc!”

“Tới sa mạc?” Thất Thất phấn chấn tinh thần hẳn lên, xem ra, cô muốn đi chơi sa mạc, tạm thời chưa quay về được, ở Đại Hán xem sa mạc cổ đại cũng không tệ a.

“Chớ vui mừng như vậy, là đi đánh trận, không phải là đi du ngoạn! Còn nữa, thay y phục đi!” Lưu Trọng Thiên ném cho cô một bộ y phục của binh lính.

“Ngay bây giờ?” Thất Thất nhận lấy bộ y phục đó.

“Phải, không còn thời gian nữa, mau lên!” Lưu Trọng Thiên bắt đầu chỉnh lại đai lưng vừa rộng thùng thình vừa dày cộp.

https://thuviensach.vn

Thất Thất cầm y phục, hết sức gượng gạo "Ngài có thể tránh đi một lát được không!"

"Tránh đi? Ngươi là nữ nhân à? Còn ngượng nghịu nỗi gì, mau lên, đây là quân lệnh! Làm chậm trễ hành trình, sẽ lấy đầu ngươi đấy!"

"Lợi hại gớm nhỉ?" Thất Thất ngán ngẩm nhìn hắn, cầm y phục chạy ra sau bức bình phong, nhanh chóng thay y phục.

Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, đúng là con nít, giữa nam nhân với nhau có gì phải xấu hổ, hắn ngẩng đầu nhìn về phía tấm bình phong, bất giác ngẩn người, ánh nắng chiếu rọi nơi bình phong, lộ ra bóng hình thấp thoáng, lung linh diễm lệ, duyên dáng yêu kiều, cánh tay mảnh dẻ, eo thon… Đó căn bản là một nữ nhân, trong lòng Lưu Trọng Thiên chấn động, sải bước về phía bình phong, hắn muốn loại bỏ nghi ngờ của mình.

Thất Thất nghe thấy tiếng bước chân, hoảng hốt lo sợ, mặc y phục vào với tốc độ nhanh nhất có thể, khi Lưu Trọng Thiên tiến vào sau bình phong, cô đã mặc xong y phục binh lính rồi, sau đó nhìn Lưu Trọng Thiên cười ha ha "Có hơi rộng chút!"

"Ờ!" Lưu Trọng Thiên lập tức lắc đầu một cái, lui ra ngoài, mình làm sao vậy? Sao lúc nào cũng xem Thất Thất là nữ nhân, ngoại trừ đôi mắt kia ra, rốt cuộc còn điểm gì thu hút tầm mắt hắn nữa, điên rồi, lẽ nào thực sự cần nữ nhân, đến nỗi xuất hiện ảo giác?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ý Định Mới Xuyên Không Về Nhà

Thuốc chữa thương thật công hiệu, vết thương ở mông Thất Thất đã đỡ hơn nhiều rồi, bằng không lần hành quân này sẽ không thể cưỡi ngựa được, có điều mông vẫn còn hơi đau đôi chút.

Thất Thất chưa quen ngồi trên lưng ngựa, chỉ muốn ngồi xe ngựa thôi, nhưng trong xe ngựa đã nhét đầy vật dụng, đâu còn chỗ cho cô nữa, hành quân vào buổi sáng dưới ánh nắng chói chang, Thất Thất đã kiệt sức rồi, dần dần rớt lại phía sau đội ngũ.

Lưu Trọng Thiên cưỡi ngựa quay trở lại, mũ sắt lẫn áo giáp của hắn lấp lánh ánh bạc dưới tiết trời oi ả, tôn lên vẻ oai phong anh tuấn, hắn đi tới trước mặt Thất Thất, cho ngựa đi chậm lại, Thất Thất chẳng còn hơi sức đâu mà nói chuyện với hắn, mông đau muốn chết, eo đã sắp gãy đôi rồi.

“Ngươi không biết cưỡi ngựa?”

“Nếu biết cưỡi ngựa, tôi đã sớm ra chiến trường giết địch rồi!” Thất thất oán hận nhìn hắn.

“Ta sẽ dạy ngươi!” Lưu Trọng Thiên phi ngựa đến bên cạnh Thất Thất, đột nhiên vươn tay ra phát một cái vào lưng cô.

https://thuviensach.vn

“Cưỡi ngựa ở tư thế này sẽ thấy mệt, còn cả mông ngươi nữa…” Lưu Trọng Thiên tét một cái vào mông cô “Dịch lên!”

“Này, ngài đừng có lúc nào cũng đánh mông tôi!” Thất Thất có chút nổi cáu.

“Chớ bực dọc, tư thế này của ngươi, nếu ngựa chạy nhanh, ngươi sẽ bị ngã đấy!” Hắn cười đùa “Nắm chặt dây cương, tư thế đó, đúng rồi, tốt, hai chân thúc nhẹ vào bụng ngựa.”

Thất Thất làm theo lời hắn nói, ngựa bắt đầu phóng nhanh, Thất Thất cực kỳ hoảng sợ, ngoảnh lại nhìn Lưu Trọng Thiên, vẻ mặt như đang cầu cứu, may mà Lưu Trọng Thiên đã đuổi theo kịp, cô mới yên tâm, hai người nhanh chóng sánh vai cùng nhau.

“Cưỡi thế này, còn cảm thấy mệt không?”

Thất Thất thử cảm nhận giây lát, rồi cười hân hoan “Nếu ở trường trung học nữ sinh có mở lớp dạy cưỡi ngựa, tôi đâu cần phải khổ sở thế này.”

“Cái gì?” Lưu Trọng Thiên kinh ngạc nhìn cô “Ngươi từng đi học sao?”

“Ờ! Đúng vậy, biết vài con chữ!” Thất Thất tự biết lại lỡ miệng rồi, đành tránh mặt Lưu Trọng Thiên, lao nhanh về phía trước.

Khi trời sẩm tối, đại quân dừng lại ven sa mạc, Lưu Trọng Thiên hạ lệnh cho binh lính dựng trại đóng quân, bọn họ sẽ nghỉ lại đây một khoảng thời gian, nơi này cách Hung Nô rất gần rồi.

Uy Thất Thất cũng bận bịu góp sức cùng đại quân, luôn tay luôn chân chạy tới chạy lui, nhìn chung sắp xếp ổn thoả rồi, cô mệt lử ngã xuống ổ đệm dưới đất, cô vẫn phải nằm ngủ ở chỗ đó, đi cả ngày trời, toàn thân bốc

https://thuviensach.vn

mùi, nếu có thể tắm rửa một chút thì tốt biết mấy, nhưng đó là chuyện tuyệt đối không thể được.

“Thất Thất, đến đây, kỳ lưng cho ta!” Vọng ra tiếng gọi của Lưu Trọng Thiên từ đằng sau tấm bình phong.

“Kỳ lưng?” Thất Thất nhảy dựng lên, kỳ lưng cho hắn, hắn, hắn tắm rửa ở đó từ lúc nào, có lẽ do ban nãy quá mệt, cô đã không chú ý đến khi vào đại bản doanh.

“Làm gì lề mề thế?”

“Tới đây… Vương gia của tôi!” Thất Thất đi ra sau bức bình phong, đứng sau lưng Lưu Trọng Thiên, hai cánh tay Lưu Trọng Thiên khoát ngoài bồn tắm, lộ ra tấm lưng trần rộng lớn cường tráng, hắn đưa chiếc khăn đang vắt trên vai cho Thất Thất “Kỳ đi, cả ngày nay, mệt thật đấy!”

Một mình hắn mệt sao? Thất Thất cũng thấy mệt nha, vương gia đúng là vương gia, chỉ biết hưởng thụ, không quan tâm đến cảm nhận của người khác, Thất Thất cầm lấy chiếc khăn, từ từ kỳ cọ.

“Tốt lắm, xoa bóp bả vai giúp ta!” Lưu Trọng Thiên căn dặn.

“Xoa bóp?” Thất Thất nhìn chiếc khăn trong tay, thật muốn ném nó lên đầu hắn, sau đó dìm hắn xuống nước, để hắn tha hồ hưởng thụ, có điều, cô vẫn chưa quên thân phận mình, cô chỉ là một tiểu tốt, tiểu tốt phải nghe theo quân lệnh, nếu không rất dễ bị rơi đầu, vì thế cô tức giận ném cái khăn đi, đặt tay lên vai Lưu Trọng Thiên, nhẹ nhàng xoa bóp.

“Tay ngươi xoa bóp dễ chịu thật, đánh giặc xong, ta muốn mang ngươi về phủ đệ của ta, sau này sẽ hầu hạ ta cả đời!”

“Mơ tưởng hão huyền…” Thất Thất lẩm bẩm.

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói gì cơ?” Lưu Trọng Thiên quay đầu lại, nhìn Thất Thất với vẻ quái lạ.

“Tôi nói, việc đó rất tuyệt!” Thất Thất gượng cười một cái, Lưu Trọng Thiên đã nghe thấy lời cô nói ban nãy, bất giác mỉm cười, không ai có thể không nghe theo hắn, bao gồm cả tên tiểu tử này.

Lưu Trọng Thiên thở dài một hơi, hai tay duỗi ra, đột nhiên đứng dậy, đương định quay người lại, dọa Thất Thất lập tức nhắm tịt hai mắt, xoay người bỏ chạy, Lưu Trọng Thiên vốn định sai Thất Thất lau khô người giúp hắn, khi hắn quay người lại, phát hiện không thấy bóng cô đâu, sao trong phút chốc đã biến mất tiêu rồi.

“Uy Thất Thất, Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên gọi một hồi, chẳng thấy có động tĩnh gì, đành cầm lấy khăn, tự mình lau khô người, mặc y phục vào xong, bước ra khỏi bình phong, phát hiện Uy Thất Thất cuộn tròn trong ổ đệm dưới đất, trùm cả đầu, dáng vẻ như bị ai đó hù dọa.

“Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên kéo chăn trên đầu Thất Thất ra, phát hiện cô gắng hết sức nhắm mắt lại, hai má đỏ ửng, bộ dáng hết sức khôi hài “Đúng là một quái nhân!”

Lưu Trọng Thiên ăn mặc chỉnh tề đi ra ngoài “Ta ra ngoài thị sát, một canh giờ sau mới trở về, nhớ sửa sang giường chiếu cho ta!”

Đoán chừng hắn đã đi, Thất Thất nhảy dựng lên, đi ra sau bức bình phong, phát hiện nước vẫn còn trong chưa dùng hết, cô ngửi thử người mình, hôi chết mất, nhưng kiên quyết không chịu tắm rửa, chỉ dùng nước lau qua người chút, cô bèn nhân lúc Tam vương gia ra ngoài, tẩy rửa cho sạch sẽ, không ngờ đến thật đúng là bồn tắm massage sang trọng thoải mái a.

Khi Thất Thất sửa soạn giường chiếu cho Lưu Trọng Thiên, bỗng chìm vào suy tư, hắn phải có cách gì đó để trở về, cô xuyên qua thời không

https://thuviensach.vn

đến chiến trường Hung Nô, vậy thì nếu cô muốn trở về được, hắn phải quay lại chiến trường kia rồi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Tôi Muốn Đi Đánh Giặc

Đúng, không thể ở lại đây phục dịch tên vương gia chết bầm đó, ngày mai cô sẽ xin làm thuộc hạ của Lưu phó tướng, đi đánh giặc, không biết chừng trên chiến trường hỗn loạn, cô có thể quay trở về được? Ý định này không tồi! Tâm tình Thất Thất tốt lên đôi chút.

Một canh giờ sau, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên trở lại đại bản doanh, hắn đương định thay y phục đi nghỉ, Thất Thất liền chạy tới, nhìn Lưu Trọng Thiên cười hì hì "Vương gia, có chuyện này, tôi muốn thương lượng với ngài một chút!"

"Chuyện gì? Nói đi!" Lưu Trọng Thiên ngồi thẳng người, nhìn biểu cảm trên gương mặt Thất Thất, ắt hẳn chuyện cô muốn nói sẽ khiến mình không vui.

"Ngày mai tôi muốn sang dưới trướng Lưu phó tướng, tôi muốn đi đánh giặc!"

"Ngươi á!" Lưu Trọng Thiên quan sát cô một lượt từ trên xuống dưới "Ngươi nên ăn uống bồi bổ thêm cho cường tráng hơn, trước mắt cứ ở lại đây hầu hạ ta cho tốt, chuyện giết địch khỏi cần ngươi can dự!"

https://thuviensach.vn

“Này! Lưu Trọng Thiên, ngài đừng quá đáng, ai thích hầu hạ ngài chứ!”

“Ngươi còn dám gọi thẳng tên ta!” Lưu Trọng Thiên kéo cô qua chỗ mình, ngửi thấy một mùi hương thoang thoảng trên người cô, nhất thời có hơi ngỡ ngàng, lập tức buông tay ra, đành nuốt mấy câu răn dạy định quở mắng xuống bụng “Đi ngủ đi! Chuyện đánh giặc chớ bàn đến nữa!”

Lưu Trọng Thiên cởi áo ngoài ra, nằm xuống, trong lòng bắt đầu thấy mâu thuẫn, vì sao khi nghe Thất Thất nói muốn đi đánh giặc, lại không cam lòng như vậy, Lưu Trọng Thiên không sao lý giải được, chỉ muốn bảo vệ cô, sợ cô bị tổn thương, hắn coi Thất Thất là nữ nhân rồi ư?

Lưu Trọng Thiên đột nhiên ngồi dậy, lẽ nào hắn đã nảy sinh hứng thú với một tiểu binh lính 17 tuổi.

Hắn rời giường, đi tới giữa đại bản doanh, ánh mắt không nhịn được liếc về phía Uy Thất Thất, cô nằm nghiêng mình nơi đó, hoạt bát đáng yêu, ngay cả tư thế ngủ cũng hấp dẫn hắn, Lưu Trọng Thiên vỗ một cái vào đầu mình, Tam vương gia lạnh lùng biến đâu mất rồi, hắn liền đưa ra quyết định, ngày mai sẽ chiếu theo nguyện vọng của Thất Thất, cho cô tới chỗ Lưu phó tướng, không trông thấy cô nữa có lẽ sẽ tốt hơn…

Thất Thất rốt cuộc cũng rời khỏi đại bản doanh, cô muốn tham gia vào chiến dịch tiêu diệt quân Hung Nô, đồng thời cô cũng phát hiện ra một chuyện, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên dường như có phần lạnh lùng hà khắc hơn, hầu như không nhìn cô trực diện nữa, mặc xác hắn, chỉ cần có thể trở lại xã hội văn minh hiện đại, điều đó quan trọng hơn tất thảy mọi chuyện khác.

Lần đầu tiên mặc áo giáp binh lính Thất Thất cực kỳ phấn khích, tuy bộ áo giáp này không oai phong bằng bộ của Tam vương gia, song cũng không đến nỗi tệ.

https://thuviensach.vn

“Cậu quá gầy đấy, cỡ nhỏ nhất cũng không vừa với cậu!”

“Dần dần tôi sẽ cường tráng mà!” Thất Thất hân hoan, múa may quay cuồng.

Lưu phó tướng tán thưởng nhìn Uy Thất Thất “Công phu của cậu cũng thật đặc biệt, không biết liệu có phải chỉ là đang khoa chân múa tay không?”

Thất Thất nghe những lời Lưu phó tướng nói xong, nhíu mày vẻ mất hứng “Sao nào, muốn so tài tỷ thí không?”

“Ta sợ sẽ làm gãy tay chân cậu mất!” Lưu phó tướng quan sát cánh tay mảnh khảnh của Thất Thất, sao một nam nhân lại có bộ dáng mảnh dẻ như vậy nhỉ?

“Coi thường tôi?” Uy Thất Thất vung nắm đấm tấn công Lưu phó tướng.

“Là cậu chủ động nhé, đừng trách ta không khách khí!”

Hai người đánh qua đánh lại.

Lưu Trọng Thiên và Trì tướng quân đứng cách thao trường không xa, quan sát việc huấn luyện binh lính trong thao trường, Trì tướng quân chỉ về phía đó, đột nhiên mỉm cười.

“Tên tiểu tử binh lính kia, rất có dũng khí, dám tỷ thí với Lưu phó tướng!”

Lưu Trọng Thiên dời tầm mắt về phía Trì tướng quân chỉ, không khỏi nhíu mày, kia chẳng phải là Uy Thất Thất sao? Mặc bộ áo giáp không vừa người, càng lộ rõ vẻ gầy gò, có cảm giác mong manh yếu ớt, sao cô vừa đến thao trường, đã bắt đầu gây chuyện rồi.

https://thuviensach.vn

Khi bọn họ phát hiện Lưu phó tướng dần dần lép vế, tất cả đều lắp bắp kinh hãi.

“Tiểu tử ấy có loại công phu gì vậy? Thân hình sao linh hoạt thế?” Trì tướng quân nghi hoặc nói.

Lưu Trọng Thiên lặng lẽ chăm chú nhìn Uy Thất Thất, trong lòng càng nổi lên nghi vấn, đến khi Uy Thất Thất quật ngã Lưu phó tướng trên thao trường, tiếp đó phấn khích nhảy dựng lên, tựa như chú chim én nhỏ, vui mừng nhảy nhót.

Uy Thất Thất kéo Lưu phó tướng dậy “Thế nào? Sau này đừng xem thường những người gầy yếu, tôi rất khỏe đó!”

“Nhìn không ra đấy!” Lưu phó tướng phủi bụi dính trên người, ôm lấy bả vai Uy Thất Thất, cô nhanh như cắt, né tránh cánh tay hắn, vọt đến trước mặt Lưu phó tướng.

“Đừng lôi kéo thân mật, ôm ôm ấp ấp, tôi không quen, hơn nữa còn rất ghét!”

“Đều là nam nhân, cậu nhìn cậu xem, rõ thật, được! Thế này đi, lần xuất chinh tới, ta cho cậu dẫn dắt một tiểu đội, xem thử năng lực của cậu đã!”

“OK, tuyệt đối sẽ không để ngài thất vọng!”

“OK, có nghĩa là gì?” Lưu phó tướng gãi gãi đầu.

“Nghĩa là tốt, được đấy, ổn đó!”

“Ờ! Cậu cũng lắm chuyện thật đấy!” Lưu phó tướng bật cười.

Thất Thất cao hứng lộn nhào người ra sau, dọa Lưu phó tướng giật thót, thân hình tiểu tử này cũng dẻo dai thật.

https://thuviensach.vn

Trì tướng quân đứng quan sát từ xa không kìm lòng được “Thần muốn đi xem xem, tiểu tử này bản lĩnh không nhỏ đâu, tương lai nhất định là một nhân tài!”

“Đừng vội, chờ thêm chút nữa!” Lưu Trọng Thiên ngăn ông lại, thực ra Lưu Trọng Thiên còn thấy kinh ngạc hơn Trì tướng quân nhiều, có lẽ trong tương lai chiến đấu tiêu diệt quân Hung Nô, thực sự không thể thiếu Uy Thất Thất.

Thất Thất vui vẻ liên tục nhào qua lộn lại, đám binh lính phía sau nhiệt liệt cổ vũ, cô vô cùng hưng phấn, chợt cảm thấy làm binh lính thú vị hơn rất nhiều so với việc phải hầu hạ vương gia, bất giác bật cười khanh khách.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Vương Gia Tính Tình Quái Lạ

Trận chiến đầu tiên trên sa mạc đã bắt đầu, Uy Thất Thất dẫn theo một tiểu đội xuất chinh, cô liều mạng truy đuổi quân địch, bọn chúng nghe tin đã sợ mất mật, chưa từng thấy qua tên tiểu tướng nào không muốn sống như vậy.

Thực ra Uy Thất Thất không có mục đích khác, chỉ muốn lúc xung trận, tốt nhất có thể xuyên không trở về xã hội văn minh hiện đại. Song cô lại phải thất vọng rồi, sau khi thắng trận khải hoàn trở về, không tổn thất binh lính nào, con người cô vẫn ở lại trong doanh trại Đại hán.

Uy Thất Thất đứng trên thao trường, nhìn đám binh lính reo hò mừng chiến thắng, trong lòng không có cảm xúc gì, vì sao, ông trời đang lừa gạt cô sao? Sao chẳng có lấy một chút phản ứng, trời quang mây tạnh thế kia, ngay cả một tia sấm sét cũng không có.

Trì tướng quân không thể chờ đợi thêm nữa, ông muốn đích thân đi gặp tiểu tử vừa gầy yếu vừa xấu xí kia, chẳng những võ công cao cường, lại còn thông minh cơ trí, không dùng quả là lãng phí.

Thất Thất bị gọi vào lều trại của tướng quân, cô quan sát vị lão tướng quân tuổi ngoài ngũ tuần trước mặt, tưởng tượng ở trong xã hội hiện đại,

https://thuviensach.vn

chí ít ông cũng phải là một bậc thầy lão luyện, nhưng ánh mắt ông nhìn Thất Thất, khiến người ta rất không thoải mái, nửa dò xét nửa ngờ vực.

“Ngươi chính là Uy Thất Thất, sao gầy yếu như vậy!”

“Báo cáo tướng quân, tôi ăn ít, tuổi còn nhỏ, cho nên dáng người cũng nhỏ con! Có điều tôi rất khỏe!”

“Ha ha!” Trì tướng quân thấy Uy Thất Thất tuy còn nhỏ tuổi nhưng rất có dũng khí.

“Lưu Duẫn là Tả phó tướng, ta thăng cấp cho ngươi làm Hữu phó tướng!”

“Hữu phó tướng?” Thất Thất phấn khởi nhìn Trì tướng quân “Ngài nói thật chứ, thăng cấp cho tôi làm phó tướng, giống như Lưu phó tướng đó sao!”

“Trong quân đội không có chuyện nói đùa! Ngươi còn ít tuổi, nhưng thông minh hơn người, trận vừa rồi lập được không ít công lao, lát nữa đi gặp Vương gia, chúng ta phải bàn xem bước tiếp theo nên đối phó với Hung Nô thế nào.”

Lần này Uy Thất Thất không còn mang thân phận tiểu tốt xuất hiện trong đại bản doanh của Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên chỉ liếc mắt nhìn thoáng qua Uy Thất Thất, cảm thấy những ngày qua dầm mưa dãi nắng, cô đen đi nhiều, cũng xấu xí hơn trước, duy chỉ có đôi mắt kia vẫn giữ nguyên được vẻ quyến rũ mê người.

Trì tướng quân đứng dậy lễ độ cung kính nói “Vương gia, hiện nay chúng ta đã tới sa mạc rồi, tình thế không thuận lợi lắm, quân Hung Nô giỏi đánh trận trên sa mạc, theo thám tử mật báo, quân Hung Nô có khả năng sẽ ồ ạt tấn công chúng ta, binh mã chúng ta nếu nghênh chiến, có thể sẽ bị tổn thất!”

https://thuviensach.vn

“Nếu xuống ngựa đọ đấu kiếm, quân Hung Nô bạo ngược kia tuyệt đối không phải là đối thủ của người Hán, Trì tướng quân nói rất có lý, sa mạc là tử huyệt của chúng ta!” Sắc mặt Lưu Trọng Thiên vô cùng nghiêm túc “Chúng ta phải đối mặt với Hữu Hiền Vương và Đại Thiền Vu của Hung Nô, càng nên chú ý cẩn thận!”

“Ý của vương gia chí phải.”

“Phải để quân lính chúng ta thích ứng với việc chiến đấu trên sa mạc, cho nên mới ban đầu nhất định phải phòng thủ, không được để tổn thất một binh lính nào!” Lưu Trọng Thiên kiên định nói.

“Việc này có chút khó khăn! Sa mạc rộng thênh thang không có chướng ngại gì, không dễ phòng thủ!”

“Tôi có cách!” Thất Thất đột nhiên lên tiếng.

“Hử?” Trì tướng quân nhìn về phía Thất Thất, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên cũng nhìn Thất Thất với vẻ nghi ngờ, cô có cách gì hay chứ, một viên Hữu phó tướng 17 tuổi!

“Chúng ta hãy thiết lập bức tường che chắn!”

“Bức tường che chắn?”

“Có bức tường che chắn này, chỉ cần bọn chúng nếm mùi một lần, tôi đoán chắc có đánh chết bọn chúng cũng không dám tới nữa!”

Lưu Trọng Thiên coi khinh đứng lên “Đây là chuyện sống còn, há có thể đem ra đùa giỡn!”

“Đùa giỡn quái gì chứ, không tin tôi sao? Tam vương gia, ngài đừng xem thường người khác như vậy!” Thất Thất nhìn hắn không chút yếu thế.

https://thuviensach.vn

Trì tướng quân lập tức kéo Thất Thất lại, ra hiệu cho cô không được quá trớn, Thất Thất bỏ ngoài tai “Ngày mai tôi sẽ làm một thí nghiệm! Cho các ngài xem xem! Sẽ biết phương pháp của tôi lợi hại thế nào!”

“Được, ngày mai ta sẽ chờ xem ngươi làm thế nào thuyết phục được ta!” Lưu Trọng Thiên lãnh đạm nhìn cô.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Phân Biệt Giới Tính

Uy Thất Thất nhìn tên vương gia đáng ghét kia, trong lòng thực sự không phục, cô nhất định phải thành công, nếu không chẳng phải sẽ bị hắn xem thường ư.

“Hôm nay chỉ bàn đến đây thôi, mọi người lui xuống trước đi! Uy Thất Thất ở lại!” Lưu Trọng Thiên mặt mày không chút biểu cảm nói.

Trì tướng quân và Lưu phó tướng đứng dậy rời khỏi đại bản doanh, Uy Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ quái lạ, không biết hắn giữ mình lại có chuyện đặc biệt gì sao?

“Đấm chân giúp ta, ta muốn có một buổi tối nghỉ ngơi thoải mái!” Dứt lời, Lưu Trọng Thiên ngả người xuống giường nằm.

“Tôi hiện giờ không còn là tiểu tốt của ngài nữa, sao lại sai tôi đấm chân!” Thất Thất kháng nghị.

“Vậy ngươi có đấm hay không?”

“Đấm…” Thất Thất ấm ức ngồi xuống, đấm nhát gừng.

https://thuviensach.vn

“Ta thấy ngươi rất thích tranh đấu hiếu thắng!” Lưu Trọng Thiên đột nhiên mở miệng.

“Thế thì đã sao, tôi trước giờ không muốn bại dưới tay ai cả!”

“Ngươi sẽ chuốc bực lên người đấy! Ngày mai nếu thí nghiệm thất bại, hãy trở lại làm thị vệ tùy thân bên cạnh ta, hàng ngày đấm chân cho ta!”

Thất Thất cảm thấy những lời Tam vương gia nói nghe thật chối tai, vì thế bèn gia tăng lực trên đôi tay, vô cùng bực dọc, Lưu Trọng Thiên bất giác khẽ bật cười.

“Ngươi thật giống nữ nhân…”

Tay Thất Thất thoáng run run, kỳ thực cô chính là nữ nhân mà, không biết nếu trong doanh trại Đại Hán có nữ nhân, bị phát hiện sẽ thế nào nhỉ?

“Vương gia… Trong doanh trại Đại Hán không cho nữ nhân làm binh lính, tham gia giết địch ư?”

“Đương nhiên không cho phép rồi, nếu có, ta sẽ chém đầu cô ta!”

Thất Thất bị hù dọa, tay đấm loạn cả lên “Thế, thế một nữ nhân cũng không được sao? Tỷ như có trường hợp đặc biệt nào đó chẳng hạn!”

“Đương nhiên có thể có, gia quyến của tướng quân hoặc vương gia có thể đến doanh trại, chỉ cần không tham dự chiến sự là được!”

“Phân biệt giới tính!” Thất Thất nổi nóng vung mạnh nắm tay, hung hăng đấm xuống.

Lưu Trọng Thiên nếm đòn đau, ngồi bật dậy, túm lấy cổ áo Thất Thất, gần như xách cô lên “Phải chăng muốn ta hạ lệnh chém đầu ngươi, ngươi mới chịu ngoan ngoãn hầu hạ ta!”

https://thuviensach.vn

“Vậy hạ lệnh, chém tôi đi, dù sao tôi cũng không thể trở về nhà được!” Thất Thất trừng mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, đôi mắt diễm lệ ấy lúc này đang phóng ra lửa.

Lưu Trọng Thiên tưởng tượng, nếu trên mặt Thất Thất không có những vết sẹo lồi màu vàng kia, với ngũ quan đó, hẳn phải là một nam nhân tướng mạo khôi ngô, đôi mắt kia long lanh tròn xoe vừa có sắc vừa có thần, mê hoặc lòng người, nghĩ đến đây, Lưu Trọng Thiên buông Thất Thất ra, lửa giận bừng bừng.

“Ra ngoài!” Lưu Trọng Thiên xoay người, lạnh lùng nói.

Một chốc đòi giết, một chốc lại đuổi, đúng là một vương gia tính tình quái đản, Thất Thất đứng lên, vội vàng rời khỏi đại bản doanh.

Do điều kiện hành quân gian khổ, Thất Thất phải ở chen chúc cùng mọi người, đâu đâu cũng ngửi thấy mùi hôi chân, nhớ lại cuộc sống giàu sang phú quý trước kia, Thất Thất phiền muộn vô hạn, cô cáu tiết bò dậy, chui ra khỏi lều trại, ngồi tựa phía ngoài căn lều, ngắm nhìn bầu trời đầy sao.

Cô dường như trông thấy ông nội mình, mỗi khi gặp Thất Thất, ông đều rất vui, miệng luôn nở nụ cười hiền từ, tựa như trên đời này không có cô bé nào đáng yêu hơn cháu gái ông. Bởi vì ba năm trước cha cô tái hôn, ông nội liền đem hết số tài sản của ông sang đứng tên Thất Thất, đó gần như là toàn bộ tài sản của Uy Thị.

Cha Thất Thất cưới một người phụ nữ trung niên rất xinh đẹp, bà ấy còn dẫn theo một cô con gái nhỏ hơn Thất Thất hai tuổi, từ khi biết ông nội chia tài sản cho Thất Thất, vẫn luôn canh cánh trong lòng, thậm chí ngay cả cha cô cũng nghi ngờ quyết định của ông nội. Giờ đây, họ khỏi phải phiền não vì khối tài sản ấy nữa, cô đã không còn thuộc về thời đại kia, cô từ một

https://thuviensach.vn

cô gái ưu tú toàn năng biến thành một người dân thường Đại Hán với hai bàn tay trắng, thậm chí còn không có dung mạo.

Thất Thất ngây ngốc nhìn những vì sao kia, hy vọng có thể bay lên trời, ngắm nghía thật kỹ cái thế giới này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, dần dà ngủ gà ngủ gật, bất tri bất giác thiếp đi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bom Dầu Cá

Ngày hôm sau, Tam vương gia Lưu Trọng Thiên cùng Trì tướng quân đều đã an tọa trên ghế phía trước sa mạc, bọn họ tới quan sát thí nghiệm bức tường che chắn của Thất Thất, Lưu Trọng Thiên nheo mắt lại, nhìn Thất Thất đương bận rộn, không biết cô sẽ mang đến cho mình sự ngạc nhiên thú vị nào đây.

Thất Thất dặn binh lính làm ít dầu cá tinh luyện, đựng trong hũ, đậy chặt nắp hũ, sau đó dùng bột pháo hoa, chế tạo một ngòi nổ khá dài.

Thất Thất chôn cái hũ kia giữa sa mạc mịt mù cát bụi, sau đó lanh lợi lớn tiếng hô.

“Tất cả mau tránh ra!”

Trong lòng Thất Thất tràn trề tự tin, thứ này trước đây cô đã cùng bạn bè trung học chơi qua nhiều rồi, có một lần thiếu chút nữa đã gây cháy nổ một nhà kho, may mà ông nội ra mặt giải quyết giúp cô, không ngờ bây giờ lại dùng đến.

Tất cả mọi người đều tránh đi, Thất Thất cẩn thận tiến lại gần, giơ bó đuốc lên, châm ngòi nổ, rồi chạy thật nhanh ra ngoài, chết tiệt, cô mới kịp

https://thuviensach.vn

chạy được vài bước, phát hiện ngòi nổ kia quá ngắn, tiếp đó một tiếng nổ lớn vang lên, bụi cát bay tứ tung, dầu cá bắn tung tóe, ánh lửa ngợp trời, một vùng sa mạc rộng lớn chìm trong biển lửa.

Lưu Trọng Thiên đột nhiên đứng bật dậy, trước mặt toàn là khói đen lẫn bụi cát, không thấy bóng dáng Thất Thất đâu cả, hắn sải bước tiến về phía trước, trong lòng hoảng hốt vô cùng, Uy Thất Thất sẽ không bị nổ tan xác chứ?

Bỗng có tiếng ho khù khụ, Uy Thất Thất bước ra khỏi đám khói dày đặc, gương mặt đen sì, cao giọng mắng "Quỷ tha ma bắt, sặc chết tôi rồi, làm ăn kiểu gì vậy, chưa chi đã nổ, thiếu chút nữa nổ banh xác tôi rồi!"

Lưu Trọng Thiên thở phào nhẹ nhõm, rồi trở về chỗ ngồi, trấn tĩnh lại tinh thần, ban nãy hắn có hơi thất thố.

"Đây quả là kỳ tích!" Trì tướng quân đứng lên, vỗ tay hoan hô, tiếp đó toàn bộ đám binh lính đều phấn khích reo hò.

Thất Thất lanh lẹ bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên "Vương gia, nếu chúng ta làm hơn chục cái hũ như vậy chôn dưới sa mạc, thì khi đại quân Hung Nô đột kích, chúng ta chỉ cần châm ngòi nổ là xong, song chuyện châm ngòi nổ có gặp chút trục trặc, hôm nay thiếu chút nữa nổ bay tôi rồi, ha ha!"

Thất Thất lau qua mặt, mồ hôi lẫn bụi bẩn hòa vào nhau, hắn in mấy vệt đen trên mặt, trông rất buồn cười. Lưu Trọng Thiên lập tức dời tầm mắt sang chỗ khác, nếu nhìn thêm nữa, hắn sẽ không thể nhịn cười được, hắn nổi tiếng là người nghiêm túc, đâu thể ở trước mặt quân lính bị tên tiểu tử này chọc cười chứ.

"Ha ha! Thất Thất, cậu nhìn cậu kìa!" Lưu phó tướng phá lên cười "Mau đi tắm rửa đi, bằng không mọi người sẽ bị dọa chết mất!"

https://thuviensach.vn

“Hử?” Thất Thất sờ thoáng qua mặt, lại nhìn xuống tay mình, lập tức hiểu ngay ra, cười mắc cỡ.

“Mọi chuyện nghe theo Uy phó tướng sắp xếp!” Lưu Trọng Thiên lớn tiếng tuyên bố, sau đó đứng dậy, đi tới trước mặt Thất Thất thấp giọng nói.

“Ngươi thành công rồi, có điều, đừng ngủ ngoài lều trại như tối qua nữa, rất dễ sinh bệnh, nếu không quen sống chen chúc với mọi người, có thể tới đại bản doanh của ta!” Dứt lời xoay người mang theo binh lính tùy tùng rời khỏi đó.

Thất Thất kinh ngạc nhìn hắn, sao hắn biết mình ngủ ngoài lều vậy, lẽ nào nửa đêm hắn ra chỗ đó ư?

Tam vương gia vừa mới đi, đám binh lính liền vây xung quanh, nhấc bổng Thất Thất lên, lớn tiếng reo hò, gần như đã coi cô là anh hùng.

“Uy phó tướng đã vất vả rồi, người lại bẩn thế kia, chi bằng chúng ta lột sạch rồi tẩy rửa kỹ càng cho cậu ấy, mọi người thấy thế nào?”

“Được!”

Uy Thất Thất sau khi nghe xong, sợ toát cả mồ hôi, vội nhảy xuống đất, xoay người bỏ chạy, mấy cái tên này, xem cô là nam nhân thật, nếu bị lột sạch rồi, vậy chẳng phải sẽ không còn mặt mũi nào gặp người khác ư.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Thất Thất Nhếch Nhác

Đám binh lính cho rằng Thất Thất nói giỡn với bọn họ, càng thêm hăng say, đuổi theo phía sau, lớn tiếng la hét.

“Lột Uy phó tướng, mọi người hãy tẩy rửa sạch sẽ cho cậu ấy, ân cần một chút!”

“Đừng, đừng!” Uy Thất Thất hoảng hốt lo sợ, gia tăng tốc độ dưới chân, chạy nhanh về doanh trại, chạy một mạch tới phía trước đại bản doanh của Lưu Trọng Thiên, không chút do dự liền chui vào trong, đoán chừng ở trong đại bản doanh này, bọn họ không dám vào đây đâu.

Những binh lính đó vừa thấy Thất Thất chui vào đại bản doanh của Vương gia, đều dừng bước lại, quay sang nhìn nhau, rồi hậm hực bỏ đi, chẳng ai dám động đến vị Vương gia này, nếu như không muốn bị rơi đầu.

Lưu Trọng Thiên trông thấy Uy Thất Thất thở hổn hển chạy vào, trên mặt & cổ lấm lem vệt nước đen, bộ dáng hết sức nhếch nhác, hai tay ôm lấy đầu gối, miệng há hốc, có vẻ chạy rất cực nhọc.

Hắn lập tức đứng lên, nhìn cô với vẻ kỳ lạ, tiểu tử này hành động không suy nghĩ, ngang nhiên dám xông vào đại bản doanh của hắn như vậy,

https://thuviensach.vn

cả doanh trại này cũng chỉ có mình cô dám thế thôi.

Thất Thất thật lâu sau mới ổn định hơi thở, sau đó chỉ ra phía ngoài đại bản doanh "Đám binh lính của ngài điên cả rồi, muốn…" Cô ngượng ngùng liếc nhìn Lưu Trọng Thiên "Những lời ngài nói ban nãy với tôi, còn tính không?"

"Là sao?"

"Là việc tôi có thể đến đại bản doanh của ngài ngủ đó!"

Lưu Trọng Thiên khẽ gật đầu, Uy Thất Thất phấn khích nhảy dựng lên "Thật tốt quá, ngài không biết đám binh lính đó, bàn chân hôi rình, bốc mùi khiến tôi không ngủ được, so ra thì, ổ đệm nơi này vẫn còn tốt chán!"

Uy Thất Thất hết nhìn tay lại nhìn y phục, ban nãy bị dầu đen và bùn cát oanh tạc, may mà cũng chưa đến mức quá thảm hại, bèn cười hì hì tiến tới trước mặt Lưu Trọng Thiên "Vương gia, tôi có một việc thỉnh cầu?"

"Nói!" Lưu Trọng Thiên ngồi xuống.

"Tôi có thể tắm rửa ở chỗ ngài không?"

"Chỗ của ta chỉ cho một mình ta tắm rửa, binh lính tắm ngoài bờ sông!" Lưu Trọng Thiên lẳng lặng nói.

"Ê! Lưu Trọng Thiên, đừng ích kỷ như vậy chứ!"

Lông mày Lưu Trọng Thiên lập tức dựng ngược cả lên "Nói cho ngươi biết, không được gọi tên ta, gọi ta là Vương gia!"

"Lưu Trọng Thiên!" Thất Thất bước tới trước mặt hắn, sáp mặt lại gần, gương mặt đen đúa, bộ dáng càng thêm mắc cười.

https://thuviensach.vn

“Ngươi tự đi ra ngoài, hay là để ta xách cổ ngươi ra ngoài!” Lưu Trọng Thiên đặt quyển sách trong tay xuống, xách cổ áo Thất Thất, Uy Thất Thất thấy hắn nổi giận thật rồi, lập tức hạ giọng nhún nhường.

“Vương gia, ngài không thể nói mà không giữ lời, ngài nói tôi có thể vào đây, không tắm thì không tắm, dù sao tôi cũng không đi ra bờ sông, cứ để hôi thối vậy! Đến lúc đó đừng trách trong đại bản doanh của ngài có mùi lạ nha.”

Lưu Trọng Thiên buông cô ra, chỉ chỉ vào bồn tắm “Tắm xong, phải rửa ráy sạch sẽ đấy!”

“Vâng! Vương gia!” Thất Thất vui mừng chạy tới chỗ bồn tắm, sau đó đột nhiên như nhớ ra chuyện gì, lại quay trở lại, nhìn Lưu Trọng Thiên.

“Vương gia, hôm nay sao ngài không ra ngoài dạo quanh, tuần tra đôi chút!”

“Không cần, Trì tướng quân sẽ đi tuần tra!”

“Thế không ra ngoài hít thở không khí chẳng hạn?”

“Vừa mới về.”

“Ờ, ngài không đi xem binh lính chuẩn bị bom dầu cá tới đâu rồi sao?”

Lưu Trọng Thiên có hơi cáu tiết “Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì? Lo tắm rửa đi!”

Thất Thất cười gượng “Tôi không quen có người khác nhìn tôi tắm!”

“Thật phiền phức, không nói sớm!” Lưu Trọng Thiên đứng lên “Ta đi tuần tra, một canh giờ sau quay về! Tắm nhanh lên đấy!”

https://thuviensach.vn

“Cám ơn, Vương gia……” Thất Thất khom mình, sau đó bật cười khanh khách.

Uy Thất Thất tới Đại Hán triều đáng ghét này, lần đầu tiên được tắm rửa thoải mái, thay chiếc áo phông và quần jean đã giặt sạch sẽ, nhẹ nhàng xỏ đôi sneakers vào, trong lòng bất giác cảm thán, có thể đôi giày này sẽ chẳng còn cơ hội đi nữa, hy vọng trước khi trở về, nó đừng hư mất thì tốt.

Biết đâu một ngày nào đó sấm sét giữa trời quang, cô mở choàng mắt ra phát hiện mình đã quay về, ngồi trong chiếc xe hơi dài, trước mặt còn chiếu bộ phim hài Mr Bean, tưởng tượng nếu trở về thật, sẽ nhớ nhung nơi này biết bao, còn cả vị Tam Vương gia lạnh lùng kia nữa.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Xà Phòng Siêu Cấp Giặt Quần Áo

Lưu Trọng Thiên đi vào, thấy Uy Thất Thất ăn mặc chỉnh tề, biết cô đã tắm rửa sạch sẽ "Tại sao lại ăn mặc quái đản như vậy?"

"Tôi lại cảm thấy ngài ăn mặc quái đản đó!" Thất Thất bước tới, sờ soạng đai lưng Lưu Trọng Thiên "Nếu ngài mặc quần jean nhất định sẽ rất đẹp trai!"

"Láo xược!" Lưu Trọng Thiên túm lấy tay cô, có chút nổi nóng, lập tức hất mạnh ra "Sau này đừng động tay động chân với bổn vương!"

"Đúng là một cái tên cáu kỉnh!" Dứt lời, Thất Thất ngồi trong đại bản doanh bắt đầu việc giặt quần áo.

Lưu Trọng Thiên đương định tới chỗ thư án, nghe thấy có tiếng động, hiếu kỳ quay trở lại, liếc nhìn Uy Thất Thất "Sau này ta khỏi cần sai quân lính tới đại bản doanh của ta gom quần áo nữa, ngươi sẽ phụ trách việc giặt giũ!"

"Ngài nói cái gì?" Thất Thất đứng lên, chưa kịp phản ứng, Lưu Trọng Thiên đã xách mấy bộ quần áo ra, ném trước mặt Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

“Giặt cho sạch sẽ!”

“Này! Lưu Trọng Thiên!”

“Gọi ta là Vương gia!” Lưu Trọng Thiên khẽ mỉm cười, trở lại thư án tiếp tục xem sách, thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Thất Thất.

Uy Thất Thất vừa giặt vừa căm tức nhìn ra ngoài đại bản doanh, rõ thật là, muốn tìm một chỗ thanh tĩnh để nghỉ ngơi, ai dè phải chịu lăng nhục thế này, trở thành tôi tớ giặt quần áo cho tên Tam Vương gia chết bầm đó, chư thần ơi, ngài phải chăng tính sai rồi, sao lại đày một người thừa kế gia sản kếch xù thành kẻ sa cơ thất thế, nhìn đống quần áo trong tay, nếu có bánh xà phòng thì thật tốt, hoặc nếu có người hầu trong nhà ở nơi này cũng được.

Nhìn đống quần áo trong tay, sao giặt mãi không sạch nhỉ, Uy Thất Thất đứng lên, chạy ra khỏi đại bản doanh, tìm bếp trưởng xin ít kiềm với mỡ lợn, một hồi đổ qua đổ lại, tăng thêm nhiệt, bỏ thêm muối ăn, bếp trưởng nhìn cô khó hiểu, không biết cô đang làm cái quái gì?

“Thành công rồi, xà phòng!” Thất Thất nhảy dựng lên.

Bếp trưởng nhìn khối tròn, rắn, màu vàng trong tay Thất Thất, nghi hoặc hỏi “Uy tướng quân, đây là?”

“Xà phòng!” Dứt lời Thất Thất phấn khích chạy ra ngoài.

Thất Thất trở lại đại bản doanh khí thế ngút trời bắt đầu giặt quần áo, Lưu Trọng Thiên tới đó xem, phát hiện trong chậu gỗ toàn là bọt màu trắng, Uy Thất Thất vừa giặt vừa ca hát, không khỏi nhíu mày.

“Đó là thứ gì?”

https://thuviensach.vn

“Ờ! Xà phòng, ha ha!” Thất Thất đứng dậy, giơ quần áo lên “Vương gia, sạch nha!”

Lưu Trọng Thiên thờ ơ liếc nhìn cô, rồi nhìn bánh xà phòng màu vàng bên cạnh cô, có hơi nghi ngờ, tại sao Uy Thất Thất này xử sự kỳ lạ như vậy, hắn ngắm nghía bộ quần áo cô giơ ra.

“Từ nay về sau ngươi sẽ giặt quần áo cho toàn quân!”

“Gì, gì cơ?” Thất Thất bị hù dọa tới nỗi nói lắp.

“Nếu không muốn phải giặt toàn bộ, hãy đưa bánh xà phòng kia của ngươi cho binh lính phụ trách việc giặt quần áo đi!”

Uy Thất Thất lập tức hiểu ra, hóa ra là thế, không vấn đề gì, ngay cả cách làm cũng có thể dạy cho bọn họ, cô lập tức kéo tên Vương gia đương định ra ngoài kia lại “Vậy quần áo của ngài, tôi cũng không cần giặt nữa đúng không, ngài xem tay tôi này!” Nói xong chìa đôi tay mình ra.

Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên phát hiện đôi tay kia mảnh dẻ trắng trẻo mịn màng khác thường, ngượng ngùng dời ánh mắt đi “Ừ!”

“OK, No problem!”

Lưu Trọng Thiên chẳng hiểu cô nói cái gì, đúng là một người cổ quái, tâm trạng rối bời đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Là Nam Nhân Hay Là Nữ Nhân

Từ sau khi Uy Thất Thất phát minh ra xà phòng, binh lính doanh trại vô cùng yêu thích, giặt quần áo, tắm rửa, quả là một thứ không tệ, dùng rất thoải mái tiện lợi.

Thất Thất còn thu nhặt một ít hoa tươi, giã nhỏ trộn lẫn vào giữa bánh xà phòng cho mùi hương dễ chịu, khắp nơi phổ biến dùng bánh xà phòng thơm để tắm gội. Đương nhiên cũng có điều kiện, chính là để người khác hầu hạ cô, rất nhiều binh lính đã trở thành nô bộc của cô, vây quanh cô thành vòng tròn. Cuộc sống của cô trong doanh trại dường như còn ung dung tự tại hơn cả Vương gia, y như một tiểu vương gia vậy.

Trong đại bản doanh Lưu Trọng Thiên ngồi nghịch bánh xà phòng thơm, bất giác rơi vào trầm tư, Uy Thất Thất này vừa lanh lợi, lại có chút tinh nghịch đáng yêu, hắn bỏ xà phòng xuống, bước ra khỏi đại bản doanh, bất tri bất giác đi tới bờ sông nhỏ phía sau doanh trại, trông thấy Uy Thất Thất đang nô đùa với sáu, bảy binh lính đằng xa, Lưu phó tướng cũng tham gia cùng bọn họ, trên mặt đất đặt một chiếc thùng gỗ, phía trên có một ống sắt nhỏ mảnh.

“Lưu phó tướng mau bịt lại, mau bịt lại!” Thất Thất đập tay gào to.

https://thuviensach.vn

Lưu phó tướng cố gắng giơ cánh tay lên chặn, ống dẫn ở trên cao phun nước xối xả ra ngoài, mấy binh lính ở phía dưới hứng trọn mưa nước, bọn họ túm luôn lấy Thất Thất, nước bắn khắp người cô.

Thất Thất lập tức giãy dụa vùng thoát, hoảng hốt né tránh bọn họ, chạy về phía Lưu Trọng Thiên, y phục cô đã ướt đẫm, dính sát lên người, lộ ra vóc dáng thon thả điệu đà, bay nhảy nhẹ nhàng như chim én, Lưu Trọng Thiên tựa như trông thấy một nữ nhân bị ướt như chuột lột.

Lưu Trọng Thiên ngăn cô lại, ánh mắt quét về phía bộ ngực cô. Thất Thất lập tức ngồi xổm xuống đất, trong đầu chợt nảy ra một ý nghĩ đáng sợ, mất đầu, rơi đầu, thế là cô bèn cố tình giả bộ đau đớn "Ai ui! Đau bụng quá, đau chết mất!" Sau đó cô khom lưng, chạy chậm lại, biến mất trong tầm mắt Lưu Trọng Thiên.

Thiếu chút nữa toi đời, Uy Thất Thất nguyền rủa, sao ông trời vẫn chưa có động tĩnh gì, rốt cuộc phải làm sao mới có thể xuyên không trở về. Nếu Lưu Trọng Thiên biết Thất Thất là nữ nhân, trong cơn giận dữ, rút bảo kiếm ra, xoẹt xoẹt, đầu Thất Thất liền rơi xuống.

Thất Thất sờ thoáng qua đầu mình, suýt nữa bật khóc, thật nhớ ông nội, nhớ cha, nhớ chiếc xe sang trọng, nhớ Internet, nhớ chiếc giường rộng rãi, nhớ cái bồn tắm lớn, và cảm giác được hầu hết học sinh trong trường sùng bái…

"Bức tường che chắn chuẩn bị ra sao rồi? Ta thấy ngươi mấy ngày qua có phần ung dung quá mức!" Tam Vương gia cất giọng nói.

Thất Thất lập tức quay lưng lại "Ngày mai là xong rồi, quân Hung Nô nhất định sẽ bị nổ banh xác!"

Lưu Trọng Thiên hiện tại cảm thấy Thất Thất có chất giọng dễ nghe, bóng lưng, cổ, cánh tay, ngón tay kia, tại sao ở con người cô lại toát lên sức

https://thuviensach.vn

hút mê hồn, chẳng lẽ sâu thẳm trong trái tim Lưu Trọng Thiên đã coi cô là nữ nhân rồi sao?

Lưu Trọng Thiên mang theo tâm trạng nghi hoặc, nhất thời không tài nào ngủ được, thấy Thất Thất nằm ngủ say sưa trên đất, có hơi xao xuyến, tự hỏi cô rốt cuộc là nam nhân hay là nữ nhân?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Uy Thất Thất Với Rock And Roll

Sáng sớm hôm sau, Uy Thất Thất đích thân chỉ huy binh lính, sắp đặt bom dầu cá đâu vào đấy, Thất Thất ngắm nhìn sa mạc mênh mông, chỉ cần đại quân Hung Nô dám cả gan xâm phạm, sẽ cho bọn chúng chầu trời.

Quả nhiên bức tường bom dầu cá đã giáng cho quân Hung Nô một đòn chí mạng, đợt tấn công này của binh lính Hung Nô, gần một phần ba số quân tử trận, từ đằng xa nhìn lại, trên sa mạc bốc khói dày đặc tứ phía, ánh lửa ngút trời, biển lửa bao quanh tới mấy dặm, có cảm giác như lọt thỏm vào nơi nóng như thiêu như đốt.

Bom dầu cá không giống với đạn pháo được phát minh sau này ở thời nhà Hán, bản thân nó sau khi nổ tung xong, dầu cá sẽ bắn tóe ra tiếp tục bốc cháy, nên khi dầu cá dính lên người binh lính Hung Nô, cho dù không bị bom oanh tạc, cũng khó thoát khỏi cái chết vì lửa thiêu.

Có thể nói sau khi nổ bay, còn không ngừng phải chịu đau đớn giày vò, Hung Nô gần như mất đi đội quân tinh nhuệ, đám Hung Nô còn lại nghe tin liền chạy mất mật, nếu còn tới xâm phạm nữa, chừng cũng phải rất lâu sau.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đứng trong đại bản doanh, có thể cảm nhận cơn địa chấn rung chuyển dữ dội kia, phóng tầm mắt nhìn theo, khó mà tin nổi chiến trường nghi ngút khói dày đặc, trong niềm vui, xen lẫn vẻ lo âu, không biết lần này, Uy Thất Thất có kịp chạy đi không, sẽ không bị nổ tan xác chứ?

Đương suy tư, Uy Thất Thất đã dẫn theo hơn chục binh lính chạy về, khuôn mặt cô đen sì, khỏi cần đoán cũng biết, lại chưa kịp chạy đi rồi.

“Quỷ tha ma bắt! Khốn kiếp, ngòi nổ chết tiệt, sặc chết mất!” Uy Thất Thất nổi đóa kêu gào.

Tiếng hô vang khắp cả doanh trại, mọi người cảm thấy trận đánh này quá tuyệt vời, Uy Thất Thất đúng là một người phi phàm, đừng xem thường kẻ ít tuổi, gầy yếu, và có phần xấu xí, nói về mưu kế, quả thực tài trí hơn người!

“Hôm nay, khao thưởng ba quân, thoải mái chè chén!” Lưu Trọng Thiên biết Thất Thất bình yên vô sự, tâm tình cũng thoáng và cởi mở hơn.

Đám binh lính reo hò một hồi, dường như đã lâu lắm rồi bọn họ không vui vẻ thế này, quân số vẹn nguyên, trong khi quân địch đại bại tháo chạy, thật hả lòng hả dạ!

Uy Thất Thất cảm giác trong miệng toàn khói bụi, cô chui vào đại bản doanh, sai người chuẩn bị chu đáo nước tắm, rồi ngâm mình trong nước, bỗng thấy mát lạnh dễ chịu hơn nhiều, nhân lúc tinh thần mọi người còn đang hưng phấn, Thất Thất nhanh chóng thay sang quần jean và áo phông, mặc quần áo của mình là thoải mái nhất, áo giáp vừa dài vừa rộng, vừa dày vừa nặng, khiến eo cô sắp gãy đôi rồi.

Khi Uy Thất Thất ra khỏi đại bản doanh, phát hiện cảnh tượng bên ngoài choáng ngợp, không biết tự lúc nào đã đốt lửa trại, bày đầy rượu ngon cùng cao lương mĩ vị trên bàn.

https://thuviensach.vn

Thất Thất cười hân hoan, xem ra cuộc sống thế này cũng không có gì là không tốt, náo nhiệt tưng bừng, uống rượu xơi thịt thỏa thê, đến Đại Hán, cô đã được mở rộng tầm mắt rồi.

Thất Thất được bố trí ngồi bên cạnh Lưu Trọng Thiên, trước mặt bày thịt bò và rượu ngon, Lưu Trọng Thiên nhìn thoáng qua Thất Thất, hình như Uy Thất Thất này rất thích ăn mặc quái dị, chỉ cần không đi đánh giặc, cô chắc chắn sẽ mặc trang phục này, quần jean bó sát, đã giặt sạch sẽ, áo rộng thùng thình phủ tới mông, nhìn cô càng thêm gầy gò.

Song Lưu Trọng Thiên phải thừa nhận, trang phục kiểu này của Uy Thất Thất có nét thi vị riêng, tôn lên vẻ rạng rỡ tươi tắn trên gương mặt xấu xí của cô, nói chính xác ra, có đôi chút cảm giác rung động lòng người.

Mọi người đều đến chúc mừng Uy Thất Thất và Vương gia, yến tiệc linh đình, đám binh lính biểu diễn các tiết mục trước lửa trại.

“Mời Uy phó tướng biểu diễn một tiết mục cho mọi người xem có được không!” Quân lính gào hét, có vẻ như bọn họ đã rất thân quen với Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất không khách khí đứng lên “Được, mọi người thích nghe tôi ca hát hay là nhảy múa?”

“Vừa ca vừa múa!” Đám binh lính bật cười ha hả.

“Được!” Thất Thất không cảm thấy ngượng ngùng một chút nào, cô là tài nữ ở trường trung học, hát hay múa giỏi, chuyện nhỏ này không làm khó cô được, cô cầm lấy cục xương thịt trên bàn đã bị cô gặm sạch, nhảy ra sân bãi, cô giơ cao khúc xương lên – giả như cái microphone, hơi cúi đầu xuống dưới, tư thế mạnh mẽ, kết hợp hữu hình giữa phong cách cowboy cùng sneakers, đám binh lính không ngừng huýt sáo, cổ vũ cuồng nhiệt cho cô.

https://thuviensach.vn

“Sau đây ngôi sao nhạc rock and roll Uy Thất Thất sẽ trình diễn Who Will Dance On The Floor In The Round kết hợp cả nhảy nữa.” Dứt lời hất cao đầu, mái tóc ngắn bay bay, vô cùng duyên dáng.

Toàn quân lặng ngắt như tờ, mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn Uy Thất Thất, mãi đến khi Uy Thất Thất cất giọng hát ca khúc rock and roll đó, không một ai không kinh hãi, cô quả thực tràn đầy sức sống, bước nhảy nhẹ nhàng, âm thanh sống động, vòng eo mảnh dẻ, có điều vũ điệu kia của cô, chẳng ai biết tới, táo bạo cuồng nhiệt, khiến người ta tim đập liên hồi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Thất Tướng Quân

Có mấy binh lính không nhịn được nhảy vào trong sân bãi, vây quanh Uy Thất Thất thành vòng tròn, nâng chén rượu, trầm trồ khen ngợi!

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên chăm chú nhìn Uy Thất Thất, hắn cầm chén rượu lên uống một hơi cạn sạch, trong lòng trào dâng xúc cảm dạt dào, Uy Thất Thất đang nhảy múa cạnh lửa trại, bóng hình ấy cứ như một giấc mộng quẩn quanh trong đầu hắn, cô thật có sức mê hoặc……

Uy Thất Thất hát xong ca khúc đó, liền quẳng khúc xương đi, phấn khởi nhảy dựng lên, sau đó vui vẻ chạy trở về chỗ ngồi, khát quá bèn bưng chén rượu lên uống, cảm giác cay xè khiến cô phun ngay ra một ngụm, lắc đầu lè lưỡi, vẻ mặt thống khổ nhìn Lưu Trọng Thiên "Đó là gì vậy?"

"Rượu!"

"Cay chết mất, khó uống quá, tôi muốn uống nước!"

Cô tìm khắp bốn phía, sắc mặt tái mét, sao rượu Đại Hán lại khó uống như vậy, cứu mạng a, trong miệng sắp bốc cháy tới nơi rồi.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên cảm thấy Uy Thất Thất hết sức khôi hài, mới có một tí rượu đã khiến cô trở nên thảm thương như vậy, biểu hiện chẳng khác gì tiểu nữ nhân, hắn đưa một cốc nước cho Uy Thất Thất "Nước đây! Uống đi!"

Thất Thất nghe loáng thoáng, hình như là nước, há miệng uống ừng ực, còn chưa kịp thở ra hơi, Lưu phó tướng đã tới rồi.

"Uy phó tướng! Ta mời cậu một chén, ta thực sự khâm phục cậu!" Lưu phó tướng nhấc chén rượu lắc la lắc lư, vừa nhìn đã biết là uống nhiều rồi.

"Không uống, khó uống lắm!" Thất Thất bịt mũi.

"Nam nhân đâu thể không uống rượu, uống, không uống, ta sẽ chuốc cho cậu!"

Lưu phó tướng tiến lên, nắm lấy cằm Uy Thất Thất "Đừng có xử sự như một tiểu cô nương thế!"

Dứt lời, thực sự chuốc rượu cho Uy Thất Thất, đám binh lính lớn tiếng cười vang.

"Đúng rồi, nam nhân là phải như vậy!" Lưu phó tướng quay mặt về phía toàn thể binh lính, lớn tiếng hô "Uy phó tướng đã lập được công lao lớn, giúp chúng ta tránh được việc phải bỏ mạng, đồng thời đánh lui đại quân Hung Nô, phải chăng nên khen thưởng!"

"Phải!"

"Uy phó tướng! Mau nói với Vương gia, cậu muốn được ban thưởng thứ gì, chức quan hay là mỹ nhân?"

Do bị chuốc rượu, mặt mũi Thất Thất đỏ bừng đến nỗi thở không ra hơi, hồi lâu sau mới hít thở thông, không ngừng ho khan, nói không nên

https://thuviensach.vn

lời, khóe mắt rưng rưng lệ, Lưu phó tướng lớn tiếng hô vang.

"Uy phó tướng còn nhỏ tuổi, không thông hiểu chuyện nữ nhân, nên chọn chức quan có phải không?"

"Phải!" Đám binh lính reo hò một hồi.

Uy Thất Thất tuy rằng không thốt ra lời, nhưng có thể nghe thấy, cô cảm thấy hiện giờ mọi thứ đương tốt đẹp, không muốn đề cập đến chuyện này, khỏi mất đầu oan, cô vội đưa tay kéo y phục Lưu phó tướng, nhưng Lưu phó tướng hoàn toàn phớt lờ cô.

Lưu phó tướng bước tới trước mặt Vương gia, quỳ xuống "Vương gia, Uy phó tướng đã cứu doanh trại chúng ta bao lần, nên được sắc phong, xin Vương gia hạ lệnh!"

Lưu Trọng Thiên vốn cũng định khen thưởng Uy Thất Thất, nhưng nhất thời chưa nghĩ ra được thưởng gì cho xứng, Lưu phó tướng đã đề xuất như vậy, nên luận công ban thưởng, thế là Lưu Trọng Thiên bèn đứng lên.

"Uy phó tướng còn nhỏ tuổi, cần thêm nhiều thời gian để tôi luyện, cho nên tạm thời phong làm phụ tá Hữu tướng quân!"

"Hay! Thất tướng quân, Thất tướng quân……" Mọi người tâm phục khẩu phục, đồng thanh hô vang "Thất tướng quân" – tên đó cũng thật dễ nghe.

"Ngươi có hài lòng không?" Lưu Trọng Thiên ngồi xuống, khẽ hỏi Uy Thất Thất.

Thất Thất cảm giác trong cổ họng nóng bỏng rát, hốc mắt lại ngân ngấn lệ, Lưu Trọng Thiên phá lên cười "Không cần xúc động, đó là phần thưởng xứng đáng với ngươi, nếu không phải vì ngươi mới 17 tuổi, ta sẽ phong ngươi là tướng quân chính thống thực sự."

https://thuviensach.vn

Xúc động? Uy Thất Thất tuyệt không cảm thấy xúc động, trái lại tràn đầy sợ hãi, hình như trông thấy Lưu Trọng Thiên đã rút bội kiếm ra, giơ lên cao cao…

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Hóa Ra Tên Ma Lem Là Nữ Nhân

Uy Thất Thất cực kỳ căng thẳng, chuyện lớn rùm beng rồi, dù sao chăng nữa cô cũng là nữ nhân, bèn giơ tay lên định kháng nghị, nhưng loại rượu kia quá mạnh, cô vừa mới đứng lên, đã lảo đà lảo đảo té lăn quay, say tới mức mê man bất tỉnh, vì cú ngã này, kháng nghị bất thành, cô danh chính ngôn thuận trở thành Thất tướng quân trong doanh trại.

Uy Thất Thất được Lưu Trọng Thiên bế về đại bản doanh, do tình hình chiến sự đã xoay chuyển, Lưu Trọng Thiên cũng uống không ít, có hơi thấy chóng mặt, không biết vì sao, xem vũ điệu rock and roll sôi động nóng bỏng của Uy Thất Thất, khiến hắn sục sôi nhiệt huyết, hắn ôm lấy Thất Thất, không chút do dự trực tiếp đặt Thất Thất lên giường mình, nhẹ nhàng vuốt ve đôi tay nhỏ bé trắng ngần của Uy Thất Thất.

Lưu Trọng Thiên càng tiếp xúc với da thịt Thất Thất, thì càng khó khống chế lòng mình, tự nhiên lại nảy sinh ý nghĩ không an phận, hắn bực tức buông tay Uy Thất Thất ra, hung hăng đấm xuống giường một cái, xoay người rời đi.

Lưu Trọng Thiên ra khỏi đại bản doanh, ngắm sao trên trời, bất giác cảm thán, chẳng lẽ Lưu Trọng Thiên hắn thực sự cần nữ nhân sao?

https://thuviensach.vn

Hắn nhớ tới Ninh Vân Nhi hiện đang ở phủ đệ mình, nàng chờ mình khải hoàn sẽ thành thân, một nữ nhân xinh đẹp dịu dàng như làn nước trong xanh, mỗi khi nhìn Ninh Vân Nhi, đều cảm nhận được vẻ đoan trang thùy mị trong con người nàng, đó mới là nữ nhân, còn người đang nằm trên giường mình, hắn là một nam nhân, chẳng lẽ Lưu Trọng Thiên điên rồi sao?

Còn cả hoàng phi Hàn Vũ si tình, sủng phi của Hoàng Thượng, vẫn luôn có ý yêu thương nhung nhớ hắn, bởi vậy Hoàng thượng thiếu chút nữa đã một kiếm giết hắn, cho nên oán hận thâm thù giữa huynh đệ bọn họ cũng ngày càng nhiều, đó chính là lý do khiến hắn thà lựa chọn viễn chinh, chứ không muốn ở lại phủ đệ.

Nếu Uy Thất Thất là nữ nhân thật, so với những nữ nhân diễm lệ kia, quả thực chênh lệch muôn phần, tại sao mình lại sinh ra ảo giác với hắn nhỉ, Lưu Trọng Thiên là một Vương gia, đường đường nam nhi, bao nhiêu khó khăn gian khổ đều chẳng sợ hãi, tại sao lại bất lực trước một Uy Thất Thất nhỏ bé, hơn nữa hắn còn là một nam nhân.

Lưu Trọng Thiên nghe thấy có tiếng động trong đại bản doanh, lập tức sải bước trở vào, Uy Thất Thất trước giờ chưa từng uống rượu mạnh như vậy, không tránh khỏi nôn mửa dữ dội, ói cả lên y phục và mọi chỗ trên giường.

Lưu Trọng Thiên nổi nóng nhìn cô, sớm biết tửu lượng thế này, không nên để hắn uống loại rượu mạnh, Lưu Trọng Thiên đỡ Uy Thất Thất dậy, tháo tấm đệm dơ bẩn dưới người cô ra, bất đắc dĩ ném xuống đất.

Hắn phát hiện y phục của Uy Thất Thất cũng bẩn không kém, không khỏi cáu tiết, cái tên này, lẽ nào để Vương gia hầu hạ hắn sao? Một tay Lưu Trọng Thiên ôm lấy cô, tay kia nhanh chóng cởi áo cô xuống, sau đó tức tối quăng nó ra ngoài, khi hắn quay đầu lại nhìn Uy Thất Thất, liền sợ ngây người……

https://thuviensach.vn

Dựa vào trong lòng hắn là một nữ nhân… Cổ trắng như tuyết, áo quây màu trắng quấn chặt quanh ngực, vòng eo thon gọn, cánh tay và ngón tay trắng trẻo gợi cảm, Lưu Trọng Thiên nhanh chóng đặt Thất Thất xuống, kéo chăn đắp lên người cô, bối rối xoay người đi tới trước thư án, không sao bình tĩnh trở lại được, Thất Thất lại là nữ nhân thật…

Hoang đường, quả là hoang đường, Lưu Trọng Thiên vừa mới phong cô là phụ tá Hữu tướng quân, nếu để doanh trại và triều đình biết chuyện cô là nữ nhân, nhất định sẽ gặp họa sát thân, Uy Thất Thất chắc chắn khó thoát khỏi cái chết ! Việc sắc phong này, đã đẩy một nữ nhân lên đầu ngọn sóng, trở thành cừu con chờ làm thịt.

Song việc Uy Thất Thất là nữ nhân, cũng khiến cho Lưu Trọng Thiên vui mừng đôi chút, hóa ra những xúc cảm của mình không phải không có lý do, mọi hoài nghi đều đã có đáp án, nhưng hắn nên xử lý nữ nhân phiền phức này thế nào đây, để hắn là Thất tướng quân liệu có ổn?

Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ quay trở về, nhặt y phục dưới đất lên, nhìn Uy Thất Thất, phải mặc lại cho cô như cũ, bí mật này chỉ có mình hắn biết thôi, tất cả mọi thứ phải giữ nguyên hiện trạng, hơn nữa, không thể để Thất Thất biết, hắn đã biết cô là thân nữ nhi rồi, bằng không giữa bọn họ sẽ hết sức khó xử.

Lưu Trọng Thiên vén chăn lên, khi tay hắn chạm vào Uy Thất Thất, bỗng cuộn trào một loại dục vọng mãnh liệt, khó có thể chế ngự nổi, hắn không cầm lòng được đặt tay lên phần da thịt trần trụi của Thất Thất, nhẹ nhàng vuốt ve, bên người Lưu Trọng Thiên không phải không có nữ nhân, nhưng có nước da trắng mịn thế này, thì chưa từng thấy qua.

Uy Thất Thất nóng bức vươn cánh tay ra, khoác lên cổ Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên như bị điện giật đứng bật dậy, cầm lấy y phục, mặc vội lên người Uy Thất Thất, rồi bước nhanh ra khỏi đại bản doanh.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Làm Tướng Quân Đến Nỗi Ghiền Rồi

Lưu Trọng Thiên biết mình đã phạm phải một sai sót lớn nhất từ trước đến nay, hắn đã biến một nữ nhân thành tướng quân, có điều Uy Thất Thất này đúng là nữ tướng quân trời sinh, khi vào sa mạc huấn luyện, nữ nhân này dẫn theo binh lính hùng dũng xông pha, hoàn toàn không sợ trời, không sợ đất.

Lưu Trọng Thiên quay người nhìn đại bản doanh, không biết bí mật này có thể giấu được trong bao lâu, chắc phải xem cái mạng Tam Vương Gia của hắn có thể giữ được tới chừng nào, một nữ nhân xấu xí, thậm chí có thể dùng từ "cực…cực…cực xấu xí" để hình dung.

Nếu không may sau này có người phát hiện ra cô ta là nữ nhân, cũng không phải không có cách cứu, cưới cô ta là xong, nghĩ đến đây, Lưu Trọng Thiên lắc đầu lia lịa, chắc chắn không thể nào, đường đường là Tam vương gia lại đi cưới một nữ nhân xấu xí, chẳng phải trở thành trò cười cho Đại Hán sao, lẽ nào nữ nhân trong thiên hạ này đều chết hết rồi ư? Cho nên, tốt nhất là phải giấu nhẹm đi, chờ khi chiến sự kết thúc, lập tức để cô ta rời đi.

Tiến hành huấn luyện trên sa mạc vẫn đương trong giai đoạn gian khổ, đám binh lính cũng dần dần thích nghi rồi. Khi Lưu Trọng Thiên đến thao trường, thấy Uy Thất Thất mặt mày hớn hở giảng giải gì đó với đám binh

https://thuviensach.vn

lính, Lưu Trọng Thiên liền chặn một tên lính đương vội vã chạy ngang qua đó.

“Thất tướng quân đang nói gì vậy?”

“Đang giới thiệu cho bọn thuộc hạ cách sinh tồn trên sa mạc, trong điều kiện khắc nghiệt làm thế nào để tự bảo vệ mình, Thất tướng quân biết nhiều chuyện thật đấy!” Dứt lời, binh lính nôn nóng lao đi.

“Cách sinh tồn trên sa mạc?” Lưu Trọng Thiên tới đó, lòng tràn đầy nghi hoặc, chen vào giữa đám binh lính lắng nghe.

Uy Thất Thất lớn tiếng giải thích “Việc sinh tồn trên sa mạc phụ thuộc vào 3 nhân tố tác động qua lại với nhau: nhiệt độ xung quanh, hoạt động có liên quan tới lượng nước uống và mức dự trữ nước, không nên đối chọi với sa mạc mà phải thích ứng với nó, nếu chẳng may bị lạc đường, phải chú ý mấy điểm sau đây…”

Thất Thất vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy Lưu Trọng Thiên, lập tức cứng họng, vẻ mặt có hơi mất tự nhiên.

Lưu Trọng Thiên cười tỏ ý khen ngợi “Nói tiếp đi, rất hay!”

Uy Thất Thất ngại ngùng, làm mặt quỷ với Lưu Trọng Thiên, tươi cười tiếp tục giảng giải.

“Sau khi lạc đường, cần phải ngày nghỉ đêm đi. Cây xương rồng thường chứa lượng nước dồi dào nhất, chỉ cần vắt một ít là có thể uống được kha khá, hãy ráng sức đi tìm nguồn nước. Ngoài ra, do nguyên lý khúc xạ ánh sáng trong sa mạc, có thể gây ra ảo ảnh, đây chính là ảo giác, vì vậy đợi sau khi mặt trời lặn hãy nhìn lại lần nữa, nếu vẫn còn đó nghĩa là có thật, thông thường ảo ảnh sẽ duy trì trong vài canh giờ rồi biến mất…”

https://thuviensach.vn

Sau khi Uy Thất Thất nói xong, tất cả mọi người đều vỗ tay, Thất Thất xua tay một cái "Thôi giải tán, quay về nghỉ ngơi, buổi chiều chúng ta tiếp tục nói về việc thích ứng với sa mạc."

"Xem ra ngươi định dẫn binh lính tiến vào sa mạc tấn công Hung Nô?" Lưu Trọng Thiên nhìn Thất Thất với vẻ tán thưởng, tại sao cô lại biết nhiều như vậy, một ả nữ nhân xấu xí bí ẩn.

"Đúng! Tôi muốn tiến vào sa mạc, chắc chắn sẽ rất hào hứng, và thú vị, giống như đi thám hiểm vậy!"

"Ta thấy ngươi được làm tướng quân đến nỗi ghiền rồi đấy!" Lưu Trọng Thiên cười khẩy một cái "Lần này chúng ta tiến công ồ ạt, ta hi vọng ngươi hãy ở lại đây, không cần vào sa mạc!"

"Tại sao?" Thất Thất trợn trừng mắt, không ai thạo việc đóng quân sa mạc hơn cô, những bài học sinh tồn trong các chuyến dã ngoại, rốt cuộc cũng tìm được đất dụng võ, dựa vào đâu không cho cô đi, hơn nữa hiện giờ cô đã là tướng lĩnh rồi, phụ tá Hữu tướng quân, không lẽ chỉ là hư danh thôi sao?

"Ta đã mắc một sai lầm, cho nên ta sẽ không để ngươi đi, chiến trường rất nguy hiểm!"

Lưu Trọng Thiên né tránh ánh nhìn của cô, sải bước quay về, Thất Thất không phục đuổi theo sau.

"Nguy hiểm, ai đi cũng nguy hiểm, tôi không sợ!"

Lưu Trọng Thiên không thèm để ý đến cô, Thất Thất cứ bám nhằng nhẵng theo hắn vào đại bản doanh, thấy Lưu Trọng Thiên im lặng như tờ, cuối cùng không nhịn được nữa "Lưu Trọng Thiên!"

https://thuviensach.vn

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên đột nhiên quay người lại, túm lấy cổ áo Thất Thất "Nếu ngươi muốn chết, bây giờ ta sẽ cho ngươi được toại nguyện!"

"Tại sao? Tôi không muốn chết!"

"Nam nhân còn không chịu nổi ở sa mạc, huống hồ ngươi lại là…" Lưu Trọng Thiên ảo não buông Thất Thất ra, quay người đi, trở vào trong đại bản doanh, không nói thêm lời nào nữa.

"Ê! Chờ đã!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Chuyện Lớn Rùm Beng Rồi

Thất Thất lẽo đẽo bám theo sau, Lưu Trọng Thiên đi rất nhanh, Thất Thất chỉ còn cách lê gót theo sát phía sau suốt dọc đường đi, mãi đến khi vào đại bản doanh của Vương gia, Lưu Trọng Thiên mới dừng lại "Ta rất hối hận vì đã phong ngươi làm phụ tá Hữu tướng quân, cái đuôi của ngươi hiện giờ đã vểnh lên trời rồi!"

"Trong quân ngũ không thể nói chơi được, tôi cũng không phạm lỗi gì, bởi vậy có hối hận cũng vô ích, tôi phải đi sa mạc!"

"Ta là Vương gia, mọi chuyện ở đây do ta định đoạt, không cho phép ngươi bát nháo! Tốt nhất đừng có mắc lỗi gì, bằng không ta sẽ bãi miễn chức tướng quân của ngươi!" Lưu Trọng Thiên ngồi thẳng người xuống, chỉ vào bả vai "Xoa bóp một chút cho ta!"

Thất Thất trợn trừng mắt, tức giận nói "Không đời nào!"

"Ngươi nói cái gì?"

"Tôi nói tôi không muốn hầu hạ ngài! Vương gia đáng ghét!"

https://thuviensach.vn

Thất Thất lửa giận bừng bừng, chạy ra khỏi đại bản doanh, chẳng thèm ngoảnh lại.

Lưu Trọng Thiên tức tối trông theo bóng dáng Thất Thất, nữ nhân này tính tình rõ thật quái lạ, có điều hắn sẽ không cho phép cô đi sa mạc, là nam nhân đại trượng phu tuyệt đối không thể để một nữ nhân xông pha trận mạc, nữ nhân nhất thiết phải được nam nhân bảo vệ.

Một binh lính vội vã chạy vào "Bẩm báo Vương gia, Ngô giám quân đến rồi!"

"Giám quân?" Lưu Trọng Thiên đứng dậy, xem ra hoàng huynh lại gây khó dễ với hắn đây, cử Ngô Trung Nghĩa đến làm giám quân, hoàng huynh thừa biết người Tam Vương gia không ưa nhất chính là Ngô Trung Nghĩa, song vẫn phái hắn ta đến giám sát mình, xem ra cuộc chiến giữa Lưu Trọng Thiên và Hoàng thượng sẽ không vì chiến tranh với Hung Nô mà ngưng lại.

"Đang ở đâu?"

"Đã vào doanh trại rồi!"

Tam Vương gia cười lạnh, ngồi thẳng người, cầm sách lên đọc, dáng vẻ ngạo mạn thanh cao, đường đường là Tam Vương gia mà phải sợ Ngô Trung Nghĩa hay sao.

"Ngô giám quân đến!" Binh lính phía ngoài lều lớn tiếng thông báo.

Ngô Trung Nghĩa dẫn theo tùy tùng bước vào, cười ha hả "Tam Vương gia, Ngô Trung Nghĩa đến bái kiến ngài."

"Ngô Trung Nghĩa, hoành huynh sai ngươi tới đây thật đúng lúc!" Lưu Trọng Thiên nhìn xoáy Ngô Trung Nghĩa bằng ánh mắt sắc bén, Ngô Trung

https://thuviensach.vn

Nghĩa nghi hoặc sờ đầu, nghe đồn Tam Vương gia rất khó đối phó, hiện tại đã được lĩnh giáo rồi, hắn nói câu đó có ý gì nhỉ?

Lưu Trọng Thiên bỏ sách xuống "Ngày mai tiến quân vào sa mạc, Ngô giám quân có cơ hội tốt rồi, có thể cùng bổn vương kề vai chiến đấu trên sa mạc."

Ngô Trung Nghĩa gãi đầu, vào sa mạc? Khác nào tự tìm đến cái chết? Liền lập tức cười giả lả "Tam Vương gia, ngài nói giỡn rồi, thần chỉ là một quan văn, đi sa mạc chẳng phải sẽ liên lụy mọi người sao?"

"Ngô giám quân sợ bị biến thành cái xác khô sa mạc à?"

"Tam… Tam Vương gia…" Ngô Trung Nghĩa lắp ba lắp bắp, sao vừa mới đến đã bị bắt tòng quân, đưa tay lau mồ hôi.

"Ngươi có muốn đi ta cũng không cho ngươi đi, ta đâu rỗi hơi đi để ý kẻ không phận sự." Lưu Trọng Thiên muốn cười ngoác miệng, hoàng huynh sao không phái một viên quan võ đến đây, nhất định là rất coi trọng tên Ngô Trung Nghĩa gian giảo này, cho nên cố tình hoạnh hoẹ hắn ta, đối phó với loại tiểu nhân thế này, Lưu Trọng Thiên trước giờ không nương tay.

"Vậy thì tốt quá." Ngô Trung Nghĩa cười gượng một cái "Vương gia chiến đấu với Hung Nô, liên tục báo tin thắng trận, hoàng thượng vô cùng phấn khởi, đặc biệt phái thần mang theo lương thực cùng 100 hũ rượu ngon đến đây, khao thưởng ba quân!"

Ngô Trung Nghĩa đang nói với vẻ vênh váo tự đắc, bỗng Thất Thất mồ hôi mồ kê nhễ nhại xông vào, khi phát hiện Ngô Trung Nghĩa ở trong đại bản doanh, vội nuốt những lời đang định nói xuống bụng, tên này là ai vậy? Trông cứ như người từ trên trời rơi xuống.

https://thuviensach.vn

“Vị này là?” Ngô Trung Nghĩa quan sát một lượt từ trên xuống dưới, hình như không quen biết, hắn thấy Thất Thất mặc bộ áo giáp của tướng quân, tuổi còn trẻ, tướng mạo xấu xí, nhất thời hoài nghi.

“Tôi là Uy Thất Thất, mới được phong phụ tá Hữu tướng quân!” Thất Thất chủ động báo cáo tên và chức quan, bộ dáng khinh khỉnh.

Lưu Trọng Thiên phiền não day day trán, xem ra chuyện Thất Thất làm tướng quân, đã không thể giấu diếm được nữa rồi, sự việc càng ngày càng rùm beng, ngộ nhỡ truyền đến tai hoàng thượng, biết cô là nữ nhân, sẽ có một đống chuyện phải giải quyết đây.

“Thì ra đây là tân tướng quân, sao không nghe Vương gia nhắc đến nhỉ, chuyện quan trọng như vậy, lẽ ra nên bẩm báo với hoàng thượng mới phải, khi khải hoàn, sẽ luận công ban thưởng!” Ngô Trung Nghĩa ra vẻ hiên ngang lẫm liệt.

Lưu Trọng Thiên trừng mắt nhìn Uy Thất Thất, Thất Thất không hiểu tại sao Tam Vương gia lại có thái độ như vậy, mình đã phạm lỗi gì chăng, vì thế cô bèn cúi đầu lẳng lặng lui xuống.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tôi Là Hữu Tướng Quân

Ngày hôm sau, đội quân chỉnh trang chờ lệnh xuất phát, Lưu Trọng Thiên không thấy bóng dáng Uy Thất Thất đâu, cảm thấy rất kỳ lạ, lẽ nào đã biết sợ rồi, nữ nhân đúng là nữ nhân, trời sinh tính nhát gan mà.

Do phải tiến vào sa mạc, cho nên không thể cưỡi ngựa được, Lưu Trọng Thiên cũng đã lựa chọn một bộ áo giáp nhẹ nhàng, hắn sải bước đi vào trong hàng ngũ quan sát kỹ lưỡng đám binh lính sắp tiến vào sa mạc. Đột nhiên trông thấy một tên lính cứ cúi thấp đầu, né tránh ánh mắt hắn, Lưu Trọng Thiên vừa nhìn cái dáng người thấp bé đó, liền biết ngay Thất Thất lại tới gây rối nữa rồi.

“Ra đây!” Lưu Trọng Thiên đi tới.

Thất Thất cau mày, bước ra, ngẩng đầu lên nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ không phục “Tôi nhất định phải đi! Tôi là Hữu tướng quân.”

“Lập tức rời khỏi đây, bằng không ta sẽ sai người bắt ngươi quay về!” Lưu Trọng Thiên khẽ nói bên tai cô.

Thất Thất dẩu môi lên “Có phải ngài thực sự không định mang tôi theo?”

https://thuviensach.vn

“Phải!”

“Được, vậy mọi người cứ đi đường của mọi người, tự tôi sẽ vào sa mạc sau!”

“Không được, vậy càng nguy hiểm hơn!” Lưu Trọng Thiên nhíu mày.

“Mang tôi theo?”

“Uy Thất Thất!”

“Mang tôi theo, hay là tôi tự đi một mình?” Uy Thất Thất không yếu thế nhìn Lưu Trọng Thiên, thầm đoán hắn nhất định sẽ không để mình một thân một mình tiến vào sa mạc. Vẻ mặt Lưu Trọng Thiên phát cáu, đã nói đến thế rồi, thật hết cách.

“Xuất phát!” Lưu Trọng Thiên lạnh lùng quay người đi, lớn tiếng ra lệnh, sau đó bước nhanh ra ngoài.

Uy Thất Thất che miệng cười, vỗ vỗ túi nước trên người, hết sức phấn khởi xuất phát cùng đội ngũ.

Hành quân trên sa mạc rất gian khổ, Uy Thất Thất giờ mới biết, quả nhiên không phải chuyện đùa. Nắng nóng gay gắt, khát không chịu được, cô uống nước không ngừng, túi nước đeo bên hông nhanh chóng vơi đi, cũng may cô dự trữ nhiều nước. Nhưng cứ đi như vậy hoài sẽ mệt chết mất, còn bao lâu nữa mới đến nơi, nếu có phi cơ trực thăng thì tốt biết mấy, vèo cái là đến nơi, chả cần phải lết từng bước một thế này.

Vì sao không nghỉ ngơi chứ, cái tên Tam Vương gia chết tiệt kia, nắng nóng thế này mệt chết đi được?

“Sao rồi? Bảo ngươi ở lại đại bản doanh, ngươi cứ đòi đi theo, bây giờ chịu không nổi rồi đúng không?” Lưu Trọng Thiên đi tới bên cạnh cô, dáng

https://thuviensach.vn

vẻ cũng rất mệt mỏi.

“Nghỉ ngơi một chút đi! Vương gia, nắng này độc hại lắm!” Thất Thất bĩu môi, lấy tay che mặt.

“Không được, chúng ta phải đến nơi theo đúng thời gian đã định, bằng không một khi tin tức lộ ra, chúng ta sẽ gặp bất lợi trong sa mạc!”

“Cứ đi thế này, rất nhiều binh lính sẽ bị cảm nắng.”

“Không còn cách nào khác, trước lúc trời tối nhất định phải đến được doanh trại Hung Nô!” Lưu Trọng Thiên lau mồ hôi trên mặt, sờ thử bên hông, nước uống đã hết từ lúc nào, không khỏi nhíu mày, xem ra trong mấy canh giờ tới hắn phải nhịn khát.

“Cho ngài nè!” Thất Thất tháo một túi nước xuống đưa cho hắn.

“Của ngươi đâu?”

“Tôi có rất nhiều!” Thất Thất hưng phấn xoay người đi, Lưu Trọng Thiên phát hiện bên hông cô treo đầy nước, có khi tới doanh trại Hung Nô rồi cũng chưa uống hết, lẽ nào cô ta không cảm thấy nặng sao? Chẳng trách lúc đi đường, khốn khổ như vậy!

“Đưa hết đây, ta cầm cho, khi nào muốn uống nước cứ bảo ta!” Lưu Trọng Thiên đưa tay tháo túi nước của Thất Thất xuống, đeo vào bên hông mình.

Uy Thất Thất kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, hắn trở nên tốt bụng từ khi nào vậy, tự nhiên gánh bớt nặng nhọc giúp cô, song đúng là, không có túi nước nặng trĩu, cảm giác thật là đã, Thất Thất thấy đi đường nhẹ nhõm hơn rất nhiều, chẳng còn mệt nhọc nữa.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Tôi Có Vũ Khí Bí Mật

Hành quân hai ngày, cuối cùng cũng đến được vùng lân cận doanh trại Hung Nô lúc xế chiều, Thất Thất núp sau cồn cát, ngẩng đầu nhìn, doanh trại Hung Nô rất rộng lớn, lửa trại bập bùng, đâu đâu cũng thấy người Hung Nô, xem ra không phải họ không có sự chuẩn bị, không biết cuộc đối đầu lần này có nắm chắc phần thắng hay không.

“Trời tối, ta sẽ dẫn binh lính xông lên, Thất tướng quân yểm trợ phía sau!” Lưu Trọng Thiên cất lời nói.

Thất Thất quay đầu lại, đúng lúc chạm phải ánh mắt quan tâm của Lưu Trọng Thiên, liền tránh đi, tiếp tục nhìn về phía trước.

“Ngài là Vương gia, không thể có chuyện gì được, để tôi đi! Hơn nữa, tôi có vũ khí bí mật!”

“Ta là người nắm quyền ở đây!”

“Chân ở trên người tôi, ngài không ngăn được!”

“Ngươi làm vậy là chống lại quân lệnh!”

https://thuviensach.vn

“Vậy hãy chém đầu tôi đi, ngay bây giờ?” Uy Thất Thất nhoài người lên cồn cát, cố ý rướn cao đầu, không tin Lưu Trọng Thiên dám giết cô ngay lúc này.

“Uy Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên nổi giận đè đầu cô xuống, ra sức ấn mạnh, khuôn mặt Thất Thất thoáng chốc bị vùi vào trong cát, chờ khi cô ngẩng đầu lên, Lưu Trọng Thiên đã bỏ đi, chết tiệt, cát dính đầy mặt đầy miệng Thất Thất, cô tức tối phủi cát trên mặt, nhìn ra phía sau, Lưu Trọng Thiên nói gì đó với Trì tướng quân, nhất định là đang dặn dò nhiệm vụ, lại không có phần của cô rồi.

Thất Thất lén chạy tới, khẩn cầu nói “Dùng vũ khí bí mật của tôi trước đi!”

“Vũ khí bí mật?” Trì tướng quân và Lưu Trọng Thiên đều sửng sốt.

Thất Thất lấy một vật kỳ lạ màu đen lớn cỡ bàn tay từ trên người xuống “Tôi thấy quân Hung Nô đã chuẩn bị kỹ lưỡng, nếu chúng ta cứ kiên quyết xông lên như thế sẽ bị tổn thất, trước tiên hãy dùng cái này thiêu trụi bọn chúng, nhân lúc hỗn loạn sẽ tấn công! Cho nên Vương gia hãy ở lại đây, tôi dẫn người lên trước!”

Trì tướng quân lo lắng nhìn Thất Thất, hoài nghi nói “Ngươi có chắc không? Nếu thất bại, ở gần như vậy, mạng ngươi cũng không còn đâu!”

“Tôi không tiếc mạng sống, sống chết có số! Chết rồi biết đâu có thể xuất hiện kỳ tích!” Thất Thất nuối tiếc nói, nếu như chết trên sa trường, liệu có thể lập tức thực hiện xuyên qua không nhỉ, đưa thi thể mình về xã hội văn minh, phủi phui, tốt nhất là còn sống quay trở về.

“Ngươi có chắc không?” Trì tướng quân có phần không tin tưởng, nếu thất bại, sẽ mất đi cơ hội, đồng thời có thể bị Hung Nô phản công.

https://thuviensach.vn

“Chắc chắn 100%, lần trước chẳng phải cũng thành công sao? Lẽ nào lão tướng quân không tin tưởng tôi!”

“Đương nhiên không phải rồi!” Trì tướng quân khẽ gật đầu, hết sức khen ngợi dũng khí của Thất Thất, làm tướng quân, nên giống như Uy Thất Thất vậy, dũng cảm xông pha, cho nên mới nói, ông đã tìm được một tướng quân xuất sắc rồi.

Thất Thất vui mừng định xoay người định đi, liền bị Lưu Trọng Thiên túm lấy cổ tay.

“Hãy để binh lính đi!”

“Đương nhiên phải cần binh lính rồi, có hơn 100 người, một mình tôi không phóng nổi!”

“Ý ta nói, ngươi đừng đi!” Lưu Trọng Thiên thương tiếc ôm Thất Thất vào lòng, cả người Uy Thất Thất đã ở trong vòng tay Lưu Trọng Thiên.

Trong lòng Uy Thất Thất thoáng rung động, bỗng đỏ mặt, giọng nói của Lưu Trọng Thiên êm dịu lạ thường, hầu như không giống với Tam Vương gia lạnh lùng mọi khi nữa.

“Ta không yên tâm!”

“Tôi phải đi, đây là thời cơ rất quan trọng…” Thất Thất cúi thấp đầu xuống.

“Thất Thất, ta không muốn ngươi xảy ra chuyện…”

“Nếu như tôi chết, biết đâu sẽ được giải thoát!”

“Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên ôm chặt lấy cô “An toàn trở về nhé, nếu nửa canh giờ nữa không trở lại, ta sẽ đi tìm ngươi!”

https://thuviensach.vn

“Vương gia…” Thất Thất kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, khi trông thấy ánh mắt hắn ngập tràn vẻ lo âu, vội vã tháo chạy “Uy Thất Thất tôi mệnh lớn lắm, không dễ chết vậy đâu!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Từ Trên Trời Rơi Xuống Mưa Hoa

Uy Thất Thất rời khỏi chỗ Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, lòng dạ rối bời, sao Vương gia bỗng nhiên quan tâm cô như vậy, còn ôm chặt lấy cô, sẽ không có yêu thích đặc biệt gì đó chứ….. Ai nha, Thất Thất cảm thấy nổi da gà khắp người, Vương gia này tính tình thật quái lạ, sẽ không phải dạng đồng tính luyến ái đấy chứ.

Uy Thất Thất tập hợp một trăm binh lính vây thành vòng tròn, bắt đầu tiến hành theo mưu đồ bí mật đã bàn.

Sắc trời ngày một tối dần, Thất Thất dẫn binh lính lặng lẽ nấp dưới cồn cát, doanh trại Hung Nô vẫn đèn đuốc sáng trưng như cũ, tiếng nói chuyện ồn ào, Uy Thất Thất đột nhiên giơ tay lên, kêu binh lính dừng lại, sực nhớ trong lịch sử đã từng ghi lại rằng, quân Hung Nô giỏi về ẩn nấp sa mạc, vì có loại chiến thuật này, đã khiến quân đội Đại Hán chịu không ít tổn thất!

Doanh trại Hung Nô rất yên ắng, tình cảnh này, lẽ nào ngồi chờ quân địch tới xâm phạm, cho nên nhất định có mai phục, nếu quả thực là mai phục ẩn nấp trong sa mạc, đến gần hơn chút nữa, mạng nhỏ sẽ không giữ được.

https://thuviensach.vn

Thất Thất thử tính toán tầm bắn, khoảng cách này chắc được rồi, cô căn dặn các binh lính nằm sấp xuống, sau đó hô vang "Phóng!"

Theo sau tiếng lệnh đó, ngọn lửa bùng lên, trên bầu trời xuất hiện vô số những viên đạn pháo mĩ lệ, bay vèo vèo về phía doanh trại Hung Nô, lực phản chấn của đạn pháo rất lớn, tốc độ nhanh hiếm thấy, cảnh tượng vô cùng hoành tráng.

Đạn pháo rơi xuống đâu, nơi ấy liền nổ tung tứ phía, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, doanh trại Hung Nô hỗn loạn, kinh hãi trước trận mưa hoa từ trên trời rơi xuống, đợt mưa hoa dữ dội ấy đã để lại hậu quả nặng nề.

Uy Thất Thất cười phá lên "Tốp thứ hai chuẩn bị! Phóng!"

Đạn pháo của tốp thứ hai bay lên, nhanh chóng lao về phía doanh trại Hung Nô, Thất Thất biết cô đã thành công rồi, bất giác phấn khởi nhảy dựng lên, vỗ tay, khuôn mặt nhỏ nhắn ngạo mạn bị đạn pháo trên trời chiếu sáng, đồng thời cũng để lộ ra vị trí của cô, cát chảy cuồn cuộn, ập tới.

Lưu Trọng Thiên kinh ngạc nhìn bầu trời, quả là mưa hoa răng khắp trời, Uy Thất Thất nữ nhân này, hắn đã không thể ngăn cản cô, trên chiến trường Hung Nô hắn đã bắt được một nữ tướng quân, một nữ nhân thần kỳ chỉ mới 17 tuổi.

Lưu Trọng Thiên vung bội kiếm trong tay, binh lính Đại Hán xông lên, hùng dũng oai phong, tựa như một trận phong ba bão táp trên sa mạc.

Uy Thất Thất cảm giác trước mặt cát bụi cuộn bay, không xong rồi, cô đã đoán trúng thật "Mau rút, lập tức lui về phía sau!" Cô không muốn những binh lính kia vô cớ mất mạng oan.

Hóa ra, cát chảy cuồn cuộn kia là của quân Hung Nô nhằm vào cô, tên tiểu tướng ốm yếu đã chỉ huy cơn mưa đạn pháo. Thất Thất cảm giác cát

https://thuviensach.vn

phả tới tấp vào mặt, bội kiếm trong tay cô bay ra ngoài, trước mặt lóe sáng ánh kim, ngực phải đau dữ dội, người cũng ngã về phía sau.

Uy Thất Thất biết lần này cô xong thật rồi, hi vọng có thể trông thấy quầng sáng ngũ sắc kia, đưa cô rời khỏi chiến trường, lao đi như bay, song không có quầng sáng nào bao phủ lấy cô, cũng chẳng có xuyên không, cô ngã vào trong lòng một người, bắt gặp ánh mắt quan tâm của Lưu Trọng Thiên, sau đó trước mặt bỗng tối om, chẳng còn biết gì nữa.

Lưu Trọng Thiên mải miết đánh lui quân Hung Nô xông tới không ngừng, người trong lòng đã hôn mê bất tỉnh rồi. Doanh trại Hung Nô hỗn loạn một phen, tiếng kêu thất thanh vang vọng nơi nơi, quân đội Đại Hán rất nhanh đã chiếm đóng doanh trại Hung Nô! Trận đánh vừa rồi đã giành được thắng lợi.

Lưu Trọng Thiên bước nhanh ôm Thất Thất vào lều trại Hung Nô, đặt cô nằm lên giường, khi phát hiện trên ngực Thất Thất có vết máu đỏ tươi, đã ướt đẫm cả vạt áo, trong lòng hắn không khỏi xót xa, việc cấp bách bây giờ, là phải cầm máu, bằng không Uy Thất Thất sẽ không giữ được mạng.

Vì cứu Thất Thất, hắn chẳng nghĩ ngợi nhiều, tuy rằng nam nữ thụ thụ bất thân, nhưng hắn không thể khoanh tay ngồi nhìn cô chết được. Hắn xé bỏ vạt áo trước của Thất Thất, trong nháy mắt bộ ngực sữa trắng như tuyết lõa lồ, Lưu Trọng Thiên có cảm giác nghẹt thở, hắn lập tức nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, sau đó trấn tĩnh tinh thần, mở mắt ra.

“Thất Thất, không phải ta cố ý mạo phạm, thực sự không còn cách nào khác! Ngươi nhất định không thể có chuyện!”

Khi Lưu Trọng Thiên trông thấy rõ vết thương, sắc mặt tái nhợt hẳn đi, toát mồ hôi lạnh, trên đao có độc, vùng da thịt quanh vết thương đã chuyển sang màu xanh nhạt, xem ra quân Hung Nô muốn dồn cô vào chỗ chết.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Giúp Ngươi Hút Độc Ra Ngoài

Lúc này phía sau truyền đến tiếng bước chân, Lưu Trọng Thiên vội lấy tấm thảm phủ lên người Thất Thất, ngoảnh lại thì thấy Trì tướng quân đương bộn bề lo âu.

“Vương gia, Thất tướng quân thế nào rồi?”

“Bị trúng độc!”

“Chà, phải làm sao đây, tuy thần đã lệnh cho dời doanh trại về đây, nhưng quân y giỏi lắm cũng phải hai ngày sau mới đến nơi! Tính mạng Thất tướng quân sẽ không nguy hiểm chứ?” Trì tướng quân bực tức siết chặt nắm tay, mặc dù đại thắng, nhưng nếu mất đi Uy Thất Thất, bọn họ sẽ phải chịu tổn thất nghiêm trọng.

“Ta sẽ không để Thất Thất chết đâu!” Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nói, hắn dời tầm mắt sang người cô, bất luận thế nào, hắn cũng phải cứu sống Uy Thất Thất.

“Để thần xem vết thương của Thất tướng quân!” Trì tướng quân bước tới, Lưu Trọng Thiên lập tức ngăn ông lại, vẻ mặt có chút căng thẳng.

https://thuviensach.vn

“Ta đã xem qua rồi, hay là lão tướng quân ra ngoài xem xét việc bố trí quân đội, vừa mới đóng quân ở đây, chắc chắn sẽ có rất nhiều việc cần thu xếp, bên ngoài đành nhờ cậy lão tướng quân rồi, không có chuyện gì thì đừng cho người vào đây quấy rầy Thất tướng quân!”

Trì tướng quân biết dù mình có xem cũng chẳng giúp được gì, đành tuân lệnh lui ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên vén cái chăn trên người Thất Thất lên, cúi xuống quan sát tỉ mỉ vết thương, nhất định phải hút máu độc ra ngoài, nếu không chất độc sẽ lan ra, hết cách cứu chữa nổi.

“Ta sẽ hút máu độc ra cho ngươi, nếu ngươi không lên tiếng, ta xem như ngươi đồng ý…”

Thất Thất đã hôn mê rồi, đâu thể mở miệng nói được, Lưu Trọng Thiên cúi người xuống, khi môi chạm vào làn da trước ngực Thất Thất, cảm giác khí huyết trong cơ thể trào dâng, hắn nhắm chặt mắt lại, sợ bản thân suy nghĩ lung tung. Khi hút xong ngụm máu độc đầu tiên, hắn mở mắt ra, nhìn thấy bộ ngực sữa đầy đặn của Thất Thất, xém chút nữa nuốt luôn ngụm máu độc xuống bụng.

Lưu Trọng Thiên có phần căm tức tâm trạng mình, trong lúc này cần phải giữ bình tĩnh, sao chỉ toàn nghĩ tới chuyện nam nữ. Uy Thất Thất xấu xí như vậy, không thể nào hấp dẫn hắn được, chẳng lẽ bị ngọn lửa sắc dục trước mắt mê muội đến mức không sao kiềm chế nổi. Uy Thất Thất kia ngoại trừ vóc dáng hoàn mỹ ra, còn điểm gì chứ?

Lưu Trọng Thiên cảm giác miệng mình đã tê liệt, mãi đến khi lượng máu hút ra ngoài chuyển sang màu đỏ tươi, mới thở phào nhẹ nhõm, hắn lấy nước sạch lau rửa vết thương, bôi thuốc rồi băng bó lại, nhẹ nhàng đắp thảm cho Thất Thất, nhưng trong lòng vẫn khó bình tĩnh trở lại.

https://thuviensach.vn

Lúc trời gần sáng, Lưu Trọng Thiên nghe thấy tiếng Thất Thất rên rỉ, liền từ trên bàn chạy ngay sang đó, trán Thất Thất đẫm mồ hôi, hai má đỏ ửng, dường như rất khó chịu.

“Thất Thất, ngươi sao vậy?” Lưu Trọng Thiên vươn tay ra, nhẹ nhàng sờ lên trán Thất Thất, không khỏi lo lắng, Uy Thất Thất đang sốt, nhất định là do vết thương bị nhiễm trùng, phải cho uống thuốc, nếu không sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Lưu Trọng Thiên chạy nhanh tới cửa đại bản doanh, kêu binh lính đến, lệnh cho hắn bằng bất cứ giá nào cũng phải tìm cho ra thảo dược hạ sốt giải nhiệt ở doanh trại Hung Nô!

Một lát sau, tên lính nhễ nhại mồ hôi chạy vào, do doanh trại Hung Nô bị cháy, nên chẳng còn sót lại thứ gì, chỉ tìm được một ít thảo dược giải nhiệt, sai người giã nhuyễn ra rồi đưa tới.

Lưu Trọng Thiên đuổi tên lính ra ngoài, nhìn qua thảo dược có thể chữa thương kia, đi tới trước mặt Thất Thất, nhẹ nhàng đắp lên vết thương, còn đâu chỉ có thể phó mặc cho số phận, hy vọng quân y Đại Hán mau chóng tới đây.

Lưu Trọng Thiên ôm lấy Thất Thất, để cô ngả vào trong lòng mình, bao năm chinh chiến bên ngoài, không chút sợ sệt, đây là lần đầu tiên hắn thấy sợ, hắn sợ Uy Thất Thất sẽ chết, có loại cảm giác trống trải, quặn đau xé lòng, lẽ nào hắn đã động lòng với nữ nhân xấu xí mới 17 tuổi đầu?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thể Xác Và Tinh Thần Bị Giày Vò

"Lạnh... Lạnh..." Thất Thất mê man nói, Lưu Trọng Thiên giang hai cánh tay ôm lấy cô, hy vọng cách này có thể giúp cô cảm thấy ấm áp hơn đôi chút, song loại tiếp xúc thân mật thế này, cũng khiến Lưu Trọng Thiên có cảm giác rất dễ chịu, đột nhiên trong đầu chàng nảy sinh ý nghĩ kỳ lạ, thật hy vọng được ôm nữ nhân này, suốt cả cuộc đời.

"Cha... Ông nội..." Khóe mắt Thất Thất chảy ra dòng lệ, do đương sốt cao, cô bắt đầu sinh ra ảo giác, cô vùi đầu vào phía dưới cổ Lưu Trọng Thiên "Ôm tôi... Lạnh quá... Tôi muốn về nhà, mang tôi về nhà..."

Lưu Trọng Thiên do dự một hồi, không biết phải làm sao mới có thể giúp cô cảm thấy ấm áp hơn, thế là bèn cởi vạt áo của mình ra, áp thân thể trắng mịn của Thất Thất lên phần da thịt trước ngực chàng, sau đó dùng vạt áo quấn quanh người cô. Nữ nhân trong lòng dường như cảm nhận được hơi ấm, không còn nói mê nữa, lặng lẽ chìm vào giấc ngủ, hai người cứ ôm chặt lấy nhau như vậy.

Cơn sóng tình của Lưu Trọng Thiên cuộn trào, chàng phải kìm nén nhục dục trong lòng, cố gắng để tâm tư mình phiêu dạt tận trời, nghĩ lại những nữ nhân trước kia đã từng yêu thương nhung nhớ chàng, cũng chưa từng khiến chàng dậy sóng dữ dội thế này. Nếu không phải Thất Thất đang

https://thuviensach.vn

bị thương trong người, vào lúc này ở nơi đây chàng nhất định sẽ biến cô trở thành nữ nhân của Lưu Trọng Thiên.

Cũng may lều trại Hung Nô này có bình phong ngăn cách, nếu bị binh lính phát hiện tình cảnh này của bọn họ, thật không biết phải giải thích ra sao nữa. Lưu Trọng Thiên sai binh lính đặt thức ăn bên ngoài bình phong, bất kỳ ai khác tới thăm Thất tướng quân, cũng đều bị binh lính canh cửa lều chặn lại.

Lưu Trọng Thiên ngoài việc cho Uy Thất Thất uống nước và ăn thức ăn nhẹ ra, thì chỉ ôm lấy cô, giúp cô sưởi ấm, chăm sóc sinh hoạt thường ngày của cô. Thời gian này chẳng những Uy Thất Thất chịu khổ sở, mà thể xác và tinh thần Lưu Trọng Thiên cũng bị giày vò không kém, chàng không có lấy một phút nào để tâm trạng mình bình tĩnh trở lại, ảo tưởng với Uy Thất Thất cũng càng ngày càng nhiều. Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

Cuối cùng quân y cũng tới sau bao ngày mong ngóng, Uy Thất Thất vẫn chưa tỉnh lại.

Ngô Trung Nghĩa cũng đi theo tới đây, đánh thắng trận, hắn không có lý do gì không đến thưởng thức phong cảnh ở sa mạc, đương nhiên cũng muốn đến làm tròn nghĩa vụ của một giám quân.

Song Ngô Trung Nghĩa lại không có cơ hội gặp Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, đại bản doanh của vương gia chỉ cho phép mỗi quân y vào, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Ngô Trung Nghĩa bắt đầu nghi ngờ.

Sao Tam vương gia lại đuổi hết mọi người ra ngoài lều, Ngô Trung Nghĩa canh giữ bên ngoài đại bản doanh, lần lữa không chịu rời đi. Tam vương gia nhất định đang làm trò quỷ gì đây, tốt nhất hãy có nhược điểm gì đó rơi vào trong tay hắn, vậy thì có thể trở về bẩm báo với Hoàng thượng rồi.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên trông thấy quân y tựa như thấy được cứu tinh "Thất tướng quân vẫn hôn mê bất tỉnh, còn đương sốt nữa, nhất định phải cứu sống đó!"

"Để thần xem vết thương!" Quân y bước tới trước mặt Thất Thất.

"Không được!" Lưu Trọng Thiên nghiêm nghị ngăn ông lại.

Quân y không dám kháng lệnh của vương gia, run lẩy bẩy đứng yên đó, nhìn Tam vương gia với vẻ khó xử "Vương gia, không xem vết thương, tiểu nhân làm sao chữa được đây, cũng không thể biết được đã trúng loại độc nào! Tuy rằng độc tính đã giảm bớt, nhưng quan sát sắc mặt kia, vẫn còn độc tố sót lại!"

"Ngươi!" Lưu Trọng Thiên gọi quân y qua một bên "Có thể khám theo cách khác được không?"

"Độc tính thì có thể thông qua máu, nhưng với vết thương muốn tiến hành chữa trị thì nhất định phải quan sát, Vương gia, đều là nam nhân, có gì cần kiêng kị chứ?"

Lưu Trọng Thiên quả thực bất đắc dĩ "Bây giờ ta sẽ nói cho ngươi biết, nếu ngươi dám để lộ ra ngoài, ta nhất định sẽ chém đầu ngươi!"

Quân y sợ tới nỗi mặt mày biến sắc, cả người run bần bật "Tiểu nhân không dám!"

"Thất tướng quân, là... Là nữ nhân!"

"Á! Vương gia!" Quân y quỳ sụp xuống "Thần không xem bệnh đâu, mất đầu như chơi! Xin vương gia tha mạng!"

"Không xem, vậy ta sẽ chém đầu ngươi ngay bây giờ, để ngươi xuống suối vàng bầu bạn cùng Thất tướng quân!" Lưu Trọng Thiên rút bội kiếm

https://thuviensach.vn

ra, quân y sợ quá ngã ngay xuống đất, xem ra, không coi không được.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Tóm Được Nhược Điểm Của Tam Vương Gia

Quân y gắng quan sát vết thương của Thất Thất, kê ra đơn thuốc, sau đó lấy thảo dược từ trong hòm thuốc nhỏ ra, giao cho Vương gia tùy cơ xoay xở để bảo toàn mệnh cho Thất tướng quân. Thật vất vả khi xem xong rồi, nhìn ánh mắt cảnh cáo của Tam Vương gia, mồ hôi lạnh chảy ròng trên mặt quân y, ngã lộn nhào ra khỏi lều trại.

Quân y đương cảm thán cho thân mình vì sao lại xui xẻo như thế, đây chính là hiểu rõ tình hình mà không báo sẽ có tội lớn a, ngộ nhỡ bị ai phát hiện Thất tướng quân là nữ nhân, hắn cũng chẳng được sung sướng gì, chẳng qua cũng may có Vương gia đảm bảo, trong lòng mới có thể kiên định đôi chút. Hắn vừa bước chân ra đại trướng đã bị giám quân Ngô Trung Nghĩa lôi mang đi.

Ngô Trung Nghĩa ngồi ở ghế tựa, cười tủm tỉm nhìn quân y.

“Vì sao Tam Vương gia lại thần bí như vậy? Ngươi đã thấy những gì?”

“Không, không có, chỉ là Thất tướng quân bị thương, không muốn cho người khác quấy rầy!”

https://thuviensach.vn

“Không đúng, theo ta được biết, liên tục trong vài ngày, Tam Vương gia đều không ra khỏi đại trướng, chỉ là một tên Thất tướng quân, sao có thể khiến Vương gia để ý tới vậy chứ? Thậm chí ngay cả những người khác tới thăm cũng không được ư?”

“Tiểu nhân, thực sự không biết là tại sao? Bên trong chỉ có Thất tướng quân!” Quân y dối lòng nói, ánh mắt hoảng loạn, Ngô Trung Nghĩa giảo hoạt vừa liếc nhìn là đã biết ngay, quân y này dám thay Tam Vương gia lén giấu kín việc gì.

Ngô Trung Nghĩa bực tức đứng lên “Ngươi có biết ta thay mặt cho ai không? Chính là đương kim Hoàng Thượng, Đại Hán thiên tử, giấu diếm ta chính là khi quân phạm thượng! Phải tru di cửu tộc ……”

Quân y vừa nghe xong, mồ hôi liền chảy xuống, lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ “A, Ngô đại nhân, van cầu ngươi, ta thực sự không thể nói a, Tam Vương gia sẽ giết ta.”

“Ngươi nói xem, ta mang ngươi hồi kinh, hơn nữa nếu quả thực là đại sự chấn động nào đó, ngươi còn có thể lập công, không cần đi theo quân doanh chạy tới chạy lui, trực tiếp được phong ngự y, vào hoàng cung!” Ngô Trung Nghĩa đe dọa thêm cả dụ dỗ, quả nhiên vô cùng hiệu quả.

Quân y hạ quyết tâm, dù sao cũng không thể đối đầu với Hoàng Thượng a, vì thế nhỏ giọng nói với Ngô Trung Nghĩa “Thất tướng quân là nữ nhân!”

“A!” Ngô Trung Nghĩa kinh ngạc, nữ nhân? Một nữ nhân xấu xí? Phong làm phụ tá hữu tướng quân Đại Hán, Tam Vương gia điên rồi sao? Nếu bí mật này mang báo cho vạn tuế gia, không biết sẽ chấn động tới mức nào đây, chuyện này Hoàng Thượng có thể khai thác được!

Ngô Trung Nghĩa tưởng tượng ra, Hoàng Thượng nhất định sẽ giết Thất tướng quân, sau đó giận cá chém thớt sang Tam Vương gia, buộc tội

https://thuviensach.vn

hắn phạm thượng khi quân, ha ha, cơ hội này Hoàng Thượng há có thể bỏ qua……

Ngô Trung Nghĩa cho rằng, hắn tới sa mạc lần này quả là không uổng phí, hắn rốt cuộc đã tóm được nhược điểm của Tam Vương gia, chứa chấp một nữ nhân, lại còn là một nữ nhân vô cùng xấu.

Trải qua một đêm ngủ say, buổi trưa ngày hôm sau, Thất Thất đã tỉnh lại, cô mệt mỏi mở mắt ra, trông thấy Lưu Trọng Thiên đang lo lắng nhìn cô, cô gắng gượng mỉm cười một chút.

“Màn đạn pháo như mưa của ta có tốt hay không?”

“Có……” Lưu Trọng Thiên nắm tay cô, ai dám nói không tốt chứ, hầu như là hoàn mỹ.

Thất Thất thử nâng cánh tay lên, nhưng cảm thấy rất đau, cô lập tức nhìn nhìn về phía trước ngực, phần trên cơ thể gần như để trần, ngay tức khắc mặt đỏ tía tai, cố hết sức trốn vào trong giường. Bởi vì cánh tay vừa dùng sức, vết thương bắt đầu rách toạc nhói đau.

“Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên ôm lấy cô “Ta đã biết ngươi là nữ nhân……” (Sò: thiên vị quá, ta cũng đang bị cảm nè, Thiên ca ko ôm ta là sao hả??? có ai thương tôi ko??? xỉu tới nơi rùi nè)

“Vương gia……” Thất Thất lo sợ biến sắc, nhưng một chút sức lực cũng không có.

“Không nên cử động, vết thương sẽ nhiễm trùng.”

“Ta phải rời đi…… Vương gia!” Thất Thất cảm thấy xuất hiện triệu chứng hư thoát [hạ đường huyết do mất máu, mất nước], không còn đủ sức nữa, liền ngã vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, nhưng vẫn hoảng hồn chưa

https://thuviensach.vn

lấy lại được bình tĩnh mà nhìn Lưu Trọng Thiên, hắn sẽ không lập tức muốn chém đầu Thất Thất chứ.

“Không được để lộ ra, nếu truyền ra ngoài, mạng của ngươi sẽ không giữ được.”

Lưu Trọng Thiên an ủi cô, sau đó để cô thoải mái nằm trên tấm thảm.

Lúc này một binh lính ở bên ngoài bình phong chạy vào bẩm báo “Bẩm Vương gia, Ngô giám quân bởi vì có việc gấp, đã hồi kinh rồi, phái nô tài tới thông báo một tiếng!”

“Biết rồi!” Lưu Trọng Thiên sửa sang lại y phục một chút, tên Ngô Trung Nghĩa đó có đi hay không ai thèm quan tâm, hắn ở lại quân doanh chỉ tổ vướng chân vướng tay, một tên tiểu nhân phách lối vô dụng.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Đại Hán Thiên Tử Ban Hôn Xú Nữ

Đại Hán thiên tử đứng ở trên hoàng thành, hướng phía tây nam nhìn lại, Tam vương gia anh tuấn siêu phàm, ngươi chuyện tốt không làm, lại cố tình chứa chấp một nữ nhân, còn phong cho cô ta làm phụ tá hữu tướng quân, này chẳng phải tự chui đầu vào rọ sao?

Đại Hán thiên tử mỉm cười, chuyển hướng về phía Ngô Trung Nghĩa.

“Nữ nhân kia quả thực vô cùng xấu xí?”

“Vạn tuế gia, quả thực chính là nữ nhân xấu nhất thiên hạ!” Ngô Trung Nghĩa kính cẩn lễ phép nói.

“Ha ha……” Hoàng Thượng cười nghiêng ngả,

“Vạn tuế gia, có nên giết nữ nhân đó hay không, sau đó……”

“Không!” Đại Hán thiên tử lớn tiếng nói “Ta muốn cho Lưu Trọng Thiên cưới nàng, lấy nữ nhân xấu nhất thiên hạ làm phi! Lập tức soạn thảo thánh chỉ, Đại Hán thiên tử sẽ vì Tam đệ mà ban hôn.”

“Hoàng Thượng, ý ngài là……”

https://thuviensach.vn

“Lưu Trọng Thiên tự nhận là tiêu sái phong lưu, dũng mãnh thiện chiến, trí tuệ hơn người, từ sau khi phụ hoàng băng hà, đám loạn thần tặc tử ủng hộ hắn vẫn ngầm gây rối loạn, lần nào hắn cũng chiếm thế thượng phong, lần này ta sẽ khiến hắn phải lấy một vương phi xấu xí, để người trong thiên hạ tha hồ nhạo báng!”

“Hoàng Thượng quả nhiên cao minh! Thần tự thấy hổ thẹn!”

“Ha ha ha! Tam đệ! Đừng trách hoàng huynh vô tình, là do ngươi bức ta vào đường cùng! Đây là có nợ thì phải trả thôi!”

Đại Hán thiên tử thực sự muốn trông thấy nữ tử cực xấu này, cô ta có chút gì đó thần bí, liên tiếp lập được nhiều chiến công, cũng hi vọng có thể bắt gặp vẻ mặt ủ rũ của Lưu Trọng Thiên, thật hả lòng hả dạ biết bao. (Pig: đồ điên, dở hơi, sau này nhớ lấy lời ngươi nói nhé, ân hận thì đã muộn)

Hơn một tháng sau, thần sắc của Uy Thất Thất đã trở lại như xưa, xuất hiện ở trên thao trường quân doanh. Trước mặt là quân doanh trong sa mạc cao vút, rất chi hùng vĩ, bị bệnh mất một tháng, đây là lần đầu tiên có dịp quan sát tỉ mỉ quân doanh của Hung Nô. Hôm nay ở sa mạc, ngày mai có thể sẽ tấn công sào huyệt của Hung Nô, triệt để loại bỏ quân Hung Nô theo như trong lịch sử.

Lưu phó tướng cung kính đi tới “Thất tướng quân, xem ra vết thương dường như đã khá hơn nhiều a!”

“Sao ngươi cũng giống với mọi người gọi ta là Thất tướng quân, kêu ta là Thất Thất thôi!”

“Bây giờ không giống như trước, Thất tướng quân đã là tướng quân của tại hạ rồi.”

Bỗng chốc Thất Thất xoay người lại vỗ vỗ hắn “Ta vẫn là Uy Thất Thất, có gì khác biệt đâu, hơn nữa sớm muộn gì ta cũng muốn rời đi, chức

https://thuviensach.vn

tướng quân sẽ không làm lâu đâu!”

Lưu phó tướng thấy Thất Thất hiền hoà như thế, phần nào cũng nhẹ nhõm hơn “Đi tới chỗ nào thì cũng là tướng quân của Đại Hán!”

“Tướng quân Đại Hán?” Thất Thất thở dài.

Cô biết dù nói thế nào thì Lưu phó tướng cũng không hiểu. Cô muốn đi tới chỗ không có Đại Hán, chỉ có đô thị sầm uất và hưởng thụ cuộc sống hiện đại vô tận, còn thời kì của Đại Hán chỉ có thể đọc ở trong sách lịch sử.

Lưu phó tướng vừa muốn nói điều gì đó, thì một binh lính chạy tới “Thất tướng quân, Vương gia bảo ngươi quay về đại trướng!”

Thật là, mới đi ra ngoài được một lát, đã phải trở về, Thất Thất cảm thấy lần ngã bệnh này gần như bị tên vương gia kia hạn chế tự do, cô vội vàng trở lại đại trướng, phát hiện trên thư án của Lưu Trọng Thiên đã để một chén dược.

“Uống đi!” Vương gia ra lệnh.

“Không uống, đắng lắm, ta đã khá hơn rồi!”

Lưu Trọng Thiên đột nhiên đứng lên “Lập tức uống, nếu không ta sẽ rót vào miệng ngươi!”

“Lưu Trọng Thiên, đừng tưởng rằng ngươi giúp ta che giấu việc ta là nữ nhân……” Không đợi cô nói xong, Lưu Trọng Thiên liền bịt kín miệng cô lại, kéo cô tới phía sau bình phong, bực tức nhìn nữ nhân không biết lợi hại này.

“Thanh âm ngươi lớn như vậy, lẽ nào mong toàn bộ mọi người trong quân doanh biết sao? Nếu muốn rơi đầu thì hãy nói thẳng, ta lập tức giúp ngươi đạt mục đích!”

https://thuviensach.vn

Thất Thất thiếu chút nữa quên mất, nơi này là quân doanh của Đại Hán, nói chuyện cần vô cùng cẩn thận mới phải, lập tức ngậm miệng lại, Lưu Trọng Thiên lúc này mới buông cô ra.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Chúc Mừng Vương Gia, Chúc Mừng Vương Gia!

Thất Thất ngoan ngoãn bước tới, cau mày uống thuốc, sau đó vươn đầu lưỡi ra, thuốc này thật đúng là đắng a, nếu không phải vì chữa bệnh, có đánh chết cô cũng không uống.

“Sau này không cho phép trở lại chiến trường!” Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nói.

“Tại sao?”

“Ngươi trong lòng hiểu rõ!”

“Không rõ lắm!”

“Uy Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên bực tức đứng lên, nếu là trước kia, hắn nhất định phải trừng phạt Uy Thất Thất không biết trời cao đất rộng này, nhưng từ sau khi biết cô là nữ nhân, cơn tức của Lưu Trọng Thiên liền ít đi rất nhiều. (Sò: dấu hiệu đầu tiên của chứng sợ vợ, nhưng mà kute ghê á)

Thất Thất vứt bát xuống, nổi giận đùng đùng ra ngoài đại trướng, Vương gia chết tiệt tự cho mình là đúng, nếu cứ suốt ngày ăn không ngồi

https://thuviensach.vn

rồi như vậy ở Đại Hán để làm gì chứ.

Cô tràn đầy tâm sự bước ra ngoài quân doanh, đi dạo trong sa mạc rộng lớn, vuốt những lọn tóc đã mọc dài quá vai. Nếu thực sự không trở về được, sẽ phải để tóc dài sao cho giống với những nam nhân khác ở đây: búi tóc, mặc áo choàng dài, liệu có giống Tam Vương gia anh tuấn như vậy hay không, song Thất Thất mãi mãi cũng không thể giống Vương gia khôi ngô, cao lớn.

Chẳng lẽ ở Đại Hán, cô cả đời phải cải trang nam nhân sao? Mặc y phục nam nhân, cùng nam nhân ở chung một chỗ, xông pha nơi chiến trường, dũng mãnh giết địch. Thế nhưng cô là nữ nhân a, còn cả khuôn mặt này, làm sao cô có thể quay về cuộc sống bình thường như trước đây?

Thất Thất nhìn nhìn trời, ông trời nhất định là điên mất rồi, đưa cô tới chỗ xui xẻo này, lại còn trở nên xấu như vậy. Hiện tại nam không ra nam, nữ không ra nữ , một bộ dáng xấu xí khó coi, ai sẽ thích, sẽ yêu chứ, hóa ra ước mơ tình yêu, phỏng chừng cũng chẳng còn hy vọng , cuộc sống của Uy Thất Thất mười bảy tuổi hóa thành một màu đen trắng.

Thất Thất gỡ bộ áo giáp trên người xuống, an ủi chính mình, sẽ không có chuyện gì đâu, ít nhất cô có thể làm một gã tướng quân dũng mãnh, có lẽ chỉ một năm, hai năm, là cô có thể quay lại với cuộc sống bình thường, sống nhất định phải có hi vọng.

Lưu Trọng Thiên cũng cảm thấy có chút phiền lòng, đi ra thao trường quan sát việc huấn luyện đám binh lính. Ánh mắt hắn như tìm tòi thứ gì đó rất lâu, cũng không trông thấy Uy Thất Thất vốn giận dỗi bỏ đi lúc nãy đâu cả, nữ nhân xấu xí này, sao lại tùy hứng như thế, Lưu Trọng Thiên đối với cô thật là có chút bó tay.

Lưu Trọng Thiên vừa ngồi xuống ghế ở thao trường, thì từ xa thấy một chiếc xe ngựa tiến vào quân doanh, theo sau là vài cấm vệ quân Đại Hán

https://thuviensach.vn

cưỡi ngựa, không cần đoán cũng biết ai đã trở lại, chính là tên Ngô giám quân đáng ghét.

Quả nhiên Ngô Trung Nghĩa nhấc mành che lên, nhảy khỏi xe, cái tên đó ánh mắt rất tinh ranh, liếc nhìn thì đã trông thấy Tam Vương gia ở ngay cạnh thao trường, dọc đường liền chạy chậm lại.

“Chúc mừng Vương gia, chúc mừng Vương gia!”

Lưu Trọng Thiên nhìn bộ dáng hắn thật gian trá giảo hoạt, trong lòng liền cảm thấy vô cùng khó chịu, không hiểu hỉ sự trong lời nói của hắn từ đâu mà đến, vì thế lạnh lùng đáp lại.

“Chẳng hay Ngô giám quân đi đường vất vả, nên có phần nói năng lộn xộn, bổn vương ở tiền tuyến đánh giặc, tại sao lại có hỉ sự?”

“Hỉ sự đương nhiên là do ta mang đến!”

Tiếng nói vừa dứt, Ngô Trung Nghĩa lấy thánh chỉ ra, cung kính đứng trước mặt Tam Vương gia “Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên tiếp chỉ!”

Lưu Trọng Thiên một lòng hoài nghi, vẻ mặt Ngô Trung Nghĩa kia dường như muốn nói….. Nội dung thánh chỉ nhất định có vấn đề, Lưu Trọng Thiên trong lòng tuy có nghi ngờ, cũng chỉ có thể cung kính quỳ trên mặt đất, phía sau thao trường binh lính cũng đều quỳ xuống, không biết Hoàng Thượng lại có thánh chỉ muốn truyền đạt lệnh gì thế.

Ngô Trung Nghĩa vẻ mặt đầy ý cười, trong lòng âm thầm đắc ý, Lưu Trọng Thiên a, Lưu Trọng Thiên, ngươi dù cho có bản lĩnh, có cơ trí, cũng không phải là đối thủ của Hoàng Thượng a, một chiêu này của Hoàng Thượng thực sự tuyệt a, ngay sau đó ngữ khí lên cao tuyên đọc thánh chỉ.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, vì Đại Hán trường kỳ chiến sự bôn ba, càng vất vả công lao

https://thuviensach.vn

càng lớn, trong thâm tâm trẫm, biết rằng, công lao tiêu diệt Hung Nô không thể không tính đến hữu tướng quân Uy Thất Thất. Nàng thân lại là nữ nhi, cùng Tam Vương gia tâm đầu ý hợp, trẫm cảm thấy vui mừng sâu sắc, phong Uy Thất Thất là Vương phi của Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, thành hôn ngay trong ngày, khâm thử!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 39: So Với Uy Lực Của Bom Dầu Cá Còn Lợi Hại Hơn

Ngô Trung Nghĩa đọc thánh chỉ xong, toàn bộ thao trường lặng ngắt như tờ, rõ ràng đang là ban ngày vậy mà lại tĩnh lặng tới mức đáng sợ. Sau khi đọc xong, Ngô Trung Nghĩa đắc ý nhìn về phía Lưu Trọng Thiên, lúc chạm phải ánh mắt băng giá, căm phẫn của Lưu Trọng Thiên, thì có phần sợ hãi, hoảng hốt thiếu chút nữa ngồi phịch xuống đất, hắn nhanh chóng lấy lại cân bằng, giọng nói trong vắt.

“Tam vương gia, Tam vương gia, tiếp chỉ a!”

Lưu Trọng Thiên đứng lên, mặt không chút thay đổi tiếp nhận thánh chỉ, đột nhiên túm lấy áo Ngô Trung Nghĩa “Sao Hoàng Thượng biết được Uy Thất Thất là thân nữ nhi?”

“Vương gia, việc tại sao Hoàng Thượng biết được không còn quan trọng nữa, quan trọng là ngài không thể kháng chỉ. Hoặc là chém đầu Uy Thất Thất, phán ngài cái tội kháng chỉ, hoặc là vào một ngày gần đây sẽ cùng Uy Thất Thất thành hôn, Hoàng Thượng có thể chờ tin tốt lành từ ngài chứ?” Ngô Trung Nghĩa lại bắt đầu nổi lên đắc ý.

“Đốn mạt!” Lưu Trọng Thiên buông Ngô Trung Nghĩa ra, cầm lấy thánh chỉ, bước đi nhanh chóng, không quay đầu lại.

https://thuviensach.vn

Đám binh lính trong thao trường đều ngơ ngác nhìn nhau, hóa ra Thất tướng quân mà bọn họ vẫn luôn tôn sùng, lại là một nữ nhân. Nhưng sao lại có nữ nhân xấu tới mức như thế chứ, quả thực chính là vô cùng xấu, hơn nữa xú nữ đã ngay tức khắc bay lên thành phượng hoàng, trở thành vương phi của Tam vương gia tiêu sái, thực sự là chuyện khó tin a.

Lưu Duẫn phó tướng cảm thấy vô cùng khó hiểu, sững sờ đứng nguyên tại chỗ hơn mười phút. Lúc sau bỗng nhiên như hiểu được điều gì đó, vỗ vào đầu một cái, chẳng trách cô không chịu ở chung một chỗ với mọi người, cùng nhau tắm rửa, đã trưởng thành rồi mà người lại gầy yếu tong teo, vòng eo thì thon gọn, đôi tay thì mảnh mai, hóa ra là một nữ nhân a!

Hắn thấy đám binh lính đều không chịu luyện tập, còn đương mải thì thầm bàn luận với nhau, vì thế hét lớn một tiếng "Huấn luyện!"

Đám binh lính lập tức ngậm chặt miệng, nhưng toàn bộ mọi người trong thao trường không cách nào bình tĩnh trở lại, đây quả thực là một thông tin đặc biệt lớn [SO HOT], so với uy lực của bom dầu cá còn lợi hại hơn.

Uy Thất Thất buồn chán về tới doanh trại, bước đi uể oải khoan thai. Song, cô phát hiện có điểm gì đó quái lạ, rất nhiều binh lính đều hiếu kỳ nhìn về phía cô, khi cô hất ánh mắt qua đó thì, những người kia đều muốn né tránh ánh nhìn, làm cái trò gì vậy?

Thất Thất giả bộ không phát hiện ra chuyện đó, cố gắng đi thật tự nhiên, bỗng nhiên xoay người lại tóm được một binh lính đang rình coi cô, giật lấy cổ áo hắn kéo đến phía trước mặt mình.

"Nói cho ta biết, đã xảy ra chuyện gì? Tại sao mọi người đều lạ lùng như vậy? Nhìn ta làm cái gì, ta xinh đẹp lắm sao?"

"Thất, Thất tướng quân!" Binh lính bối rối cúi thấp đầu xuống.

https://thuviensach.vn

“Không nói chứ gì, xem ta giáo huấn ngươi thế nào!” Thất Thất nổi nóng giơ tay lên, binh lính kia nhăn nhó né tránh.

Lưu phó tướng Lưu Duẫn đi tới, giải vây giúp binh lính kia. Thất Thất đã tóm được mục tiêu lớn hơn, bắt đầu làm phiền Lưu Duẫn, bất luận thế nào cũng không để hắn rời đi.

“Nói cho ta biết, phải chăng có chuyện tốt nào đó?”

“Là chuyện tốt……” Thanh âm Lưu Duẫn rất nhỏ.

“Chuyện tốt gì? Mau nói cho ta biết a, sao cứ vòng vo mãi thế?”

“Ngươi sắp được làm Vương phi!” Thanh âm Lưu Duẫn đột nhiên phóng to, hai chữ Vương phi vừa mới thốt ra, Thất Thất liền giật nẩy người, cho rằng bản thân mình đã nghe lầm.

“Ai? Ai sắp được làm Vương phi?”

“Đừng giấu nữa, trên dưới toàn quân đều biết ngươi là nữ nhân, hơn nữa Hoàng Thượng đã hạ chỉ ban hôn rồi, Vương gia chúng ta quả thực xui xẻo……”

“Vương gia, ngươi nói rõ xem nào!” Thất Thất thiếu chút nữa nhảy dựng lên, tới Đại Hán còn xảy ra chuyện mới mẻ này sao, ban hôn? Tưởng đang đóng phim chắc?

“Là Hoàng thượng đem ngươi gả cho Tam vương gia, các ngươi phải phụng chỉ thành hôn!”

“Không thể nào!” Thất Thất túm lấy một nắm rơm rạ cũng như cả tóc mình, sững sờ đứng ở nơi đó.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Hoàng Mệnh Không Thể Trái

"Ngô giám quân vừa mới mới đọc xong thánh chỉ, toàn doanh trại mọi người đều đã biết, còn có thể giả được hay sao?" Lưu Duẫn ngoài miệng nói xong, trong lòng thực cảm thấy buồn thay cho Vương gia. Tam Vương gia anh tuấn tiêu sái như vậy sao có thể lấy nữ nhân xấu xí thế này, nhìn khuôn mặt kia của cô khiến người khác phải sợ hãi, Hoàng Thượng đang làm cái trò gì vậy?

"Tên khốn khiếp! Tam Vương gia chắc chắn sẽ không đồng ý!" Thất Thất lớn tiếng kháng nghị, nếu gả cho người ở Đại Hán thì cuộc đời cô thực sự coi như xong, Uy Thất Thất ở hiện đại gả cho Vương gia ở cổ đại, nhất định không thể được.

"Đó là thánh chỉ, ngươi cho là trò đùa sao?" Lưu Duẫn cảm thấy Thất Thất có phần quá ngây thơ, hoàng mệnh không thể trái a, hôn sự là điều bắt buộc, Uy Thất Thất chỉ có thể chiếu theo thánh chỉ cùng Vương gia tôn kính của bọn họ thành thân thôi.

Uy Thất Thất đứng nguyên một chỗ, thấy cái gì cũng không rõ ràng, tại sao lại xuất hiện loại cục diện này, cô suy tư trong chốc lát, vẫn cảm thấy hết sức phiền muộn, cô muốn tìm Vương gia để phân xử, thế là nhanh chóng chạy về phía đại trướng.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất lỗ mãng đẩy rèm đại trướng ra, không chút suy nghĩ đã bước vào trong, phát hiện bên trong không những chỉ có Vương gia mà cả Trì tướng quân và Ngô Trung Nghĩa cũng ở đó, xem ra Lưu Duẫn nói không sai chút nào.

Lưu Trọng Thiên ngồi trước thư án, lòng đầy phiền muộn, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào Uy Thất Thất, trên khuôn mặt kia có một lớp màu vàng đầy gớm ghiếc bao phủ, không khỏi nhíu mày, chẳng lẽ mình thực sự phải kết hôn với nữ nhân xấu xí này sao?

“Này! Lưu Trọng Thiên!” Thanh âm Thất Thất thật lớn, khiến cho Trì tướng quân cùng Ngô Trung Nghĩa càng thêm phần hoảng sợ, bọn họ vô cùng kinh ngạc, Uy Thất Thất sao dám làm càn như thế, gọi thẳng tên húy của Tam Vương gia.

Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ nhìn cô, thật không biết phải nói với Thất Thất thế nào. Nếu lấy cô về, không chỉ ở vấn đề dung mạo mà còn cả việc cô chẳng có khuôn phép gì cả, tựa như một nữ nhân hoang dã không bị trói buộc bởi các quy tắc. (Pig: ý ca nói Thất muội là người rừng đó hả *chớp chớp*)

“Ngươi trừng mắt nhìn ta làm gì?” Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên “Lưu phó tướng nói Hoàng Thượng ban hôn là có ý gì?”

Không đợi Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên mở miệng, Ngô Trung Nghĩa mỉm cười tiến lên phía trước “Đây là Vương phi tương lai sao……”

“Vương phi vớ vẩn gì chứ, ta là Uy Thất Thất!” Uy Thất Thất trong lòng đầy tức giận, vừa nghe thấy hai chữ Vương phi liền phát hỏa, bước lên phía trước, hung dữ tóm lấy cổ áo trên y phục của Ngô Trung Nghĩa, cũng như kéo thắt lưng hắn lôi đến chỗ bình phong.”

“Có phải ngươi truyền thánh chỉ không! Quay về báo cho tên cẩu Hoàng Thượng kia, thánh chỉ của hắn ở trước mặt ta không có hiệu lực!”

https://thuviensach.vn

Ngô Trung Nghĩa bị hù dọa xong, từ trước đến nay chưa từng gặp một nữ nhân nào ngang ngược như vậy, Uy Thất Thất chẳng những xấu xí, còn thô lỗ, lại dám nhục mạ Hoàng Thượng.

"Ngươi, ngươi dám kháng chỉ, còn nhục mạ Hoàng Thượng, phải tru di cửu tộc!"

"Cửu tộc?" Thất Thất nở nụ cười "Ngươi hãy nói với tên cẩu Hoàng Thượng kia rằng, nếu hắn có thể tìm được người nhà của ta, đừng nói gả cho Tam Vương gia, ngay cả gả cho hắn, ta cũng sẵn lòng!" (Sò: hoàng thượng chẳng sướng quá ý chứ, tiếc là sau này hắn mới nhận ra)

"Gả, gả ai…… Cứu mạng a, Tam Vương gia!" Ngô Trung Nghĩa khiếp sợ tới nỗi không dám nói tiếp nữa.

Lời nói của Thất Thất cũng khiến Trì tướng quân cảm thấy sợ hãi, nữ nhân xấu xí này muốn tạo phản sao? Lời nói đại nghịch bất đạo như vậy mà cũng dám thốt ra.

Lưu Trọng Thiên cảm thấy Thất Thất có phần náo loạn quá mức, liền bước tới, cầm lấy cổ tay Thất Thất, gỡ ra khỏi Ngô Trung Nghĩa, sợ rằng cô sẽ tiếp tục đánh người gây thương tích cho cái tên kia.

Ngô Trung Nghĩa được giải thoát, bị dọa tới mức toàn thân run cầm cập, bèn trốn phía sau Trì tướng quân, nói cái gì cũng không chịu đi ra. Uy Thất Thất này vô cùng đáng sợ, vừa xấu vừa hung dữ, song hắn phải nhẫn nhịn, lúc này xem ra Tam Vương gia thực sự rất khổ sở, đây mà là nữ nhân sao? Căn bản chính là một quỷ dạ xoa.

Thất Thất vẫn không chịu yếu thế, đẩy Lưu Trọng Thiên ra "Để ta đánh chết tên khốn khiếp này! Dám hãm hại ta!"

"Sao vậy, để ngươi làm Vương phi của ta, ủy khuất cho ngươi sao?" Lưu Trọng Thiên có chút phát hỏa.

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên!” Thất Thất trừng mắt Lưu Trọng Thiên, lớn tiếng kháng nghị.

“Ta mới mười bảy tuổi, chưa đủ tuổi theo luật định, hơn nữa ta hoàn toàn không muốn gả cho ngươi!”

“Vậy ngươi hãy chờ rơi đầu, hoàng mệnh không thể trái!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Không Có Lựa Chọn Thứ Ba

Lưu Trọng Thiên đột nhiên rút bội kiếm ra, gí sát cổ Thất Thất, để cô biết thế nào là hoàng mệnh không thể trái, đúng là một nữ nhân không biết trời cao đất dày, ánh mắt Thất Thất nhìn thanh bội kiếm sáng loáng kia, lập tức yên lặng, hơi thở cũng không còn ổn định.

"Vương gia, chém đầu thật à!"

"Cô cho rằng kháng chỉ là chuyện đùa sao?"

"Thế phải làm sao bây giờ?" Thất Thất thở dốc "Không phải lấy chồng thật chứ, sau này tôi làm sao gặp người khác được đây..."

Vẻ mặt Uy Thất Thất không tình nguyện khiến Lưu Trọng Thiên có chút khó hiểu, những nữ tử như cô, có thể một bước lên trời làm Vương phi, bao nhiêu người cầu còn không được, vậy mà thái độ của cô, giống như phải chịu thiệt thòi.

Lưu Trọng Thiên buông bội kiếm xuống, ngồi thẳng người, tâm tình cũng sa sút, xem ra không cưới không được.

"Ngày mai thành hôn!" Chàng căm tức nói.

https://thuviensach.vn

"Ngày mai?" Thất Thất thiếu chút nữa ngã nhào, lẽ nào chuyện kết hôn trọng đại như vậy, không cho thời gian cân nhắc sao? Gấp thật đấy.

Ngô Trung Nghĩa thấy Uy Thất Thất yên lặng rồi, hắn mới dám ló đầu ra, cười hì hì nói "Vương gia sáng suốt, Hoàng thượng cũng có ý này, hơn nữa sai vi thần tới chủ trì đại hôn lần này của Vương gia!"

Khi Ngô Trung Nghĩa bắt gặp ánh mắt phẫn nộ của Thất Thất, lập tức rụt đầu lại "Vương phi hình như không thích tại hạ!"

Thất Thất phát hiện Ngô Trung Nghĩa chỉ lo giấu đầu không để ý phía sau, cái mông lộ ra bên ngoài, bèn tháo bội kiếm bên hông xuống, hung hăng lấy chuôi kiếm đánh vào mông hắn "Sau này trông thấy tôi hãy coi chừng đấy, có cơ hội sẽ chấn chỉnh ông!"

Ngô Trung Nghĩa bỗng nhảy dựng lên, che mông, ôm chặt lấy Trì tướng quân. Trì tướng quân với Lưu Trọng Thiên đều không nhịn được bật cười thành tiếng.

Ngô Trung Nghĩa có được kết quả vừa lòng, nhanh chóng lui đi, Trì tướng quân cũng đi mất, chỉ còn lại hai người Thất Thất và Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên.

Uy Thất Thất lặng lẽ tiến đến trước mặt Lưu Trọng Thiên "Vương gia, ngài thực sự muốn cưới tôi?"

"Đúng!"

"Tôi rất xấu."

"Ta biết!"

"Ngài vẫn muốn lấy?"

https://thuviensach.vn

"Đây là ý chỉ của Hoàng thượng, không cưới cô, cô sẽ chẳng còn mạng đâu, lẽ nào cô vẫn không nhận ra sao? Chỉ có hai lựa chọn, hoặc là phải chết, hoặc là gả cho ta!" Lưu Trọng Thiên nghiêm nghị nói. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

"Không có lựa chọn thứ ba sao?" Thất Thất nhỏ giọng nói.

"Không có!" Lưu Trọng Thiên nhìn chằm chằm vào gương mặt xấu xí của Thất Thất, trong lòng càng thêm phiền muộn, cho dù dung mạo thường thường cũng được, nhưng sao lại xấu như vậy chứ? Nếu không phải có đôi mắt đẹp và vóc dáng thon thả, thì thực sự nhìn không ra đó là một nữ nhân.

Lưu Trọng Thiên dời ánh mắt đi "Cô nên cảm thấy vui mừng mới phải, nếu không phải Hoàng thượng thích tranh đấu với ta, thì cô chết chắc rồi!"

"Có ý gì vậy?" Thất Thất nghi hoặc.

"Hoàng thượng không giết cô, ngược lại còn ban hôn cho ta, là vì muốn ta cưới một xấu nữ làm Vương phi để chế giễu ta."

"Chế giễu ngài?" Thất Thất có vẻ không vui "Thật chẳng có đạo lý gì cả, đường đường Uy Thất Thất tôi cũng có ngày hôm nay!"

"Cô hình như rất không vui nhỉ..."

Lưu Trọng Thiên kéo cô, gắng sức lôi về phía mình. Thất Thất ngã vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên giang hai cánh tay ôm riết lấy cô "Thật không ngờ Lưu Trọng Thiên ta phải cưới một nữ nhân xấu thế này, không biết có bao nhiêu nữ nhân xinh đẹp sẽ đau lòng đây."

Thất Thất hung hăng đánh vào tay chàng "Buông tôi ra, Vương gia thối!"

https://thuviensach.vn

"Sau này cô chính là phi tử của bổn vương, không được phép xấc xược như thế."

"Ngài đừng có mà nghĩ ngợi lung tung, tôi sẽ không để ngài chạm vào tôi đâu!" Thất Thất cảnh cáo.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Ây Giờ Không Chạy Còn Đợi Đến Lúc Nào

Nữ thừa kế duy nhất đống tài sản kếch xù của Uy Thị, Uy Thất Thất 17 tuổi vẫn luôn có một giấc mộng ngọt ngào nhưng cũng không kém phần hãi hùng.

Hãi hùng vì: trong mộng có vô số sâu bọ màu vàng lúc nhúc bò về phía cô, leo lên cơ thể cô, cắn khuôn mặt cô rồi chui vào da thịt cô, khiến cô đau đớn không sao chịu nổi…..

“Diện mạo này của ngươi, khiến ta khó lòng mà có ý nghĩ gì đó đối với ngươi, cho nên ngươi cứ việc yên tâm.” Lưu Trọng Thiên nhìn nhìn y phục của Thất Thất “Sau này phải ăn mặc như một nữ nhân, nếu không thì chẳng ai phân biệt nổi nam hay nữ.”

“Như một nữ nhân?” Thất Thất châm biếm nói “Ngươi cho rằng nếu ta mặc trang phục yểu điệu và sặc sỡ vào, phối lên khuôn mặt này của ta, liệu sẽ trở nên xinh đẹp sao? Ta sợ rằng hù chết ngươi!”

Lưu Trọng Thiên nhìn mặt Thất Thất, tưởng tượng tới việc cô mặc y phục nữ nhân, có lẽ thực sự đó là một đại họa, vì thế thở dài, buông cô ra, bước nhanh ra ngoài đại trướng.

https://thuviensach.vn

Xuất giá ư, Uy Thất Thất nhìn về phía bóng dáng Tam Vương gia cười khẩy, sao có thể chứ, nếu gả cho người ở Đại Hán, thế thì chắc chắn sẽ không trở về được, cô nhìn nhìn chiếc túi xách, lại nhìn tới quần jean bên cạnh, hừ, bây giờ không chạy còn đợi đến lúc nào đây.

Uy Thất Thất nhanh chóng thay quân phục, mặc quần bò và áo phông vào, lại mang theo cả nước và thức ăn, lần này cô thề rằng sẽ rời khỏi quân doanh Đại Hán, vĩnh viễn cũng không trở lại, chỉ cần có cơ hội, cô nhất định sẽ không bỏ qua bất cứ cơ hội nào được trở về cuộc sống trước đây.

Uy Thất Thất ra khỏi đại trướng, nhanh chóng đi về hướng phía ngoài doanh trại, nhất định phải rời khỏi nơi này trước khi Lưu Trọng Thiên phát hiện ra.

“Thất tướng quân, ngươi đi đâu đó?” Lưu Duẫn thấy Thất Thất ăn mặc kỳ lạ, nữ nhân xấu xí này sắp phải làm Vương phi, tại sao còn muốn đi ra ngoài?

“Ờ, Vương gia có nhiệm vụ muốn ta ra ngoài hoàn thành, sẽ trở về nhanh thôi!” Thất Thất bèn nói dối.

“Nhiệm vụ, vào lúc này sao?” Lưu Duẫn có chút nghi hoặc nhìn bóng dáng Uy Thất Thất, sắp sửa thành thân rồi, còn phái ra ngoài hoàn thành nhiệm vụ, hơn nữa lại một thân một mình?

Uy Thất Thất rời khỏi quân doanh của Lưu Trọng Thiên, trong lòng thực sự có chút không nỡ, nếu không phải bị dồn ép tới bước đường cùng, Thất Thất tuyệt đối sẽ không bí quá hoá liều, dù sao quân doanh cũng là nơi duy nhất cô có thể tạm thời nương thân, nhưng mà vì hạnh phúc của cả đời quan trọng hơn tất cả, nhất định đành phải lựa chọn thế.

May mà trước đây đã được học trong khóa dã ngoại sinh tồn, cô mang theo một chiếc la bàn, bằng không sa mạc lớn như vậy, cô một thân một

https://thuviensach.vn

mình thực sự rất dễ bị lạc mất, cô lấy la bàn trong túi sách ra, chờ đến khi thấy kim màu vàng chỉ hướng nào thì mới tiếp tục đi.

Lưu Trọng Thiên đi tuần một vòng quanh doanh trại, đang định trở về đại trướng. Lưu Duẫn tràn đầy nghi hoặc suy tư, thiếu chút nữa va vào Tam Vương gia.

“Sao ngươi lại giống như người mất hồn thế!” Lưu Trọng Thiên lớn tiếng trách mắng, trong quân doanh phải giữ cho tinh thần minh mẫn, hắn cực kỳ không thích loại trạng thái hồn bay phách lạc.

“Vương gia!” Lưu Duẫn lập tức đứng thẳng người, tư thế nghiêm trang.

“Ngươi lòng đầy tâm tư, có chuyện gì xảy ra sao?”

“Vương gia, Lưu Duẫn thấy có hơi kỳ lạ, chẳng phải Uy Thất Thất ngày mai sẽ cùng Vương gia thành thân sao? Sao ngài còn phái cô ấy ra ngoài doanh trại?”

“Ra ngoài doanh trại? Thất Thất rời doanh trại? Từ lúc nào?” Lưu Trọng Thiên lập tức nhướn mày.

“Được một lát rồi, cô ấy nói ngài phái cô ấy đi ra ngoài hoàn thành một nhiệm vụ nào đó.”

“Uy Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên lo âu nhìn Lưu Duẫn “Cô ta đi về hướng nào?”

“Vào sâu trong đất Đại Hán, Vương gia, có điều gì không đúng sao……”

“Cô ta định chạy trốn! Ta đi trước tìm nàng, ngươi dẫn theo vài binh lính và mang thêm nước, đuổi theo sau, nếu trời tối mà không tìm thấy

https://thuviensach.vn

chúng ta, hãy lập tức trở về doanh trại.”

“Nhưng, Vương gia……”

Không đợi Lưu Duẫn nói xong, Lưu Trọng Thiên bay nhanh về hướng ngoài doanh trại đuổi theo, vẻ mặt hắn đầy tức giận, Uy Thất Thất lại dám đào hôn. Lưu Trọng Thiên dù sao cũng được coi là tướng mạo đường đường, tuấn tú lịch sự, Đại Hán Tam Vương gia được vạn người chú ý, bao nhiêu nữ nhân ao ước trở thành phi tử của hắn, vậy mà nay một nữ nhân xấu xí như Uy Thất Thất, lại bởi vì e ngại thành thân với mình, mà chạy trốn? Quả thực đây là việc khó tin.

Ngọt ngào vì: có một chàng trai vóc người cao lớn đột nhiên xuất hiện, ôm lấy cô, sau đó bọn họ quấn quýt si mê trên sa mạc mênh mông hoang vắng, những cái vuốt ve âu yếm, lẫn những nụ hôn nồng nhiệt nóng bỏng, cùng với cơn sóng tình cuộn trào mãnh liệt……

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Nam Nhi Khí Thế Thua Trong Tay Nữ Nhân Xấu Xí

Lưu Trọng Thiên đuổi theo hướng về Đại Hán rất lâu, ánh nắng chói chang, vô cùng khát nước, hắn tưởng rằng có thể nhanh chóng tìm được Uy Thất Thất trở về, cho nên chẳng chuẩn bị nước, mà đã trực tiếp rời doanh trại, xem ra có phần coi thường nữ nhân này rồi, mất nhiều thời gian đuổi theo như vậy cũng không thấy bóng dáng đâu cả.

Không biết binh lính phía sau phải mất bao lâu thời gian mới có thể đuổi kịp, thời tiết nóng bức thế này không có nước uống, nhưng chuyện phiền toái nhất chính là không biết còn có thể kiên trì trong bao lâu? Nhưng bất luận thế nào hắn cũng muốn đem Uy Thất Thất trở về.

Nữ nhân xấu xí chết tiệt này không biết đã chạy nơi nào, Lưu Trọng Thiên bực tức nhìn sa mạc mênh mông, chỉ là một nữ nhân xấu xí mà thôi, sao có thể khiến hắn phiền muộn trong lòng như thế? Uy Thất Thất chạy trốn chẳng phải rất tốt sao, Hoàng Thượng cũng chẳng thể nào trách tội hắn được, Vương phi chạy còn thành thân nỗi gì?

Lưu Trọng Thiên tuy rằng tự an ủi mình như thế, nhưng trong lòng hắn không sao bình tĩnh được, ánh mặt trời thiêu đốt như vậy, Uy Thất Thất chỉ một thân một mình rời khỏi sa mạc sao? Sẽ không gặp nguy hiểm gì

https://thuviensach.vn

chứ, sa mạc hoang vắng rộng lớn, ngộ nhỡ lạc đường rồi, chẳng phải sẽ mất mạng sao.

Lưu Trọng Thiên càng nghĩ càng sốt ruột, hắn tiếp tục đi về phía có ánh nắng chói chang, bởi vì tìm kiếm khắp nơi nên có chút mất phương hướng, sa mạc mênh mông, mọi hướng gần như đều giống nhau, chỉ cần xoay mình một cái sẽ mất đi phương hướng.

Bỗng nhiên một trận cuồng phong ập tới, cát vàng đầy trời bay tới tấp hất vào mặt, Lưu Trọng Thiên ôm lấy đầu né tránh cát vàng, chờ bão cát qua đi, hắn mới đứng lên, nhìn sa mạc mờ mịt, bị lạc mất phương hướng rồi.

Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên không còn phân biệt được phương hướng, hắn tuyệt vọng nhìn sa mạc nóng hầm hập, đáy lòng vẫn không ngừng kêu gào, Uy Thất Thất, xấu nữ chết tiệt này, rốt cuộc đương ở nơi nào? Lần này đường đường nam nhi khí thế lại thua trong tay một nữ nhân.

Không khí trong sa mạc nóng bỏng, quả thực khiến người ta có cảm giác tựa như bị luộc chín, Lưu Trọng Thiên biết hiện tại mấu chốt là nước, hắn cần nước, phải tìm được nước mới có thể kiên trì đi tiếp.

Uy Thất Thất đi được một đoạn đường, cảm thấy ban ngày thực sự là rất dài, tìm một tòa cồn cát – chỗ có bóng râm ngồi xuống, lấy nước ra uống một ngụm, cô phóng tầm mắt nhìn quanh, phía trước sa mạc vô biên vô hạn giống một biển cát vàng, ánh mặt trời chiếu vào trên bề mặt, có muôn vàn tia sáng rực rỡ lấp lánh, cồn cát liên tục nhấp nhô tựa như biển cuộn sóng.

Chỉ cần ngồi đợi cho tới trời tối, thể nào cũng mát mẻ đôi chút, dùng la bàn này, Thất Thất có thể rời khỏi sa mạc thuận lợi, cô sửa sang lại tóc tai bị bão cát thổi bay loạn, tự do thoải mái vừa ca vừa hát. Lưu Trọng

https://thuviensach.vn

Thiên phỏng chừng lúc này cũng phát hiện ra, không thấy cô đâu, thật buồn cười biết bao, thành thân ư? Đúng là mơ tưởng hão huyền.

Uy Thất Thất ca hát một hồi, thì phát hiện xa xa có mấy bóng người, bước đi hơi loạng choạng, tìm kiếm thứ gì đó trên sa mạc. Thất Thất vội đứng dậy, quan sát tỉ mỉ, mấy người đó lại chính là binh lính Đại Hán, sao bọn họ tới nơi này, không phải là đi tìm cô chứ?

Thất Thất có chút phát hỏa, sa mạc lớn như vậy, bọn họ đi tìm ngộ nhỡ bị lạc phương hướng, chẳng phải rất nguy hiểm sao, không được, những binh lính này dù sao cũng đã từng cùng cô kề vai chiến đấu, không thể cứ như vậy nhìn họ vì cô đi tìm chỗ chết.

Uy Thất Thất nghiêng mình ra ngoài cồn cát, bực tức nhìn binh lính Đại Hán xa xa, lớn tiếng hô.

“Này! Mau mau quay về! Nơi này rất nguy hiểm!”

“Thất tướng quân!” Lưu Duẫn nghe thấy thanh âm của Thất Thất, theo tiếng nhìn lại, thấy bóng dáng nhỏ bé gầy gò của Uy Thất Thất giữa sa mạc, liền vui mừng dẫn đám binh lính chạy tới.

Uy Thất Thất lớn tiếng trách mắng “Ta lấy thân phận Thất tướng quân, ra lệnh cho các ngươi mau chóng trở về!”

“Nhưng mà, Thất tướng quân cũng phải theo bọn ta quay về, bằng không thì chúng ta không có cách nào phụng mệnh trở về a!” Lưu Duẫn vốn có ý không chịu đi.

“Ta sẽ không quay về cùng các ngươi, ta vốn không thuộc về Đại Hán, ta muốn về nhà!”

Lưu Duẫn bỗng chốc vỗ vai Thất Thất “Sắp trở thành Vương phi, được như vậy, ngươi quả là có phúc a, Vương gia chúng ta chính là Vương

https://thuviensach.vn

gia anh tuấn nổi tiếng ở Đại Hán a!”

“Ta không quan tâm, ta không muốn làm Vương phi!” (Pig: kìa, có nàng nào muốn thay Thất muội làm vương phi thì nhào zô)

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Một Tia Cảm Động Trong Lòng

“Thất tướng quân của ta, nữ nhân sớm muộn gì cũng phải lập gia đình, Vương gia có thể tiếp nhận ngươi, đừng nên cố chấp!”

Lưu Duẫn nhìn nhìn phía sau Thất Thất, vò đầu bứt tai, bỗng dưng nhíu mày.

“Vương gia đâu?”

“Vương gia tất nhiên ở quân doanh rồi.” Thất Thất tức giận nói “Mau mau về đi, bằng không thì theo ta cùng rời khỏi sa mạc!”

Thất Thất nói xong lại trở về chỗ cồn cát có bóng râm, ngồi xuống, Lưu Duẫn không thấy Vương gia đâu, có chút sốt ruột, bước tới kéo tay Thất Thất nói “Thất tướng quân, ngươi biết không? Tam Vương gia tự mình ra ngoài tìm ngươi, hơn nữa lúc hắn đi rất vội vàng, trên người không mang theo nước.”

Uy Thất Thất vừa nghe, lập tức giật mình, sững sờ nhìn Lưu Duẫn, hồi lâu không có phản ứng gì cả, chẳng lẽ Lưu Trọng Thiên điên rồi sao? Không mang theo nước mà tiến vào sa mạc tìm cô, chẳng khác nào tự tìm đường chết sao? Vì thế lo lắng hỏi “Vương gia đi bao lâu rồi?”

https://thuviensach.vn

“Hơn ba canh giờ rồi, thời tiết nóng nực như vậy… Nếu Vương gia xảy ra chuyện gì, ngươi thực sự trở thành tội nhân của Đại Hán.” Lưu Duẫn nói không nổi nữa, sắc mặt vô cùng khó coi.

Uy Thất Thất nghe nói Lưu Trọng Thiên tự mình tiến vào sa mạc, kiếm tìm cô thì trong lòng bỗng có một tia cảm động không sao kể xiết. Cuộc sống ở Đại Hán này cô không có người thân, vậy mà được một người quan tâm như thế, bất kể Lưu Trọng Thiên xuất phát từ loại mục đích nào, trong lòng Thất Thất thầm cảm kích hắn.

Uy Thất Thất lo âu nhìn sa mạc rộng lớn, cái tên kia, sao lại không mang theo nước mà đi ra ngoài chứ? Một chút đầu óc cũng không có, hắn cho rằng sa mạc nơi nơi đều có thể tìm được nước sao? Nhiệm vụ cấp bách hiện nay, chính là tìm được Vương gia. Nếu hắn chẳng may chết trong sa mạc, Uy Thất Thất dù cho có quay về xã hội hiện đại văn minh, tâm trạng cũng không được khuây khỏa, vì thế, cô hạ quyết tâm, xoay người trở lại.

“Chúng ta chia nhau ra tìm!”

“Vâng, Thất tướng quân, ngươi mang theo hai binh lính!” Lưu Duẫn không ngờ tới tìm được người này rồi, lại thất lạc mất người kia.

“Khỏi cần, trước khi trời tối nếu không tìm thấy, các ngươi hãy nghỉ ngơi tại chỗ, không cần để ý tới ta, ta có la bàn thì sẽ không bị lạc đâu”

“Thất tướng quân……” Lưu Duẫn bất đắc dĩ lắc lắc đầu, dẫn binh lính trở về, hy vọng trên đường trở về có thể tìm được Tam Vương gia của bọn họ

Uy Thất Thất bất chấp ánh mặt trời chói chang như thiêu như đốt, bước từng bước khó nhọc trên lớp cát vàng dày, dưới chân có cảm giác tựa như bốc cháy tới nơi. Thất Thất càng ngày càng lo lắng cho Tam Vương gia, hắn không có nước, thời tiết lại nóng nực như vậy, nếu trong vòng 3 ngày không tìm ra hắn, nhất định sẽ không giữ được sinh mạng.

https://thuviensach.vn

Tam Vương gia chết tiệt, tại sao còn đi tìm cô, một nữ nhân xấu xí chạy mất chẳng phải rất tốt sao? Chẳng lẽ hắn thực sự bằng lòng cưới xấu nữ làm Vương phi sao?

Thất Thất nhìn ánh nắng oi bức trên bầu trời, vừa buồn vừa khóc nức nở, nếu tìm không ra cái tên kia, thực sự khó mà toàn mệnh, ngàn vạn lần đừng chết a, Lưu Trọng Thiên, Thất Thất càng lo lắng lại càng bồn chồn, cuối cùng không kìm được lớn tiếng khóc vang.

Nếu tìm không thấy Tam Vương gia, Uy Thất Thất cũng không định rời khỏi sa mạc này, Lưu Trọng Thiên đã vì cô, chẳng màng nguy hiểm tiến vào sa mạc. Thất Thất không có lý do gì bỏ mặc hắn, hướng về phía Tam Vương gia đã đi tìm cô, chết cũng đáng, cho dù có sống sót ở lại Đại Hán, cũng chẳng để làm gì.

Trời dần dần tối, Uy Thất Thất có chút tuyệt vọng, chạy tìm mất bao lâu như thế, khiến cô gần như bước không nổi. Cô khẽ nhìn túi nước đeo ở bên hông, cố nén cơn khát, không thể uống nữa, cô phải cố sức giảm thiểu lượng tiêu hao nước, nếu không đợi tới khi tìm được Tam Vương gia, sẽ không còn đủ nước, như vậy càng khó khăn hơn.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Sa Mạc Khuynh Tình

Uy Thất Thất dựa theo hướng la bàn chỉ, với tình trạng thiếu nước của Tam Vương gia, chỉ có thể đi lại trong một phạm vi nhất định, nên bắt đầu tìm kiếm. Cô tìm suốt một ngày một đêm, mệt mỏi rã rời, sức cùng lực kiệt, mãi đến rạng sáng ngày thứ ba, Thất Thất vẫn chưa tìm thấy bóng dáng Tam Vương gia đâu.

Lưu Trọng Thiên chết tiệt, Thất Thất ngước mắt nhìn mặt trời đã lên cao, ngày thứ ba chẳng mấy chốc sẽ trôi qua, nếu cứ thế này, Lưu Trọng Thiên sẽ chết chắc, chàng chết chắc. Thất Thất nhìn sa mạc, vò đầu bứt tai, gào khóc khản cả giọng, đến Đại Hán lâu như vậy, tuy rằng cái tên đó rất hung dữ, động một tí là đòi giết đòi chém, nhưng chàng lại là người duy nhất quan tâm tới mình.

Thất Thất chân nam đá chân chiêu, đột nhiên dưới chân như va phải vật gì đó, khiến cô suýt vấp ngã, cô chăm chú nhìn lại, thiếu chút nữa thất hồn lạc phách. Đó là một đống xương trắng ngổn ngang, vừa nhìn đã biết đây là những kẻ chết trong sa mạc vì lạc đường, trông thấy cảnh tượng đáng sợ này, Thất Thất tựa như thấy được Tam Vương gia anh tuấn cũng hóa thành bộ xương trắng giữa sa mạc, bị cát vàng vùi lấp.

https://thuviensach.vn

Tới giữa trưa Uy Thất Thất có phần nản lòng định từ bỏ, lúc này Lưu Trọng Thiên hoàn toàn không còn hi vọng sống sót. Cô có cảm giác đau đầu, nhất thời hoa mắt chóng mặt, té lăn xuống sa mạc.

Thất Thất vô lực mở mắt ra, nhìn bầu trời, phát hiện vài con kền kền (*) sa mạc lượn vòng quanh trên bầu trời, phát ra tiếng kêu the thé, cô lập tức đề phòng, nhất định là kền kền tìm ra thứ gì đó, định bay xuống dưới kiếm thức ăn, vậy thì? Uy Thất Thất phấn khởi đứng lên, sa mạc bên dưới ắt hẳn có người.

(*) là tên gọi chung của một nhóm các loài chim ăn thịt và ăn xác chết

Thất Thất nhanh chóng chạy về hướng kia, cát vàng dưới chân cuộn bay mịt mù, chạy được một đoạn đường, cách chỗ kền kền bay lượn càng lúc càng gần, Thất Thất trông thấy một người đương nằm trong sa mạc, đó chẳng phải là Tam Vương gia sao?

Uy Thất Thất xúc động chạy tới, phát hiện Tam Vương gia nằm ngửa mặt, hai mắt nhắm nghiền, môi khô khốc, nhất định là do thiếu nước trong khoảng thời gian dài dẫn đến hôn mê bất tỉnh. Thất Thất lấy túi nước ra, ôm Tam Vương gia, đặt túi nước lên miệng chàng, nhưng chàng khép chặt môi, không có chút phản ứng nào.

"Vương gia, đừng chết nhé, ngài chết rồi, Thất Thất làm sao bây giờ?" Thất Thất nghẹn ngào khóc rống lên, nhất định phải cho chàng uống nước, chỉ khi uống nước xong mới có hi vọng sống sót, nhưng phải làm sao để chàng nuốt trôi xuống đây? Thất Thất bỗng đỏ mặt, vì cứu mạng Lưu Trọng Thiên, cô đành bất chấp tất cả, Thất Thất nhấp một ngụm nước, sau đó áp lên miệng Tam Vương gia.

Môi kề môi, trong lòng xao động một hồi, nhưng cô đã kịp định thần lại, chầm chậm đẩy nước vào miệng người kia. Một lát sau, Thất Thất cảm giác đầu mình bị hai cánh tay mạnh mẽ giữ chặt, Tam Vương gia nhanh

https://thuviensach.vn

chóng khống chế cô, không chờ cô kịp hiểu đang xảy ra chuyện gì, Lưu Trọng Thiên đã xoay người ôm cô vào trong lòng, điên cuồng hôn lên môi cô tới tấp. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Giữa sa mạc nổi lên một trận cuồng phong, cát vàng cuộn bay đầy trời, Lưu Trọng Thiên cùng Uy Thất Thất quay cuồng trong sa mạc mênh mông. Thất Thất cảm giác trong lòng Lưu Trọng Thiên đương nhiệt huyết sôi trào do vậy mới dâng lên cơn sóng tình. Cô kinh ngạc nhớ tới giấc mộng kia, cảnh trong mơ ấy cứ luôn vương vấn cô, nam nhân kia lại chính là Tam Vương gia Đại Hán... Uy Thất Thất ngỡ ngàng.

Thất Thất cảm giác mỗi một tấc da thịt trên người cô đều được bàn tay Lưu Trọng Thiên vuốt ve, hôn nồng nhiệt xuống bên tai cô, kích thích dây thần kinh nhạy cảm của cô. Tam Vương gia máu lạnh bỗng trở nên nhiệt tình như thế, khiến Thất Thất có phần lúng túng, cô chỉ mới 17 tuổi, Thất Thất vẫn chưa có ý định dâng tấm thân xử nữ cho bất kể nam nhân nào. Cô hoảng loạn đẩy Lưu Trọng Thiên ra, nhưng dường như Lưu Trọng Thiên đã không sao chế ngự nổi, chàng hôn ngày một sâu, quần áo Thất Thất cũng từ từ rớt xuống sa mạc.

Lưu Trọng Thiên kê cánh tay dưới lưng cô, hôn tiếp xuống cổ cô, bờ vai, rồi dừng lại phía trước ngực cô. Thất Thất nhất thời cảm thấy trong lòng nước chảy cuồn cuộn, mê loạn mỗi khi Lưu Trọng Thiên vuốt ve cùng hôn nồng nhiệt...

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Chiếm Tiện Nghi Còn Ra Về

Bão cát trên sa mạc nhỏ dần đi, Lưu Trọng Thiên cảm thấy mê đắm nữ nhân trong lòng, tiếng thở dốc mê người kia, khiến chàng càng thêm ôm chặt nữ nhân ấy, nhưng từ phía xa trong sa mạc vọng tới những tiếng ầm ĩ buộc chàng phải dừng lại, có người đến, Lưu Trọng Thiên kìm nén cơn sóng tình của bản thân, lấy áo quần che cho Thất Thất, nhanh chóng bế cô lên, nghiêng mình trốn đằng sau một tòa cồn cát.

"Không phải người của chúng ta đâu!" Lưu Trọng Thiên khàn giọng nói.

Thất Thất thẹn thùng cầm lấy y phục, nhanh chóng mặc vào người, Lưu Trọng Thiên vẫn ôm cô thật chặt, ngón tay khẽ chạm vào da thịt cô, khiến Thất Thất có chút khó xử, cô ngượng ngùng đánh một cái vào tay Lưu Trọng Thiên.

"Mau buông ra!"

"Ta sợ buông tay rồi, cô sẽ bỏ chạy mất!" Bàn tay Lưu Trọng Thiên cố ý vuốt ve sống lưng láng mịn của Uy Thất Thất, cười đùa giỡn. Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

https://thuviensach.vn

"Tay ngài, mau bỏ ra!" Thất Thất cố sức kéo tay Lưu Trọng Thiên ra, có phần cáu tiết.

Lưu Trọng Thiên không muốn để cô thấy khó chịu nữa, rụt tay về, thật không ngờ da thịt trên người Uy Thất Thất lại mịn màng trắng trẻo tới vậy, khiến lòng chàng như có lửa đốt. Ngẫm lại những xúc cảm mãnh liệt ban nãy, Lưu Trọng Thiên cười nhạt, sớm muộn gì cũng là người của chàng, chàng chẳng cần nóng lòng.

"Chạy trốn? Thế mà cô cũng nghĩ ra được, nếu không phải có người đến, bổn vương sẽ..."

Lưu Trọng Thiên đột nhiên nhéo cằm Thất Thất, sau đó cúi người xuống, mỉm cười nhìn ra phía sau cồn cát, phát hiện ba tên Hung Nô, đang tụ tập một chỗ, có thể do trời quá nóng, bọn chúng định nghỉ ngơi đôi chút, ngồi quây quần bên cồn cát cách chỗ Trọng Thiên và Thất Thất không xa, không biết đang thầm thì chuyện gì?

Hiện tại thể lực Lưu Trọng Thiên có phần cạn kiệt, không dám tùy tiện tấn công bọn chúng trực diện, phải nhẫn nại.

Thất Thất đương định ngó ra phía ngoài, Lưu Trọng Thiên liền ấn đầu cô xuống.

"Đừng hiếu kỳ như vậy!"

"Là người Hung Nô?"

"Ừ!"

"Đáng ghét, vì sao không cho tôi nhìn?"

"Cô lỗ mãng như vậy, rất dễ bị phát hiện, hiện tại thể lực ta không tốt, cho ta uống thêm nước! Ban nãy cô cho ta uống ít nước quá..." Lưu Trọng

https://thuviensach.vn

Thiên tươi cười nhìn Uy Thất Thất, nữ nhân này, lại có thể nghĩ ra được cách giúp chàng uống nước, khiến chàng thiếu chút nữa thì không khống chế được, song loại cảm giác đó thực sự không tệ, chỉ là, càng khiến chàng "đói khát" hơn thôi.

"Đồ tồi!" Thất Thất tức tối cấu chàng một cái, Lưu Trọng Thiên cố nén đau đớn, giơ tay lên, lao thẳng về phía cô, nhưng không nỡ giáo huấn cô, mà là ôm cô vào trong lòng.

"Còn muốn uống nước không? Cái tên đáng ghét!"

Thất Thất tháo một túi nước xuống từ trên đai lưng quần jean, ban nãy thiếu chút nữa bị Lưu Trọng Thiên quăng ra xa, vừa nghĩ đến cảnh tượng đó, sắc mặt liền đỏ ửng, cũng may có thể kịp thời ngừng lại, chưa mắc sai sót lớn gì, bằng không nước cũng chẳng còn mà uống.

Lưu Trọng Thiên uống một ngụm nước, khẽ mỉm cười "Tiểu nữ nhân này, vì tìm cô, bổn vương thiếu chút nữa đã chết trong sa mạc."

Thất Thất cũng thấy rất lạ, chàng ta ba ngày không có nước uống, làm sao giữ được tinh thần như vậy, chẳng lẽ chàng ta có phép thuật hay sao, Lưu Trọng Thiên thân mật ôm lấy bờ vai cô.

"Chẳng phải cô đã từng nói cây xương rồng có chứa nước sao? Ta đã tìm thấy, uống xong hết khát, còn cả những con kền kền kia, ta nằm giả chết, chờ chúng lao tới, dùng chưởng phong (*) bắn hạ, sau đó làm thịt!"

(*) đòn gió, lực từ bàn tay xé gió đánh tới đối phương

"Hóa ra vừa rồi ngài giả chết... Tôi còn tưởng rằng... Ngài thật đốn mạt, nếu đã tỉnh táo, tại sao còn..." Uy Thất Thất muốn nói, nếu không bị ngất xỉu, sao không tự mình uống nước chứ, báo hại cô tưởng chàng không còn sức, tự dưng làm chuyện mất mặt...

https://thuviensach.vn

"Ta chỉ muốn nhìn xem, Uy Thất Thất chẳng hay có tuyệt tình không thôi, ta cho rằng, cô phát hiện ta đã chết, nhất định sẽ cười sung sướng, không ngờ cô lại áp môi lên..."

"Ngài, ngài..." Uy Thất Thất che kín mặt mình, né tránh ánh mắt của Lưu Trọng Thiên, ngượng quá đi, sao lại có tên Vương gia vô sỉ như vậy chứ, đã chiếm tiện nghi còn khoe mẽ.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Côn Điện Phòng Sói Dữ

Lưu Trọng Thiên mắt nhìn kỹ khuôn mặt đầy vết sẹo màu vàng của Thất Thất cùng với vẻ ngượng ngùng kia, có lẽ trong thâm tâm, hắn thực sự hy vọng bộ dạng của cô có thể xinh đẹp động lòng người, nhưng mà Uy Thất Thất cực kỳ xấu xí, đằng sau vẻ xấu xí ấy lại có thứ gì đó mơ hồ thu hút hắn, không hiểu sao, khiến hắn thiếu chút nữa ngay tại khoảnh khắc đó muốn chiếm nữ nhân này.

Lưu Trọng Thiên bắt đầu đánh giá Uy Thất Thất tỉ mỉ, nữ nhân này không bao lâu sau sẽ trở thành Vương phi của hắn. Ngũ quan của cô không chê vào đâu được, chỉ có da thịt lại không giống cổ và cánh tay trắng ngần mịn màng, đôi mắt lấp lánh, lông mi thật dài, cái mũi nhỏ nhắn đáng yêu, đôi môi đỏ mọng, bởi vì vừa rồi hôn mãnh liệt, có chút sưng tấy, lại càng thêm mê người, khiến người ta không nhịn được còn muốn hôn môi tiếp. (Sò: sư huynh của ta, huynh tốt nghiệp loại giỏi khoa kiềm chế fải hok, có bí kíp j truyền cho muội với ….. hí hí hí)

Lưu Trọng Thiên buông Uy Thất Thất ra, ép buộc bản thân không nhìn cô nữa, nhưng mà trong lòng không ngừng suy tư, nếu cô có dung mạo xinh đẹp, phỏng chừng Lưu Trọng Thiên sẽ khó có thể khống chế mình.

https://thuviensach.vn

Có lẽ số mệnh của Lưu Trọng Thiên nhất định phải lấy nữ nhân xấu xí này, ngoại trừ Hàn Vũ hiện đang ở thâm cung, từng khiến hắn rơi vào trạng thái xao động, vô số những nữ tử xinh đẹp khác, hắn đều không có ý định lập làm phi. Giờ đây lại bị xấu nữ này lấp vào chỗ trống, trở thành Vương phi của hắn, quả thực là sự chế nhạo tới cực độ, chẳng trách hoàng huynh nhân cơ hội này không tha.

"Sao người Hung Nô vẫn chưa đi?" Thất Thất cắt ngang mạch suy nghĩ của Lưu Trọng Thiên.

"Bọn họ xuất hiện ở chỗ này nhất định là có nguyên nhân!" Lưu Trọng Thiên có chút nghi hoặc, nơi này cách chỗ quân doanh Đại Hán khá gần, chẳng lẽ bọn họ có mưu đồ gây rối gì đó?

"Bọn họ chưa đi, chúng ta chẳng phải cũng không đi được ư?"

"Lát nữa ta đi tới thủ tiêu bọn chúng, bọn chúng tổng cộng chỉ có ba, bốn người! Có thể đối phó!"

Lưu Trọng Thiên đương định đứng lên, Thất Thất liền kéo hắn lại "Ta cũng đi, thêm ta sẽ chắc ăn hơn!"

"Không được, mình ta là đủ rồi!"

"Coi chừng có mai phục, người Hung Nô lần trước đánh úp ta, trốn ở trong cát. Nếu đi thì cùng đi, bằng không ngươi đừng hòng đi!" Thất Thất bám chặt lấy Lưu Trọng Thiên.

"Uy Thất Thất, ngươi thực là…… Mau buông tay!" (Pig: a, đảo chiều rùi, lúc trc' Thiên ca đòi nắm tay thì Thất muội lại đánh, bi h xem ai đang cầm tay ai kìa)

"Không buông, cùng đi!" Thất Thất không hề tỏ ra yếu thế nhìn Lưu Trọng Thiên, cô lại không phải là nữ nhân bình thường, cô là Thất tướng

https://thuviensach.vn

quân.

“Từ khi biết ngươi là nữ nhân, ngươi càng lúc càng giống nữ nhân!” Lưu Trọng Thiên nắm lấy tay Thất Thất “Vậy cùng đi, ngươi ở đằng sau ta!”

“Được rồi!”

Từ trong túi sách Thất Thất lấy ra một cây gậy nhỏ màu đen, cầm trong tay, Lưu Trọng Thiên lập tức nhíu mày.

“Đây là cái gì?”

“Côn điện phòng sói dữ, còn có rất nhiều điện!”

“Có tác dụng gì?” Lưu Trọng Thiên khó hiểu hỏi.

“Chờ tí sẽ biết thôi, nếu sau này ngươi dám chạm vào ta nữa, ta sẽ dùng nó để đối phó với ngươi!”

Lưu Trọng Thiên nhìn nhìn cây gậy nhỏ kia, không nhịn được cười, cái đó chỉ để tiểu cô nương chơi đùa thôi. Hắn rút bội kiếm trên người ra, phi thân nhảy ra ngoài, mũi kiếm mang theo tiếng gió, đâm thẳng về phía một tên Hung Nô.

Uy Thất Thất đã thấy Lưu Trọng Thiên đánh nhau với Hung Nô, thì hiểu ra rằng hắn căn bản không định mang cô theo, Vương gia thối, theo chủ nghĩa nam tử hán đại trượng phu, dám coi thường bản lĩnh của Uy Thất Thất.

Lưu Trọng Thiên rất nhanh đánh ngã một tên Hung Nô, chỉ một kiếm đã đâm chết hắn. Hai tên Hung Nô khác, tự biết không phải là đối thủ của Lưu Trọng Thiên, vội vàng lùi về phía sau, tiếng huýt sáo vang lên, ngay lập tức trên mặt cát chuyển động, lẽ nào Uy Thất Thất đã đoán đúng?

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên cảm thấy cát bụi nhanh chóng phả vào mặt, hắn liên tục lui về phía sau, dùng tay che mắt lại, nhưng vẫn kịp thoáng thấy Uy Thất Thất. Nữ nhân xấu xí kia quả thực đã xông lên, Uy Thất Thất không muốn sống nữa ư, cô điên rồi sao?

“Thất Thất, nguy hiểm!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tiểu Phú Bà Bạc Triệu Giắt Đầy Eo

Lưu Trọng Thiên dùng ống tay áo giũ bay cát bụi, đương định vung kiếm bảo vệ Uy Thất Thất, song hắn lại vô cùng sửng sốt, cây gậy nhỏ màu đen của Uy Thất Thất phát ra thanh âm "Xoạt xoạt". Từ trong cát bụi hai tên Hung Nô nhảy ra, sắc mặt lộ vẻ tái nhợt, đều lui về phía sau, không dám xông lên nữa.

Uy Thất Thất liên tục đuổi theo. Một tên Hung Nô không phục, sao lại không đối phó nổi một tên tiểu tử Đại Hán chứ, vì thế cầm đao phản công trở lại, lưỡi đao thiếu chút nữa chém lên cánh tay Thất Thất.

Lưu Trọng Thiên cầm kiếm đâm thẳng về phía tên Hung Nô kia, một tên khác trốn đi. Cây gậy nhỏ của Thất Thất vừa lúc chạm vào cánh tay tên Hung Nô kia, tên đó liền không ngừng run run. "Phù phù" một tiếng ngã xuống ở trên sa mạc, tên Hung Nô còn lại vội vàng đỡ lấy tên vừa ngã xuống đất, nhanh chóng lặn vào trong cát, không thấy tăm hơi đâu nữa.

Uy Thất Thất vỗ vỗ tay, hất cao đầu, thần sắc rạng ngời, quay đầu lại nhìn Lưu Trọng Thiên, thấy hắn còn đang sững sờ, thì cười khanh khách.

"Đã tin chưa, hộ thân pháp bảo của ta, đáng tiếc nếu không có điện thì chẳng dùng được!" Thất Thất cong môi.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đoạt lấy cây gậy nhỏ kia từ trong tay Thất Thất, săm soi kỹ lưỡng, khi tay hắn nhấn trên cái nút thì, trên đầu cây gậy bắn ra tia lửa màu lam, quả nhiên uy lực vô cùng, rốt cuộc đó là vật gì vậy? Lưu Trọng Thiên nghi hoặc nhìn Uy Thất Thất.

“Ngươi lấy vật này từ chỗ nào?”

“Mua.” Thất Thất đoạt lại tiểu côn điện, hướng về phía Lưu Trọng Thiên khua vài cái “Trước đó đã nói rõ, ta không đồng ý gả cho ngươi a, nếu như dám trêu ta, sẽ dùng vật này đối phó ngươi a!” Nói xong cầm côn điện cho vào trong túi sách.

Lưu Trọng Thiên cảm thấy túi sách của Thất Thất dường như rất kỳ lạ, rốt cuộc bên trong còn chứa những gì? Thật hy vọng có thể mở ra nhìn một chút, nhưng mà Uy Thất Thất trông chừng bảo bối như vậy, chắc hẳn là không định cho hắn xem. Tuy nhiên luôn có cơ hội, cô sớm muộn gì cũng là người của hắn, huống hồ chiếc túi nhỏ thần bí kia của cô.

“Không gả cho ta, tức là đối đầu với Hoàng Thượng, hoàng huynh của ta đúng lúc chưa tìm được lý do gì để đối phó ta, ngươi đương tạo ra một cơ hội cho hắn đấy.”

Lưu Trọng Thiên cười khẩy, trong đầu lại hiện ra cảnh thân mật ban nãy giữa hắn và Thất Thất ở trong sa mạc kia, trong lòng lại dâng lên khát khao mãnh liệt, cả người cô đều có sức mê hoặc, khiến người ta không nhịn được muốn gần gũi.

Song điều hấp dẫn Lưu Trọng Thiên nhất chính là ánh mắt kia trong veo như làn nước, cùng tính cách tự tin cởi mở, giá như dung mạo cô thanh tú, Lưu Trọng Thiên sẽ chẳng biết phải làm sao để khống chế bản thân. Đáng tiếc con người ta đâu thể mười phân vẹn mười, chẳng thể ngờ một nữ nhân khiến hắn rung động tới vậy, lại là một xấu nữ điển hình.

https://thuviensach.vn

“Gì cơ? Hắn chẳng phải ca ca của ngươi sao? Sao lại có ca ca đối phó với đệ đệ chứ?”

“Ngươi không hiểu được đâu, ta chỉ muốn nói với ngươi rằng, chỉ cần ngươi còn ở trong phạm vi Trung Nguyên [chỉ vùng trung hạ du sông Hoàng Hà, bao gồm khu vực Hà Nam, phía tây Sơn Tây, phía nam Hà Bắc và Sơn Tây], thì đừng nghĩ trốn chạy khỏi lòng bàn tay Đại Hán thiên tử.”

“Là có ý gì?”

“Thánh chỉ ban hôn, kháng chỉ đào hôn chính là tội chết, bất luận ngươi đi tới chỗ nào cũng khó thoát khỏi cái chết!”

Lưu Trọng Thiên bỗng chốc lấy tay đưa ngang qua cổ Thất Thất, Thất Thất bị dọa run lên, có chút sợ hãi, sao từ lúc tới Đại Hán triều, Uy Thất Thất luôn luôn có cảm giác bị mất đầu, nói không chừng một lúc nào đó điều này sẽ thành hiện thực.

“Nhưng ta chỉ mới mười bảy tuổi, chưa đủ tuổi kết hôn theo luật định!”

“Tuổi kết hôn theo luật định? Mười bảy tuổi vừa lúc làm Vương phi của ta……”

Lưu Trọng Thiên nắm lấy tay Thất Thất “Làm nữ nhân trên giường ngủ, ngươi hội đủ tuyệt đại đa số điều kiện, ngoại trừ dung mạo.”

“Ta đối với ngươi một chút cảm giác cũng không có, lại càng không muốn trở thành nữ nhân trên giường ngủ của ngươi!” Thất Thất tức giận nói, sao những lời của Lưu Trọng Thiên dễ nghe quá vậy, hắn tưởng hắn là ai chứ, muốn lấy ai thì lấy sao? Uy Thất Thất không thuộc dạng người đó, cô là nữ thừa kế của Uy Thị, tiểu phú bà bạc triệu giắt đầy eo.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Cóc Mà Đòi Ăn Thịt Thiên Nga

Lưu Trọng Thiên bực tức giữ chặt cằm Uy Thất Thất, xoay mặt cô hướng về phía mình, nhìn chằm chằm vào đôi mắt đương tràn đầy vẻ khinh thường của cô, nữ nhân này căn bản không hề xem hắn để vào mắt, điều này làm cho Lưu Trọng Thiên càng thêm phẫn nộ, chỉ muốn nuốt chửng lấy cô.

“Không cho phép ngươi, theo ta trở về!”

“Ta sẽ không theo ngươi trở về đâu!”

“Không quay về, ngươi cho rằng chỉ một mình ngươi rơi đầu sao? Ngươi còn khiến ta bị liên lụy, ta đưa một nữ nhân lên làm tướng quân, cũng đã phạm vào tội khi quân…… Chẳng lẽ ngươi lại ích kỷ như vậy sao?” Lưu Trọng Thiên ngữ khí băng giá, hắn không thể hiểu được nữ nhân xấu xí như Uy Thất Thất vì sao lại ghét bỏ hắn, không muốn làm Vương phi.

“Vậy, vậy phải làm sao bây giờ?” Thất Thất có chút không đành lòng, Hoàng Thượng sẽ không thực sự chém đầu chứ?

“Theo ta trở về, cùng bổn vương thành thân!”

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà……” Thất Thất cúi thấp đầu xuống, mặt đỏ ửng lên “Ta có thể trở về cùng ngươi thành thân, nhưng tuyệt đối không thể…… Không thể trên giường!”

“Lẽ nào bổn vương lấy ngươi về để ngắm ư? Cho dù là ngắm, cũng không sao vừa mắt a……” (Pig: phát ngôn tuyệt cú mèo)

“Này! Lưu Trọng Thiên, ngươi cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!”

Những lời này của Thất Thất khiến Lưu Trọng Thiên cười ha hả, hắn chỉ vào Uy Thất Thất “Ngươi như vậy cũng đòi là thịt thiên nga, Uy Thất Thất, ngươi không nhìn lại bộ dáng mình đi, dù cho có chủ động yêu thương nhung nhớ, bổn vương cũng chẳng chút hứng thú nào.”

“Sao cơ? Đã không yêu còn bắt ép làm cái gì?”

“Chẳng qua là phụng chỉ, ngươi hiểu chưa? Kia cũng chẳng phải ý của bổn vương, ngày thành thân, ngươi muốn bổn vương chạm, bổn vương còn phải suy xét đôi chút đấy!” Lưu Trọng Thiên ngữ khí khinh thường nói. (Sò: đính chính là đừng tin n~ j Thiên ca nói Thất muội ơi)

“Vậy thì tốt rồi, ngươi đã nói như vậy, ta liền theo ngươi trở về!” Uy Thất Thất xem ra đã thoải mái rất nhiều.

“Được!”

Lưu Trọng Thiên thu hồi bội kiếm, bước nhanh về phía trước, Uy Thất Thất bắt đầu đi theo sau.

“Dù sao ta cũng sẽ không ở lại quá lâu, ai cũng không biết ta ở nơi này thành thân, ha ha, chờ sau khi trở về, ta vẫn là Uy Thất Thất!”

Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ nhìn cô, chẳng lẽ cô còn có thể bay ra khỏi Đại Hán ư, thực là một nữ nhân chẳng biết lý lẽ gì, khắp thiên hạ mọi

https://thuviensach.vn

người đều biết Tam Vương gia tiêu sái phải lấy xấu nữ, chẳng ai lại không biết cả?

“Đi thôi! Đừng nói nhảm nữa, phỏng chừng mọi người cũng đương sốt ruột chờ!” Lưu Trọng Thiên bước nhanh về phía trước.

“Đợi một chút!” Thất Thất từ trong túi sách lấy ra cái la bàn, nhìn với vẻ lạ lùng.

“Quả nhiên không đúng phương hướng!”

“Đây là cái gì?” Lưu Trọng Thiên hiếu kỳ đi tới trước mặt Thất Thất, giật lấy chiếc la bàn “Đây là la bàn? Sao la bàn của ngươi lại tinh xảo như vậy?”

“La bàn, ờ!” Thất Thất lập tức hiểu ngay ra, ở Đại Hán kim chỉ nam (*) gọi là la bàn, hơn nữa còn vô cùng thô sơ. [Thất muội là người hiện đại, gọi la bàn là kim chỉ nam, còn Thiên ca là người cổ đại, gọi la bàn là ti nam. Ở đây Sò vẫn dịch thẳng ra là la bàn]

“Ngươi đến từ nơi nào, tại sao ngươi lại có nhiều đồ vật và những ý nghĩ kỳ quái như vậy, Uy Thất Thất, ngươi rốt cuộc còn che giấu ta những gì?” Lưu Trọng Thiên lớn tiếng hỏi.

“Chỉ là chút đồ chơi nhỏ thôi, không có gì đâu!”

“Ngươi không nói chứ gì?” Lưu Trọng Thiên xiết chặt cổ tay cô, Thất Thất đau tới mức nước mắt tuôn trào, thân thể dựa sát trên người Lưu Trọng Thiên.

“Đau, đau chết mất, Vương gia, Vương gia, Thất Thất là một phù thủy!”

https://thuviensach.vn

“Phù thủy?” Lưu Trọng Thiên vô cùng kinh ngạc buông lỏng cô ra, Uy Thất Thất nổi nóng nhảy tới bên cạnh, liếc mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, thật không ngờ, đôi tay của tên này có lực lớn như vậy, thiếu chút nữa cổ tay cô gẫy làm đôi.

“Ngươi còn như vậy, ta sẽ không theo ngươi trở về nữa, ở cùng ngươi, không khéo có ngày ta trở thành tàn phế cũng nên!”

Lưu Trọng Thiên lúc này mới ý thức được bản thân có phần kích động quá mức, đương nhiên hắn cũng không tin Thất Thất là phù thủy, có lẽ kia thực sự chỉ là chút đồ chơi nhỏ của Thất Thất, mình có chút quá đa nghi.

“Không sốt ruột trở về nữa sao?” Thất Thất liếc nhìn Lưu Trọng Thiên, chạy nhanh trên sa mạc, trong chốc lát bỗng quên hết những điều phiền muộn, giống như Tiểu Yến Tử bay qua bay lại, Lưu Trọng Thiên đành phải bất đắc dĩ đi theo.

Nhìn Uy Thất Thất đương chạy nhảy trên sa mạc, trong lòng Lưu Trọng Thiên dường như cũng đã bị cuốn hút theo. Cô thực sự rất khác so với những nữ nhân mà hắn gặp trước kia, luôn tùy theo ý mình, ung dung tự tại, hoàn toàn là một nữ nhân không vướng bụi trần, thực sự giống một phù thủy có phép thuật, phù thủy? Lưu Trọng Thiên thoáng chốc giật mình, có lẽ nàng là cô phù thủy nhỏ mà ông trời phái tới.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Vương Phi Thực Dã Man

Về tới doanh trại, Uy Thất Thất bắt đầu trầm lặng không nói gì, vô tình đi theo sau Lưu Trọng Thiên, nhìn đám binh lính từng kề vai sát cánh chiến đấu bên mình, chẳng biết có còn cơ hội đi đánh Hung Nô nữa không, gả cho Vương gia rồi, dù gì cũng là Vương phi, mọi người có còn yêu mến cô giống như trước kia không?

Từ xa Ngô Trung Nghĩa chạy đến: “Ai nha, cuối cùng đã trở lại, Thất tướng quân không phải muốn đào hôn chứ?”

Lưu Trọng Thiên cũng không thèm để ý đến Ngô Trung Nghĩa, bước nhanh về hướng đại trướng, khiến Ngô Trung Nghĩa mặt mày nóng ran hậm hực, trong lòng vô cùng không thoải mái, phỏng chừng Tam Vương gia đương bực tức hắn, ai bảo hắn lại chính là người truyền thánh chỉ đáng ghét kia chứ.

Song Ngô Trung Nghĩa chẳng quan tâm tới điểm uỷ khuất đó, thực ra người chịu khổ sở không phải là hắn, mà chính là Tam Vương gia tự cho mình là thanh cao kia, trước giờ chẳng xem hắn để vào mắt. Giờ đây Tam Vương gia đã biết sự lợi hại của Ngô Trung Nghĩa, cho nên mới nói chớ có đắc tội với tiểu nhân.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất đi tới trước mặt Ngô Trung Nghĩa, giơ nắm đấm lên, hơn nữa còn trưng cái khuôn mặt xấu xí kia dọa cho Ngô Trung Nghĩa sợ toát mồ hôi, liền lập tức chạy đuổi theo Tam Vương gia, nghiêng mình chui vào đại trướng.

Ngô Trung Nghĩa sáp đến gần Tam Vương gia nói: "Vương gia, về việc…."

"Không cần nói nữa, ngày mai thành thân!" Lưu Trọng Thiên bực tức nói, sau đó phóng tầm mắt lạnh lùng quay về phía Uy Thất Thất "Ngày mai trước khi thành thân, Uy Thất Thất không được đi tới chỗ khác!"

"Ngươi không phải muốn bắt ta ở suốt trong đại trướng chứ?" Thất Thất tức giận nhìn Lưu Trọng Thiên, sao vừa mới trở về quân doanh, Tam Vương gia này đã trở nên lãnh khốc vô tình rồi, lại còn muốn giam lỏng, hạn chế tự do của mình chứ?

"Lưu phó tướng!" Lưu Trọng Thiên lạnh lùng kêu Lưu Duẫn.

"Có!" Lưu Duẫn không biết Vương gia có chuyện gì muốn căn dặn hắn.

"Chỉ cần Thất tướng quân rời khỏi đại trướng, ngươi liền bám theo từng bước không rời cho ta!"

"Ngươi dám!" Thất Thất trừng mắt nhìn Lưu phó tướng, dù sao mình cũng là một phụ tá tướng quân, sẽ không quá đáng như vậy chứ.

"Lời Vương gia, Lưu Duẫn không dám không nghe, cho nên mời Thất tướng quân…" Lưu phó tướng có chút khó xử, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt phẫn nộ của Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất cố ý đi tới cửa đại trướng, Lưu phó tướng lập tức đi theo, Thất Thất giậm chân, bực tức bước trở về, đột nhiên hướng phía Ngô

https://thuviensach.vn

Trung Nghĩa hô to một tiếng: “Hài lòng chứ, còn chưa đi, chẳng hay còn chờ ta đánh ngươi?”

“Đi, đi ngay đây!” Ngô Trung Nghĩa né tránh Uy Thất Thất, chật vật chạy thoát ra ngoài, Vương phi này thực dã man, quả thực chẳng khác gì một nam nhân, cuộc sống của Tam Vương gia sau này càng ngày càng thoải mái a.

Lưu Duẫn vẫn đứng ở ngoài cửa đại trướng, canh giữ ở nơi đó không rời, Uy Thất Thất thực sự mất đi tự do.

Thất Thất nằm trên giường, trừng to mắt sững sờ, trong chốc lát phía ngoài đại trướng có hai binh lính tiến vào, trong tay đang cầm hai chiếc hộp gấm, cung kính đứng ở trước mặt Lưu Trọng Thiên.

“Vương gia, đây là giá y [váy cưới] cùng châu báu mà Hoàng Thượng ban cho Vương phi!” Một binh lính nhỏ giọng nói.

“Đặt xuống!”

“Hoàng Thượng căn dặn, muốn Vương phi mặc & đeo những thứ này trong ngày đại hôn, sau đó trở về miêu tả cho Hoàng thượng nghe dung mạo tuyệt mĩ của Vương phi……” Binh lính kia lén nhìn thoáng qua Uy Thất Thất, phát hiện Thất Thất mở to hai mắt nhìn, bộ dáng vô cùng xấu xí, vì thế sợ tới mức cúi đầu xuống, thanh âm càng ngày càng nhỏ, Vương phi nào có dung mạo tuyệt mĩ gì, là kinh dị mới đúng.

Lưu Trọng Thiên gần như giận dữ, hoàng huynh phỏng chừng là muốn xem cảnh tượng náo nhiệt, được thôi, hắn chỉ muốn tâm trạng vui vẻ khi thành thân, chẳng phải là cưới xấu nữ Uy Thất Thất sao? Lẽ nào ai còn quy định Lưu Trọng Thiên hắn chỉ có thể cưới duy nhất một nữ nhân? Những dạng nữ nhân dung mạo tuyệt mỹ như hương, như mĩ, như hoa, Lưu Trọng Thiên hắn đều có thể nạp vào hàng thiếp, tha hồ hưởng thụ các hương vị tuyệt sắc đó.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Chúng Ta Cùng Thảo Bản Hiệp Nghị

Lưu Trọng Thiên trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng đầu óc vẫn còn thấy phiền muộn, đường đường Đại Hán Tam Vương gia, gần như thiếu chút nữa trở thành Đại Hán thiên tử, lại bị Hoàng Thượng ban hôn với một xấu nữ, không biết có bao nhiêu người đang nhìn hắn chê cười, nhưng dù sao cũng là lấy Vương phi, không phải nạp thiếp a.

"Đặt hộp gấm xuống, lui xuống đi, Vương phi nhất định sẽ mặc!" Lưu Trọng Thiên khoát tay áo, bất đắc dĩ ôm trán, cảm giác nhức đầu muốn chết.

Đám binh lính để hộp gấm xuống, lui ra ngoài, Uy Thất Thất sớm đã phát hỏa, cô nhảy dựng lên, đi đến trước hộp gấm, hung hăng giơ chân lên, một cước liền đạp xuống, Lưu Trọng Thiên nhanh tay lẹ mắt kịp thời giữ cô lại.

"Ngươi điên rồi, đây là hộp gấm Hoàng Thượng ban cho, làm hư tổn thì phải rơi đầu!"

"Ta không mặc, sẽ không mặc!"

"Ở đâu có kiểu nữ nhân thành thân lại không mặc giá y?"

https://thuviensach.vn

“Ta hoàn toàn không muốn thành thân, y phục này ta cũng không mặc! Mấy thứ quái quỷ này, chẳng khác nào tựa như hát hí khúc !” [tên gọi chung cho các loại hình sân khấu truyền thống Trung Quốc (hí là trò, khúc là các điệu hát)]

“Phải mặc!” Lưu Trọng Thiên kéo cánh tay Thất Thất, mở hộp gấm ra, cầm lấy bộ giá y màu đỏ ném cho Thất Thất.

“Ngươi nên biết, nếu Ngô Trung Nghĩa không thấy bộ giá y này, chắc chắn sẽ dâng tấu! Chọc giận ta, ta sẽ chém đầu ngươi!”

“Ngươi chỉ biết mỗi việc chém đầu!” Thất Thất bỏ mặc Lưu Trọng Thiên, ánh mắt bất đắc dĩ nhìn bộ giá y, lẽ nào thực sự phải mặc sao? Không biết mặc vào sẽ khiến Thất Thất trông xấu thêm bao nhiêu, vốn dĩ đã rất xấu, còn bày đặt thêu gấm thêu hoa.

Uy Thất Thất nhìn tới nhìn lui, cầm y phục ném sang một bên, ánh mắt liếc về phía mũ phượng lấp lánh [mũ có hình chim phượng của hoàng hậu và các phi tần thời xưa] đựng trong chiếc hộp gấm, thật sự là đồ tốt a, vật phẩm quý giá a, phía trên được khảm toàn là trân châu mã não thượng hạng, phía trước mũ phượng là một dải rèm châu ngọc lóng lánh. Thì ra Vương phi phong thái như vậy a, nếu là hoàng hậu, chắc chắn còn phải hơn thế nữa.

“Oa! Thật đẹp a” Thất Thất nhấc mũ phượng lên, phấn khởi giơ lên cao “Được rồi, ta mặc, ta mặc!”

Lưu Trọng Thiên thấy Uy Thất Thất vui mừng nhảy nhót, liền càng thêm đau đầu, một đòn giáng này của hoàng huynh thật tàn ác, Uy Thất Thất hoàn toàn không biết Vương phi đại diện cho cái gì, cô xem cuộc hôn nhân này trở thành trò đùa, lẽ nào chỉ là vì mũ phượng kia sao?

“Nhưng mà, Vương gia của ta!” Thất Thất đặt mũ phượng xuống, bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên “Chúng ta cùng thảo một bản hiệp

https://thuviensach.vn

nghị đi?”

“Hiệp nghị?”

“Đúng, ta đồng ý thành thân với ngươi, nhưng hoàn toàn không tình nguyện, cho nên chúng ta cần phải có một bản hiệp nghị có thể ràng buộc đối phương. Hiệp nghị phải có đủ hiệu lực pháp luật, trong đó hai bên chúng ta không được can thiệp đời sống cá nhân của đối phương!” (Pig: Thất muội nghiện film Hàn nên mới thế há há)

“Đời sống cá nhân?” Lưu Trọng Thiên nhíu mày, Uy Thất Thất gả cho hắn, tức là Vương phi của hắn, còn muốn có đời sống cá nhân gì nữa sao?

“Đúng!” Thất Thất cầm túi sách, lấy ra quyển sổ nhỏ cùng bút “Chúng ta cùng thảo bản hiệp nghị!”

Lưu Trọng Thiên nhanh tay giật lấy quyển sổ ghi chép cùng chiếc bút tinh xảo, nhìn với vẻ kỳ lạ, Thất Thất từ đâu mà có những thứ kỳ dị này.

“Đưa ta?” Thất Thất bổ nhào lên.

Lưu Trọng Thiên thân hình nhanh nhẹn, dễ dàng né được, ngồi xuống trước thư án, đem cuốn sổ nhỏ cùng bút thả xuống dưới.

“Nói đi, tại sao ngươi kỳ quái như vậy, những thứ đồ nhỏ này tới từ nơi nào, ở trong sa mạc đã hỏi ngươi, ngươi không chịu nói, bây giờ nói đi! Đừng có nói với ta ngươi là phù thủy gì đó, coi chừng ta sai người đánh vào mông ngươi”

Uy Thất Thất nhíu mày “Ta sẽ nói, ngươi không được coi như truyện cười a! Càng không thể đánh mông ta!”

Lưu Trọng Thiên gật gật đầu, chăm chú lắng nghe.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất gãi gãi đầu, nếu nói rằng mình đến từ tương lai, Lưu Trọng Thiên sẽ tin sao?

“Ta nói cho ngươi a, ta đến từ tương lai xa xôi, không thuộc triều đại các ngươi! Chính là triều đại tiếp theo của triều đại tiếp theo của ngươi, hàng nghìn năm về sau, lúc đó ngươi đã biến thành tro bụi.”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Hai Yêu Cầu Của Thất Thất

Thất Thất bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, liếc nhìn vẻ mặt của chàng, nói tiếp "Tại nơi tôi ở đã không còn tồn tại Đại Hán triều, chỉ có xã hội hiện đại văn minh, máy bay, tàu hỏa, tàu thuỷ, xe hơi, còn phải kể đến chiếc xe dài sang trọng của tôi. Tôi là nữ thừa kế của Uy Thị, không biết tại sao lại chạy tới nơi khỉ gió này, còn trở thành Vương phi gì đó của ngài nữa chứ..."

Lưu Trọng Thiên kéo Thất Thất đến trước mặt mình, xém tức điên rồi "Cô đúng là một con điên, xem ra sau này phải tìm chuyên gia đến dạy dỗ cô mới được!"

"Ngài không tin tôi?" Thất Thất thật phí lời, đã biết Lưu Trọng Thiên sẽ chẳng tin cô mà, Vương gia khốn kiếp, còn bắt cô nói, xem cô là đứa ngu ngốc sao? truyện được lấy tại TruyenFull.vn

"Tin, ta tin ta sắp cưới phải một nữ nhân vừa điên, vừa xấu làm Vương phi!"

"Đáng ghét!" Thất Thất đoạt lại bút và quyển sổ nhỏ, bực bội cất vào trong túi sách "Chúng ta, hiện tại sẽ thảo bản hiệp nghị, không dùng đồ của tôi nữa, dùng của ngài đi, tôi mài mực giúp ngài!"

https://thuviensach.vn

"Cô muốn viết cái gì?"

"Tôi nói ngài viết!"

"Thật nực cười, được!" Lưu Trọng Thiên mở thẻ tre ra.

Thất Thất đứng bên cạnh Tam Vương gia bắt đầu mài mực, tay vừa mài vừa nói "Thứ nhất, sau khi thành thân tôi vẫn là Thất tướng quân, tôi muốn ra chiến trường!"

"Chuyện này không thể được!" Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nói, Vương phi của chàng sao có thể quay lại chiến trường chứ! Nam nhân bảo vệ nữ nhân vốn là lẽ bất di bất dịch, sao có thể để nữ nhân xông pha trận mạc?

"Vậy tôi không thành thân, ngài cứ việc giết tôi đi!"

"Uy Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên có hơi cáu tiết "Thiên hạ Đại Hán, há có thể để nữ nhân xông pha trận mạc!"

"Hoàng thượng đã chịu thừa nhận nữ tướng quân như tôi, còn ban hôn cho ngài, điều này minh chứng không có gì là không thể!" (Nothing is impossible)

"Cô dám mang Hoàng thượng ra ép ta!"

"Đương nhiên, chẳng phải ngài cũng lôi Hoàng thượng ra gây áp lực với tôi sao? Như nhau cả thôi!" Thất Thất không tỏ ra yếu thế nói.

"Ta phải suy nghĩ đã!"

"Không cần suy nghĩ gì hết, ngày mai thành thân rồi, nếu không viết sẽ không mặc bộ áo cưới kia!"

https://thuviensach.vn

Ngữ khí Uy Thất Thất kiên định nói, Lưu Trọng Thiên thật muốn bắt cô lại, đánh cô vài cái, can tội dám uy hiếp chàng. Nếu để cô làm Vương phi chẳng phải càng thêm kiêu ngạo sao, nhưng hôn sự đã vô cùng cấp bách rồi, chi bằng cứ nhượng bộ cô đã, dù sao cuộc chiến với Hung Nô cũng sắp sửa kết thúc rồi.

"Được, chỉ cần ta còn ở trên chiến trường, cô có thể ra chiến trường!" Lưu Trọng Thiên rốt cuộc chịu thỏa hiệp, viết điều thứ nhất lên trên thẻ tre!

Uy Thất Thất lanh lợi bắt đầu nói điều kiện thứ hai "Có thể thành thân, nhưng không được ở cùng một chỗ, hay nói cách khác, không thể có chuyện vợ chồng thực sự!"

Lưu Trọng Thiên quăng bút xuống "bụp" một tiếng "Vậy ta lấy cô có ích lợi gì? Cô định bỡn cợt bổn vương có phải không?"

"Tôi lại không muốn lấy ngài."

Thất Thất ủ rũ ngồi xuống đất bên cạnh Lưu Trọng Thiên "Tôi mới 17 tuổi, vẫn chưa muốn cùng nam nhân phát sinh những chuyện như: mang thai, sinh con, trở thành bà lão, tôi sợ lắm! Tôi không thành thân đâu, tôi muốn về nhà, tôi muốn tìm ông nội!"

Lưu Trọng Thiên lập tức bịt miệng Thất Thất lại "Cô nói nhảm nhí gì đó? Bị người bên ngoài đại bản doanh nghe thấy thì sao, cô, cô, nữ nhân này... Được, ta bằng lòng với cô, xấu như vậy, ai thèm thích cô..."

"Thật nha!" Thất Thất phấn khởi đứng lên, xem ra những cách đã từng dùng để ứng phó ông nội có thể áp dụng với tên Vương gia này. Tóm lại, bất luận dùng biện pháp gì, miễn là đạt được mục đích, dù sao cũng không thể dâng bản thân mình cho vị Vương gia cổ đại này.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Vương Gia Không Phải Mẫu Người Mà Ta Thích!

Lưu Trọng Thiên cầm bút lên, suy nghĩ một chút, nhưng cứ lần lữa không chịu viết "Ngươi thực sự, không thích bổn vương?"

Thất Thất tiến đến trước mặt Lưu Trọng Thiên, đối mặt với hắn, nhìn trái nhìn phải "Vương gia…… Tướng ngài coi như đẹp trai, đáng tiếc lại không phải mẫu người mà ta thích!"

"Mẫu người ngươi thích?" Lưu Trọng Thiên vô cùng kinh ngạc nhìn Thất Thất, nữ nhân này thật táo bạo, dám ở trước mặt một nam nhân nói năng như vậy, tự tin tới mức khiến người ta khâm phục, mình không phải mẫu người cô ta thích, vậy cô ta thích loại nam nhân thế nào? Nghĩ đến đây, Lưu Trọng Thiên trong lòng có cảm giác bất an.

"Uhm! Mẫu nam nhân này phải là người hiện đại, lãnh đạm, có vóc dáng cao ráo, khỏe mạnh, đẹp trai, nữ sinh nhìn thấy liền thét chói tai, nam sinh trông thấy thì muốn nhảy lầu!" ^_^ (bó tay)

Thất Thất tưởng tượng ra, anh ta sẽ mặc một chiếc quần jean tả tơi, tay lười nhác đặt trong túi quần, chiếc áo phông bó sát người, nổi lên cơ bắp săn chắc hoàn mỹ. Khi hắn nhẹ nhàng hất tóc, tức thì khiến người trước mắt đắm say, hoàn toàn đổ gục.

https://thuviensach.vn

“Nói cái gì thế? Thét chói tai? Nhảy lầu?” Lưu Trọng Thiên gõ đầu cô một cái, Thất Thất lập tức tỉnh lại, xấu hổ cười cười.

“Nói ngươi cũng không hiểu được đâu, dù sao ngươi không phải mẫu người ta thích, ngươi nhìn giống đại thúc!”

“Đại thúc?”

“Đúng, chẳng sai tí nào, còn chưa nói ngươi giống ông nội ta đâu……” Thất Thất nhỏ giọng nói thầm.

“Ta nhìn già như vậy sao?” Lưu Trọng Thiên sờ sờ mặt mình, trở nên có chút không tự tin, nhưng khi trông thấy bộ dáng Thất Thất cười trộm, là biết tiểu nữ nhân này lại bắt đầu trêu chọc người khác.

“Còn có yêu cầu gì nữa sao?” Sắc mặt Lưu Trọng Thiên có phần không vui, sao Tam Vương gia anh tuấn tiêu sái ở trong mắt nữ nhân xấu xí này lại tầm thường quá vậy, thật sự khiến hắn có chút thất vọng.

“Đương nhiên còn, ta không thích mặc váy áo dài của nữ nhân, ngươi không được hạn chế việc ăn mặc của ta!”

“Điều này khỏi cần viết, ta cũng không cảm thấy hứng thú, ngươi mặc thế nào tùy ý!”

“Thật tốt quá, ta hết yêu cầu rồi.” Thất Thất vui mừng xoay một vòng, sau đó ghé vào phía trước đầu gối Lưu Trọng Thiên, ngẩng đầu nhìn Lưu Trọng Thiên.

“Làm Vương phi phải chăng rất sướng a, trước khi ta về nhà, ta thực sự ghiền cái chức Vương phi này!”

“Ghiền rồi? Ta còn chưa nói điều kiện đâu!” Lưu Trọng Thiên cười khẽ.

https://thuviensach.vn

“Cũng đúng! Ngươi nói đi, nếu không thì đối với ngươi không công bằng!” Thất Thất ngồi xuống, dáng vẻ chăm chú lắng nghe.

“Ta chỉ có một yêu cầu” Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng viết lên thẻ tre, sau đó chậm rãi đọc to.

“Thành tựu thống nhất, nhân khả trọng sinh, động sát dạ bạn, phòng diêm bạn quân!” (*)

Uy Thất Thất nghe xong liền có cảm giác như lạc vào trong sương mù, cô đoạt lấy thẻ tre nhìn thử xem, bốn câu này với mình có liên quan gì sao? Sau đó quăng lại cho Lưu Trọng Thiên, không có gì đáng kể cả, vì thế đứng lên “Đồng ý! Ký tên!”

Trên thẻ tre hai người đều viết tên mình xuống, Lưu Trọng Thiên hài lòng cuộn thẻ tre lại, chầm chậm đứng lên.

Uy Thất Thất dường như đã giải quyết ổn thỏa nỗi phiền muộn trong lòng, thoải mái đặt lưng xuống chỗ nằm ở dưới đất, đầu óc ngập tràn cảnh tượng xuyên qua trở về. Có lẽ ngày mai khi đến thời điểm thành thân, bỗng nhiên có một tia chớp hoặc một tiếng sét nào đó khiến Uy Thất Thất đáp một cỗ máy thời gian quay về nhà, thực sự có khả năng a, Thất Thất ngồi bật dậy.

“Mau ngủ đi, sáng sớm ngày mai còn phải cử hành đại hôn lễ!”

“Ta làm Vương phi rồi, phải chăng có thể ngủ thoải mái?” Thất Thất sờ sờ lưng, đống chăn đệm trải dưới đất chết tiệt, khó chịu quá.

“Đương nhiên!” Lưu Trọng Thiên đi tới phía sau bình phong “Ngươi muốn nghỉ ngơi trên giường của ta!”

“Đúng thế, vậy còn ngươi, ngươi ngủ ở đâu a?”

https://thuviensach.vn

“Ta? Đương nhiên sẽ ngủ trên giường rồi!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Đại Sắc Lang. Con Cóc

Lưu Trọng Thiên bật cười ha hả, biết trong lòng Uy Thất Thất đang nghĩ gì, song có lẽ đây đúng là vấn đề nan giải. Nếu ngày mai sau khi bọn họ thành thân, ở chung một chỗ, là một nam nhân, hơn nữa còn là phi tử danh chính ngôn thuận, cho dù xấu xí, cũng khó mà chế ngự mình, chàng phải nghĩ ra cách giải quyết vấn đề này.

"Hừ! Thôi cứ để tôi ngủ dưới đất vậy!" Thất Thất trở mình, thở phì phò không ra tiếng.

Lưu Trọng Thiên làm thế nào cũng không ngủ được, tưởng tượng ra cảnh hoàng huynh đứng trên hoàng thành, dáng vẻ cười sung sướng, trong lòng liền thấy tức giận không thôi. Tuy Uy Thất Thất rất đáng yêu, Lưu Trọng Thiên cũng chẳng ghét nữ nhân này, nhưng liên quan đến vấn đề tôn nghiêm, lại khiến chàng khó chịu khôn tả, đợi tới lúc đánh lui Hung Nô, khải hoàn trở về, những vấn đề chàng phải đối mặt càng nhiều hơn.

Còn nhớ lúc phụ hoàng băng hà, lần lượt xuất hiện hai bản di chiếu kỳ lạ, một bản truyền ngôi cho hoàng huynh, một bản truyền ngôi cho tam hoàng tử Lưu Trọng Thiên, triều đình lập tức nổi lên phân tranh, rốt cuộc đâu mới là bản di chiếu thật? Phe ủng hộ tam hoàng tử Lưu Trọng Thiên

https://thuviensach.vn

lớn mạnh không ngừng, huynh đệ hai người suýt trở mặt thành thù, rốt cuộc ai giả mạo di chiếu vẫn còn là một bí mật.

Theo truyền thống, ngôi vị hoàng đế nên để thái tử kế vị, nhưng lại có đến hai bản di chiếu, tất sẽ dẫn tới cảnh đầu rơi máu chảy, huynh đệ hai người ắt phải có một người ngã xuống dưới hoàng thành.

Lưu Trọng Thiên rút khỏi cuộc chiến giành hoàng vị, giấu bản di chiếu của mình đi, nhưng chính bản di chiếu này, khiến hoàng huynh luôn ăn ngủ không yên. Sau khi lên ngôi Đại Hán thiên tử nắm trong tay bản di chiếu kia, cứ canh cánh trong lòng, đối diện với chiến công lẫy lừng của tam đệ Lưu Trọng Thiên, cảm thấy thật mâu thuẫn, tình cảm huynh đệ, rồi lực lượng triều đình ủng hộ Tam vương gia, khiến y không tài nào xuống tay với Lưu Trọng Thiên được.

Từ đó về sau, Đại Hán thiên tử luôn xem Lưu Trọng Thiên là cái gai trong mắt, cố ý gây khó dễ cho chàng, ngay cả nữ nhân Lưu Trọng Thiên yêu mến là Hàn Vũ cũng được khâm điểm vào cung, phong làm quý phi, chẳng qua là muốn giết chết nhuệ khí của chàng.

Ngày khâm điểm Hàn Vũ, Lưu Trọng Thiên thực sự không kiềm chế nổi, hùng hùng hổ hổ xông vào hoàng cung, huynh đệ hai người trợn mắt nhìn nhau, Đại Hán thiên tử nói ra ý định trong lòng, nể tình huynh đệ, Đại Hán thiên tử sẽ không giết vị tam đệ này. Song mỗi khi nghe thấy tiếng các vị đại thần ủng hộ chàng, Đại Hán thiên tử căm tức muôn phần. Hiện giờ đã đoạt được nữ nhân của Lưu Trọng Thiên, trong lòng Đại Hán thiên tử khoan khoái vô cùng, hơn nữa gạo đã nấu thành cơm, Hàn Vũ đã trở thành người của Đại Hán thiên tử rồi.

Quý phi nương nương một lòng muốn lấy Lưu Trọng Thiên, suốt ngày lấy nước mắt rửa mặt, Lưu Trọng Thiên cũng đau đớn khôn nguôi, quyết định rời khỏi hoàng cung Đại Hán, nhưng sự tình đâu có đơn giản như vậy. Hàn Vũ quá si tình với Lưu Trọng Thiên, tìm đủ loại cơ hội triệu kiến Lưu

https://thuviensach.vn

Trọng Thiên, khiến Lưu Trọng Thiên hết sức khó xử, đành chờ lệnh rời xa Đại Hán, xuất chinh tiêu diệt Hung Nô.

Lưu Trọng Thiên suy nghĩ về những chuyện đã qua, lòng dạ rối bời, bất giác nhìn ra chỗ Uy Thất Thất, thấy cô ngủ say, Lưu Trọng Thiên liền đi qua đó, nhìn chăm chú vào những vết sẹo màu vàng trên mặt cô, thầm cười khổ, tranh giành hoàng vị, Lưu Trọng Thiên đã mất quá nhiều thứ, đổi lại chỉ lấy được một cô xấu nữ tuyệt thế.

Uy Thất Thất trở mình, tóc tai bù xù xõa xuống mặt, lẩm bẩm mấy câu nói mê trong miệng "Lưu Trọng Thiên, đừng qua đây, ngài là tên đại sắc lang... Con cóc..."

Đại sắc lang? Con cóc? Lưu Trọng Thiên có chút cười khổ, nữ nhân xấu xí này sao lại thanh cao như vậy, cô giống như một cô công chúa thần thánh bất khả xâm phạm, luôn coi trọng bản thân mình, khí phách, ngạo mạn vô lễ.

Nhưng trên thực tế, Uy Thất Thất chỉ là một xấu nữ lưu lạc trên chiến trường mà thôi, dựa vào một chút thông minh vặt vãnh, cô đã trở thành Thất tướng quân, rồi nay một bước lên trời, là Vương phi của chàng, nhưng trái lại cứ như đang ăn hiếp cô vậy. xem tại TruyenFull.vn

Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng gạt những sợi tóc vương trên mặt giúp Thất Thất, trong lòng suy tư, giá như trên mặt cô không có những vết sẹo màu vàng này, thì phải chăng cô sẽ là một nữ nhân xinh đẹp, trong lúc ngủ mơ Uy Thất Thất đột nhiên vung tay lên đánh Lưu Trọng Thiên một cái "Cút đi, Vương gia vô lại..."

Vương gia vô lại? Lưu Trọng Thiên nổi nóng đứng lên, hóa ra trong lòng nữ nhân xấu xí này, hình tượng của mình lại tệ như vậy, chàng giận dữ quay về giường mình, hồi lâu sau vẫn không sao ngủ được.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Vương Phi Của Ngài Có Lễ Nghi Rồi!

Uy Thất Thất vẫn đương trong cơn mơ, vừa mới mơ thấy Lưu Trọng Thiên đáng ghét, lúc sau lại mộng thấy ông nội của cô, ông vẫn giữ bộ dáng đó, nuông chiều cô, cái gì cũng đáp ứng cô. Uy Thất Thất kể hết cho ông nghe về cuộc sống gian khổ cũng như những uỷ khuất mình phải chịu ở Đại Hán, ông nội có chút đau lòng, mỉm cười và nhẹ nhàng an ủi cô khiến cho Uy Thất Thất ngủ mơ cũng cười không ngừng.

Kết quả là có người vô cùng đáng ghét, quấy rầy giấc mộng của cô, khiến cô phiền muộn mãi không thôi.

Lưu Trọng Thiên gọi Uy Thất Thất vài lần, Thất Thất chưa muốn dậy, vẫn vùi đầu trong chăn tiếp tục ngủ. Ở đâu ra có loại nữ nhân thế này chứ, Lưu Trọng Thiên có chút phát hỏa, một tay lôi cô ngồi dậy, kéo chăn ra.

Thất Thất mở đôi mắt đương ngái ngủ mơ mơ màng màng, trông thấy Lưu Trọng Thiên trước mặt, liền cảm thấy thất vọng, tại sao mình vẫn còn ở Đại Hán, vì thế vô cùng tức giận gào to.

“Không dậy, không dậy, đồ tồi, cút ngay!”

“Thật là nữ nhân ngang tàng, mau dậy còn chuẩn bị thành thân!”

https://thuviensach.vn

“Ờ nhỉ! Thành thân?” Thất Thất mở to hai mắt nhìn, tỉ mỉ nghĩ đôi chút, đúng rồi, hôm nay phải thành thân với tên Vương gia đáng ghét này a! Như vậy thì, ban nãy tất cả chỉ là mộng, Uy Thất Thất chán nản nhìn Lưu Trọng Thiên, khi nào có thể mở mắt ra mà không còn phải thấy cái tên kia thì tốt quá.

“Sửa sang lại mình đi, nhìn bộ dáng của ngươi xem!”

“Bộ dáng khó coi thì không cần cưới a!”

Thất Thất cố ý vò tóc rối xù lên, giống dáng vẻ của người điên, sau đó mỉm cười nhìn Lưu Trọng Thiên thi lễ “Vương gia, Vương phi của ngài có lễ nghi rồi!”

“Uy Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên chẳng biết phải trách phạt nữ nhân này như thế nào, đành giận dữ bỏ đi.

Uy Thất Thất bị ép mặc bộ giá y đỏ thẫm, đội mũ phượng hoa lệ, cô nhấc vạt váy lên thở dài, người cổ đại chẳng phải quá lãng phí sao? Mặc nhiều như vậy, nóng chết người a, Thất Thất không nhịn được kéo bức rèm che ở trên đầu ra, chậm rãi đi ra ngoài bình phong.

Lưu Trọng Thiên nhất thời ngây dại, dù sao hắn cũng khó có thể tưởng tượng ra nữ nhân đội mũ phượng kia lại là xấu nữ. Vóc dáng cô thướt tha yểu điệu, trắng nõn đẫy đà, đôi bàn tay nhỏ nhắn đương nhấc vạt váy dài, khiến tâm người ta không khỏi nảy sinh thương tiếc.

Lưu Trọng Thiên đang ngắm nhìn Vương phi tương lai của mình, thì Uy Thất Thất đột nhiên giẫm phải vạt váy, người lảo đảo bổ nhào về phía trước, Lưu Trọng Thiên thuận đà ôm lấy cô. (Sò: wow ….. cảnh đẹp hiếm có)

“Hix, trời ạ, váy vóc rườm rà!” Thân thể Thất Thất đã đứng vững, vén bức rèm che trên mặt lên, lộ ra khuôn mặt có nhiều vết sẹo màu vàng, Lưu

https://thuviensach.vn

Trọng Thiên liền cảm thấy có chút thất vọng, tại sao cô không phải là một nữ nhân bình thường, có thể không cần dung nhan mĩ lệ, được như vậy thì Lưu Trọng Thiên cũng cảm thấy mỹ mãn. Thế nhưng, cô lại xấu xí như thế, khiến hắn chán nản không còn chút hứng thú nào.

Ngô Trung Nghĩa đứng bên vỗ tay "Vương phi thực sự là khuynh quốc khuynh thành a, Hoàng Thượng quả là có mắt nhìn người a, khiến Tam Vương gia toại nguyện."

Không đợi Lưu Trọng Thiên phát hỏa, Thất Thất tức giận tháo mũ phượng trên đầu xuống, bước tới phía trước, tóm lấy cổ áo Ngô Trung Nghĩa, trừng mắt thật to.

"Đừng quên lời nói của ta, ta có thời gian sẽ giáo huấn ngươi!"

"Giáo huấn? Giáo huấn ta…… Ngươi…… Ngươi dám!" Ngô Trung Nghĩa lui về phía sau từng bước một, sợ hãi run cầm cập.

Không dám? Cái tên này vẫn còn dám kêu gào! Thất Thất bỗng nhiên nhấc váy lên, đá một cước. Nếu không phải Ngô Trung Nghĩa chạy nhanh, váy quá dài, một cước này thiếu chút nữa đã đá hắn văng ra đất, Thất Thất không đá trúng càng thêm tức giận .

"Còn dám trốn, Ngô Trung Nghĩa, lại đây, để bổn cô nương đá ngươi một cái!"

"Vương gia…… Vương gia! Cứu mạng a!" Ngô Trung Nghĩa nhanh chóng chạy tới phía sau Lưu Trọng Thiên, túm lấy ống tay áo Lưu Trọng Thiên mà van xin, quả nhiên sợ hãi vị Vương phi xấu xí điên khùng này.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Ngươi Nhất Định Là Vương Phi Của Ta

Lưu Trọng Thiên kéo tay Thất Thất lại, cầm chiếc mũ phượng đội lên đầu Thất Thất, nhìn cô với vẻ oán trách, đâu có ai trong lúc thành thân lại tháo mũ phượng xuống để đánh người.

"Cô sau này sẽ là Vương phi của bổn vương, không được thô lỗ như vậy nữa, chờ khi về phủ đệ, nhờ Vân Nhi dạy dỗ cô lại mới được!"

"Vân Nhi là ai?" Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên qua bức rèm châu, cô tự cho mình thông minh, cho rằng lần này mình nhất định đã đoán đúng rồi, Vân Nhi chắc là nữ nhân Lưu Trọng Thiên yêu mến rồi? Chờ khi về phủ đệ của Lưu Trọng Thiên, phải giải thích rõ ràng với cô nương kia, những cặp yêu nhau mà không thể ở bên nhau là chuyện đau khổ xiết bao!

Thất Thất bỗng nhiên nắm tay Lưu Trọng Thiên, nhẹ giọng nói "Đừng đau buồn, tôi sẽ giúp ngài toại nguyện!"

Uy Thất Thất có chất giọng êm dịu thanh thoát, điềm đạm chan chứa tình cảm, khiến Lưu Trọng Thiên lập tức sững sờ, giọng nói ấy du dương êm ái, tràn đầy vẻ quan tâm, nhất thời khiến Lưu Trọng Thiên như chợt bừng tỉnh, chàng siết chặt tay cô.

https://thuviensach.vn

"Có lẽ ta không nên đau buồn, cô đã định sẵn là Vương phi của ta!" Text được lấy tại TruyệnFULL.vn

"Đừng nói dễ nghe vậy, chỉ là giả thôi, chúng ta còn có hiệp nghị!"

"Cái hiệp nghị kia..." Lưu Trọng Thiên khẽ cười, bản hiệp nghị đó không hề đơn giản như Uy Thất Thất nghĩ đâu, có lẽ mọi thứ nên bắt đầu từ hiệp nghị.

"Tuy rằng lần thành thân này là giả, nhưng Thất Thất rất thích được mặc váy cưới!"

"Váy cưới?"

"Ờ, nói ngài cũng không hiểu đâu, chúng ta không phải người cùng thời đại, mau hành lễ đi, y phục rườm rà này, mệt chết người!"

Lưu Trọng Thiên quả thực đã bị Uy Thất Thất hành hạ ra trò, nữ nhân này chẳng biết tí gì về lễ nghi lễ nghĩa, chàng vừa phải chỉ bảo cho cô vừa phải hoàn thành hôn lễ. Đại hôn cuối cùng cũng xong xuôi, Lưu Trọng Thiên như cảm thấy được giải thoát.

Hoàn thành đại hôn đơn giản xong, Uy Thất Thất liền cởi bộ quần áo rườm rà kia ra, thay sang quần jean và áo phông của mình, cô nghe thấy phía ngoài đại bản doanh có tiếng hoan hô. Đại hôn của Tam Vương gia, nhất định là bày yến tiệc khao ba quân rồi, có gì hay ho để chúc mừng chứ, đâu phải hôn lễ thật, Thất Thất cảm thấy những người này thật nhàm chán.

Song... Thất Thất cười trộm, Lưu Trọng Thiên cưới một nữ nhân xấu xí như cô, chắc sẽ bị một đống người cười chết.

Thất Thất thoáng sờ gương mặt mình, tại sao những vết sẹo màu vàng này không biến mất nhỉ? Thất Thất thở dài.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất cô dù sao vốn cũng được xem là mỹ nữ trường trung học nữ sinh Huyền Đức, dung mạo xinh đẹp, những kẻ ái mộ cô đều đứng xếp hàng ngoài cổng trường Huyền Đức, nườm nượp không ngớt, nhưng không ai dám tiếp cận gần gũi, chỉ đứng xa xa nhìn, giờ thì...

Thất Thất than thở, nụ hôn đầu tiên đã trao cho Vương gia cổ đại, còn phải phối hợp với chàng ta diễn trò kết hôn giả? Đúng là vận mệnh trêu ngươi, chỉ tại việc xuyên không chết tiệt ấy, mới khiến Uy Thất Thất lưu lạc đến nơi này.

Uy Thất Thất trốn trong đại bản doanh, không dám ra ngoài, sợ đám binh lính kia lại chuốc rượu mạnh cho cô như lần trước, khiến cô nói không nên lời, kết quả thành ra nông nỗi này, hơn nữa, cô tuyệt đối không thể say rượu, tuy rằng rất xấu, nhưng chí ít cũng là nữ nhân, ngộ nhỡ say rồi... Tên Tam Vương gia kia sẽ không có ý đồ gây rối gì chứ.

Vài tên lính tiến vào đại bản doanh, dìu Lưu Trọng Thiên đương say rượu vào, vừa nhìn đã biết uống không ít, Thất Thất nhanh chóng tránh ra xa, tựa như giữa mình và Lưu Trọng Thiên chẳng có bất kỳ quan hệ gì.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Đêm Động Phòng Hoa Chúc

Những binh lính kia sau khi thu xếp cho Vương gia ổn thỏa, cùng nhìn Uy Thất Thất cười hi hi ha ha, kẻ huých người đẩy vội lui ra ngoài, vừa thấy cái bộ dáng đó liền biết ngay bọn họ đương suy nghĩ gì, đêm động phòng hoa chúc ư? Cũng may đây là đại hôn của Vương gia, nên chắc không có ai dám náo loạn.

Bọn nam nhân trong doanh trại thật đáng ghét, từ sau khi biết Thất tướng quân là nữ nhân, luôn cảm thấy bọn họ cười nhạo sau lưng cô, chờ lúc có cơ hội, Uy Thất Thất muốn giáo huấn từng người một.

"Thất Thất, Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên mơ hồ gọi tên Uy Thất Thất, Uy Thất Thất sợ run bắn lên, cẩn thận dè dặt lê bước chầm chậm, nghển cổ nhìn, phát hiện Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên nằm trên giường không nhúc nhích, hình như đã say bất tỉnh nhân sự rồi, mới mạnh dạn đi tới.

Uống nhiều rồi! Tốt quá đi! Thất Thất đắc ý hả hê đi tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, chắp hai tay sau lưng, quở trách chàng "Ha ha, rượu mạnh, tôi cho rằng chỉ có tôi uống mới say xỉn, không ngờ Lưu Trọng Thiên ngài cũng chẳng khá hơn!" Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

https://thuviensach.vn

"Ai nói với cô ta uống say hả, tên tiểu tử kia!" Lưu Trọng Thiên đột nhiên mở choàng mắt ra, vẻ mặt giễu cợt, kéo Thất Thất đến trước người.

"Ngài, ngài làm sao vậy?" Thất Thất chỉ ra phía ngoài đại bản doanh, rồi lại liếc nhìn Lưu Trọng Thiên, lẽ nào chàng ta giả say?

"Phiền phức, tới đây, hầu hạ bổn vương, cởi y phục ra giúp bổn vương!" Lưu Trọng Thiên kéo tay Uy Thất Thất, đặt lên vạt áo trước ngực mình "Nàng đã là Vương phi của bổn vương rồi, tối nay hãy cùng bổn vương… nhé!"

"Lưu Trọng Thiên, chúng ta chẳng phải đã nói rõ rồi sao? Không thể..." Thất Thất chưa kịp nói xong, Lưu Trọng Thiên đã quàng tay qua eo cô, lấy tay bịt miệng cô lại.

"Nhỏ giọng thôi, ta cố ý vờ uống say, Ngô Trung Nghĩa này là tên gian giảo, ban nãy bất cẩn nói lộ ra, Hoàng thượng phái Ngô Trung Nghĩa tới để xem một thứ!"

"Thứ gì vậy?" Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ khó hiểu, Hoàng thượng muốn xem cái gì?

Lưu Trọng Thiên khẽ cười bí hiểm, say sưa cầm đôi tay thon dài của Thất Thất "Lạc hồng (*), lạc hồng của cô đêm đầu tiên!"

(*) giọt máu biểu hiện của cô gái còn trinh khi lần đầu XOXO

Thất Thất lập tức đỏ bừng mặt, đẩy Lưu Trọng Thiên ra, lòng rối như tơ vò, nhìn dáng vẻ cười xấu xa của chàng ta, trong lòng bắt đầu thấy căng thẳng, chàng ta sẽ không vì việc Hoàng thượng muốn xem lạc hồng... mà làm chuyện bỉ ổi với cô chứ. Trên sa mạc, Lưu Trọng Thiên đã thiếu chút nữa vượt rào, nên giờ đây bất luận thế nào Uy Thất Thất cũng phải đề phòng chàng.

https://thuviensach.vn

"Cô thấy cái đầu cô quan trọng, hay là..." Ánh mắt Lưu Trọng Thiên dừng trước ngực Thất Thất, tay đùa bỡn lướt qua.

"Này! Ngài muốn làm gì?"

Uy Thất Thất hoảng hốt lui về phía sau, cô muốn mình vẫn còn trong trắng khi quay về thế giới hiện đại, sao có thể vì chuyện lạc hồng nực cười kia, mà huỷ đi danh dự của mình.

"Không, không được! Vương gia, chúng ta đã nói từ trước rồi! Ngài không thể nuốt lời!" Thất Thất né tránh ánh mắt Lưu Trọng Thiên, sợ chàng kích động xông lên, cưỡng bức cô, sức mạnh của Vương gia cô từng lĩnh giáo qua, uy lực vô cùng, cô luôn là người chịu thua thiệt.

"Vậy cô nói phải làm sao bây giờ? Chi bằng cứ chém đầu cô, bỏ vào trong hộp gấm, dâng lên Hoàng thượng..."

"Không được chém đầu Thất Thất!" Uy Thất Thất thoáng sờ cổ, vẻ mặt khổ sở.

"Vậy chi bằng chúng ta... Bổn vương sẽ rất dịu dàng..."

Lưu Trọng Thiên dán mắt nhìn đôi môi đỏ mọng của Thất Thất, từ từ ghé đầu lại gần.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Lạc Hồng

"Ê, ê! Nếu ngài dám làm càn, tôi sẽ... thiến ngài!"

Uy Thất Thất không biết nói gì để hù dọa Lưu Trọng Thiên nên buột miệng nói ra câu này... Ngay chính cô cũng cảm thấy ngượng chín mặt.

"Cô nói gì cơ?" Lưu Trọng Thiên không ngờ, Thất Thất lại dám nói ra những lời đại nghịch bất đạo như vậy, đúng là vô lễ, lập tức nổi trận lôi đình, nữ nhân này phải chăng điên rồi, chàng đường đường là Tam Vương gia, những lời thô thiển ấy sao có thể nói ra từ trong miệng một nữ nhân chứ, thật không ra thể thống gì.

"Tôi... Nói là... Là thật đó!" Ngữ khí Thất Thất kiên định nhưng có hơi nói lắp.

"Cô đương uy hiếp bổn vương?"

Lưu Trọng Thiên bỗng nhiên ngồi dậy, quắc mắt nhìn Uy Thất Thất, được lắm, xấu nữ này, dường như trong mắt cô ta, chẳng e sợ bất kể chuyện gì, kể cả tối nay.

https://thuviensach.vn

"Đừng động vào tôi!" Thất Thất nhanh chóng nhảy ra xa, nhìn Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên với vẻ cảnh giác, chỉ cần chàng dám tới đây, Uy Thất Thất tuyệt đối sẽ phản kháng.

"Ha ha..." Lưu Trọng Thiên giũ tung vạt áo ra rồi phá lên cười, vẻ mặt ngông cuồng và ngạo mạn.

"Cười cái gì?" Thất Thất lại lui ra sau một bước, trong lòng có chút thấp thỏm. Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Nữ nhân xấu xí như vậy, bổn vương đâu có hứng thú, trông thấy khuôn mặt này của cô, chỉ cần là nam nhân ai cũng sẽ cảm thấy chán ghét, lẽ nào cô thực sự tin rằng bổn vương muốn cô sao?"

Vóc người Lưu Trọng Thiên cao lớn đứng trước mặt Thất Thất, chàng lạnh lùng siết cằm Thất Thất, soi xét kỹ gương mặt xấu xí của cô, tiếp theo dời tầm mắt xuống phía trước ngực Thất Thất, dọa cô một phen vội che chắn trước ngực.

"Nhìn cái gì? Ê, chẳng phải ngài đã nói không có hứng thú với tôi ư!"

"Ta nhìn xem cô có điểm nào giống với nữ nhân!"

Nói xong câu đó, Lưu Trọng Thiên bật cười ha hả, sau đó sải bước tới trước vách tường đại bản doanh, tháo bội kiếm trên tường xuống, đột nhiên tuốt kiếm ra khỏi vỏ, mũi kiếm sắc lẹm, kiếm khí lạnh băng chiếu lên gương mặt lạnh lùng của Lưu Trọng Thiên, tôn lên vẻ oai phong khác thường.

Uy Thất Thất sợ hãi lùi lại mấy bước, Tam Vương gia sẽ không thẹn quá hoá giận, muốn một kiếm giết chết cô chứ, Vương gia thối chết tiệt này, chẳng phải đã thỏa thuận rồi ư? Hiệp nghị cũng ký kết rồi, sao chàng ta có thể dùng vũ lực ép buộc một nữ nhân chứ? Thất Thất cảnh giác trốn

https://thuviensach.vn

sang một bên, siết chặt nắm tay, định khi cần sẽ liều chết chiến đấu tới cùng.

Nữ thừa kế của Uy Thị đứng trước hai sự lựa chọn, hoặc là chết dưới kiếm của Vương gia tàn bạo, hoặc là khuất phục dưới quyền uy của chàng ta, bất luận kết quả là cái nào, Uy Thất Thất cũng không cam chịu số phận như vậy, sinh mạng cô ở hiện đại, không phải ở Đại Hán.

"Lưu Trọng Thiên, ngài không thể đối phó với nữ nhân tay không tấc sắt được, thế này... Không công bằng!"

"Đối phó với cô, còn cần dùng kiếm của bổn vương sao?"

Lưu Trọng Thiên khinh thường liếc nhìn Thất Thất, đi đến trước giường, nhìn dải lụa màu trắng trải ngay ngắn trên giường, khóe miệng khẽ nhếch, chàng giơ kiếm lên, lia nhanh qua đầu ngón tay, máu tươi lập tức trào ra, từng giọt từng giọt nhỏ xuống dải lụa, đỏ thẫm chói mắt, tựa như lạc hồng của nữ nhân trong đêm đầu...

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Xấu Nữ Như Thế Mê Hoặc Lòng Người

Uy Thất Thất chết lặng người, vốn cho rằng Vương gia muốn cưỡng bức cô, thật không ngờ hóa ra là... Xem ra cô đã hiểu lầm Lưu Trọng Thiên rồi, lẽ nào chàng ta là một chính nhân quân tử?

Uy Thất Thất hoang mang biến sắc, bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, khẩn trương túm lấy tay chàng, tỏ vẻ áy náy nói "Vương gia! Ngài... Ngài, vì sao phải làm mình bị thương vậy!"

"Không như thế, chẳng lẽ cô chịu sao?"

Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nhìn cô, nếu không phải trước đó đã đồng ý với cô, thì lúc này Lưu Trọng Thiên đã ôm cô vào trong lòng rồi, tiếp tục việc dang dở khi còn ở trong sa mạc, nghĩ đến làn da trắng mịn của Thất Thất, đôi môi mềm mại căng mọng, chàng càng thêm buồn bực, tại sao xấu nữ này lại mê hoặc lòng người như thế?

Thất Thất ngượng ngùng cúi đầu xuống, có phần bối rối, có lẽ cách này đích thực là một biện pháp hữu hiệu, nhưng ngón tay kia... Lưu Trọng Thiên rút tay lại, treo bội kiếm về chỗ cũ, lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

"Lên giường của bổn vương ngủ, trước khi Ngô Trung Nghĩa đi, chúng ta phải làm giống như thật!"

"Vậy... Vậy còn ngài?"

"Đương nhiên cũng ngủ trên giường, việc cô cần làm rất đơn giản, đó là hầu hạ bổn vương ngủ, cô sẽ an toàn thôi!"

"Hầu hạ?"

"Đúng, đấm chân, bả vai, nói chung bất kể cách gì cũng được hết, đương nhiên nếu cô bằng lòng tiến xa hơn một chút, thì..." Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Đấm chân!" Uy Thất Thất biết chàng muốn nói gì, vội vàng lui xuống, đề phòng Lưu Trọng Thiên nói ra những lời khiến cô mặt đỏ tía tai.

Lưu Trọng Thiên khẽ mỉm cười, chàng cầm lấy dải lụa trắng có vết máu, ném sang bên mép giường, tự cởi áo khoác ra, nghiêng người nằm trên giường, ánh mắt đùa giỡn nhìn chằm chằm Uy Thất Thất.

"Cô tự mình qua đây, hay là để bổn vương bế cô tới!"

Uy Thất Thất bĩu môi, lê bước chầm chậm tới, ngồi bên giường, vung nắm tay lên nhẹ nhàng đấm bóp, trong lòng thầm nghĩ, không biết khi nào tên Ngô Trung Nghĩa mới rời đi, tốt nhất cần nghĩ ra biện pháp gì đó để hắn nhanh chóng xéo đi, vĩnh viễn không dám xuất hiện trong doanh trại Đại Hán nữa. Tên tiểu nhân đó thật đáng ghét, còn đòi xem "Lạc hồng", nghĩ đến đây sắc mặt cô lại ửng đỏ.

"Nghĩ cái gì mà mặt đỏ lên vậy?" Lưu Trọng Thiên đột nhiên mở miệng.

"Không nghĩ gì cả..."

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất càng đỏ mặt hơn, cô cúi thấp đầu xuống, khuôn mặt đầy sẹo vàng kia cũng khó che giấu được vẻ thẹn thùng của cô. Lưu Trọng Thiên tránh ánh mắt Thất Thất, vẻ ngượng ngùng trong đôi mắt kia suýt nữa khiến tâm hồn chàng xao động. Vì sao nữ nhân xấu xí ấy lại có đôi mắt đẹp mê người tới vậy, khiến lòng chàng vừa mới bình tĩnh trở lại bỗng trào dâng tầng tầng sóng gợn.

Lưu Trọng Thiên ép buộc bản thân nhắm hai mắt lại, không nhìn Uy Thất Thất nữa, từ từ phát ra tiếng ngáy, bàn tay Uy Thất Thất đấm bóp cũng ngày một nhẹ dần đi, xem ra Lưu Trọng Thiên đã ngủ rồi, cô lặng lẽ đứng lên, thầm nghĩ bụng, ngủ trên giường của Tam Vương gia, cô nam quả nữ, quá mạo hiểm.

Uy Thất Thất rón ra rón rén bước ra ngoài bình phong, ngàn vạn lần đừng đánh thức cái tên kia, bằng không sẽ không chuồn được mất.

"Đi đâu đấy?" Bàn tay to lớn của Lưu Trọng Thiên bắt được cánh tay cô, hung bạo kéo giật lại "Lên giường! Nếu bị người khác phát hiện cô nằm ngủ dưới đất, ngón tay ta chẳng phải mất máu vô ích sao, đến lúc đó ta buộc phải dùng lạc hồng thật để báo cáo kết quả đấy!"

Lời Lưu Trọng Thiên nói quả thực đã hù dọa Uy Thất Thất, cô nhanh chóng bò lên giường, ngả người nằm xuống phía trong, nhắm chặt hai mắt lại, không dám ho he thở mạnh.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Ngô Giám Quân Kiểm Tra Lạc Hồng

Lưu Trọng Thiên trở mình ôm cô, nhẹ giọng nói bên tai Thất Thất "Thả lỏng chút đi, bổn vương đường đường là Vương gia Đại Hán, không phải sắc lang như cô nghĩ, nói là làm, ngủ đi!"

"Thật sao?"

"Đương nhiên!"

Uy Thất Thất cảm thấy giọng nói Lưu Trọng Thiên du dương trầm bổng, như sẵn có hiệu lực thôi miên, dần dần cô bắt đầu thả lỏng cảnh giác, hơi thở đều đặn, tay để rất tự nhiên trên giường, ngủ say ngon lành.

Lưu Trọng Thiên vẫn duy trì tư thế này, thật lâu sau, chàng thở dài, cảm thấy mình như bị trúng ma pháp, ngập tràn ảo tưởng với nữ nhân trong lòng. Thoáng ngửi thấy mùi hương thoang thoảng từ mái tóc cô, lúc này Lưu Trọng Thiên có chút hối hận, tại sao lại nghe theo lời một nữ nhân chỉ mới 17 tuổi, tự làm khó mình, chàng không kìm lòng nổi ôm Thất Thất càng chặt hơn.

Thất Thất trở mình, vùi đầu vào trong ngực Lưu Trọng Thiên, trong nháy mắt người cũng thuận đà nép vào trong lòng chàng, cơ thể thơm tho

https://thuviensach.vn

mềm mại khiến Lưu Trọng Thiên nhất thời khí huyết sôi trào, dục vọng ùn ùn kéo đến, chàng rõ ràng cảm nhận được chàng đã rước một cục nợ vào thân, động chạm không được, bỏ đi không xong.

Lưu Trọng Thiên đẩy Thất Thất ra xa mình, ủ dột ngồi dậy, xem ra đêm nay chàng đừng nghĩ tới việc ngủ ngon, nữ nhân bên người cũng không phải mỹ nhân, rốt cuộc tại sao chàng lại phiền não nhỉ?

Uy Thất Thất ngủ một giấc yên ổn, uể oải vươn vai duỗi người, mơ hồ nghe thấy có tiếng người nói chuyện trong đại bản doanh, vì thế lập tức ngồi bật dậy. Giờ mới nhớ ra, đêm qua cô ngủ trên giường của Vương gia, Thất Thất khẩn trương nhìn lại mình, rất may y phục trên người vẫn còn nguyên, xem ra Vương gia thực sự tuân thủ giao ước, cô đã xem thường nam nhân này rồi.

"Vương phi? Vẫn chưa dậy sao?" Ngô Trung Nghĩa đứng ngoài lều khẽ hỏi.

"Ngô giám quân dậy sớm thật đấy!" Tam Vương gia cất giọng lạnh lùng đáp.

"Không sớm, không sớm, là Vương gia mới cưới, cho nên mới dậy muộn thôi!"

Uy Thất Thất lúc này chợt nhớ ra, Ngô Trung Nghĩa sáng sớm tới đại bản doanh, mục đích là muốn xem "Lạc hồng", cô bắt đầu khẩn trương tìm kiếm dải lụa kia, phát hiện Tam Vương gia đã trải tấm lụa trắng dính lốm đốm máu ở trên giường. Thất Thất bỗng đỏ mặt, nhanh chóng nhảy xuống giường, sửa sang lại quần jean và áo phông, bước ra khỏi bình phong.

Lưu Trọng Thiên liếc nhìn Uy Thất Thất, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, cô vẫn làm bộ như thật, lúc này hai gò má ửng hồng, khiến người ta cứ suy nghĩ miên man, nếu nói ra chuyện giữa bọn họ chỉ là giả, cũng chẳng ai thèm tin.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên tiếp tục cúi xuống đọc cuốn sách đang cầm trong tay, hoàn toàn không xem Ngô Trung Nghĩa để vào mắt, biết tên tiểu nhân kia khi trông thấy lạc hồng giả, nhất định sẽ hài lòng rời đi. nguồn TruyenFull.vn

"Vương phi đã dậy rồi!" Ngô Trung Nghĩa trưng ra bộ dáng nịnh hót, sau đó liếc mắt ra hiệu cho binh lính phía sau, căn dặn "Mau đi thu dọn giường chiếu giúp Vương phi!"

"Vâng!" Binh lính cúi đầu trả lời, đi ngang qua Thất Thất, tiến ra sau bình phong.

Uy Thất Thất bực tức đi tới trước người Ngô Trung Nghĩa, hung hăng trừng mắt nhìn hắn, vừa thẹn vừa cáu bỏ chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Lưu Đại Thúc?

Binh lính cúi đầu đi ra, Ngô Trung Nghĩa lập tức sáp lại gần, hai người thì thầm với nhau một hồi, Ngô Trung Nghĩa hài lòng gật đầu, sau đó cười ha hả, dùng loại ánh mắt cực kỳ khinh thường nhìn Lưu Trọng Thiên, vậy mà thực sự có lạc hồng a, thật không ngờ!

“Vương gia xem ra có chút mệt mỏi, chắc hẳn đêm qua rất vất vả, không được nghỉ ngơi tốt a, vậy tại hạ sẽ không quấy rầy nữa!”

Ngô Trung Nghĩa quan sát Lưu Trọng Thiên tỉ mỉ, trong lòng không khỏi nổi lên đắc ý. Lưu Trọng Thiên vốn dĩ tự cho mình thanh cao nhưng cũng chỉ được tới thế, bất luận xấu hay đẹp, ai cũng không từ chối a, đáng đời cái đồ ngạo mạn lấy phải một người cực kỳ xấu xí, chẳng trách thấy hắn có vẻ lạnh nhạt.

Lưu Trọng Thiên chăm chú nhìn thư tín, ánh mắt chẳng hề ngó lên lần nào, căn bản là coi thường sự tồn tại của hắn. Ngô Trung Nghĩa không thấy được vẻ mặt Lưu Trọng Thiên ủ rũ, đành hậm hực rời khỏi đại trướng.

Ngô Trung Nghĩa vừa mới đi, Lưu Trọng Thiên liền tức giận đứng lên, ban hôn cho hắn với một xấu nữ, vậy mà hoàng huynh cũng nghĩ ra được. Hiện tại chỉ là một tên vô sỉ Ngô Trung Nghĩa cười nhạo hắn, sau này

https://thuviensach.vn

không biết có bao nhiêu hoàng thân quốc thích Đại Hán ngấm ngầm chỉ trỏ soi mói Lưu Trọng Thiên nữa đây.

Uy Thất Thất – người khiến hắn vừa thương hại vừa muốn vứt bỏ, vừa yêu vừa giận, một nữ nhân thần bí kỳ lạ, có lẽ đây là nhân duyên định mệnh, hắn phải lấy một Vương phi xấu xí?

Lưu Trọng Thiên đang nghĩ tới Uy Thất Thất thì Uy Thất Thất liền chạy vào đại trướng, chìa tay ra hướng về phía Lưu Trọng Thiên.

“Vương gia, cho ta chút bạc!”

“Bạc?”

“Đúng, nhiều một chút!”

“Ngươi cần bạc để làm gì?”

“Có việc!”

Vẻ mặt Uy Thất Thất nũng nịu bước tới bên người Lưu Trọng Thiên, túm lấy cánh tay hắn, vừa lắc lắc vừa khẩn cầu.

“Vương gia, cho đi mà, nén bạc to một chút!”

“Nén bạc to?” Lưu Trọng Thiên thiếu chút nữa cười phá lên, cái gì mà lại gọi là bạc to, cũng khó trách, chưa từng thấy nữ nhân nào giống Thất Thất tới vậy, phỏng chừng từ trước tới nay chỉ thấy qua một ít bạc vụn mà thôi.

Lưu Trọng Thiên thực sự không chịu nổi việc Thất Thất làm phiền như thế, đành phải bất đắc dĩ lấy ra hai thỏi bạc, vừa mới chìa ra, Thất Thất liền nhanh chóng đoạt lấy, vui mừng đùa giỡn, Lưu Trọng Thiên nghi hoặc nhìn Uy Thất Thất, cô sẽ không giống như những nữ nhân khác tham tiền

https://thuviensach.vn

bạc chứ? Ở trong quân doanh, thân là Vương phi của Lưu Trọng Thiên, cô muốn cái gì sẽ có cái đó, còn cần bạc để làm gì?

Uy Thất Thất đem bạc cất đi, hưng phấn kiễng chân lên, nhanh như gió hôn một cái trên má Lưu Trọng Thiên "Cám ơn Lưu đại thúc!" Nói xong vui vẻ chạy ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên được hôn bất ngờ, sắc mặt có phần hoảng hốt, ngây ngẩn ngồi trước thư án, lấy tay vuốt hai gò má, bỗng nhiên bật cười, cám ơn Lưu đại thúc? Tiểu cô nương này chẳng lẽ thấy mình già như vậy sao?

Uy Thất Thất nữ nhân này, thực sự lớn mật làm càn, dám ban ngày ban mặt hôn hắn, khiến hắn không hề chuẩn bị trước. Song Lưu Trọng Thiên vẫn rất vui mừng, Uy Thất Thất thực sự rất đặc biệt, làm càn đáng yêu.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Lần Đầu Đùa Giỡn Ngô Giám Quân

Uy Thất Thất âm thầm đắc ý, xem ra trong lòng nghĩ đến ai thì người đó liền tới, từ xa xa Ngô Trung Nghĩa dẫn theo một binh lính đương đi tới. Thất Thất lập tức nghênh đón, giả bộ lén lút, nhìn trái nhìn phải, quả nhiên khiến cho Ngô Trung Nghĩa chú ý.

“Vương phi, sao lại nhàn rỗi thế này, hôm qua mới thành thân, không ở cùng Vương gia sao?”

Thất Thất cố ý khẩn trương chắp tay ra sau lưng, ngoài mặt cười nhưng tâm không cười, nhìn Ngô Trung Nghĩa.

“Vương gia…… Hắn đương bận, sao ta có thể quấy rầy hắn chứ, đúng rồi, Ngô giám quân, người Hung Nô quả thực rất giàu có a!”

“Nghĩa là sao?” Ngô Trung Nghĩa nhìn chằm chằm Thất Thất, truy hỏi gắt gao, Uy Thất Thất này nhất định có chuyện gì giấu giếm hắn, hơn nữa tay Thất Thất đang giấu ở phía sau, nhất định có âm mưu xấu xa mờ ám gì đó “Vương phi, ngươi đương giấu gì vậy?”

Thất Thất xòe tay ra, trong tay là hai thỏi bạc trắng lóa, sau đó nhỏ giọng nói với Ngô Trung Nghĩa “Ở doanh trại phía sau sa mạc, ta phát hiện

https://thuviensach.vn

có rất nhiều quân Hung Nô khi chạy trốn thì đánh rơi bạc, những người đó chỉ lo giữ mạng chứ không cần tiền của."

Ngô Trung Nghĩa bán tín bán nghi nhìn Uy Thất Thất, không biết nữ nhân xấu xí này nói thật hay giả, nhưng thỏi bạc này là thật, ước chừng từng cái kia đủ một thỏi.

"Sao có thể thế được?" Ngô Trung Nghĩa giảo hoạt bật cười.

"Sao lại không, chúng ta khi đó hỏa thiêu doanh trại Hung Nô, những người Hung Nô ấy vì bảo toàn tính mệnh, hốt hoảng bỏ chạy, binh lính chúng ta nhặt được không ít thứ tốt đâu? Bạc là ta mới từ phía sau sa mạc phát hiện ra! Nhưng Tam Vương gia hiện tại không cho ta chạy ra bên ngoài nên ta không thể đi nữa!"

"Đúng vậy, đúng vậy!" Ánh mắt Ngô Trung Nghĩa đảo qua đảo lại "Vừa mới thành thân, Vương gia nói thế cũng không có gì sai đâu!"

Uy Thất Thất cảm thấy Ngô Trung Nghĩa thực sự là một tên vô sỉ, rõ ràng đương nhạo báng Lưu Trọng Thiên cưới 1 nữ nhân xấu xí làm Vương phi, nếu không dạy dỗ hắn một chút thì thật có lỗi với ông trời! Thất Thất cười ha hả cho bạc vào trong túi y phục, chỉ chỉ về phía đại trướng.

"Ta đi tìm Vương gia, bằng không chốc nữa sẽ bị giáo huấn!"

Thất Thất vừa định đi, Ngô Trung Nghĩa gọi cô lại "Ngươi sẽ không bẩm báo chuyện bạc này với Vương gia chứ"

"Ta không nói đâu! Vương gia kỷ luật nghiêm minh, không cho phép chúng ta chạy khắp nơi!" Thất Thất ra vẻ sợ hãi, hướng về phía Ngô Trung Nghĩa khoát tay áo, nhanh chóng xoay người chạy mất.

Ngô Trung Nghĩa nhìn bóng dáng Thất Thất, âm thầm bật cười, Vương phi này chẳng những xấu, còn ngốc nghếch, Lưu Trọng Thiên cũng

https://thuviensach.vn

thật là đáng thương.

Uy Thất Thất hả lòng hả dạ trở về đại trướng của Lưu Trọng Thiên, phát hiện Tam Vương gia đang ở chỗ này chán ngán nhìn đống thư tín, người này, không có chiến sự, thì không có việc gì khác để làm sao?

Thất Thất bước tới, đem bạc đặt trên thư án trước mặt Lưu Trọng Thiên "Sứ mệnh của bạc kết thúc!"

"Ngươi lại làm trò quái quỷ gì thế, tốt nhất đừng để ta tóm được, dù cho ngươi là Vương phi, cũng phải tuân thủ phép tắc trong quân!" Lưu Trọng Thiên thu bạc về, nghiêm giọng nói.

"Biết rồi, ta biết rồi, sau này kiên quyết không thể để ngươi đánh mông ta nữa"

"Đánh mông?" Lưu Trọng Thiên nhíu mày, trước đây có thể đánh cô hai mươi quân trượng, đó là bởi vì không biết cô là nữ nhân, giờ đây biết cô là nữ nhân rồi, dù cho tái phạm sai sót gì, phỏng chừng Lưu Trọng Thiên cũng không hạ thủ, hơn nữa cô hiện tại đã là Vương phi của hắn, càng không thể đánh.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Sa Mạc Hắc Tốc Xà

"Vương gia……" Thất Thất niềm nở ghé vào trên thư án của Lưu Trọng Thiên, giật lấy mấy bức thư tín trên tay Lưu Trọng Thiên, ép buộc hắn nhìn mình "Trong sa mạc này có rắn không?"

"Có!" Lưu Trọng Thiên vừa muốn đoạt lại thư, Thất Thất liền nhanh tay chộp được thư tín, quăng sang một bên, Lưu Trọng Thiên có phần bực bội, Uy Thất Thất này rốt cuộc muốn làm gì?

"Giúp ta bắt một con!" Thất Thất lay lay cánh tay hắn, lại giả bộ làm nũng.

"Kêu binh lính đi bắt!"

"Ta hiện tại là Vương phi, như thế sẽ ảnh hưởng không tốt, người khác cho rằng ta bị điên mất, ngươi giúp ta bắt đi!"

"Uy Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên nhìn cô mất hứng, không biết tại sao hôm nay Thất Thất lại kỳ quái như vậy, lúc nãy thì cần bạc, bây giờ thì lại muốn bắt rắn.

https://thuviensach.vn

“Vương gia……” Thanh âm Thất Thất trở nên ôn nhu, thanh âm kia…… Nhất thời khiến Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ.

“Ngươi thực sự không có cách nào bắt sao!”

Lưu Trọng Thiên đứng lên “Ngộ nhỡ gặp phải rắn độc, ta liền đem ngươi cho rắn độc ăn!”

“Vương gia quả là ác độc!” Thanh âm Thất Thất cố ý chần chừ, giọng nói đầy mị lực thêm cả nịnh hót. Lưu Trọng Thiên gần như bật cười, thật có chút không quen với việc cô bỗng nhiên có bộ dáng của một tên tiểu vô lại.

Thấy Lưu Trọng Thiên đã đồng ý rồi, Thất Thất vui mừng kéo tay Lưu Trọng Thiên, lôi hắn đi về phía ngoài đại trướng. Đôi tay Thất Thất vô cùng mềm mại, Lưu Trọng Thiên có phần say mê loại cảm giác bị lôi kéo thân mật này, mau chóng rời đại trướng. Lưu Trọng Thiên không muốn bỏ tay ra khỏi Thất Thất, bước nhanh ra ngoài.

Trên lưng Thất Thất khoác theo túi sách, cô nghi hoặc nhìn Lưu Trọng Thiên, không biết nam nhân giống như hắn ở xã hội hiện đại, liệu có nữ nhân nào thích hay không, bảo thủ, khắt khe, chủ nghĩa đại nam tử…… (Sò: vô số fan-girl đang ở đây nè Thất muội, sư huynh ta cực kỳ ga-lăng còn j nữa hí hí Yahoo)

Uy Thất Thất thề rằng, với tư cách là nữ thừa kế của Uy thị, cô tuyệt đối sẽ không thèm liếc nhìn hắn, thế nhưng tình thế hiện nay đã khác, ăn nhờ ở đậu, nhân sinh không quen, còn phải ở dưới bóng vị đại ca này.

Hai người rất nhanh ra tới doanh trại, vào trong sa mạc, Lưu Trọng Thiên dẫn Uy Thất Thất đi tới chỗ có cây xương rồng và đống đá bừa bộn, sau đó nhắc nhở cô “Ta bắt rắn, ngươi đứng bên cạnh nhìn!”

“Tuân lệnh, Vương gia đại thúc!”

https://thuviensach.vn

“Rõ là cô nàng nghịch ngợm!”

Lưu Trọng Thiên cúi người xuống, quan sát tỉ mỉ, sau đó nhỏ giọng nói “Kích thước vừa phải, vảy dài nhẵn bóng phát sáng và đôi mắt nho nhỏ, toàn thân là màu đen hoặc màu xám đậm, còn gọi là đại tiên xà! Không độc, có thể bắt!”

Vừa dứt lời, Lưu Trọng Thiên nhanh chóng vươn tay, nhẹ nhàng vung lên, một con rắn màu xám đen mềm nhũn bất động ở trên sa mạc, Lưu Trọng Thiên thu nhặt lấy con rắn.

“Cho ngươi này, không biết ngươi cần rắn để làm gì?”

Thất Thất phấn khởi mang con rắn thả vào trong túi sách, đột nhiên mở to hai mắt. Nhìn khe hở chỗ tảng đá.

“Vẫn còn một con, ta tới bắt!” Nói xong chạy tới phía trước Lưu Trọng Thiên, tay vươn về phía con rắn đó, Thất Thất rất đắc ý, chẳng phải chỉ cần vung tay túm lấy đuôi rắn sao? Cô vừa được học xong.

“Đợi đã!” Lưu Trọng Thiên cực kỳ sợ hãi, ôm vội lấy eo Thất Thất, tay Thất Thất chưa kịp chạm đến con rắn kia, đã bị Lưu Trọng Thiên ôm gọn, cùng lăn về phía bên cạnh. Con rắn thè lưỡi ra, hối hả lao tới, nhưng không cắn trúng mục tiêu, lại lùi về khe hở trong tảng đá.

Thất Thất toàn thân dính đầy cát, bực tức đánh Lưu Trọng Thiên.

“Đồ tồi, sắp bắt được đến nơi, ngươi làm gì vậy? Lại còn chiếm tiện nghi của ta.”

“Đó là sa mạc hắc tốc xà, có kịch độc! Ngươi điên thật rồi!”

“Gì cơ? Chẳng phải giống hệt con rắn ngươi vừa mới bắt sao?”

https://thuviensach.vn

“Phần đầu có khác nhau, đó là loại rắn hổ mang, Uy Thất Thất, ngươi chừng nào thì mới nghe lời ta vậy! Ngươi nữ nhân này!”

Lưu Trọng Thiên giữ chặt cằm Uy Thất Thất, vẻ mặt đầy tức giận. Con rắn kia chỉ cần chạm vào Thất Thất, thì đừng nghĩ tới việc sống sót rời khỏi sa mạc, trong cơn thịnh nộ, Lưu Trọng Thiên lại có phần lo sợ. Hắn thương tiếc nhìn Uy Thất Thất, sợ hãi với việc để mất cô như vậy, có lẽ ở một nơi nào đó, đã sắp đặt duyên phận của bọn họ, khiến hắn không thể không bận tâm về nữ nhân này.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Nụ Hôn Nhẹ Tựa Lông Hồng

Thất Thất nghe Lưu Trọng Thiên nói thế, cũng khiếp vía, ai biết đầu rắn còn có sự khác biệt chứ, chẳng phải cùng màu xám đen sao? Vì thế cô nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ tủi thân, không dám ho he nữa, mang dáng dấp của một người đã làm sai chuyện gì đó.

Lưu Trọng Thiên đỡ cô đứng dậy khỏi mặt cát, nhẹ nhàng ôm vào trong lòng "Sau này nhất định phải nghe lời, không được như vậy nữa, bổn vương vừa rồi bị cô hù chết đấy!"

"Nghe lời, tôi nghe lời!"

Thất Thất ngoan ngoãn dựa vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, cô biết mình vừa lỗ mãng thiếu chút nữa phạm sai lầm, đành phải giả bộ như một chú chim nhỏ nép vào người khác, đôi mắt sáng ngời, mang vẻ quyến rũ, khiến Lưu Trọng Thiên mê muội tức thì.

Song chuyện phát sinh kế tiếp, Thất Thất cũng không rõ tại sao lại như vậy. Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt cánh môi Thất Thất, không kìm lòng nổi cúi đầu xuống, hôn cô, nụ hôn đó dịu dàng nhẹ tựa lông hồng, khiến trong lòng Uy Thất Thất chợt dâng lên cảm xúc ấm áp.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên tiếp tục vuốt ve xuống cổ Thất Thất, hôn ngày một sâu thêm. Thất Thất đã không còn bó ngực nữa, chống đỡ yếu ớt phía trước người chàng, khiến ngọn lửa dục vọng của chàng nhanh chóng bùng phát. Chàng tất nhiên nảy sinh ham muốn mãnh liệt, muốn chiếm đoạt nữ nhân trong lòng.

Chàng là Vương gia, cô là Vương phi của chàng, để cô thỏa mãn dục vọng của chàng, chẳng có gì đáng trách, vốn là lẽ đương nhiên. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

Uy Thất Thất cảm thấy nụ hôn kia càng ngày càng điên cuồng, thân hình Lưu Trọng Thiên cao lớn, oai phong gần như ôm gọn lấy cô, bàn tay to lớn tùy ý vuốt ve bộ ngực cô qua lớp quần áo.

Uy Thất Thất ngượng chín mặt cố giãy thoát khỏi vòng tay của Lưu Trọng Thiên, nhanh chóng chạy về hướng doanh trại. Chỉ còn lại mình Lưu Trọng Thiên đứng ngẩn ngơ trong sa mạc, chuyên chú trông theo bóng dáng Thất Thất, bất đắc dĩ thở dài. Sao chàng lại có ý nghĩ không an phận với xấu nữ này chứ, còn không kìm lòng nổi mà hôn cô, thậm chí giờ này khắc này luôn nghĩ đến cô nữa? Tất cả là do ánh mắt kia đã mê hoặc chàng.

Đêm hôm đó, Thất Thất đã sớm trốn ở trong giường, trong lòng có chút thấp thỏm lo âu, sẽ không động lòng với cái tên Tam Vương gia lạnh lùng kia chứ, không thể nào, Uy Thất Thất cảnh cáo chính mình, tuyệt đối không được yêu bất kể một ai ở Đại Hán, cô là Uy Thất Thất ở xã hội hiện đại văn minh, Đại Hán không phải nơi cô thuộc về, cho nên lúc rời khỏi đây không muốn phải bận tâm chuyện gì.

Nhưng Thất Thất vừa nghĩ đến việc rời khỏi Đại Hán, thì bỗng có cảm giác không nỡ, bắt nguồn từ chính Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên. Nụ hôn chết tiệt, tại sao Lưu Trọng Thiên nhất định phải trêu chọc cô, một nữ nhân xấu xí, lẽ nào chàng ta không cảm thấy chán ghét sao?

https://thuviensach.vn

Đương nghĩ tới cảm giác phiền lòng này thì Lưu Trọng Thiên tiến vào bình phong, Thất Thất lập tức nhắm mắt lại, vờ ngủ say. Lưu Trọng Thiên đứng một lúc trước giường, sau đó lặng lẽ đi tới trước thư án đọc sách, Uy Thất Thất lúc này mới thả lỏng tâm tình, bất tri bất giác chìm vào giấc ngủ.

Nửa đêm, Thất Thất bị tiếng nói chuyện của binh lính bên ngoài lều làm thức giấc, Lưu Trọng Thiên hình như ngủ khá say, chàng cũng nghe thấy tiếng động đó, mở choàng mắt ra.

Thất Thất lúc này mới phát hiện, cánh tay Lưu Trọng Thiên đang khoác lên người cô, thân mật ôm lấy cô, xem như cô thực sự trở thành Vương phi của chàng. Lưu Trọng Thiên rõ ràng đương chiếm tiện nghi của cô, nghĩ đến đây không khỏi nhíu mày.

Bên ngoài đại bản doanh một binh lính lớn tiếng bẩm báo "Vương gia, nửa đêm mà Ngô giám quân vẫn chưa về, mất tích rồi!"

"Khi nào thì phát hiện ra?" Giấc ngủ của Lưu Trọng Thiên bị quấy rầy, bực mình ngồi thẳng dậy, vội vã mặc y phục vào, ra khỏi bình phong, ngạc nhiên nhìn binh lính kia, Ngô Trung Nghĩa lại đang làm trò quái gì đây.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Đem Mông Giấu Đi

Binh lính tiếp tục bẩm báo "Người hầu của Ngô giám quân không dám đến quấy rầy Vương gia, đã âm thầm tự đi tìm một đêm. Sa mạc rất tối, chúng thần không dám mạo muội ra ngoài tìm, sợ lạc đường! Thật sự là không có cách nào mới đến bẩm báo với Vương gia!"

"Rõ là một tên thành sự bất túc, bại sự hữu dư!" [việc thành công thì không thấy đâu, hỏng việc thì nhiều]

Lưu Trọng Thiên bực bội quan sát sắc trời "Đợi tới lúc hừng đông hãy đi tìm tiếp, hiện tại tối đen như mực, ngươi thông báo cho binh lính chuẩn bị trước đi!"

"Vâng, thưa Vương gia!" Binh lính trả lời rồi lui xuống.

Uy Thất Thất sờ sờ đầu, đột nhiên nghĩ ra, cái tên giảo hoạt kia chắc chắn đã trúng kế, phỏng chừng đã rơi xuống hố cát rồi, vì thế trốn ở phía sau bình phong không nhịn được khẽ bật cười.

Lưu Trọng Thiên kỳ quái trở về bình phong, nghi hoặc nhìn Uy Thất Thất, Thất Thất lập tức ngưng cười, nằm ở chỗ đó giả bộ như không có việc gì. Bộ dáng cô đương cười trên nỗi đau của người khác khiến Lưu Trọng

https://thuviensach.vn

Thiên càng thêm nghi hoặc, hắn tiến đến trước giường, dùng sức buộc Uy Thất Thất phải trở mình, xoay mặt cô về phía hắn, lòng tràn đầy nghi ngờ khi nhìn vào ánh mắt Thất Thất.

"Ngươi lại đang làm trò quỷ gì vậy? Phải chăng cái mông muốn lĩnh hai mươi quân trượng thì mới nói?"

Thất Thất trở mình bò dậy, lớn tiếng nói "Chuyện đó không trách ta được, là do hắn tham, cho nên mới trúng kế!"

"Ngươi nói gì cơ?" Lưu Trọng Thiên liền đoán được trong lòng Thất Thất có điều gì ám muội, quả là bị đoán trúng "Hắn là giám quân do Hoàng Thượng phái tới, không thể quá đáng, mau nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì?"

Thất Thất bĩu môi, không phục nói "Ta mượn ngươi bạc, nói với hắn ở sa mạc phía sau doanh trại, có rất nhiều bạc do người Hung Nô khi bỏ chạy đã đánh rơi, hắn liền tin, có thể đã sa vào trong hố cát mà trước đó ta đào. Nhưng đó chỉ là suy đoán của ta, có lẽ hắn đương vui vẻ, xuyên qua tới một triều đại nào đó cũng không biết chừng"

"Uy Thất Thất! Ngươi có biết mình đang làm gì hay không? Ngươi thực sự là……" Lưu Trọng Thiên không biết phải trách mắng Uy Thất Thất ra sao, hắn bước nhanh ra ngoài quân doanh, phỏng chừng dẫn người đi cứu cái tên không hay ho kia.

Uy Thất Thất làm sao còn dám đi ra ngoài xem náo nhiệt, trốn ở ngoài cửa đại trướng, nhìn ngó xung quanh. Quả nhiên chỉ một lát sau, trong doanh trại đèn đuốc sáng trưng, Ngô Trung Nghĩa được vài binh lính khiêng trở về, khắp mặt và đầu tóc dính đầy cát vàng, không ngừng rên rỉ, bộ dáng vô cùng thảm hại, Thất Thất nhanh chóng chạy về đại trướng, trốn ở trên giường, nhắm hai mắt lại thật chặt.

https://thuviensach.vn

Đáng đời, đồ khốn, nếu không phải Lưu Trọng Thiên đoán được, Thất Thất dự định để cái tên kia nán lại đó hai ngày, ai bảo hắn lúc nào cũng gây chuyện thị phi, hãm hại Vương gia, bức cô thành thân, còn muốn xem lạc hồng gì đó nữa chứ.

Trong đại trướng, tiếng bước chân của Lưu Trọng Thiên vang lên, càng ngày càng gần, Thất Thất khẩn trương lấy tay bịt chặt lỗ tai, kéo chăn chùm kín đầu, giả bộ đang ngủ.

Lưu Trọng Thiên giật tung chăn lên, lôi Uy Thất Thất dậy "Ta đã nói rồi, không cho phép nội chiến, ngươi lại dám trêu chọc quân mình!"

"Ta…… Ta không có đánh hắn, cũng không có bức hắn, càng không xúi giục hắn, là hắn tự đi đó chứ!" Thất Thất sợ hãi ngụy biện, trong lòng không ngừng nghĩ bụng, hiện tại dù sao Thất Thất cũng là Vương phi, Vương gia không phải muốn đánh mông cô chứ. Cô theo bản năng lùi sâu vào trong giường trốn, đem mông giấu đi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Lần Hai Đùa Giỡn Ngô Giám Quân

Lưu Trọng Thiên nhìn bộ dáng kia của Thất Thất, vừa bực mình vừa buồn cười, xem ra quả thực sợ hãi bị đánh đòn.

“Trước hết ngươi tự mình nghĩ xem nên giải thích sao cho hợp lý, ta có thể không truy cứu, nhưng tên Ngô Trung Nghĩa kia nếu muốn truy cứu, ta nhất định phải trừng phạt ngươi!”

“Hắn sẽ không nói đâu, đây gọi là người câm ăn hoàng liên [vị thuốc đông y], có nỗi khổ nói không nên lời! Ai bảo hắn tham của, ha ha!”

Thất Thất bật cười bí hiểm, nỗi tức giận của Lưu Trọng Thiên cũng tan biến, kinh ngạc nhìn nữ nhân này. Cô là nữ nhân cực kỳ thông minh, giỏi lợi dụng điểm yếu của Ngô Trung Nghĩa để tiến hành dụ dỗ, lần này quả thực khiến Ngô Trung Nghĩa nếm đủ mùi khổ sở.

“Chuyện này, nếu Ngô Trung Nghĩa không truy cứu, thì xem như bỏ đi, nhưng không được phép có lần sau!”

Lưu Trọng Thiên vỗ nhẹ vào đầu cô, rời khỏi giường, đi ra đại trướng, phỏng chừng đi xem tình hình tên khốn Ngô Trung Nghĩa thế nào rồi.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất chu cái miệng nhỏ nhắn lên, Ngô Trung Nghĩa, đừng tưởng rằng như vậy là xong. Nếu hắn còn chưa lập tức cuốn xéo về kinh đô thì sẽ biết tay Thất Thất, sa hố cát mới chỉ là sự cảnh cáo nho nhỏ mà thôi.

Uy Thất Thất vuốt cằm suy nghĩ, vừa rồi bộ dáng tên Ngô Trung Nghĩa kia quá thảm hại, trở về rồi nhất định sẽ tắm rửa. Thất Thất bỗng nhiên ngồi bật dậy, mau chóng xuống giường, lưng đeo túi sách bỏ chạy ra ngoài, quả nhiên trông thấy hai binh lính đang mang một thùng gỗ to, hơi nóng bốc lên nghi ngút, đi về hướng lều trại, Thất Thất niềm nở bước tới.

“Đây là nước cho Ngô giám quân chuẩn bị tắm rửa sao?”

“Đúng vậy, giám quân bị rơi vào trong hố cát, toàn thân đều dính cát!” Binh lính giải thích.

“Ờ, vậy thật xui xẻo a!” Thất Thất khẽ mỉm cười, sau đó bỗng nhiên chỉ vào phía sau binh lính “Đó là ai?”

Hai tên binh lính vội vàng quay đầu lại nhìn, ánh mắt tìm kiếm một hồi lâu, cũng không thấy bất kỳ ai, sau đó kỳ quái nhìn Uy Thất Thất.

“Thất tướng quân, ngươi trông thấy gì vậy?”

“Ta hình như nhìn nhầm, các ngươi đương bận, ta về đây!” Thất Thất đắc ý nhìn thoáng qua thùng gỗ, vui sướng chạy về đại trướng.

Lưu Trọng Thiên ngồi trong lều trại của Ngô Trung Nghĩa, Ngô Trung Nghĩa uống nước ừng ực. Lúc này đây, hắn thật muốn tìm Lưu Trọng Thiên tính sổ, nhưng lại cảm thấy rất mất mặt, chỉ có thể hầm hừ tức giận trừng mắt với Tam Vương gia, một câu cũng không thèm nói.

Lưu Trọng Thiên mở lời trước, cố ý giả bộ như không biết chuyện gì, chế nhạo Ngô Trung Nghĩa.

https://thuviensach.vn

“Nơi này ban đầu vốn là doanh trại Hung Nô, vùng lân cận hắn là có rất nhiều quân Hung Nô ở lại mai phục, sau này Ngô giám quân tốt hơn hết không nên tùy ý đi lại!”

Lưu Trọng Thiên nhìn bộ dáng kia của Ngô Trung Nghĩa thật cảm thấy mắc cười, Uy Thất Thất có thể nghĩ ra biện pháp này trêu chọc hắn, quả đúng là thông minh, tiểu nhân tham tài tham sắc, bằng không sao nếm đủ mùi khổ sở như vậy.

“Ngô đại nhân, nước đã chuẩn bị chu đáo” Một binh lính mang thùng gỗ đặt ở phía sau bình phong.

Ngô Trung Nghĩa lòng tràn đầy mất hứng, sắc mặt đỏ bừng, nữ nhân Uy Thất Thất này, thật quá nham hiểm, sao cô ta có thể làm như vậy chứ. Hắn vừa nghĩ vừa uể oải bước tới phía sau bình phong, cởi quần áo, miệng vẫn oán trách “Chẳng qua chỉ tùy ý đi dạo chút, đâu biết được lại có hố cát chứ!”

Tiếp đó truyền đến tiếng nước, phỏng chừng đã nhảy vào thùng gỗ tắm rửa. Lưu Trọng Thiên đứng lên, cũng coi như hắn đã trấn an được cái tên kia, khi đã giải quyết xong chuyện của mình, hắn vừa mới xoay người, chợt nghe thấy tiếng thét chói tai của Ngô Trung Nghĩa.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Ngô Trung Nghĩa Sợ Hãi Ngất Đi!

Lưu Trọng Thiên cùng binh lính chạy tới phía sau bình phong, phát hiện Ngô Trung Nghĩa đã sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, ngất đi, trong tay hắn đương cầm một con rắn màu đen, là một con đại tiên xà.

Đám binh lính ngay lập tức lao tới khiêng Ngô Trung Nghĩa ra, cái tên đó toàn thân đã mềm nhũn, đặt hắn nằm trên giường, người vẫn như cũ chưa hề tỉnh lại.

Lưu Trọng Thiên nhanh chóng căn dặn binh lính đi gọi quân y, sau đó bước nhanh tới phía trước bồn tắm, cầm con đại tiên xà kia lên, đây chẳng phải là con rắn mình đã giúp Uy Thất Thất bắt sao? Lẽ nào……

Uy Thất Thất buồn chán nằm ở trên giường, tưởng tượng xem Ngô Trung Nghĩa sau khi phát hiện ra con rắn kia sẽ có bộ dáng gì: thét chói tai, sau đó té xỉu? Đáng tiếc cô không trông thấy được, thật lấy làm tiếc a, bỏ lỡ mất cảnh tượng đặc sắc như vậy.

“Uy Thất Thất!” Thanh âm của Lưu Trọng Thiên vang lên bên tai cô, Thất Thất lập tức xoay người lại, phát hiện Lưu Trọng Thiên đứng ở trước giường, vẻ mặt vô cùng giận dữ, Thất Thất liền đoán ngay ra, cái tên Ngô Trung Nghĩa đó phỏng chừng té xỉu thật.

https://thuviensach.vn

Thất Thất bèn dịu dàng nhìn Lưu Trọng Thiên, nũng nịu sáp lại gần, choàng tay qua cổ Lưu Trọng Thiên "Vương gia, ngươi hù chết người ta, bỗng dưng phát hỏa như vậy, ta lại làm sao ư?" (Pig: là mỹ nhân kế a ~~~ Sò: nàng nhầm hử, xấu nữ kế chứ)

Lưu Trọng Thiên ngửi thấy hương thơm nhẹ thoảng qua trên người Thất Thất, cũng cảm giác được thân thể mềm mại đang kề sát vào hắn. Trong chốc lát, thiếu chút nữa quên mất mục đích đến tìm cô, quả là một nữ nhân quỷ kế đa đoan, có ý đồ phân tán lực chú ý của hắn, Lưu Trọng Thiên ngay lập tức trấn tĩnh tâm tình đôi chút.

"Ngươi đem rắn thả vào trong nước tắm của Ngô Trung Nghĩa? Có phải hay không?"

"Không có, ta ngủ suốt từ nãy mà!" Thất Thất kiên quyết phủ nhận, vẻ mặt giống người vô tội.

"Là đại tiên xà, lúc ban ngày ta giúp ngươi bắt!"

"Đại tiên xà không phải chỉ có mỗi con đó, nói không chừng ban nãy ở đâu chui vào cũng nên?"

"Ngươi đã nói như vậy, thì bây giờ hãy mang con ta bắt ra đây!" Lưu Trọng Thiên bực tức nói, nữ nhân này còn dám ngụy biện, nói dối mà sao không chớp mắt.

"Ăn mất rồi!" Thất Thất nói dứt khoát.

"Ăn rắn?"

"Đúng! Rắn bị ta ăn vào trong bụng rồi." Thất Thất đưa miệng đến trước mặt Lưu Trọng Thiên, lè lưỡi, tinh nghịch nói "Mùi vị tuyệt a, ngươi không tìm được đâu……"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên bỗng nhiên cảm thấy rất xấu hổ, nữ nhân Uy Thất Thất này quả thực quá táo bạo, dám chu môi tiến lại gần hắn, khiến hắn có chút phân tâm. Nếu cứ tiếp tục giữ tư thế này lâu thêm nữa, hắn sẽ điên mất thôi, Lưu Trọng Thiên cầm lấy tay Uy Thất Thất từ trên cổ kéo xuống, sau đó dùng sức đẩy Uy Thất Thất ngã lên giường, cảnh cáo cô. (chết sặc lun Blog.Uhm.vN)

“Đừng để ta tóm được, thật là bát nháo, Ngô Trung Nghĩa quá sợ hãi đã ngất đi! Bây giờ vẫn bất tỉnh nhân sự!”

“Hôn mê? Ha ha!” Thất Thất che kín miệng, phá lên cười “Lá gan thật nhỏ, chỉ mới là một con tiểu xà thôi, nếu ta thả một con mãng xà vào, hắn chẳng phải sẽ bị hù chết sao!” Thất Thất vừa dứt lời, lập tức ngậm miệng lại, bởi vì Lưu Trọng Thiên đã nghe thấy điều cô nói.

“Chẳng phải nói đã ăn rồi sao?”

“Chưa ăn……” Thanh âm Thất Thất cực kì nhỏ.

“Rắn kia là do ngươi thả?”

“Là ta, Vương gia…… Đại thúc……” Thất Thất trông thấy ánh mắt giận dữ của Lưu Trọng Thiên, ý thức được hắn đang thực sự phẫn nộ, thế là ôm lấy thắt lưng Lưu Trọng Thiên, vội vàng nói “Đừng đánh ta a, nhiều nhất, nhiều nhất lần sau Thất Thất không dám nữa!”

“Ngươi còn có lần sau!” Lưu Trọng Thiên muốn đẩy Thất Thất ra, Thất Thất lại giống như dính chặt lấy, mềm mại, nõn nà, khiến hắn bỗng chốc có cảm giác tim đập loạn nhịp “Mau buông ra, Uy Thất Thất!”

“Nếu không phạt thì ta sẽ buông!”

“Không trừng phạt!” Lưu Trọng Thiên nhanh như chớp buột miệng nói ra, đối mặt với dáng vẻ hờn dỗi của Thất Thất, trong lòng một hồi xao

https://thuviensach.vn

động, thật khó quay về bộ dáng lãnh khốc, những lời muốn trừng phạt ban nãy cũng không nói ra

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Dương Dương Tự Đắc

Uy Thất Thất nhận được lời hứa của Vương gia tuyên bố không trừng phạt, hài lòng buông tay ra, ngả người ra sau nằm xuống giường, vắt chéo chân, đắc ý hả hê nhìn đầu ngón chân.

"Thật hy vọng có thể trông thấy bộ dáng cái tên đáng ghét kia! Dám trêu chọc tôi, đẩy bổn tiểu thư vào vũng nước đục, làm Vương phi vớ vẩn gì đó, xem hắn còn sống tử tế được nữa không!"

Uy Thất Thất vừa nói, vừa đung đưa bàn chân, Lưu Trọng Thiên bất giác nhíu mày, một nữ nhân chìa đôi chân trần ra, còn rung lắc như vậy, tuyệt không cảm thấy xấu hổ sao? Song dáng vẻ đó của cô, thật khiến người ta sinh lòng yêu mến, còn cả câu nói kia... Rơi vào vũng nước đục? Vương phi vớ vẩn? Nữ nhân xấu xí này, có phần quá dương dương tự đắc rồi.

"Cô thực sự không muốn làm Vương phi của bổn vương sao?"

Lưu Trọng Thiên vừa thất vọng, lại có chút bực tức, làm Vương phi của chàng, có thể muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, lẽ nào cô không biết dân nữ với Vương phi khác nhau sao?

https://thuviensach.vn

Thất Thất vô cùng quả quyết gật đầu "Không phải không muốn, căn bản là không muốn ở lại Đại Hán, tôi muốn về nhà, nhất định phải rời khỏi nơi này!"

"Nhà cô ở đâu? Cứ luôn mồm đòi về nhà, chờ tới lúc khải hoàn hồi kinh, bổn vương sẽ cùng cô đi vấn an cha mẹ cô, đón bọn họ về kinh thành, vinh hoa phú quý như vậy sẽ khiến cô thích trở thành Vương phi của bổn vương!"

Lưu Trọng Thiên nhắc nhở Uy Thất Thất, đã là nữ nhân của Vương gia, thì khi trở về quê nhà, sẽ là đối tượng được người người hâm mộ, nữ nhân của Lưu Trọng Thiên, chỉ đứng sau sủng phi của Hoàng thượng thôi.

"Ngài dẫn tôi về nhà? Ha ha, tôi cũng không biết trở về bằng cách nào đây! Sao ngài đi cùng tôi được?"

Thất Thất ủ rũ nhìn Lưu Trọng Thiên, nhà cô ở tận hai ngàn năm sau, cho dù Lưu Trọng Thiên có thần thông quảng đại đến đâu, cùng lắm cũng chỉ sống được mấy chục năm ở Đại Hán mà thôi, Thất Thất oán hận nói.

"Đợi tới khi về kinh đô, tôi sẽ đem địa vị Vương phi tặng cho nữ nhân ngài yêu mến, có phải người đó tên là Vân Nhi không? Sau khi trở về ngài hãy cưới cô ấy làm Vương phi đi! Tôi cũng có thể trở về tìm kiếm cuộc sống hạnh phúc của tôi." Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

"Hạnh phúc của cô? Cô thích nam nhân khác? Cô cũng biết, lập phi không phải trò đùa!"

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất với vẻ trách móc, địa vị Vương phi sao có thể nói nhường là nhường chứ, hạnh phúc? Với nam nhân khác sao? Một xấu nữ, lại còn không an phận, Lưu Trọng Thiên nổi nóng giơ tay lên, dọa Thất Thất lùi sâu vào bên trong, Vương gia chưa chi đã muốn đánh sao?

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất ôm đầu, thấp giọng nói "Không phải tôi thích nam nhân khác, mà là có rất nhiều nam nhân thích tôi!"

"Thích cô? Cô tưởng cô là mỹ nữ chắc?"

Lưu Trọng Thiên bật cười ha hả, Uy Thất Thất này khoa trương quá rồi, dám nói xạo nhằm nâng giá trị bản thân mình, tay chàng giơ lên cao khẽ hạ xuống, xoa đầu Uy Thất Thất, cất giọng ngang ngược "Nữ nhân đã thành thân với Lưu Trọng Thiên ta, thì cả đời sẽ là nữ nhân của Lưu Trọng Thiên ta, muốn rời khỏi bổn vương, lấy người khác, tuyệt đối không thể được, tốt nhất hãy từ bỏ ý nghĩ đó đi."

"Tôi chưa hề bán cho ngài, hơn nữa chúng ta cũng đâu phải thành hôn thật!" Thất Thất bĩu môi nói với vẻ không phục.

"Cô vừa nhắc nhở ta... Vậy bây giờ bổn vương sẽ biến điều đó trở thành thật sự!

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Xấu Nữ Khiến Người Ta Sợ Hãi

Lưu Trọng Thiên giữ chặt cánh tay Thất Thất, cúi người xuống, khẽ bật cười, khuôn mặt xấu xí của Uy Thất Thất lộ ra, bởi vì căng thẳng mà càng trở nên xấu hơn, duy chỉ có ánh mắt kia tràn đầy bực tức và sợ hãi, khiến người ta trông thấy không khỏi động lòng, mà loại xao động này nhanh chóng tác động tới từng dây thần kinh của hắn, khiến hắn phát sinh loại ham muốn được ôm nữ nhân này vào lòng…… Lưu Trọng Thiên bất ngờ sáp lại gần người Thất Thất, ánh mắt trở nên si mê……

“Vương gia, Vương gia, chúng ta chẳng phải đã có hiệp nghị sao?”

Thất Thất cảm nhận được hơi thở của Lưu Trọng Thiên, hắn tiến lại ngày một gần, cũng không giống như đương đùa giỡn với cô, sẽ không thực sự muốn vô lễ với cô chứ, Vương gia sắc lang này, sao ngay cả xấu nữ cũng không buông tha.

Thất Thất khẩn trương đẩy hắn ra “Vương gia, Vương gia! Ta ban nãy nói bừa thôi, ta không đi đâu cả, ta làm Vương phi của ngươi!”

Lưu Trọng Thiên thoáng chốc sửng sốt, trong chớp mắt đứng thẳng lên, tự mình thốt ra một câu đánh trống lảng “Ngươi ngoại trừ đôi mắt kia, hầu như có thể coi là xấu xí!”

https://thuviensach.vn

Thất Thất sờ sờ mặt, xấu như vậy sao, dù sao cô cũng không tính ở lại Đại Hán, lại càng không định lấy lòng hắn, chỉ cần khi quay về thế giới của mình, trở nên xinh đẹp là được.

“Ngươi hình như không thấy đúng về sự xấu xí của mình sao?”Lưu Trọng Thiên rời giường, bỏ lại câu nói lãnh đạm này.

Uy Thất Thất vuốt ve mặt đôi chút, thở dài.

“Thực ra, ta vốn không phải bộ dáng này!”

“Đừng nói với bổn vương, ngươi tự cảm thấy mình là mỹ nữ?”

“Ai nói ta là mỹ nữ? Mặc xác ngươi, ta đi xem Ngô giám quân đây, ha ha, trêu đùa cái tên đó quả thực được trút giận a!” Thất Thất ngông nghênh bước ra phía ngoài.

“Đừng có trêu chọc hắn nữa đấy, bằng không ta nhất định sẽ trừng phạt ngươi!”

“Còn phải xem tâm tình của ta thế nào đã!”

“Ngươi nói gì cơ? Uy Thất Thất……”

Lưu Trọng Thiên cảm thấy trong lời nói của Thất Thất có ngụ ý, sẽ không định trêu đùa cái tên kia nữa chứ? Hắn đang muốn căn dặn vài câu, Thất Thất đã nhanh chóng bỏ chạy ra ngoài, nữ nhân nghịch ngợm xảo quyệt này, rõ thật là giảo hoạt tùy hứng. Lưu Trọng Thiên không hi vọng cô có thể nghe lời, chỉ cần không gây rắc rối cho hắn thì tốt rồi.

Ra khỏi đại trướng, thật trùng hợp, Thất Thất đúng lúc gặp được Lưu Duẫn cùng Ngô Trung Nghĩa đi từ phía bên này tới. Ngô Trung Nghĩa bị hành hạ một hồi, bộ dáng hết sức tiều tụy, không còn giữ được thần sắc như ngày trước.

https://thuviensach.vn

Hắn trông thấy Uy Thất Thất, tựa như thấy kẻ thù, thật muốn xông lên phía trước tranh luận cùng Uy Thất Thất, thế nhưng, ở trong lòng lại có chút sợ hãi nữ nhân xấu xí này, đành phải sợ sệt trốn ở đằng sau Lưu Duẫn.

“Uy Thất Thất, ngươi thật lớn mật a, lại dám trêu chọc ta?” Ngô Trung Nghĩa nhô đầu ra nói một câu, sau đó nhanh chóng núp trở lại.

“Gì? Việc hố cát a, đó là do ngươi xui xẻo thôi, ta đi mấy lần đều không đụng phải, ngươi đi kiểu gì mà rơi vào vậy? Ha ha!” Uy Thất Thất che miệng phá lên cười.

“Uy Thất Thất, ngươi đừng đắc ý vội, ngươi cho rằng Hoàng Thượng ban hôn, là vì không muốn giết ngươi sao?”

Ngô Trung Nghĩa ra sức tìm lời nói cay độc để kích động Uy Thất Thất “Đó là bởi vì Hoàng Thượng muốn đả kích Tam Vương gia, mới tìm một nữ nhân cực kỳ xấu để gả cho hắn, chờ tới khi Tam Vương gia trở về kinh đô, mỹ nữ hàng đàn, còn đến phiên xấu nữ như ngươi sao!”

Ngô Trung Nghĩa cho rằng nếu nói như vậy, Uy Thất Thất nhất định sẽ nổi trận lôi đình, kết quả lại chỉ thấy Thất Thất không thèm liếc nhìn hắn, còn lớn tiếng bật cười, chỉ vào mũi Ngô Trung Nghĩa mà quở trách.

“Ai thích gì cái chức Vương phi đó, bổn tiểu thư chỉ mong sao trút bỏ được liên quan…… Song vậy mà…… Có người vô cùng xui xẻo, đi tìm kho báu bị sa hố cát, tắm rửa thì bị rắn cắn, ha ha!”

“Rắn kia…?”

“Là nghe nói, nghe nói thế, ha ha!”

Thất Thất thần sắc linh hoạt bước tới trước mặt Ngô Trung Nghĩa “Tốt nhất hãy mau chóng hồi kinh đi, bằng không lần sau sẽ không phải là rắn

https://thuviensach.vn

đâu, nghe nói trong sa mạc còn có thằn lằn ăn thịt người, kền kền khổng lồ gặm nhấm thịt rữa……”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Lần Ba Đùa Giỡn Ngô Giám Quân

Ngô Trung Nghĩa nghe xong lạnh toát sống lưng, sởn gai ốc, bắt đầu run cầm cập "Uy Thất Thất, ta cảnh cáo ngươi a, ta là giám quân do đích thân Hoàng Thượng phái tới, coi chừng ta dâng tấu ngươi!"

"Tấu ta một bản, vậy trước hết ta đánh ngươi một trận!" Kaos Pika Uy Thất Thất giơ nắm đấm ra, trong chớp mắt Ngô Trung Nghĩa khiếp sợ, ba chân bốn cẳng bỏ chạy, khiến Lưu Duẫn đứng bên cạnh được phen cười ngả nghiêng.

"Thất tướng quân, ngươi vừa hù dọa Ngô giám quân, phỏng chừng lần sau trông thấy ngươi phải né tránh!"

"Đây không phải mục đích của ta!"

"Mục đích của ngươi?"

"Đúng vậy, hắn nếu muốn ở lại quân doanh thì sẽ nếm thêm mùi đau khổ……"

Thất Thất ra oai chống tay hai bên sườn, mục đích của cô là đuổi tên Ngô giám quân đáng ghét này đi, bằng không cô phải cùng Vương gia nằm

https://thuviensach.vn

chung trên một cái giường, ngộ nhỡ ngày nào đó…… Tên Vương gia kia tâm trạng không vui, làm chuyện gì vô lễ với cô thì coi như cô xong đời, ngẫm lại ánh mắt của Vương gia, Thất Thất ngày càng cảm thấy không tin tưởng, nên tách ra thì tốt hơn. (Sò: hừm hừm, giận Thất muội rùi đấy, cứ nghĩ oan cho Thiên ca, để xem vài chap nữa sự thật sẽ được chứng minh)

Uy Thất Thất rảnh rỗi buồn chán đi qua nhà bếp quân doanh, ngửi thấy mùi thơm ngào ngạt, lập tức dừng chân, bước lùi lại, hóa ra đại sư phụ nhà bếp đang hầm canh gà, dáng vẻ dường như không sai a, đùi gà béo ngậy nõn nà, Thất Thất có phần chảy nước miếng.

“Thơm quá a! Ai có phúc như vậy a? Lại được ăn canh gà?” Thất Thất tiến tới trước cái nồi nhỏ, hít lấy hít để.

Đại sư phụ vừa nhìn đã biết cô thèm ăn “Đây là cho Ngô giám quân, hôm qua không biết tại sao giám quân lại sa vào trong hố cát, gần một ngày một đêm không có gì vào bụng, liền căn dặn tiểu nhân hầm canh gà mang tới! Bồi bổ thân thể!”

“Ưu đãi như vậy ư? Sớm biết thế cho hắn nằm lại vài ngày.”

Thất Thất không hài lòng bĩu môi, hắn tham nên mới sa vào hố cát còn đòi ưu đãi, rõ là bất công mà, đồ khốn đó, còn dám ăn gà.

Đại sư phụ ngó nhìn bên ngoài, ngượng ngùng nói với Thất Thất “Thất tướng quân, ta đi ra ngoài một lát, ngươi giúp ta trông canh gà, đừng đun sôi quá!”

“Ra ngoài!” Ánh mắt Thất Thất đảo một vòng, vui vẻ gật đầu “Được a, đi đi!”

Đại sư phụ vội vã chạy ra ngoài, phỏng chừng phải đi nhà xí. Thất Thất chẹp chẹp miệng, nhìn cái đùi gà kia, nước miếng nhỏ ra, gì thì gì cô cũng phải ăn đùi gà này!

https://thuviensach.vn

Thất Thất cố nén hơi nóng, nhanh chóng chộp lấy cái đùi gà, ra sức thổi cho nguội bớt, sau đó lật ngược con gà trong nồi lại, một chiếc đùi khác nhô lên, như vậy đại sư phụ sẽ không nhìn ra đùi gà bị thiếu mất.

Thất Thất không khỏi gật gù đắc ý, cô nhấc đùi gà lên, định xoay người rời đi, đột nhiên dừng lại, nhìn nồi canh gà kia, không có lý do gì cho tên kia hưởng lợi như vậy, cần phải cho hắn một bài học nữa mới được a.

Thất Thất bỗng nhiên nhớ tới điều gì đó, bật cười bí hiểm…… Kaos Pika

Đại sư phụ nhà bếp chạy trở về, phát hiện Uy Thất Thất người đã đi mất, Thất tướng quân này, chẳng phải đã đồng ý trông hộ sao? Sao lại bỏ đi như vậy, cũng may canh gà không có vấn đề gì, hắn cũng không bị sao hết.

Đại sư phụ tắt bếp, bưng canh gà ra, kêu binh lính ngoài nhà bếp tới, dặn bọn họ lập tức đưa cho Ngô giám quân.

Uy Thất Thất cầm chiếc đùi gà, vô cùng phấn khởi quay về đại trướng của Lưu Trọng Thiên, trông thấy Lưu Trọng Thiên đương ở trước thư án bố trí tuyến đường hành quân, vắt óc suy nghĩ, rõ là người đam mê công việc. Sao hắn không bảo đại sư phụ hầm chút canh gà cho hắn nhỉ, nói đến vất vả, hắn chắc chắn là khổ nhọc hơn cái tên Ngô giám quân kia, thật là một Vương gia ngốc.

Thất Thất ngồi phía sau bình phong, miệng gặm đùi gà, Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, Uy Thất Thất quả là tinh nghịch, nhất định lại tới nhà bếp tìm đồ ăn ngon rồi, nhìn bộ dáng cô ăn gà không giống nữ nhân chút nào cả, thực chẳng có chút để ý gì, chỉ chăm chăm ăn.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Phu Quân Thống Soái

Thất Thất ngoảnh đầu lại liếc nhìn Lưu Trọng Thiên "Nhìn tôi làm gì? Ngài muốn ăn sao? Tôi đi bảo đại sư phụ nấu cho ngài! Tên Ngô Trung Nghĩa kia được ăn no thỏa thuê, bao ăn miễn phí."

Nhìn Uy Thất Thất đang nhồm nhoàm đầy miệng, Lưu Trọng Thiên lắc đầu, Vương phi của chàng chẳng những xấu, mà còn tham ăn? Rõ là vận mệnh trêu ngươi, tặng cho chàng một người chẳng giống nữ nhân chút nào, Lưu Trọng Thiên không để ý tới cô nữa, tiếp tục bố trí tuyến đường hành quân.

Uy Thất Thất hừ một tiếng, nói tên Vương gia này ngốc thật đúng mà, có lòng quan tâm chàng ta, còn không cảm kích, không ăn thì thôi, cô ăn một mình vậy, thật phí lời với tên óc bã đậu.

Uy Thất Thất ung dung đong đưa chân, ăn no căng bụng rồi, lau sạch tay, bước đến gần, nhìn tuyến đường hành quân trên thư án, lập tức hưng phấn tinh thần.

"Vương gia, phải chăng chúng ta sắp đi đánh trận?" Bạn đang xem truyện được sao chép tại: TruyenFull.vn chấm c.o.m

https://thuviensach.vn

"Ừ!" Lưu Trọng Thiên chuyên tâm suy tư, chỉ đáp lại qua quýt.

"Nhất định phải mang tôi theo!"

"Không được, nữ nhân đâu thể tham gia chiến trận, chuyên tâm làm Vương phi của bổn vương cho tốt!" Lưu Trọng Thiên thản nhiên nói, căn bản là coi thường người khác, nữ nhân thì sao có thể?

"Tôi ở lại doanh trại cũng không phải để làm Vương phi của ngài!" Uy Thất Thất lớn tiếng kháng nghị.

"Bổn vương vừa là phu quân vừa là thống soái, cô vừa là thê tử vừa là thuộc hạ, cho nên tuyệt đối phải phục tùng!"

"Phu quân? Thống soái? Lưu Trọng Thiên, ngài ỷ lớn bắt nạt bé!" Thất Thất nổi nóng túm lấy tay Lưu Trọng Thiên, không cho chàng tiếp tục bày binh bố trận nữa.

Lưu Trọng Thiên đã mệt rồi, vì thế cũng không xem tiếp bản đồ hành quân kia nữa, trái lại cầm lấy tay Uy Thất Thất, kéo cô đến trước người, tỏ vẻ nhẫn nại khuyên bảo.

"Bổn vương biết cô có nhiều mưu ma chước quỷ, thế nhưng lần trước cô trúng độc, suýt chút nữa mất đi tính mạng. Đây không phải là chuyện đùa, cho nên lần này cô hãy ở lại đại bản doanh, chờ bổn vương khải hoàn trở về sẽ đón cô hồi kinh!"

"Không, không được, tôi muốn đi, ngài cũng bằng lòng rồi!" Thất Thất có phần nổi giận, không đi đánh giặc, chờ đợi thật nhàm chán, như vậy chẳng khác nào cái tên vô dụng Ngô Trung Nghĩa kia.

"Nếu cô còn tùy tiện làm bừa, bổn vương sẽ sai người trói cô lại! Cô hiện giờ là Vương phi của bổn vương, không được bát nháo!"

https://thuviensach.vn

"Lưu Trọng Thiên!"

"Gọi Vương gia!"

"Vương gia chết giẫm!" Thất Thất hất tay Lưu Trọng Thiên ra, giận dỗi đi tới cạnh giường, ngả người xuống "Ai muốn làm Vương phi chứ, so với heo có khác gì đâu, ăn không ngồi rồi!"

"Heo?" Lưu Trọng Thiên bị chọc cho phá lên cười, Uy Thất Thất thật biết cách hình dung.

"Đúng, ngài hiện tại nuôi tôi trở thành heo con sao? Tôi rõ buồn chán!"

"Khi nào mới có thể giống một nữ nhân đây?" Lưu Trọng Thiên thở dài, không muốn tranh luận vấn đề này với Thất Thất nữa, chàng đã quyết định chuyện gì rồi, tuyệt đối sẽ không lật lại.

Lưu Trọng Thiên đang định bố trí tuyến đường hành quân lại từ đầu, chợt nghe thấy bên ngoài ầm ĩ một hồi, một binh lính hốt hoảng chạy vào, vội quỳ xuống đất, thở hổn hển bẩm báo.

"Vương, Vương gia, không hay rồi, Ngô giám quân sai người dẫn theo binh lính, đi bắt sư phụ nhà bếp, còn nói muốn giết hắn!"

"Giết hắn, vì cớ gì?" Lưu Trọng Thiên bước tới, vô cùng kinh ngạc, không rõ tên Ngô Trung Nghĩa này lại muốn gì đây, vô duyên vô cớ tại sao muốn giết người chứ?

"Ngô giám quân nói, đại sư phụ bỏ thuốc xổ vào trong canh gà của ngài ấy, ngài ấy hiện đương nôn mửa và tiêu chảy, đau chết đi sống lại."

"Thuốc xổ!" Lưu Trọng Thiên lấy làm kinh hãi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Ngàn Vạn Lần Đừng Đánh Mông

Uy Thất Thất che kín miệng, đề phòng bản thân bật cười ha hả, cái tên chết tiệt đó, nhanh như vậy đã thấy công hiệu, phỏng chừng do liều lượng quá lớn. Chuyện này lại gặp rắc rối rồi đây, không biết liệu Vương gia còn bỏ qua cho cô không.

Uy Thất Thất mặc dù rất sợ bị phạt, nhưng cũng không thể để sư phụ nhà bếp chịu tội thay a. Ngô Trung Nghĩa thực sự giận dữ, đòi giết sư phụ nhà bếp, đây không phải là điều mà Thất Thất muốn. Nếu mình thừa nhận, nhiều nhất chỉ bị khiển trách đôi chút, dù sao cô đường đường là Vương phi của Tam Vương gia a, có cho tên Ngô Trung Nghĩa mười cái lá gan, cũng không dám giết Vương phi a.

Nghĩ đến đây, Thất Thất bước ra bình phong, kéo ống tay áo Lưu Trọng Thiên, nhỏ giọng nói “Vương gia, là ta, là ta làm, không liên quan tới đại sư phụ!”

“Thất Thất…… Ngươi……”

Lưu Trọng Thiên phiền não nhìn Uy Thất Thất, nhất thời không biết nói gì, hắn cũng nghĩ đến việc Thất Thất gặm đùi gà thực khả nghi. Thật

https://thuviensach.vn

không ngờ chuyện hoang đường như vậy lại do cô làm, lần này Lưu Trọng Thiên muốn che chở cô, cũng đành bất lực, trừ phi có người nhận thay.

“Bảo Ngô giám quân đừng tới nhà bếp làm loạn nữa, đợi bổn vương tới chỗ lều trại của hắn!”

Lưu Trọng Thiên lớn tiếng ra lệnh cho tên binh lính kia, binh lính lén nhìn thoáng qua Uy Thất Thất, không biết lần này Thất tướng quân sẽ bị trừng phạt ra sao, vì cớ gì hết lần này tới lần khác đi trêu chọc tên tiểu nhân kia?

Binh lính vừa mới ra khỏi đại trướng, Thất Thất liền nhanh chóng nhào tới trong lòng Lưu Trọng Thiên, bộ dáng đáng thương tựa vào hắn “Vương gia, Thất Thất sai rồi, lần này ngươi nhất định phải giúp Thất Thất a, lần sau Thất Thất nhất định không dám nữa!”

“Uy Thất Thất, bổn vương thật sự bị ngươi làm cho tức chết rồi, còn có lần sau sao? Bổn vương đã tha thứ cho ngươi nhiều lần rồi!” Lưu Trọng Thiên đẩy cô ra, khó xử nói “Lần này, hoặc là đại sư phụ thay ngươi chịu tội, hoặc là ngươi tự mình đứng ra?”

“Không có lựa chọn khác sao?” Thất Thất thử hỏi.

“Không có!”

“Lưu Trọng Thiên, ngươi thật vô tình?”

“Không phải bổn vương vô tình, mà bởi bộ dáng kia của Ngô Trung Nghĩa, hắn chịu để yên sao?”

“Tốt thôi, ta nhận tội, không được gây khó dễ với đại sư phụ!” Thất Thất giậm chân, tức giận bỏ ra ngoài, vừa mới tới cửa, lại quay trở về, khẩn cầu nhìn Lưu Trọng Thiên “Vương gia, liệu có thể không đánh vào mông, rất đau a!”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên kéo tay Thất Thất lại, trong ánh mắt ngập tràn tình cảm "Đi, cùng bổn vương tới chỗ Ngô Trung Nghĩa, ngươi xin lỗi, trước mặt bổn vương, hắn nhất định không dám làm khó ngươi!"

"Tại sao phải xin lỗi, ta không đi!"

"Uy Thất Thất, không đi xin lỗi sẽ phải chịu phạt, tên tiểu nhân đó sao bỏ qua cơ chứ!"

"Ta chấp nhận chịu phạt, chứ không đi xin lỗi đâu!" Thất Thất thoát khỏi Lưu Trọng Thiên, tức giận nhìn hắn, Vương gia thối, nhất định là muốn đánh mông Thất Thất rồi.

"Bổn vương cũng không muốn đi tìm hắn, ngươi thừa biết bổn vương chưa bao giờ để ý tới hắn, nhưng lần này ngươi đã thái quá rồi, hắn là giám quân a! Quân doanh vốn có quân kỷ!"

Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ nhìn Thất Thất, đi xin lỗi cũng là vì muốn Thất Thất không phải chịu khổ về da thịt, bằng không hắn thực sự không biết nên xử phạt Uy Thất Thất ra sao. Nếu phạt nhẹ, Ngô Trung Nghĩa nhất định không chịu, nếu phạt nặng, Lưu Trọng Thiên lại không nỡ lòng, quả là tiến thoái lưỡng nan a.

"Vậy nên càng không cần đi, dù sao ta cũng không phải Vương phi thực sự của ngươi, trừng phạt thế nào tùy ngươi! Rốt cuộc vẫn là ta đáng thương, chẳng ai thương xót cho một hài tử a!"

Thất Thất cố ý che kín khuôn mặt, trong lòng lại âm thầm nghĩ bụng, đừng đánh mông, đừng đánh mông, ngàn vạn lần đừng đánh mông a.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Một Ngày Một Đêm

Lưu Trọng Thiên vươn tay ra, thương tiếc nhìn Uy Thất Thất, đương định nói gì đó, hai binh lính dìu Ngô Trung Nghĩa tiến vào, sắc mặt Ngô Trung Nghĩa vàng vọt, suy yếu vô lực, đau đớn chỉ vào Uy Thất Thất.

"Vương gia, ngài không được thiên vị Vương phi, cô ta muốn hại chết thần!"

"Chẳng phải ngài vẫn chưa chết ư!" Thất Thất không chịu tỏ ra yếu thế trả đũa lại.

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất, nhất thời không biết nên làm sao cho phải, Thất Thất vẫn không chịu nhận sai, trước mặt Ngô Trung Nghĩa, cũng không tài nào khuyên giải nổi Thất Thất, không còn cách nào khác, chàng đành gọi một binh lính tới, ra lệnh.

"Trói Uy Thất Thất lên cọc gỗ, một ngày một đêm không cho ăn uống, đó là hình phạt, lập tức chấp hành!"

"Vương gia..." Binh lính có phần khó xử, khi trông thấy ánh mắt u ám của Lưu Trọng Thiên, thì không dám nói thêm gì nữa, gắng gượng bước tới trước mặt Uy Thất Thất "Thất, Thất tướng quân!"

https://thuviensach.vn

"Hừ, có gì nghiêm trọng chứ, chẳng phải chỉ trói thôi sao?" Thất Thất đi theo binh lính ra ngoài, khi ngang qua người Ngô Trung Nghĩa, thì lè lưỡi, nhỏ giọng nói với hắn "Coi chừng đấy, biết điều hãy xéo đi, mưu kế của bà đây vẫn chưa hết đâu, lần này chẳng qua đã tính sai!"

"Vương gia, Vương phi uy hiếp thần..." Ngô Trung Nghĩa chưa kịp nói xong, bụng lại sôi réo cuồn cuộn, hắn thống khổ khom lưng chạy ra ngoài, đâu còn lòng dạ nào cáo trạng.

Uy Thất Thất bị giải ra ngoài, Lưu Trọng Thiên cảm thấy lo lắng bất an, chàng trở về trước thư án nhưng chẳng còn tâm trí đâu nghĩ tới chính sự, trong lòng toàn hiện lên bóng dáng Uy Thất Thất, phải chăng trừng phạt có phần nặng quá? Uy Thất Thất gầy yếu như vậy, nhất định không chịu đựng nổi, nhưng đường đường là Vương gia không thể vì Thất Thất là Vương phi mà thiên vị cô, hơn nữa nói lý ra, Lưu Trọng Thiên đã che chở cô những hai lần.

Tiểu nữ nhân tùy hứng làm càn, cần phải nghiêm trị, bằng không chẳng phải sẽ xem thường vương pháp ư. Hôm nay hạ thuốc xổ, nếu còn dung túng, ngày mai không biết chừng sẽ bỏ thuốc độc, Lưu Trọng Thiên tự dằn lòng, dần dần hạ quyết tâm.

Sắc trời càng lúc càng tối, binh lính bưng đồ ăn tới, Lưu Trọng Thiên nhìn lướt qua đôi chút, chẳng muốn ăn tẹo nào, không biết một ngày một đêm không ăn không uống sẽ thế nào, bữa tối không ăn cũng không sao, nhưng ngày mai khi mặt trời lên cao, không biết Thất Thất có trụ nổi hay không. Lưu Trọng Thiên đứng lên, dạo bước ra khỏi đại bản doanh.

Bên ngoài ánh trăng sáng tỏ chiếu lên sân bãi giữa doanh trại, Uy Thất Thất bị trói trên cọc gỗ, bên cạnh có binh lính trông coi, Lưu Trọng Thiên có hơi xúc động, chàng muốn chạy tới cởi trói cho Thất Thất, nhưng Lưu Trọng Thiên biết chàng không thể làm vậy, mọi người trong doanh trại

https://thuviensach.vn

đang nhìn chàng, là Vương gia đồng thời là thống soái, chàng nhất định phải kiềm chế cảm xúc của bản thân.

Lưu Trọng Thiên vẫn không yên lòng, làm thế nào cũng không ngủ được, trong đầu toàn là hình ảnh Uy Thất Thất bị cột trên cọc gỗ. Một đêm này, Uy Thất Thất bị trừng phạt về mặt thể xác, còn Lưu Trọng Thiên lại bị trừng phạt về mặt tinh thần, gần như cả đêm đó chàng chẳng chợp mắt.

Trời vừa sáng, Lưu Trọng Thiên liền sải bước ra ngoài đại bản doanh, tới trước cọc gỗ, trông thấy Uy Thất Thất đương cúi đầu xuống, vừa buồn ngủ vừa mệt mỏi, vừa đói vừa khát, sắc mặt càng thêm nhợt nhạt, cô cố sức ngủ, nhưng lại không ngủ được, bị trói thế này mệt chết mất. truyện được lấy tại TruyenFull.vn

Nữ thừa kế của Uy Thị sao lại ra nông nỗi này, bị trói lên cọc gỗ, ngẫm lại trước đây tự do nhàn nhã biết bao, nằm mơ cũng không ngờ sẽ có ngày xui xẻo như hôm nay, có thể do trước đây tác oai tác quái, không ai dám làm gì cô, chỉ cần một câu nói của ông nội là có thể lập tức dẹp yên mọi chuyện. Hiện tại Uy Thất Thất đành phải chấp nhận vận rủi, Vương gia thối tha chết tiệt, sao không bảo vệ cho cô chứ?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Tai Hại Chết Người

Uy Thất Thất thấy Lưu Trọng Thiên lê bước tới gần, tinh thần lập tức tỉnh táo hẳn "Vương gia, cánh tay tôi sắp gãy tới nơi rồi, chẳng hay có thể cởi trói được không!"

"Hỏi thừa, sao có thể được!"

Lưu Trọng Thiên nhìn những vết đỏ hằn in trên cánh tay mảnh mai của Thất Thất, trong lòng bất giác xót thương "Xế chiều hôm nay, bổn vương tới đón cô!" Dứt lời bước nhanh qua, cũng không thèm quay đầu lại nhìn Thất Thất.

Cái tên máu lạnh vô tình, sao chàng ta có thể làm vậy chứ? Một chút tình cảm cũng không có, dù sao mình cũng là nữ nhân đã bái đường cùng chàng ta, trên danh nghĩa cũng đã là phu nhân của chàng, thật là, ai lấy phải phu quân như vậy, rõ là đen đủi tám đời, đúng là vì đại nghĩa diệt thân, nếu như phạm vào tử tội, Lưu Trọng Thiên nhất định sẽ chém đầu cô.

Uy Thất Thất thiếu chút nữa bật khóc, xuyên không trở về đi, ông trời ơi, đây chẳng phải đày đọa người ta sao? Nhưng ông trời chẳng có chút phản ứng nào, phải chăng đang cười nhạo cô, muốn cô mất mặt, không được, phải kiên trì, không thể để bọn họ coi thường.

https://thuviensach.vn

Thất Thất cảm thấy mặt trời đang lên cao dần, ánh nắng chói chang chiếu rọi người cô, vấn đề không nằm ở chỗ đói bụng, mà là cô đang khát nước chết đi được, một ngày một đêm không ăn không uống, chẳng thà đánh đòn còn hơn, sớm biết thế cứ để Lưu Trọng Thiên đánh mông cô cho xong, giờ đây quả thực chẳng khác nào tai họa chết người.

"Vương gia đâu?" Uy Thất Thất nóng quá không chịu nổi, liền hỏi binh lính. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

Binh lính cũng nóng muốn chết, nếu không vì trông coi Uy Thất Thất, hắn đã sớm đi tắm rửa rồi "Đang ngủ!"

Uy Thất Thất đổ mồ hôi ròng ròng, không uống nước mà sao vẫn ra mồ hôi vậy, không phải sắp biến thành cái xác khô đấy chứ? Lưu Trọng Thiên còn đang ngủ, thật biết hưởng thụ, kiểu trừng phạt vừa hiểm vừa độc, phơi nắng tróc da thế này chàng ta cũng nghĩ ra được.

Ngô Trung Nghĩa vừa mới bước ra khỏi nhà vệ sinh, liền vào trong sân bãi, trông thấy Uy Thất Thất bị trói, phấn khích xoay vài vòng quanh Thất Thất.

"Ồ! Vương phi, xem ra Tam Vương gia cũng không biết thương hương tiếc ngọc nhỉ, ái chà, quên mất, Vương phi nào phải hương, cũng chẳng phải ngọc, là cỏ thôi!"

Ngô Trung Nghĩa quả là liều lĩnh, dám cười nhạo Uy Thất Thất, ngàn vạn lần đừng thả cô ra, bằng không lần này cô nhất định khiến Ngô Trung Nghĩa sống dở chết dở, để hắn biết rằng cười nhạo Uy Thất Thất sẽ có hậu quả thế nào.

"Đừng vội, Ngô Trung Nghĩa, lát nữa thôi, khi Vương gia thả cây cỏ nhỏ này ra, "ngày tháng tốt lành" của ngài sẽ tới đó, tôi là Vương phi, do đích thân Hoàng thượng sắc phong, ngài là cái thá gì chứ? Một tên giám

https://thuviensach.vn

quân mà thôi, cho dù cây cỏ nhỏ này giết chết Ngô Trung Nghĩa, nhiều nhất cũng chỉ bị phạt vài roi, ngài chớ có đi, chúng ta sẽ tiếp tục."

Ngô Trung Nghĩa sợ toát mồ hồi, Uy Thất Thất nói quả thực có lý, nếu tiếp tục đấu với Vương phi, nhất định mình sẽ chẳng có kết cục tốt đẹp, hắn đương định nói gì đó, đột nhiên bụng đau dữ dội, bước đi xiêu vẹo thiếu chút nữa ngã sấp xuống, được binh lính dìu đỡ, chạy thốc vào nhà vệ sinh.

Ngô Trung Nghĩa bị tiêu chảy suốt một ngày trời, không bò dậy nổi, hắn nghĩ tới những lời nói của Uy Thất Thất, lòng bỗng thấy bực bội, xấu nữ này dù sao cũng là Vương phi, Lưu Trọng Thiên không thể không che chở cô ta, cứ tiếp tục thế này, Ngô Trung Nghĩa hắn chẳng phải sẽ bị nữ nhân kia hành hạ tới chết ư, dù cho không chết, cũng sẽ tổn thọ, không được, hắn nhất định phải tìm ra lý do rời khỏi đây.

Ngô Trung Nghĩa hiện tại tin thật rồi, Lưu Trọng Thiên chẳng những lấy phải một xấu nữ, mà còn là một ma nữ, một nữ nhân còn có thể chinh chiến sa trường, bày mưu đánh lui quân địch, bây giờ không đi, sẽ không giữ được cái mạng nhỏ này mất.

Khi hoàng hôn sắp buông xuống, Uy Thất Thất cảm thấy hoa mắt chóng mặt, đói khát không chịu nổi, suy nhược mệt mỏi, sao vẫn chưa kết thúc vậy, chẳng phải một ngày một đêm sao? Không phải Vương gia quên chứ?

Lưu Trọng Thiên căn đúng thời gian, bước ra khỏi đại bản doanh, tới trước cọc gỗ, sai binh lính cởi trói, dây thừng vừa cởi xong, Thất Thất đổ oặt người xuống đất, Lưu Trọng Thiên vội ôm lấy cô, Thất Thất gắng gượng mở mắt ra, liếc nhìn Lưu Trọng Thiên.

"Vương gia... Hix... Tai hại chết người!" Dứt lời nhắm nghiền mắt lại, cơ thể bất động.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Cảnh Sắc Mê Hoặc

Lưu Trọng Thiên căn dặn binh lính chuẩn bị nước, sau đó nhanh chóng bế Uy Thất Thất trở về đại bản doanh, tai hại chết người? Đúng là nữ nhân, mới trừng phạt nhẹ như vậy đã không chịu nổi rồi.

"Uống nước!" Thất Thất mệt nhọc vươn tay ra.

Lưu Trọng Thiên đưa nước tới, Thất Thất há miệng uống ừng ực, thiếu chút nữa bị sặc, Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng vỗ lưng giúp cô "Chậm thôi!"

"Ăn, tôi muốn ăn thứ gì đó!" Thất Thất trợn mắt nhìn chàng, chậm thôi? Khát rã họng, trói chàng ta lên cọc gỗ một ngày một đêm thử xem xem, bảo đảm chàng ta cũng đói khát chả kém gì Uy Thất Thất, đồ tồi đạo đức giả, Vương gia lòng lang dạ sói.

Uy Thất Thất ăn vội ăn vàng, cuối cùng cũng no căng bụng, thoải mái vươn vai duỗi người, mí mắt nặng trĩu không mở ra được, nhưng trên người dính đầy bụi bẩn, vì thế cô ngó nhìn xung quanh một chút, hình như đã chuẩn bị nước tắm rồi, chỉ có điều... Cô liếc nhìn Lưu Trọng Thiên. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên lập tức hiểu rõ ý cô "Ta ra ngoài đây, hồi lâu sau mới về!"

Vương gia quả là khéo hiểu lòng người, Uy Thất Thất thấy Lưu Trọng Thiên rời khỏi đại bản doanh rồi, nhanh chóng cởi y phục ra, nhảy vào trong bồn tắm, thoải mái thật đó, cô mặc sức tận hưởng, vươn cánh tay trắng ngần mịn màng ra, ngón tay mảnh dẻ như cọng hành, chầm chậm gột rửa, phơi nắng một ngày trời, thiếu chút nữa thiêu chết cô, sắp biến thành cái xác khô rồi. Tam Vương gia tuyệt tình này, nếu ở xã hội hiện đại, nhất định sẽ chẳng tìm nổi cô vợ nào.

Lưu Trọng Thiên đi tuần tra trong doanh trại một canh giờ, nhẩm tính thời gian cũng đủ rồi, chàng thong thả quay về đại bản doanh, trong đại bản doanh không có động tĩnh gì, im ắng tĩnh mịch. Lưu Trọng Thiên đoán rằng Uy Thất Thất bị trói một ngày một đêm, mệt quá cho nên đã đi ngủ sớm rồi. Rõ là nữ nhân tự mình chuốc lấy cực khổ, ương bướng, thà chịu tội chứ quyết không để mất thể diện.

Song kiểu tính cách này của Uy Thất Thất, trái lại rất hợp khẩu vị Lưu Trọng Thiên, nếu có thêm đôi chút thùy mị, có thêm đôi phần xinh đẹp nữa thì...

Lưu Trọng Thiên đi tới chỗ bình phong, trong lòng rối bời, chàng chấn động bởi cảnh tượng trước mắt. Trong bồn tắm, hiện ra một nữ nhân với đường cong mềm mại cùng tấm lưng trần mịn màng, cánh tay thon dài khoác bên ngoài bồn tắm, ngón tay mảnh mai buông thõng xuống, những hạt nước trong suốt lấp lánh men theo các kẽ ngón tay tí tách nhỏ giọt xuống đất. Tóc cô dài hơn trước rất nhiều, ướt đẫm dính bên tai, để lộ ra chiếc cổ ngọc trắng trẻo thoạt nhìn càng thêm gợi cảm mê người, đầu hơi nghiêng tựa lên cánh tay, có vẻ như ngủ khá say rồi.

Lưu Trọng Thiên có phần tiến thoái lưỡng nan, đối diện với bóng dáng kiều diễm như vậy, chàng chẳng biết phải làm sao, muốn tránh đi, nhưng lại

https://thuviensach.vn

không tài nào dời tầm mắt khỏi người Thất Thất được, cô quả thực rất hoàn mỹ, một nữ nhân có vóc dáng thướt tha yểu điệu. Lưu Trọng Thiên không kìm lòng nổi bước tới đó, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve sống lưng Thất Thất, nhưng lập tức rút tay về tựa như bị điện giật.

Sắc trời tối đen như mực, ngâm mình lâu như vậy, nước cũng đã nguội rồi, Lưu Trọng Thiên vỗ nhẹ gương mặt Thất Thất, nhưng cô không có phản ứng gì hết, nhất định phải bế cô ra mới được, song bộ dạng này... Lưu Trọng Thiên không nắm chắc được tâm can mình, bởi hiện tại nữ nhân trong nước vô cùng quyến rũ.

Chàng cầm tạm tấm vải mỏng trên giường, bước tới trước mặt Thất Thất, cố gắng nhìn sang chỗ khác, nhẹ nhàng bế Uy Thất Thất ra khỏi bồn, nhanh chóng quấn tấm vải lên người cô, cặp đùi Uy Thất Thất thon dài lấp ló ra ngoài, cực kỳ mê hoặc. Lưu Trọng Thiên ôm nữ nhân trong lòng, không mảy may chần chừ, tức tốc đặt cô lên giường. Uy Thất Thất thực sự quá mệt mỏi, đối với tất cả những chuyện này không có bất kỳ phản ứng nào, tiếp tục ngủ say.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Nhiệt Tình Khiêu Gợi, Vo Hạn Mi Hoặc

Tấm vải mỏng manh không thể bao hết thân hình lung linh kia, với muôn hình vạn trạng, thoạt nhìn sẽ nghĩ cô nhất định là một mỹ nhân tuyệt sắc, nhưng trên thực tế cô lại là xấu nữ. Lúc này Uy Thất Thất ở trong mắt Lưu Trọng Thiên, xấu đẹp đã chẳng còn quan trọng nữa, con người cô toát lên sức hấp dẫn khó tả, khiến chàng có chút phân tâm.

Lưu Trọng Thiên khẽ mơn man làn da láng mịn trên cánh tay mảnh dẻ của Thất Thất, trong lòng xao động không thôi, khó mà kìm nén nhục dục đương bóp nghẹt thần kinh chàng, chàng hít sâu một hơi, kéo tấm vải trắng muốt trên người Thất Thất xuống, lập tức hiện ra cảnh xuân phơi phới, thân thể lung linh kiều diễm không mảnh vải che thân đương bày ra trước mắt Lưu Trọng Thiên.

Lưu Trọng Thiên cảm thấy chóng mặt ngạt thở một hồi, huyết dịch toàn thân sôi sục, không nhịn được cúi người xuống, lúc này chỉ cần môi chàng chạm vào da thịt nữ nhân kia, chuyện kế tiếp khó mà nắm bắt được, chàng cũng không muốn khống chế những dục vọng đang dâng trào kia nữa, vốn dĩ nữ nhân này thuộc về chàng, lúc này chiếm đoạt cô, cũng là lẽ thường tình.

"Đồ tồi... Vương gia... Vương gia đáng ghét..."

https://thuviensach.vn

Thất Thất trong lúc ngủ mơ vung bàn tay lên, không nặng không nhẹ đánh vào mặt Lưu Trọng Thiên, khiến Lưu Trọng Thiên đang trong lúc bị nhục dục khống chế liền thức tỉnh, chàng lập tức đứng thẳng người lên, bực tức nhìn nữ nhân trần như nhộng trên giường, chẳng lẽ chàng muốn thừa cơ nhân lúc người ta gặp khó khăn sao? Đây đâu phải hành vi của bậc quân tử, cho dù muốn, cũng phải là lúc cô tỉnh táo.

Lưu Trọng Thiên vội kéo chăn qua, che đi cơ thể trắng ngần của Uy Thất Thất, chàng bắt đầu đánh giá thái độ của mình, chàng yêu nữ nhân xấu xí này sao? Hay là đối với vóc dáng yểu điệu của cô sinh ra ảo tưởng? Bất luận là thế nào, Lưu Trọng Thiên phải thừa nhận rằng, dục vọng muốn chiếm đoạt Uy Thất Thất lớn hơn bất kỳ nữ nhân nào trước đây, chàng đã vô phương cứu chữa thật rồi.

Lưu Trọng Thiên day day trán, ép buộc mình rời giường, nếu hôm nay lại ngủ cùng cô trên giường, Lưu Trọng Thiên sẽ không chỉ muốn ôm cô đơn thuần như vậy, dù sao trong lòng Uy Thất Thất cũng không tình nguyện, thậm chí trong giấc mơ còn chửi rủa chàng.

Lưu Trọng Thiên cũng đã mệt mỏi rã rời, kể từ lúc hôm qua bắt trói Uy Thất Thất, chàng hầu như chưa từng chợp mắt, lúc này chàng đành phủ phục xuống bàn ngủ, hóa ra làm một quân tử khó khăn tới vậy.

Uy Thất Thất có một giấc ngủ ngon và sâu, cô mở mắt ra, vươn vai duỗi người cho đỡ mỏi, sao thế này? Cô nhìn hai cánh tay ngọc láng mịn của mình với vẻ khó hiểu, lập tức kinh ngạc, hết nhìn trái lại ngó phải, y phục đâu? Uy Thất Thất kêu thất thanh ngồi bật dậy, tức thì chăn rơi xuống đất, trời ơi! Thất Thất nhanh chóng kéo chăn lên, đầu óc trống rỗng.

"Mặc y phục vào!" Lưu Trọng Thiên ném y phục lên người Thất Thất "Ngày hôm qua cô ngủ quên trong bồn tắm, cho nên..."

https://thuviensach.vn

"Vậy ngài... Chết tiệt, sao ngài có thể? Ngài nhất định là rình coi, Lưu Trọng Thiên!" Thất Thất ngượng chín mặt, một tay giữ chăn, một tay đánh tới tấp về phía Lưu Trọng Thiên, dám nhìn trộm cô, chắc chắn bị chàng ta thấy hết rồi, Vương gia chết giẫm.

"Bổn vương có lòng tốt bế cô lên giường, cô không biết cảm tạ, còn thô lỗ như thế!" Lưu Trọng Thiên cáu tiết túm lấy cánh tay ngọc thon dài đương vươn ra của Uy Thất Thất, cánh tay kia mềm mại trơn bóng, thiếu chút nữa tuột khỏi bàn tay chàng. xem tại TruyenFull.vn

"Tôi không tin ngài không có nhìn?"

"Cô tin hay không, là việc của cô." Lưu Trọng Thiên khẽ mỉm cười, nếu được Vương gia âu yếm, hẳn cô nên vui mừng mới phải, xấu nữ như thế, liệu có nam nhân nào muốn chứ?

"Vương gia đốn mạt, đại sắc lang!"

"Sắc lang? Uy Thất Thất, cô đừng quên, cô là Vương phi của bổn vương, bổn vương dù có nhìn, cũng không có gì đáng trách!"

Lưu Trọng Thiên cảm thấy mình đã quá nuông chiều Uy Thất Thất, sao có thể để tiểu nha đầu xấu xí này tùy ý thao túng chứ? Không một nữ nhân nào dám ngạo mạn trước mặt Lưu Trọng Thiên như thế, chàng tức tối vươn tay ra giật chiếc chăn của Thất Thất, chăn trong tay cô từ từ trượt xuống dưới, vóc người thướt tha liền lõa lồ tức khắc, nhiệt tình khêu gợi, quyến rũ vô hạn.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Tình Thế Bắt Buộc

Lưu Trọng Thiên cảm thấy dục vọng trong lòng bùng cháy dữ dội, hôm qua đã chế ngự bản thân, buông tha cô, hôm nay còn dám ngạo mạn như thế, nếu bỏ qua cho cô lần nữa, chàng sẽ không phải là nam nhân. Lưu Trọng Thiên khó kìm nén nổi thuận đà lôi lôi kéo kéo, ôm gọn cơ thể trần trụi láng mịn của Thất Thất vào lòng, ngón tay mạnh mẽ trượt một đường xuôi xuống sống lưng Thất Thất.

"Cô lả lướt trước mặt bổn vương như thế, không mảnh vải che thân, chẳng phải đang khiêu khích bổn vương sao? Hiện tại, bổn vương sẽ biến cô trở thành Vương phi danh xứng với thực!"

"Không, không được, Vương gia..." Thất Thất vô cùng hoảng sợ, nhưng không sao giãy thoát được, Lưu Trọng Thiên ôm chặt lấy thân thể cô, môi từ từ tiến lại gần... Đôi môi kia vừa chạm vào da thịt trên người cô, bỗng lập tức trở nên không khống chế nổi.

Uy Thất Thất bị Lưu Trọng Thiên bế trở lại giường, bàn tay to lớn mạnh mẽ ấn cô xuống, Thất Thất căm tức vạn phần, căng thẳng dẫn tới nói lắp "Hiệp... Hiệp nghị, ngài..."

https://thuviensach.vn

Chưa kịp nói hết câu, môi đã bị khóa chặt, nụ hôn cuồng nhiệt, thêm cả màn vuốt ve âu yếm, khiến mọi sự phản kháng của Thất Thất trở nên bất lực, Lưu Trọng Thiên hôm nay là do tình thế bắt buộc.

"Bẩm báo Vương gia, Ngô giám quân cầu kiến!" Giọng nói một binh lính ở ngoài đại bản doanh truyền vào, tới thật đúng lúc, Thất Thất biết mình được cứu rồi, Vương gia bá đạo chết tiệt.

Vẻ mặt Lưu Trọng Thiên đầy nhục dục, nhưng không thể không dừng lại, chàng vội vàng túm lấy chăn, nhanh chóng phủ lên người Thất Thất, đẩy cô vào phía trong giường, sau đó trấn tĩnh tâm tình, thật lâu sau mới bước ra bình phong, tên Ngô Trung Nghĩa đáng chết kia, lúc nào cũng khiến người ta bực mình, ngay lúc này hắn cũng dám vác mặt tới, thật không dễ dàng hạ quyết tâm...

Ngô Trung Nghĩa sải bước tiến vào, ngó nhìn xung quanh bình phong một chút, không trông thấy Uy Thất Thất, nên yên tâm hơn rất nhiều, hắn nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ cung kính "Vương gia, Trung Nghĩa phải trở về phục lệnh Hoàng thượng rồi!"

"Không đầy mấy hôm nữa, đại quân sẽ tiếp tục tiến quân vào sa mạc, Ngô giám quân không muốn đích thân quan sát sao?" Lưu Trọng Thiên nói châm biếm.

"Không, không, Hoàng thượng sốt ruột triệu kiến Trung Nghĩa, vậy nên phải mau chóng trở về, chờ tới khi Tam Vương gia khải hoàn, Ngô Trung Nghĩa nhất định thiết yến khoản đãi!"

"Nếu đã như vậy, tùy ý Ngô giám quân thôi!"

"Vương phi?" Ngô Trung Nghĩa thử dò hỏi, không biết chuyện trừng phạt ngày hôm qua, bộ dáng nữ nhân xấu xí kia thảm hại tới mức nào, hắn vừa dứt lời, Uy Thất Thất ăn mặc chỉnh tề bước ra khỏi bình phong, không nhìn ra chút dáng vẻ khó chịu nào. xem tại TruyenFull.vn

https://thuviensach.vn

"Ngô giám quân sao đã muốn đi vậy!" Thất Thất ranh mãnh tiến đến trước mặt hắn, che miệng bật cười.

Uy Thất Thất xuất hiện ngay trước mắt, Ngô Trung Nghĩa cảm thấy lạnh toát sống lưng, lập tức đứng dậy cáo từ Vương gia, vội vã rời khỏi đại bản doanh.

"Chạy, coi như hắn thông minh, nếu còn ở lại, tôi sẽ hành hạ hắn tới chết! Tên tay sai của Hoàng thượng."

Thất Thất làm mặt quỷ hướng ra phía ngoài đại bản doanh, sau đó quay đầu lại, bắt gặp ánh mắt xảo quyệt của Lưu Trọng Thiên, ngay lập tức lui lại mấy bước, lắp ba lắp bắp nói.

"Vương, Vương gia, Ngô Trung Nghĩa đi rồi, tôi ngủ dưới đất, ban nãy chắc do ngài nóng giận nhất thời, muốn hù dọa tôi, phải vậy không?" Hai má Thất Thất đỏ bừng.

"Không phải!" Lưu Trọng Thiên nổi nóng trở về trước thư án, lạnh lùng thốt ra hai chữ kia, ánh mắt vẫn quan sát Uy Thất Thất chằm chằm, tại sao, cho tới bây giờ, lòng Lưu Trọng Thiên vẫn không sao bình tĩnh trở lại được?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Cắn Vào Áo Giáp

"Bổn vương ngày mai dẫn binh xuất chinh, ngươi ở lại quân doanh, chờ bổn vương trở về!" Lưu Trọng Thiên thu ánh mắt lại, bắt đầu nghiên cứu bản đồ hành quân bày binh bố trận.

Uy Thất Thất biết rất khó thay đổi chủ ý của hắn, sớm biết vậy sẽ không ưng thuận gả cho hắn, thành Vương phi rồi, ngay cả tự do cũng không có. Uy Thất Thất đang định kháng nghị, Lưu Trọng Thiên lạnh lùng xen ngang cô.

"Tốt nhất đừng có mưu đồ cải trang thành binh lính, trước khi ta xuất chinh sẽ đến kiểm tra người của ngươi, ngoan ngoãn ở lại trong quân doanh"

Ngay cả chuyện mình vừa nghĩ đến, Lưu Trọng Thiên cũng đoán được, không thú vị, đáng ghét, Uy Thất Thất đụng phải ánh mắt nghiêm trang của Lưu Trọng Thiên, hiểu rằng dù có nói thêm gì đi nữa cũng vô ích, vì thế bực mình đi ra khỏi đại trướng.

Ngày hôm sau, Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên mặc áo giáp chỉnh tề, tháo bội kiếm trên tường xuống, đeo bên hông. Uy Thất Thất ngồi trên đất, ngóng trông hắn, không lên tiếng, ngồi nghịch những lọn tóc đã mọc

https://thuviensach.vn

dài, phỏng chừng lần này chẳng có cách nào đi theo đội ngũ xuất phát rồi, thật buồn chán, vô vị a.

Lưu Trọng Thiên nhấc chân đang định ra đại trướng, lại quay trở về, bước tới trước mặt Thất Thất, không yên lòng nói.

“Lần này tiêu diệt xong Hung Nô trở về, bổn vương sẽ đón ngươi hồi kinh đô, ngoan ngoãn học hỏi đôi chút để làm tiểu vương phi của bổn vương.” Kaos Pika

“Ai thèm học làm gì! Chờ ngươi trở lại, ta liền bỏ đi!” Thất Thất đấm mấy cái vào áo giáp của Lưu Trọng Thiên, thốt ra câu nói kia khiến Lưu Trọng Thiên vô cùng tức giận.

“Ngươi dám chạy trốn, hãy dẹp ý định đó đi, Lưu Trọng Thiên ta sẽ không lặp lại sai lầm đâu”

Lưu Trọng Thiên phẫn nộ nhìn Uy Thất Thất, xem ra cô vẫn còn muốn chạy trốn a, vì thế bước nhanh ra ngoài đại trướng, hướng về phía binh lính bên ngoài lớn tiếng ra lệnh.

“Binh lính ở lại trông coi doanh trại nghe cho rõ, nếu Thất tướng quân tự ý rời quân doanh, bổn vương sẽ chém đầu hết các ngươi.”

Đám binh lính bên ngoài đều run rẩy đứng ở nơi đó, xem ra nhiệm vụ chủ yếu của những binh lính trực ở lại đã quá rõ ràng, coi chừng Vương phi, từng bước không rời, bằng không đầu sẽ không giữ nổi.

Lưu Trọng Thiên quay về đại trướng, kéo Uy Thất Thất đến trước người mình “Vương phi xấu xí của bổn vương, chờ ta trở về!” Ánh mắt hắn ở trong mắt Uy Thất Thất tựa như đôi mắt của loài lang sói, thâm thúy sắc sảo, rất giống kiểu muốn ăn thịt người a. Kaos Pika

“Hỗn đản Lưu Trọng Thiên!”

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất hé miệng, hướng về phía bàn tay Lưu Trọng Thiên mà cắn, Lưu Trọng Thiên né được, thành ra cắn trúng phải áo giáp, áo giáp làm bằng sắt thép, nhất thời khiến Thất Thất nếm mùi đau khổ, hàm răng nhanh chóng nhả ra, Lưu Trọng Thiên nhìn cô giễu cợt, nghiêng mình ra khỏi đại trướng.

Uy Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên mang theo đội ngũ trùng trùng điệp điệp rời đi, không khỏi nổi lên bực tức, cái tên trọng nam khinh nữ này, bởi vì một lần trúng độc liền tước đoạt đi thú vui duy nhất của cô ở Đại Hán, một mình ở lại trong đại doanh, có ý gì đây a.

Thất Thất hết sức tức giận, trong lòng lại có chút vui mừng mơ hồ, Lưu Trọng Thiên hình như cũng không phải dạng nam nhân lãnh khốc vô tình, chí ít còn biết thương tiếc nữ nhân xấu xí như cô, không để cô đi chiến trường chịu khổ. (Sò: gớm, 77 mãi mới đc 1 câu chí lí, có bít 33 kute cỡ nào ko, trời cho mà ko bít hưởng, phí phạm quá Yahoo)

Nếu không phải vì trở lại thế giới của mình, thì Thất Thất cũng không có ác cảm làm Vương phi, song, Vương phi xấu như vậy ai sẽ thích đây, Thất Thất lôi chiếc gương ra, tỉ mỉ ngắm nhìn lại mình, vốn dĩ dung mạo xinh đẹp đã không còn thấy tăm hơi đâu nữa? Bao phủ trên khuôn mặt là tầng tầng lớp lớp vết sẹo màu vàng, rốt cuộc tới lúc nào mới biến mất a, cả đời này sẽ không xấu y như vậy chứ?

Thất Thất cất gương đi, buồn chán đi ra ngoài, lập tức phía sau có ba bốn bính lính đuổi theo, phỏng chừng sợ cô nhân cơ hội đào tẩu, suốt một ngày không có việc gì làm, quả là vô vị cực độ, nhẩm tính thời gian đội quân Lưu Trọng Thiên đã xuất phát được non nửa ngày rồi, muốn đuổi theo cũng không còn kịp nữa rồi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Tàn Dư Quân Hung Nô Trên Sa Mạc

Đang trong lúc cảm thấy buồn chán, một binh lính hoảng loạn chạy tới trước mặt Thất Thất, quỳ trên mặt đất, lo lắng chỉ về phía xa xa, hình như đã xảy ra chuyện đại sự nào đó.

“Bẩm báo Thất tướng quân, có một tiểu đội quân Hung Nô đang tấn công về hướng quân doanh!”

“Quân Hung Nô?” Uy Thất Thất bỗng nhiên đứng lên, không đúng a, nếu tới từ trong sa mạc, nhất định sẽ chạm trán với đội quân của Lưu Trọng Thiên, sao lại xuất hiện ở vùng lân cận quân doanh được.

Bất luận thế nào, nơi này là đường lui duy nhất của đội quân Đại Hán, nếu bị quân Hung Nô phá hủy lương thực và đồ cấp dưỡng (lương thực, rau, thịt… trong quân đội), chẳng phải sẽ gây rối loạn đầu trận tuyến sao, đến lúc đó quân đội Đại Hán sẽ lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan, vậy tiểu đội này nhất định là những phần tử tàn dư Hung Nô.

Nên làm gì bây giờ đây? Uy Thất Thất bỗng chốc cuống cuồng, trong sa mạc này thứ gì cũng đều không có, làm sao có thể ngăn chặn quân Hung Nô tấn công đây? Cô đột nhiên nghĩ tới lưới võng…… Còn kế vườn không

https://thuviensach.vn

nhà trống (*) của Gia Cát Lượng, tạm thời có thể cứu mạng, không biết có dùng được hay không a.

“Sai binh lính gấp rút đem lưới võng chôn sâu trong sa mạc, vây quanh quân doanh!” Uy Thất Thất ra lệnh.

“Thất tướng quân, có lẽ thời gian không còn kịp nữa rồi!”

“Có thể chôn được bao nhiêu thì chôn bấy nhiêu, chủ yếu tập trung ở chính diện quân doanh!”

“Dạ!” Binh lính nhận lệnh rời đi.

Uy Thất Thất quay trở về đại trướng, thay áo giáp, tháo bội kiếm trên tường xuống, rút lưỡi kiếm sắc ra nhìn nhìn, trong lòng thầm nghĩ, nếu lần này thực sự chết trận, cũng tốt hơn nhiều so với cuộc sống buồn rầu ở Đại Hán, là nữ nhân, bộ dáng xấu thế này, thật không bằng đã chết.

Điều duy nhất không thể đáp ứng Lưu Trọng Thiên chính là cùng hắn hồi kinh đô, là Vương gia, hắn hắn là sẽ cưới một nữ nhân xinh đẹp, không cần phải để người đời nhạo báng, Vương phi chết trận rồi, lý do này hắn là không tệ a.

Uy Thất Thất cầm kiếm bước ra khỏi đại trướng, đám binh lính đều đang ra sức chôn lưới võng trong sa mạc ở phía ngoài quân doanh. Dùng những tấm lưới võng này, là có thể ngăn cản sự tấn công ẩn nấp trong cát của quân Hung Nô, rất dễ dàng để tiêu diệt toàn bộ quân Hung Nô.

Còn lại cũng chỉ có thể là “cứng chọi với cứng; đá chọi với đá” (ví với dùng thái độ cứng rắn đối phó với thái độ cứng rắn), chỉ mong đầu mình sẽ không vì mấy ngày qua an nhàn mà trở nên lú lẫn.

Uy Thất Thất căn dặn hơn chục binh lính còn lại, mang tất cả chăn bông trong lều trại ra, bó thành từng cuộn dựng đứng ở chỗ đất trống trong

https://thuviensach.vn

doanh trại, đám binh lính đều hết sức tin tưởng Uy Thất Thất, chỉ là không hiểu tại sao cô làm như vậy, lẽ nào chăn bông cũng có vai trò như binh khí sao?

“Thất tướng quân, những tấm chăn bông này có tác dụng gì?” Một binh lính đang vừa cuộn vừa hỏi.

Uy Thất Thất khẽ cười “Nếu ta đoán không sai, tiểu đội này chính là tàn dư quân Hung Nô lần trước phản công. Nếu là quân địch đại doanh Hung Nô, đã sớm chạm trán với đội quân của Vương gia rồi, bọn chúng không biết thực hư chúng ta ra sao, những tấm chăn bông này thoạt nhìn rất giống người, tạm thời bọn chúng sẽ không dám tới gần!”

“Nếu vậy thật tốt quá, bọn chúng sẽ không tấn công chúng ta nữa, quân số chúng ta quá ít ỏi!”

“Bọn chúng không biết thực hư chúng ta ra sao, nên không dám tấn công chính diện, nhưng sẽ đánh lén, ẩn nấp trong cát!”

“Ẩn nấp trong cát?” Đám binh lính có phần sợ hãi, lần trước Thất tướng quân thiếu chút nữa bị quân Hung Nô nấp trong cát đâm một kiếm chí mạng, giờ đây loại biện pháp này không biết có hiệu quả hay không.

“Chuẩn bị nhiều binh lính giả như vậy, cốt để buộc bọn chúng ẩn nấp trong cát, chúng ta mới có cơ hội thắng!”

Buộc bọn chúng ẩn nấp trong cát, vậy chẳng phải càng khó lòng phòng bị sao, đám binh lính có chút phiền muộn, những tấm lưới võng này chỉ có thể ngăn chặn tạm thời, quân Hung Nô rất dễ dàng thoát khỏi lưới võng chạy ra ngoài a.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Liều Chết Chiến Đấu

Uy Thất Thất khoát tay chặn lại, dặn binh lính "Chuẩn bị tốt cung tên, phát hiện lưới võng có động tĩnh khác thường, lập tức bắn tên, quân Hung Nô sẽ không đoán được dưới cát lại có mai phục!"

"Dạ!" Đám binh lính hình như đã hiểu ra, Thất tướng quân quả nhiên thông minh, xem ra quân doanh được cứu rồi.

Nhóm binh lính chôn xong lưới võng đều chạy trở về, quân Hung Nô đã tới gần quân doanh, xa xa bụi cát tung bay mịt mù, bọn chúng xông thẳng lên, rất nhanh, cát bụi biến mất, phỏng chừng bọn chúng đã phát hiện ra chăn bông trong quân doanh, lầm tưởng rằng là binh lính Đại Hán, vì thế không dám mạo muội tiến lên.

"Lưới võng có động!" Một binh lính kinh hô.

"Nghe mệnh lệnh ta, đừng lãng phí cung tên, mỗi người phụ trách lưới võng ngay trước mặt mình, thấy động thì bắn! Không được hoảng loạn!" Uy Thất Thất dùng tay ra hiệu, một binh lính giương cung bắn, mũi tên nhằm thẳng phía trên lưới võng, lập tức vang lên tiếng rên, không hề di chuyển nữa.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều quân Hung Nô lặn xuống sa mạc, đều im hơi lặng tiếng ngã xuống lưới võng sa mạc, người Hung Nô không rõ nguyên nhân, số quân còn lại kể ra cũng không nhiều lắm, hơn nữa cũng không dám manh động, vì thế đôi bên đều trở nên tĩnh lặng, muốn quan sát rõ tình trạng đối phương ra sao.

“Bọn chúng tạm thời sẽ không nấp trong cát nữa, phỏng chừng muốn tấn công cũng phải tới khi trời tối, lúc đó trong sa mạc rất tối, chúng ta không thể thấy hướng di chuyển của lưới võng.”

“Thất tướng quân, xem chừng bọn chúng bây giờ có khoảng 50, 60 người, ngộ nhỡ đêm tối tấn công chúng ta phải làm sao chứ?”

“Quân ta đã chết hơn 100 người rồi, chỉ còn lại ít người như vậy không đủ gây cho chúng sợ hãi, chúng ta hiện tại có 150 người, cho dù đánh trận cũng chưa chắc thua mà!” Uy Thất Thất nhìn nhìn trời, quân Hung Nô lâu như vậy vẫn chưa có động tĩnh gì, phỏng chừng cô đã đoán trúng rồi, ban đêm động thủ, quân mình có phần lâm vào thế bị động.

Uy Thất Thất đứng lên, buồn bã trở về đại trướng, ngồi một lát, lại đi ra, vài binh lính bám theo cô hai bên, mục đích không phải nhìn cô, mà là hy vọng Thất tướng quân có thể nghĩ ra biện pháp hay đối phó với quân Hung Nô, bọn họ cứ ngóng trông Uy Thất Thất, khiến Thất Thất càng thêm nản lòng.

“Trời đã sắp tối, mau thắp tất cả đuốc lên, sau đó sai binh lính mang toàn bộ trống nhạc (tiếng trống và tấu nhạc) cùng với những đồ đạc có thể kêu vang được ra đây, cố sức đập gõ khua! Thanh âm càng lớn càng tốt!”

Đám binh lính cũng không hỏi Uy Thất Thất tại sao, những việc Thất tướng quân sắp đặt bao giờ cũng có lý, bọn họ châm tất cả đèn đuốc lên, lấy tất cả trống nhạc ra, cả đồ bằng sắt, ngồi trong doanh trại đập gõ khua loạn lên.

https://thuviensach.vn

Ngay lập tức trống nhạc quân doanh Đại Hán gây chấn động, xa xa quân Hung Nô vốn định tập kích vào ban đêm, nghe thấy thanh âm ầm ầm và đèn đuốc rừng rực, cảm thấy vô cùng khó hiểu, tại sao quân doanh Đại Hán lại náo nhiệt như thế, rốt cuộc có bao nhiêu người đang chờ bọn chúng xông lên đây, bọn chúng bỗng chốc có chút lúng túng.

Uy Thất Thất ôm một lọ dầu cá duy nhất ra, trong sa mạc muốn có thứ này quả thực không dễ a, cô ngồi ở ngoài cửa đại trướng, bắt đầu chế tạo một quả bom dầu cá cuối cùng. Thất Thất vừa làm, vừa thương tâm, phỏng chừng chiến dịch lần này, mình sẽ không giữ được mạng ở lại Đại Hán, quân Hung Nô bản tính vốn dã man, hơn 100 binh lính Đại Hán này, hoàn toàn không phải là đối thủ.

Chưa đầy một hai canh giờ, quân Hung Nô nhất định sẽ phát hiện quân doanh Đại Hán có điều kỳ lạ, khó tránh khỏi lần tấn công tiếp, nếu thiêu hủy doanh trại và đồ cấp dưỡng, đoàn quân Lưu Trọng Thiên trở về sẽ chẳng còn thứ gì, quân đội lớn như vậy chỉ còn cách chờ chết trong sa mạc.

Lọ dầu cá này nhất định phải nổ mạnh ngay chính giữa đội quân Hung Nô, mới có thể đánh lui bọn chúng. Để binh lính đi chịu chết, Uy Thất Thất không làm nổi, người duy nhất có thể đi được cũng chỉ có cô, thế giới Đại Hán này vốn không thuộc về cô, may ra lần nổ tung này, năng lượng cao có thể đưa cô trở về cũng nên, cho dù không quay về được, phỏng chừng cũng thiệt mạng, tất cả mọi thứ cũng kết thúc luôn.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Đồng Quy Vu Tận

Uy Thất Thất ngắm nhìn quả bom dầu cá này, đột nhiên mũi sụt sịt, vừa khóc vừa uất ức nhỏ giọng lẩm bẩm.

"Vương gia thối, Lưu Trọng Thiên, ngài luôn ăn hiếp tôi, lần này ngài sẽ chẳng còn được gặp lại tôi, ngài không thể đánh mông cũng như không thể trói Thất Thất được nữa đâu, Uy Thất Thất tới Đại Hán, việc gì có thể làm cho ngài tôi đều đã làm cả rồi, hy vọng ngài sau khi thắng lợi trở lại kinh đô, an tâm cưới Vương phi xinh đẹp của ngài! Khỏi phải phiền lòng vì xấu phi nữa."

Tại sao lại thấy buồn bã như vậy? Trước kia chẳng phải luôn hy vọng có thể trở về sao, dù không quay về được và phải bỏ mạng nơi đây thì có gì không tốt chứ? Lưu Trọng Thiên kia hung dữ như thế, chàng ta cậy là Vương gia, đánh mông cô, bắt trói cô, không cho ăn cơm, không cho uống nước, quở mắng cô, giam cầm cô, hà tất phải lưu luyến chứ?

Hơn nữa, điều khiến Uy Thất Thất khó chịu nhất chính là địa vị Vương phi chỉ nằm trên danh nghĩa, chờ sau khi khải hoàn, về đến kinh đô, mỹ nữ như mây, Tam Vương gia oai phong, anh tuấn như vậy, nữ nhân chủ động xúm lại nhất định nhiều vô số kể, sẽ nhanh chóng quên đi xấu nữ như cô thôi.

https://thuviensach.vn

Thất Thất đứng lên, lau khô nước mắt, cầm bom dầu cá bước tới giữa đám binh lính "Tôi phải ra ngoài quan sát tình hình, nếu các anh thấy trong sa mạc bom dầu cá nổ mạnh, thì khỏi cần ngồi khua gõ nữa!"

"Thất tướng quân, cô đi đâu?"

"Đi xem xét quân địch một chút, quay lại ngay thôi!" Thất Thất nói qua loa.

Một binh lính đứng lên "Bọn thuộc hạ mang theo vài người đi cùng với tướng quân!"

"Không được, hiện tại trong doanh trại tôi là tướng quân, phải nghe theo tôi, đi nhiều người như vậy sẽ rất dễ bị phát hiện."

"Nhưng Vương gia có lệnh..."

"Tôi chẳng qua chỉ đi thám thính, không phải bỏ chạy, còn nữa, nếu ai dám kháng lệnh tôi lúc này, tôi lập tức chém đầu hắn!" Thất Thất trừng mắt nhìn, khuôn mặt xấu xí xem chừng có vẻ dữ tợn, đám binh lính không dám nói gì nữa, tiếp tục gắng sức đập gõ khua trống nhạc.

Uy Thất Thất liếc nhìn y phục, sao lại quên khuấy đi, nên đổi sang y phục của mình mới phải, ngộ nhỡ vượt thời không, trở về thế giới của mình, không thể hù dọa ông nội. Uy Thất Thất lại chạy về đại bản doanh, thay y phục, rời khỏi doanh trại với niềm hy vọng tràn trề.

Đứng giữa bãi cát vàng rộng mênh mông, Uy Thất Thất ngoảnh lại nhìn thoáng qua đốm lửa sáng rực trong doanh trại, tạm biệt, Đại Hán, tạm biệt, Tam Vương gia, cô đi lần này sẽ không định quay trở về, bất luận chuyện gì đang đón chờ cô, cô cũng không chùn bước.

Thất Thất càng lúc càng tới gần quân Hung Nô, bọn chúng đang ngồi quây quần một chỗ, tên nào tên nấy đều cầm đại đao sắc lẹm, chẳng biết

https://thuviensach.vn

đang thì thà thì thầm chuyện gì, còn không ngừng ngó nhìn về phía doanh trại.

Thất Thất nằm bò trong sa mạc, đẩy bom dầu cá nhích lên trước từng bước từng bước một. Bỗng một tên Hung Nô hình như nghe thấy tiếng động gì đó, hắn đưa mắt dáo dác nhìn quanh tứ phía, phát hiện xung quanh chẳng có gì, lắc đầu với vẻ khó hiểu, rồi ngồi trở lại chỗ cũ.

Uy Thất Thất nhìn ngòi thuốc nổ ngắn ngủn, chỉ cần châm lửa đốt, trong vòng một phút sẽ nổ bùm, cô phải cầm quả bom đó chạy vào giữa đám quân Hung Nô, cùng bọn chúng đồng quy vu tận (*). nguồn TruyenFull.vn

(*) cùng chết

Khoảng cách đủ rồi, Thất Thất thở phào một cái, khích lệ mình dũng cảm lên, chớ sợ hãi, chuyện này không khác mấy so với việc bị sét đánh cả, trước đây chẳng phải cô rất dũng cảm chờ đợi sét đánh trúng người hay sao?

Thất Thất lấy đá lửa ra, không chút do dự, đánh lửa, châm ngòi thuốc nổ, lao như bay về phía quân Hung Nô!

"Đến, cùng chết với Uy Thất Thất đi!"

Quân Hung Nô phát hiện trong bóng đêm có ánh sáng lập lòe, đột nhiên hỗn loạn, vài tên Hung Nô bổ nhào về phía Thất Thất, bọn chúng không biết Thất Thất đang cầm thứ gì, chỉ biết rằng trong sa mạc thình lình xuất hiện một người toàn thân lóe sáng.

Thất Thất chỉ chăm chăm xông lên, bị một tên Hung Nô đá một cước té ngã trong sa mạc, do mất thăng bằng, bom dầu cá trong tay bỗng bay ra ngoài, Thất Thất lập tức sững sờ, vốn định đồng quy vu tận, nhưng hiện tại

https://thuviensach.vn

bom dầu cá đã bay vèo vèo về phía đám người Hung Nô, Thất Thất liền vùi đầu sâu xuống sa mạc, bên tai truyền đến một tiếng nổ đinh tai nhức óc.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Bất Đắc Dĩ Òa Khóc

Uy Thất Thất cảm thấy bên người toàn là lửa dầu cá, đã thiêu rụi y phục của cô, chiếc quần jean và áo phông duy nhất của cô a, Thất Thất nhanh chóng lăn lộn trong sa mạc, sau đó vội vàng ngẩng đầu lên, phát hiện sa mạc trước mặt đã biến thành một biển lửa, quân Hung Nô thương vong nặng nề, cá biệt những ai còn sống, đang ở trong biển lửa cố gắng nhảy thoát ra ngoài, ha ha, xem ra bom dầu cá của mình lợi hại thật, phi thẳng tới giữa bọn chúng thì nổ tung.

Hix lại không thể xuyên qua rồi, cũng không chết, Thất Thất nằm sấp trong sa mạc không nhúc nhích, trong lòng tức giận a, lẽ nào nhất định phải làm Vương phi của tên Tam Vương gia kia sao? Còn muốn để hắn khi dễ sao?

Thất Thất cảm giác có người đi tới trước mặt cô, một lưỡi đao băng giá đặt trên cổ Thất Thất, tiếp theo có dòng máu tươi nóng hôi hổi từ lưỡi đao chảy xuống dưới, nhỏ giọt trên mặt Thất Thất, nhầy nhụa, một mùi tanh xộc thẳng vào mũi.

Không rõ người kia nói gì, Thất Thất vội vàng ngẩng đầu lên, sắc mặt người kia tái nhợt đi, môi không ngừng run run, phỏng chừng do bộ dáng Thất Thất rất khủng bố, khuôn mặt có những vết sẹo màu vàng, lại dính

https://thuviensach.vn

thêm vết máu, tóc tai bù xù, nhìn giống như một ác quỷ, tên Hung Nô kia đã bị bom nổ mất một cánh tay, máu tươi không ngừng tuôn ra, nhỏ từng giọt trên mặt Thất Thất, khắp nơi trên người.

"A! Xéo đi!" Uy Thất Thất che kín mặt, lau những vết máu trên mặt, lớn tiếng hét ầm lên.

Kết quả tên Hung Nô kia phản ứng còn kịch liệt hơn so với cô, ném đao trong tay xuống, thét chói tai, chạy như điên. Làm gì thế, Thất Thất đứng lên, đầu bù tóc rối, còn lại vài tên Hung Nô may mắn sống sót cũng tựa như trông thấy quỷ, bỏ chạy tán loạn.

Khả năng những tên Hung Nô đó tưởng Uy Thất Thất là ác quỷ sa mạc, Yahoo vì sao không một đao giết chết cô! Ngược lại đều sợ hãi bỏ chạy, Thất Thất ngước nhìn bầu trời, bực tức lớn tiếng hô vang "Uy Thất Thất tại sao còn sống, ta hiện tại so với quỷ có gì khác biệt chứ?"

"Tới giết ta đi! Hỗn đản, chạy cái gì?"

Vẻ mặt Thất Thất buồn rười rượi, lớn tiếng la lên, phát tiết, kêu xong rồi, phát tiết cũng xong rồi, cô lưu luyến quay đầu nhìn lại, doanh trại Đại Hán đã trở nên tĩnh lặng, lửa dầu cá trong hoang mạc cũng bé đi nhiều, hiện tại trở về doanh trại, có lẽ khiến mọi người tưởng cô đã chết rồi? Thất Thất có chút mơ hồ.

Lẽ nào còn muốn quay về đối diện với Lưu Trọng Thiên sao? Uy Thất Thất chỉ là người mà Hoàng Thượng ương ngạnh ban hôn cho hắn, không thể không lấy một nữ nhân xấu xí, vốn dĩ không có tình yêu và hạnh phúc, trở về chỉ càng thêm phiền não, chi bằng cứ rời xa như vậy, nếu có cơ hội về nhà là tốt nhất, còn nếu bất hạnh không trở về được, khả năng sa mạc sẽ là chốn về cuối cùng của cô, quả là thê lương, ảm đạm a. Yahoo

Uy Thất Thất hạ quyết tâm xong, cuối cùng nhìn thoáng qua quân doanh Đại Hán, tiến sâu vào trong sa mạc, lần này cô không mang theo túi

https://thuviensach.vn

sách, Thất Thất cái gì cũng không cần, thậm chí là nước, đi được tới đâu hay tới đó, nơi cuối cùng dừng lại, chính là phần mộ của Uy Thất Thất.

Thất Thất vẫn đi cho tới khi trời sáng, rốt cuộc cũng thấy một cây xương rồng, đáng tiếc cây này lại xẹp lép, không uống được. Thất Thất cố nén cơn khát, tiếp tục đi về phía trước, chẳng biết không uống một giọt nước nào như vậy, cô còn có thể đi được bao xa.

Uy Thất Thất đã quyết định đi tiếp, lúc mặt trời lên đến đỉnh đầu, cô đã không còn chút sức lực nào, té ngã xuống sa mạc.

“Khát quá a!” Thất Thất ngay cả hơi sức kêu lên cũng không có.

Khát nước và đói bụng tới cực độ, khiến Uy Thất Thất có chút hối hận, nếu có chết cũng không thể chết trong đau khổ như vậy a, đói chết người, phải chăng khi đến âm phủ cũng phải chịu đói a, vậy chẳng phải càng thảm hơn sao?

Nhưng cô hối hận thì đã quá muộn rồi, quay về quân doanh Đại Hán, đừng nói tới sức lực chẳng còn, mà dù cho có sức đi chăng nữa cũng không sao xác định nổi phương hướng. Uy Thất Thất cảm giác cực kỳ choáng váng, tầm nhìn cũng dần dần trở nên mơ hồ, đây liệu có phải là dấu hiệu của người trước khi chết không?

Uy Thất Thất kiệt sức ngã xuống sa mạc, bên tai vang lên thanh âm gió thổi khẽ, cô nhớ tới bài hát kia, gió thổi đến cát, cát khóc, chẳng khác nào tâm tình hiện tại của cô, bất đắc dĩ òa khóc. Yahoo

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Lưu Lạc Bói Toán Sư

Trong tiếng gió thổi lẫn tiếng cát bay, ngẫu nhiên truyền đến tiếng kêu lục lạc (*) khe khẽ, loong coong loong coong, vô cùng vui tai, có lạc đà, có người? Thất Thất vùng vẫy, ánh mắt ra sức kiếm tìm chung quanh, nhưng không đủ sức kêu cứu, một lần nữa lại gục ngã xuống sa mạc nóng như thiêu như đốt.

(*) lục lạc treo trên cổ lạc đà, khi lạc đà bước đi thì sẽ phát ra tiếng kêu

Uy Thất Thất cứ ngỡ rằng mình đã chết rồi, biến thành cái xác khô kinh dị trên sa mạc, hoặc sẽ làm mồi cho kền kền sa mạc, nhưng thực tế cô vẫn còn sống. Cô nằm trong một lều trại được dựng tạm, ngồi bên cạnh là một nữ nhân có mái tóc dài, gầy trơ xương, khiến ai nhìn vào cũng thấy xót xa. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: TruyenFull.vn chấm c.o.m

"Cô là ai?" Thất Thất ngồi dậy.

"Tiểu cô nương, uống nước đi!" Nữ nhân kia lộ ra hàm răng xỉn vàng, đưa cho Thất Thất một bát nước.

https://thuviensach.vn

Thất Thất rất khát, há to miệng uống nước, sau đó nhìn nữ nhân kia với vẻ nghi hoặc, trong sa mạc rộng lớn thế này sao lại xuất hiện một nữ nhân đơn độc?

"Cô đã cứu tôi?"

"Đúng vậy! Ta vừa lúc đi ngang qua, trông thấy cô trong sa mạc, lúc đó cô đã ngất xỉu!" Nữ nhân đặt bát xuống, lấy ra một miếng thịt dê sấy khô đưa cho Thất Thất "Ăn đi, không còn thứ khác đâu, trong sa mạc có thể tìm được đồ ăn quả không dễ gì!"

"Sao cô một thân một mình ở trong sa mạc?" Thất Thất hỏi tiếp.

"Chẳng phải cô cũng chỉ một thân một mình trong sa mạc đó sao?"

"Tôi... Tôi lạc đường." Uy Thất Thất không muốn đề cập tới chuyện của mình với người ngoài, đặc biệt là cái ý nghĩ ngu ngốc muốn chết.

Nữ nhân kia bật cười ha hả, ngón tay thô ráp vuốt nhẹ mái tóc dài đen nhánh cho chỉnh tề, nhìn chằm chằm vào khuôn mặt xấu xí của Uy Thất Thất, ánh mắt dừng lại trên đôi mắt Thất Thất.

"Cô có đôi mắt mê hoặc lòng người, tương lai sẽ quyến rũ rất nhiều nam nhân!"

"Quyến rũ rất nhiều nam nhân? Với diện mạo này của tôi sao?" Uy Thất Thất thiếu chút nữa bật cười thành tiếng, chẳng lẽ nam nhân Đại Hán đều thích nữ nhân xấu xí sao? Hay đầu óc có vấn đề gì rồi?

Nữ nhân kia lật ngón tay, lộ ra hai thẻ bài bằng sừng trâu ném tới trước mặt Thất Thất "Ta là thầy bói lưu lạc, không tin ta sẽ xem giúp cô một quẻ, cô hãy tung hai thẻ bài đó lên!"

https://thuviensach.vn

"Thầy bói ư, cô thật khoác lác, nếu cô có thể đoán ra tôi đến từ đâu, tôi sẽ tin cô!" Thất Thất cầm lấy hai thẻ bài bằng sừng trâu, phát hiện trên thẻ bài sừng trâu đó chi chít những văn tự hết sức quái lạ, chẳng khác nào một mớ hỗn độn. Đúng là trò lừa bịp gạt người, Thất Thất khinh thường quăng thẻ bài sừng trâu xuống đất.

Nữ nhân kia quan sát tỉ mỉ "Kỳ cục, tại sao ta xem không ra quá khứ của cô, nơi đó vô cùng xa xôi, cô..." Nữ nhân kia đột nhiên nhìn vào khuôn mặt Uy Thất Thất "Cô bị người ta hạ cổ độc?"

"Cổ độc?"

"Đúng thế, quẻ bói nói cô trúng hai loại cổ độc quỷ dị, đó là một loại thần chú, cho nên bị đưa đến Đại Hán!"

Uy Thất Thất thiếu chút nữa nhảy dựng lên, miếng thịt dê khô trong miệng rớt ra ngoài, cô kích động nhìn nữ nhân trước mắt, gần như không biết phải nói gì, lãnh thổ Đại Hán rộng lớn, vậy mà lại có người hiểu được nỗi khổ tâm của Uy Thất Thất cô. Thất Thất bất chấp tất cả, níu chặt vạt áo của nữ nhân kia, trong đôi mắt ngân ngấn lệ.

"Tôi muốn trở về! Cô hãy giúp tôi trở về, cầu xin cô!"

Nữ nhân kia bực mình đẩy Thất Thất ra, có vẻ như đó là một con người rất ưa sạch sẽ, vội sửa sang lại y phục bị Thất Thất làm nhàu "Không giải được, cô đã định không thể trở về được!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Bói Toán Sư Tiên Đoán

Thất Thất thiếu chút nữa òa khóc, cô không chịu bỏ tay ra khỏi người nữ nhân kia "Cô có thể xem bói được, thì nhất định có biện pháp cứu tôi! Thế này đi, cô muốn thứ gì tôi đều cho cô!" Thất Thất lục tìm khắp người, phát hiện trên người mình chẳng có đồ vật gì đáng giá, y phục thì rách tả tơi, liền thấy thất vọng.

Thất Thất chưa từ bỏ ý định, giữ chặt tay vị thầy bói "Cô hãy tìm Lưu Trọng Thiên, chàng ta có rất nhiều tiền, chàng ta là Vương gia... Cô giúp tôi đi!"

Nữ nhân kia nhìn Uy Thất Thất với vẻ phiền muộn, rõ thật là, sao lại gặp phải loại người rắc rối quá vậy.

"Cô kia, mau buông ta ra! Úi trời..." Nữ nhân kia cố giãy thoát khỏi Uy Thất Thất, cầm lấy cái túi vải bên cạnh, mải miết lau chùi tay, cứ như tay Thất Thất đã làm dơ người nàng.

"Cảnh cáo cô, đừng tới gần ta nữa, cô đã trúng hai loại cổ độc, chỉ có một loại giải được thôi! Chính là gương mặt cô." Vị thầy bói bực tức nói, ngữ khí vô cùng quả quyết, chân thật đáng tin.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất cảm thấy mình kích động quá mức, tựa như đã tìm thấy chiếc phao cứu mạng "Tôi đã quá kích động, mau nói cho tôi biết, tôi phải làm thế nào mới có thể trở về, bất kể phí tổn bao nhiêu cũng được!"

"Cô hãy bỏ ý định đó đi, an tâm ở lại Đại Hán, loại cổ kia là huyết cổ, rất thâm độc, không thể phá giải, về phần dung mạo, thì có biện pháp giải!"

"Tôi không cần dung mạo, tôi muốn trở về..." Thất Thất tuyệt vọng, cô muốn quay về cuộc sống hiện đại, đừng nói không có hi vọng chứ.

Thất Thất ngồi trước mặt nữ nhân kia khóc nức nở, đau khổ tột cùng, Đại Hán chết tiệt, địa phương quỷ quái, cô chẳng muốn ở lại đây dù chỉ một ngày.

Nữ nhân kia nhíu mày, tiếp tục nhìn thẻ bài sừng trâu trên mặt đất "Số mệnh đã định, tiểu cô nương, hà tất phải khóc chứ?"

"Cô ở vào hoàn cảnh của tôi thử xem, bảo đảm cô còn khóc dữ hơn cả tôi! Oa..." Thất Thất càng khóc rống lên. Bạn đang xem tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

"Phiền chết đi, khóc lóc ầm ĩ thế khiến ta không xem được, loạn xì ngầu, sao lại có nữ nhân mê hoặc nam nhân như vậy!" Bói toán sư cất thẻ bài sừng trâu đi, đứng lên.

Thất Thất thấy nàng mất hứng, lập tức không dám khóc nữa "Cô nói gương mặt tôi có cách giải, hãy nói cho tôi biết, bằng cách nào thế? Cho dù ở lại Đại Hán cũng không thể xấu như vậy, ngay chính tôi cũng chán ghét bản thân mình! Hơn nữa, quân địch cũng không thèm giết tôi, trông thấy tôi tựa như gặp quỷ! Cô không có cách nào giúp tôi quay về, vậy chắc có biện pháp khôi phục dung mạo cho tôi chứ!"

"Nam nhân!" Vị thầy bói trừng mắt nhìn "Tốt nhất đừng truy hỏi nữa, nam nhân kia ngày mai sẽ tới tìm cô! Cô ở chỗ này chờ đi!" Dứt lời đứng

https://thuviensach.vn

lên, đi ra ngoài.

"Cô đi đâu đó?"

"Rời khỏi đây!" Vị thầy bói bực mình nói.

"Tôi đi cùng cô!" Thất Thất vội vàng đi theo, kéo tay vị thầy bói.

"Cô tốt nhất tránh xa ta một chút, quẻ bói có nói, nếu như ta mềm lòng thu nhận cô, suốt đời này sẽ không được yên bình, cô nên đi tới nơi thuộc về mình đi!"

Vị thầy bói đẩy Thất Thất ra, dắt theo lạc đà, xoay người cưỡi lên lưng lạc đà, trước khi đi còn nhìn Uy Thất Thất "Chớ rời khỏi lều trại, ngồi đây chờ, nếu cô không muốn chết như trong quẻ nói!"

"Đợi đã!" Thất Thất khẩn cầu nhìn nàng "Sau này tôi còn có thể gặp cô không?"

"May ra có thể... Nhưng đến lúc đó cô đã không còn bộ dáng này nữa, cô sẽ rất giàu có, xinh đẹp, bên cạnh toàn là nam nhân bị cô mê hoặc."

"Tôi mê hoặc nam nhân?"

"Ta đi đây, tiểu cô nương đáng yêu!" Vị thầy bói khẽ vỗ vỗ lạc đà, lạc đà liền chuyển động, tiếng lục lạc vang lên thật êm tai.

Dần dần bóng dáng vị thầy bói cùng lạc đà khuất hẳn trong màn đêm sa mạc, ánh trăng ánh sao ngợp trời, hết sức tĩnh lặng.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Lòng Hắn Bỗng Trở Nên Băng Giá

Uy Thất Thất đành quay lại lều trại, chán nản ngồi xuống, lẽ nào thực sự không trở về được, bói toán sư nói tuyệt không giống như hù dọa cô, cổ độc? Là ai đã hạ huyết cổ lên người cô, đẩy cô tới Đại Hán, cả đời vĩnh viễn ở lại cổ đại.

Uy Thất Thất biết đời này sẽ không còn cơ hội được gặp papa và ông nội nữa, ông nội nhất mực cưng chiều cô như vậy, cô mất tích nhất định khiến ông chịu cú sốc tinh thần lớn. Ông sẽ cho rằng Thất Thất bị bắt cóc, hoặc là đã chết, chứ không sao nghĩ tới khả năng Thất Thất đang ở Đại Hán, cô ngước nhìn ánh trăng, lòng nhớ ông sâu sắc.

Trong sa mạc những trận gió nhỏ nhiều vô số, Thất Thất thở dài một tiếng, ngắm sa mạc dưới ánh trăng, quả là cảnh sắc mỹ lệ, đáng tiếc người thưởng thức lại không có tâm tình, lòng trống trải vô hồn.

Lưu Trọng Thiên dẫn theo đại quân Đại Hán, vừa mới tiêu diệt bộ lạc Hung Nô ở vùng phía Nam sa mạc, thắng lợi khải hoàn, đại quân hùng dũng uy phong thẳng tiến về phía sa mạc quân doanh Đại Hán. Cuối cùng, bọn họ đã trở lại, đã không phụ sự mong đợi của dân chúng từ kinh đô Trường An.

https://thuviensach.vn

Khi Lưu Trọng Thiên đi tới vùng phụ cận quân doanh, phát hiện trong sa mạc khắp nơi ngổn ngang thi thể quân Hung Nô, liền nhíu mày cảnh giác, không xong rồi, bước chân hắn nhanh hơn, phóng như bay tiến vào doanh trại, phát hiện doanh trại không có gì khác thường, cảm thấy có chút kỳ quái, sao quân Hung Nô lại không tấn công doanh trại nhỉ?

Một binh lính trông coi doanh trại bước lên nghênh đón, quỳ rạp xuống đất "Vương gia!"

"Trong sa mạc toàn là thi thể quân Hung Nô, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Lưu Trọng Thiên tháo mũ giáp xuống, mồ hôi chảy ròng ròng.

"Vương gia, sau khi ngài dẫn đại quân xuất chinh, một tiểu đội Hung Nô đột nhiên tập kích doanh trại, may mà Thất tướng quân túc trí đa mưu mới bảo vệ được doanh trại, chưa bị tổn thất tí nào!"

"Ồ? Uy Thất Thất lại lập công rồi!" Khóe miệng Lưu Trọng Thiên lộ ra vẻ tươi cười, nữ nhân này, luôn biết cách làm ra những chuyện khiến hắn giật mình, lát nữa phải khen thưởng cô xứng đáng mới được.

"Vương gia!" Binh lính cúi đầu xuống "Xin Vương gia chém đầu tiểu nhân, chúng thần đã không hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ Thất tướng quân! Thất tướng quân……"

Lưu Trọng Thiên nhíu mày, trong lòng trầm xuống, túm lấy vạt áo tên binh lính, quát lên "Thất Thất đâu? Nàng đâu rồi?"

"Thất tướng quân một thân một mình mang theo dầu cá **…… Đã đồng quy vu tận cùng quân địch!"

"Nói bậy!" Lưu Trọng Thiên tung một quyền, đá binh lính kia bay ra ngoài, binh lính ngã vật ra đất, rên rỉ phun ra một ngụm máu tươi, vẫn cố sức quỳ xuống, đau đớn che ngực.

https://thuviensach.vn

“Vương gia…… Toàn doanh trại…… Quân canh giữ, bằng lòng chịu Vương gia…… Trừng phạt!” Binh lính kia nói xong, không trụ nổi nữa liền ngã xuống, mấy chục tên binh lính khác cũng quỳ cả xuống.

“Vương gia, xin hãy trừng phạt chúng thần! Chúng thần đã không hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ Thất tướng quân!” Bọn họ đồng thanh nói.

Lưu Trọng Thiên đối diện với những binh lính này, siết chặt nắm tay, bực tức rút bội kiếm ra, giơ lên cao, gầm lên một tiếng, thanh kiếm mang theo sát khí cắm phập xuống đất.

“Gọi quân y tới xem cho hắn!”

Lưu Trọng Thiên nói xong, cũng không quay đầu lại, bước nhanh ra ngoài doanh trại, ai cũng không biết tâm tình lúc này của Tam Vương gia ra sao. Lưu Trọng Thiên gần như suy sụp khi nghe thấy tin dữ kia, trong chiến dịch Hung Nô, tuy rằng hắn đại thắng, nhưng lúc này lại chẳng có chút cảm giác vui sướng thắng lợi gì. Hắn phóng như bay vào sa mạc, trong sa mạc rộng mênh mông, nơi nào có bóng dáng Uy Thất Thất đây? Lòng hắn bỗng trở nên băng giá.

Lưu Trọng Thiên đứng ở giữa nơi bom dầu cá nổ mạnh, tìm kiếm khắp nơi, nhưng đâu đâu cũng là những vết màu đen lấm tấm do bom dầu cá bốc cháy, rất nhiều thi thể quân Hung Nô đã bị biến dạng. Hắn tìm suốt ba canh giờ, cũng không thấy bất kỳ mảnh áo giáp quân Đại Hán, Thất Thất ngoài mặc Hán phục ra, thì còn mặc bộ y phục quái dị kia, nhưng sao nơi này toàn chỉ có y phục của quân Hung Nô?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Tuyệt Không Từ Bỏ

Uy Thất Thất mỗi lần loay hoay chế tạo bom dầu cá kia, khuôn mặt thường đen sì vì khói bụi, cho nên lần này cô cũng sẽ không chết dễ dàng như vậy. Lưu Trọng Thiên vội vàng quay trở về doanh trại, tiến vào đại trướng, thay y phục gọn nhẹ, căn dặn người chuẩn bị túi nước cho hắn. Hắn muốn tiến vào sa mạc lần nữa, kiếm tìm Uy Thất Thất.

“Vương gia, tuyệt đối không được!” Trì tướng quân ngăn cản Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, khẩn cầu van xin “Vương gia, Hung Nô đã bị chúng ta tiêu diệt, chúng ta nên thu quân hồi kinh, sao người lại tiến vào sa mạc vậy?”

“Chuyện của bổn vương, tự khắc biết chừng mực!”

“Vương gia, người sẽ mất mạng đó, binh lính cũng nói, Uy Thất Thất đã chết rồi, nàng đã đồng quy vu tận cùng quân Hung Nô!”

“Nàng là Vương phi của bổn vương, chỉ cần chưa trông thấy thi thể, bổn vương tuyệt đối sẽ không từ bỏ!” Yahoo Lưu Trọng Thiên bước nhanh ra phía ngoài.

https://thuviensach.vn

Trì tướng quân gấp gáp đi theo sau "Uy Thất Thất chẳng qua chỉ là một xấu nữ, tuy rằng chiến công lẫy lừng, nhưng lại là nữ nhân, không đáng để Vương gia lưu luyến, mang nàng về kinh đô Trường An, nhất định mọi người sẽ nhạo báng Vương phi, lẽ nào Vương gia còn không hiểu ư? Cho dù người trở lại kinh đô, cũng sẽ không muốn nữ nhân kia đâu!"

"Ai nói thế, bổn vương hiện tại nói cho ngươi biết, chỉ cần Uy Thất Thất còn sống, nàng chính là Vương phi của bổn vương!" Yahoo Ngữ khí Lưu Trọng Thiên lãnh đạm nói.

"Vương gia, hiện tại không xác định được phương hướng, xin thận trọng a!"

"Còn lôi thôi nữa, bổn vương sẽ……" Lưu Trọng Thiên siết chặt nắm tay, tức giận nhìn Trì tướng quân "Đừng đi theo bổn vương nữa, truyền lệnh của bổn vương, phân ra mười tiểu đội, ra ngoài tìm kiếm Uy Thất Thất, bất luận có tìm thấy hay không, trước lúc trời tối đều phải quay về doanh trại!"

"Dạ, Vương gia!"

Trì tướng quân không dám ngăn cản nữa, thực ra trong lòng hắn cũng lo lắng cho Uy Thất Thất, chỉ là nếu đi tìm như vậy, nhất định sẽ chậm trễ ngày khải hoàn, Hoàng Thượng sẽ giận dữ trách tội xuống dưới. Nhưng đối diện với sự quyết tâm của Vương gia, Trì tướng quân đành phải căn dặn ba binh lính đuổi theo Lưu Trọng Thiên, sau đó bất đắc dĩ bố trí những người khác đi tìm Uy Thất Thất.

Dưới ánh nắng mặt trời chói chang Lưu Trọng Thiên và binh lính tìm khắp trong sa mạc, quả thật quá vu vơ, không biết phương hướng nào mà tìm Thất Thất. Trời cũng dần dần tối đen, Lưu Trọng Thiên nhìn nhìn binh lính phía sau, chỉ chỉ hướng quay về.

"Trời tối rồi, các ngươi hãy về đi!"

https://thuviensach.vn

“Vương gia, ngài không quay về, chúng ta cũng sẽ không quay về!”

Đám binh lính thấy Tam Vương gia không chịu rời đi, bọn họ nào dám trở về a, nhưng nếu cứ đi tìm vu vơ như vậy, Lưu Trọng Thiên thực sự có chút bất đắc dĩ, hắn gần như đánh mất niềm tin. Trên sa mạc từng đợt gió xoáy thổi mạnh, mơ mơ màng màng, tầm nhìn cũng không rõ nữa, chờ tới khi trời tối hẳn, gió sẽ nhỏ đi nhiều.

Lưu Trọng Thiên ngừng lại, đã cách doanh trại quá xa, hắn căn dặn hai binh lính phía sau “Hai người các ngươi cùng trở về, nếu Thất tướng quân quay lại, bảo Trì tướng quân đốt khói làm ám hiệu! Chúng ta lập tức trở về!”

“Dạ!” Hai binh lính do dự một hồi, cuối cùng cũng tuân lệnh trở về.

Lưu Trọng Thiên dẫn một binh lính khác tiếp tục đi về phía trước, đã là ban đêm, vẫn không thấy bóng dáng Uy Thất Thất đâu, cũng không thấy khói ám hiệu từ doanh trại. Đối mặt với sa mạc mênh mông hoang vắng, Lưu Trọng Thiên hoàn toàn tuyệt vọng, lúc này hắn thực sự tin rằng Thất Thất đã không còn trên thế giới này, căn cứ vào thời gian, không có nước uống không có đồ ăn, cô không thể chịu nổi tới ngày hôm nay. Yahoo

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Bói Toán Sư Trao Đổi Điều Kiện

Lưu Trọng Thiên trong lòng cảm thấy vô cùng đau đớn, Uy Thất Thất, xấu nữ này, thà rằng chết cũng không nguyện ý ở lại bên cạnh hắn sao? Hắn đối với cô không tốt sao? Hắn chưa đủ khiêm nhường cô sao? Cô còn kỳ vọng điều gì ở Lưu Trọng Thiên nữa thì mới vừa lòng.

“Dừng lại đi!” Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ đứng ở trong sa mạc, vẻ mặt đầy thất vọng cùng thương tiếc “Không còn hy vọng nữa, chúng ta trở về thôi!”

“Vương gia……”

Binh lính bất đắc dĩ đi theo sau Lưu Trọng Thiên, vừa mới xoay người định quay về, bỗng nhiên một hồi thanh âm lục lạc vang lên. Lưu Trọng Thiên nhanh chóng quay đầu tìm kiếm hướng phát ra tiếng động đó, phát hiện phía xa xa có một con lạc đà, ngồi trên lưng lạc đà là một nữ nhân gầy gò có mái tóc dài.

Lưu Trọng Thiên lao nhanh tới, phát hiện đó là một bà lão gầy giơ xương [Sò: đừng ai thắc mắc là tại sao bói toán sư lại có hình dáng bà lão nhé, trong nguyên tác thì tác giả ghi thế đó, có thể lúc này nàng ấy đang cải trang] , nữ nhân kia liếc nhìn Lưu Trọng Thiên, thong thả mở miệng “Sa

https://thuviensach.vn

mạc mênh mông, hai người các ngươi muốn đi đâu? Mau chóng rời khỏi đây đi!”

“Xin hỏi, ngươi có trông thấy một nữ tử tướng mạo xấu xí, tóc không dài lắm trong sa mạc không? Có thể thoạt nhìn khá giống một nam nhân!” Lưu Trọng Thiên vội vàng hỏi.

Nữ nhân hé miệng bật cười “Có thấy, một tiểu cô nương vô cùng xấu xí!”

“Nàng ấy ở nơi nào?” Lưu Trọng Thiên mừng rỡ như điên, Uy Thất Thất vẫn chưa chết, nhưng cô đang ở đâu chứ?

“Ta muốn nước, nước của ta đã cho tiểu cô nương kia hết rồi, không còn đủ để ra khỏi sa mạc!” Nữ nhân nhìn chằm chằm vào túi nước duy nhất đeo bên hông Lưu Trọng Thiên.

Lưu Trọng Thiên lập tức tháo túi nước bên hông xuống đưa cho nữ nhân kia, nữ nhân kia lại nhìn nhìn bội kiếm đeo bên hông Lưu Trọng Thiên, ánh mắt đảo qua đảo lại “Thoạt nhìn đã biết ngài là đại quý nhân, tiểu phụ còn muốn bội kiếm của ngài!”

“Bội kiếm?” Thanh kiếm này là vật tùy thân của Lưu Trọng Thiên, đã theo mình nhiều năm, liền có chút do dự.

Nữ nhân kia lớn tiếng bật cười “Thôi bỏ đi, xem ra ngài khó có thể vứt bỏ vật đó, vì một xấu nữ quả có phần không đáng, nước cũng trả lại ngươi, tiểu phụ còn phải lên đường!” Nữ nhân vươn ngón tay có móng vuốt giống như gà, chuyển túi nước lại cho Lưu Trọng Thiên.

“Đợi đã!” Lưu Trọng Thiên suy nghĩ đôi chút, tháo bội kiếm bên hông xuống đưa cho nữ nhân ngồi trên lưng lạc đà.

https://thuviensach.vn

Nữ nhân kia nhận lấy túi nước và bội kiếm, sắc mặt có chút khoan khoái "Cứ đi thẳng về phía bên trái, có một lều trại, nhưng ngươi phải nhanh lên, nước của nàng không còn nhiều đâu, chỉ sợ sẽ chết khát đó!"

Lưu Trọng Thiên cảm tạ nữ nhân đang định rời đi, nữ nhân kia bỏ lại một câu "Xấu nữ kia có khả năng mê hoặc tâm trí, mang về sẽ gặp rất nhiều phiền toái, Vương gia nếu muốn tốt, chi bằng hãy để nàng lại trong sa mạc, tự sinh tự diệt thì hơn!"

"Vương gia?" Lưu Trọng Thiên sửng sốt, sao bà ta biết được mình là Vương gia. Khi hắn nhìn kỹ lại nữ nhân kia, nữ nhân đó đã thu lấy bội kiếm, hả lòng hả dạ cười lạc đà rời đi.

Lưu Trọng Thiên làm sao còn có tâm tình suy xét lời nói của nữ nhân điên khùng này, hắn hiện tại chỉ mong tìm được Thất Thất, chỉ cần tính mạng Thất Thất không gặp nguy hiểm, chuyện sau này về sau hẵng nói, hắn cùng tên binh lính kia bước nhanh về hướng bên trái.

Đại khái đi được hai canh giờ, quả nhiên từ xa xa xuất hiện một lều trại, Lưu Trọng Thiên trong lòng cảm thấy vui mừng khôn xiết, chạy nhanh về phía lều trại.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Là Tiểu Bảo Bối Hay Là Yêu Tinh Phiền Phức

Uy Thất Thất nhìn túi nước đã trống trơn, trong lòng thoáng lo âu, những lời vị thấy bói đó nói có đúng hay không, có người đến cứu cô? Nhưng hiện tại trong sa mạc, chỉ có một mình cô lẻ loi, đâu có bóng người nào tới cứu, xem ra lần này khó mà thoát khỏi cái chết.

Thất Thất từ sau khi biết được mình không thể quay về cuộc sống trước kia, bắt đầu có chút không cam lòng, chẳng lẽ Đại Hán là điểm dừng chân cuối cùng của Uy Thất Thất? Chết trong sa mạc sẽ biến thành bộ xương trắng? Thất Thất đột nhiên không muốn chết, đã là định mệnh, thì chết còn có ý nghĩa gì chứ?

Nếu có cơ hội rời khỏi sa mạc, Uy Thất Thất sẽ bắt đầu lại từ đầu, chẳng màng đến chuyện vượt thời không nữa, an tâm yên lòng trở thành người Đại Hán, sống vui vẻ theo ý mình, lẽ nào mong ước đó là quá xa vời với nữ thừa kế của Uy Thị?

Uy Thất Thất khát nước không chịu nổi, ngay cả khi nằm xuống, đầu cũng tự động ghé sát xuống mặt đất trong lều trại, hy vọng có thể nghe thấy được tiếng động gì đó. Trong sa mạc đột nhiên truyền đến một loạt tiếng bước chân, Thất Thất cảnh giác đứng lên, đương định vén rèm cửa lều trại

https://thuviensach.vn

lên, thì rèm cửa cũng đã bị ai đó đẩy, bóng dáng cao lớn của Lưu Trọng Thiên xuất hiện trong lều trại.

"Vương gia!" Uy Thất Thất mở to hai mắt, lòng vô cùng phấn chấn, chàng đến thật rồi, đến tìm cô! Thất Thất hân hoan nhảy nhót, giang rộng hai cánh tay bổ nhào về phía trước, ôm chặt lấy thắt lưng Lưu Trọng Thiên "Ha ha, sao ngài tìm được tôi thế?"

Binh lính đi theo sau lúng túng vén rèm lên, vốn đã nhấc chân lên xong lại thu bước về, nhanh chóng hạ rèm xuống, lui ra ngoài.

"Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên phấn khích ôm chầm lấy Uy Thất Thất, gần như đã quên mất binh lính phía sau, vui sướng tới mức thiếu chút nữa nhấc bổng cô lên "Nữ nhân không biết nghe lời, nếu không phải gặp được người đã trông thấy cô, cô sẽ chẳng còn sống để gặp bổn vương đâu, trở về nhất định phải trừng phạt cô thật nghiêm, bổn vương muốn đánh mông cô!"

"Tôi rất hạnh phúc, không phải bỏ mạng nơi hoang mạc này!" Thất Thất hưng phấn choàng tay qua cổ Lưu Trọng Thiên, áp sát mặt lên hai má Lưu Trọng Thiên, vô cùng thân mật, khiến Lưu Trọng Thiên cực kỳ ngượng ngùng, có chút lóng ngóng tay chân.

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên lúc này mới nhớ ra binh lính bên ngoài lều trại, vội vàng kéo cánh tay Thất Thất xuống "Có binh lính, chú ý một chút, chúng ta lập tức rời khỏi chỗ này!"

"Ha ha, được!" Thất Thất nhảy xuống, hôn lướt một cái lên khuôn mặt Lưu Trọng Thiên, khiến Lưu Trọng Thiên dở khóc dở cười, đối với loại biểu cảm yêu ghét Uy Thất Thất thường hay bày tỏ trực tiếp, khiến lòng chàng luôn có cảm giác ngứa ngáy.

"Lúc nào rồi mà còn nghịch ngợm, mau đi thôi!" Lưu Trọng Thiên nắm tay Thất Thất, cùng nhau bước ra ngoài lều trại. xem tại TruyenFull.vn

https://thuviensach.vn

Ba người men theo con đường cũ quay trở về, lượng nước còn lại không nhiều, Uy Thất Thất lại vừa mệt vừa khát, vừa đi, vừa khoác cánh tay Lưu Trọng Thiên, gần như kiệt sức rồi, Lưu Trọng Thiên cũng mệt rã rời.

"Tôi đi không nổi rồi, Vương gia..." Cánh tay Uy Thất Thất ôm lấy eo Lưu Trọng Thiên, dựa hẳn vào người chàng, bước đi loạng choạng, có vẻ như sắp ngã đến nơi rồi.

"Được rồi, leo lên lưng bổn vương đi!" Lưu Trọng Thiên cúi người xuống, Uy Thất Thất cố sức vươn cánh tay ra, leo lên lưng Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên cõng cô lên, tiếp tục đi về phía trước.

May mà đã về đêm, trong sa mạc không còn nóng nữa, bằng không Lưu Trọng Thiên chắc cũng sẽ không kiên trì được lâu.

"Tôi khát quá, mệt, đói, buồn ngủ nữa, tôi muốn ăn một con bò, ngâm mình trong nước ngủ ba ngày ba đêm..." Uy Thất Thất nằm bò trên lưng Lưu Trọng Thiên, ánh mắt gần như đã nhắm tịt, mơ mơ màng màng lẩm bẩm, cánh tay ôm chặt lấy cổ Lưu Trọng Thiên, đầu nghiêng hẳn sang một bên vai chàng, bất giác thiếp đi.

Uy Thất Thất thật là một nữ nhân đặc biệt, Lưu Trọng Thiên không biết lần xuất chinh tiến đánh Hung Nô này, chàng đã lượm được bảo bối, hay là yêu tinh phiền phức đây?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Khải Hoàn Hồi Trường An

Uy Thất Thất không rõ lắm liệu có phải mình đã uống nước và ăn thứ này thứ nọ hay không, cô chỉ biết rằng cô đã có một giấc ngủ thoải mái trong thời gian dài, do đường đi quá xóc đã đánh thức cô dậy.

Uy Thất Thất dụi dụi mắt qua loa, phát hiện mình đang nằm trong xe ngựa, trên người còn đắp một chiếc áo dài nam, chẳng phải đang ở trên lưng Lưu Trọng Thiên sao? Sao lại ở trong xe ngựa thế này, Uy Thất Thất ngồi bật dậy, vén rèm xe lên, ngó nhìn quanh bên ngoài, trước sau đều là đại quân hùng dũng oai phong, bọn họ đã rời khỏi sa mạc, đang trên đường tiến về kinh đô Trường An.

"Trở về rồi?"

Thất Thất ló đầu ra, ra sức thăm thú phía trước, phát hiện Lưu Trọng Thiên người mặc áo giáp, đi đầu đội ngũ, cái tên này, chẳng lẽ không cảm thấy mệt sao? Xem ra cũng không nghỉ lại doanh trại mà gấp rút lên đường quay về Trường An trong đêm.

"Thất tướng quân!" Lưu Duẫn cưỡi ngựa đi tới bên cạnh xe ngựa của Thất Thất, cười nói rôm rả "Cô lợi hại thật đó, ngủ mấy ngày trời rồi, Vương gia gọi thế nào cô cũng không tỉnh!"

https://thuviensach.vn

"Ồ!" Thất Thất cười thẹn thùng, chắc do mình đã quá mệt, nên mới ngủ say như vậy.

"Chúng ta sắp về tới Trường An rồi, Vương gia lệnh cho thần, trước tiên đưa cô về vương phủ!"

"Vậy còn Vương gia?"

"Thắng lợi khải hoàn, Vương gia còn phải dẫn đại quân tiếp chỉ do đích thân Hoàng thượng nghênh đón!"

"Đích thân Hoàng thượng nghênh đón?" Thất Thất thấy có chút quái lạ, chẳng phải tên Hoàng thượng kia không thích Lưu Trọng Thiên sao? Còn muốn đích thân nghênh đón.

"Đó chính là một vinh dự lớn lao, Tam Vương gia của chúng ta oai phong như thế, ai trông thấy cũng phải nể sợ ba phần!" Lưu Duẫn hãnh diện nói.

"Nếu đã như vậy, tại sao không mang tôi theo chứ?"

"Thân phận cô hiện giờ không như trước, là Vương phi của Tam Vương gia rồi, sao có thể tùy tiện gặp gỡ nhiều đại thần như vậy?"

"Hừ!"

Thất Thất hạ rèm xe xuống, thầm nghĩ, chứ không phải chê tôi xấu xí, sợ bị mất mặt sao? Lưu Trọng Thiên chết tiệt, dù sao thì cô cũng là Thất tướng quân, công lao không ít, lúc này lại không cho cô đi xem cảnh tượng náo nhiệt, thật muốn trông thấy tên hoàng huynh vô sỉ kia của Lưu Trọng Thiên, xem xem rốt cuộc y có diện mạo thế nào.

Uy Thất Thất vuốt ve gương mặt, bất giác nhớ tới lời tiên đoán của vị thầy bói, dung mạo có thể khôi phục được, song vị thầy bói đó chỉ nói có

https://thuviensach.vn

mỗi câu "Nam nhân", là có ý gì nhỉ? Lẽ nào phải ăn thịt nam nhân, uống máu nam nhân, không phải chứ, chuyện đó ghê rợn quá, chết tiệt, chưa nói rõ ràng đã bỏ chạy mất, rốt cuộc ám chỉ điều gì đây?

Thất Thất ngẫm lời vị thầy bói nói, liền cảm thấy toàn thân nổi da gà, thôi không nghĩ ngợi nữa, tiếp tục ngồi trong xe ngựa buồn tẻ này, ngoại trừ việc ăn uống linh tinh ra, ban đêm thỉnh thoảng nghỉ ngơi một lát bên ngoài, còn đâu đội ngũ gần như hành quân suốt đêm.

Thất Thất cảm giác phần eo đã sắp gãy làm đôi rồi, Lưu Trọng Thiên vẫn cưỡi ngựa đi đằng trước không xa không gần, không nói chuyện với cô thì thôi, cũng chẳng thèm quay đầu lại, cô không có lấy cơ hội nào để tìm Lưu Trọng Thiên tính sổ. Tên Vương gia lạnh lùng kiêu căng kia, bóng dáng chàng ta thật cao lớn, dưới ánh mặt trời áo giáp tỏa kim quang lấp lánh, Uy Thất Thất buồn bã chống cằm suy nghĩ, sẽ không phải ở lại Đại Hán sống cùng tên Vương gia vô vị cả đời này chứ? truyện được lấy tại TruyenFull.vn

Đại đội nhân mã tiến vào đường phố Trường An, Uy Thất Thất nghe thấy âm thanh náo nhiệt bên ngoài, càng khó lòng kiềm chế bản thân mình, đường phố ở Đại Hán, nhất định phải xem, đây chính là lịch sử xác thực. Cô đương định ló đầu ra ngoài xem xét náo nhiệt, liền bị ai đó ấn đầu trở lại, kế tiếp, rèm xe được vén lên, Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên cuối cùng cũng lộ diện.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Xấu Phi Vào Phủ

"Lập tức về vương phủ cùng Lưu Duẫn, không được phép tùy ý đi lại, cũng không được phép kéo rèm xe lên!"

Thất Thất nổi nóng trừng mắt nhìn chàng "Tôi muốn đi thăm thú cảnh náo nhiệt cùng ngài, tại sao lại lén lút muốn xua tôi về! Phải chăng bởi vì dáng vẻ của tôi?"

"Nói lung tung gì thế? Há có chuyện nam nhân đi tới đâu cũng mang nữ nhân của mình theo được, về vương phủ chờ bổn vương!"

"Lưu Trọng Thiên, ai là nữ nhân của ngài?" Thất Thất hạ rèm xe xuống, không muốn trông thấy bộ dáng đáng ghét của Lưu Trọng Thiên nữa, xem ra những tháng ngày sau này của cô không thoải mái rồi. Lưu Trọng Thiên dường như coi cô là tài sản riêng tư của chàng ta rồi, nữ nhân trời sinh tính phải dựa vào nam nhân, trong đầu óc cái tên kia toàn là tư tưởng cổ hủ.

Xe ngựa của Thất Thất trên đường phố Trường An bỗng tách ra khỏi đội ngũ, Lưu Duẫn cưỡi ngựa, đi trước dẫn đường, rất nhanh đã tới Vương phủ.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất nhảy xuống xe ngựa, ánh mắt nhìn chằm chằm vào cánh cửa vương phủ uy nghiêm kia, quả là một tòa kiến trúc tráng lệ, không biết Trường An ngày nay, cũng chính là Tây An, liệu có còn danh lam thắng cảnh lịch sử như vậy không, chỉ e từ lâu đã không còn nữa, hai ngàn năm, một chiếc bát thuộc thời Hán, cũng là bảo vật vô giá, Lưu Trọng Thiên – Vương gia chết giẫm này, chẳng phải càng thuộc loại đồ cổ sao, các mẩu xương cốt cũng đáng giá lắm đây!

Lưu Duẫn đẩy cánh cửa ra, đi trước dẫn đường, Thất Thất bước theo sau.

"Cung nghênh Vương phi!" Hơn chục tỳ nữ và gia đinh đứng hai bên đồng thanh đón chào, Uy Thất Thất giật nảy mình, có phong thái thật đó, chỉ một Tam Vương gia, mà lại có nhiều người hầu hạ như vậy, hơn nữa đa số là nữ nhân, đúng là tên Vương gia háo sắc, Thất Thất nghĩ bụng.

Viên quản gia tầm tuổi trung niên bước tới, trông thấy Thất Thất, mặt mày biến sắc, thật kinh hoàng, hồi lâu sau mới dám ngẩng đầu lên, khiếp đảm nói với Uy Thất Thất "Vương phi, tiểu nhân tên là Lưu Toàn, là quản gia trong vương phủ, nếu có chuyện gì, cứ dặn dò Lưu Toàn làm ạ!"

"Ờ!" Thất Thất biết ông bị bộ dáng của mình hù dọa, lại nhìn đám nha hoàn tỳ nữ đứng hai bên, bọn họ đều bối rối cúi đầu xuống, chắc chỉ nhìn thoáng qua, không dám nhìn lần nữa, nghe nói tướng mạo Vương phi xấu xí, hôm nay được tận mắt thấy, nhất định là đã dọa chết bọn họ.

Uy Thất Thất mặc kệ bọn họ có yêu mến mình hay không, dù sao cô cũng không phải Vương phi thực sự, đây là do tên Hoàng thượng ấm đầu nghĩ ra, cô và Lưu Trọng Thiên đã làm hiệp nghị, chỉ cần chàng ta không quá đáng, Uy Thất Thất vẫn có thể chịu đựng được.

Uy Thất Thất liếc nhìn y phục của mình, vụ nổ bom dầu cá đã thiêu cháy chiếc quần của cô, thủng lỗ chỗ khắp nơi, đôi giầy cũng đi tong mất

https://thuviensach.vn

rồi, chắc dáng vẻ hiện tại nhất định dọa chết người, cho nên mọi người mới càng thêm sợ hãi cô. Thất Thất nhìn đám nha hoàn và tỳ nữ với vẻ không phục, Uy Thất Thất không phải do trời sinh đã xấu như vậy, trước đây cô rất xinh đẹp, chẳng qua chưa tìm được cách khôi phục diện mạo mà thôi.

Uy Thất Thất rất biết lợi dụng thân phận mình, cũng giống như lợi dụng thân phận nữ thừa kế của cô, Vương phi, cô chính là Vương phi, ở nơi này, ngoại trừ Vương gia, cô là lớn nhất. Thất Thất quan sát bốn phía một chút với vẻ điềm nhiên như không, khi chưa tìm được chỗ nào khác tốt hơn thì ở lại vương phủ cũng không tệ, chí ít sẽ không bị chèn ép như lúc dọn ra ngoài.

"Dẫn tôi đi xem phòng, còn nữa, tôi muốn tắm rửa, thay y phục!" Thất Thất muốn tắm rửa, thay bộ y phục sạch sẽ, người ngợm dơ dáy quả thực rất khó chịu, bốc mùi mồ hôi lẫn dầu cá trong sa mạc.

"Dạ!" Hai nha hoàn cung kính đi trước dẫn đường, Uy Thất Thất theo sau, nhìn dáng vẻ lễ độ cung kính của bọn họ, thì biết ngay quy củ trong vương phủ nhất định không ít, nhưng đối với tân vương phi mà nói, tất cả đều không tồn tại, không cần đa lễ. truyện được lấy tại TruyenFull.vn

Khi phát hiện tân vương phi đã rời đi, đám nha hoàn tỳ nữ ở lại đưa mắt nhìn nhau, thầm tranh luận kín, sao Tam Vương gia anh tuấn phóng khoáng của bọn họ lại lấy phải một nữ nhân xấu xí như vậy nhỉ, quả thực có thể dùng từ "dọa chết người" để hình dung. Vương gia thật đáng thương, không biết có bao nhiêu nữ nhân phải đau lòng rơi lệ cũng như không cam lòng đây, đặc biệt là Ninh Vân Nhi trong phủ, sẽ có tâm trạng thế nào nhỉ?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Ninh Vân Nhi Đánh Đàn

Quản gia giải tán đám nha hoàn tỳ nữ đương bàn luận sôi nổi, bản thân ông cũng lắc đầu ngao ngán, ông cũng cảm thấy bất công cho Tam Vương gia. Sao Hoàng thượng có thể ghép đôi uyên ương một cách tùy tiện như thế, đây đúng là mối nhân duyên không xứng đôi vừa lứa chút nào. Xưa nay hầu hết đều là long sánh phượng, anh hùng sánh mỹ nhân, dựa vào đâu mà Tam Vương gia của bọn họ lại phải kết duyên với một xấu nữ chứ?

Hai nha hoàn dẫn Thất Thất dạo qua hành lang hoa viên, đi về hướng hậu viện. Vương phủ của Tam Vương gia cũng thật không nhỏ, toát lên vẻ quý phái, quang cảnh phía trước phía sau tòa nhà còn có hơn chục gian, đình đài lầu các khắp nơi, rực rỡ sắc màu, tiếng suối chảy róc rách, trông còn xa hoa hơn nhiều so với trên phim truyền hình.

Cách đó không xa bỗng truyền tới tiếng đàn du dương trầm bổng, âm điệu trong trẻo êm tai, khiến người ta sảng khoái tinh thần, đây hẳn là đàn tranh. Uy Thất Thất dừng bước, ngó nhìn xung quanh bốn phía với vẻ hiếu kỳ, nhưng không tìm thấy bóng người nào, vì thế bèn hỏi nha hoàn.

"Ai đang đánh đàn thế?"

https://thuviensach.vn

"Bẩm Vương phi, là Vân Nhi tiểu thư trong phủ!" Nha hoàn thấp giọng nói.

"Vân Nhi, nghe quen tai ghê?"

"Ngày nào Vân Nhi tiểu thư cũng đánh đàn vào khoảng thời gian này, bởi vì..." Nha hoàn cảm thấy mình thật nhiều chuyện, không dám nói tiếp nữa.

"Bởi vì sao?" Nếu không nghe thấy thì thôi, đằng này rõ ràng trong câu nói của nha hoàn có hàm ý khác, lại đột nhiên không nói nữa, điều này khiến Thất Thất rất khó chịu. "Tôi không thích người khác ở trước mặt tôi chỉ nói có nửa câu!"

"Vương phi thứ tội, trước đây cứ vào thời gian này, Vương gia thường hồi phủ sau khi tan triều, cho nên tiểu thư mới đánh đàn vào lúc này..."

Hóa ra là vậy, đàn cho Vương gia nghe, xem ra Ninh Vân Nhi này đối với Lưu Trọng Thiên quả là si tình. Hoàng thượng đã chia cắt đôi uyên ương, còn ngang nhiên nhét thêm người thứ ba vào, rõ thật ác ý.

"Dẫn tôi đi xem!" Thất Thất nhớ lại, Lưu Trọng Thiên chẳng phải cũng từng nhắc tới Vân Nhi tiểu thư sao? Vừa nghe tên đã biết đây là một mỹ nhân, không biết mỹ nhân cổ đại so với mỹ nữ xã hội hiện đại có sự khác biệt gì?

Nha hoàn dẫn Uy Thất Thất băng qua hòn non bộ, tới trước chỗ đình nghỉ mát liền dừng lại. Thất Thất bất tri bất giác đi tới, trông thấy một nữ nhân vận y phục màu lục đang ngồi trong đình, suối tóc như mây, nhánh tóc dài đen óng ả xõa xuống bên tai, trên đầu cài một đóa trâm hoa, khi nhìn kỹ gương mặt, mắt phượng mày ngài, nước da trắng ngần, vừa nhìn đã biết đây đích thị là một tiểu mỹ nhân, nét mặt dịu dàng, dáng dấp mảnh mai, khiến người ta sinh lòng yêu mến, đây hẳn là người trong lòng Lưu Trọng Thiên rồi!

https://thuviensach.vn

Nữ nhân kia dường như cũng chú ý đến việc có người đi tới, vội vàng ngẩng đầu lên, khi trông thấy gương mặt Uy Thất Thất, sợ tới nỗi liên tục lui về phía sau, sắc mặt tái nhợt, hồi lâu sau mới định thần lại, đúng là một nữ nhân nhát gan. Uy Thất Thất cũng lui ngay ra sau một bước, sợ rằng hù dọa tiểu mỹ nhân này, Lưu Trọng Thiên về sẽ gây phiền phức cho cô.

"Đừng sợ, tôi là Uy Thất Thất!"

Một nha hoàn nhanh chóng tiến lên, hướng về phía Ninh Vân Nhi hành lễ, vội vã giải thích "Tiểu thư, đây là tân vương phi mà Hoàng thượng ban hôn cho Vương gia!"

"Vương phi?" Ninh Vân Nhi nhìn vào khuôn mặt Uy Thất Thất, vẫn còn cảm thấy rất sợ hãi, nữ nhân trước mặt xấu đau xấu đớn, chỉ nghe nói Tam Vương gia cưới Vương phi, có ngờ đâu lại xấu xí tới mức này chứ, trong lòng bất chợt cảm thấy bất bình thay cho Vương gia. Uy Thất Thất này đâu xứng đôi với Tam Vương gia của nàng chứ, quả thực là sự sỉ nhục đối với Vương gia.

Song Ninh Vân Nhi cũng rất vui mừng, nếu Vương phi này mà tôn quý, Vương gia nhất định sẽ thích cô ta, cho nên Vương gia vẫn là Vương gia của nàng, nàng đã lấy lại được sự thăng bằng.

Ninh Vân Nhi đi đến trước mặt Thất Thất, hành lễ "Bái kiến Vương phi!" Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

"Không cần khách khí, cô đương đánh đàn tranh sao?"

"Vâng thưa Vương phi, xem ra Vương phi cũng thông thạo âm luật!" Vân Nhi nhẹ nhàng vén những sợi tóc mai, duyên dáng yêu kiều, đậm chất nữ tính. Chắc hẳn nam nhân đều yêu thích kiểu nữ nhân này, trông thấy liền muốn bảo vệ nàng, ôm nàng vào trong lòng, có lẽ Tam Vương gia cũng vui với việc như thế, trong lòng chợt có chút cảm giác chua xót.

https://thuviensach.vn

"Tôi không thông thạo đâu, tôi biết đánh dương cầm thôi, cô cứ tiếp tục đi, tôi chẳng qua chỉ hiếu kỳ thôi!"

Uy Thất Thất có chút không vui, rời khỏi đình nghỉ mát, vẫn có thể cảm nhận được ánh nhìn chăm chú của Vân Nhi, khiến cô mất tự nhiên. Có lẽ nữ nhân kia đã xem Thất Thất như tình địch, song với dáng vẻ hiện giờ của mình, cô ta khỏi cần phải lo lắng làm gì. Tam Vương gia là một nam nhân, chàng ta cần một nữ nhân dịu dàng xinh đẹp giống như Vân Nhi vậy.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Làm Vương Phi Cũng Không Tệ

Trong doanh trại Đại Hán ở sa mạc, chỉ có mình Uy Thất Thất là xấu nữ, nay đến Trường An rồi, oanh oanh yến yến hàng đàn ở khắp mọi nơi, cũng chẳng tới lượt Uy Thất Thất cô.

Uy Thất Thất được dẫn vào một gian phòng trang hoàng tinh tươm, mang đậm phong cách cổ xưa, nơi này thoải mái hơn đại bản doanh nhiều, đặc biệt là chiếc giường kia, tuy không bằng chiếc giường êm ái rộng rãi trước đây của Thất Thất, nhưng ít ra vẫn còn tốt chán so với cái ở sa mạc, Thất Thất hưng phấn nằm thử lên, nhẹ giọng hỏi nha hoàn.

"Sau này đây là phòng của tôi sao?"

"Vương phi, đây là phòng của người và Vương gia, trước kia chỗ này chỉ có mình Vương gia ở!"

"Gì cơ?" Uy Thất Thất lập tức ngồi bật dậy, sẽ không lại phải ở chung một phòng với tên Tam Vương gia kia chứ, vương phủ rộng như vậy, không có phòng khác sao? Bất luận thế nào cũng không thể sống chung một chỗ cùng tên Vương gia kia, chàng ta là nhân vật cực kỳ nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

"Vương phi! Nô tỳ đã chuẩn bị xong nước tắm và y phục, mời người tắm rửa thay y phục!" Text được lấy tại TruyệnFULL.vn

Lúc này có thể tắm rửa sạch sẽ rồi, điều kiện trong vương phủ cũng không tệ, Thất Thất đi theo nha hoàn, bước vào một gian phòng chuyên dùng để tắm gội, trong phòng sương mù mờ ảo, tỏa ra hương thơm thoang thoảng, Thất Thất đi tới trước bồn tắm, nha hoàn theo sau, bắt đầu cởi y phục giúp Thất Thất.

Uy Thất Thất vội hất tay nàng kia ra, mẫn cảm nhảy sang một bên, nhìn nha hoàn kia với vẻ ngại ngùng, rõ thật là, chẳng lẽ muốn hầu hạ tới mức độ nhỏ nhặt thế sao? Nghĩ đến thôi mà toàn thân đã nổi cả da gà, làm Vương phi sướng thì cũng sướng, nhưng cứ có cảm giác giống với ký sinh trùng.

"Được rồi, không cần đâu, ra ngoài đi!"

"Nô tỳ phải hầu hạ Vương phi tắm rửa!" Nha hoàn nhẹ giọng nói.

Thất Thất lập tức nhìn nàng đầy cảnh giác, vẻ mặt căng thẳng né tránh nàng "Mau đi ra! Không cần cô hầu hạ!"

"Vương phi, nô tỳ không biết đã làm sai chuyện gì?" Nha hoàn có chút sợ sệt, cúi đầu không dám lên tiếng, nước mắt đã sắp trào ra đến nơi.

"Không, là do tôi không quen, mình tôi làm được rồi."

"Vậy nô tỳ đứng chờ ở ngoài cửa!" Dứt lời, nha hoàn bẽn lẽn lui ra ngoài.

Uy Thất Thất gãi gãi đầu, thật là, đám nữ nhân này lúc nào cũng chỉ biết vâng vâng dạ dạ, khom lưng uốn gối, muốn thích ứng với cuộc sống nơi đây thật khó, thì ra làm Vương phi lại oai như thế, cởi y phục còn cần người hầu hạ. Không biết tới lúc Vương gia tắm rửa, phải chăng cũng

https://thuviensach.vn

muốn những nữ nhân này hầu hạ, rõ là Tam Vương gia háo sắc, nghĩ đến đây không khỏi nổi lên tức giận.

Thất Thất ngâm mình trong nước ấm, trên mặt nước rải đầy cánh hoa trôi bồng bềnh, mùi hương dễ chịu, có lẽ đây chính là cách sống hưởng thụ nhất ở Đại Hán, vĩnh viễn không bao giờ có bồn tắm mát – xa lớn.

Uy Thất Thất mặc y phục của Vương phi đã được chuẩn bị sẵn xong, đứng trên mặt đất với vẻ cười khổ, cái gì đây, trông chẳng khác nào người hát hí khúc, còn đâu tự do tự tại đi lại, rồi chạy nhảy nữa. Cô mới 17 tuổi, cuộc sống vui vẻ hạnh phúc còn cả chặng đường dài phía trước, sẽ không như Vân Nhi suốt ngày giam mình trong vương phủ đấy chứ.

Thất Thất đẩy cửa phòng ra, nom thấy có một người dáng dấp như thái giám đang đứng ngoài cửa, ngẩng đầu liếc nhìn Uy Thất Thất, xong lập tức cúi đầu xuống, khom người nói "Vương phi, Tam Vương gia lệnh cho tiểu nô thông báo với Vương phi một tiếng, Tam Vương gia có thể sẽ lưu lại hoàng cung vài ngày!"

"Lưu lại hoàng cung?" Thất Thất ngẫm nghĩ, liền gật đầu một cái "Biết rồi!"

Thái giám lê bước rời đi, Thất Thất kéo nha hoàn qua, hiếu kỳ hỏi "Người kia, có phải là thái giám không?"

Nha hoàn tức khắc đỏ bừng mặt "Vâng, là Tiểu Vu công công trong cung!"

"Vu công công?" Thất Thất bật cười, tới Đại Hán còn được tận mắt trông thấy thái giám, cằm nhẵn bóng, không có râu, bộ dáng ưỡn à ưỡn ẹo, thật mắc cười, cô xoay người kéo nha hoàn qua "Cô tên là gì?"

"Bẩm Vương phi, nô tỳ tên Tiểu Đào!"

https://thuviensach.vn

"Tiểu Đào, gọi quản gia Lưu Toàn tới gặp tôi!"

"Vâng!" Tiểu Đào đáp, cất bước rời đi.

Uy Thất Thất liếc nhìn y phục trên người, bất luận thế nào cô cũng phải thay đổi cục diện hiện tại này. Nếu ông trời đã ấn định cô phải ở lại Đại Hán, vậy hãy sống theo ý mình đi, để bản thân chịu thiệt thòi, vốn chẳng phải là phong cách của Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Vương Gia Chê Ta Xấu

Quản gia Lưu Toàn vội vàng đi tới "Vương phi, không biết người có gì căn dặn?"

"Mời tất cả những thợ may, thợ mộc, thợ thủ công, thợ rèn, thợ đóng giầy tốt nhất thành Trường An đến cho tôi." Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

"Dạ! Người còn dặn dò gì nữa không ạ?"

"Hậu viện có còn phòng trống không, để một gian cho tôi!"

"Có, cực kỳ nhiều, không biết Vương phi cần phòng đó để làm gì ạ?"

Thất Thất nhấc váy đứng lên, hắng giọng, nói không khách khí "Tôi muốn ở!"

Lưu Toàn nghe thế, lập tức nhìn Thất Thất với vẻ nghi hoặc "Vương phi chẳng phải ở căn phòng này cùng với Vương gia sao?"

"Sao ông quản nhiều chuyện vậy? Có sống cùng với Vương gia hay không ông cũng quản sao?" Uy Thất Thất trừng mắt nhìn, không lẽ lại mọc thêm một tên Ngô Trung Nghĩa nữa.

https://thuviensach.vn

"Dạ không, lão nô lập tức đi làm!" Quản gia không dám hỏi nữa, cung kính lui ra ngoài.

Ở cạnh phòng vương gia, quản gia dành ra một gian phòng trống, những người được mời đến đều được đưa tới hậu viện của vương phủ, ngoại trừ Thất Thất và Tiểu Đào vào trong phòng ra, không ai biết bọn họ đang nghiên cứu cái gì, chỉ thấy cứ ra ra vào vào liên tục, có rất nhiều vải vóc, gỗ, vật liệu sắt thép được mang tới, quản gia Lưu Toàn trực tiếp phụ trách việc trả bạc, lòng rất mơ hồ, Vương phi đang làm trò quái gì vậy.

Thật ra Uy Thất Thất chẳng làm trò quái gì, chỉ hy vọng có thể tạo ra cuộc sống giống như trước đây của mình mà thôi. Trải qua ba bốn ngày bận rộn, những người được mời đến kia rốt cuộc cũng rời đi, Uy Thất Thất thoải mái vươn vai duỗi người. Nha hoàn Tiểu Đào cũng dần quen với nếp sống của Thất Thất một chút, hơn nữa vị Vương phi này không hay bới móc bắt bẻ, tính tình cởi mở, dần dà những cảm giác sợ hãi cũng tan biến hẳn.

"Vương phi, Vương gia sẽ không thích người ăn mặc như thế đâu!" Tiểu Đào nhắc nhở.

"Tôi cũng đâu có mặc cho ngài ấy xem!"

Thất Thất cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm hơn rất nhiều, cô đã đặt may trang phục theo yêu cầu, chất liệu vải mỏng màu phấn hồng, trước ngực thắt những dải ruy-băng cùng tông màu, váy hoa màu phấn hồng, dài vừa vặn đến đầu gối. Cô biết nữ nhân Đại Hán không được để lộ chân, cho nên yêu cầu thợ may làm thêm một lớp vải voan mỏng cũng màu phấn hồng, viền hoa màu trắng xung quanh, mặc như vậy mới thấy thoải mái lại mát mẻ, thật tự do tự tại.

"Vương phi! Sao người không ở cùng với Vương gia vậy?" Tiểu Đào nhẹ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Vương gia chê tôi xấu, chỉ mong sao không phải ở cùng tôi thôi!"

"Ồ!" Tiểu Đào không hỏi tiếp nữa, nàng chú ý tới góc tường, thợ mộc và thợ rèn bận bịu suốt ba ngày theo yêu cầu của Vương phi mới làm ra vật có hình bánh xe kỳ lạ này "Kia là thứ gì ạ?"

"Xe đạp!"

"Chỉ có hai bánh xe, Vương phi, dùng thế nào ạ?" Tiểu Đào nhìn chiếc xe một lượt, cảm thấy cực kỳ tò mò.

"Tôi biểu diễn cho cô xem!" Thất Thất trèo lên xe đạp, hãnh diện nói "Tôi định ngày mai dạo chơi thành Trường An, làm một người dân Đại Hán thực thụ, thưởng thức phong cảnh ở Đại Hán!"

Tiểu Đào kinh ngạc trốn sang một bên, Uy Thất Thất nhấc chân lên đạp vài cái, xe đạp bỗng chuyển động một cách thần kỳ. Thất Thất nhanh chóng phóng xe về phía đình viện, Thất Thất vui vẻ giang hai tay ra, quay đầu nhìn Tiểu Đào, cười phấn khích.

"Tôi sẽ diễn xiếc xe đạp cho cô xem!"

Uy Thất Thất đương định phóng xe đạp lao ra ngoài thì lại đụng ngay phải một người vừa bước vào hậu viện, đó không phải ai khác, chính là Lưu Trọng Thiên vừa từ trong hoàng cung vội trở về. Chàng bắt được ghi-đông xe đạp, nhẹ nhàng kéo Uy Thất Thất lúc này đương hoảng hồn xuống xe, chẳng nói chẳng rằng, sải bước lôi Uy Thất Thất vào trong phòng mình, cửa phòng đóng rầm một tiếng.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Vương Phi Phải Chăng Mang Thai Rồi?

Nha hoàn Tiểu Đào lắc đầu lè lưỡi, biết Tam Vương gia đang giận, Vương phi chắc sẽ xúi quẩy rồi, lập tức lén chuồn đi.

"Bổn vương vừa trở về, đã nghe nói cô làm loạn vương phủ, cô đã làm những gì, từng việc một phải báo cáo lại cho bổn vương nghe!" Lưu Trọng Thiên ngồi xuống ghế, nhìn Uy Thất Thất chằm chằm, khi nhìn đến y phục trên người Thất Thất, không khỏi nhíu mày. Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

"Ngài hung dữ như vậy làm quái gì?" Thất Thất chỉnh trang lại y phục bị Lưu Trọng Thiên làm nhàu, chỉ về phía ngoài cửa "Chẳng phải chỉ có một chiếc xe đạp thôi sao?"

"Còn gì nữa?"

"Y phục, may vài bộ y phục gọn nhẹ!"

"Còn gì nữa?"

"Còn gì nhỉ?" Uy Thất Thất chải vuốt tóc "À! Tóc, tôi không chải những kiểu tóc cầu kỳ hoa mỹ, mà buộc tóc đuôi ngựa, vậy cũng đáng để

https://thuviensach.vn

giận sao?"

"Bổn vương không muốn nghe những chuyện đó, cô lại đây!" Lưu Trọng Thiên nhìn tóc đuôi ngựa lẫn bộ trang phục của cô, quả thực trông thanh cao thoát tục hơn nhiều, càng toát lên vẻ hoạt bát đáng yêu của cô.

"Đuôi ngựa ngài cũng muốn nhìn!" Uy Thất Thất bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên với vẻ không tình nguyện.

Lưu Trọng Thiên kéo cô vào trong lòng "Cô sai người sửa soạn một căn phòng mới, là muốn nói cho mọi người trong vương phủ biết, Vương phi với Vương gia tách ra ngủ riêng có phải không?"

"Là có ý gì? Ai cũng biết ngài phải phụng chỉ thành hôn, dung mạo Vương phi xấu xí, tách ra cũng là điều bình thường!"

"Nhưng có ai nói cho cô biết là có rất nhiều kẻ thích nghe tin đồn thú vị trong vương phủ không?"

"Ai thích, ai nói mặc kệ họ, tôi chỉ cần sống vui vẻ là được!"

"Nhưng bổn vương không vui!" Lưu Trọng Thiên tăng thêm lực trên tay, gần như ôm trọn lấy Uy Thất Thất "Hoàng thượng còn hy vọng nghe được tin tốt lành từ chúng ta!"

Uy Thất Thất cảm nhận được tóc mình đang cọ vào gò má Lưu Trọng Thiên, có chút thẹn thùng, liền nổi nóng hỏi.

"Hắn còn muốn nghe tin tốt lành gì nữa?"

"Vương phi phải chăng mang thai rồi?"

"Này!" Thất Thất đẩy Lưu Trọng Thiên ra "Tên hoàng huynh kia của ngài có phải đầu óc có vấn đề không? Tôi và ngài đâu phải phu thê chân

https://thuviensach.vn

chính, tôi đã bị hắn hại đủ thảm rồi, giờ còn muốn thế nào nữa? Chẳng lẽ để tôi chuẩn bị cái bụng giả cho hắn xem à!"

"Chúng ta có thể cho huynh ấy xem một cái thực sự!" Lưu Trọng Thiên khẽ mỉm cười, vẻ mặt như đùa cợt.

"Lưu Trọng Thiên, ngài cũng điên giống tên hoàng huynh của ngài rồi, mau buông tôi ra!"

Lưu Trọng Thiên buông Uy Thất Thất ra, Thất Thất nhanh chóng tránh sang một bên, nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ hết sức phòng bị "Tôi đã nói rõ với ngài rồi, tôi ở lại vương phủ, là vì tôi không có chỗ nào để đi, tạm thời nương nhờ ngài chỗ ở, đừng xem tôi là Vương phi thực sự, chức vị Vương phi ấy chẳng có tự do, không thích!"

"Vậy ta phải xem cô là gì?"

"Muội muội, bằng hữu cũng không tệ! Vương phủ ngài rộng lớn như vậy, thêm mình tôi thôi mà!"

"Nhưng ta không thiếu muội muội cũng không thiếu bằng hữu, chỉ thiếu mỗi Vương phi!" Lưu Trọng Thiên đùa cợt nhìn Uy Thất Thất, chàng không tài nào xem nữ nhân xấu xí này là muội muội, hay là bằng hữu gì đó được, cô đứng đó, con người cô toát lên sức quyến rũ khó tả, khiến lòng chàng cứ rạo rực không thôi.

Uy Thất Thất đột nhiên lấy lại tinh thần, tiến đến trước mặt Lưu Trọng Thiên "Vương gia, ngài có thích nữ nhân nào không?"

Sắc mặt Lưu Trọng Thiên hiện lên vẻ u ám "Tự nhiên hỏi chuyện này làm gì?"

"Không trả lời được ngay có nghĩa là có, phải chăng là Vân Nhi tiểu thư?" Thất Thất tinh nghịch nằm bò lên đầu gối Lưu Trọng Thiên, ngẩng

https://thuviensach.vn

đầu nhìn chàng thăm dò.

"Không được nói bậy, Vân Nhi chỉ là một cô bé mồ côi."

"Nhưng chắc hẳn ngài đã định sẽ cưới nàng ta? Ở đâu lại có kiểu không cần mỹ nữ, đi thích xấu nữ chứ?" Thất Thất nhớ tới nữ tử mặc y phục màu lục kia, dịu dàng như nước, hẳn là mẫu người mà cái tên trọng chủ nghĩa đại nam tử như Lưu Trọng Thiên thích.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Có Phần Lãnh Phí Giường Lớn

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất với vẻ đăm chiêu, xấu nữ này rất nóng lòng muốn đẩy mình ra xa, tránh mọi can hệ, nhưng cô đâu biết được tâm tư của Vương gia.

"Đó là ý định trước đây, nhận thấy nên cho muội ấy một bến đỗ, còn giờ đây bổn vương muốn cân nhắc lại đôi chút!"

"Tại sao? Nếu tôi là ngài, sẽ dũng cảm theo đuổi hạnh phúc, thích thì sẽ cưới nàng ta, cả đời sống cùng người mình không thích là chuyện bất hạnh biết bao, không trở ngại nào có thể chia rẽ hai người yêu nhau!"

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất với vẻ kinh ngạc, tuổi còn nhỏ, nhưng tư tưởng lại quái dị như vậy, lớn mật làm càn, nghĩ sao nói vậy, một khi hạ quyết tâm thì không cách nào ngăn cản nổi. Chàng tán thưởng xấu nữ này, thậm chí có phần nghiêng về quan điểm cổ quái của cô, lý luận về hạnh phúc thật khoa trương lợi hại.

"Nếu như cô thích nam nhân nào đó, phải chăng bổn vương không được ngăn cản cô!" Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nhìn Uy Thất Thất, nghe khẩu khí của cô, nếu cô yêu mến nam nhân khác, chắc sẽ không chùn bước?

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên rồi!" Uy Thất Thất đứng lên, tưởng tượng ra "Nếu tôi gặp được nam nhân mình thích, tôi sẽ không chút do dự mà đi theo chàng cả đời này, tôn sùng chàng, yêu thương chàng, bất kể thế lực nào cũng không cản trở được chúng tôi sống bên nhau!"

"Cô có biết cô đang nói gì không, hơn nữa lại còn ở trước mặt tướng công mình, nói về một nam nhân khác, quả là đại bất kính!" Lưu Trọng Thiên cảm thấy Thất Thất gần như đã quên mất thân phận Vương phi của cô, lại còn ước ao sống hạnh phúc với nam nhân khác. Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Này, là ngài bảo tôi nói đó chứ, còn trách tôi!" Uy Thất Thất hậm hực giẫm chân thật mạnh, xoay người đi ra cửa.

Lưu Trọng Thiên đứng lên, gắng sức kéo cô lại "Đi đâu đấy?"

"Về phòng mình!"

"Nơi đây đều là của bổn vương, đâu ra phòng cho cô." Lưu Trọng Thiên kéo Thất Thất vào lòng, nâng cằm cô lên, ngắm nhìn gương mặt xấu xí đang thẹn thùng xen lẫn giận dữ "Nghe nói cô xây dựng rầm rộ lắm, muốn tách khỏi phòng của bổn vương, đi thôi, cho tướng công cô xem xem, Thất Thất đã làm những chuyện tốt gì?"

Uy Thất Thất quay đầu đi, không còn cách nào khác, đành phải đi trước dẫn đường, không lâu sau đã đến trước cửa phòng mình, khẽ đẩy cửa ra, Lưu Trọng Thiên tràn đầy hiếu kỳ bước vào trong, quang cảnh trước mắt khiến chàng có chút giật mình.

"Uy Thất Thất muốn tạo phản rồi..." Lưu Trọng Thiên đi vào phòng, chiếc giường vốn kê trong góc tường được dỡ bỏ rồi, thay vào đó, chàng trông thấy một chiếc giường gỗ lớn mang phong cách độc đáo, đặt ngay giữa phòng, ga giường lẫn rèm giường đều có màu trắng sữa, thoạt nhìn tạo cảm giác thoải mái dễ chịu, tô điểm cho gian phòng thêm sự lãng mạn.

https://thuviensach.vn

Bốn vách tường đều quét sơn màu phấn hồng trang nhã, sàn nhà lát từng tầng từng lớp ván gỗ bóng loáng, trước giường trải thảm dày êm mịn, còn nữa, trên cửa sổ kia treo rèm cửa màu trắng sữa, trong phòng còn có một bàn trang điểm được làm từ gỗ, đặc biệt nhất là trên bàn trang điểm có khảm một chiếc gương nhỏ hình tròn. Khi Lưu Trọng Thiên nhìn vào trong gương, được một phen hoảng hồn, bởi hình ảnh phản chiếu ra từ gương, cực kỳ rõ nét, hầu như giống y đúc người đối diện, nhất định lại là món đồ chơi nhỏ nào đó của cô phù thủy, khó có thể tưởng tượng, Vương phi của chàng lại tạo ra thêm một kỳ tích.

"Đây đều là những thứ cô yêu cầu bọn họ làm?"

"Ờ, tôi không động gì tới phòng của ngài, quản gia nói nơi này để không, tôi nghĩ..." Thất Thất cúi đầu xuống, thầm nghĩ bụng, Vương gia keo kiệt, nhiều phòng như vậy, cho cô mỗi một gian thôi cũng hẹp hòi, dẫu sao chàng ta cũng là Vương gia mà?

Lưu Trọng Thiên không nhịn được bật cười, đột nhiên bước tới trước mặt Thất Thất, đùa giỡn ôm lấy cô "Bổn vương không trách cô, chỉ là... Giường lớn như vậy, một mình cô phải chăng có phần lãng phí quá!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Khiêu Chiến Tôn Nghiêm Của Hắn

"Vương gia!" Thất Thất căng thẳng run như cầy sấy, chỉ vào giường lớn "Nếu như ngài thích, tôi sẽ gọi người làm cho ngài một cái, nếu làm không đẹp, ngài cứ việc khuân chiếc giường này đi, tặng cho ngài đó!"

"Thất Thất, rốt cuộc cô muốn thế nào? Chán ghét bổn vương sao?" Lưu Trọng Thiên nhìn nữ nhân trước mặt với vẻ khó hiểu, cô đương trốn tránh điều gì? Sợ Vương gia nhìn trộm trinh tiết của xấu nữ ư? Ha ha, thật mắc cười, dường như chàng cảm thấy vô cùng hứng thú với đôi mắt long lanh mê người kia. Lưu Trọng Thiên áp môi tới sát bờ môi Thất Thất, ánh mắt dừng lại trên cánh môi cô, Thất Thất vội vã quay đầu đi, khiến nụ hôn kia chỉ lướt qua gò má Thất Thất, in lên mái tóc cô. Chuyện này đã chọc giận Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, Uy Thất Thất dám coi thường nụ hôn của Vương gia, chàng là Vương gia, phu quân của cô, cô đang khiêu chiến tôn nghiêm của chàng. Chàng bực tức nhấc bổng cả người Thất Thất lên, ném xuống chiếc giường gỗ êm mịn, rồi cúi người đè lên cô.

"Uy Thất Thất, đừng làm càn như vậy, cô biết không? Cô khiến bổn vương vất vả bao phen, đâu có nữ nhân nào giống như cô cự tuyệt bổn vương, dựa vào phúc khí của cô, mới có thể trở thành Vương phi, lại được

https://thuviensach.vn

bổn vương sủng ái cưng chiều, hẳn phải cảm thấy vinh dự mới đúng." Dứt lời áp môi lại gần về phía Thất Thất.

Uy Thất Thất nhanh chóng vươn tay ra chặn Lưu Trọng Thiên lại, nói trong cơn hoảng loạn "Đợi đã chúng ta đâu phải phu thê thực sự, còn có hiệp nghị mà, ngài chớ có làm bừa."

"Bổn vương chẳng qua chỉ muốn có được nữ nhân của mình, không màng tới nhiều lý do như vậy."

"Chuyện đó không thể được, tôi chỉ mới 17 tuổi, chưa đủ tuổi theo luật hôn nhân, vô hiệu!"

"Cô đang nói nhảm gì đó?" Lưu Trọng Thiên cưỡng ép túm lấy tay cô, cố sức hôn lên đôi môi mềm mại của Thất Thất, bàn tay to lớn đặt trước ngực Thất Thất, khẽ cởi vạt áo Thất Thất ra, y phục liền tỏa sang hai bên, lộ ra áo yếm trắng như tuyết.

Lần này Uy Thất Thất sợ hãi thực sự, Lưu Trọng Thiên chẳng hề hù dọa suông cô, mà muốn làm thật, đây là phủ đệ của Tam Vương gia, chàng ta muốn thế nào mà chẳng được. Tay chàng xoa nhẹ bộ ngực cô, những đụng chạm này là chân thực, cách lớp áo yếm, Thất Thất có thể cảm nhận được nhiệt độ truyền đến từ bàn tay kia, như thiêu đốt cô.

Đôi môi Lưu Trọng Thiên chầm chậm di chuyển xuống dưới, dừng trước cổ áo cô, hôn ngấu nghiến, mê hoặc lòng Uy Thất Thất, bàn tay to lớn kia suồng sã lách vào trong áo yếm của Thất Thất...

"Vương gia, có người!" Thất Thất hoảng loạn, tim đập thình thịch như sắp vọt ra ngoài, không nhịn được hét lên.

Lưu Trọng Thiên khẽ bật cười, ngẩng đầu lên nhìn Thất Thất "Muốn lừa bổn vương sao?"

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất này quỷ kế đa đoan, Lưu Trọng Thiên đã sớm biết từ lâu, đừng hòng lừa gạt chàng vào lúc này, hôm nay phải cho cô biết phu quân là thế nào? Chí ít khi ở trên giường, nữ nhân nên hầu hạ nam nhân của mình ra sao.

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến tiếng gõ cửa liên hồi, quả nhiên có người tới, tiếp đó vang lên giọng nói nhỏ nhẹ của Ninh Vân Nhi "Vương phi, Vân Nhi mang chút đồ điểm tâm tới cho người!"

Uy Thất Thất phấn khởi ngẩng đầu lên, nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ đắc ý, quả là thiêng, nói bừa cũng trúng. Ninh Vân Nhi cũng thật biết lựa thời điểm tới đưa điểm tâm, Thất Thất bật cười hì hì đẩy Lưu Trọng Thiên ra "Vân Nhi của ngài đến rồi, đừng quấy rầy tôi nữa, có thể đổi người rồi!"

"Cô nói gì đó? Bổn vương thực sự là..."

Lưu Trọng Thiên bực bội mắng một tiếng, nhưng lại không biết nên trách cứ nữ nhân ngoài cửa đến không đúng lúc kia như thế nào, chỉ còn cách buông Thất Thất ra, lui sang một bên, chỉnh trang lại y phục, bước nhanh tới trước bàn trang điểm, ngồi phịch xuống với vẻ không cam lòng, ánh mắt vẫn lưu luyến trên người Thất Thất, thật kỳ lạ, cõi lòng Lưu Trọng Thiên tràn đầy mâu thuẫn, chàng tin rằng xấu nữ này đã chiếm lĩnh toàn bộ ý thức của chàng, cô có mị lực lớn đến thế sao?

Uy Thất Thất lúng túng kéo vạt áo lên, mau chóng thắt dải ruy-băng trước ngực vào, sửa sang lại đầu bù tóc rối, nhảy xuống giường, vui vẻ mở cửa phòng ra.

Ninh Vân Nhi tươi cười bước vào phòng, trong tay bưng một cái khay, khi phát hiện Lưu Trọng Thiên đang ngồi trong phòng, thì có chút giật mình, cũng có chút hân hoan, liền e thẹn cúi đầu xuống, bầu không khí có phần gượng gạo.

"Thì ra Vương gia ở đây!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên không nói câu nào, mà chỉ siết chặt nắm tay, đứng bật dậy, cau mày, sải bước ra ngoài. Ninh Vân Nhi lén nhìn theo bóng Vương gia lúc chàng lướt qua bên người nàng, trong ánh mắt chứa chan tình cảm mến mộ, liền sau đó xấu hổ cụp mi mắt xuống, dáng vẻ thẹn thùng đó hiện rõ trên gương mặt, chờ khi Vương gia đi rồi, mới đặt điểm tâm lên trên bàn.

"Vương gia... Hình như không vui..."

"Vương gia quái đản, ai biết được ngài ấy lại lên cơn gì?" Uy Thất Thất nhón tay lấy điểm tâm, nếm thử một miếng, nhìn Ninh Vân Nhi với vẻ hưng phấn "Ngon tuyệt cú mèo, tay nghề của cô không tồi chút nào."

"Trước đây đều làm cho Vương gia ăn, bây giờ thì chẳng còn cơ hội nữa rồi!" Vân Nhi thở dài.

"Ngài ấy cả thèm chóng chán sao?"

"Vương phi đừng giận, Vân Nhi không có ý gì khác..." Ninh Vân Nhi nhìn Uy Thất Thất với vẻ lo lắng, nàng phát hiện ánh mắt Uy Thất Thất đẹp hút hồn, nếu không phải khuôn mặt kia có những vết sẹo vàng lồi lõm, tin rằng cô chắc chắn là một mỹ nhân xinh đẹp.

Thất Thất chớp chớp mắt, mỉm cười gian xảo, đã nghĩ ra biện pháp hữu hiệu có thể phân tán lực chú ý của Lưu Trọng Thiên rồi, để chàng ta khỏi dán mắt nhìn Thất Thất ngày ngày nữa, đó chính là Ninh Vân Nhi, nàng ta trong sáng thuần khiết lại dịu dàng nữ tính, về điểm này Lưu Trọng Thiên ắt hẳn cũng nhận ra chứ.

Uy Thất Thất tự biết dung mạo xấu xí, chẳng qua Vương gia không chiếm được cô, nên trong lòng khó chịu, nếu có một nữ nhân xinh đẹp nào đó bên cạnh chàng ta... thì sẽ quên Uy Thất Thất ngay thôi. Nghĩ tới đây, cô chỉ mong được sớm quay trở về cuộc sống tự do tự tại.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên nữ nhân xinh đẹp ấy đang sẵn có đây, Ninh Vân Nhi, ai tinh đời nhìn cái sẽ biết, Vân Nhi tiểu thư thầm mến Vương gia, có điều không dám nói ra thôi. Thất Thất tiếc thay cho nàng, thích thì sao không bày tỏ đi "Thực ra tôi với Vương gia chẳng qua là phụng chỉ thành hôn, Vương gia hoàn toàn không thích tôi, cô nhìn dáng vẻ này của tôi, nam nhân nào trông thấy cũng chạy mất dép!" Thất Thất chỉ vào gương mặt mình, sau đó nắm tay Vân Nhi một cách thân mật.

"Vương gia mà có được Vương phi tâm đầu ý hợp, thì người đó chính là cô, tôi sớm muộn gì cũng sẽ rời khỏi đây..."

"Vương phi..." Vân Nhi đỏ bừng mặt, thật không ngờ Uy Thất Thất lại bạo gan nói thẳng ra thế, có thể nhìn thấu tâm sự của nàng. Vân Nhi đương nhiên bằng lòng làm Vương phi, không phải do ham muốn cái địa vị kia, mà là vì con người Tam Vương gia.

"Tôi thân cô thế cô tới Đại Hán, tạm thời chưa có chỗ nào để đi, chờ tôi thu xếp ổn định ở Trường An rồi, tôi sẽ rời khỏi vương phủ, đi tìm cuộc sống hạnh phúc cho riêng mình!"

"Rời đi?" Vân Nhi nhìn Uy Thất Thất với vẻ kinh ngạc, không hiểu rõ ý cô, không biết lời cô nói có thật hay không.

"Phải, tôi muốn có sự nghiệp của mình, sống cùng người mình yêu, nếu ông trời muốn tôi ở lại Đại Hán, tôi không thể có lỗi với bản thân mình!"

"Vương phi của Tam Vương gia, biết bao người ước mong tha thiết, Vương phi cô..."

"Phụng chỉ, cô có hiểu được phụng chỉ là gì không? Dù nói thế nào tôi cũng không bằng lòng, Tam Vương gia không phải mẫu nam nhân tôi thích!"

https://thuviensach.vn

"Tôi vẫn không hiểu..." Vân Nhi nhìn Thất Thất với vẻ nghi hoặc.

"Cô không cần hiểu đâu, cô chỉ cần biết, tôi sẽ không tranh giành với cô, miễn sao người Vương gia thích là cô, thì cô có thể được toại nguyện rồi!"

Uy Thất Thất cho rằng Vân Nhi nghe xong lời cô nói, nhất định sẽ vui mừng, đâu ngờ rằng, trái lại Vân Nhi đau lòng rơi lệ.

"Nữ nhân Vương gia thích không phải là ta!"

"Không phải cô?" Thất Thất không khỏi nhíu mày, thoáng giật mình, Thất Thất lập tức bụm miệng, chẳng trách Vương gia luôn đối xử với mình rất lạ, không lẽ coi mình như...

Lẽ nào Vương gia không thích nữ nhân thật? nguồn TruyenFull.vn

... Vương gia đáng ghét, Vương gia ghê tởm.

Vân Nhi lau nước mắt, buồn bã nói "Nữ nhân Vương gia thích là Hàn Vũ!"

"Hàn Vũ... Cô ta là ai?" Uy Thất Thất có phần mơ hồ, sao lại mọc ra một người tên Hàn Vũ vậy?

"Hàn Vũ là con gái của một đại thần, tâm đầu ý hợp với Vương gia, năm đó Vương gia vốn đã định cưới Hàn Vũ, kết quả, Hoàng thượng khâm điểm Hàn Vũ làm phi, nữ nhân Vương gia yêu mến trở thành quý phi nương nương, cú sốc quá lớn này khiến chàng đau khổ tột cùng trong quãng thời gian dài."

Vân Nhi thở dài, nói tiếp "Hàn Vũ quý phi, do không chịu đựng nổi việc dứt tình đoạn nghĩa với Tam Vương gia, đã nhiều lần quấn quýt si mê Vương gia, Hoàng thượng vô cùng căm giận, thiếu chút nữa phán tội chết

https://thuviensach.vn

cho Tam Vương gia, Tam Vương gia buộc lòng phải chờ lệnh xuất chinh đi diệt trừ Hung Nô, giờ đây Hoàng thượng lại hạ chỉ ban hôn, thật là..."

Uy Thất Thất nghe Vân Nhi nói xong, ngạc nhiên bội phần, hóa ra Tam Vương gia đã mất đi nữ nhân mà chàng ta yêu sâu đậm, chẳng trách tính tình quái đản như vậy. Ban nãy mình còn khuyên Lưu Trọng Thiên dũng cảm theo đuổi hạnh phúc, còn hỏi chàng ta có thích nữ nhân nào không, đó chẳng phải sát muối vào vết thương lòng của chàng ta hay sao? Uy Thất Thất hối hận vô cùng, không biết làm sao cho phải.

Tên cẩu hoàng đế chết giẫm, tại sao nhất định phải đối địch với Tam Vương gia, đầu tiên là cướp đoạt nữ nhân của chàng, sau đó lại bỡn cợt chàng, ban hôn xấu nữ cho Lưu Trọng Thiên, đây rõ ràng là sỉ nhục nhân cách của chàng, Tam Vương gia nhẫn nại thật đó.

Uy Thất Thất sờ thoáng qua mặt, khuôn mặt chết tiệt, sao tự dưng lại trở nên xấu xí, rốt cuộc phải làm sao thì cô mới có thể khôi phục nguyên dạng đây, đến lúc đó chí ít có thể giúp Tam Vương gia xả giận được. Nhưng Uy Thất Thất không biết rằng, khôi phục dung mạo vốn không hề đơn giản chút nào.

Vân Nhi cười gượng một cái "Vương phi, làm nữ nhân của Vương gia nhất định sẽ hạnh phúc, con người chàng thoạt nhìn cứ tưởng lạnh lùng, nhưng thực ra lại rất chung tình. Nếu cô trông thấy ân tình chàng dành cho Hàn Vũ, sẽ biết chàng là nam nhân tuyệt vời cỡ nào!"

"Nhưng tôi đối với ngài ấy..." Thất Thất lập tức ngậm miệng lại, nhớ tới sự nhiệt tình của Vương gia ban nãy, chàng ta sẽ không xem nàng là nữ nhân kia chứ, Thất Thất cảm thấy không thoải mái trong lòng, Hàn Vũ là nữ nhân thế nào? Cô rất hy vọng có cơ hội tìm hiểu về con người này.

Vân Nhi nhìn quanh phòng, đột nhiên hỏi một câu "Vương gia cũng ở nơi này sao? Quả là một gian phòng xinh xắn!"

https://thuviensach.vn

"Một mình tôi ở thôi, Vương gia ở phòng của ngài ấy!"

"Hai người?"

"Ha ha" Thất Thất cười phá lên, "Ban hôn, cô cũng biết đấy, tôi không thích Vương gia, Vương gia cũng chẳng ưa tôi! Tôi chẳng qua chỉ tìm một nơi có thể nương thân mà thôi!"

Ánh mắt Ninh Vân Nhi sáng rỡ lên, giống như trông thấy tia hy vọng, khuôn mặt kia của Thất Thất, nam nhân mà thích được, thì thật kỳ cục. Song Vân Nhi vẫn cảm thấy Uy Thất Thất có một sức hấp dẫn khó tả với người khác, lại không đoán ra được là điểm gì, chỉ cảm thấy cô khác hẳn với nữ tử thông thường

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Nữ Nhân Nghịch Ngợm Khó Mà Quản Chế

Ninh Vân Nhi lui ra ngoài, Thất Thất ngồi trở lại bàn trang điểm, nhìn ảnh mình trong gương, bà thầy bói chết tiệt, không biết nói vậy là có ý gì? Bao lâu nữa mới trở lại dáng vẻ xưa của Uy Thất Thất đây.

Nam nhân? Có liên quan gì tới việc khôi phục dung mạo của mình, Thất Thất bực dọc đập mạnh tay xuống bàn trang điểm, ông trời ơi, dung mạo này của Thất Thất, đâu có nam nhân nào yêu thích chứ, chẳng phải sẽ khiến cô không tìm được khát vọng tình yêu ở Đại Hán ư.

Cũng may Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên không bước vào phòng Thất Thất nữa, cô thoải mái nằm trên giường lớn của mình, rốt cuộc cũng có cảm giác đương ở nhà, Thất Thất trầm ngâm suy tư. Ngày mai cô muốn đi khảo sát một vòng thành Trường An, xem xem ở Đại Hán không dựa vào Lưu Trọng Thiên sẽ thế nào, kiếm tìm căn nhà nhỏ cho riêng mình. Ông nội là một tấm gương điển hình về thương nhân thành đạt, Uy Thất Thất đương nhiên cũng không thể kém cạnh.

Uy Thất Thất dậy từ sớm, thay bộ y phục gọn nhẹ, ngậm một miếng điểm tâm trong miệng, đẩy chiếc xe đạp thô sơ ra khỏi vương phủ, vừa bước chân ra khỏi cửa chính.

https://thuviensach.vn

"Đi đâu đó?" Lưu Trọng Thiên cất giọng nói lạnh lùng ngay đằng sau.

Thất Thất lập tức dừng bước, quay đầu lại, bị hù dọa bất ngờ nên rớt điểm tâm trong miệng xuống, cô liếc nhìn miếng bánh trên mặt đất, Vương gia thối, sao lại có kiểu doạ người từ sau lưng chứ, báo hại cô mất cái ăn, bèn cười gượng một tiếng.

"Ra ngoài, dạo phố!"

"Cưỡi thứ đồ quái lạ kia của cô sao?"

"Xe đạp... Cực nhanh nha, ngồi kiệu chậm như rùa ý, xe ngựa thì quá khoa trương, đi dạo phố sẽ bất tiện!"

"Đường đường là một Vương phi, ăn mặc thế kia, đi cái xe đạp quái đản, còn ra thể thống gì nữa!"

"Tại sao lại không ra thể thống gì, Lưu Trọng Thiên, ngài đừng quá đáng, tôi muốn tự do, tự do, ngài hiểu không? Tôi đâu phải nô lệ của ngài!"

Lưu Trọng Thiên ngắm nhìn ánh mắt Thất Thất, ẩn trong đôi mắt to tròn long lanh là sự phẫn nộ, xem ra sau này Vương phi sẽ còn khiến chàng đau đầu dài dài, Lưu Trọng Thiên lớn tiếng gọi quản gia, quản gia vội chạy ngay tới.

"Gọi bốn hộ vệ đi theo Vương phi! Còn nữa, bảo Tiểu Đào theo sát nàng!"

"Vâng, Vương gia!" Quản gia thoáng nhìn qua Uy Thất Thất, đưa tay lau mồ hôi trên trán với vẻ căng thẳng, rồi lui xuống.

Uy Thất Thất đương định nổi đóa, đột nhiên liếc nhìn thấy chiếc xe đạp, Lưu Trọng Thiên coi thường cô, bảo hộ vệ đi theo, xem bọn họ có thể bám đuôi được bao lâu.

https://thuviensach.vn

Thất Thất xách xe đạp ra cửa chính, bốn hộ vệ đi theo sau, ngay cả nha hoàn Tiểu Đào cũng hớt ha hớt hải chạy theo.

Ra khỏi cửa, cũng cần huy động nhiều nhân lực như vậy, Uy Thất Thất thấy Lưu Trọng Thiên mặt không biểu cảm đứng bên trong, bèn nghịch ngợm làm cái mặt quỷ, trèo lên xe đạp, bánh xe đạp chuyển động, phóng như bay trên đường, hộ vệ tất tả đuổi theo, Tiểu Đào cũng cực không kém, thở hổn hển, vừa chạy vừa hô.

"Vương phi, chờ Tiểu Đào với, Vương phi..."

Lưu Trọng Thiên nhìn tóc đuôi ngựa lẫn y phục Uy Thất Thất tung bay phất phơ, hầu như dở khóc dở cười, chiếc xe đạp của cô thật đúng là thần kỳ. Xem ra hộ vệ của chàng phải hao tâm tổn sức mới có thể đuổi kịp cô, trong lòng chàng phân vân, có phải chàng đã rước về một Vương phi đội lốt quỷ?

Uy Thất Thất băng qua khắp các phố lớn ngõ nhỏ, rốt cuộc dừng lại trên đường phố Trường An sầm uất, nghe nói Trường An cổ đại là nơi phồn hoa đô hội, quả không ngoa chút nào. Việc kinh doanh buôn bán tấp nập, các sạp hàng bày la liệt, ca hát tạp kỹ, xem tướng số chẩn bệnh, còn cả tửu lâu, kỹ viện, ha ha, có đủ tất cả mọi thứ.

Thất Thất giật mình mở to hai mắt nhìn, cảm giác nơi nơi đều là bạc trắng lóa, chỉ cần Uy Thất Thất tích cóp được một khoản tiền riêng, là có thể trở thành một cô chủ ở Đại Hán, cũng giống với khi ở xã hội hiện đại, là một cô gái có tiền có của. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là Vương gia phải đồng ý mới được, nếu chàng ta không đồng ý cũng mặc xác, Uy Thất Thất đâu có xuất giá thật, chỉ vì bảo toàn tính mệnh mà thôi.

Uy Thất Thất siết chặt nắm tay, cô muốn sống dựa vào sức mình ở Đại Hán, quan trọng hơn, đối tượng kiếm ra tiền lại là nữ nhân. Uy Thất Thất

https://thuviensach.vn

muốn trở thành tiểu phú bà giàu sang bậc nhất ở Đại Hán, ánh hào quang tỏa khắp người cô, xem còn ai dám coi thường xấu nữ này.

"Vương phi, Vương phi... Đừng chạy nữa, bọn thuộc hạ chịu không nổi rồi!" Bốn hộ vệ chạy tới nơi, mồ hôi đầm đìa trên trán, miệng thở phì phò, nha hoàn Tiểu Đào đã sớm không thấy bóng dáng đâu, nhìn dáng vẻ nhếch nhác của bọn họ, Thất Thất che miệng cười phá lên.

"Được rồi, tôi sẽ đi chậm lại!"

Uy Thất Thất chống một chân trên đất, đăm chiêu nhìn đường phố Trường An, cô cần mở một cửa hàng, ưu tiên vị trí thuận tiện, song trước hết phải giấu Vương gia đã, nhưng lấy đâu ra bạc bây giờ, chẳng lẽ lừa bạc của Vương gia, hay đơn giản là cướp? Phương pháp nào cũng không ổn, không đúng nha, Thất Thất vỗ đầu một cái, cô là Vương phi, có thể tha hồ tiêu sài tiền của Lưu Trọng Thiên, ai bảo chàng ta cưới cô chứ, cũng nên trả một chút phí bồi thường mới phải.

Đang suy tư, phía trước truyền tới từng hồi chiêng trống êm tai, đoàn người ngựa trên đường đều lập tức dẹp sang một bên, Thất Thất đi xe đạp nên hiển nhiên đứng ngay giữa đường, hộ vệ nhanh chóng kéo cô trốn sang một bên.

Là kẻ nào vậy, Thất Thất ló đầu ra quan sát, phát hiện phía trước có hai hàng nữ tử vận bạch y, người nào người nấy đều thanh lịch nhã nhặn, ở giữa hai hàng là một gã nam nhân vận áo trắng ngồi trên chiếc ghế kiệu cáng tre, tướng mạo khôi ngô tuấn tú, dáng vẻ con nhà gia giáo, ngạo khí ngút trời, có chút lãng tử, không biết là người nào, mà lại diễu võ dương oai như vậy.

"Hắn là ai vậy? Còn dẫn theo cả đám 5-6 người!" Thất Thất hỏi hộ vệ bên cạnh.

https://thuviensach.vn

"Bẩm Vương phi, là Lục Vương gia Lưu Huyền Cát, lục đệ của Vương gia, chớ nên chọc vào ngài ấy!"

"Tính ra, tôi còn là hoàng tẩu của hắn, tại sao phải nhường đường cho hắn!" Thất Thất nói với vẻ không phục.

"Bỏ đi, tốt hơn hết không nên gây chuyện với Lục Vương gia này, chuyên môn thích vơ vét mỹ nữ, ngay cả Hoàng thượng cũng không trị nổi ngài ấy. Bởi vì Thái hậu nuông chiều vị Lục Vương gia này!"

"Là cường hào ác bá sao?"

"Không phải, nữ nhân trông thấy ngài ấy liền bằng lòng đi theo, ngài ấy trước giờ không cưỡng ép ai cả! Tự xưng là Bạch Diện Tu La!"

"Bạch Diện Tu La? Có mà bạch diện bánh bao ý!" Uy Thất Thất không khách khí châm chọc.

Ánh mắt Lục Vương gia Lưu Huyền Cát bỗng dừng trên người Uy Thất Thất, hắn chưa từng gặp qua nữ nhân nào ăn mặc kiểu này, dáng vẻ còn xấu xí như thế, có điều vẻ ngạo mạn lẫn khinh miệt hiện trên mặt Thất Thất, lại khiến hắn có phần không vui. Nữ nhân nào trông thấy hắn cũng có vẻ si mê, chỉ cần hắn thích cô nào, đều có thể dễ dàng ôm vào lòng, cho nên mới gọi là Bạch Diện Tu La.

Chiếm được lòng nữ nhân là sở trường của Lưu Huyền Cát, đương nhiên hắn chẳng phải nam nhân lăng nhăng, hắn chỉ trêu ghẹo nữ nhân hắn thích, phủ đệ Lục Vương gia ngoại trừ mình hắn là nam nhân ra, còn đâu toàn là nữ nhân, thậm chí cả gia đinh và quản gia, có vô số nữ nhân cho hắn thị tẩm, dù chỉ một đêm, những nữ nhân đó sẽ say đắm vây vòng tròn quanh hắn.

Ánh mắt Lưu Huyền Cát vẫn dán chặt trên mặt Thất Thất, nữ nhân xấu xí mà lại có một đôi mắt mê hoặc, khiến người ta mơ màng miên man, xấu

https://thuviensach.vn

nữ kỳ lạ độc đáo. Hắn đương định dừng kiệu lại, bỗng phát hiện xấu nữ kia đi xe hai bánh, như một đóa hoa sen màu phấn hồng khẽ bay trong gió, nhanh chóng chuồn vào một ngõ nhỏ, bốn hộ vệ phía sau bám đuổi sát sao.

Lưu Huyền Cát khép hờ mi mắt, bất đắc dĩ lắc đầu, lẽ nào nữ nhân xinh đẹp đã ngắm đủ rồi, sao bỗng nhiên cảm thấy xấu nữ kia có sức mê hoặc lòng người khôn xiết.

"Dừng lại!"

Cỗ kiệu ngừng lại, Lưu Huyền Cát phe phẩy chiếc quạt trong tay "Lan Kiếm, Yên Tú đi theo bổn vương, còn đâu hồi phủ trước đi!"

"Vâng! Vương gia!"

Lưu Huyền Cát dẫn hai tỳ nữ theo, tiến vào ngõ nhỏ kia, vừa đi vừa cảm thấy mình thật nực cười, sao lại có hứng thú với một xấu nữ, nhưng chiếc xe nhỏ kia của cô trông cũng không tệ chút nào.

Lưu Huyền Cát băng qua ngõ nhỏ, liếc nhìn thấy Uy Thất Thất, còn cả bốn hộ vệ kia nữa, bọn họ đang đứng trước một cửa hàng, hình như xấu nữ tỏ ra rất thích thú cửa tiệm kia, khoa tay múa chân nói chuyện gì đó với ông chủ cửa hàng, chợt cười phá lên vui vẻ, nụ cười đó tuyệt không câu nệ, duyên dáng, mang theo mấy phần sức sống. nguồn TruyenFull.vn

Quả là một xấu nữ mê hoặc, tóc đuôi ngựa buộc cao, dải ruy-băng nhỏ trên xiêm y bay phất phơ, ngón tay ngọc thuôn dài giữ chặt phía đầu xe, bàn chân đung đưa, gương mặt tràn đầy vẻ tự tin.

"Được, cứ như vậy đi, tôi biết rồi, cám ơn ông chủ!" Thất Thất cảm tạ ông chủ xong, quay đầu liếc nhìn bốn hộ vệ "Các anh đuổi theo có mệt không?"

https://thuviensach.vn

"Mệt, mệt chết đi, đừng chạy nữa có được không!" Hộ vệ lau mồ hôi, nếu Uy Thất Thất còn phóng như vậy nữa, bọn họ sẽ không đủ sức chạy đuổi theo.

"Ngày mai tôi nhờ thợ thủ công làm cho các anh mỗi người một chiếc xe đạp!"

"Nhưng bọn thuộc hạ không biết đi thế nào!" Hộ vệ gãi gãi đầu, có chút khó xử.

"Tôi dạy các anh! Bây giờ bắt đầu luôn, dù sao hôm nay vẫn còn sớm." Uy Thất Thất nhảy xuống xe, đưa xe cho một hộ vệ "Nhất định phải học được, bằng không lần sau sẽ cho các anh rớt lại phía sau!"

Hộ vệ đón lấy chiếc xe đạp, nhìn quanh một vòng, có vẻ hưng phấn, học theo bộ dáng Thất Thất nhấc chân lên đạp, tay run run, đi không vững, uỵch uỵch… té lăn xuống đất, Thất Thất bật cười ha hả, cảm thấy biểu hiện của hộ vệ khá khôi hài, bước tới đỡ hắn dậy, nhẫn nại hướng dẫn hắn biết cách giữ thăng bằng.

Đại khái Uy Thất Thất mất ba canh giờ mới dạy xong cho bốn hộ vệ cách đi xe đạp, bốn hộ vệ mặt mũi bầm dập do té ngã nhiều lần, nhưng sau khi học xong, đều hân hoan phấn khích nhảy nhót.

"Về nhà thôi! Tất cả sẽ bắt đầu từ ngày mai, muôn năm!" Uy Thất Thất siết chặt nắm tay, phấn khởi trèo lên xe đạp, phi như bay về phía trước, hộ vệ phía sau đành bất đắc dĩ đuổi theo bạt mạng.

Lưu Huyền Cát đứng ngây ra như phỗng, xấu nữ này rốt cuộc là ai thế, tại sao nàng thần kỳ như vậy, hoạt bát đáng yêu, phong thái khác người, nếu nàng không xấu như vậy, hôm nay hắn nhất định phải mang nàng về phủ đệ, chiếm được lòng nàng.

https://thuviensach.vn

"Đuổi theo nữ nhân kia, tìm hiểu xem nàng là ai!" Lưu Huyền Cát ra lệnh cho hai tỳ nữ, họ liền bám đuôi theo sau.

Trời tối rồi Uy Thất Thất mới quay về vương phủ, cô mệt mỏi rã rời, cũng đói bụng muốn chết, vừa vào cửa đã bị Lưu Trọng Thiên tức giận túm lấy cổ tay lôi đi xềnh xệch, đám hộ vệ phía sau ai nấy đều đầm đìa mồ hôi đứng ở cửa, thấy Vương gia và Vương phi đi rồi, mới ngồi phịch xuống đất kêu ai oán.

Quản gia Lưu Toàn nhìn bọn họ với vẻ kỳ lạ, một hộ vệ trong số đó cũng ngước nhìn Lưu Toàn, thiếu chút nữa bật khóc "Vương phi thật không dễ hầu hạ chút nào, chân chúng tôi sắp gãy tới nơi rồi."

Lưu Toàn nhìn bọn họ với vẻ sầu não, lại liếc nhìn chiếc xe đạp bị quăng sang một bên, đây đúng là một bà cô, Tam Vương gia rốt cuộc rước nữ nhân quái quỷ nào về vậy.

Lưu Trọng Thiên kéo lết mạnh Uy Thất Thất vào phòng, sau đó hung hăng đẩy cô ngã xuống giường, khuôn mặt chàng cực kỳ phẫn nộ, thoạt nhìn trông chàng càng thêm uy nghiêm.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Ta Phải Khiến Ngươi Hoàn Toàn Tử Bỏ Ý Định Này

Đôi mắt Lưu Trọng Thiên xém phóng ra lửa, Thất Thất đúng là nữ nhân khó mà quản chế, ở trong phủ Tam Vương gia thoắt cái đã chẳng thấy bóng dáng cô đâu, cô có còn xem mình là Vương phi nữa không?

"Ta ở trong phủ đợi cô cả một ngày trời, cô đã chạy đi những đâu?"

"Dạo phố, xem cảnh náo nhiệt, tán gẫu, đúng rồi, tôi mất ba canh giờ để chỉ dạy hộ vệ học cách đi xe đạp!" Thất Thất mỉm cười ngượng ngùng "Quên cả thời gian!"

"Cô thân là Vương phi, sao lại chẳng giữ ý thế, dạy hộ vệ đi xe đạp, bọn họ là nam nhân, cô không biết nam nữ thụ thụ bất thân sao?" Lưu Trọng Thiên tưởng tượng ra cảnh cô hướng dẫn hộ vệ cách đi xe đạp, lòng tràn đầy căm tức.

"Tư tưởng phong kiến!" Thất Thất bò dậy, xoa bụng "Tôi đói rồi, đi ăn cơm trước đã, ăn xong ngài hãy quở trách tiếp!"

Lưu Trọng Thiên nhìn bộ dáng Uy Thất Thất, vừa thương vừa giận, mải ham chơi tới nỗi quên ăn, chàng rảo bước đi đến trước cửa, đẩy cửa phòng ra, lớn tiếng gọi nha hoàn.

https://thuviensach.vn

"Mang đồ ăn tới cho Vương phi!"

"Vâng!" Nha hoàn rời đi.

Tiểu Đào nhanh chóng bưng đồ ăn tới, đặt lên bàn, lén liếc nhìn Thất Thất, Uy Thất Thất tinh nghịch lè lưỡi với Tiểu Đào, Tiểu Đào che miệng thiếu chút nữa bật cười, khi chú ý tới nét mặt bực bội của Vương gia thì lập tức lui ra ngoài.

"Đói chết mất!" Uy Thất Thất ngồi xuống, ăn ngấu nghiến như hổ đói, Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ ngồi bên cạnh cô, nhìn cô chăm chú.

"Ngày mai ta cho vời cung nữ trong cung tới phủ, giảng lễ nghi cho cô!"

"Lễ nghi!" Thất Thất sửng sốt, cơm trong miệng phun ra ngoài, văng lên mặt Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên lập tức sợ ngây người, không ngờ lại có nữ nhân vô lễ thế này.

"Thực xin lỗi!" Thất Thất nuốt cơm xuống xong, bối rối lấy tay phủi phủi hạt cơm dính trên mặt Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên bắt lấy tay Thất Thất.

"Ngày mai, nếu cô học không tốt, thì cả đời đừng nghĩ tới việc bước ra khỏi cánh cửa này!"

Uy Thất Thất vốn thực tâm xin lỗi, nhưng nghe những lời chàng nói xong, liền phát hỏa "Tôi hiện giờ rất tốt, không học, không học! Còn nữa, nói cho ngài biết, tôi không phải nữ nhân của ngài, sớm muộn gì tôi cũng sẽ rời khỏi nơi này."

"Cô không phải nữ nhân của ta? Cô nói nhảm gì đó?" Lưu Trọng Thiên bị chọc giận.

https://thuviensach.vn

"Đúng, tôi là người tự do, tôi yêu thích cuộc sống tự do, rời xa ngài, rời xa vương phủ, vĩnh viễn không trở lại, để cái thánh chỉ kia xuống địa ngục đi, Vương gia không tồn tại, Vương phi cũng mất dạng luôn!" Uy Thất Thất đứng lên, nhìn thẳng vào mắt Lưu Trọng Thiên với vẻ ngạo mạn "Ngài không thuộc mẫu nam nhân lý tưởng của tôi, cho nên cả thể xác lẫn tâm hồn Uy Thất Thất đều tự do!"

"Tự do?"

"Đúng, tôi sẽ trở thành nữ nhân tự do nhất, hạnh phúc nhất, sáng chói nhất ở Đại Hán." Uy Thất Thất cười quyến rũ, không để ý tới Tam Vương gia đang sững sờ, vụt chạy ra ngoài.

Nữ nhân tự do nhất, hạnh phúc nhất, sáng chói nhất ở Đại Hán? Dã tâm Uy Thất Thất thật không nhỏ, lẽ nào làm Vương phi của Lưu Trọng Thiên lại khó khăn tới vậy sao? Lưu Trọng Thiên siết chặt nắm tay, hung hăng đấm mạnh xuống bàn.

Là nam nhân, Lưu Trọng Thiên muốn giành lại tôn nghiêm cho mình, nếu đã cưới rồi, thì cả đời này là Vương phi của chàng, đi tìm nam nhân khác là chuyện không tưởng, đừng hòng rời khỏi vương phủ, càng không được phép khinh thường phu quân của mình, trong lòng cô chỉ được có một mình Lưu Trọng Thiên, cho nên cô nhất định phải trở thành nữ nhân của chàng, nữ nhân chân chính.

Uy Thất Thất giũ sạch cát bụi bám trên người, vươn vai duỗi người cho thoải mái, mở cửa phòng mình, hít thở sâu một hơi để tinh thần sảng khoái, Vương gia chết tiệt, nghiêm khắc như vậy, còn lâu mới đối phó nổi cô. Thất Thất ngẩng đầu ngả người xuống chiếc giường lớn êm mịn, đùa nghịch vân vê những lọn tóc, Trường An ở Đại Hán, thật không tồi, chỉ có điều tên Tam Vương gia có phần bá đạo.

https://thuviensach.vn

Lúc này cửa phòng bị đẩy ra, Lưu Trọng Thiên bước vào, chàng cởi áo dài trên người xuống, đi tới trước giường, ngồi ngay bên người Thất Thất, co chân lên giường, nằm nghiêng xuống.

"Xoa bóp chân cho bổn vương!"

"Ê, đây không phải phòng của ngài, ngài không thể tùy tiện vào. Hơn nữa, đã trễ như vậy rồi, không… không tiện." Thất Thất cuống cuồng ngồi dậy lại bị Lưu Trọng Thiên kéo ngã xuống giường, mỉm cười nhìn Thất Thất.

"Đấm chân, ngay tại đây!"

"Đây đâu phải là doanh trại, ngài cũng không phải thống soái, sao còn bắt tôi đấm chân chứ?" Thất Thất liếc nhìn y phục trên người, ngẫm nghĩ đôi chút, sau đó vươn cánh tay ngọc trắng như tuyết ra, bắt đầu đấm bóp với vẻ không tình nguyện.

"Cô hiện tại là Vương phi của ta, càng cần phải hầu hạ ta, lẽ nào, không ai nói cho cô biết, nên nói chuyện với phu quân mình thế nào sao?"

"Hầu hạ ngài? Lấy lòng ngài? E sợ ngài?" Uy Thất Thất hung hăng cấu một cái trên đùi Lưu Trọng Thiên, đây chính là cách đối đãi với phu quân của cô. Lưu Trọng Thiên nếm đòn đau liền nhảy dựng lên, nổi nóng túm lấy tay Uy Thất Thất.

"Cô chẳng lẽ ngay cả tam tòng tứ đức cũng không hiểu sao? Đã xấu xí còn dã man!"

"Đúng, tôi không hiểu tam tòng tứ đức đấy, ở trong đầu tôi không có khái niệm này!" Thất Thất làm mọi cách cũng giãy không thoát khỏi tay Lưu Trọng Thiên, trừng mắt nhìn Lưu Trọng Thiên "Ông nội chỉ dạy tôi rằng, gặp những tên nam nhân thô bạo thì phải dùng vũ lực, chế ngự hắn

https://thuviensach.vn

hoàn toàn, giẫm nát dưới chân, không thể dễ dàng bị nam nhân khuất phục!"

"Ông nội cô... Dạy cô thế sao?"

"Đúng, tôi lớn lên dưới sự giáo dục như vậy đó, Vương gia cổ hủ như ngài làm sao mà hiểu được!"

"Mạnh miệng gớm, xem ra ta cần tốn chút thời gian, cho cô biết, nữ nhân nên ngoan ngoãn nghe theo nam nhân thế nào."

"Thật nực cười!" Thất Thất che mặt bật cười "Nghe theo ngài, một chút hứng thú tôi cũng chẳng có!"

"Uy Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên thấy Thất Thất cười nhạo liền tức tối, sao nữ nhân này ngạo mạn quá vậy, không biết lễ nghi phép tắc gì cả.

"Vốn dĩ buồn cười mà, ở nơi tôi sống, nam nhân như ngài sớm đã tuyệt chủng rồi, nam nhân chỗ chúng tôi luôn tôn trọng nữ nhân, bày tỏ tình yêu công khai, tự mình xuống bếp, làm đồ ăn cho nữ nhân yêu dấu, nén chịu tính tùy hứng của người yêu, khi người yêu đau lòng, sẽ dốc lòng an ủi vỗ về, quan tâm che chở, sẽ không động thủ đánh nữ nhân, cũng không nhẫn tâm làm tổn thương người mình yêu, đó mới là thế giới của nữ nhân... Mới là nhân tính, mới là lẽ thường." Bạn đang xem tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

"Cô nói thế nhất định là Nữ Nhân Quốc, tuyệt đối không phải ở Đại Hán, nam nhân phải xông pha trận mạc, còn nữ nhân cần tam tòng tứ đức! Nữ nhân phải hầu hạ nam nhân." Lưu Trọng Thiên nhăn mặt nhíu mày.

"Xem ra quan điểm của tôi và ngài không đồng nhất, cho nên chúng ta cần bàn luận cho kỹ càng!"

https://thuviensach.vn

"Bàn chuyện gì, cứ từ từ, ta hiện giờ không phải xuất chinh, có rất nhiều thời gian nghe cô nói, nhưng hiện tại..." Lưu Trọng Thiên nhìn vào phía trong giường, đưa tay ra gắng sức kéo Thất Thất lại, Thất Thất ngã đè lên người chàng, nhất thời chân tay có phần luống cuống.

"Tư thế này tôi không sao trò chuyện được!"

"Vậy không đàm luận nữa! Làm tốt chuyện nữ nhân nên làm là được!" Lưu Trọng Thiên ngửi thấy mùi hương trên người cô, khẽ mỉm cười.

"Tại sao người cô lại tỏa ra mùi hương dễ chịu vậy?"

"Vương gia!" Thất Thất thừa dịp chàng không chú ý, trốn thoát, đứng ở trước giường, bực bội nói "Tôi hiện tại muốn tự do, tôi không muốn làm Vương phi của ngài!"

Lưu Trọng Thiên hoàn toàn bỏ ngoài tai lời cô nói, ngồi bật dậy "Thánh chỉ của Hoàng thượng, không tha cho cô đâu, ngoan ngoãn ở trong vương phủ làm Vương phi của ta!"

"Đây chính là vấn đề mà chúng ta cần thảo luận." Uy Thất Thất phấn chấn tinh thần, nếu đã không thể quay về cuộc sống trước đây, cô sẽ sống thật tốt ở Đại Hán, tuyệt không để cho người khác sắp đặt.

"Nói đi!" Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất chăm chú, hồi tưởng lại việc bọn họ từng ký kết hiệp nghị, bất giác mỉm cười.

"Nếu Hoàng thượng đã ban hôn, thì tôi không muốn làm Vương phi cũng khó, chi bằng thế này đi, ngài cho tôi chút bạc..."

"Muốn bạc để làm gì?"

"Mua một căn nhà, chí ít là có chỗ ở, tôi thấy ngài thuộc hàng vương giả, tốt nhất hãy mua căn nhà lớn một chút, tôi thích cuộc sống thoải mái

https://thuviensach.vn

rộng rãi, sau đó số bạc còn lại để làm kinh doanh nhỏ!"

"Suy tính không tồi, sau đó thì sao?" Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất với vẻ đăm chiêu, trong đầu nữ nhân này chứa những gì vậy. Vương phi được ăn sung mặc sướng, nhà cao cửa rộng không thích, lại muốn đi làm thương nhân nhỏ.

Uy Thất Thất giống như thấy được tia hy vọng "Ngài nếu thích nữ nhân nào, có thể cưới lập làm Vương phi, tôi tuyệt đối không can thiệp, nhưng một khi tôi yêu nam nhân khác, tôi muốn lấy chàng!"

Vẻ mặt Lưu Trọng Thiên lập tức tối sầm lại, cau mày "Lấy người khác, Uy Thất Thất, cô đã không dưới một lần nhắc tới vấn đề này trước mặt bổn vương, phải chăng cô điên rồi! Nữ nhân của bổn vương muốn lấy nam nhân khác, cô cho rằng bổn vương không có tôn nghiêm sao?"

"Chúng ta có hiệp nghị, ngài không thể hạn chế tôi kiếm tìm hạnh phúc, tôi đã không thể về nhà, càng không thể vì tên cẩu hoàng đế kia, bỏ lỡ hạnh phúc cả đời!" Uy Thất Thất tuyệt không cam chịu, đó là Hoàng thượng của bọn họ, không phải của Uy Thất Thất.

"Cẩu hoàng đế? Uy Thất Thất, cô bát nháo đủ chưa!"

"Chưa đâu!" Thất Thất túm lấy tay Lưu Trọng Thiên, đặt lên gương mặt mình "Ngài không thấy bộ dáng này của tôi kinh dị lắm sao? Ai trông thấy cũng sợ hãi, run như cầy sấy, Vương phi như vậy ngài cũng muốn sao? Ngài không sợ bị kẻ khác nhạo báng sao?"

"Nếu ta sợ, đã không mang cô hồi kinh, đã sớm để cô ở trong sa mạc tự sinh tự diệt rồi, Uy Thất Thất, cô chớ có không biết phân biệt tốt xấu, Lưu Trọng Thiên ta đã vì cô mà phá lệ!" Lưu Trọng Thiên trợn trừng mắt lên, chàng thích nữ nhân này không đơn giản chỉ vì khuôn mặt, thật là nữ nhân ngốc nghếch.

https://thuviensach.vn

"Nhưng tôi đâu phải vật quý hiếm gì, Hàn Vũ quý phi và Vân Nhi của ngài đang chờ đang đợi ngài đó..." Thất Thất vừa dứt lời liền thấy hối hận, Lưu Trọng Thiên đã giữ chặt cằm cô, lửa giận bừng bừng.

"Xấu nữ như cô, còn muốn bới móc bổn vương!"

"Không phải bới móc, là không thích, tôi muốn gả cho nam nhân tôi yêu mến!"

"Cô là Vương phi của ta, cả đời này sẽ là nữ nhân của ta, nam nhân khác, cô gặp gỡ ai ta liền giết kẻ đó!" Lưu Trọng Thiên ôm eo Thất Thất rồi nhấc bổng cô lên, ấn xuống giường "Ta phải khiến cô từ bỏ hoàn toàn ý định này!"

Uy Thất Thất cảm thấy cơ thể mình đang bị trọng lượng cơ thể Lưu Trọng Thiên đè lên, cô đành lùi sâu vào phía trong giường lớn, nam nhân trước mặt, trong ánh mắt bùng cháy lên sự phẫn nộ và cả ghen tị, chàng bị chọc giận rồi.

"Vương gia..." Thất Thất vươn cánh tay trắng như tuyết ra đánh đấm, chân gắng sức đá, cô thực sự sợ hãi, Vương gia không phải muốn cưỡng bức cô thật chứ, nhưng cô càng giãy dụa, lại càng bị ôm chặt hơn, Lưu Trọng Thiên cúi người xuống, nhìn thẳng vào ánh mắt cô.

"Cô tuy rằng xấu, nhưng bên trong con người cô có chút gì đó mê hoặc bổn vương, khiến bổn vương khó lòng chế ngự nội tâm, cho nên bổn vương sẽ không để cô rời đi... Thất Thất... Vĩnh viễn là nữ nhân của Lưu Trọng Thiên, cả đời hầu hạ bổn vương..."

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Xấu Phi Hoá Mỹ Nhân

Nghe thấy Uy Thất Thất nói không muốn làm Vương phi, còn tính lấy nam nhân khác, trong lòng Lưu Trọng Thiên ngập tràn ghen tị, chàng tuyệt đối không cho phép phát sinh loại tình ý này, xấu nữ chỉ có thể thuộc về Vương gia, bằng không tôn nghiêm của bản thân vứt đi đâu chứ?

Thời khắc này, Lưu Trọng Thiên đưa ra một quyết định, đi ngược lại với ý nguyện của Uy Thất Thất, đó chính là phải chiếm được thân thể cô, để cô lập tức trở thành nữ nhân của Lưu Trọng Thiên.

Cánh tay Uy Thất Thất bị ghì chặt xuống, thân thể bị giam cầm trong lồng ngực vạm vỡ của Lưu Trọng Thiên, cô cảm nhận được hơi thở Lưu Trọng Thiên gấp gáp, đôi môi chàng nóng bỏng, phủ lên cánh môi nhỏ xinh như hoa của cô, trong lòng cô trào dâng từng đợt sóng gợn, người cũng trở nên mê muội.

Thất Thất cảm thấy trong cơ thể bùng lên khát vọng kháng cự lại nam nhân trước người, cô cảm nhận được từng cơ bắp săn chắc của Lưu Trọng Thiên, cùng với thân nhiệt nóng bừng truyền tới, chàng giữ chặt hai cánh tay cô, Thất Thất dâng lên nỗi sợ hãi, những hành động đó khiến cô bị chấn động mạnh, gần như không hô hấp nổi, lẽ nào nam nhân này định vô lễ chiếm đoạt cô như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên sục sôi cõi lòng, nhục dục nhanh chóng bốc lên cao, nữ nhân trong lòng khiến chàng khó kìm nén nổi, dâng trào mãnh liệt khát vọng chiếm hữu, đâu đó có tiếng nói cứ vọng mãi khắp đầu chàng, Uy Thất Thất phải là của chàng, phải thuộc về chàng, cả đời lưu lại bên cạnh chàng.

Môi chàng từ từ trượt xuống cổ Thất Thất, hưởng thụ làn da trắng trẻo nõn nà, nụ hôn kia ngày một sâu thêm, nữ nhân trong lòng phả ra hơi thở gấp gáp, khiến chàng cảm thấy một trận cuồng nhiệt và rung động. Chàng nhẹ nhàng tháo dải ruy-băng trước ngực Thất Thất, chớp mắt y phục liền tỏa ra, áo yếm trắng tinh không che được núi đôi căng tròn, tựa như đang khêu gợi mời mọc nam nhân trước người.

Ngón tay Lưu Trọng Thiên khẽ gạt tiếp, áo yếm liền tuột xuống dưới, lộ ra bộ ngực trần trắng mịn mềm mại, một thân hình quyến rũ lung linh, bàn tay to lớn lướt tới đâu, từng đợt sóng run rẩy truyền tới đó. Núi đôi căng tròn ngạo nghễ mê hoặc, khiến người ta có cảm giác xịt máu mũi. Ngón tay mạnh mẽ lướt một vòng từ cổ xuống, dừng lại trên bộ ngực sữa, tham lam vuốt ve, xoa nhẹ những vùng nhạy cảm, tiếp đó, thay thế ngón tay kia là đôi môi ướt át của Lưu Trọng Thiên, một loại khoái cảm sung sướng xâm chiếm toàn thân Lưu Trọng Thiên, những sự đau nhức khó chịu căng ra, tập trung ở vùng bụng dưới.

Uy Thất Thất gần như mê muội trong những động tác làm càn âu yếm của Lưu Trọng Thiên, nụ hôn kia cùng sự vuốt ve càng ngày càng cuồng nhiệt, nhu cầu cũng mỗi lúc một nhiều... Bàn tay Lưu Trọng Thiên di chuyển tới vùng bụng dưới bằng phẳng của cô, trượt một đường đi xuống thăm dò.

Uy Thất Thất cảm nhận từng đợt vui sướng trong lòng, đồng thời cũng ẩn chứa mâu thuẫn, cô gắng giãy dụa, không thể buông thả mình như vậy, dâng thân thể cho tên Vương gia này, chớ để bị lôi cuốn, chớ bị mê muội. Chàng ta là Vương gia cổ đại, mình là nữ nhân hiện đại, yêu là thuộc về nhau, chỉ có những người yêu nhau thật lòng mới có thể phát sinh quan hệ

https://thuviensach.vn

trên giường. Thất Thất mở mắt ra, người cũng tỉnh táo lại, nếu tiếp tục như vậy nữa, cô sẽ trở thành người của Lưu Trọng Thiên mất.

"Không được, Vương gia, đừng..."

Thất Thất túm lấy bả vai Lưu Trọng Thiên, bực tức lùi ra phía ngoài, đẩy tới đẩy lui, dù làm cách nào cũng không đẩy nổi nam nhân trước mặt đang trong cơn điên cuồng tránh ra.

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên đỏ ngầu, ngắm nhìn Uy Thất Thất si mê, tại sao lại không được, đáng lẽ cô phải chờ mong nhận được sự sủng ái của chàng, để chàng tiến vào cơ thể cô, để cô cảm nhận được niềm vui sướng, cô là nữ nhân danh chính ngôn thuận của chàng... Thất Thất lần đầu trải qua chuyện này, còn chưa biết điều gì kế tiếp đang nghênh đón cô, sẽ khiến cô bán sống bán chết, sao có thể kêu ngừng được.

"Nàng thuộc về bổn vương, đừng sợ, là nữ nhân chân chính của bổn vương..."

"Hiện tại không thể được, cầu xin ngài!" Do vừa rồi Lưu Trọng Thiên đã dần tiêu tan nhục dục, cô định bụng tháo chạy, không muốn cho Lưu Trọng Thiên lại tiếp tục nữa.

"Vương gia..." Thất Thất nước mắt ràn rụa, cực lực phản kháng, Lưu Trọng Thiên đột nhiên véo hai má cô, trong lòng chất chứa phẫn nộ, cô càng kêu không, lại càng khiến Lưu Trọng Thiên bừng bừng lửa giận, vì thế chàng nhẹ nhàng ghé sát tới bên tai Thất Thất.

"Bổn vương hiện tại... Không thể ngừng lại... Tối nay, bổn vương nhất định phải có được nàng!"

"Đừng... Cầu xin ngài..."

https://thuviensach.vn

"Lần đầu tiên sẽ đau, cũng sẽ sợ hãi, chỉ cần nàng ngoan ngoãn, bổn vương sẽ hết sức dịu dàng... Bằng không thì..."

"Khốn kiếp, Lưu Trọng Thiên, ngài dám chạm vào tôi, tôi sẽ giết ngài!"

"Còn muốn uy hiếp bổn vương, lúc này buông tha nàng, bổn vương có còn là nam nhân không?"

Giọng nói Lưu Trọng Thiên khàn đục lạnh giá, tràn ngập bá đạo, chàng chỉ muốn có được nữ nhân trong lòng, để cô biết được rằng, không thể coi thường cảm nhận của chàng. Chàng là Vương gia, thành thân đến bây giờ, Vương phi vẫn còn tấm thân xử nữ, đó là sự sỉ nhục to lớn đối với chàng.

Thế nhưng, đây dù sao cũng là đêm đầu tiên của Thất Thất, cho dù thịnh nộ, Lưu Trọng Thiên vẫn cố nén dục vọng bùng phát, môi chàng dừng trên cánh môi Thất Thất, dịu dàng âu yếm giống như tiếng nước chảy róc rách, khiến Uy Thất Thất chẳng tài nào thốt ra lời.

Thất Thất không từ bỏ nỗ lực cuối cùng, cố hết sức đẩy Lưu Trọng Thiên ra, liều mình giãy giụa, hy vọng có thể lách mình thoát ra ngoài, song việc gây rối của cơ thể yêu kiều này lại vô tình tăng thêm lực mê người, khiến chút lý trí cuối cùng trong Lưu Trọng Thiên cũng bay đi mất, chàng nhắm hai mắt lại, hoàn toàn phóng túng mình.

Sau khi Lưu Trọng Thiên gầm nhẹ, một cơn đau đớn tê dại khiến Uy Thất Thất gần như thét lên, ngón tay cô bấu mạnh vào bờ vai vạm vỡ của Lưu Trọng Thiên, thoáng chốc trên giường nhỏ xuống nhiều vệt màu đỏ tươi loang lổ. Uy Thất Thất sững sờ tới mức suýt hôn mê bất tỉnh, nam nhân bá đạo trước người đã chiếm được cô rồi, tiến vào thân thể cô, sự thật rõ ràng rành không thể chối cãi, vượt qua mọi trở ngại, trong khoảnh khắc đó, Lưu Trọng Thiên đã trở thành nam nhân chân chính của cô.

https://thuviensach.vn

Cánh tay Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt ve sống lưng cô, áp mặt lên hai má cô một cách thân mật, động tác cũng tỏ ra dịu dàng hơn, ngay cả những tiếng rên rỉ run rẩy lẫn đau đớn của Thất Thất, chàng đều cảm nhận được, cũng nghe thấy được, hy vọng kế tiếp đây có thể giúp cô cảm thấy thoải mái hơn đôi chút, chàng muốn dẫn cô bước lên tận trời xanh, hưởng thụ lạc thú, hoàn toàn khuất phục vì chàng.

"Đừng sợ, ổn cả rồi..." Lưu Trọng Thiên nhỏ giọng thầm thì, ngón tay lướt qua mái tóc Thất Thất, hôn nhẹ lên vành tai Thất Thất.

Đau nhức cơ thể qua đi, Thất Thất chưa kịp hưởng thụ khoái lạc, thì cơn quặn đau tái tê tiếp theo đã bóp nghẹt lấy cô, khiến cô chẳng thể nào cảm nhận được sự dịu dàng của Lưu Trọng Thiên, đêm đầu tiên không tình nguyện lẫn đau đớn.

Trước mắt cô đột nhiên hiện lên vầng sáng ngũ sắc, những quầng sáng này quay xung quanh thành vòng tròn liên tục, như những đốm lửa bắn tóe ra, lúc này đây, vô số sâu vàng đang bò lúc nhúc, tất cả chúng đều xuất hiện, giống y như đúc những con sâu đã từng ở trong chiếc xe hơi của cô, Thất Thất kinh ngạc, lẽ nào cô sắp xuyên không trở về ư, sau khi bị nam nhân này chiếm đoạt.

Sâu vàng nhanh chóng bỏ đi về phía xa xăm, ở chính giữa có một con sâu khổng lồ, thân hình gớm ghiếc bò ngọ nguậy, lăn lộn quay cuồng...

Thất Thất biết mình chẳng xuyên không, bởi vì nam nhân trước người vẫn còn đây, thân thể cô cảm nhận được chàng, đám giòi bọ vẫn chưa biến đi, chúng tiếp tục tra tấn cô, buộc cô phải ôm chặt lấy đầu, không kìm nén nổi đau đớn, la hét thất thanh, chợt thấy cả căn phòng quay mòng mòng, nam nhân trước người cũng dần trở nên mờ nhạt, cô mệt rũ người xuống, hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên mải đắm chìm trong niềm sung sướng, lẳng lặng nằm trên người Thất Thất, ngón tay khẽ vuốt ve cánh tay Thất Thất nhưng trong khoảnh khắc kia, chàng nghe thấy tiếng thét chói tai thảm thiết của Thất Thất, gần như chọc thủng màng nhĩ chàng.

"Thất Thất..."

Lưu Trọng Thiên lúc này đã tỉnh táo lại, chàng phát hiện nữ nhân trong lòng hình như chẳng còn tri giác, liền hoảng hốt lo sợ, chỉ sau một hồi nam nữ ân ái mà sao nàng lại... Chàng cuống cuồng ôm lấy cơ thể mềm oặt của Uy Thất Thất, xót xa kéo vào trong lòng. Đầu Thất Thất rủ xuống, mái tóc dài như thác nước xõa bung ra, thân thể hệt như chẳng còn xương cốt, mặc chàng ôm thế nào cũng được. Chàng đoán phải chăng bản thân mình vừa rồi có phần nóng vội, nhất định đã hù dọa cô, hoặc là làm cô đau, có lẽ chàng nên dịu dàng hơn nữa, dù sao đây cũng là đêm đầu tiên của cô.

Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng vén những sợi tóc trên mặt Thất Thất, lộ ra sắc mặt xanh xao tái nhợt, tuy nhiên Lưu Trọng Thiên có thể trông thấy rõ ràng, đã không còn khuôn mặt xấu xí kia nữa, thay vào đó là làn da trắng mịn nõn nà đẹp đẽ, những vết sẹo vàng đã biến mất một cách thần kỳ... Lưu Trọng Thiên nhìn nữ nhân trong lòng với vẻ kinh ngạc, ý thức cũng dần trở nên mông lung.

Nữ nhân hiện ra trước mặt chàng... Là một nữ nhân diễm lệ trang nhã, đương hôn mê bất tỉnh, mái tóc đen nhánh rối bù được vén ra sau tai, gò má ửng hồng e lệ như những cánh hoa đào, lông mày lá liễu, lông mi cong vút đen nhánh, đôi mắt đang nhắm chặt, cái mũi nhỏ xinh, đôi môi đỏ thắm khép hờ thật mê người, cô xinh đẹp dường vậy, thoạt nhìn thôi vẻ đẹp đó đã thấm vào tâm can, tới mức hồn siêu phách lạc...

"Đây... Đã xảy ra chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

Đây là Uy Thất Thất sao? Lưu Trọng Thiên khẽ xoa khuôn mặt cô, cảm giác thật láng mịn, chàng không thể tin được bèn nhắm mắt lại thử xem, lẽ nào bản thân đã xuất hiện ảo giác. Khi chàng mở mắt ra nhìn lần nữa, gần như chết lặng, trước mặt đã không còn là xấu phi của chàng mà là một mỹ nhân khuynh thành, trước sau như phân thành hai người, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Lưu Trọng Thiên vừa kinh hoàng vừa lo nghĩ ngổn ngang trăm mối, Uy Thất Thất đã trở thành nữ nhân của chàng rồi, gần như đã thay da đổi thịt, chẳng lẽ chàng đã cưới phải một mỹ nhân tuyệt sắc bị ma pháp khống chế sao?

Lưu Trọng Thiên dù sao cũng không dám tin đây là sự thật, xấu phi của chàng đã biến hóa, trở thành tuyệt thế giai nhân, Thất Thất nằm trong lòng hơi thở vẫn đều đặn, hệt như chỉ vì quá phấn khích nên sinh ra ngất xỉu tạm thời, Lưu Trọng Thiên lúc này mới thả lỏng người, nhẹ nhàng đặt cô xuống giường. truyện được lấy tại TruyenFull.vn

Lưu Trọng Thiên ngẩn ngơ nhìn nữ nhân mỹ lệ trần trụi nằm trên giường, dung mạo yêu kiều, dáng người quyến rũ gợi cảm, nước da trơn bóng mịn màng, khiến cơn nhục dục của chàng vừa mới lắng xuống lại bùng cháy lên, nếu không phải cô đang hôn mê, chàng nhất định sẽ tiếp tục âu yếm cô, để cô ở trong lòng chàng thở gấp liên tục, nhẹ giọng nỉ non, quả là một tiểu mỹ nhân tuyệt sắc.

Lưu Trọng Thiên nhìn lạc hồng loang lổ trên khăn trải giường, bất giác phá lên cười mãn nguyện, tất cả đều là thật, chàng thực sự đã chiếm được nữ nhân này, chiếm được một Vương phi hoàn mỹ.

Qua bao lâu, Lưu Trọng Thiên vẫn si mê nhìn Uy Thất Thất đương hôn mê, nhất thời cảm thấy hô hấp trở nên khó khăn, chàng nhẹ nhàng chỉnh trang lại tóc cho Thất Thất, vuốt ve má hồng đáng yêu của cô, không khỏi hít sâu một hơi. Bất luận thế nào chàng cũng không thể nghĩ ra một

https://thuviensach.vn

đáp án hài lòng, tại sao Uy Thất Thất xấu như ma lem đột nhiên biến thành một mỹ nhân?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Mỹ Nhân Khoả Thân

Uy Thất Thất khẽ cử động trong lòng Lưu Trọng Thiên, đau đớn túm lấy cánh tay Lưu Trọng Thiên, nét mặt rất căng thẳng, pha chút hoảng sợ lẫn cuồng loạn "Sâu, có sâu, tôi sợ lắm, sợ lắm!"

"Đừng sợ! Thất Thất, bổn vương ở đây với nàng." Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng ôm lấy cô, vuốt ve mái tóc cô, cho đến khi Uy Thất Thất bình tĩnh lại, không còn nói nhảm nữa, thoải mái rúc vào trong lòng chàng, phả ra tiếng thở đều đều.

Lưu Trọng Thiên ôm nữ nhân trong lòng, thương xót vô hạn để cô ở trước ngực mình, trước giờ chưa từng cảm thấy mãn nguyện ấm áp thế này, cảm giác khoan khoái khiến chàng từ từ nhắm hai mắt lại.

Cứ như vậy hai người họ dựa sát vào nhau trải qua một đêm lãng mạn.

Sáng sớm Lưu Trọng Thiên đã rời giường, chàng không dám tin những chuyện xảy ra đêm qua đều là thật, có lẽ đó chỉ như một giấc mộng, tỉnh mộng sẽ trở về thực tại. Song trên thực tế, tất cả đều chân thực, lạc hồng loang lổ, và mỹ nhân tuyệt sắc vẫn đương say giấc nồng trên giường, cánh tay trắng mịn lộ ra bên ngoài chăn, khiến chàng lưu luyến không rời.

https://thuviensach.vn

Trên giường Uy Thất Thất khẽ rên rỉ, hình như đã tỉnh lại rồi, Lưu Trọng Thiên vội bước tới, ân cần niềm nở, trông thấy Uy Thất Thất đã mở mắt ra. Sắc mặt cô nhợt nhạt, uể oải ngẩng đầu lên, một cơn chóng mặt dữ dội ập đến, khiến cô vừa chống người ngồi dậy liền ngã ngay xuống, cô đưa tay ôm trán, nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ đau đớn.

"Thất Thất, cảm thấy khá hơn chưa?" Lưu Trọng Thiên cầm tay cô, nhìn cô âu yếm, tâm tư mê muội, nữ nhân này chẳng những xinh đẹp, mà còn tràn trề sức sống, khiến Lưu Trọng Thiên chẳng tài nào dời nổi ánh mắt đi.

"Hoa mắt chóng mặt, tôi cảm giác toàn thân vô lực..."

Uy Thất Thất xoa mặt, rồi liếc nhìn Lưu Trọng Thiên, đột nhiên như nhớ ra điều gì, bối rối túm lấy chăn, hoảng sợ nhìn Lưu Trọng Thiên.

"Ngài, ngài, ngài đồ tồi?" Cô không tin bèn tung chăn lên, trông thấy cơ thể mình trần trụi, có phần thất kinh. Khi cô phát hiện lạc hồng ở trên giường, liền khóc lóc om sòm, phẫn uất trừng mắt với Lưu Trọng Thiên "Lưu Trọng Thiên! Tại sao phải làm như vậy, sao ngài lại đối với tôi tàn nhẫn như vậy, ngài khiến tôi sau này còn mặt mũi nào gặp ai nữa? Ngài – cái tên xấu xa này..."

"Nàng nói gì vậy? Thất Thất, nàng là Vương phi của bổn vương, chúng ta phát sinh loại sự tình này cũng không có gì đáng trách, sao lại không còn mặt mũi gặp mọi người, bổn vương chẳng qua chỉ hành sự như một nam nhân vẫn thường làm thôi!" Chàng ôm Uy Thất Thất, muốn an ủi cô đương trong cơn kích động, Thất Thất giận dữ đẩy chàng ra, ánh mắt toát lên vẻ oán hận khinh thường.

"Lưu Trọng Thiên, tôi muốn giết ngài!" Thất Thất đột nhiên đứng lên, trong khoảnh khắc đó chăn rơi xuống đất, để lộ ra dáng người yểu điệu, diễm lệ mê người, Thất Thất căm phẫn thay cho ngượng ngùng, đã không

https://thuviensach.vn

còn tấm thân trong sạch, cô chẳng quan tâm tới gì nữa, giống như được ăn cả ngã về không, thân thể trần trụi, nhanh chóng nhảy xuống giường.

Lưu Trọng Thiên có hơi giật mình, cũng không biết phải làm sao, ánh mắt vẫn lưu luyến không rời khỏi thân hình lõa lồ của Uy Thất Thất, quả là một nữ nhân kỳ cục, lẽ nào cô định chạy ra ngoài với dáng vẻ đó sao?

"Mau mặc y phục vào, nàng điên rồi sao?"

Lưu Trọng Thiên đương định tiến lên ôm Thất Thất, lại phát hiện ra một chuyện khiến chàng không lường tới. Uy Thất Thất điên cuồng tháo bội kiếm trên tường xuống, rút mũi kiếm sắc lẹm ra, vung kiếm thẳng về phía Lưu Trọng Thiên đang không có một chút phòng bị.

"Tôi muốn một kiếm giết chết ngài, ngài dám cưỡng bức tôi, làm những chuyện bỉ ổi với tôi!"

"Uy Thất Thất, mau buông kiếm xuống!" Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

Lưu Trọng Thiên không dám tiến lên, lui từng bước về phía sau, nhìn Uy Thất Thất với vẻ không dám tin, đúng là mỹ nhân máu lạnh vô tình, ngang nhiên vung kiếm về phía phu quân mình, chỉ vì chàng làm tròn bổn phận của một tướng công với nương tử mình. Cho tới bây giờ chưa từng gặp qua nữ kiếm khách nào khỏa thân, thật sáng tạo độc đáo, cũng chỉ có Thất Thất của chàng mới hành động như thế.

"Nếu ngài sợ chết, thì không nên đối với tôi như vậy, đây là do ngài tự chuốc lấy, Lưu Trọng Thiên, chờ chết đi, trả lại tấm thân trong sạch cho tôi!" Khóe mắt Uy Thất Thất rưng rưng lệ, sao chàng ta có thể... Cõi lòng cô tan nát.

"Nàng có thể làm tổn thương ta ư?" Lưu Trọng Thiên coi khinh phá lên cười "Ta e rằng nàng tự làm thương mình!"

https://thuviensach.vn

"Chết đến nơi rồi, còn già mồm!" Mũi kiếm của Thất Thất lại tiến thêm một tấc, chạm tới giữa cổ họng Lưu Trọng Thiên, nhưng chàng vẫn không hề nhúc nhích.

"Chỉ vì bổn vương và vương phi ân ái bình thường, nàng đòi giết bổn vương?" Ánh mắt Lưu Trọng Thiên dừng ở trên người Thất Thất, bất giác trầm ngâm suy nghĩ "Vương phi của bổn vương dáng người thật hoàn mỹ, nàng đứng đó trần như nhộng, phải chăng là muốn quyến rũ bổn vương!"

Thất Thất bối rối nhìn khắp người mình, liền đỏ bừng mặt, một tay cô cố gắng che ngực, ánh mắt Lưu Trọng Thiên lại nhìn xuống phía dưới.

"Ngài, ngài... Không được nhìn!"

"Một nữ tử đứng trước mặt nam nhân, nếu không nhìn trừ phi hắn không phải nam nhân, bổn vương là nam nhân, đàn ông đích thực..."

"Câm miệng!"

"Buông kiếm xuống, theo bổn vương lên giường, bổn vương sẽ giúp nàng xả hết giận..."

"Vương gia đốn mạt, ngài làm nhục tôi, tôi hận ngài chết đi được..."

Uy Thất Thất đành nhắm chặt hai mắt lại, hung hăng đẩy bội kiếm nhích lên trước, chỉ cần đâm nhát kiếm này, thì mọi chuyện sẽ chấm dứt hoàn toàn, giết chết nam nhân đã vô lễ chiếm đoạt cô, để chàng ta phải trả giá cho hành vi của mình. Thế nhưng Uy Thất Thất lại không đành lòng, chẳng lẽ thật sự muốn giết Vương gia đã từng vào sinh ra tử cùng cô sao?

Thất Thất nghĩ tới cuộc chiến trong sa mạc, nghĩ tới việc Lưu Trọng Thiên đã từng hai lần mạo hiểm tính mạng tiến vào sa mạc mênh mông, vất vả kiếm tìm cô, nghĩ tới lúc chàng cõng cô trở về doanh trại, nghĩ tới lúc chàng hút máu độc ra ngoài, nghĩ tới việc chàng đã hết lòng chăm sóc cô,

https://thuviensach.vn

kiếm bỗng trở nên vô lực, mang theo cả những mâu thuẫn trong lòng đâm chệch ra ngoài.

Song cô chợt cảm thấy cổ tay nhói đau, khi bội kiếm vừa tuột khỏi lòng bàn tay, người cũng bị ôm gọn ghẽ.

"Nàng xuất kiếm không xong, lòng có tạp niệm, đây là điều tối kỵ của nhà binh, Vương phi của ta!"

Lưu Trọng Thiên cất giọng khàn đục, khẽ vuốt ve thân thể Thất Thất, mỹ nhân khỏa thân trong lòng, thật khiến nội tâm chàng như có lửa đốt.

Trong lòng Lưu Trọng Thiên có một tia cảm động, Uy Thất Thất cũng không phải muốn giết chàng thực sự, nhát kiếm đó gần như chẳng có chút lực nào. Cô nhất định là không nỡ, ha ha, chứng tỏ Uy Thất Thất không phải không có tình cảm với chàng, chẳng qua chỉ thẹn quá hóa giận mà thôi.

Uy Thất Thất quả thật cảm thấy hổ thẹn, vội giãy thoát khỏi người Lưu Trọng Thiên, chạy lên giường, quấn chăn vào, xem ra dùng vũ lực không phải đối thủ của chàng, chủ yếu là, Thất Thất giận chính bản thân mình, tại sao lại không đành lòng giết tên nam nhân đã chiếm đoạt cô, không phải đã thích cái tên đồ cổ này thật rồi chứ.

Uy Thất Thất ra sức cắn móng tay, chuyện xảy ra đêm qua quả thật khiến cô khó lòng chấp nhận, Lưu Trọng Thiên sao có thể làm vậy chứ?

"Ngài đường đường là Vương gia, nói chuyện không giữ lời, Vương gia thối tha, Vương gia vô lại, Vương gia sắc lang, Vương gia thất tín!"

"Bổn vương là nam nhân, cưới nàng rồi, sở hữu toàn bộ cũng là lẽ đương nhiên thôi!"

"Chúng ta rõ ràng đã ký kết hiệp nghị, ngài không tuân thủ hiệp nghị!"

https://thuviensach.vn

"Hiệp nghị? Nàng nói bản hiệp nghị kia ư!" Lưu Trọng Thiên bỗng cười phá lên, trở về phòng mình, không lâu sau đã quay lại, cầm tập thẻ tre kia, bước tới trước mặt Uy Thất Thất.

"Đúng, chính là cái này!" Thất Thất vươn cánh tay ra định chộp lấy, chăn trên người thiếu chút nữa rơi xuống, đành phải giữ chặt chăn, không dám mạo muội giật thẻ tre nữa.

"Ha ha! Uy Thất Thất, ta không hề vi phạm hiệp nghị, nàng nghe bổn vương giải thích nhé!"

Lưu Trọng Thiên mở thẻ tre ra, mỉm cười, đọc chậm rãi "Thành tựu thống nhất, nhân khả trọng sinh, động sát dạ bạn, phòng diêm bạn quân!" Tiếp đó Lưu Trọng Thiên cười một trận sảng khoái.

"Ngài đã đồng ý với tôi, ngài nuốt lời! Đường đường là một Vương gia, nói chuyện không giữ lời!" Thất Thất căm tức nói.

Tam Vương gia đẩy thẻ tre tới trước mặt Thất Thất "Đây là hình thức thơ tàng đầu ẩn vĩ (*), ta giải thích cho nàng nghe, tàng đầu, là thành nhân động phòng, ẩn vĩ, là nhất sinh bạn quân! Nói cách khác, Uy Thất Thất 17 tuổi đã trở thành người động phòng cùng với bổn vương, suốt đời ở bên bổn vương, vĩnh viễn không chia lìa, đêm qua ta chỉ hành sự theo đúng hẹn mà thôi, không hề làm trái hiệp nghị!"

(*) giấu đầu giấu đuôi, đối lập vớitàng đầu lộ vĩ: giấu đầu hở đuôi

"Ngài!" Uy Thất Thất nhận lấy thẻ tre, xiết đỗi kinh ngạc, tại sao lúc ấy không chú ý tới điểm này, Tam Vương gia xảo quyệt thật, đã sớm bày mưu tính kế cho ngày hôm nay, còn mình lại quá ngu ngốc đi tin tưởng chàng ta.

"Đừng tự giày vò nữa, nàng nhất định là Vương phi của bổn vương, từ sau khi nhặt được nàng trên chiến trường, nàng vẫn luôn mê hoặc tâm trí

https://thuviensach.vn

bổn vương..." Lưu Trọng Thiên đột nhiên nâng cằm Thất Thất lên, chăm chú nhìn vào ánh mắt cô "Dáng vẻ hiện tại của nàng quả thực khiến người ta vừa thương vừa yêu, lẽ nào là do Lưu Trọng Thiên ta đã tu được phúc khí ba đời, nên ông trời mới ban tặng một Vương phi khiến lòng ta rung động!"

"Lưu Trọng Thiên!" Thất Thất quay mặt đi, tức giận đẩy Lưu Trọng Thiên ra, vội vàng cầm y phục lên, vừa thẹn vừa giận nhìn Lưu Trọng Thiên "Những gì ngài làm với tôi, tôi sẽ ghi nhớ mãi. Sau này đừng hòng chạm vào người tôi nữa!"

"Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên túm lấy cánh tay Uy Thất Thất, nhẹ nhàng kéo cô đến trước người "Đêm qua, bổn vương thừa nhận có phần nóng vội, tại nàng cứ một mực la hét đòi rời khỏi vương phủ, bổn vương chỉ sợ đánh mất nàng, hơn nữa bổn vương là nam nhân, không chế ngự được sức mê hoặc của nàng... Giờ nàng đã là nữ nhân của bổn vương rồi, không được bát nháo nữa, bổn vương sẽ yêu thương nàng suốt đời."

"Tôi không cần ngài yêu thương, tôi cần tự do!"

"Nàng muốn tự do? Chỉ cần không rời xa bổn vương và vương phủ, chuyện gì bổn vương cũng sẽ đáp ứng nàng! Miễn sao nàng không được tơ tưởng đến nam nhân khác, trong lòng chỉ có mình bổn vương, vĩnh viễn ở bên cạnh bổn vương!"

Uy Thất Thất nhớ tới Hàn Vũ quý phi, có lẽ trên phương diện tình cảm, Vương gia là một nam nhân si tình, cảm giác mất đi người yêu nhất định đã khiến chàng quặn đau xé lòng. Song bất luận thế nào, Thất Thất không muốn trở thành thế thân của người khác, cũng chẳng phải là công cụ để phát tiết, cô là mẫu con gái hiện đại, cô nhất định phải tìm được nam nhân yêu mình cũng như mình yêu thực lòng.

https://thuviensach.vn

Có điều, đối mặt với Tam Vương gia uy quyền, Thất Thất chỉ muốn bảo vệ mình, tuyệt đối không thể lại để chàng ta thừa dịp, giống như đêm qua cưỡng bức chiếm đoạt cô, cướp đi đêm đầu tiên quý giá của cô.

Ở Đại Hán – thiên hạ thuộc về họ Lưu, với quyền lực và uy tín của Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, gần như chỉ dưới một người nhưng trên vạn người, cô dù muốn chống lại, liệu có thể kiên trì trong bao lâu, cho nên biện pháp tốt nhất vẫn là chung sống hòa bình với tên Vương gia này, chí ít lúc này cô đương cần một nơi để che mưa che nắng, đợi tới khi đủ lông đủ cánh rồi cô mới có thể rời đi, mai danh ẩn tích, sống tự do tự tại như thần tiên.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Vịt Trời Bất Ngờ Hoá Phượng Hoàng

Uy Thất Thất là nữ nhân khôn ngoan, hội đủ tư chất thông minh ranh mãnh thiên bẩm, cô quyết định sẽ không mạo hiểm đối đầu với Lưu Trọng Thiên, lựa đúng thời cơ, kiếm tìm cơ hội cho riêng mình mới là việc cô cần phải làm nhất.

"Tôi sẽ ở lại vương phủ, thế nhưng..." Vẻ mặt Thất Thất tủi thân, rưng rưng nước mắt ngước nhìn Lưu Trọng Thiên, càng tôn lên dung mạo xinh đẹp của cô, bất kỳ ai trông thấy mỹ nhân như thế, đều sẽ cảm thấy thương xót, sao có thể nhẫn tâm cự tuyệt đây!

Khi Uy Thất Thất còn là xấu nữ, Lưu Trọng Thiên đã khó lòng cưỡng lại dáng vẻ tủi thân của cô, nay với khuôn mặt như hoa lê dầm mưa thế này khiến chàng càng thêm đau lòng, chàng nhẹ nhàng lau những giọt lệ trên má Thất Thất, cất giọng khàn khàn nói.

"Chỉ cần nàng ở lại, bổn vương nhất định sẽ không ức hiếp nàng giống như đêm qua nữa, cho dù có muốn, cũng sẽ chờ tới khi nàng đồng ý, đừng khóc nữa, thấy nàng khóc lòng bổn vương tan nát!"

"Vương gia..." Thất Thất chớp mắt, thuận thế nũng nịu nép vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, mỹ nhân tựa sát vào người, Lưu Trọng Thiên thấy

https://thuviensach.vn

yên lòng rất nhiều, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ nữa, in một nụ hôn thật sâu lên mái tóc Thất Thất, tay không nhịn được khẽ vuốt ve cánh tay cô.

"Lẽ nào nàng muốn tiếp tục ở trên giường thêm một ngày nữa sao? Vậy thì bổn vương sẵn lòng ôm nàng thế này..." Lưu Trọng Thiên đùa giỡn sáp lại trước mặt Thất Thất, khẽ hôn lên làn da trắng mịn của cô, dục vọng trong lòng lại trào lên, tay không kìm lòng nổi trượt dọc theo sống lưng Thất Thất.

"Vương gia!" Trong lòng Thất Thất căng thẳng chết người, thầm lấy lại y phục, ngượng ngùng đẩy tay Lưu Trọng Thiên ra, xoay người sang chỗ khác, vội vàng mặc vào.

Lưu Trọng Thiên chăm chú nhìn nữ nhân đang mặc y phục trên giường, liền phá lên cười, ông trời đã an bài một nữ nhân xấu xí hư hư thật thật cho chàng, khiến lòng chàng như có lửa đốt, không thể tự kềm chế việc thích xấu nữ đó, nay lại để xấu nữ hóa thành mỹ nhân tuyệt sắc một cách kỳ lạ, khiến chàng càng thêm say đắm yêu thương, Uy Thất Thất, nữ nhân này như một ẩn số, nhất định là tiểu vương phi trong vận mệnh của chàng. Text được lấy tại TruyệnFULL.vn

Thất Thất mặc y phục xong, càng thêm quyến rũ động lòng người, ánh mắt ngó nhìn xung quanh, đôi môi hơi ửng đỏ, vô cùng xinh đẹp, mỗi cử động tay chân đều toát lên sức sống tràn trề, bộ y phục màu phấn hồng và dải ruy-băng bồng bềnh, Lưu Trọng Thiên có cảm giác tâm tư rung động, không tự chủ được liền kéo Uy Thất Thất lại, ôm chặt trong lòng.

"Vương gia!" Thất Thất ngả vào lòng Lưu Trọng Thiên, không hiểu nổi tại sao Lưu Trọng Thiên lại quấn quýt si mê như thế, không chịu buông cô ra.

https://thuviensach.vn

Thất Thất vô tình nhìn thoáng qua chiếc gương nhỏ trên bàn trang điểm, phát hiện trong gương là khuôn mặt thanh tú, cô liền kinh sợ, lẽ nào cô đã trở nên xinh đẹp? Thất Thất vui sướng giãy thoát khỏi Lưu Trọng Thiên, nhảy dựng lên, nhảy nhót thích thú vuốt ve gương mặt mình.

"Em đã biến trở lại, dung mạo em đã trở lại như xưa... Vương gia!" Thất Thất phấn khởi không sao kể xiết, kéo tay Lưu Trọng Thiên "Em xinh đẹp rồi, đây mới là em, y như trước đây, Uy Thất Thất chân chính!"

Trong lòng Lưu Trọng Thiên từ vui mừng bỗng chuyển sang lo lắng, Uy Thất Thất mỹ lệ đáng yêu như thế, khiến chàng khó lòng độc chiếm, nhìn Thất Thất vui vẻ nhảy nhót khắp phòng, nỗi lo lắng của chàng cũng ngày một nhiều hơn, ai lại không yêu thích nữ nhân hoạt bát, yêu kiều thế kia chứ?

"Em phải học lễ nghi, hôm qua ta đã nói rồi, lát nữa ta sẽ phái người vào trong cung, đón người đó tới đây!"

"Vẫn phải học?"

"Tháng sau là tới sinh nhật của Thái hậu, với bộ dạng này của em, ta e rằng em sẽ hù dọa bà ấy!"

"Thái hậu? Mẫu thân chàng? Ồ, hiện giờ em tệ lắm à?" Thất Thất hết ngó trái lại nhìn phải, xoay một vòng "Em cảm thấy rất tốt mà, chẳng lẽ muốn em giống những nữ nhân kia sao..." Cô cố tình làm một cái Lan Hoa Chỉ (*), sau đó nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ bực dọc "Không cảm thấy kỳ cục sao?"

(*) Ngón tay xếp thành hình hoa lan

"Thật bát nháo!" Lưu Trọng Thiên thiếu chút nữa cười thành tiếng, nét mặt ra vẻ nghiêm khắc, chỉ vào chiếc váy của Thất Thất "Ở trong vương

https://thuviensach.vn

phủ thì tùy ý, nhưng khi cùng ta tiến cung thì phải ăn mặc chỉnh tề, Vương phi chí ít cũng cần có hành vi cử chỉ đúng mực!"

"Được rồi, học, nhưng không phải hôm nay, em muốn ra ngoài!"

"Còn muốn đi!"

"Chàng đã nói, cho em tự do!" Thất Thất chạy tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, nhìn chàng với vẻ cầu xin, ánh mắt ấy long lanh trong veo như làn nước, xem ra khó mà cự tuyệt nổi, Lưu Trọng Thiên nghĩ không đáp ứng cô cũng khó.

"Về sớm một chút, mang Tiểu Đào theo, đi xe đạp chậm thôi, sợ nha hoàn không đuổi kịp em!"

"Tuân lệnh, Vương gia đại nhân!" Thất Thất dùng tay ra hiệu, rồi chạy nhanh ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên rất muốn giữ Thất Thất lại, để cô ở bên cạnh chàng, nhưng bàn tay vừa vươn ra, lại thu về, Lưu Trọng Thiên ngạc nhiên đánh giá lại lòng mình, chàng đã không còn thờ ơ với mọi thứ xảy ra trước mắt, Uy Thất Thất đã chi phối hoàn toàn cảm xúc của chàng, chàng đã chẳng còn là Lưu Trọng Thiên trong lòng không một gợn dục vọng nữa.

Khi Uy Thất Thất xuất hiện trước mặt đám hộ vệ và nha hoàn của vương phủ lần nữa, mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, trợn mắt há hốc mồm, hồi lâu sau mới nhận ra vị mỹ nhân xinh đẹp này chính là Tam Vương phi, trong lòng mỗi người đều có một nghi vấn to đùng, nhưng không ai dám hỏi nguyên do.

Tiểu Đào lượn đi lượn lại quanh Thất Thất vài vòng, mới giật mình ngừng lại, lẽ nào Vương phi cố ý trêu chọc mọi người sao? Vương phi thật diễm lệ, chỉ trong một đêm vịt trời đã hóa phượng hoàng.

https://thuviensach.vn

"Ngắm đủ chưa, dáng vẻ tôi vốn dĩ như vậy, do sinh bệnh nên khuôn mặt mới có những vết sẹo vàng!"

"Vương phi... Người quả thật rất xinh đẹp, là nữ tử diễm lệ nhất mà nô tỳ từng gặp!" Tiểu Đào mở to hai mắt, vẫn có phần bán tín bán nghi, sao chỉ trong một đêm liền thay da đổi thịt vậy?

"Chỉ trong một đêm, bệnh của Vương phi đã chữa khỏi? Thật thần kỳ!"

"Đó là vì đêm qua..."

Uy Thất Thất lập tức đỏ bừng mặt, bất kể Thất Thất tình nguyện hay không, đêm đầu tiên quý giá của cô đã thuộc về Lưu Trọng Thiên rồi, chẳng lẽ đó là bởi vì trong lòng chàng nảy sinh… Thất Thất lúc này mới bừng tỉnh, nhớ đến lời bà thầy bói từng nói, thì ra ý của nữ nhân kia là… Thất Thất ôm mặt, càng thêm thẹn thùng, nhanh chóng trèo lên xe đạp, hơn nửa ngày sắc đỏ trên mặt mới phai đi.

Ninh Vân Nhi nghe thấy đám nha hoàn bàn luận, không rõ đã xảy ra chuyện gì, Vương phi trở nên xinh đẹp rồi, sao có thể chứ? Nàng vội vã chạy tới trước sảnh, từ xa trông thấy Uy Thất Thất đang ngồi trên xe đạp, bộ dáng vui tươi hớn hở, mặt cô ta…

Vân Nhi lùi lại vài bước, sao có thể như vậy, Vương phi xấu xí sao có thể chỉ trong một đêm đã biến thành mỹ nhân, hơn nữa lại là một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, Ninh Vân Nhi ủ dột ngồi xuống đất, nàng lắc đầu một cách tuyệt vọng, lảo đảo trốn về phòng mình.

Ninh Vân Nhi đóng chặt cửa phòng lại, sắc mặt tái nhợt, tay run bần bật, nàng vốn cho rằng Vương gia cưới một nữ nhân xấu xí, nhất định tâm trạng suy sụp, lâu ngày, lòng sẽ hướng về nàng, có ai lại vứt bỏ nữ nhân bình thường mà muốn nữ nhân xấu xí đâu?

https://thuviensach.vn

Nay thì sao? Xấu nữ kia trong một đêm trở nên yêu kiều động lòng người, Vương gia chắc cũng biết được sự biến hóa của cô ta, sau này nếu muốn chiếm được lòng Tam Vương gia, có lẽ khó càng thêm khó.

Lúc mười tuổi trông thấy Tam Vương gia anh tuấn, Vân Nhi đã thầm cảm mến, thề rằng sẽ không lấy ai ngoài chàng. Sau khi phụ thân tử trận, Tam Vương gia thu nhận Vân Nhi, khiến nàng mừng rỡ như điên, nhưng chờ tới chờ lui, chờ đến khi có Hàn Vũ cô nương, nhưng may mắn thay, Hàn Vũ được tuyển vào cung, tiếp đó là tới một xấu nữ, nay xấu nữ đột nhiên hóa mỹ nhân, tất cả lại trở về nguyên hình.

Ninh Vân Nhi khẽ bật khóc, Tam Vương gia, cớ sao chạm được tới tim chàng lại khó khăn tới vậy, Vân Nhi rốt cuộc phải làm sao? Mới có thể khiến lòng chàng hướng về Vân Nhi. Đôi mắt Ninh Vân Nhi đẫm lệ hàm chứa ưu sầu, ngồi yên trầm lặng.

Uy Thất Thất tới chỗ quản gia lấy một trăm lượng bạc, dẫn Tiểu Đào và bốn hộ vệ theo, vội vàng ra khỏi cửa, quản gia không rõ Vương phi hàng ngày đều bận bịu chuyện gì, mặc dù nghi hoặc nhưng không dám tra hỏi. Vương phi thật lanh lợi, chỉ cần không bát nháo quá mức, ông cũng chẳng muốn bẩm báo với Vương gia việc nhỏ nhặt này.

Thất Thất đương định bước ra khỏi cửa chính, Tiểu Đào đuổi theo, gọi Uy Thất Thất lại "Vương phi! Người mang theo cái này đã!" Tiểu Đào lấy ra một tấm khăn mỏng che lên mặt Thất Thất, Thất Thất nổi nóng giật xuống "Tiểu Đào, em cầm thứ này làm gì vậy, tôi đâu phải trộm!"

"Vương phi, Tiểu Đào muốn tốt cho người thôi, dáng vẻ bây giờ của người, chắc chắn sẽ có rất nhiều lãng tử bám đuôi, Vương gia mà biết, sau này đừng hòng ra ngoài được." Tiểu Đào nhìn Uy Thất Thất với vẻ oan ức, nếu Vương phi không được đi, chẳng phải mình cũng không có cơ hội thường xuyên xuất phủ sao?

https://thuviensach.vn

"Thật ư?" Thất Thất mở khăn che mặt ra, nhìn hết một lượt, không chút do dự đeo lên mặt, xem ra khôi phục dung mạo ban đầu, cũng nhiều phiền toái thật!

"Thế mới ổn, Vương phi của em!"

"Tiểu Đào, tôi đã làm thêm một chỗ ngồi phía sau xe đạp, em ngồi lên đi, tôi đèo em."

Tiểu Đào lập tức vỗ tay đầy phấn khích, vui vẻ ngồi đằng sau, xe đạp vừa bắt đầu đi, Tiểu Đào hét lên một tiếng ôm chầm lấy Uy Thất Thất, sau đó cười phá lên thoải mái.

Uy Thất Thất đánh bạo mua một gian cửa hiệu lớn, bắt tay vào kinh doanh, cửa hiệu có tên "Thẩm mỹ viện Thất Sắc Giai Nhân!" Hai bên mặt tiền cửa hàng treo biển quảng cáo to đùng, trên đó viết "Nữ nhân xinh đẹp đều bước ra từ nơi này!"

Quả là một thẩm mỹ viện hoành tráng, vừa mới khai trương, trên đường phố Trường An những nữ nhân thích làm đẹp đều chạy tới tham quan, ngươi một câu ta một câu bàn tán sôi nổi, thậm chí cả đám kỹ nữ ở kỹ viện cũng ùa tới, để xem rốt cuộc thẩm mỹ viện chính xác là loại gì?

Uy Thất Thất kinh doanh các mặt hàng làm đẹp, đồ vệ sinh, mỹ phẩm… các sản phẩm mang tính tổng hợp của một thẩm mỹ viện. Mới ngày đầu tiên, bốn hộ vệ đã bận khủng khiếp, bọn họ chủ yếu phụ trách việc chế tạo các thành phẩm dựa theo yêu cầu của Thất Thất: xà bông, nước hoa, sữa tắm, dầu gội đầu, dầu dưỡng tóc, kem dưỡng da, mặt nạ hoa quả...

Bốn hộ vệ luôn chân luôn tay từ sáng tới tối, Uy Thất Thất vừa chỉ dạy bọn họ cách pha chế, thao tác, vừa tiếp đón khách khứa, thu bạc, khi trời gần tối, hàng hóa vẫn cung không đủ cầu, rất nhiều nữ nhân bị chặn bên ngoài cửa phẫn nộ.

https://thuviensach.vn

"Oa oa! Phát tài rồi!" Uy Thất Thất cầm từng thỏi bạc lớn, bật cười ha hả, giấc mộng trở thành phú bà đã không còn xa nữa, cô có thể tự dựa vào chính sức mình để tồn tại, Uy Thất Thất mãi mãi là chị cả.

"Vương phi..." Tiểu Đào thất kinh chạy tới trước mặt Thất Thất.

"Không được gọi tôi là Vương phi, gọi Uy Thất Thất thôi!"

"Tiểu Đào không dám, đâu thể trực tiếp gọi tên húy của người."

"Vậy gọi tôi là bà chủ Thất, khi về vương phủ thì gọi Vương phi!"

"Đã rõ, nhưng, có chút phiền toái, trời tối rồi, Vương gia hình như nói người nên về sớm một chút!"

"Gay to!" Uy Thất Thất lúc này mới sực nhớ ra, chết tiệt, quên khuấy đi mất, thể nào trở về cũng bị giáo huấn nghiêm khắc cho coi, Uy Thất Thất vội nhặt lấy xe đạp, lớn tiếng căn dặn "Nghỉ bán, nghỉ bán!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Nữ Bá Vương Đường Phố Trường An

Thất Thất vội vàng đang chuẩn bị rời đi, phát hiện có hơn ba người đứng trước cửa tiệm, một đám người thân hình cao to vạm vỡ, dáng vẻ xấc xược, khoanh tay trước ngực, vênh váo tự đắc ngó nhìn sạp hàng này.

“Mới mở sao? Gọi lão bản tới đây, nộp phí bảo kê!” Một gã trong đám người đó lớn tiếng quát.

“Ta là Thất lão bản ở nơi này! Sao vậy?” Thất Thất xoay tay lái, ngước nhìn sang.

Tên cầm đầu quan sát Uy Thất Thất đôi chút “Sao phải đeo khăn che mặt, có gì mờ ám sao? Nhất định là kẻ quái dị a, nhưng dáng người cũng không tệ! Khỏi cần nộp phí bảo kê nữa, cởi hết ra cho ông đây nhìn xem, có hợp khẩu vị không?”

Uy Thất Thất sao có thể chịu nổi, căm tức quăng chiếc xe sang một bên “Đồ khốn, muốn đánh nhau phải không?” Dứt lời, không chút lưu tình giơ chân đá hắn văng ra ngoài.

Tên đó không ngờ tới Uy Thất Thất tay chân nhanh nhẹn như thế, tên cầm đầu bị đánh trở tay không kịp, ngay sau đó bốn hộ vệ của Thất Thất

https://thuviensach.vn

cũng nhào lên, lập tức đám người mua hàng sợ hãi bỏ chạy tán loạn.

s0n0k0.wordpress.com

Đối diện bên kia đường, Bạch Diện Tu La Lưu Huyền Cát phe phẩy quạt, ngồi trên ghế kiệu, khẽ bật cười "Nhìn không ra, xấu nữ còn có võ công! Thú vị đây!"

"Ngày hôm qua thuộc hạ bám theo xấu nữ kia, quả thực nàng tiến vào phủ đệ Tam Vương gia" Lan Kiếm tin chắc nói.

"Không phải là Vương phi xấu xí mà hoàng huynh ban hôn cho tam ca chứ? Nghe nói nữ nhân kia là tướng quân, chắc hẳn võ nghệ rất cao, nói như vậy, nữ nhân này chính là tam hoàng tẩu rồi?" Lưu Huyền Cát gấp quạt lại, ra hiệu cho đám tỳ nữ hạ ghế kiệu, hắn bước xuống, nhằm thẳng về phố đối diện, nếu là tam hoàng tẩu, hắn không thể ngồi yên bỏ mặc a.

Khi Lưu Huyền Cát tới, Uy Thất Thất đã đem tên cầm đầu kia giẫm nát dưới chân, ra sức đá rồi đạp hắn.

"Nói, lần sau có còn dám tới nơi này thu phí bảo kê không?"

"Không dám, cô nãi nãi, thả ta ra!"

"Về sau đường phố này, là Uy Thất Thất ta cai quản, hay là ngươi cai quản a?"

"Là ngươi, ta tuyệt đối sẽ không xuất hiện trên đường phố này nữa"

"Cút mau!" Thất Thất nhấc chân ra.

Tên kia lổm nhổm bò dậy, trốn ra xa rồi, mới dám không tỏ ra yếu thế chỉ vào Uy Thất Thất "Đợi đấy, ngươi đợi đấy, chớ đi a, ta gọi lão đại của chúng ta đến, ngươi chết chắc rồi!"

https://thuviensach.vn

“Ta đợi, ngươi nhanh lên, đừng để cô nãi nãi của ngươi, Uy Thất Thất ta chờ lâu nha!” Thất Thất dựng xe đạp lên để bên cạnh, định chờ đợi, Tiểu Đào thấy thế đẩy đẩy Thất Thất.

“Quay về đi!”

“Không được! Đám vô lại này nhất định chưa từ bỏ dã tâm, phải đánh cho bọn chúng phục mới thôi!”

“Quả nhiên là Uy Thất Thất, tam hoàng tẩu, Lưu Huyền Cát xin ra mắt!” Lưu Huyền Cát chắp tay đi tới, đôi mắt Thất Thất đẹp long lanh, đoán rằng nhất định là vì cực xấu, cho nên mới phải đeo khăn che mặt.

“Bạch Diện Tu La?” Uy Thất Thất nghi hoặc nhìn nam nhân trước mặt, đây chẳng phải là tên Lục Vương gia chuyên môn thu nạp mỹ nữ sao?

“Ngay cả tam hoàng tẩu cũng đã biết biệt hiệu của Huyền Cát a!”

“Ai là tam hoàng tẩu của ngươi? Đừng ăn nói lung tung!”

Thất Thất khinh thường nhìn vị vương gia này, sao lại có nữ nhân nguyện ý yêu thương nhung nhớ nhỉ? Hắn chẳng qua được cái khuôn mặt trắng trẻo, dáng vẻ tuấn tú, đúng là tiểu bạch kiểm điển hình, ỷ vào có tiền có thế, trái ôm phải ấp mỹ nữ, nghĩ tới thôi đã thấy buồn nôn, không biết Lưu Trọng Thiên có giống như lục đệ hắn hay không, phong lưu đa tình, chẳng phải cũng anh tuấn phi phàm sao?

“Ta còn có chính sự cần làm, Lục Vương gia cứ tự nhiên!”

Vừa dứt lời, trên phố có hơn mười người xông lên, tên dẫn đầu chính là gã vừa bị đánh ban nãy, hắn khúm núm đi phía trước, hướng về phía một nam nhân tướng mạo thô kệch, thân hình cao lớn ở bên cạnh tố giác “Lão đại, chính là nữ nhân kia, tên là Thất lão bản, không chịu nộp phí bảo kê, còn đánh em nữa!”

https://thuviensach.vn

“Đồ ngu, bị nữ nhân đánh còn vác mặt về tìm ta!”

“Không phải a, lão đại, nữ nhân này lợi hại lắm……”

“Tránh ra, đồ vô dụng!” Nam nhân kia đẩy tên đàn em sang một bên, lạnh lùng tiến lên.

Mười mấy người đứng ở trước mặt Uy Thất Thất, vóc dáng cao to đứng trước mặt Thất Thất, trông thấy Thất Thất gầy yếu, nhỏ nhắn liền phá lên cười “Ngươi bị con quỷ nhỏ này đánh sao?”

“Đúng vậy, lão đại!”

“Ha ha! Thật mắc cười! Trông chẳng khác nào con kiến nhỏ!”

Con kiến nhỏ? Uy Thất Thất lạnh lùng bước lên, nhìn gã nam nhân cao to trước mặt, ước chừng cao hơn Thất Thất ba cái đầu “Này! Báo danh đi, bằng không lát nữa ngươi bị đánh ngã, nói không nên lời đâu”

“Ôi chao, lợi hại thật đó, ta là tiểu bá vương Triệu Tam Bưu, ngươi nếu có thể đánh ngã ta, ta liền gọi ngươi là nghĩa mẫu [mẹ nuôi]”

“Vậy chờ làm nghĩa tử [con nuôi] đi!” Thất Thất buộc tóc đuôi ngựa lại cho chắc, hai tay chống eo, vẻ mặt hào hứng nhìn Triệu Tam Bưu.

“Nếu ngươi thua, dập đầu trước ta ba cái, đúng hạn phải nộp phí bảo kê!”

“Một lời đã định!”

Tên tiểu tử vừa bị đánh kia liền kéo Triệu Tam Bưu “Lão đại, đừng hứa hẹn nhiều lời, nữ nhân kia có vẻ thuộc tà môn, võ công quái dị lắm”

“Xéo! Đồ ngu!” Triệu Tam Bưu xắn tay áo lên, xông thẳng về phía Thất Thất.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất dựa vào sức lực sẽ không đánh lại một đám người, nhưng nếu một chọi một thì thừa sức, thân hình cô linh hoạt, Triệu Tam Bưu định giở vài ngón nghề đối phó với cô nhưng không thành công, có chút căm tức, bổ nhào về phía trước, Thất Thất né được, xoay người tung chân, đá bay hắn ra ngoài, ngã gục trên mặt đất, không chờ hắn bò dậy, Thất Thất liền phi thân đánh một quyền cực mạnh vào giữa mặt hắn, Triệu Tam Bưu ngã vật ra đất, hồi lâu sau vẫn không đứng dậy nổi.

“Mau chóng xéo đi, sau này cấm đến đây thu phí bảo kê nữa, chuyện tốt không làm, lại thích làm kẻ xấu!”

“Khốn kiếp, dám đánh lão đại, lên hết cho ta!” Tên phía sau vừa thấy Triệu Tam Bưu bị thua, thẹn quá hóa giận, gọi người cùng xông lên nhưng Triệu Tam Bưu khoát tay chặn lại, lớn tiếng chửi mắng “Ai dám đụng đến nghĩa mẫu ta, chính là muốn đối đầu với Triệu Tam Bưu ta”

Hắn cúi đầu ủ rũ bước tới trước mặt Thất Thất “Nghĩa mẫu, Triệu Tam Bưu đã biết tội rồi, sau này Tam Bưu hàng ngày đều đến đây báo tin cho nghĩa mẫu, có việc gì xin cứ căn dặn!”

“Không cần gọi ta…… Ai nha!” Thất Thất thẹn thùng lui về phía sau vài bước.

“Như vậy sao được, nếu nuốt lời, Triệu Tam Bưu ta sao còn mặt mũi sống trên giang hồ, mọi người nghe rõ đây, sau này cửa hàng của nghĩa mẫu chính là của Triệu Tam Bưu ta, phải bảo vệ cho tốt, và tận sức hỗ trợ!”

“Vâng, lão đại, nghĩa mẫu!” Những tên khác thấy lão đại đã nhận nghĩa mẫu, không dám lỗ mãng nữa.

Uy Thất Thất đâu thể ngờ được, chỉ tung một quyền ra đã có nghĩa tử, xem ra đường phố Trường An, Uy Thất Thất mặc sức lộng hành không còn trở ngại gì, có phần hơi giống với xã hội đen, song không sao cả, thế lực

https://thuviensach.vn

của cô sớm muộn gì cũng mạnh lên, trở thành một tiểu bá vương trên đường phố Trường An quả không tồi.

Lưu Huyền Cát rất bội phục Uy Thất Thất này, xem ra Tam Vương gia đã cưới xấu nữ đặc biệt, không biết đã lượm về một bảo bối hay là cỏ dại? Hôm qua mới nhìn thoáng qua từ đằng xa, hôm nay có cơ hội thấy rõ tận mắt, rốt cuộc nàng có bao phần xấu xí. Nhưng ánh mắt kia thực sự mê người, một nữ nhân xấu xí sao có thể sở hữu một đôi mắt long lanh như vậy chứ?

“Hỏng bét!” Thất Thất nhìn nhìn trời, mải đánh nhau quên mất thời gian, trở về nhất định sẽ bị mắng chết thôi, cô lập tức trèo lên xe đạp, cũng không để ý tới Tiểu Đào, vội phóng về phía trước, bóng hình yêu kiều kia khiến Lưu Huyền Cát lâm vào trạng thái mê mẩn.

Uy Thất Thất vào vương phủ, sắc trời đã tối đen, cô nhẹ nhàng rảo bước về phía hậu viện, ánh mắt chăm chú nhìn căn phòng của Lưu Trọng Thiên, trong phòng tối om, lẽ nào hắn cũng chưa về, Thất Thất lập tức thở phào nhẹ nhõm, tuyệt quá đi, xem ra không cần phải khẩn trương.

Thất Thất vui vẻ cười, đẩy cửa phòng mình ra, nhanh nhẹn bước vào trong “May mà chưa bị tóm! Tạ ơn trời đất!”

“Tóm cái gì?” Trong bóng đêm có người ôm chầm lấy cô, đôi tay mạnh mẽ giữ chặt cô ở trong lòng “Chạy ra ngoài cả một ngày trời, tới giờ này mới mò về, ngươi có còn là Vương phi của bổn vương không?”

“Vương…. Vương gia!” Thất Thất cảm thấy mình sao lại xui xẻo như vậy a, vừa rồi còn tưởng rằng đã trốn thoát, kết quả Lưu Trọng Thiên đang ngồi trong phòng cô chờ, chẳng khác nào tự chui đầu vào rọ.

Khăn che mặt của Thất Thất bị kéo xuống, dựa vào ánh trăng lờ mờ, cô trông thấy ánh mắt Tam Vương gia si mê, Lưu Trọng Thiên vuốt ve hai bên má xinh xinh của Thất Thất, khi phát hiện trên mặt và trên người Uy

https://thuviensach.vn

Thất Thất toàn là đất cát bụi bặm, không khỏi nhíu mày, bực tức véo cằm cô.

"Uy Thất Thất, nàng nhìn lại mình xem, bây giờ thành ra bộ dáng quái quỷ gì, y phục không chỉnh tề, toàn thân bùn đất, đừng nói với bổn vương, nàng ra ngoài đánh nhau, lập tức đi tắm rửa sạch sẽ rồi đến gặp bổn vương!"

Uy Thất Thất bị lôi ra khỏi phòng, Lưu Trọng Thiên gọi nha hoàn ngoài cửa "Giúp Vương phi tẩy sạch bụi bẩn, sau đó mang đến gặp bổn vương!"

"Bổn vương ở chỗ này chờ nàng!"

"Dạ, Vương gia!" Nha hoàn dìu Uy Thất Thất, Thất Thất tức giận hất tay ra, lớn tiếng la hét "Ăn cơm đã, đói chết mất, sau đó sẽ tắm rửa! Làm gì mà dữ thế, Vương gia thối!"

Nha hoàn đứng bên cạnh cúi đầu xuống, cảm thấy Vương phi cực kỳ lợi hại a, toàn bộ vương phủ không ai dám làm càn với Vương gia như thế, nha hoàn khẽ lôi Thất Thất "Vương phi, chúng ta đi thôi!"

"Hừ!" Thất Thất trừng mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, bực bội rời đi cùng nha hoàn.

Uy Thất Thất ăn no rồi, thoải mái ngâm mình trong thùng gỗ, nghịch những cánh hoa trong nước, ngẫm lại ngày hôm nay thu hoạch được không ít, chỉ ức chế tên Lưu Trọng Thiên kia, tự dưng hung dữ như vậy, về trễ thì sao chứ? Cô cũng đâu còn là tiểu hài tử, chẳng lẽ ngày ngày phải về nhà đúng giờ sao?

Nha hoàn hầu hạ Uy Thất Thất mặc y phục, Thất Thất uể oải vươn người, bôi kem dưỡng da, đây là mặt hàng mới trong cửa tiệm của cô, bán hàng hôm nay xem ra không tệ, những ngày giàu sang chẳng còn bao xa

https://thuviensach.vn

nữa, tưởng tượng dáng vẻ vinh quang khi trở thành đệ nhất phú bà thành Trường An, Thất Thất không nhịn được trộm cười.

Uy Thất Thất trở về phòng mình, vừa bước vào cửa, phát hiện trong phòng có ánh nến, Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên đang nằm trên chiếc giường rộng lớn.

“Này” Thất Thất đi tới, hung hăng túm lấy tay Lưu Trọng Thiên, cố sức đẩy ra bên ngoài “Ra ngoài, mau ra, đây là phòng của ta!”

“Hôm nay hãy ngoan ngoãn hầu hạ bổn vương, bằng không sau này đừng nghĩ tới việc ra ngoài!”

“Vương gia? Nhưng…… Nhưng mà……” Tóc Thất Thất vẫn chưa khô, mái tóc dài buông xuống hai bờ vai, bộ y phục bằng lụa tơ tằm màu trắng chạm nền đất, trông cô thật quyến rũ, vóc dáng yểu điệu thướt tha như ẩn như hiện, bởi vì cô căng thẳng, nên hai gò má hồng hào, khiến Lưu Trọng Thiên bất chợt có chút ngây ngốc.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Đêm Tình Bạo Ngược

"Không nhưng nhị gì cả, tới đây, xoa bóp bả vai giúp bổn vương!" Lưu Trọng Thiên ngồi dậy, đưa lưng về phía Uy Thất Thất, dáng vẻ bình thản ung dung, lộ ra bờ vai rộng và rắn chắc.

Uy Thất Thất có chút bực bội, cô huých vào bả vai chàng "Em cũng đương mệt, tại sao phải đấm cho chàng, chàng xoa bóp cho em, nam nữ bình đẳng!" Dứt lời, Uy Thất Thất nhảy lên giường, ngồi ở phía trong giường, chìa lưng ra trước người Lưu Trọng Thiên "Làm đi!"

"Em bảo bổn vương hầu hạ em?"

"Đúng!"

"Em biết không, đây là việc chưa từng có trong lịch sử Đại Hán! Uy Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên đặt tay lên lưng Thất Thất.

"Bắt đầu đi! Quy củ gì chứ, ai nói nữ nhân chỉ có thể hầu hạ người khác, không được hưởng thụ, em đã đấm bóp chân, xoa bóp vai cho chàng lâu như vậy, giờ đến phiên chàng, Tam vương gia của em... Mau lên nào!"

https://thuviensach.vn

Thất Thất vừa dứt lời, bàn tay to lớn của Lưu Trọng Thiên đã nhẹ nhàng xoa bóp trên vai Thất Thất, Thất Thất hưởng thụ nhắm hai mắt lại, từ từ dựa vào trước người Lưu Trọng Thiên, lồng ngực Lưu Trọng Thiên rất săn chắc, điều này khiến lòng cô có chút mê đắm. Lưu Trọng Thiên đấm nhẹ trên vai Thất Thất, dần dà, ngón tay như có ma lực dừng ở chỗ cổ Thất Thất, lướt qua da thịt trước người, cách lớp y phục mỏng manh, dừng trên bộ ngực sữa mềm mại của Thất Thất, vuốt ve âu yếm.

"Vương gia..." Thất Thất khẽ ngẩng đầu lên, hai mắt vẫn nhắm, không khỏi rên rỉ một tiếng, vô lực dựa sát vào người Lưu Trọng Thiên, hai má đỏ bừng, hơi thở trở nên gấp gáp, thân thể khẽ run lẩy bẩy.

"Bổn vương tối nay ở lại đây, Thất Thất..."

"Không được!" Uy Thất Thất lập tức tỉnh táo lại, nhanh chóng hất tay Lưu Trọng Thiên ra, Vương gia xấu xa này, ngang nhiên dám chòng ghẹo cô, để chàng ta xoa bóp bả vai, chàng ta lại càn rỡ...

"Ra ngoài!" Thất Thất xuống giường, túm lấy tay Lưu Trọng Thiên, gắng sức lôi đến cạnh cửa, cố đẩy ra bên ngoài "Mau đi ra, Vương gia vô lại!"

"Được, được, bổn vương đi đây!" Lưu Trọng Thiên đùa giỡn nâng cằm Thất Thất lên "Đừng để bổn vương chờ lâu quá đấy, tối nay tạm tha cho em, tiểu mỹ nhân!"

"Ai là tiểu mỹ nhân của chàng, đồ đáng ghét, ra ngoài đi!"

Thất Thất đẩy Lưu Trọng Thiên ra ngoài, nhanh chóng khép cửa phòng lại, tựa người lên cánh cửa, Lưu Trọng Thiên này, thiếu chút nữa đã bị chàng ta tận dụng cơ hội rồi, mình làm sao vậy? Thất Thất đặt tay lên ngực, sao tim đập rộn lên thế này?

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đứng ở ngoài cửa phòng Uy Thất Thất, mỉm cười bất lực, bị cự tuyệt rồi, có lẽ trong hơn mười vị Vương gia Đại Hán, thì chỉ mỗi Lưu Trọng Thiên chàng gặp phải cảnh ngộ thế này, những người khác chẳng phải giờ này đang hưởng thụ mãn nguyện ư, âu yếm mỹ nhân trong lòng, chỉ có mỗi mình chàng, cô đơn lẻ bóng, chịu sự đối xử lạnh nhạt.

Đáy lòng Lưu Trọng Thiên không sao bình tĩnh nổi, rồi lại bất đắc dĩ trở về phòng mình, vừa đẩy cửa phòng ra, thoáng ngửi thấy một mùi hương nhè nhẹ, có người ở trong phòng chàng, Lưu Trọng Thiên bèn cảnh giác thắp nến cho sáng, trông thấy Ninh Vân Nhi nước mắt ngắn nước mắt dài, đã trễ thế này, Vân Nhi sao lại đến phòng mình?

"Vương gia..." Vân Nhi nén khóc, trong chớp mắt xấu hổ đỏ mặt, có vẻ như đã chờ rất lâu rồi, nàng cúi đầu xuống, lê bước về phía chàng "Tối nay, Vân Nhi tới hầu hạ Vương gia..."

"Vân Nhi?" Lưu Trọng Thiên nhíu mày, chàng vừa bị một nữ nhân đẩy ra khỏi phòng, liền có một người khác chủ động dâng tới miệng, mọi chuyện quả thật khó liệu, đương suy nghĩ, Ninh Vân Nhi đã dựa sát vào người, hương thơm thoang thoảng kia càng trở nên nồng nàn hơn. "Vương gia, trong lòng Vân Nhi chỉ có Vương gia, Vân Nhi không cầu danh phận, chỉ hy vọng được ở bên cạnh Vương gia mãi mãi, dù có làm nô làm tỳ, Vân Nhi đều không để tâm, chỉ mong Vương gia thu nhận Vân Nhi, muốn Vân Nhi... Vương gia!"

"Vân Nhi, muội đừng như vậy, muội cũng biết bổn vương hiện tại đã có Vương phi rồi..."

Lưu Trọng Thiên do bị Thất Thất cự tuyệt, lòng dạ rối bời, những nhục dục ham muốn kia cứ bùng cháy mãnh liệt, chàng cần một nữ nhân, chàng cần phát tiết, mà lúc này đây đương có một nữ nhân bằng lòng vì chàng trao trọn mọi thứ, sà vào trong lòng chàng.

https://thuviensach.vn

Tất cả ham muốn đều là vì Uy Thất Thất mà phải chịu đựng giày vò, Lưu Trọng Thiên căm tức biểu hiện của chính mình, cảm giác bị cự tuyệt khiến chàng thấy phẫn nộ, chàng cảm giác như mình sắp nổ tung đến nơi rồi, chẳng lẽ chàng thiếu nữ nhân sao? Chàng không thiếu, chẳng phải đương có nữ nhân ngay trước mắt đây sao? Chỉ cần nhẹ nhàng ôm...

"Vương gia, ngài là Vương gia, cả đời không thể nào chỉ có một nữ nhân, hãy đón nhận Vân Nhi đi, Vân Nhi cam tâm tình nguyện."

"Vân Nhi!" Lưu Trọng Thiên xúc động ôm chầm lấy Ninh Vân Nhi, nâng cằm nàng lên, nhìn vào đôi mắt si mê của nàng.

"Vương gia..." Ninh Vân Nhi từ từ nhắm mắt lại, dịu dàng nghênh đón, hai cánh tay ngọc choàng qua cổ Lưu Trọng Thiên, thân thể mềm mại dán chặt vào người chàng. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Lưu Trọng Thiên nhìn nữ nhân trước mặt, bất luận nàng là ai, chàng chỉ cần tìm một mục tiêu để phát tiết, đem tất cả những dục vọng đối với Uy Thất Thất phát tiết ra ngoài, Lưu Trọng Thiên bế Ninh Vân Nhi vào lòng, tiến về phía trước giường.

Song điều khiến Lưu Trọng Thiên phiền não chính là, chàng khát khao nữ nhân trong lòng là Uy Thất Thất, thậm chí còn tưởng tượng ra Thất Thất khẽ hé đôi môi đỏ thắm, đôi mắt mê hoặc, còn cả thân hình quyến rũ khiến người ta ngây ngất, chàng chỉ muốn có nữ nhân ấy mà thôi, không thể nào tùy tiện với những nữ nhân khác được.

Chết tiệt, Lưu Trọng Thiên mất hứng đặt Ninh Vân Nhi xuống, xoay người đi ra ngoài, chàng tức tối khôn nguôi, bước nhanh tới chỗ Uy Thất Thất, đột nhiên đẩy cửa phòng ra rồi tiến vào, chàng là Vương gia, Vương gia chí tôn uy nghiêm, lẽ nào muốn một nữ nhân thuộc về mình, lại khó tới vậy sao?

https://thuviensach.vn

Vương gia cổ đại và nữ nhân hiện đại, quá bất đồng. Tư tưởng quan niệm vào lúc này đã xảy ra sự va chạm kịch liệt, một bên cần phục tùng tuyệt đối, một bên cần tôn trọng tuyệt đối, khi tư tưởng không thể đạt được nhất trí hoàn toàn, có lẽ biện pháp giải quyết hữu hiệu nhất chính là dùng vũ lực.

Uy Thất Thất mơ mơ màng màng cảm thấy có người cưỡng hôn cô, cô hoảng sợ mở bừng mắt ra, trông thấy Tam vương gia Lưu Trọng Thiên đang trong cơn nhục dục thiêu đốt, Thất Thất nói không nên lời, trừng mắt nhìn chằm chằm nam nhân đương bị sắc dục chi phối trước mặt.

Chẳng phải chàng ta vừa mới rời khỏi đây sao? Sao còn trở lại, nhìn dáng vẻ của chàng ta, biết ngay chàng ta quay lại đây là vì chuyện gì, Thất Thất giãy dụa vùng ngồi dậy, lại bị Lưu Trọng Thiên kéo vào trong lòng, không đợi cô kịp phản ứng, y phục trên người đã bị lột sạch gần hết, ném sang một bên, Thất Thất xấu hổ và giận dữ vô cùng, lẽ nào chàng ta còn muốn... Cô vươn tay ra, nhằm thẳng vào mặt Lưu Trọng Thiên.

Lưu Trọng Thiên bắt được bàn tay Thất Thất vung tới, tức tối bèn trói quặt hai tay cô ra sau lưng, khiến cô không thể tiếp tục phản kháng nữa.

"Bổn vương là Vương gia Đại Hán, em dám đối xử với bổn vương như vậy, tại sao không giống như những nữ nhân khác, ngoan ngoãn nằm chờ trên giường, mong đợi bổn vương âu yếm?"

"Em không phải nô lệ của chàng, tại sao phải chờ chàng, hầu hạ chàng? Những nữ nhân khác có thể, sao chàng không đi tìm những người đó đi?"

"Bổn vương chỉ muốn em..."

"Em không muốn chàng..."

"Không muốn? Vậy bây giờ sẽ bắt em muốn!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên thực sự lĩnh hội được, cái gì gọi là không khoan nhượng, từng bước thúc ép, chàng cưới một nữ nhân không biết chút gì về tam tòng tứ đức, thậm chí không biết cách lấy lòng phu quân mình, Lưu Trọng Thiên nắm lấy áo yếm Uy Thất Thất, giật phắt xuống, Uy Thất Thất chợt cảm thấy lành lạnh, người cô bị bế bổng lên...

"Yêu bổn vương, Thất Thất..."

Một lần nữa không tình nguyện, Uy Thất Thất dù sao cũng là một nữ nhân, những bài quyền hay đòn chân như gió xoáy của cô, khi gặp phải Tam vương gia máu lạnh ngang ngược, võ công cao cường, đều trở nên suy yếu vô lực, cô có chút khuất phục...

Từng cơ bắp cuồn cuộn của Lưu Trọng Thiên dán trên thân thể mềm mại của Thất Thất, lập tức hệt như bị điện giật, dòng điện gây chấn động cả hai người, Thất Thất cũng dần thuận theo, cô hoàn toàn từ bỏ việc giãy dụa, Vương gia bá đạo đương quấn quýt si mê cô, Thất Thất mê say trong những động tác âu yếm của Lưu Trọng Thiên, một khi ý thức phòng ngự đáy lòng buông lơi, tâm tư cũng dần dần trở nên mê muội, nụ hôn kia cùng sự vuốt ve khiến toàn thân cô nóng bức không chịu nổi.

Sự thuận theo của Thất Thất hòa lẫn từng tiếng rên rỉ khiến lửa tình trong người Lưu Trọng Thiên bốc lên cao, vương phi của chàng thật khiêu gợi, một mỹ nhân xinh đẹp quyến rũ, hóa ra có tiềm năng mê hoặc nam nhân như vậy, ngay cả khi phát ra những tiếng vui sướng cũng gợi cảm mê người, dù trời có sập xuống vào lúc này, chàng cũng phải chiếm được nữ nhân trong lòng.

Những cơn sóng nhục dục dâng lên, để Thất Thất hưởng thụ ái ân cùng Lưu Trọng Thiên, toàn bộ các dây thần kinh đều nhảy loạn lên vì hưng phấn, hai gò má đỏ ửng thẹn thùng, không ngừng thở gấp, không nhịn được khoác tay lên lưng Lưu Trọng Thiên, kéo chàng về phía mình, giờ đây giữa bọn họ chẳng còn khoảng cách, càng thêm thân mật.

https://thuviensach.vn

Vân Nhi bị bỏ lại trong phòng quá đột ngột, ngẩn ngơ nhìn căn phòng trống trơn, không biết rốt cuộc là tại sao, chẳng phải đã định muốn nàng ư? Sao có thể bỏ đi như thế?

Trong lòng Vân Nhi tổn thương, nàng ngồi khóc trong phòng Lưu Trọng Thiên, hồn bay phách lạc nhìn bóng đêm, tại sao Vương gia đã bế nàng rồi, trong ánh mắt ngập tràn lửa tình, đi về phía giường, chỉ cần thêm bước nữa thôi, là có thể cùng nhau rơi vào bể tình, thế nhưng tại sao trong thời khắc then chốt, Vương gia đột nhiên rời khỏi đây?

Vân Nhi không cam lòng, Vương gia rốt cuộc đi đâu chứ, nàng nghi hoặc nhìn căn phòng Uy Thất Thất tự hỏi, sẽ không là... Nàng rảo bước tới phía trước cửa sổ phòng Uy Thất Thất, không kiềm lòng được ghé tai vào vách cửa, trong phòng không ngừng truyền ra tiếng động, gần như chọc thủng dây thần kinh của nàng, khỏi cần nghĩ cũng biết, Vương gia đang ở trong phòng Thất Thất, chàng ở cùng một chỗ với nữ nhân kia.

Tiếng rên rỉ của Uy Thất Thất đã làm nàng tổn thương, tưởng tượng cũng biết, bọn họ đương trong giai đoạn nào, nam nhân kia lẽ ra đã ở trên giường cùng Vân Nhi, vậy mà lại lạnh nhạt rời bỏ nàng, lao đến ôm ấp một nữ nhân khác.

Vân Nhi giận dữ, phẫn nộ, Uy Thất Thất quả nhiên rất biết mê hoặc nam nhân, ngay cả tiếng rên rỉ cũng khiến người ta ngây ngất tới vậy, hình hài dâm đãng, Đại Hán sao lại tồn tại loại nữ nhân không biết liêm sỉ, phóng túng như thế chứ, nữ nhi trong trắng có bao giờ quyến rũ người khác như vậy đâu, Vương gia nhất định bị câu mất hồn rồi, nên không nghĩ ra còn có nữ nhân như Ninh Vân Nhi.

Ninh Vân Nhi không tài nào nghe nổi nữa, trong căn phòng kia quả thực đương nhiệt huyết sôi trào, lửa tình bừng bừng, khiến nàng tức giận đến phát run, nàng nhanh chóng rời khỏi chỗ đó, cô đơn chiếc bóng trở về phòng mình.

https://thuviensach.vn

Bất luận thế nào nàng cũng phải có được Vương gia, từ lúc mười tuổi cho đến bây giờ, chưa từng có ý định từ bỏ, sớm muộn gì cũng có một ngày, Vương gia sẽ bước vào phòng nàng, dù sao Vương gia cũng là nam nhân, mà khả năng kiềm chế nhục dục của nam nhân cực kỳ kém.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (1)

Trong phòng Thất Thất cảnh xuân vô hạn, Lưu Trọng Thiên bị kích thích không thể tự thoát ra được, đáp lại sự nhiệt tình của Thất Thất và cả những cơn sóng tình dâng trào kế tiếp, hai cánh tay ngọc trắng mịn của cô siết chặt lấy người chàng, khiến chàng gần như quyến luyến triền miên nữ nhân này, đêm hôm đó, chàng thỏa sức hưởng thụ ái tình, cuối cùng đến tận khi kiệt sức ngã xuống giường.

Lưu Trọng Thiên lúc này thực sự hiểu được, tại sao người xưa lại có câu « hồng nhan họa thủy », Thất Thất của chàng gần như chính là nữ nhân như vậy, khiến chàng chỉ một đêm này đã hoàn toàn mê đắm cô.

Lưu Trọng Thiên tuy mệt mỏi nhưng rất mãn nguyện ngắm nhìn Uy Thất Thất, an tâm nằm bên cạnh Thất Thất, Uy Thất Thất có chút ngượng ngùng, cắn môi, muốn động đậy cũng khó nhúc nhích, đành để mặc chàng ôm như vậy, vòng tay kia vẫn giang rộng ôm riết cô.

Khoái lạc qua đi, trong lòng Thất Thất cực kỳ mâu thuẫn, phải chăng cô có thể làm được, chỉ cần hưởng thụ thể xác, mà không cần tình yêu nhỉ? Tam vương gia bá đạo uy quyền hết lần này tới lần khác chiếm đoạt cô, cô hận nam nhân này, rồi lại yêu nam nhân này, say đắm điên cuồng trên giường cùng chàng. Tam vương gia rất nhiệt tình trên giường, nụ hôn ngọt

https://thuviensach.vn

ngào ấy khiến lòng cô như có lửa đốt, âu yếm cuồng nhiệt sẽ chỉ làm cô càng ngày càng lưu luyến si mê, Uy Thất Thất mới nếm thử cảm giác ái ân đã chờ mong nhưng lại sợ hãi, cảm thấy mình đã sa vào bẫy tình của Lưu Trọng Thiên.

Thất Thất bất luận thế nào cũng phải rời khỏi nam nhân này, trong mắt tên đó chỉ có chiến tranh và quyền lực uy nghiêm, không ngừng đối với cô đòi hỏi, hoàn toàn không phân biệt được tình yêu là gì, cảm tình là gì.

Uy Thất Thất lặng lẽ ngước nhìn lên tấm rèm giường màu trắng sữa, cô nhất định phải học được cách bảo vệ mình, biện pháp duy nhất là phải tăng cường sức mạnh, bất luận là về địa vị hay tiền bạc. Nhưng tiếc thay, Lưu Trọng Thiên quả thực rất hùng mạnh, cô dù mạnh mẽ đấu tranh tới đâu cũng sẽ có lúc mỏi mệt.

Trời hửng sáng, Lưu Trọng Thiên phát hiện chỗ nằm bên cạnh trống không, Thất Thất chạy đi đâu rồi, chàng nhanh chóng đứng lên, mặc y phục vào, đẩy cửa đi ra ngoài. Xa xa nghe thấy tiếng nói cười rộn rã trong hoa viên, chàng dạo bước tới nơi đó, phát hiện Uy Thất Thất ở trong hoa viên dạy Tiểu Đào đi xe đạp, dường như dáng vẻ vui mừng khôn xiết. Chẳng lẽ Thất Thất không tức giận, sao lúc này lại vui vẻ thế?

Đêm qua Lưu Trọng Thiên lại cưỡng ép... Tuy nhiên cô cũng rất hưởng thụ, nhưng không phải là không tức giận, quả là một nữ nhân dễ dàng quên đi mọi chuyện không vui.

Lưu Trọng Thiên cho rằng Thất Thất không cảm thấy xấu hổ, liền xoay người quay trở về, lại trông thấy Ninh Vân Nhi vừa lúc đi tới, đôi mắt Vân Nhi đỏ ngầu, giống như đã khóc. Lưu Trọng Thiên lúc này mới sực nhớ ra, đêm qua chàng đã bỏ mặc nàng, đi tìm Thất Thất, chết tiệt, chàng không nên kích động như vậy, nếu trong lòng đã không có nàng, thì không nên nhất thời vô lễ với nàng.

https://thuviensach.vn

"Vân Nhi, đêm qua... Bổn vương vô ý, chỉ là..."

"Vương gia, Vân Nhi hiểu mà, Vân Nhi cũng nghĩ thông rồi, chỉ cần Vương gia vui, Vân Nhi sẽ vui." Ninh Vân Nhi cúi thấp đầu, giọng nói rất dịu dàng.

Lưu Trọng Thiên bất giác thở dài, nữ nhân như Vân Nhi nhã nhặn thùy mị, lại am hiểu tam tòng tứ đức, chẳng phải thuộc mẫu người chàng thích sao? Tại sao hết lần này tới lần khác chỉ khát khao tới chỗ Uy Thất Thất, nguyên nhân chỉ một mà thôi, đó là Uy Thất Thất sử dụng pháp thuật, mê hoặc chàng, khiến những việc bản thân chàng làm đều không tài nào lý giải nổi, toàn tâm toàn ý nghĩ đến nữ nhân kia.

Lưu Trọng Thiên thấy Ninh Vân Nhi đau khổ rời đi, chợt phiền não, lúc này quản gia đã đi tới, đưa cho chàng một tấm thiệp mời, vì thế chàng vội vàng rời phủ đệ, nhận lời mời đến phủ của bằng hữu.

Uy Thất Thất phát hiện Lưu Trọng Thiên đi rồi, rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm, sờ vuốt hai bên má, bản thân mình làm sao vậy, bỗng trở nên sợ hãi khi nhìn thấy cái tên kia, cô kéo Tiểu Đào xuống.

"Mau xuống đi, xuất phủ!"

Tiểu Đào xuống xe, nhìn Uy Thất Thất với vẻ khó hiểu "Vương phi, tại sao người cứ nhìn Vương gia chằm chằm, giống như ăn trộm vậy!" Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Em thì biết cái gì? Chớ nói nhảm, tôi đâu có nhìn chàng ta chứ!" Thất Thất kéo Tiểu Đào từ trên xe đạp xuống, tiểu nha đầu này càng ngày càng làm càn, ngang nhiên dám hỏi cuộc sống riêng tư của cô.

Tiểu Đào rụt lưỡi lại, biết mình mắc lỗi, cười ngượng ngùng, Uy Thất Thất vỗ một cái lên bả vai nàng "Sau này đừng hiếu kỳ như vậy, mau đi thôi!"

https://thuviensach.vn

Hai người vừa rời khỏi hoa viên, quản gia Lưu Toàn tới, trông thấy Uy Thất Thất, gấp gáp chạy lên phía trước, thấp giọng nói "Vương phi, người của Hàn Vũ quý phi nương nương đến, nói muốn đón Vương phi tiến cung!"

"Hàn Vũ quý phi?" Thất Thất ngẫm nghĩ đôi chút, đây chẳng phải là nữ nhân trước kia Lưu Trọng Thiên yêu mến sao? Hoàng thượng đoạt đi quý phi nương nương, cô ta gọi mình tiến cung làm gì? Không phải là...

"Vương phi, người đi thay y phục đi, ăn mặc chỉnh tề một chút, Quý phi nương nương rất được sủng ái! Không thể đắc tội!"

"Tôi phải đi à?" Thất Thất túm lấy nắm tóc, tỏ vẻ không muốn đi.

"Đi thôi, nương nương trong cung cũng không dễ hầu hạ, tới nói chuyện chút thôi, sau đó có thể về."

Tiểu Đào sợ Vương phi tùy hứng này không chịu đi, cố ý tăng thêm ngữ khí, muốn cho Thất Thất biết, lần này bất luận thế nào cô cũng phải diện kiến vị quý phi nương nương này.

Uy Thất Thất bất đắc dĩ trở về phòng, Tiểu Đào một lần nữa giúp cô sửa soạn trang điểm, thay bộ y phục màu lam, chải kiểu tóc thoạt nhìn cũng không tệ lắm, cài mấy chiếc trâm hoa, sau cùng ngẫm nghĩ thế nào, lại lấy ra cái khăn che mặt đeo cho Thất Thất.

"Sao lại phải che? Bực cả mình, mặt ngứa ngáy khó chịu lắm..."

"Vương phi của em, không được gỡ xuống, ai cũng biết Vương gia cưới một xấu phi, nếu người cứ ngang nhiên đi như vậy, không biết sẽ xảy ra rắc rối gì, quan trọng nhất là, Hàn Vũ quý phi kia, đối với Tam vương gia vẫn luôn... Dù sao người nên che đi, ngàn vạn lần đừng tháo xuống..."

https://thuviensach.vn

"Được!" Thất Thất ngắm nhìn chiếc váy, lại ăn mặc thành ra bộ dáng này, thật phiền phức.

"Vương phi của chúng ta trang điểm như vậy, không biết có thể mê hoặc chết bao nhiêu nam nhân đây?" Tiểu Đào hé miệng cười.

"Nha đầu chết tiệt!" Thất Thất mắc cỡ soi mình trong gương, mang theo khăn che mặt này, khiến ánh mắt cô thoạt nhìn càng thêm động lòng người, mê chết nam nhân, chưa bao giờ cô có ý nghĩ ấy, nhưng vẫn khẽ mỉm cười.

Thất Thất căn dặn Tiểu Đào tới trông nom cửa hàng một chút, còn mình thì ngồi vào trong kiệu do quý phi nương nương phái tới, mơ mơ màng màng được khiêng thẳng tiến hoàng cung.

Nơi này chính là hoàng cung Đại Hán! Thất Thất há hốc miệng vì ngạc nhiên, cỗ kiệu hạ xuống, đi theo sau tiểu cung nữ, mỗi bước đi đều hiếu kỳ ngắm nhìn mọi nơi. Hoàng cung rất khí phái, lớn hơn nhiều so với vương phủ, nguy nga lộng lẫy, tráng lệ đồ sộ, ở xã hội hiện đại, những chỗ như thế này đều trở thành danh lam thắng cảnh cổ, có ai ngờ được, Uy Thất Thất sẽ đích thân thưởng ngoạn hoàng cung Đại Hán thực sự đây?

"Vương phi, người nhớ theo sát đấy, chớ đi lạc!" Tiểu cung nữ phía trước nhắc nhở.

"Biết rồi!" Thất Thất mặc dù đáp thế, nhưng không nhịn được vẫn ngó đông liếc tây, qua một hồi lâu, mới phát hiện không thấy tiểu cung nữ phía trước đâu, gay to, nhất định là do mải ngắm ao sen, ngựa bằng ngọc thạch mạ vàng, kỳ lân đỏ rực, hòn non bộ đặc sắc, quên mất không theo kịp.

Thực ra trong lòng Thất Thất hiểu rõ, cô thích nơi này, nên nhất thời chẳng nhớ phải theo sát tiểu cung nữ, chỉ nghe theo tâm tư mình, đi dạo ngắm nhìn phong cảnh chung quanh yêu thích.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất lạc đường trong hoàng cung Đại Hán, cô càng sốt ruột, càng mất phương hướng, Tiểu Đào còn chọn cho cô một chiếc váy dài, đi đường rất mệt nhọc, mấy lần thiếu chút nữa ngã úp mặt xuống đất.

Uy Thất Thất nhấc váy lên đi tới cạnh một đình nghỉ mát, phát hiện đình này quả là rực rỡ huy hoàng, bốn phía quanh đình đều treo dây trang trí, mỗi khi cơn gió nhẹ lướt qua, từng sợi dây tung bay phấp phới, như mộng như ảo, nhìn có cảm giác vô cùng phấn khích, xem ra tạm thời cũng không đi được, trước tiên ngồi nghỉ trong này, chờ tiểu cung nữ kia không thấy Thất Thất đâu, tự nhiên sẽ quay lại tìm cô, tốt hơn nhiều so với việc một mình cô chạy loạn khắp nơi như vậy.

Một trận gió thổi tới, khăn che mặt khẽ phe phẩy, ngứa chết mất, bực cả mình, khi nào thì mới có thể không mang cái thứ đồ này, Thất Thất ngó nhìn mọi nơi, tuyệt nhiên không thấy bóng ai, vì vậy thẳng thừng đưa tay tháo khăn che mặt xuống, lát nữa đợi tiểu cung nữ đến tìm cô, đeo lại cũng chưa muộn.

Thất Thất lơ đãng quay đầu lại nhìn thoáng qua cái bàn trong đình, trong lòng lập tức nổi lên đắc ý, chà chà, ai tốt bụng vậy, lại bày cả hoa quả, điểm tâm, và cả rượu ngon nữa ở đây, rượu thì khỏi cần, hoa quả và điểm tâm thì nhấm nháp một chút.

Trong hoàng cung quả thật không tệ, ngay cả chỗ ngồi nghỉ ngơi cũng có đồ ăn ngon, cuộc sống thần tiên cũng không gì sánh được? Thất Thất thoải mái ngồi tựa vào ghế, cầm một quả nho lên đặt vào trong miệng, tiếp theo là điểm tâm, cô nhàn nhã bắt đầu ăn.

Nhưng đúng lúc này, có người đi về hướng đình nghỉ mát, phía trước có hai thái giám dẫn đường, theo sau chính là Đại Hán thiên tử, hoàng huynh của Lưu Trọng Thiên. Vị hoàng đế này, thân hình cũng rất cao lớn, trừng đôi mắt lạnh lẽo, đang mặc hoàng bào, hai tay chắp sau lưng, không biết chuyện gì khiến y nhăn mặt nhíu mày.

https://thuviensach.vn

Một tên thái giám hoảng hốt dụi dụi mắt, không thể tin được khi nhìn vào trong đình nghỉ mát, lắp bắp nói.

"Hoàng thượng, Hoàng thượng thứ tội, kia..." Hắn chỉ vào đình nghỉ mát, mồ hôi túa ra, rõ ràng vừa mới chuẩn bị đâu ra đấy, bỗng dưng chui ra nữ nhân không biết sống chết, lại còn cả gan ăn hoa quả và điểm tâm chuẩn bị cho Hoàng thượng.

"Nô tài lập tức đuổi nữ nhân kia đi!"

Thái giám đương định xông lên đuổi Uy Thất Thất, Hoàng thượng bèn vươn tay ra ngăn cản lão thái giám kia, hôm nay tâm tình y cũng khá tốt, nếu là ngày thường chắc chắn sẽ nổi giận, y khẽ nói gì đó rồi hai thái giám lui ra phía sau. Đại Hán thiên tử nhẹ nhàng đi tới, khi ánh mắt dừng lại trên gương mặt thiếu nữ trong đình nghỉ mát, lập tức sững người, là một vị giai nhân tuyệt sắc.

Thiếu nữ ấy có suối tóc đen như mây, trên đầu cài mấy chiếc trâm hoa, gương mặt như hoa đào, trắng hồng mịn màng, đôi mắt đẹp long lanh mê hoặc, ngũ quan cân đối tinh xảo, bộ y phục màu lam thanh nhã, càng tôn lên vẻ đẹp rạng rỡ cho chốn này, nhất là khí chất của người thiếu nữ đó, như làn gió nhẹ mát, mang theo một phần linh khí, thêm cả vẻ tinh nghịch mê người.

Nàng là ai, tại sao trong cung lại có một giai nhân tuyệt sắc như thế, y rõ ràng chưa từng thấy qua, chẳng lẽ là vị phi tần nào đó của y sao? Sao có thể nhỉ? Nếu quả thật có vị phi tần mỹ mạo như vậy, y không thể không lâm hạnh nàng, sao chẳng hề có chút ấn tượng nào, căn bản đây là lần đầu tiên gặp nữ nhân lạ mặt này.

Đại Hán thiên tử nhẹ nhàng bước qua những dây treo trang trí, chăm chú nhìn nét mặt khoan khoái của thiếu nữ ấy, dường như chẳng có chuyện gì có thể khiến nàng lo lắng, một loại cảm giác tự do tự tại, thấm vào lòng

https://thuviensach.vn

người, khiến bất cứ ai nhìn vào liền cảm thấy cực kỳ thư thái, tựa như được tận hưởng mật ngọt.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (2)

Uy Thất Thất ăn cũng được kha khá rồi, vậy mà sao tiểu cung nữ kia vẫn chưa đến tìm cô nhỉ, không phải chứ, người đã lạc mất rồi, vẫn chưa phát hiện ra, thật là một tiểu nha đầu khinh suất. Thất Thất đứng lên, vừa mới xoay người, liền phát hiện ra một nam nhân cao lớn đứng trước mặt, đương chăm chú nhìn cô, cô bị hù dọa liền lùi lại mấy bước.

"Nàng là ai? Tên là gì?" Đại Hán thiên tử bắt được cổ tay Thất Thất, kéo đến trước người mình, nhìn Thất Thất trong khoảng cách gần như vậy, Đại Hán thiên tử càng thêm giật mình, thiếu nữ này có làn da vô cùng mịn màng, tựa như da dẻ của em bé mới sinh, hơn nữa đôi mắt kia, khiến y gần như lọt thỏm vào trong đó, trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, hô hấp dường như cũng ngừng lại.

"Tôi, tôi..." Thất Thất hoảng hốt che mặt lại, không xong rồi, bị người ta phát hiện, làm sao bây giờ? Bất luận thế nào, kiên quyết không thể nói ra thân phận của mình "Tôi là..."

"Là phi tần của trẫm sao? Tại sao trước đây trẫm chưa từng gặp nàng nhỉ?" Đại Hán thiên tử nhẹ nhàng ôm chiếc eo thon nhỏ của Uy Thất Thất, không nhịn được ôm chầm lấy thiếu nữ áo lam "Nói trẫm biết, đêm nay trẫm sẽ lâm hạnh nàng, quả là một mỹ nhân, ánh mắt này..."

https://thuviensach.vn

"Chờ đã, ngài là..." Uy Thất Thất mở to hai mắt, nam nhân này tự xưng là trẫm, hơn nữa ——... Y phục của y? Là hoàng bào, ôi trời ơi, Thất Thất sợ hãi tới mức mặt cắt không còn hột máu nào. Y là Hoàng thượng, hoàng huynh của Lưu Trọng Thiên, là cái tên đâm bị thóc – thọc bị gạo, ban hôn cho mình với tam đệ của y, chế nhạo tam đệ y, vậy thì càng không thể nói ra.

"Bất luận nàng là ai, trẫm đã say mê nàng rồi..."

"Không phải, tôi..."

Uy Thất Thất gắng sức đẩy Đại Hán thiên tử ra, Đại Hán thiên tử lại không chịu buông tha cô, tay không nhịn được vuốt ve gương mặt cô, không hề dời ánh mắt đi chỗ khác, mỹ nhân như thế này hoàn toàn khác biệt với giai nhân nơi hậu cung, cho tới bây giờ chưa có nữ nhân nào khiến Hoàng thượng ngắm nhìn lâu như vậy.

Cẩu hoàng đế chết tiệt, Thất Thất xem ra đã phát hỏa, co người xuống dưới, tay hung hăng đánh một quyền về phía bụng Hoàng thượng.

Đại Hán thiên tử cứ nghĩ cô là nữ nhân chân yếu tay mềm, không ngờ nữ nhân này thân thủ nhanh nhẹn, đột ngột nếm một quyền như thế, tức thì đau đớn khó chịu ngồi phịch xuống. Uy Thất Thất nhân cơ hội liền nhanh chóng chạy vụt khỏi đình nghỉ mát, cô ngó nhìn xung quanh, cũng chẳng phân biệt nổi phương hướng, vừa chạy, vừa đeo khăn che mặt lên.

Cô đương vội chạy trốn, tiểu cung nữ kia mồ hôi đầm đìa chợt xuất hiện, trông thấy Uy Thất Thất, lòng nhẹ nhõm như cất được gánh nặng "Tam vương phi, người chạy đi đâu vậy, báo hại nô tì chạy khắp nơi tìm người, nơi này không thể xông bừa, mau theo nô tì đi thôi!"

"Được!" Thất Thất phấn chấn hẳn lên, hoàng cung Đại Hán rộng lớn khác thường, nếu lại xông bừa vào đâu đó, nói không chừng lại bị tên Hoàng thượng kia bắt gặp, ngộ nhỡ bị tóm đi, đây quả là phiền toái.

https://thuviensach.vn

Hai tên thái giám không biết đã xảy ra chuyện gì, vội vàng chạy vào đình nghỉ mát, trông thấy Đại Hán thiên tử đau đớn ngồi phịch xuống đất, cuống cuồng đỡ y dậy.

"Ôi trời, Hoàng thượng, ngài khó chịu ở chỗ nào ạ?"

"Cẩu nô tài, không thấy nữ nhân kia... Tại sao không ngăn nàng lại?" Đại Hán thiên tử ngồi xuống, ánh mắt tìm kiếm xung quanh, đâu còn bóng dáng Uy Thất Thất nữa, thật là một nữ nhân xuất quỷ nhập thần, chỉ cần nàng còn ở hoàng cung, thì không thể nào không tìm thấy nàng.

"Hoàng thượng, vừa rồi lão nô tưởng rằng... Không dám quấy rầy nhã hứng của Hoàng thượng!" Thái giám trầm giọng nói.

"Nhã hứng quái gì, trẫm vừa rồi..." Đại Hán thiên tử không muốn nói ra việc mình bị một nữ nhân đánh lén, vì thế có chút tức giận nói.

"Bây giờ lập tức mang hết danh sách và bức họa các phi tần tới đây cho trẫm!"

"Tất cả ạ?"

"Đúng, kể cả những tú nữ vừa mới nhập cung, tất cả mang tới đây cho trẫm, trẫm không tin lục tung như thế không tìm ra được người!"

"Vâng, Hoàng thượng!"

Uy Thất Thất được đưa tới tẩm cung của Quý phi nương nương, lần này Thất Thất không dám tùy tiện tháo khăn che mặt xuống, ngoan ngoãn đứng ở một bên.

Hoàng cung chết tiệt, nguy cơ rình rập tứ phía, có lẽ ở trong vương phủ mới thấy an tâm một chút.

https://thuviensach.vn

Một nữ nhân y phục lộng lẫy bước ra từ sau tấm bình phong thêu tranh hoa điểu, mặc một chiếc váy hoa dài màu tím, đầu cài trâm vàng lóng lánh, trên mặt lộ ra vẻ phiền muộn lãnh đạm. Uy Thất Thất có chút ngỡ ngàng, nữ nhân này chẳng ngờ lại xinh đẹp dường vậy, tuy nhiên có phần ưu thương, khí chất nhu nhược, nét mặt rất giống với một người, đúng rồi, Lâm Đại Ngọc (*), một điển hình về bệnh trạng mỹ nhân cổ điển.

(*) nhân vật trong tiểu thuyết « Hồng Lâu Mộng »

Đây là nữ nhân Lưu Trọng Thiên yêu mến, chẳng trách cứ luôn mồm nói về tam tòng tứ đức, thì ra chính là loại nữ nhân yếu đuối, có lẽ Lưu Trọng Thiên phải thất vọng rồi, Uy Thất Thất cả đời này cũng không học nổi, trong từ điển của Thất Thất, không có nhu nhược, chỉ có kiên cường, muốn làm một nữ nhân kiên cường.

"Tại sao lại đeo khăn che mặt, gỡ xuống đi!" Hàn Vũ nhẹ giọng nói.

"Thất Thất sợ rằng sẽ hù dọa đến Quý phi nương nương, nên tốt hơn hết là cứ để thế đi!" Uy Thất Thất cũng học theo dáng vẻ của nàng, bẽn lẽn nói, giọng Hàn Vũ rất dễ nghe, êm ái như nước.

"Thôi được! Nếu cô khăng khăng như thế thì cứ để vậy đi, có biết tại sao ta gọi cô tới đây không?" Hàn Vũ cất giọng lạnh băng, sải bước đi tới trước mặt Thất Thất, quan sát cô.

"Thất Thất không biết, xin Quý phi chỉ rõ!"

"Trọng Thiên đối với cô tốt không?"

Uy Thất Thất đột nhiên cảm thấy trong lòng vô cùng không thoải mái, Hàn Vũ này đã lấy Hoàng thượng rồi, tại sao còn xưng hô với Lưu Trọng Thiên như thế, quả thực không xem địa vị Tam vương phi của cô để vào mắt, Vương gia đã thuộc về Uy Thất Thất rồi, không phải của Hàn Vũ quý phi, Thất Thất mới là Tam vương phi danh chính ngôn thuận!

https://thuviensach.vn

"Quý phi nương nương, Thất Thất hoàn toàn không hiểu, như thế nào mới được gọi là đối tốt với tôi?"

"Biết rõ còn vờ hỏi, chàng chạm vào thân thể của cô chưa?"

Hàn Vũ quý phi này, sao còn muốn nghe ngóng những chuyện riêng tư như vậy, phải chăng trong lòng không được bình thường, Lưu Trọng Thiên chạm hay không chạm vào người cô, Quý phi đòi quản chắc, hơn nữa hỏi trực tiếp như vậy, căn bản là không hề xem Thất Thất để vào mắt, giống như cô chỉ là nữ nhân ngủ cùng giường với Lưu Trọng Thiên.

"Việc này Thất Thất không muốn trả lời, Quý phi nếu như không còn chuyện gì khác, Thất Thất muốn quay về!"

"Nhất định chưa có động chạm, cho nên cô mới không muốn trả lời, cũng đúng thôi, nữ nhân như cô, sao xứng đôi với Trọng Thiên chứ, chàng làm sao có thể chạm vào thân thể của cô được!" Hàn Vũ dường như lâm vào trong ảo tưởng tự mình thêu dệt, Lưu Trọng Thiên sao có thể thích nữ nhân xấu xí này, chàng suốt đời đều chỉ yêu mình Hàn Vũ.

"Tùy cô nghĩ thế nào, đó là chuyện của cô, tôi phải về rồi!"

"Không được đi, nói cho ta nghe một chút về chàng, gần đây chàng sống tốt chứ?" Hàn Vũ đau lòng ngồi trong ghế quý phi, vẻ mặt chán chường, tất cả tương tư đều hiện rõ trên gương mặt nàng.

Uy Thất Thất đột nhiên cảm thấy có chút không đành lòng, xem ra nữ nhân này thật lòng yêu mến Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, đáng tiếc lại không được như mong muốn, bị giam chặt trong thâm cung. Loại xúc cảm tình yêu, mà không thể tương phùng thật đau đớn biết bao, tâm trạng chán ghét trong nháy mắt cũng trở nên thương tiếc.

"Chàng ta rất tốt, đánh thắng trận, vẫn ở trong hậu viện vương phủ, đôi khi ra ngoài gặp gỡ bằng hữu, cưỡi ngựa, luyện kiếm, thường xuyên

https://thuviensach.vn

một thân một mình ngồi xem sách!"

Hàn Vũ dường như ngóng trông cảnh tượng Thất Thất miêu tả, lẩm bẩm nói "Lần đầu tiên ta thấy chàng, là ở tiệc mừng thọ phụ thân, trong tất cả đám nam nhân, chỉ mỗi mình chàng cao lớn như vậy, anh tuấn, phong thái phi phàm, ta trốn ở phía sau tấm bình phong lén nhìn chàng, gần như là nhất kiến chung tình với chàng, ta kêu gào bát nháo nhờ phụ thân đi cầu hôn, thật không ngờ, Tam vương gia lại một mực ưng thuận, vào lúc ấy, ta vui mừng khôn siết hàng ngày đều không ngủ được, chúng ta thiếu chút nữa đã thành thân, thế nhưng..." nguồn TruyenFull.vn

Hàn Vũ lạnh lùng liếc nhìn Thất Thất "Hiện tại, ta cô độc ở trong hoàng cung, không giây phút nào không nhớ nhung chàng, mà cô – xấu nữ này, phá hủy giấc mộng của ta, lấy người trong mộng của ta, dựa vào đâu chứ? Cô hoàn toàn không xứng với chàng!"

Thất Thất vốn đang thương xót nàng, nhưng khi nghe ngữ khí kia của nàng, liền biết tình yêu trong mắt nàng ích kỷ tới cỡ nào, hôm nay bất luận là ai lấy Lưu Trọng Thiên, nàng ta cũng sẽ không yên lòng. Ở sâu trong thâm tâm nàng ta chỉ muốn độc chiếm Lưu Trọng Thiên, bất luận là về con người hay trái tim, nàng ta cứ luôn dây dưa quyến luyến, khiến huynh đệ họ bất hòa, hại Lưu Trọng Thiên phải xin xuất chinh đi Hung Nô, thực là một nữ nhân không chịu từ bỏ.

"Cô rốt cuộc có bao nhiêu phần xấu xí..." Hàn Vũ đột nhiên đứng lên, khoan thai bước tới chỗ Uy Thất Thất "Để ta xem xem, rốt cuộc Hoàng thượng ban hôn cho Lưu Trọng Thiên một nữ nhân kinh dị tới cỡ nào..."

Thất Thất không muốn động võ với nàng, đành phải liên tục lui về phía sau, Hàn Vũ lại bước từng bước áp sát tới...

Chỉ cần gỡ chiếc khăn che mặt này xuống, trong hoàng cung sẽ nổi lên trận sóng to gió lớn, cuộc sống của Lưu Trọng Thiên cũng sẽ trở nên khó

https://thuviensach.vn

khăn. Uy Thất Thất siết chặt nắm tay, trong lòng âm thầm cảnh cáo, đừng tới đây, bằng không thì đừng trách cô, cô cũng sẽ không vì Hàn Vũ là nhân tình xưa của Lưu Trọng Thiên, mà nhân nhượng nể tình.

Ngoài cửa ầm ĩ một hồi, một tên thái giám đi đến.

"Bẩm báo Quý phi nương nương, Hoàng thượng có lệnh, tất cả danh sách và bức họa các phi tần, tú nữ đều phải mang một bản qua, có bức họa trực tiếp rồi thì lấy luôn, nếu chưa có thì lập tức vẽ ngay, mời Quý phi nương nương đồng ý để họa sĩ vẽ chân dung!"

"Cái gì? Hoàng thượng còn không biết ta sao?" Hàn Vũ lui trở về, không rõ Hoàng thượng lại làm sao vậy, cần bức họa, lẽ nào y mất trí nhớ.

Khuôn mặt thái giám tươi cười "Các cung các uyển đều có thông báo như vậy!"

"Được rồi, vẽ đi!" Hàn Vũ không cam lòng nhìn Uy Thất Thất, căn dặn tiểu cung nữ bên cạnh "Đưa Tam vương phi về, bổn cung hiện tại không có thời gian để ý cô ta!"

"Dạ, nương nương!" Tiểu cung nữ đi tới trước mặt Thất Thất, đi trước dẫn đường, Uy Thất Thất thở phào nhẹ nhõm, nhanh chóng theo ra ngoài, mau đi thôi, bằng không phiền phức to.

Uy Thất Thất vội vã rời khỏi hoàng cung, ra tới cửa cung mới yên lòng, lần sau đánh chết cũng không dám đến nữa, cô thoáng sờ qua đầu, có lẽ bảo toàn sinh mệnh quan trọng hơn.

Trong hoàng cung, đám thái giám hầu như bận rộn suốt một buổi chiều, mới đem được tất cả danh sách và bức họa của các phi tần cùng tú nữ dâng lên trong tay Đại Hán thiên tử.

https://thuviensach.vn

"Khởi bẩm Hoàng thượng, trong hậu cung này có 48 bức họa phi tần, tú nữ 15 người, mời Hoàng thượng xem qua!"

Đại Hán thiên tử tràn trề hy vọng đón nhận chồng bức họa, lần lượt mở từng bức một ra xem cẩn thận, mở ra xem qua rồi vứt đi rồi lại mở tiếp, cuối cùng xem xong hết chồng bức họa đó rồi, quăng bừa bãi dưới đất, y tức giận đứng lên.

"Còn nữa không? Sao lại không có?"

Lão thái giám khiếp sợ tới nỗi sắc mặt trắng bệch, tại sao trong đống này lại không có? Hắn run rẩy nhặt những bức họa vương vãi khắp nơi trên mặt đất, khiếp đảm nói.

"Chỉ có chừng này thôi, Hoàng thượng!"

"Thiếu nữ kia là ai, nàng không phải phi tần của trẫm ư? Nàng không có trong bức họa!" Đại Hán thiên tử căm tức đập bàn, ánh mắt sắc bén nhìn về phía lão thái giám kia, dường như hy vọng hắn có thể cho Hoàng thượng một lời giải thích hợp lý.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (3)

"Lão nô không biết…" Lão thái giám chật vật thu nhặt đống bức hoạ rồi cuộn tròn lại, tránh sang một bên, không dám lên tiếng, hắn cũng cảm thấy quái lạ, nữ nhân trong cung sao lại không tìm thấy nhỉ?

"Nữ nhân xuất hiện ở hoàng cung, trẫm lại không biết nàng là ai, thật nực cười." Hoàng thượng nhíu mày, lẽ ra khi đó nên bắt lấy nàng, nay chạy mất rồi, muốn tìm lại không tìm ra, đúng là vận mệnh trêu ngươi.

"Lão nô cũng cảm thấy rất kỳ lạ, thiếu nữ kia hình như không hiểu phép tắc trong cung, khi gặp Hoàng thượng cũng không quỳ xuống, hơn nữa những cung nữ, tấn phi thông thường đều không dám động tới hoa quả và điểm tâm, bởi vì đó là chỗ nghỉ ngơi thường xuyên của Hoàng thượng…" Thái giám bộc bạch.

Đại Hán thiên tử thoáng chốc giãn đôi lông mày, lão thái giám nói vô cùng có lý a "Ngươi nói, nữ nhân kia có thể là từ bên ngoài cung vào!"

"Đúng vậy, Hoàng thượng, nữ nhân thướt tha như thế, trong cung không thể nào không có ai biết, cho nên nhất định đến từ bên ngoài!"

https://thuviensach.vn

“Nhưng trẫm muốn biết nàng là ai? Muốn biết ngay bây giờ!” Hoàng thượng có lẽ cảm thấy hy vọng xa vời, điều tra ra nữ nhân bên ngoài chẳng phải càng khó.

Lão thái giám nhẹ giọng nói “Có thể dò hỏi một chút ở các cung các uyển, có phải hôm nay đã triệu kiến nữ nhân ngoài cung tới không… Nếu không thì nữ nhân kia sao tiến cung được a?”

“Chủ ý không tệ!” Đại Hán thiên tử nhìn lão thái giám đầy tán thưởng, thái giám liền trở nên vui vẻ, vì mình thông minh được khen ngợi nên xúc động miên man.

Lúc này bên ngoài ngự thư phòng, tiểu thái giám Tiểu Vu Tử chạy tiến vào, tiểu thái giám này là thái giám tùy thân của Hoàng thượng, rất biết xem xét thời thế, vừa rồi nghe nói Hoàng thượng muốn tìm một thiếu nữ y phục màu lam, liền đoán được là người ở ngoài cung, sớm đi ra ngoài nghe ngóng, lúc này đương vui sướng phấn khích chạy vào bẩm báo.

“Khởi bẩm Hoàng thượng, Tiểu Vu Tử đã dò hỏi được giúp Hoàng thượng rồi!”

Hoàng thượng hân hoan, quả nhiên là tâm phúc của mình, dường như đi guốc trong bụng mình vậy “Nói mau! Trẫm muốn nghe.”

“Hoàng thượng, hôm nay Hàn Vũ quý phi nương nương triệu kiến một nữ tử ở ngoài cung, vận bộ y phục màu lam giống y như đúc với nữ nhân mà Hoàng thượng miêu tả, chỉ là không trông thấy được dung mạo, nghe nói đeo một tấm khăn che mặt!”

“Khăn che mặt, Quý phi?” Hoàng thượng đứng lên, xem ra muốn tìm được thiếu nữ kia thì phải bắt đầu từ chỗ Quý phi nương nương “Bãi giá, tẩm cung của Quý phi!”

“Vâng, Hoàng thượng bãi giá tẩm cung Quý phi!”

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử hô một tiếng, sau đó cẩn thận tiến lên đỡ Hoàng thượng, lão thái giám bên cạnh bực tức lui sang một bên, rõ thiệt là, lại bị tiểu thái giám này vượt lên trước, sao mình không nghĩ ra nhỉ, nữ nhân Hoàng Thượng xem trọng, tương lai nếu nhập cung, Tiểu Vu Tử có lẽ có chỗ dựa tốt, quả là tiểu thái giám giảo hoạt.

Từ sau khi Uy Thất Thất rời đi, Hàn Vũ quý phi vẫn khó có thể bình tĩnh trở lại, lòng dạ rối bời, Lưu Trọng Thiên phụng chỉ cưới xấu nữ, không biết lúc này tâm tình chàng thế nào, nhất định là vô cùng chán nản, suy sụp, tựa như hồi trước lúc mình nhập cung, trở thành nữ nhân của hoàng thượng, Tam vương gia anh tuấn oai phong như vậy, sao lại để cho một xấu nữ chiếm tiện nghi chứ?

Trong thâm tâm, Hàn Vũ là nữ nhân không chịu nổi cô đơn tịch mịch, những hoài niệm với Lưu Trọng Thiên, thường xuyên khiến nàng lâm vào trong hoang tưởng, nhưng từ khi lên làm Quý phi nương nương, nàng luôn nhận được ưu đãi và sủng ái của Hoàng thượng, địa vị đương nhiên không giống như thông thường.

Hoàng thượng có thật sự yêu mến Hàn Vũ hay không, trong lòng Hàn Vũ biết rõ, mỗi lần Hoàng thượng đi vào tẩm cung của nàng, dường như đều chỉ muốn báo thù, ôm ấp nữ nhân Lưu Trọng Thiên yêu mến trong lòng, có lẽ khiến hắn cảm thấy an tâm được phần nào, thực tế cho thấy Hoàng thượng không yêu nàng, nàng trải qua quãng thời gian kỳ lạ nơi hoàng cung, Hoàng thượng đã tỏ rõ công cụ quyền uy của hắn.

Tâm hồn và thể chất Hàn Vũ đều có chút mệt mỏi, nàng nghiêng người, nằm xuống, đúng lúc này tiểu cung nữ chạy như bay vào, hoảng hốt nói “Quý phi nương nương, Hoàng thượng đến!”

“Hoàng thượng?” Hàn Vũ lập tức ngồi dậy, sao Hoàng thượng lại chọn giữa ban ngày ban mặt mà đến đây, thật sự khiến nàng có chút giật

https://thuviensach.vn

mình, không chờ nàng kịp sửa sang lại y phục xong xuôi, bước chân Đại Hán thiên tử đã tiến vào.

“Cung nghênh Hoàng thượng!” Hàn Vũ và cung nữ vội vàng thi lễ, có phần trở tay không kịp.

“Trẫm có việc muốn hỏi Quý phi, những người khác lui ra hết đi, Tiểu Vu Tử ở lại.” Hoàng thượng ngồi xuống, phất phất tay, đám cung nữ đều lui ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại ba người Hàn Vũ, Hoàng thượng và Tiểu Vu Tử.

“Hoàng thượng, không biết tìm Hàn Vũ, định hỏi chuyện gì?” Hàn Vũ cảm thấy thần sắc Hoàng thượng bất thường, hình như có chuyện gì phiền phức, sẽ không có liên quan tới mình chứ?

Hoàng thượng liếc nhìn Hàn Vũ, cười khẩy, hắn chẳng có chút thích thú gì với nữ nhân này, suốt ngày rầu rĩ không vui vì Lưu Trọng Thiên, trông thấy thôi đã có cảm giác nhàm chán, nhưng chỉ cần Lưu Trọng Thiên yêu mến nàng một ngày, Hoàng thượng sẽ ôm nàng một ngày, giết chết nhuệ khí của tam đệ, cho hắn biết thế nào là Hoàng thượng, cửu ngũ chí tôn há có thể cho phép Lưu Trọng Thiên ngóc đầu dậy. (S: cô Pig, ng iu cô nham hiểm thế, về dạy dỗ lại đi nhé)

“Ái phi, trẫm có chuyện muốn hỏi nàng!”

“Mời Hoàng thượng nói, Hàn Vũ biết chuyện gì nhất định sẽ bẩm báo với Hoàng thượng.”

“Hôm nay có phải ái phi triệu kiến một thiếu nữ mặc bộ y phục màu lam mang theo cả khăn che mặt đúng không?” Hàn Vũ lập tức hiểu ra chuyện gì, nàng có chút căng thẳng, Hoàng thượng sao biết được mình triệu kiến Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, sao bỗng dưng lại hỏi vấn đề này, phải chăng có người nhìn lầm rồi…”

Hoàng thượng nhìn thoáng qua Tiểu Vu Tử, đưa mắt về phía hắn, Tiểu Vu Tử lập tức thấp giọng nói “Quý phi nương nương, có người thấy hôm nay Quý phi triệu kiến một thiếu nữ vận bộ y phục màu lam mang theo cả khăn che mặt”

“Đây… Dạ, Hoàng thượng, đó chẳng qua chỉ là một nữ tử tầm thường, chẳng đáng nhắc tới, cho nên Hàn Vũ cảm thấy thiết yếu không cần nói.” Hàn Vũ lau mồ hôi trên trán, Tiểu Vu Tử chết tiệt, sao lại để hắn biết được chứ? Còn dám chạy tới đối chất?

“Nói, nàng ấy là ai?”

“Hoàng thượng, thần thiếp nói rồi, cô ta chỉ là một nữ tử tầm thường, không đáng để Hoàng Thượng…”

“Trẫm hỏi ngươi nàng ấy là ai!” Đại Hán thiên tử bỗng nhiên đứng dậy, đi tới trước mặt Hàn Vũ, có phần nổi nóng, Hàn Vũ sợ hãi vội vàng quỳ xuống.

“Hoàng thượng, thần thiếp biết sai rồi, không nên triệu kiến nữ nhân kia, mong Hoàng thượng thứ tội!”

“Đứng lên đi, trẫm không phải muốn trách cứ nàng, chỉ muốn biết nàng ấy là ai?”

“Vâng… . . . Là Uy Thất Thất – Vương phi xấu xí của Tam vương gia…” Nói xong Hàn Vũ khẩn trương cúi thấp đầu xuống “Hoàng thượng chớ nên trách thần thiếp, thần thiếp chẳng qua chỉ muốn biết rõ nàng có bao phần xấu xí!”

https://thuviensach.vn

Trong lòng Hoàng thượng chấn động, bất chợt sững người lại, sao có thể? Hắn túm lấy Hàn Vũ, gầm lên "Ngươi có biết ngươi đang nói xằng bậy gì không? Nàng ấy sao có thể là Vương phi của Tam vương gia, chẳng lẽ ngươi cho rằng mắt trẫm mù rồi hay sao?"

"Hoàng thượng, lời thần thiếp nói là thật, quả thực hôm nay triệu kiến Uy Thất Thất – Vương phi của Tam vương gia!"

"Nói láo, trẫm, rõ ràng ban hôn xấu nữ, sao có thể…"

Hàn Vũ có chút phiền muộn, ngạc nhiên nhìn Hoàng thượng hồi lâu, mình đã nói thật, lẽ nào còn có thể là người khác hay sao "Uy Thất Thất đích thực là xấu nữ, hôm nay đến đây, còn sợ hù dọa thần thiếp, nên cố ý che mặt lại!"

Lời nói của Quý phi nương nương, khiến Đại Hán thiên tử cũng mông lung, hắn không biết hôm nay rốt cuộc hai nữ nhân kia có phải cùng một người không? Nhưng làm sao có thể có chuyện trùng hợp như thế, giống nhau từ y phục cho đến dáng người, một người là tuyệt sắc khuynh thành, một người lại che mặt bằng tấm lụa mỏng. Đại Hán thiên tử ngồi không yên, trong chuyện này rốt cuộc ẩn chứa âm mưu gì? Tam vương gia Lưu Trọng Thiên dường như lại chiếm ưu thế rồi, nếu như Vương phi của Lưu Trọng Thiên thực sự là mỹ nhân kia, chẳng phải Hoàng thượng đã tác thành một chuyện tốt lành cho hắn?

Đại Hán thiên tử không có loại nhã hứng này, hận không thể nhổ cỏ tận gốc Lưu Trọng Thiên, sao có thể cho hắn dệt hoa trên gấm [ví với việc làm cho sự vật càng đẹp hơn] chứ?

Hoàng thượng cực kỳ tức giận, hắn muốn chất vấn một người, Ngô Trung Nghĩa, cái tên đáng chết này, phải chăng hợp mưu thông đồng với Lưu Trọng Thiên, vì bảo toàn tính mệnh của Uy Thất Thất, bỡn cợt Hoàng thượng, hắn là cửu ngũ chí tôn, há có thể cho phép bọn họ làm càn như thế.

https://thuviensach.vn

Ngô Trung Nghĩa không biết tại sao Hoàng thượng bỗng nhiên truyền gọi hắn, vì vậy lòng ngập tràn phấn khích tiến cung, khi hắn vừa bước vào tẩm cung của hoàng thượng, liền phát hiện vài tên thái giám đều lạnh lùng nhìn hắn, tình thế bất lợi nha?

Ngô Trung Nghĩa lập tức túa mồ hôi lạnh, trong lòng thoáng chốc đâm lo, hắn vừa đi, vừa hồi tưởng lại, gần đây không mắc sai phạm gì a, cũng chẳng có nói sai chuyện gì, sao có cảm giác lạnh toát sống lưng, dự cảm chẳng lành nhỉ?

"Ngô Trung Nghĩa lớn mật!" Đại Hán thiên tử bỗng dưng gầm lên một tiếng, trong nháy mắt Ngô Trung Nghĩa tê dại trên mặt đất, hồn bay phách lạc, run cầm cập không dám ngẩng đầu lên nữa.

"Hoàng thượng, vi thần không biết đã làm sai chỗ nào, oan uổng a! Hoàng thượng tha mạng a." Hắn cũng mặc kệ xem mình có thực sự mắc lỗi hay không, có cảm giác như bị chiếc chày giã mạnh vào đầu, trước tiên cứ dập đầu lạy đã, bất luận ra sao, cầu xin tha thứ rồi nói sau.

"Ngươi cho rằng mình bị oan sao? Được, bây giờ trẫm hỏi ngươi, Vương phi của Lưu Trọng Thiên, Uy Thất Thất rốt cuộc có phải xấu nữ không?" Thanh âm của Hoàng thượng lạnh như băng, đáp án kia cứ quấy nhiễu hắn, hôm nay nhất định phải làm sáng tỏ chuyện này.

Ngô Trung Nghĩa vừa nghe Hoàng thượng hỏi như thế xong, lập tức ngừng lại, kinh ngạc ngẩng đầu lên, giống như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, ngước nhìn Hoàng thượng "Hoàng thượng, sao lại hỏi vậy, đương nhiên là xấu nữ rồi!"

"Ngươi còn dám bỡn cợt trẫm, phải chăng không sợ trẫm chém đầu ngươi a…"

"Ai nha, Hoàng thượng, vi thần làm sao dám bỡn cợt Hoàng thượng, Uy Thất Thất đích thực là xấu nữ, xấu vô cùng, hơn nữa Trì tướng quân có

https://thuviensach.vn

thể làm chứng a.” Thanh âm Ngô Trung Nghĩa run như cầy sấy, vô cùng oan ức, cũng sắp khóc tới nơi rồi, tai họa bỗng đâu từ trên trời rơi xuống vậy.

Uy Thất Thất xấu nữ kia, còn có gì đáng hoài nghi, Hoàng thượng sao lại hỏi chuyện này?

Đại Hán thiên tử liền thôi giận dữ, có phần không tin lắm, lẽ nào hôm nay nhìn thấy vị thiếu nữ tuyệt mỹ, quả thực không phải Uy Thất Thất, chỉ là do mặc y phục trùng hợp với Uy Thất Thất? Nhưng loại khả năng này cực thấp, hơn nữa lại cùng trong một ngày, cùng một thời điểm.

“Truyền Trì lão tướng quân!”

Tiểu Vu Tử lập tức chạy tới cửa, lớn tiếng hô “Truyền… Trì tướng quân cần gặp!”

Khoảng chừng qua nửa nén nhang, Trì tướng quân hùng hùng hổ hổ chạy vào, hắn cũng rất mơ hồ, Hoàng thượng bỗng dưng truyền gọi, không biết là có chuyện đại sự gì, vì vậy vội vàng quỳ xuống đất.

“Hoàng thượng, cho truyền vi thần, không biết là vì chuyện gì.”

Ngô Trung Nghĩa bên cạnh không nhịn được, vội vã hướng về phía Trì tướng quân chứng thực “Lão tướng quân, cứu mạng a, mau nói cho Hoàng thượng, Uy Thất Thất có đúng là xấu nữ hay không a!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (4)

Trì tướng quân lập tức ngơ ngác, vấn đề này mà còn phải hỏi sao? Uy Thất Thất là xấu nữ khắp thiên hạ đều biết, thậm chí ngay cả người Hung Nô cũng biết, sự thực rành rành ra đấy.

Hoàng thượng nhìn Trì tướng quân, dường như cũng muốn nghe câu trả lời của hắn, ánh mắt kia khiến Trì tướng quân cảm giác được tính nghiêm trọng của vấn đề.

“Vi thần tưởng chuyện gì, Thất tướng quân là xấu nữ mọi người đều biết, hơn nữa Thất tướng quân cùng vi thần tác chiến trong mấy tháng liền, tuy rằng có xấu, nhưng vẫn có thể xem là một vị tướng lĩnh nhân tài, đáng tiếc lại là nữ nhân!”

Ngô Trung Nghĩa cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, khẩn trương lau mồ hôi trên trán “Hoàng thượng, Trì tướng quân cũng đã nói, Uy Thất Thất đích thực là xấu nữ, vi thần chẳng hề dối gạt Hoàng thượng.”

Đại Hán thiên tử bực tức nhìn hai người trước mặt, Ngô Trung Nghĩa là tên nhát gan sợ phiền hà, phỏng chừng cũng không dám lừa gạt hắn, nếu Uy Thất Thất là xấu nữ, vậy thiếu nữ trong hậu hoa viên mà mình nhìn thấy là ai mới được?

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng có chút tâm phiền ý loạn, cho phép Trì tướng quân và Ngô Trung Nghĩa rời đi, một mình hắn u sầu ngồi tựa vào ghế rồng, nhíu mày, trong trí não toàn hiện lên bóng người thiếu nữ áo lam, đôi mắt mê hoặc người và cả khí chất đặc biệt, rốt cuộc hiện giờ nàng đương ở nơi nào?

Nếu có được mỹ nhân kia, Hoàng thượng cũng cảm thấy mỹ mãn, đáng tiếc, càng khao khát, lại càng không chạm tới được, chẳng thà không trông thấy thì hơn, giờ đây lòng dạ rối bời, không sao chú tâm được vào chuyện khác a.

Tiểu Vu Tử thấy Hoàng thượng như thế tràn đầy lo âu, không khỏi thở dài, nhẹ giọng nói "Hoàng thượng, sao có thể trùng hợp như vậy, thời điểm Quý phi nương nương triệu kiến Uy Thất Thất, xuất hiện thiếu nữ áo lam, hơn nữa Quý phi nương nương cũng đã nói, Uy Thất Thất mang khăn che mặt, không trông thấy tướng mạo ra sao, không phải Tam vương gia treo đầu dê bán thịt chó chứ…"

"Treo đầu dê bán thịt chó?" Hoàng thượng bỗng ngẩng đầu lên, đúng vậy, sao hắn lại không nghĩ đến khả năng đó, có khi nào Lưu Trọng Thiên ruồng bỏ Uy Thất Thất xấu xí, thay bằng nữ nhân kia, như vậy vừa không mắc tội khi quân lại có thể tha hồ ôm ấp mỹ nhân vào lòng.

"Hoàng thượng, chúng ta không thể đưa ra kết luận bừa được, biện pháp tốt nhất chính là…" Tiểu Vu Tử ghé sát vào tai Hoàng thượng, thấp giọng nói thầm, Hoàng thượng vừa nghe vừa gật đầu, có lẽ chỉ có thể sử dụng biện pháp này, chỉ như vậy mới có thể biết được, Lưu Trọng Thiên phụng chỉ thành hôn rốt cuộc có phải xấu nữ hay không, hay là cố tình lừa gạt hắn.

Uy Thất Thất vội vã quay về vương phủ, bực tức tháo khăn che mặt xuống bước vào cửa, trong lòng rối rắm.

https://thuviensach.vn

Lúc ngang qua hoa viên, Thất Thất không khỏi dừng bước, phát hiện Lưu Trọng Thiên đang ở trong hoa viên nghe Vân Nhi đánh đàn, hắn ngồi ngay ngắn ở chỗ đó, mặc bộ y phục trắng toát, tôn lên vẻ phóng khoáng khác thường, ánh mắt thâm thúy, chăm chú nhìn, dường như nghe rất nhập tâm, Vân Nhi thì một lòng một dạ đánh đàn, quả là anh hùng mỹ nhân, một cảnh tượng khiến người ta hâm mộ, thật biết hưởng thụ a.

Trong lòng Uy Thất Thất đột nhiên cảm thấy cực kỳ chướng tai gai mắt, không thể nói rõ đó là cảm giác gì, chẳng lẽ Lưu Trọng Thiên thích Ninh Vân Nhi sao? Nếu thích nàng, tại sao còn đối với mình dây dưa không dứt, đúng là cái tên háo sắc. (mùi dấm chua nồng nặc)

Càng nhìn càng thấy tức, bản thân mình bị người trong lòng hắn gọi vào hoàng cung, lại xúi quẩy gặp phải tên Hoàng thượng, vất vả lắm mới trốn thoát được, còn hắn thì ung dung ngồi nghe mỹ nhân gảy đàn, nhã hứng thật đấy.

Lưu Trọng Thiên trong lúc vô tình ngẩng đầu lên, thoáng thấy Uy Thất Thất đang nhìn về phía bọn họ, nét mặt không vui, xem ra cô hiểu lầm rồi, Lưu Trọng Thiên lập tức đứng dậy, tiếng đàn của Vân Nhi chợt ngừng lại, nàng thất vọng ngẩng đầu, trông theo ánh mắt của Vương gia, thấy Uy Thất Thất đứng đằng xa, trong lòng không khỏi quặn thắt, vừa có được bầu không khí tốt đẹp, liền bị phá vỡ khi Thất Thất xuất hiện, nhìn là biết Ninh Vân Nhi cũng chẳng vui vẻ gì.

Lưu Trọng Thiên không chậm trễ phút nào, bước nhanh tới chỗ Thất Thất. Uy Thất Thất bực bội xoay người rời đi, trong lòng tủi thân chết đi được, cô rời khỏi hoa viên, nhanh chóng chạy về phòng mình, đương định khép cửa phòng lại, Lưu Trọng Thiên đã túm lấy tay cô, nghiêng mình bước vào.

“Trông thấy bổn vương sao lại bỏ chạy?”

https://thuviensach.vn

“Ai chạy, ta trở về phòng thôi!”

“Ban nãy, quản gia trong phủ nói Hàn Vũ quý phi nương nương mời nàng vào cung, rốt cuộc là vì chuyện gì?”

“Hóa ra ngươi biết? Trong lòng ngươi chỉ có nàng!” Thất Thất trừng to mắt nhìn, lấy tay chỉ vào lồng ngực Lưu Trọng Thiên. “Người trong lòng ngươi cảnh cáo ta”

“Thất Thất, nàng nghe bổn vương giải thích…” Lưu Trọng Thiên cũng không ngạc nhiên, chỉ cảm thấy Hàn Vũ ở trước mặt Thất Thất nhắc tới chuyện cũ, có vẻ hơi quá đáng, hắn bắt lấy tay Thất Thất cầm chặt trong lòng bàn tay, hạnh phúc trào dâng, Thất Thất của hắn đang ghen.

“Ngươi không cần giải thích, ta không có hứng.”

“Bổn vương hiện tại chỉ có một nữ nhân duy nhất là nàng, Hàn Vũ nói gì đó, nàng cũng đừng nên để tâm!” Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt ve hai bên má cô, ngữ khí trở nên vô cùng ôn nhu, Thất Thất nhất thời có chút không quen.

“Ai để tâm?” Thất Thất giận dỗi chu miệng lên.

“Rõ ràng là đang ghen, còn không thừa nhận…” Lưu Trọng Thiên ôm eo cô, véo nhẹ vào má cô, không nhịn được đặt một nụ hôn lên gương mặt kia.

“Vương gia…” Thất Thất thoáng né tránh, Vương gia xấu xa này, sao luôn muốn chiếm tiện nghi của cô chứ? Còn đương xấu hổ, Thất Thất bỗng nhiên nhớ ra chuyện gì đó, vỗ một cái vào đầu, thiếu chút nữa quên mất việc đại sự “Đúng rồi, Tam vương gia, mượn ít bạc.” Thất Thất chìa tay ra, vui vẻ xòe trước mặt hắn, bộ dáng như lẽ tất nhiên?

https://thuviensach.vn

“Có thể tới tìm quản gia, bổn vương không mang theo người nhiều bạc!” Lưu Trọng Thiên trong lòng không hiểu nổi, tâm tình mình đương rất tốt, định gần gũi nàng, nàng lại chìa tay ra xin bạc, xem ra ảnh hưởng của câu chuyện Hàn Vũ đối với nàng cũng không lớn lắm a, nàng chỉ cảm thấy hứng thú với bạc.

“Ta muốn mượn năm ngàn lượng, quản gia không dám quyết định, mới tìm ngươi mượn, ta cam đoan trong vòng một tháng sẽ trả lại ngươi!”

“Năm ngàn lượng? Uy Thất Thất, nàng muợn nhiều tiền như vậy làm gì?” Lưu Trọng Thiên có chút kinh ngạc.

“Đáng ghét!” Thất Thất thu tay về, có vẻ mất hứng “Có cho mượn không?”

“Nhiều bạc như vậy, phải nói rõ dùng vào việc gì, bằng không Vương phi của bổn vương, sẽ vắt ép xương cốt bổn vương khô cạn mất, hôm nay mượn năm ngàn lượng, ngày mai lại vay tiếp năm ngàn lượng, bổn vương lấy đâu ra nhiều bạc như vậy, không đủ cho nàng tiêu xài” Trọng Thiên buông Uy Thất Thất ra, bộ dáng như muốn nói nếu không rõ lý do sẽ không cho mượn. (ko hiểu sao Pig đọc nhầm thành Trọng Thủy mới chết chứ :D)

“Ta nói mượn…”

“Không nói rõ ràng, bổn vương sẽ không đồng ý!”

“Được thôi, ngươi không đồng ý có phải không?” Uy Thất Thất tức giận bước về phía ngoài cửa.

“Đi đâu đấy?” Lưu Trọng Thiên nổi nóng giữ cô lại, chỉ muốn cô nói rõ xem dùng vào việc gì, lại khó tới vậy sao? Về việc sử dụng bạc, Lưu Trọng Thiên càng thêm hoài nghi.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ ta sẽ ra ngoài mượn!” Thất Thất nheo mắt lại “Nếu như ta đứng trước cửa Di Hồng viện, một đêm mượn năm ngàn lượng bạc, sau khi trả hết nợ, lợi tức chính là hầu ngủ một đêm! Nhất định có thể mượn được!”

“Uy Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên nghe xong lời cô nói, thiếu chút nữa tức điên, hắn nhanh chóng ôm Thất Thất vào trong lòng, căm giận nhìn vào ánh mắt cô “Muốn mượn năm ngàn lượng bạc đúng không, bổn vương cho nàng mượn, nhưng phải trả lợi tức lại cho bổn vương!”

“Tại sao phải cho ngươi, ta đi ra ngoài mượn”

“Nếu nàng dám đi, bổn vương lập tức sẽ dỡ bỏ Di Hồng viện!” Lưu Trọng Thiên gầm thét giận dữ, dọa Thất Thất nhảy dựng lên.

“Đồ tồi, Lưu Trọng Thiên, tự cho là đúng!”

“Nàng có còn muốn mượn năm ngàn lượng không!”

“Mượn!”

Thất Thất ủy khuất cúi đầu xuống, cô cần năm ngàn lượng kia, nếu không nhận của Lưu Trọng Thiên, có thể phải ra ngoài mượn, nhưng cô không có gan vậy a, dù sao cô cũng là Tam vương phi a, sở dĩ nói như thế, là muốn hù dọa Lưu Trọng Thiên một chút, cái tên chết tiệt, keo kiệt quá đi.

Có điều, cho dù lại thiếu tiền, Thất Thất cũng sẽ không đi làm loại chuyện đó, dù sao cô mới chỉ có mười bảy tuổi.

“Được! Bổn vương cho mượn…” Lưu Trọng Thiên bế cô lên, nhìn cô đùa giỡn “Nàng hãy suy nghĩ kỹ!”

Thất Thất nhanh tay đánh hắn một cái “Ngươi sẽ không cho ta mượn vô điều kiện?”

https://thuviensach.vn

“Bổn vương nói muốn điều kiện sao? Là nàng không chịu nói cho bổn vương biết, tại sao cần nhiều bạc như vậy, bây giờ nói vẫn kịp, nói đi!”

“Không nói!”

“Bổn vương cũng nghĩ thế!” Môi Lưu Trọng Thiên chộp lấy môi Thất Thất, hung hăng hôn một cái “Trước hết lợi tức phải ghi vào sổ, đợi lát nữa đến phòng của bổn vương lấy ngân phiếu a!” Dứt lời buông Uy Thất Thất xuống, cười ha hả rời khỏi phòng.

Ghi sổ, thế mà hắn cũng nghĩ ra được, lẽ nào hắn không biết ưu điểm lớn nhất của Uy Thất Thất chính là quỵt nợ sao? Chỉ cần năm ngàn lượng bạc đến tay, là có thể mua được căn nhà rộng lớn và khí phái trên đường phố Trường An, cô đương nhiên muốn chỗ đó trở thành thánh địa nữ nhân Trường An, còn cô sẽ trở thành Cận Vũ Tây (*) đệ nhất Đại Hán.

Uy Thất Thất chạy vào phòng Lưu Trọng Thiên, phát hiện hắn đã đặt ngân phiếu ở trên mặt bàn, đang chờ cô tới lấy, Thất Thất đâu còn khách khí nữa, số tiền kia quả thực chính là liều thuốc cứu mạng, vì vậy đương định vươn tay ra chộp ngân phiếu, Lưu Trọng Thiên ôn nhu phủ đôi bàn tay to lớn lên tay cô, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Thất Thất, số tiền này không cần trả lại, bất luận nàng dùng vào việc gì, bổn vương đều tin tưởng nàng!”

“Oh?” Uy Thất Thất cầm ngân phiếu trong tay, có chút bất an, tại sao hắn đột nhiên có thái độ tốt như vậy, sau này nếu hắn biết rõ khoản tiền đó là vì muốn mau chóng thoát khỏi hắn mà vay mượn, không biết liệu hắn có cảm thấy thất vọng không, quản sao được nhiều như vậy, Uy Thất Thất cũng không phải là nữ nhân do dự thiếu quyết đoán, cần dứt thì dứt.

“Muốn đi ra ngoài sao?” Lưu Trọng Thiên chợt hỏi một câu.

https://thuviensach.vn

“Đúng, đi ra ngoài, tiêu tiền!” Thất Thất bật cười, lúc này ngàn vạn lần đừng nên đổi ý, vì số tiền này, Thất Thất đã suy nghĩ rất lâu rồi.

“Về sớm một chút, ban đêm trên đường phố Trường An có hội đèn lồng, chúng ta cùng đi xem!”

“Ngươi mang ta theo?” Thất Thất há to miệng, có phần kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên.

“Sao, không thích à?”

“Thích chứ, ta chưa có dịp nào được dạo đêm ở Trường An, nhất định sẽ về sớm!” Thất Thất mỉm cười thật tươi, nhanh chóng chạy ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên gần như bị nụ cười kia mê hoặc, ngây ngẩn nhìn ra phía cửa, thật muốn kéo cô lại, để cô và hắn thân mật thêm chút nữa.

Lưu Trọng Thiên nhớ tới lời Thất Thất nói, Hàn Vũ hôm nay tự dưng triệu kiến Thất Thất, không biết nàng có trông thấy dung mạo Thất Thất hay không, có ghen tuông quá đáng hay không, có gây ra chuyện náo loạn gì không?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (5)

Nghĩ tới Quý phi nương nương, Lưu Trọng Thiên chợt cảm khái vô hạn, năm đó phụ thân nàng đến vương phủ cầu hôn, Lưu Trọng Thiên lúc ấy cũng vô cùng yêu mến Hàn Vũ, nếu không phải hoàng huynh chen ngang phá đám, thì lúc này Vương phi hẳn là Hàn Vũ mới đúng.

Đáng tiếc vận mệnh trêu ngươi, Hàn Vũ và hắn hữu duyên vô phận, giờ đây, khi mọi thứ đã trôi xa, Lưu Trọng Thiên đã sớm đoạn tuyệt sợi dây tình cảm ấy, quên nữ nhân kia, nhưng còn Hàn Vũ? Lại không thể từ bỏ được như hắn vậy, khiến cho mối quan hệ giữa Hoàng thượng và Lưu Trọng Thiên vẫn hết sức căng thẳng, nữ nhân đáng thương, quả là trời cao trêu đùa con người a.

Lưu Trọng Thiên nhớ lại ngày đó trước lúc xuất chinh, hai người không may gặp gỡ ở trong cung, Hàn Vũ bất chấp tất cả bổ nhào lên, ôm chặt lấy hắn, nói gì cũng không chịu buông hắn ra, hoàng huynh nghe được tin vừa lúc chạy đến bắt quả tang, thiếu chút nữa dưới sự giận dữ, đã xảy ra cảnh đầu rơi máu chảy, huynh đệ hai người trừng mắt nhìn nhau, tình hình ngay lúc đó thật sự rất tồi tệ.

Hàn Vũ bị hoàng huynh bắt giam mấy ngày, cuối cùng do thân thể suy yếu, được thả ra, Lưu Trọng Thiên cảm thấy việc náo loạn có phần quá

https://thuviensach.vn

mức, mới rời khỏi Trường An, chờ lệnh đi tiến đánh Hung Nô, kết quả…

Lưu Trọng Thiên đột nhiên phá lên cười, vận mệnh đúng là trêu đùa con người ta, hóa ra vòng tới vòng lui, nữ nhân trong số mệnh lại là một người khác hoàn toàn, một Vương phi xấu vô cùng, luôn trói chặt nội tâm Lưu Trọng Thiên, sau đêm đầu tiên, xấu nữ hóa mỹ nhân…

Không biết Hoàng thượng khi biết dung mạo Uy Thất Thất động lòng người, có nổi trận lôi đình hay không, cho nên biện pháp tốt nhất chính là đừng để hoàng huynh trông thấy Thất Thất, cứ như vậy cả đời này làm Vương phi của Lưu Trọng Thiên.

Nhưng Uy Thất Thất thật là một nữ nhân ngang bướng, độc lập, mạnh mẽ, đầy cá tính, khác rất nhiều so với những thiếu nữ Đại Hán, chuyện gì cũng muốn tranh luận đấu lý, không chịu thua kém nam nhân. Song chuyện phiền phức nhất chính là, cô không chịu ngoan ngoãn hầu hạ hắn, khiến hắn luôn rơi vào cảnh chăn đơn gối chiếc, đây quả là việc Lưu Trọng Thiên đau đầu, mới chỉ có hai lần, hắn dường như khó có thể tự kềm chế. (cái đoạn 2 lần là ám chỉ abcxyz nhé ở chap 99 & 103 ~~~ dành cho ai ko hiểu)

Uy Thất Thất quả nhiên trở về từ rất sớm, mồ hôi đầm đìa cô quăng chiếc xe đạp sang một bên, nhanh chóng chạy vào phòng Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên đang xem sách yên tĩnh, trông thấy Uy Thất Thất hùng hùng hổ hổ, bất chợt nhíu mày.

“Nàng không thể bước vào nhẹ nhàng lặng lẽ hay sao?”

“Lặng lẽ, oh” Thất Thất chớp chớp mắt, đi tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, giật lấy thẻ tre xuống “Ta muốn nhìn cảnh đêm Trường An, chẳng phải ngươi nói dẫn ta đi xem hội hoa đăng sao?”

“Thời gian vẫn còn sớm, nàng tắm rửa đi, thay trang phục đẹp!” Lưu Trọng Thiên lại cầm thẻ tre lên, tiếp tục xem.

https://thuviensach.vn

“Được, ta đi ngay đây, nhưng, Vương gia, để cảm tạ ngươi năm ngàn lượng bạc, Thất Thất sẽ tặng ngươi một bất ngờ!”

“Bất ngờ?”

“Song chưa phải bây giờ!” Thất Thất làm cái mặt quỷ.

“Thật nghịch ngợm!” Lưu Trọng Thiên khẽ cười, nhưng trong lòng, trái lại rất chờ mong bất ngờ từ Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất tắm gội tỉ mỉ, vận bộ y phục bằng tơ lụa màu lam, ở trước ngực thắt một dải ruy-băng màu lam, sau đó đeo khăn che mặt lên, xuất hiện ở trước mặt Lưu Trọng Thiên, ngẩng đầu lên “Thế nào? Trang phục ngươi thích đấy, đi thôi!”

Lưu Trọng Thiên hài lòng gật đầu một cái, bộ dáng này thoạt nhìn càng thêm mê người, y như nữ nhân ôn ôn nhu nhu, tà váy đẹp làm tôn lên vòng eo nhỏ của cô, nhưng xem bộ dáng cô cố ý học cách đi đứng, trái lại có chút khiến Lưu Trọng Thiên không quen.

Lưu Trọng Thiên cùng Uy Thất Thất đi ra cửa chính vương phủ, Ninh Vân Nhi đứng ở trước cửa, ngắm nhìn từ đằng xa, lòng tràn đầy sầu não. Tam vương gia lãnh khốc kiêu ngạo đã thay đổi, tới mức khiến nàng không còn nhận ra, vì Uy Thất Thất kia, còn chịu đi xem hội đèn lồng, nàng nằm mơ cũng không dám tưởng tượng tình cảnh như vậy, hắn làm là vì Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất vừa bước ra khỏi cửa vương phủ, thì hoàn toàn quên mất những lễ nghi này nọ, lôi kéo tay Lưu Trọng Thiên. Trên đường phố Trường An giăng mắc đèn khắp nơi, tràn đầy hiếu kỳ, Lưu Trọng Thiên về cơ bản không nhìn thấy ánh đèn, Uy Thất Thất vây quanh hắn, vòng đi vòng lại, khiến hắn hoa cả mắt.

https://thuviensach.vn

Có lẽ chỉ ở nơi này, Lưu Trọng Thiên thay thường phục, mới có thể thoải mái tự nhiên nắm đôi bàn tay nhỏ bé mềm mại của Uy Thất Thất, để cô không tài nào thoát khỏi mình. Lưu Trọng Thiên bỗng nhiên có loại cảm giác rất thư thái, thì ra Uy Thất Thất hấp dẫn hắn không chỉ ở vẻ mỹ mạo và trí tuệ, mà còn khiến người ta khoan khoái ung dung. Những thứ lễ tiết kia lúc này cũng không tồn tại nữa, hắn không còn là Vương gia, nàng cũng không phải Vương phi, mà là một đôi nam nữ bình thường trong đoàn người.

“Ngươi có biết cảm giác yêu đương thế nào không?” Uy Thất Thất đột nhiên thốt ra một câu.

“Yêu đương?” Lưu Trọng Thiên không hiểu cho lắm câu nói kia của Thất Thất, lên tiếng hỏi có chút kinh ngạc.

“Ha ha, quên đi, nơi này là Đại Hán, ngươi là Vương gia!” Thất Thất che miệng bật cười “Ở chỗ chúng ta, trong tình yêu, đôi tình nhân sẽ dắt tay nhau đi dạo phố, mua đồ ăn ngon, xem phim, uống cà phê, nói một chút về… chủ đề thân mật, sau đó ôm hôn nhau! , rất lãng mạn…”

“Nàng nói cái gì…” Lưu Trọng Thiên có phần giật mình nhìn Uy Thất Thất, cô đang nói gì thế? Trông dáng vẻ ngưỡng mộ của cô, liền biết cô đang khát khao những thứ đó.

Thất Thất kéo tay Lưu Trọng Thiên, mắt chăm chú nhìn hoa đăng, dường như đang né tránh ánh mắt của Lưu Trọng Thiên.

“Thật không ngờ, nắm tay ta đi dạo phố chính là Vương gia Đại Hán…” Ánh mắt cô nhanh chóng liếc nhìn Lưu Trọng Thiên “Thế nhưng… ở Đại Hán, có lẽ ta vĩnh viễn cũng không thể biết được cảm giác được hôn trên đường phố!”

Uy Thất Thất say mê ngắm nhìn hoa đăng, bất chợt nổi lên có chút mất mát, người hiện đại vì sao phải sống ở cổ đại, . Tư tưởng mãi mãi cũng

https://thuviensach.vn

không thể hòa hợp với người cổ đại, muốn lãng mạn tuyệt nhiên chẳng có hi vọng rồi, haizzz! Chấp nhận số mệnh thôi.

"Thất Thất…" Tay Lưu Trọng Thiên dùng sức kéo, Uy Thất Thất liền ngã vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, đôi tay kia nhanh chóng ôm eo cô, khiến cô hoảng sợ, Lưu Trọng Thiên nhìn lướt qua mọi người xung quanh, đột nhiên cúi đầu xuống thoáng hôn lên môi Thất Thất, sau đó rất nhanh đẩy Thất Thất ra, lại tỏ ra dáng vẻ trang nghiêm, giống như nụ hôn kia vốn chưa từng xảy ra.

Uy Thất Thất thật lâu sau cũng không có phản ứng gì, cô ngẩn ngơ ngước nhìn Lưu Trọng Thiên, nét mặt hoảng hốt khẽ vuốt đôi môi, lập tức xấu hổ đỏ mặt,, . Trong lòng dâng lên một đợt sóng gợn, Vương gia cổ hủ này, vậy mà lại… Thật không ngờ, hắn cho cô nụ hôn lãng mạn bấy lâu nay mong chờ, tuy rằng rất ngắn ngủi, nhưng cũng rất rung động.

"Xem hoa đăng đi, hoa đăng tối nay rất đẹp, không nhìn thì phí đấy!" Lưu Trọng Thiên nắm chặt tay Thất Thất, cố ý phân tán lực chú ý của cô, mà chính hắn… Ánh mắt dừng lại trên gương mặt đỏ bừng của Thất Thất, nhìn tới mức có chút ngây dại.

Hội đèn lồng lần này ở Trường An quy mô rất lớn, thắp sáng năm vạn ngọn đèn, nhiều loại đèn màu rực rỡ, nghe nói Hoàng thượng còn sai người làm căn gác lầu treo đèn khổng lồ, rộng chừng hai mươi gian, cao 150 thước, phía trên gác lầu có thể tiến hành ca hát nhảy múa, ánh sáng chói lọi, cực kỳ tráng lệ. Trên cửa mỗi nhà đều treo hai ngọn đèn, cứ 10 hộ thì hợp lại thành một tòa cổng chào, có đủ mọi loại tạo hình hoa đăng, đẹp không sao tả siết.

"Nhìn căn gác lầu kìa!" Thất Thất kéo tay Lưu Trọng Thiên, chỉ vào căn gác rộng lớn "Tại sao tối nay lại có hội đèn lồng, cũng chẳng phải Tết Nguyên Tiêu!"

https://thuviensach.vn

“Là để ăn mừng tiêu diệt Hung Nô! Hoàng thượng đặc biệt tổ chức hội đèn lồng.”

“Để ăn mừng chiến tích!” Thất Thất giật mình ngó nhìn Lưu Trọng Thiên, Đại Hán lúc này đương vào thời kì hưng thịnh, quả là xa xỉ phô trương a. Tên Hoàng thượng kia vừa nhìn đã biết là loại nam nhân chỉ vì cái lợi trước mắt, Thất Thất lại nghĩ tới ánh mắt Hoàng thượng, bất chợt có chút lo âu.

“Có thích không?” Lưu Trọng Thiên ôn nhu nhìn Uy Thất Thất, tay không nhịn được siết càng chặt hơn.

“Thích!”

“Vậy sau này, bổn vương sẽ thường xuyên dạo phố Trường An cùng nàng, nàng thích gì, bổn vương đều đáp ứng nàng.”

“Vương gia?” Uy Thất Thất kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, Tam vương gia hôm nay làm sao vậy? Ban nãy hôn cô lãng mạn như vậy, khiến Thất Thất có cảm giác không hiểu nổi, hiện tại, hắn tựa như một người bạn trai cuồng nhiệt trong tình yêu, mong muốn có thể làm tất cả để lấy lòng người mình yêu, điều này khiến Thất Thất có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh [được sủng ái mà lo sợ].

“Đừng nhìn bổn vương như vậy…” Ánh mắt Lưu Trọng Thiên rời khỏi khuôn mặt Thất Thất, dường như có phần mất tự nhiên.

“Vương gia, ngươi ở chỗ này chờ ta một chút, xem bất ngờ mà ta dành cho ngươi!”

“Bây giờ ư?”

“Đúng vậy, ta đi một chút sẽ trở lại! Nhìn lên căn gác lầu treo đèn ý, Thất Thất sẽ xuất hiện ở nơi đó!”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên chưa kịp nói gì, Uy Thất Thất liền nhanh chóng bỏ chạy, thật là một nữ nhân lanh lẹ, cơ trí, hắn chợt bật cười

Đột nhiên đám người trở nên lặng ngắt như tờ, Lưu Trọng Thiên nhìn theo ánh mắt mọi người, trên gác lầu xuất hiện hơn chục nữ tử y phục hồng phấn, dẫn đầu là một nữ nhân đeo khăn che mặt vận bộ y phục màu lam, đó chẳng phải là Thất Thất sao? Lưu Trọng Thiên có chút căng thẳng, Uy Thất Thất này lại định giở trò gì đây.

Tiếng nhạc nổi lên trên gác lầu khiến người ta phấn chấn, vui sướng, Uy Thất Thất dẫn dắt những nữ tử kia ca múa, điệu múa vui nhộn sống động, khiến từng tế bào con người ta đều hưng phấn, Lưu Trọng Thiên cảm thấy vô cùng ngạc nhiên thú vị, đây chính là điều bất ngờ Thất Thất dành cho hắn sao? Quả thực đã đạt hiệu quả, tuy rất vui thích, song lại có chút không thoải mái, nữ nhân của hắn vậy mà lại ở nơi đông người nhảy múa cho hắn xem, nếu người xem chỉ một mình hắn thôi thì chẳng sao, hiện tại toàn bộ mọi người trên đường phố Trường An đang nhìn…

Đường phố Trường An đám đông tụ hội, tiếng reo hò không ngớt, đối với màn ca múa xuất sắc như vậy, người Trường An là lần đầu tiên nhìn thấy, đều bị thu hút bởi kỹ thuật múa uyển chuyển của nữ nhân trên gác lầu.

Đèn lồng rực rỡ trên căn gác lầu vừa xoay, trên hai bên cột lập tức mở ra hai tranh thư rất dài, bên trái viết “Thất sắc giai nhân lí dung uyển” bên phải viết “Nữ nhân mỹ lệ tuyệt cảng uyên.”

Quả là một mũi tên trúng hai đích, trước tiên là lấy lòng Lưu Trọng Thiên, sau là để quảng cáo cho thẩm mỹ viện của mình, có ai như Uy Thất Thất nhanh trí nghĩ ra cách này, đương nhiên sự náo động gây nên cũng không phải là nhỏ, Lưu Trọng Thiên kinh ngạc nhìn những tranh thư kia, song hắn cũng đoán không ra, Uy Thất Thất đang làm trò quỷ gì.

https://thuviensach.vn

Cảnh náo nhiệt trên đường phố Trường An vẫn không sao yên tĩnh trở lại, nhưng náo nhiệt thực sự còn chưa bắt đầu, mãi tới khi xuất hiện một đại nhân vật quan trọng.

Đại Hán thiên tử cải trang vi hành, hắn buồn khổ muốn xuất cung, thay đổi tâm tình, để giải sầu trong lòng. Ngẫm nghĩ, vì vậy mang theo Tiểu Vu Tử và hơn chục hộ vệ rời hoàng cung, quẩn quanh trong trí não Đại Hán thiên tử toàn là hình bóng thiếu nữ áo lam xinh đẹp, đôi mắt đẹp mê hoặc người, ngang nhiên dám bỏ chạy, còn hung hăng đánh hắn một quyền, nếu như bắt được nàng, nhất định phải "trừng phạt" tiểu mỹ nhân này.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (6)

Kế hoạch của Tiểu Vu Tử tuy rằng hay, nhưng cũng không thể tùy tiện hạ quyết tâm, ngộ nhỡ nàng không phải Vương phi của Lưu Trọng Thiên, vậy chẳng phải sẽ chọc giận Tam vương gia ư, dù sao Lưu Trọng Thiên vẫn còn quyền lực nhất định trong tay, thế lực ủng hộ trong triều không thể xem nhẹ.

Hoàng thượng có phần tự nhiên không vui đứng ở dưới hoa đăng ngũ sắc, ngắm nhìn đoàn người hối hả, đây đều là con dân Đại Hán của hắn, cuộc sống vui vẻ sung túc, cũng khiến hắn cảm thấy được an ủi phần nào. Nhưng tiếng nhạc vui nhộn ở đâu đó nhanh chóng thu hút hắn, không ngờ dân gian cũng có thứ nhạc êm tai như thế, và cả điệu múa uyển chuyển động lòng người.

Đại Hán thiên tử đưa mắt nhìn lên gác lầu, ngay tại khoảnh khắc đó, hắn hầu như ngây dại nhìn không chớp mắt, nét mặt gần như đông cứng lại, kỹ thuật múa của cô nương dẫn đầu thật tuyệt vời, nhưng sao người đó lại giống thiếu nữ áo lam trong ngự hoa viên tới vậy chứ? Thân hình, y phục, hầu như giống y đúc, chỉ có điều nữ tử kia đeo một tấm khăn che mặt, tại sao lại là khăn che mặt?

https://thuviensach.vn

Chính là nàng! Tiểu mỹ nhân kia, Đại Hán thiên tử tin chắc mình tuyệt đối sẽ không nhận lầm người, ấn tượng của hắn về thiếu nữ kia quá sâu sắc, chốc nữa chỉ cần tháo khăn che mặt của nàng xuống, là có thể biết được nàng có phải là thiếu nữ kia hay không, vừa trông thấy mỹ nhân, tương tư ưu sầu trong lòng hắn đều tan biến hết.

Đại Hán thiên tử bật cười ha hả, điều này thực sự là đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu [Ví với việc đang nôn nóng tìm kiếm một thứ gì đó, mất bao nhiêu công sức cũng không thấy, lại vô tình có được], bất luận nàng có chạy nữa, cũng đừng hòng chạy thoát khỏi lòng bàn tay Hoàng thượng và lãnh thổ Đại Hán, lúc này chẳng phải lại ngoan ngoãn xuất hiện rồi ư.

Đại Hán thiên tử hướng về phía cấm quân hộ vệ, hét lớn một tiếng "Mang thiếu nữ áo lam trên gác lầu tới đây cho trẫm, nhất định phải bắt được!"

"Vâng!" Hơn chục cấm vệ hộ vệ nhận mệnh lệnh, phi thân băng qua đám người, tiến thẳng tới căn gác lầu.

Lưu Trọng Thiên thưởng thức màn múa của Uy Thất Thất, chợt khẽ cười, cuộc sống sau này nếu như cảm thấy buồn chán, thì có thể vương phi của hắn sẽ giúp hắn giải sầu, không hổ là nữ nhân mà hắn thương yêu.

Lưu Trọng Thiên đang thưởng thức điệu múa uyển chuyển của Thất Thất, thì bỗng đâu có bóng người vụt qua trước mắt, hướng thẳng đến gác lầu, những người đó đều thân thủ phi phàm, hắn dường như cảm thấy có điều gì không ổn, sao tự dưng xuất hiện nhiều cao thủ tới vậy?

Dưới gác lầu trong chớp mắt sinh ra hỗn loạn, hơn chục người vạm vỡ xông lên lầu, mục tiêu rất rõ ràng, chính là Vương phi Uy Thất Thất của hắn.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, phố phường Trường An náo nhiệt như vậy, những người kia hoàn toàn không coi ai ra gì, Lưu Trọng Thiên không có thời gian suy xét, chuyên tâm đặt cả vào trên người Thất Thất. Hắn phi thân vọt lên, băng qua đám người, lao thẳng tới trên lầu, thân hình hắn nhanh nhẹn mạnh mẽ, tựa như chim ưng giương cánh.

Đại Hán thiên tử dưới gác lầu cũng chú ý tới Tam vương gia vừa xông lên, hắn dường như hiểu được hết thảy, khỏi phải nói, sự thật đã bày ngay trước mắt, nữ nhân vận bộ y phục màu lam trên lầu kia chính là Uy Thất Thất – Tam vương phi được ban hôn, cho nên Lưu Trọng Thiên mới khẩn trương như thế, lao lên cứu.

Lưu Trọng Thiên! Thật cả gan làm loạn, ngang nhiên lừa gạt Hoàng thượng, mà thiếu nữ tuyệt sắc kia chính là xấu nữ Uy Thất Thất sao? Phụng chỉ thành hôn, vốn định gây khó dễ với hắn, hiện giờ xem ra, lại tác thành cho hắn.

Dưới gác lầu loạn hết cả lên, mọi người không biết đã xảy ra chuyện gì, trên lầu, ca múa đột nhiên ngừng lại, nhóm nữ tử múa hát đều hoảng hốt lo sợ, bỏ chạy tán loạn. Uy Thất Thất kinh ngạc nhìn hơn chục người cao to vạm vỡ trước mặt, chỉ biết, bọn họ đang đi về phía mình, dù cho công phu Thất Thất tài giỏi tới đâu, cũng không thể đồng thời đối phó với hơn chục cao thủ, làm sao có thể chống đỡ nổi đây, rất nhanh đã bị hai tên trói buộc tay chân, cô có chút mông lung, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Đang không rõ tình hình thế nào, thân hình cao lớn của Lưu Trọng Thiên đã xông lên, bực tức tung một cước, đá văng một tên cấm vệ hộ vệ trong đó, trở tay kẹp chặt một tên khác cách xa khỏi Uy Thất Thất.

“Thất Thất, chạy mau!” Lưu Trọng Thiên ôm lấy eo Thất Thất, nhấc bổng lên, đang định bỏ chạy xuống dưới lầu, lại phát hiện đường đi bị một người chặn, người đó hai tay chắp sau lưng, không chút do dự lạnh lùng nhìn Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên tập trung nhìn kỹ, lập tức sợ ngây

https://thuviensach.vn

người, đây chẳng phải đương kim Hoàng thượng sao? Lẽ nào những tên vạm vỡ kia là cấm quân hộ vệ?

Nhưng vì sao Hoàng thượng lại xuất hiện ở nơi này, hơn nữa còn muốn bắt Uy Thất Thất chứ? Hai huynh đệ lạnh lùng đối diện nhau, Đại Hán thiên tử đột nhiên đưa mắt về phía Uy Thất Thất, đôi mắt kia lộ ra ngoài khăn che mặt. Hắn muốn xác nhận một sự kiện, đó là Vương phi của Lưu Trọng Thiên rốt cuộc có phải là vị tuyệt sắc giai nhân kia không.

Uy Thất Thất cũng nhận ra Đại Hán thiên tử, lập tức hoảng hốt, nhanh chóng cúi đầu xuống, núp ở sau lưng Lưu Trọng Thiên, hy vọng chưa bị Hoàng thượng nhận ra, sao lại đúng lúc như thế, chạm mặt hắn.

“Lưu Trọng Thiên, hôm nay, ta nhất định phải mang nữ nhân này đi!” Đại Hán thiên tử không dám để lộ thân phận của mình, nén giọng trừng mắt nhìn Lưu Trọng Thiên.

“Không được, nàng là Vương phi của Trọng Thiên, Hoàng thượng ban hôn cho Lưu Trọng Thiên, há có thể đổi ý.” Lưu Trọng Thiên trong lòng đang rất hoài nghi, tay siết càng chặt hơn.

Hoàng thượng dường như cũng không ngạc nhiên lắm, cười khẩy “Tháo khăn che mặt của nàng xuống, ta muốn xác nhận, ban hôn cho ngươi có phải là một xấu nữ hay không!”

Xấu nữ? Thất Thất đương nhiên không phải xấu nữ, nhưng phải giải thích thế nào với Hoàng thượng đây, thời khắc này mục đích của Hoàng thượng hóa ra lại đơn giản như vậy, Lưu Trọng Thiên có đôi chút lo lắng, chỉ cần nói dối “Thất Thất nổi mẩn đỏ trên mặt, không được tiếp xúc với gió, thứ cho Trọng Thiên không thể tuân mệnh!”

“Chẳng lẽ ngươi muốn kháng lệnh ta?”

https://thuviensach.vn

“Bây giờ không phải ở hoàng cung, đây là việc trong nhà Lưu Thị chúng ta, hoàng huynh, nếu như không còn chuyện gì, Trọng Thiên muốn mang Thất Thất hồi phủ” Lưu Trọng Thiên kéo tay Uy Thất Thất, xoay người rời đi, Uy Thất Thất cúi thấp đầu bước theo sau.

“Tháo khăn che mặt của Uy Thất Thất xuống!” Hoàng Thượng lớn tiếng ra lệnh, hơn chục tên hộ vệ đều vây quanh Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất.

Tay Uy Thất Thất giữ chặt lấy khăn che mặt, liên tục né tránh.

Trong lòng Uy Thất Thất vô cùng căng thẳng, Hoàng thượng chết tiệt, nếu phát hiện Thất Thất không phải xấu nữ, phải chăng sẽ làm khó Tam vương gia a, sẽ không gán cho Thất Thất tội khi quân chứ, lẽ nào còn muốn chém đầu sao?

Quan trọng nhất, cũng là điều Thất Thất lo lắng nhất, ở trong ngự hoa viên, cô còn cho Hoàng thượng một quyền, đó là cửu ngũ chí tôn, há có thể tùy tiện để người khác đánh, thật xúi quẩy, tại sao lúc đó kích động như vậy? Hiện tại phiền toái này làm cách nào tháo gỡ đây?

“Hoàng huynh, không nên ép người quá đáng, hôm nay một mình Lưu Trọng Thiên có thể đối phó với tất cả đám người kia, nếu Hoàng thượng muốn thử thì cứ việc” Lưu Trọng Thiên siết chặt nắm tay, nhìn chằm chằm Hoàng thượng.

“Ngươi muốn tạo phản?”

“Hoàng thượng hiện giờ muốn đoạt Vương phi người khác, là Hoàng thượng đang ép Trọng Thiên tạo phản!”

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên lạnh giá khác thường, sau khi nói ra hai chữ “tạo phản” kia, huynh đệ hai người đột nhiên trở nên im lặng, Hoàng thượng nhíu mày, dường như không thể tin được lời Lưu Trọng Thiên nói,

https://thuviensach.vn

lúc này, Hoàng thượng dần dần bình tĩnh trở lại, thời khắc này, tình huống này, Hoàng thượng do bỗng nhiên nhìn thấy thiếu nữ áo lam, quá xúc động, nếu cưỡng chế tất sẽ sinh biến loạn, ắt sẽ khiến dân chúng hiểu lầm, cho nên phải bàn bạc kỹ lưỡng mới được.

"Lưu Trọng Thiên!" Đại Hán thiên tử siết chặt nắm tay, lãnh đạm nhìn Uy Thất Thất, chậm mất một bước, chỉ một chút nữa thôi, là hắn có thể thấy rõ dung mạo nữ nhân này, đáng tiếc… Lưu Trọng Thiên xuất hiện…

"Để bọn họ đi!" Đại Hán thiên tử giận dữ quát một tiếng, phất tay áo bỏ đi, đám hộ vệ liền tránh đường cho Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên kéo Uy Thất Thất vội vàng rời khỏi gác lầu.

"Uy Thất Thất…" Đại Hán thiên tử ngước nhìn hình bóng thiếu nữ áo lam rời đi, dáng người nàng thướt tha yểu điệu, làn da trắng mịn, gần như chính là thiếu nữ ngày đó trông thấy, ngoại trừ tấm khăn che mặt kia.

Đại Hán thiên tử không dám khẳng định Uy Thất Thất chính là nữ nhân kia, xấu nữ sao biến thành mỹ nhân được, lẽ nào do hắn suy nghĩ về nữ nhân kia quá độ, mới có ý nghĩ không an phận đối với Vương phi của Lưu Trọng Thiên, giả sử đằng sau khăn che mặt quả thật là một nữ nhân xấu xí vô cùng, Đại Hán thiên tử có chăng sẽ thất vọng hoàn toàn?

Song Đại Hán thiên tử dám khẳng định một chuyện, Lưu Trọng Thiên đặc biệt che chở nữ nhân này, gần như tới mức vô cùng khẩn trương, cho nên nếu muốn thấy được khuôn mặt của Uy Thất Thất, nhất định phải nghĩ ra biện pháp khác, tựa như lời Tiểu Vu Tử nói vậy.

Uy Thất Thất bị kéo trở về vương phủ, Lưu Trọng Thiên đá cửa phòng ra, đẩy Thất Thất vào trong, "Rầm" một tiếng đóng cửa phòng lại, hắn nghĩ nát óc cũng không ra, tại sao hoàng huynh lại xuất hiện ở hội đèn lồng, hơn nữa cứ một mực đòi bắt Thất Thất, có vẻ như hắn đã từng gặp qua Uy Thất Thất, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

“Tới đây!” Lưu Trọng Thiên bước nhanh tới trước thư án, ngồi xuống, nhìn Uy Thất Thất ngây người đứng ở một bên, vẫn đeo khăn che mặt, chưa định thần lại, dường như cảnh tượng ban nãy đã hù dọa Uy Thất Thất vốn không biết sợ là gì, thật đúng là không dễ dàng a, cô cũng có lúc sợ hãi.

“Đứng ở đây nói được rồi…” Thanh âm Thất Thất trầm thấp, đầu cúi xuống, chỉ có thể trông thấy mái tóc đen nhánh.

“Bổn vương kêu nàng tới.” Thanh âm Lưu Trọng Thiên trở nên có phần không kiên nhẫn.

“Tới thì tới, hằn học gì chứ?”

Thất Thất ngẩng đầu lên, tức giận bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, nhưng nghĩ đến chuyện xảy ra vừa rồi, bộ dáng vênh váo tự đắc trong chớp mắt biến mất, đã không còn nổi nóng nữa, ủ rũ, cô không biết nên giải thích thế nào, tại sao khôi phục dung mạo ban đầu trái lại rước lấy nhiều phiền toái như vậy.

Lưu Trọng Thiên vươn tay gỡ khăn che mặt Thất Thất xuống, lộ ra dung nhan tuyệt đẹp cùng đôi mắt ủy khuất của cô, trông thấy bộ dáng tội nghiệp của Thất Thất, Lưu Trọng Thiên có chút không đành lòng, thái độ dịu đi rất nhiều.

“Nói đi, hôm nay vì sao Hoàng thượng đột nhiên nhằm vào nàng, có phải hắn đã từng gặp nàng đúng không, nàng đã làm chuyện tốt gì?”

“Vương gia…” Uy Thất Thất hé môi, muốn phản kháng lại không dám, đành phải gật đầu thừa nhận “Có gặp qua!”

“Gặp qua?”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên nhíu mày, sao có thể gặp qua? “Ở đâu? Vào lúc nào?”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (7)

Thất Thất có chút ủy khuất, thấp giọng nói thầm "Hoàng cung! Buổi sáng hôm nay…"

Lúc này Thất Thất có phần không rõ, cô chẳng qua chỉ đi một vòng hoàng cung mà thôi, mọi chuyện xảy ra sao có thể đều tại cô chứ, cô cũng không phải nô lệ của Lưu Trọng Thiên, dựa vào đâu cứ bị la tới la lui, y như phạm nhân bị hắn thẩm vấn.

Nghĩ tới đây, Uy Thất Thất tức giận trừng mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, chẳng giấu diếm nữa mà nói toạc ra.

"Không thể trách ta, đều do tiểu cung nữ của Quý phi nương nương, biết rõ ta không quen địa hình hoàng cung, nàng ta bước đi mau lẹ như thỏ, ta không chú ý, lạc mất nàng, hoàng cung lớn như vậy, ta không phân biệt nổi phương hướng, chỉ có thể lần mò khắp nơi, kết quả đánh liều xông bừa vào đình nghỉ mát, sau đó Hoàng thượng đến… Nhưng ta bỏ chạy ngay!"

"Chẳng phải nàng đeo khăn che mặt sao? Vì sao hôm nay Hoàng thượng muốn tháo khăn che mặt của nàng xuống, hắn muốn xác nhận điều gì?" Lưu Trọng Thiên vội vã truy hỏi.

https://thuviensach.vn

“Ở ngự hoa viên… Ta tháo khăn che mặt xuống, đó là bởi vì…” Thanh âm Thất Thất trầm thấp đến tội nghiệp, nếu như không phải tham ăn gỡ khăn che mặt ra, thì đâu có gặp phiền phức vậy.

“Vậy hắn có biết nàng là Uy Thất Thất, Vương phi của bổn vương không?”

Uy Thất Thất vội vàng xua xua tay “Không, chuyện gì ta cũng chưa nói, bỏ chạy luôn, chỉ có điều ta mặc bộ y phục màu lam này, chắc là hôm nay bị nhận ra…”

“Ngự hoa viên, sao nàng có thể xông bừa vào, bây giờ ta hỏi nàng, Hoàng thượng nhìn nàng bằng ánh mắt gì? Thất Thất”, Lưu Trọng Thiên đột nhiên ôm lấy cô, kéo cô tới trước người mình, nhìn cô thương tiếc.

“Giống y như ngươi hiện giờ… Có điều… Hắn cho rằng ta là tấn phi của hắn, còn nói lâm hạnh gì đó nữa… Dù sao tên Hoàng thượng kia cứ như bị điên ý.” Thất Thất nói bâng quơ.

“Thất Thất, nàng gây họa rồi” Lưu Trọng Thiên bực bội buông Uy Thất Thất ra, siết chặt nắm tay, hung hăng đấm mạnh xuống bàn sách “Dựa vào tính cách Hoàng thượng, hắn sẽ không chịu để yên như vậy đâu!”

“Vậy phải làm sao bây giờ? Không thể…”

Uy Thất Thất ngẫm nghĩ, thật xui xẻo, “Ta phải rời khỏi đây, khó giữ được cái mạng nhỏ này, không thể làm Vương phi của ngươi được nữa rồi, hẹn gặp lại, Tam vương gia!” (goodbye cưng ^^)

Xem ra chạy thoát thân quan trọng hơn, Uy Thất Thất nhấc váy xoay người muốn chạy, Lưu Trọng Thiên túm lấy cô, tức giận kéo cô trở lại, dở khóc dở cười nhìn cô, vậy mà cũng nghĩ ra cách chạy trốn? Nhưng hắn sao cam lòng để Thất Thất rời đi chứ!

https://thuviensach.vn

“Rời đi, Uy Thất Thất, nàng bây giờ là Vương phi của bổn vương, không phải thiếu nữ sơn dã, không thể vừa gặp khó khăn đã muốn bỏ chạy.”

“Không chạy sẽ mất đầu đó! Có biết trong 36 kế, tẩu vi thượng sách a”

“Chạy? Đi tới đâu chẳng phải đều là thiên hạ của Đại Hán sao, song, nàng yên tâm, hoàng thượng sẽ không giết nàng đâu.”

“Làm sao ngươi biết?” Thất Thất kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, không giết cô, vậy trốn làm gì nữa, vừa rồi huynh đệ hai người ở trên gác lầu đối địch nhau, Hoàng thượng luôn miệng sai đám hộ vệ kia bắt cô đi, chẳng lẽ Hoàng thượng không phải muốn báo thù chuyện trong ngự hoa viên, đã nếm một quyền của Thất Thất sao?

“Ngươi không biết, ta ở ngự hoa viên… Còn đánh hắn một quyền…” Thất Thất biết mình lần này đã thật sự gây họa, nhưng tình huống khi đó vô cùng cấp bách, nếu không làm vậy thì sao có thể thoát thân chứ.

Nếu đổi lại những người khác đối đãi với Hoàng thượng như thế, e rằng đã sớm mất đầu từ lâu, nhưng Lưu Trọng Thiên biết, vấn đề không nằm ở chỗ Uy Thất Thất đánh Hoàng thượng, mà có lẽ Hoàng thượng đã động lòng với Vương phi của hắn. Có ai hội ngộ tiểu mỹ nhân như vậy, mà lại thờ ơ chứ, cho dù hắn tự cho mình là tọa hoài bất loạn [đã giải thích hồi trước, bắt nguồn từ điển tích về Liễu Hạ Huệ], chẳng phải cũng có khối lần loạn nhịp sao?

Hôm nay ở trên gác lầu, Hoàng thượng một mực đòi tháo khăn che mặt của Thất Thất xuống, chẳng phải là muốn biết Uy Thất Thất có đúng là nữ nhân mà Hoàng thượng đã gặp ở ngự hoa viên hay không ư?

Xem ra, hoàng thượng không gỡ khăn che mặt không được, Lưu Trọng Thiên cảm thấy đau đầu không chịu nổi, hắn có năng lực ngăn cản Hoàng thượng sao? Một bên muốn gỡ, một bên muốn cản, đây chính là thế

https://thuviensach.vn

bất quân, lực bất địch [thế không đồng đều, lực không tương đương], vậy thì cuộc chiến này nhất định sẽ bại.

"Thất Thất, nếu có một ngày… Nàng được ăn sung mặc sướng, sống trong hoàng cung hoa lệ, làm sủng phi của đương kim Đại Hán thiên tử, liệu nàng có lập tức rời bỏ bổn vương mà đi không?"

Lưu Trọng Thiên không vững tin nhìn Uy Thất Thất, khẽ vuốt ve mái tóc hai bên má cô, thanh âm trầm thấp, đôi môi gần như chạm vào hai má trắng mịn của Thất Thất. Hắn có chút âu lo, Uy Thất Thất sẽ biến thành Hàn Vũ thứ hai, lúc trước khâm điểm Quý phi, Hàn Vũ vô lực phản kháng, bị ép vào cung, e rằng Thất Thất cũng sẽ có vận mệnh tương tự.

Uy Thất Thất theo bản năng né tránh, không rõ Lưu Trọng Thiên nói vậy là có ý gì? Tiến hoàng cung gì chứ, làm sủng phi gì chứ, đây hoàn toàn là chuyện không thể.

"Ta đâu có thích tên Hoàng thượng kia, tại sao phải vào cung làm sủng phi gì đó, ăn sung mặc sướng? Thất Thất có thể tự dựa vào chính đôi tay mình, không cần phụ thuộc nam nhân, hơn nữa, hắn nhiều nữ nhân như vậy, bên trái một vị ái phi, bên phải một vị nương nương, ta không thèm, ta chỉ cần nam nhân một lòng một dạ với ta, cả đời chỉ yêu thương mình ta, nữ nhân bên người cũng chỉ có mình ta!"

Thất Thất tràn đầy tự tin nói, dù cho không thể quay về xã hội hiện đại, cô muốn tìm được thứ tình yêu thuộc về Uy Thất Thất, tuân thủ chế độ một vợ một chồng.

"Ý nàng là, nàng sẽ không rời xa bổn vương?" Trong lòng Lưu Trọng Thiên hân hoan, quả nhiên Uy Thất Thất này không phải dạng nữ nhân đam mê hư vinh, thật là một tiểu mỹ nhân tinh tế độc đáo, đầy cá tính.

"Ta sẽ không tiến hoàng cung gì đó, cũng không muốn lưu lại ở chỗ ngươi." Lời Thất Thất nói, vừa mới khiến Lưu Trọng Thiên có chút vui vẻ,

https://thuviensach.vn

liền bị giội một gáo nước lạnh vào người.

“Uy Thất Thất, bổn vương đối với nàng có gì không tốt, tại sao cứ một mực la hét đòi rời đi?”

“Ngươi sớm muộn gì cũng sẽ cưới nữ nhân ngươi thích làm phi, hoặc là tam thê tứ thiếp, ta muốn đi tìm hạnh phúc cho riêng mình, tại sao hai con người không hề yêu nhau lại phải gắn bó với nhau?”

“Không yêu nhau? Bổn vương có chỗ nào không đáng để nàng yêu? Nàng làm sao biết trong lòng bổn vương không có nàng… . . .” (ôi ngất ~ ing)

Lưu Trọng Thiên nâng cằm Thất Thất lên, ánh mắt thâm thúy dừng trên đôi môi đỏ thắm của cô, tại sao lúc trước không nhìn ra nhỉ? Bề ngoài xấu xí chỉ là giả, cô vậy mà có thể mê hoặc lòng người, khiến người ta chỉ muốn ôm vào trong ngực, thỏa sức âu yếm. Ma xui quỷ khiến thế nào Lưu Trọng Thiên vươn tay ra, lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve lên đôi môi kia…

Lưu Trọng Thiên cúi đầu xuống, khẽ áp môi vào hai má nữ nhân trước mặt, ngón tay lướt qua hai bên má, môi không chịu nổi di chuyển tới cánh môi mềm mại của Thất Thất, trong chốc lát liền cảm thấy đắm say ngây ngất.

Chỉ mới khe khẽ chạm vào, lập tức trở nên khó có thể kiềm chế, Thất Thất cảm thấy cả người đã bị ôm gọn trong lòng Lưu Trọng Thiên, cánh tay rắn chắc ghì chặt lấy eo cô, mạnh mẽ giữ chặt đầu cô, khiến cô muốn né tránh cũng không thoát được, nụ hôn dừng ở trên môi cô, trên má, trên cổ…

Uy Thất Thất cảm thấy trong lòng giống như có lửa đốt, nụ hôn của Lưu Trọng Thiên càng ngày càng điên cuồng, càng ngày càng bá đạo, khiến toàn thân cô run rẩy một hồi. Thất Thất không biết mình ngã lên giường Lưu Trọng Thiên như thế nào, mãi đến khi trên người chợt lạnh, cô mới

https://thuviensach.vn

nhớ ra Lưu Trọng Thiên ương ngạnh, bá đạo và chuyên chế, những thiện cảm dành cho hắn dần dần tan biến.

Thất Thất bực tức vung nắm tay, điên cuồng đánh nam nhân trước người "Hỗn đản, Vương gia thối tha, không được, nếu còn như vậy nữa, Thất Thất sẽ hận ngươi tới chết, hận ngươi tới chết!"

"Hận, tại sao lại hận, nàng là Vương phi của bổn vương, nằm ở trên giường bổn vương, tiếp nhận sự sủng ái của bổn vương, có gì sai chứ?"

"Đi mà tìm những nữ nhân khác, ta không cần!"

"Không cần? Ngươi dám ăn nói như vậy với phu quân mình!" Lưu Trọng Thiên lại hung hăng hôn Uy Thất Thất.

Thất Thất chịu tủi nhục, nhưng không đủ sức giãy thoát, cô căm hận, không nể tình chút nào cắn môi Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên đau đớn không chịu nổi ngẩng đầu lên, đưa tay lên vuốt, nhìn nhìn vết máu trên tay, hầu như ngẩn người.

"Nàng dám cắn bổn vương!"

Lập tức máu tươi trào ra.

"Cút ngay!" Thất Thất thừa dịp Lưu Trọng Thiên chần chừ, tung một cước, vừa vặn đá vào dưới hông Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên bị đá như thế, lập tức ngã sang một bên, nhíu mày, thoáng chốc không có chút động đậy nào.

Thất Thất nhanh chóng ngồi bật dậy, hoảng loạn mặc y phục vào, xoay người định đi, phát hiện Lưu Trọng Thiên ở trên giường biểu hiện vô cùng đau đớn, mới biết mình vừa rồi do tình thế cấp bách, lực bàn chân có phần quá đà.

https://thuviensach.vn

“Không trách ta được… Đều tại ngươi… Lần nào cũng khi dễ ta, cho nên ta không còn cách nào…” Thất Thất thấy Lưu Trọng Thiên không có động tĩnh gì, lập tức có chút hoảng sợ, không phải chứ, đá một cú như vậy đã ngất rồi? Cô lưỡng lự bước tới trước giường, khẽ đẩy Lưu Trọng Thiên một cái.

“Này, Vương gia… Ngươi, ngươi đừng làm ta sợ a…”

Thất Thất thật sự sợ hãi, Lưu Trọng Thiên chẳng hề có chút phản ứng nào. Có khi nào Vương gia do không chịu nổi cú đá ấy, đã chết rồi, trong lòng Thất Thất kinh hãi, vội vàng bò lên trên giường.

Không chờ Thất Thất đưa tay ra, Lưu Trọng Thiên đã túm lấy cô, sau đó đùa giỡn bật cười ha hả.

“Dám đánh lén bổn vương, thiếu chút nữa đã bị nàng thực hiện được, sao không lập tức bỏ chạy đi, phải chăng lo lắng cho bổn vương?”

“Này!” Thất Thất gắng sức lui về phía sau “Lưu Trọng Thiên, mau buông ra, đừng khi dễ một cô bé mồ côi như ta…”

Nói ra mồ côi, Thất Thất lại nhớ tới ông nội, lập tức trở nên u buồn, cúi đầu khẽ bật khóc, dáng vẻ quật cường thường ngày đã không còn, lúc này đây cô thật sự cảm thấy có chút lẻ loi cô độc.

Lưu Trọng Thiên vốn chỉ định trêu đùa cô một chút, thấy cô đột nhiên khóc, không biết phải làm sao, lập tức buông cô ra.

“Nghe lời bổn vương, ngoan ngoãn hầu hạ bổn vương, làm một Vương phi bổn vương yêu mến khó khăn tới vậy sao?”

“Ngươi luôn luôn cưỡng ép ta, ta… Ta muốn ly hôn với ngươi”

“Ly hôn?”

https://thuviensach.vn

“À là hưu phu!”

“Nàng nói gì cơ? Chỉ có nam nhân hưu thê, làm gì có chuyện nữ nhân hưu phu?” Lưu Trọng Thiên quả thật không có biện pháp với Thất Thất này, tại sao tư tưởng của nàng lại cổ quái thế, đây chẳng phải chính là tội phản nghịch thông thường.

“Ta muốn hưu phu!” Thất Thất trừng to mắt nhìn, lễ nghi cổ đại chết tiệt, chế độ nam quyền chết tiệt, chế độ phu cương chết tiệt. [Cương thường – đạo thường của con người gồm: Tam cương là quân thần – vua tôi, phụ tử – cha con, phu phụ – vợ chồng 君臣、父子、夫婦, ngũ thường là nhân, lễ, nghĩa, trí, tín 仁、義、禮、智、信], nếu ở hiện đại gặp phải loại nam nhân này, Uy Thất Thất cô đã sớm nổi khùng.

“Chỉ có thể bát nháo ở trước mặt bổn vương thôi, sau này không được phép nhắc lại hai chữ này nữa!”

Lưu Trọng Thiên thầm cúi mặt xuống, chầm chậm tới trước thư án, cầm thẻ tre lên lặng lẽ nhìn, không hề để ý tới Uy Thất Thất, có lẽ hắn thật sự xấu hổ về cái lý luận hưu phu của Uy Thất Thất, đồng thời một vấn đề khác cũng đang vây chặt lấy hắn, chính là hoàng huynh của hắn, Đại Hán thiên tử tiếp theo đây sẽ có hành động gì, phỏng chừng nhất định sẽ khiến hắn trở tay không kịp.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (8)

Uy Thất Thất lén chuồn ra khỏi phòng, thực ra cô có thể tự nhiên thoải mái mà rời đi, bởi vì Lưu Trọng Thiên lúc này đang ngổn ngang tâm sự, không muốn trêu đùa cô nữa.

Lưu Trọng Thiên quét mắt thấy Uy Thất Thất đang chuồn ra ngoài, bất giác lắc đầu. Nữ nhân ngang ngạnh, tùy hứng, cổ quái gian xảo nhưng luôn khiến hắn suy nghĩ miên man, nhung nhớ khôn nguôi.

Uy Thất Thất quay về phòng mình, tựa người vào trước cửa sổ, nhìn bầu trời bên ngoài càng thêm cô đơn, lẩm bẩm một mình.

“Ông nội, cháu thực sự không trở về được nữa rồi, ông hãy bảo trọng thân thể, đừng lo lắng cho Thất Thất, Thất Thất tự biết chăm sóc bản thân..”

Trên trời bỗng xuất hiện sao băng, Uy Thất Thất lập tức chắp hai tay lại, nhắm mắt, cô chỉ có một ước nguyện, cầu chúc cho ông nội đang ở phương xa mãi khỏe mạnh, đừng tưởng nhớ Thất Thất nữa.

Sáng sớm ngày hôm sau, Uy Thất Thất dẫn Tiểu Đào đến thẩm mỹ viện Thất Sắc Giai Nhân. Lúc này, thẩm mỹ viện đã nổi tiếng khắp Trường

https://thuviensach.vn

An, mở rộng quy mô phía trước cửa hàng, Thất Thất dùng tiền kiếm được cộng thêm số bạc Lưu Trọng Thiên cho mua đứt hơn chục gian hàng xung quanh, sửa chữa lại toàn bộ, mặt tiền cửa hàng trang nhã, phong cách độc đáo, có cảm giác hiện đại, khiến người ta thoạt nhìn đã biết đây là một nơi thanh cao, thoát tục.

Thẩm mỹ viện Thất Sắc Giai Nhân đã thu nạp được gần trăm nữ tử trẻ đẹp, trải qua khóa huấn luyện kĩ lưỡng công phu, đã trở thành những người giúp việc thành thạo trong thẩm mỹ viện, có được công việc trong quán Thất Sắc Giai Nhân là niềm mơ ước của biết bao thiếu nữ thành Trường An.

Triệu Tam Bưu đã không còn thu phí bảo kê nữa, trực tiếp phụ trách tổng quản bảo vệ cho thẩm mỹ viện, đảm bảo chắc chắn trật tự hàng ngày của thẩm mỹ viện. Thất Thất thuê hơn hai chục bảo vệ, chuyên môn đối phó với bọn côn đồ lưu manh. Ở thành Trường An này, chỉ riêng việc nữ nhân đi ra từ Thất Sắc Giai Nhân, cũng đủ hấp dẫn không ít kẻ lãng tử đi ngang qua, Thất Thất kiên quyết đưa ra tôn chỉ thấy 1 đánh 1, thấy 2 đánh 2.

Không lâu sau, thẩm mỹ viện Thất Sắc giai nhân đã không còn ai dám vô lễ gây bát nháo nữa, trở thành nơi thu hút nhất trên đường phố Trường An, là một trong những thương gia có thực lực nhất, tất nhiên bà chủ là 1 người thần bí, chưa có ai được thực sự gặp mặt cô.

Thất Thất ngây ngốc ngồi trong phòng ghi chép của thẩm mỹ viện, hai tay chống cằm suy nghĩ, nghĩ đi nghĩ lại đều cảm thấy, phụ nữ Đại Hán thật hiếm có địa vị, đặc biệt là cô – nữ nhân thời đại mới đến từ tương lai, nữ quyền nhất định phải được tôn trọng, có điều luôn gặp phải vị Tam Vương gia bá đạo kia, khiến cô càng nghĩ càng loạn, từ bỏ những khát khao quả là khó a.

https://thuviensach.vn

Đếm bạc là việc mà Thất Thất thích nhất, cô không nghĩ đến Tam vương gia phiền phức kia nữa, cách lớp khăn che mặt, len lén cười, oa oa, thật nhiều a. Trong mắt Uy Thất Thất lấp lánh ánh bạc, bạc trong tay chất một đống cao.

"Thất lão bản… Thật đắc ý nha!" Lưu Huyền Cát vận bộ y phục trắng toát bước vào, mắt nhìn chằm chằm vào tấm khăn che mặt của Thất Thất, trong ánh mắt toát lên vẻ nghi hoặc, hắn rất muốn vén tấm mạng kia lên để xem xấu nữ kia trông như thế nào? Tại sao xấu nữ lại có dáng người và đôi mắt mê hoặc người tới vậy?

"Thất Sắc Giai Nhân là nơi chỉ dành cho nữ nhân, sao ngươi lại trở thành khách quen chỗ này rồi?" Thất Thất liếc nhìn hắn, Lục Vương gia này, cũng không phải dạng trộm ngọc cướp hương, ngày ngày ở lì trong Thất Sắc Giai Nhân, không biết hắn muốn làm gì đây? Bởi vì hắn là Lục Vương gia cho nên chẳng có ai dám chặn hắn ngoài cửa.

Lưu Huyền Cát đứng trước mặt Thất Thất, khẽ cười, tên này được thừa hưởng một khuôn mặt quá mức khôi ngô, đẹp đến nỗi làm mất đi khí phách nam nhân, hơn nữa, nụ cười kia của hắn thật đáng ghét, gian tà, vừa nhìn đã biết hắn là một tên mưu mô bất chính.

"Chỗ ngươi toàn là nữ nhân, mà tiểu vương ta lại chuyên môn thu nạp mỹ nữ, đến nơi này chẳng phải vô cùng thích hợp sao?"

Thất Thất liếc nhìn hắn, đúng là lí luận của tên sắc lang, có gì đặc biệt cơ chứ "Aizzz! Không chấp trẻ con". Thất Thất lắc đầu, tiếp tục ngồi đếm bạc.

"Tại sao phải đeo khăn che mặt?"

"Bởi vì xấu!" Thất Thất tùy ý đáp.

https://thuviensach.vn

“Ngươi biết không? Khăn che mặt của ngươi khiến trong lòng tiểu vương ta khó chịu biết bao?” Lưu Huyền Cát vòng tới bên người Thất Thất, cây quạt trong tay nhẹ nhàng gạt khăn che mặt Thất Thất ra “Để ta xem xem khuôn mặt thật của ngươi, rốt cuộc xấu đến cỡ nào?”

“Này!” Thất Thất nắm lấy cây quạt của Lưu Huyền Cát, tiện thể đẩy ra “Coi chừng ta gọi người đánh ngươi!”

“Ngươi cam lòng sao?” Lưu Huyền Cát bật cười ha hả, hắn thu quạt lại, áp mặt lại gần “Bạch Diện Tu La không phải là hư danh, ta đối với nữ nhân từ trước tới nay đều ôn nhu như nước, có lẽ ngươi nên lĩnh giáo một chút!”

“Sắc ma!” Uy Thất Thất vung tay đánh hắn một quyền mạnh mẽ, thiếu chút nữa là quét qua cằm Lưu Huyền Cát.

Lưu Huyền Cát vội vàng tránh được, lúc đầu có chút giật mình, nhưng lại cười phá lên, nữ nhân này thật biết cách khiến người ta thích thú, nếu có thể ôm vào trong lòng âu yếm, nhất định sẽ khiến người ta hồn xiêu phách lạc khó quên, có lẽ do đã nhìn quá nhiều mỹ nữ rồi, nên xấu nữ thế này có đôi chút hương vị mới lạ.

“Bạc rơi xuống đất kìa!” Lưu Huyền Cát chỉ xuống đất, bất chợt hô lên.

“Bạc?” Thất Thất vội vàng cúi đầu xuống nhìn, rơi lúc nào vậy, sao không chú ý tới nhỉ?

Uy Thất Thất vừa mới cúi đầu, đang tìm bạc rơi trên đất, khăn che mặt tức khắc liền bị tháo ra, nhẹ nhàng rơi xuống đất. Thất Thất kinh ngạc ngẩng đầu lên, mới biết đó là trò tinh quái của Lưu Huyền Cát, hắn phân tán sự chú ý của cô, mục đích chính là cái khăn che mặt kia.

https://thuviensach.vn

Lưu Huyền Cát chỉ muốn xem tận mắt khuôn mặt xấu xí kia, lúc Thất Thất ngẩng đầu lên, vẻ tươi cười của hắn lập tức cứng đờ. Đây vốn không phải là tam hoàng tẩu xấu xí của hắn, nàng là ai, diễm lệ tuyệt trần, mỹ nhân thuần khiết, tuyệt sắc khuynh thành, trạng thái đông cứng của Lưu Huyền Cát chỉ duy trì đúng 3 giây, rất nhanh hồi phục lại vẻ bình thường.

Lưu Huyền Cát cúi người nhặt khăn che mặt lên, ra vẻ muốn đeo lại cho cô, điệu bộ đó vô cùng ám muội, Thất Thất xấu hổ bực mình liên tục né tránh.

Uy Thất Thất vươn tay giật lại khăn, trốn sang một bên, nghiêm nghị quát mắng "Lưu Huyền Cát, ngươi thật quá đáng!" Cô vừa nói vừa đeo lại khăn, chỉ để lộ ra đôi mắt to tròn đẹp mê người chứa đầy sự xấu hổ và tức giận.

"Ngươi là ai? Ta nghĩ nhất định là tiên nữ thiên đình hạ phàm, khiến tiểu vương ta động lòng thực sự!" Lưu Huyền Cát nhẹ giọng nói "Tại sao một khuôn mặt xinh đẹp dường này, phải giấu dưới lớp khăn che mặt chứ?"

"Chẳng liên quan gì tới ngươi!" Thất Thất đứng dậy, xoay người rời đi.

"Đợi đã!" Lưu Huyền Cát kéo ống tay áo của Thất Thất "Sao lại bỏ đi như thế, thật là mỹ nhân ngỗ nghịch, khiến người ta yêu thích!"

"Lưu Huyền Cát, nếu không buông tay, ta sẽ đánh ngươi đấy!"

"Lưu Huyền Cát ta đối với mỹ nhân từ trước tới nay luôn yêu chiều dung túng, càng khó yêu càng thích." Lưu Huyền Cát dứt lời, cười bí hiểm, vung quạt, Thất Thất lập tức đứng yên lại chỗ, không sao cử động được.

Thất Thất đã đánh giá thấp tên Lưu Huyền Cát này rồi, cứ tưởng hắn ta chỉ là một tên bất tài hám gái, không ngờ công phu của hắn chẳng hề

https://thuviensach.vn

thua kém Lưu Trọng Thiên, hiện giờ lại bị hắn đánh lén, người không thể động đậy được, không biết hắn muốn làm gì?

“Lưu Huyền Cát, ngươi đừng quá đáng, ta đúng là Vương phi Uy Thất Thất của tam vương huynh ngươi!”

“Đừng hòng gạt Huyền Cát, ai chẳng biết tam vương huynh ta cưới xấu nữ, mà nàng tuyệt đối không thể là nữ nhân đó.” Hắn khẽ dùng cây quạt nâng cằm Thất Thất lên, tiện tay tháo bỏ khăn che mặt của cô xuống, tham lam ngắm nghía mỹ nhân trước mặt, thật mê người a, sao không phát hiện ra từ sớm chứ?

“Tiểu vương ta chưa bao giờ ép buộc, mạo phạm nữ nhân, đặc biệt là mỹ nhân, đều là nữ nhân chủ động trèo lên giường của ta, nàng cũng đã sớm biết Bạch Diện Tu La không phải hư danh.”

“Ngươi đừng làm càn a, mau giải huyệt đạo cho ta!”

“Ta nói rồi, ta không cưỡng ép nữ nhân, thế nhưng, ta rất thích nàng, tuy ta không muốn nữ nhân khác phải phiền lòng, song hiện tại, ta đành khiến nữ nhân trong phủ đệ của ta đau lòng đôi chút, bởi vì ta sẽ chuyên sủng một mình nàng!”

“Đây là Thất Sắc Giai nhân, không phải vương phủ của ngươi, người muốn thế nào? Ngươi không bước ra khỏi cánh cửa này được đâu!” Nếu Thất Thất có thể cử động, nhất định cô sẽ xông lên, hung hăng đánh hắn một trận.

“Ai nói là ta phải đi qua cửa, bây giờ ta đưa nàng hồi phủ!” Lưu Huyền Cát nói xong liền điểm vào huyệt câm của Thất Thất, Thất Thất dù có muốn nói, cũng không sao thốt nên lời.

Lưu Huyền Cát đến bên cửa sổ, huýt sáo, Lan Kiếm cùng hơn chục tỳ nữ áo trắng đồng thời xuất hiện ở cửa sổ, Lưu Huyền Cát đắc ý bật cười,

https://thuviensach.vn

ôm Thất Thất ngang lưng, ném qua cửa sổ.

Lan Kiếm cùng hơn chục tỳ nữ áo trắng ở phía dưới đón được Uy Thất Thất, nhanh chóng đặt vào trong kiệu, rèm che được buông xuống. Đám tỳ nữ đi như bay, rất nhanh đã mất hút trên đường phố Trường An.

Lưu Huyền Cát phe phẩy cây quạt, nghênh ngang rời khỏi Thất Sắc Giai Nhân.

Uy Thất Thất được đưa tới một nơi xa hoa của Trường An, tuy không bằng phủ đệ rộng lớn của Tam vương gia, nhưng lại có đặc sắc riêng, đó chính là nữ nhân, Thất Thất phóng tầm mắt nhìn, thấy đâu đâu cũng là nữ nhân mặc y phục trắng toát, ai ai cũng thẹn thùng đáng yêu, dường như rất hài lòng với cuộc sống trước mắt.

Vương phủ của Lục Vương gia, cơ bản là một nơi cất giữ người đẹp, hắn đưa cô tới đây, không phải là muốn biến cô thành một trong số những nữ nhân kia chứ… Hiện giờ đã bị điểm huyệt đạo, rõ là kêu trời trời không thấu, gọi đất đất không nghe, Uy Thất Thất cau mày, bỗng hy vọng Lưu Trọng Thiên đến kịp, liệu hắn có biết cô bị đưa đến chỗ này không, mau mau đến cứu cô, cô không muốn ở cùng tên sắc lang kia đâu.

Uy Thất Thất vừa không thể cử động lại không nói năng được, bất đắc dĩ để mấy tỳ nữ xinh đẹp đưa vào một căn phòng, trong phòng có một thùng nước tắm bốc hơi nghi ngút, thoắt cái Thất Thất đã bị lột sạch y phục, lộ ra vóc dáng yểu điệu.

Thất Thất căm tức nhìn hai tỳ nữ, nhưng vô lực phản kháng, giận sôi máu, tốt nhất đừng giải huyệt đạo cho cô, nếu không cô nhất định sẽ trừng trị phủ đệ của Lục Vương gia xuống đáy tầng địa ngục. Một tỳ nữ há to miệng nói “Nữ nhân mà Vương gia mang về lần này quả là mỹ nhân hiếm thấy, dáng người thật… Trong phủ chúng ta, đám nữ nhân kia của vương gia khi trông thấy nàng chắc chắn mặt mày sẽ biến sắc!”

https://thuviensach.vn

Một tỳ nữ khác lại che miệng cười “Ta rất ghen tị với nữ nhân này, có thể trải qua ba đêm xuân cùng Vương gia, Tiểu Lan ta đã mãn nguyện rồi!”

“Ngươi ấy, đừng mơ tưởng, Vương gia chỉ qua đêm với nữ nhân mình thích, ta, ngươi có được một đêm cùng Vương gia đã không tệ rồi!”

Thất Thất hầu như ngạc nhiên, nữ nhân mà Lục vương gia này mang về đều ít nhất có một đêm xuân với hắn ta, xem ra hắn đúng là một tên đại sắc lang, khổ cho cô rồi, Lưu Trọng Thiên có nằm mơ cũng không ngờ rằng cô đang ở nơi này. (chờ chết nhé 77 iu quý ^^ há há)

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Xuân Dược (1)

Hai tỳ nữ tìm một bộ y phục thật đẹp mặc lên người Thất Thất. “Quả là tiểu mỹ nhân, phỏng chừng khi Vương gia trông thấy sẽ trào máu mất.”

“Không thấy nàng ta đã bị điểm huyệt sao? Nhất định là không cam tâm tình nguyện rồi”

“Ha ha, loại nữ nhân này ta gặp nhiều rồi, không quá một ngày sẽ đòi trèo lên giường với vương gia ngay!”

“Nói cũng đúng, vương gia đối với việc thu phục nữ nhân luôn có rất nhiều quỷ kế. Nếu quả thực không xong, thì còn có mê dược…”

“Vương gia đâu phải dạng người đó!”

“Giờ cũng không còn sớm nữa, mau khiêng nàng ta đi thôi, kẻo lát nữa vương gia về đến nơi lại mất hứng”

Hai tỳ nữ sức vóc rất khỏe, nhấc bổng Thất Thất lên, bước chậm trên đường băng qua vườn hoa, tiến vào gian phòng rộng lớn. Trong phòng một bà thím vừa buông rèm che xuống vừa nói “Không cần nóng ruột, Vương gia sắp về đến nơi rồi!”

https://thuviensach.vn

Đặt Thất Thất ra sau tấm rèm, người tì nữ đỡ cô nằm nghiêng trên giường.

Nóng ruột ư? Thất Thất chỉ muốn khóc, bọn họ rõ ràng đã bắt cóc cô, là phạm pháp, nhưng sau việc bắt cóc này, Thất Thất bắt đầu lo lắng, Lưu Trọng Thiên ngươi đang ở đâu vậy, mau đến mà xem đệ đệ của người đang làm chuyện tốt gì. Giang sơn Đại Hán sinh ra toàn một đám vương gia háo sắc, lũ sâu mọt bất tài kém cỏi.

Thất Thất vô cùng trông mong Lưu Trọng Thiên, loại cảm giác này gần như xâm chiếm toàn bộ tâm can cô.

Trong phòng tĩnh lặng trở lại, Uy Thất Thất bất động, chỉ có thể ngó nhìn xung quanh bên ngoài qua rèm che, không biết tên Lục Vương gia này định giở trò gì, hắn ta chẳng phải đã từng nói không cưỡng ép nữ nhân không thuận theo hắn hay sao?

Thất Thất đang suy nghĩ thì cửa phòng mở, Bạch Diện Tu La Lưu Huyền Cát mặc một chiếc áo dài mỏng manh bước vào. Cái áo đó mỏng đến mức trong suốt, Thất Thất thậm chí có thể thấy thân hình hắn như ẩn như hiện. Đúng là loại nam nhân nhơ bẩn, ghê tởm vô sỉ.

Rèm che được vén lên, Lưu Huyền Cát bước tới, trông thấy Uy Thất Thất vừa tắm gội xong, mái tóc dài để xõa, trong mắt hắn tràn đầy sắc dục, hắn nâng cằm Thất Thất lên, giải trừ huyệt câm cho cô.

“Đánh chết ta cũng không tin, Tam vương huynh lại có mệnh tốt như vậy, hoàng huynh sao có thể để hắn đắc ý chứ. Khắp thiên hạ đều biết rằng hoàng thượng ban hôn cho Tam vương gia là một xấu nữ, nàng rốt cuộc là ai vậy, tiểu mỹ nhân của ta. Song là ai cũng không quan trọng, nàng hiện nay chỉ thuộc về ta, sau này sẽ lưu lại trong vương phủ để hầu hạ tiểu vương ta.”

https://thuviensach.vn

Thất Thất trừng mắt nhìn Lưu Huyền Cát, lưu lại vương phủ hầu hạ hắn? Hắn đang nằm mộng chắc, cái tên háo sắc tham lam, tưởng rằng mọi nữ nhân đều sẽ bổ nhào vào trong lòng hắn hay sao?

"Tiểu vương ta đợi không nổi nữa rồi, tiểu mỹ nhân!" Nhìn tuyệt sắc mỹ nhân, tay Lưu Huyền Cát không kìm được vươn ra, ánh mắt Thất Thất chất chứa oán hận.

"Ngươi từng nói sẽ không dùng cách ép buộc mà!"

"Nói chung ta thường không làm thế, không có nói nhất định sẽ không" Hắn tiến sát lại gần, miệng cười quái dị. "Nhưng nàng thì khác, quả là một nữ nhân đặc biệt, khi gặp nàng đeo khăn che mặt, khiến tiểu vương ta… Chẳng thiết gì đến nữ nhân khác, ngày ngày chỉ nhớ mong tới mỗi nàng"

"Ngươi điên rồi, ta là Tam Vương phi…"

"Tam Vương phi? Ha ha, nàng cho rằng Lưu Huyền Cát là tiểu hài tử hay sao?"

Lưu Huyền Cát vỗ vỗ tay, trong nháy mắt một bà thím từ ngoài cửa bước vào, đưa cho Lục Vương gia một chiếc lọ nhỏ, sau đó lưu luyến si mê nhìn Thất Thất "Biết đây là cái gì không?" Lưu Huyền Cát tiến lên, giơ cao chiếc lọ nhỏ lên "Đây là xuân dược!"

Thất Thất nghe xong liền hoảng sợ, tại sao Lục Vương gia của Đại Hán lại vô sỉ tới vậy, loại thủ đoạn hạ lưu như thế cũng sử dụng.

"Này, ngươi đừng làm càn a?" Thất Thất dứt lời vội ngậm chặt miệng lại.

Lưu Huyền Cát mở nắp lọ, đột nhiên đưa tới sống mũi Thất Thất, một mùi hương nồng nặc lập tức xông vào mũi Thất Thất "Ta quên nói với nàng

https://thuviensach.vn

rằng thuốc này dùng để ngửi, không phải uống!”

“Ngươi…” Tay của Thất Thất không thể cử động, muốn ngừng hít thở cũng không kịp nữa rồi “Lưu Huyền Cát, ta thực sự là Vương phi của Lưu Trọng Thiên, lẽ nào ngươi không sợ hắn sẽ lấy mạng của ngươi!”

“Vẫn còn xạo sao, ta không tin đâu, đừng tưởng rằng nói như thế ta sẽ buông tha cho nàng…” Lưu Huyền Cát đặt chiếc lọ sang một bên “Ta vốn có thể chờ được, tuy nhiên nàng thật biết cách khiêu khích trái tim tiểu vương ta”

Ngón tay Lưu Huyền Cát nhẹ nhàng lướt qua mặt Thất Thất, nâng cằm cô lên, tỉ mỉ ngắm nghía “Quả là đẹp, chỉ chốc nữa thôi, nàng sẽ van xin tiểu vương yêu nàng”

Uy Thất Thất cảm thấy khuôn mặt mình dần dần nóng lên, toàn thân nóng rực. Lẽ nào mê dược đã phát tác rồi, phải làm sao bây giờ a? Nếu như Lưu Trọng Thiên không đến kịp, cô hận bản thân không thể chết ngay lập tức.

Lưu Huyền Cát biết rằng xuân dược đã bắt đầu phát tác trên người Thất Thất, hắn khẽ giải huyệt đạo cho Thất Thất, lúc này cho dù Thất Thất muốn chạy trốn, cũng không còn chút sức lực nào nữa, toàn thân nóng bức khó chịu, một loại dục vọng trào dâng mãnh liệt trong người Thất Thất. Lục Vương gia vô sỉ, lẽ nào thật sự sẽ cùng với tên lãng tử này…

“Giai nhân diễm lệ, ta bảo đảm với nàng, chỉ cần nàng sau này ngày ngày ngoan ngoãn phục tùng ta, ta sẽ không dùng xuân dược nữa, cũng sẽ chỉ sủng ái một mình nàng, toàn bộ nữ nhân trong phủ của ta đều không sánh bằng một góc của nàng.” Lưu Huyền Cát nhéo má Thất Thất, sau đó bắt đầu cởi bỏ y phục trên người cô.

“Cút ngay! Ngươi dám…” Thất Thất tuôn rơi hai hàng lệ, cô thực sự sợ cảnh tiếp theo, bản thân cũng không tài nào ngăn cản nổi nữa rồi, cảm

https://thuviensach.vn

giác tủi nhục bóp nghẹt trái tim cô.

Đúng lúc đó, một tỳ nữ vội vã chạy vào, thần sắc vô cùng hoảng hốt, chưa kịp bẩm báo, đã bị một nam nhân thân hình cao lớn, nộ khí đằng đằng đạp cửa xông vào. Là kẻ nào mà to gan như vậy, đêm hôm dám xông tới phủ của Lục Vương gia, cũng không thèm báo trước một tiếng, đã tự ý vào.

Lưu Huyền Cát vén rèm lên, nhìn kỹ, hóa ra là Lưu Trọng Thiên – tam vương huynh của hắn. Tại sao tam vương huynh lại lửa giận đùng đùng vậy, sắc mặt kia…

“Tam vương huynh?”

“Thất Thất đâu? Có phải ngươi mang Uy Thất Thất đi đúng không?” Lưu Trọng Thiên túm lấy cánh tay Lưu Huyền Cát, ánh mắt căm ghét nhìn y phục trên người hắn. Tên lục đệ này quả thực đã làm càn quá mức rồi, ngang nhiên thu nạp nữ nhân bên người vương huynh đi mà không cần biết ý kiến của Thất Thất thế nào.

“Huynh nói sao? Vương huynh….” Lưu Huyền Cát bắt đầu có chút sợ hãi, lẽ nào nữ nhân phía sau bức rèm kia đích thực là Tam Vương phi.

Nhưng không tài nào hiểu nổi mọi thứ, rõ ràng đây là một mỹ nhân, không phải xấu nữ mà.

“Vương phi của bổn vương mất tích, nha hoàn Tiểu Đào nói rằng gần đây ngươi thường xuyên lởn vởn bên cạnh Thất Thất, đừng nói ngay cả Vương phi của bổn vương ngươi cũng muốn chiếm đoạt nhé!”

Lưu Trọng Thiên trừng mắt căm giận, sát khí đằng đằng khiến Lưu Huyền Cát cảm thấy có phần oan uổng “Không có, thực sự không có mà!”

“Vậy nữ nhân trong kia là ai?”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên lùng tìm khắp nơi, bước vội tới phía trước rèm che, phát hiện bên trong thấp thoáng có một nữ nhân, Lưu Huyền Cát lập tức ngăn lại.

“Tam vương huynh, đừng làm tiểu mỹ nhân của ta sợ hãi.”

“Tránh ra!” Lưu Trọng Thiên đẩy hắn ra xa, vén rèm lên, khi hắn trông thấy rõ nữ nhân đằng sau rèm che, liền nổi trận lôi đình. Uy Thất Thất quả nhiên ở trên giường của Lục vương đệ, sao có thể như vậy? Đây chính là lý luận đi tìm hạnh phúc của Uy Thất Thất hay sao? Bất luận cô xuất hiện ở đây là chủ động hay bị động, đều khiến lòng hắn nát tan, chịu đả kích quá lớn.

Lưu Trọng Thiên tức giận bước nhanh tới, phát hiện Uy Thất Thất nằm trên giường, mặt mũi ửng đỏ, mắt long lanh, y phục xộc xệch, liền cảm thấy máu nóng dồn lên mặt, chớp mắt cơn ghen bùng cháy trong người hắn.

“Nàng là vương phi của bổn vương, là tam hoàng tẩu của ngươi. Huyền Cát, phải chăng ngươi đã cùng nàng làm chuyện bại hoại…” Lưu Trọng Thiên rút bội kiếm ra, phẫn nộ hướng thẳng về phía Lưu Huyền Cát.

“Không có, ta chưa làm chuyện gì cả” Lưu Huyền Cát xua tay lia lịa. “Tam vương huynh, Huyền Cát chưa bao giờ cưỡng bức nữ nhân, nàng là do lục đệ vừa mới đưa về, hơn nữa, lục đệ sao biết được nàng là nữ nhân của huynh. Rõ ràng hoàng thượng ban hôn cho huynh là một xấu nữ, lục đệ nghĩ mãi mà không hiểu!”

Lưu Huyền Cát rất sợ tam vương huynh này, đến hoàng thượng cũng phải nể hắn vài phần, huống chi là Lưu Huyền Cát hắn, nhưng Uy Thất Thất thực sự là tuyệt sắc giai nhân, chậm mất một bước, nếu không hắn đã có được mỹ nhân rồi, sớm biết vậy nhanh ra tay chút nữa.

https://thuviensach.vn

“Xéo!” Lưu Trọng Thiên thu kiếm lại, căm giận nhìn Lưu Huyền Cát, quay người lại phía trong rèm, phát hiện khuôn mặt Uy Thất Thất ngày một đỏ bừng, hắn chẳng còn thời gian nghĩ ngợi nhiều nữa, lập tức bế Thất Thất lên, Thất Thất trông thấy Lưu Trọng Thiên, mừng rỡ như điên, lửa nhiệt trong lòng càng bùng lên dữ dội.

“Vương gia…” Thất Thất khẽ tựa vào vai Lưu Trọng Thiên, hai mắt nhắm nghiền. Lưu Trọng Thiên bồng cô nhanh chóng rời khỏi phủ của Lục Vương gia, quản gia đã chuẩn bị sẵn ngựa chờ bên ngoài.

Lưu Trọng Thiên một tay ôm Thất Thất, một tay cầm cương ngựa, phi thẳng về tam vương phủ. Lửa giận trong lòng Lưu Trọng Thiên vẫn chưa lắng xuống, rốt cuộc Uy Thất Thất là nữ nhân thế nào, tại sao lại xuất hiện trên giường của Lục Vương đệ. Nàng một mực la hét đòi rời khỏi vương phủ, rời xa hắn, kiếm tìm cuộc sống thuộc về nàng và một nam nhân tâm đầu ý hợp, lẽ nào nàng thực sự là loại nữ nhân không chịu nổi sự cô đơn? Hoặc bản chất đúng là loại nữ nhân có tính lẳng lơ.

Trở về phủ đệ, Lưu Trọng Thiên đặt Thất Thất lên giường, trong lòng vẫn vô cùng bực tức, hắn muốn biết có phải Thất Thất thực lòng thích Lưu Huyền Cát không, lại còn cùng lục đệ hồi phủ nữa? Thậm chí…. Lưu Trọng Thiên càng nghĩ càng tức giận, càng nghĩ càng cảm thấy Thất Thất là dạng nữ nhân chuyên dụ dỗ nam nhân. Niềm tin của hắn đối với cô cũng càng ngày càng không chắc chắn.

Lưu Trọng Thiên ngắm nhìn Uy Thất Thất, cõi lòng tan nát, hắn túm lấy cổ áo Thất Thất, giận dữ nhìn chằm chằm vào mắt cô “Nàng muốn hồng hạnh vượt tường, làm một nữ nhân lẳng lơ có phải không. Là nam nhân, nàng chà đạp lên tôn nghiêm của bổn vương, có biết bổn vương có thể một kiếm kết liễu mạng sống của nàng hay không?”

“Ta không có… Vương gia!”

https://thuviensach.vn

“Còn dám ngụy biện, nàng nhìn y phục mình xem, cả bộ dáng của nàng nữa, nàng đã buông thả như thế …..”

Lưu Trọng Thiên gần như không tài nào nói tiếp nữa, Thất Thất vô lực nhìn Lưu Trọng Thiên, lửa nhiệt trong lòng khiến cô không sao mở miệng giải thích. Cô không khống chế được dục vọng đang bốc lên trong người, choàng tay qua cổ Lưu Trọng Thiên, gương mặt hồng hào tựa như hoa đào nở rộ, hơi thở gấp gáp mang theo mùi hương hoa lan mê hoặc lòng người, cánh môi mềm mại từ từ áp lên môi Lưu Trọng Thiên.

“Uy Thất Thất, nàng đừng tưởng rằng làm như vậy thì có thể…”

Tiếng trách cứ của Lưu Trọng Thiên đã bị đôi môi Thất Thất ngăn lại, dục vọng trong cơ thể hắn nhanh chóng được khêu gợi, không kìm lòng nổi lập tức ôm chầm lấy thân thể Thất Thất. Nữ nhân trong lòng hắn toàn thân nóng ran, quyến rũ mị hoặc, đôi tay nhỏ bé khẽ lùa vào vạt áo Lưu Trọng Thiên, vuốt ve cuồng nhiệt, bộ ngực mềm mại dán chặt lên người hắn.

“Vương gia… Vương gia…” Thất Thất kéo Lưu Trọng Thiên, ngã xuống chiếc giường lớn êm mịn, đôi tay thuận đà trượt một đường phía trước ngực hắn. (33 thiệt là, có bao giờ 77 nhiệt tình thế đâu, hok ngẫm nghĩ kỹ càng, thẹn quá hóa giận ^^)

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Xuân Dược (2)

Lưu Trọng Thiên không biết tại sao tối nay Uy Thất Thất lại nhiệt tình như thế, thân thể yêu kiều đang run rẩy, khiến hắn bốc lên nhục dục, lẽ nào đúng là nàng câu dẫn lục vương đệ sao? Nữ nhân đáng chết, nàng có còn biết hổ thẹn hay không, hắn phẫn nộ hung hăng hôn lên đôi môi đỏ thắm nóng bỏng của Thất Thất, Thất Thất cảm thấy vui sướng, tiếng thở gấp càng thêm dồn dập, gần như có chút phóng đãng, vặn vẹo thân thể mãnh liệt, khát vọng ngày một nhiều.

“Nàng làm sao vậy…”

Trong sự kích động Lưu Trọng Thiên nhận thấy tình hình không ổn, thân thể Uy Thất Thất nóng bừng khác thường, hắn quan sát tỉ mỉ hai gò má Thất Thất đỏ ửng, hắn nhanh chóng túm lấy cổ tay Thất Thất, ngón tay đặt ở trên mạch đập của cô, dường như mạch rất hỗn loạn, đập dữ dội liên hồi, cộng thêm biểu cảm si mê kia, chắc cô đã trúng phải mê dược, cho nên mới thành ra bộ dạng điên cuồng này.

Lưu vương đệ ngang nhiên sử dụng mê dược với cô, chẳng lẽ do Thất Thất không thuận theo, cho nên mới phải dùng thủ đoạn bỉ ổi như thế để bức ép Thất Thất. Lưu Trọng Thiên thương tiếc khẽ vỗ về nữ nhân trong lòng, nếu không phải cô cứ quấn quýt si mê như thế, khiêu khích nhục dục

https://thuviensach.vn

trong người Lưu Trọng Thiên, thì có lẽ dưới cơn thịnh nộ, hắn đã thực sự giơ kiếm thương tổn cô.

Đôi môi đỏ thắm của Thất Thất tiếp tục hôn, dường như khó nổi lên kháng cự đối với Lưu Trọng Thiên, nhiệt độ thân thể cô không ngừng tăng cao, cô cảm thấy mình sắp bị thiêu đốt tới nơi, tay cô ma sát thân mật phía dưới bụng Lưu Trọng Thiên, đau đớn khó chịu khiến cô bật khóc.

Lưu Trọng Thiên buông cổ tay Thất Thất ra, kề sát lên bộ ngực sữa của cô, vuốt ve cô, hắn sẽ cứu cô, giúp cô thoát khỏi sự tra tấn của mê dược. Lưu Trọng Thiên trực tiếp tiến vào thân thể mềm mại của Uy Thất Thất, Thất Thất lớn tiếng rên rỉ, từng tầng sóng nhiệt tình thổi quét khắp người, cảm giác khô nóng từ từ biến mất, thay vào đó chỉ còn tác động không ngừng của khoái cảm…

Một đêm trào dâng xúc cảm triền miên, cuối cùng toàn thân Uy Thất Thất cũng đổ mồ hôi đầm đìa, mệt mỏi ngã vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, dựa thật sát vào hắn, khoảnh khắc thoải mái này khiến cô hoàn toàn nương tựa vào nam nhân cường tráng, tâm trạng thả lỏng chìm dần vào giấc mộng ngọt ngào.

Lưu Trọng Thiên thương tiếc ôm Thất Thất, Vương phi của hắn từ xấu nữ biến thành mỹ nhân, thị phi rắc rối lũ lượt kéo đến, Hoàng thượng vẫn chưa ra tay, tên lục đệ chuyên môn trêu hoa ghẹo nguyệt đã hạ thủ trước, suýt nữa chiếm được Thất Thất, khiến hắn cảm thấy mỏi mệt cả thể xác lẫn tinh thần.

Đối mặt với quân Hung Nô man rợ, Lưu Trọng Thiên cũng không cảm thấy nan giải thế này, hiện tại chỉ là một nữ nhân trong lòng mà thôi, lại khiến hắn có phần không tài nào nắm bắt nổi, tại sao vương phi của hắn lại mê hoặc lòng người tới vậy, khiến nam nhân nhìn thôi đều không nhịn được ý đồ muốn chiếm đoạt? Tố chất mê người của cô có vẻ như từ trong

https://thuviensach.vn

cốt cách, khiến nam nhân chỉ cần liếc nhìn thôi, liền hoàn toàn bị chinh phục.

Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt ve hai má Thất Thất, nữ nhân này bình thản ngủ say, nét mặt cô lúc này, thật khiến người ta rung động, hắn nguyện vì cô mà xông pha khói lửa, chỉ cần tâm hồn và con người cô đều thuộc về hắn, giờ này khắc này, cũng như mỗi giây mỗi phút trong tương lai.

Những mệt nhọc đêm hôm đó khiến Uy Thất Thất vẫn đang ngủ say, cánh tay ngọc của cô ôm siết lấy cánh tay Lưu Trọng Thiên, khiến Lưu Trọng Thiên không nhấc ra được, đã trễ hơn nhiều so với thường ngày.

Lưu Trọng Thiên thấy sắc trời đã sáng rồi, Thất Thất vẫn đương say giấc nồng, hắn mặc y phục lên người, tháo bội kiếm treo trên tường xuống bước nhanh ra ngoài, cưỡi ngựa rời khỏi vương phủ.

Lưu Trọng Thiên giận dữ đùng đùng xông vào vương phủ của Lục vương gia, hộ vệ không sao cản nổi, hắn tung một cước đá văng cửa phòng Lưu Huyền Cát, Lưu Huyền Cát vội vàng từ trên giường bò xuống, ngăn đón một nữ nhân trốn bên trong giường sợ hãi tới mức mặt mày biến sắc, thân thể yêu kiều không ngừng run lẩy bẩy.

“Tam vương huynh, tại sao ngươi lại đến đây?”

Lưu Huyền Cát có chút nổi cáu, tại sao còn đến nữa, chẳng phải Uy Thất Thất đã bị hắn mang đi rồi sao? Khi Lưu Huyền Cát phát hiện ra mũi kiếm sắc bén hướng về phía trên cổ họng hắn, lập tức dịu giọng “Tam vương huynh, thế này là sao? Mau bỏ xuống, có chuyện gì từ từ nói, ngày hôm qua quả thực là hiểu lầm.”

“Ngươi hạ mê dược với Uy Thất Thất?”

“Mê dược?” Trong nháy mắt Lưu Huyền Cát toát mồ hôi, lập tức gật đầu chột dạ, ngay sau đó liến thoắng giải thích “Lục đệ thật sự không biết

https://thuviensach.vn

nàng là Vương phi của ngươi, tam vương huynh, ta cũng chưa hề làm chuyện gì với nàng… Đêm qua ngươi hẳn là rõ nhất…”

Lưu Trọng Thiên thấy bộ dáng Lưu Huyền Cát sợ sệt, thanh kiếm trong tay cũng thu về “Từ nay về sau cách xa Thất Thất! Bằng không nhát kiếm này tuyệt đối sẽ không nể tình huynh đệ.”

“Cách xa, nhất định cách xa, có cho Lục đệ thêm cái lá gan, Lục đệ cũng không dám!”

“Còn nữa!” Lưu Trọng Thiên tiến đến gần hắn “Dung mạo của Uy Thất Thất nhất định không được nói với người ngoài, đặc biệt là Hoàng thượng!”

Lưu Huyền Cát thấy đòi hỏi này rất kỳ lạ, đương định hỏi nguyên nhân, sau khi trông thấy dáng vẻ không cho phép hỏi của Lưu Trọng Thiên, liền ngậm miệng lại, sợ chọc giận tam vương huynh, đành phải gật gật đầu, nhưng trong lòng thầm nghĩ, nữ nhân xinh đẹp như vậy, để xem tam vương huynh có thể che giấu được bao lâu, hoàng huynh sớm muộn gì cũng sẽ biết, đến lúc đó ắt sẽ có trò hay để xem rồi.

Lưu Trọng Thiên cảnh cáo Lưu Huyền Cát xong, vội vã trở về vương phủ, vừa mới vào cửa, quản gia đã tới nghênh đón “Vương gia, trong cung phái người đến!”

Người trong cung? Sao mới sớm ra đã đến vương phủ rồi? Lưu Trọng Thiên bất giác nổi lên lo lắng, chẳng lẽ hoàng huynh đã bắt đầu hành động, thực sự là vì Thất Thất?

Trong phòng tiếp khách, Tiểu Vu công công cười ha hả nghênh đón “Tam vương gia, Tiểu Vu Tử xin thỉnh an ngài!”

“Không cần đa lễ, mới sớm ra Tiểu Vu công công… Chắc không phải chỉ đến để thỉnh an bổn vương chứ!”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên không phải!” Tiểu Vu Tử không dám đắc tội với vị Vương gia này, trừ Hoàng thượng ra chính là Tam vương gia, cả triều đình có ai không nể sợ nam nhân cao lớn oai phong này chứ, thiếu chút nữa đã trở thành chủ nhân Đại Hán thiên tử, chỉ giậm chân thôi hoàng cung đã run sợ vài phần. “Ha ha, Vương gia, Vương phi đâu?” Ánh mắt Tiểu Vu Tử quan sát mọi nơi, vừa nhìn đã biết trong lòng hắn có mưu đồ, xem ra khỏi cần suy đoán, hắn tới đây là vì Thất Thất. Lưu Trọng Thiên chau mày “Vương phi thân thể không khỏe, đang nghỉ ngơi trong phòng.”

“Vậy sao, đành nhờ Vương gia truyền đạt lại!” Từ trong ống tay áo Tiểu Vu Tử lấy ra thánh chỉ, ưỡn thẳng lưng “Tam vương gia, Lưu Trọng Thiên tiếp chỉ!”

Lưu Trọng Thiên nghi hoặc nhìn Tiểu Vu Tử, mỗi lần Hoàng thượng hạ chỉ đều chẳng có chuyện tốt lành gì, không biết lần này lại định làm gì, hắn vội vàng quỳ xuống đất, lắng nghe nội dung thánh chỉ.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, Tam vương gia có công tiêu diệt quân Hung Nô, đặc biệt ban thưởng một vạn lượng vàng, năm trăm tấm lụa gấm thượng đẳng, vạn mẫu ruộng phì nhiêu.”

Hoàng thượng làm vậy là sao, diệt trừ quân Hung Nô khải hoàn đã qua lâu rồi mà, cần ban thưởng gì cũng đã ban rồi, tại sao còn tới nữa? Khóe mắt Tiểu Vu Tử nhìn Lưu Trọng Thiên chằm chằm, trong lòng ngầm đắc ý, Tam vương gia, đừng nôn nóng, phía sau còn màn đấu với Hoàng Thượng đó.

“Tam vương phi Uy Thất Thất cũng nhiều lần lập công trong chiến dịch Hung Nô, đặc biệt tấn phong làm Nhị phẩm hộ quốc nữ tướng quân, cho tu sửa lại phủ đệ hộ quốc công hiện đang để trống, để làm phủ tướng quân, ban tặng cho Uy Thất Thất!”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên căm tức nhìn thánh chỉ trong tay Tiểu Vu Tử, phải chăng Hoàng thượng đã điên rồi, hắn rốt cuộc muốn bỡn cợt Lưu Trọng Thiên tới khi nào nữa, tấn phong Nhị phẩm nữ tướng quân, nhưng nàng là nữ nhân của Lưu Trọng Thiên, không phải hộ quốc tướng quân quái gì đó của hắn, còn cho tu sửa phủ đệ, vương phi của hắn chẳng lẽ phải dọn ra ngoài ở sao? Quả thực hoang đường, quá mức hoang đường.

"Tiếp chỉ đi, Tam vương gia!"

Lưu Trọng Thiên tiếp nhận thánh chỉ, cơn thịnh nộ đã hiện rõ trên mặt, hắn chỉ muốn nghiền nát tờ thánh chỉ, quả là nhục nhã, hoàng huynh rốt cuộc muốn đối đầu với hắn tới khi nào, ngai vàng đã thuộc về hắn, lẽ nào hắn vẫn chưa thỏa mãn sao?

Tiểu Vu Tử cúi đầu khẽ cười, thanh âm trầm thấp "Vương gia, ngày mai, Hoàng thượng thiết yến ở ngự hoa viên, mở tiệc chiêu đãi Vương gia và Vương phi, trọng thần triều đình đều sẽ tham dự tiệc khánh công, đến lúc đó Vương gia nhớ mang cả hộ quốc tướng quân Uy Thất Thất theo đó."

"Tiệc khánh công?" Lưu Trọng Thiên trừng mắt nhìn Tiểu Vu Tử, Tiểu Vu Tử bị hù dọa lui về phía sau một bước, mồ hôi trên trán túa ra. "Đúng vậy, Vương gia, Hoàng thượng muốn giới thiệu với quần thần đệ nhất nữ tướng quân Uy Thất Thất của Đại Hán…" Thanh âm Tiểu Vu Tử càng ngày càng thấp, bởi vì Lưu Trọng Thiên đã phẫn nộ tới mức túm lấy cổ áo hắn, dọa hắn không dám nói thêm gì nữa.

"Đệ nhất nữ tướng quân Đại Hán?"

Mồ hôi trên trán Tiểu Vu Tử ngày một nhiều, đã biết đây là một chuyến đi lành ít dữ nhiều mà, Hoàng thượng lại cố tình gọi hắn đến truyền cái thánh chỉ này, Lưu Trọng Thiên vốn xưa nay dũng mãnh tiếng tăm lẫy lừng, đâu phải là nhân vật dễ chọc chứ.

https://thuviensach.vn

“Đúng, đúng vậy! Cái đó… Tiểu Vu Tử xin đi trước, Vương gia có thể buông Tiểu Vu Tử ra được không…” Tiểu Vu Tử chỉ chỉ vào đôi tay Lưu Trọng Thiên, thánh chỉ cũng đã truyền xong rồi, mau mau chuồn thôi, bằng không chờ bị chỉnh đốn sao? Lưu Trọng Thiên nếu thật sự động thủ đánh hắn, chỉ tổ phí công vô ích thôi.

Lưu Trọng Thiên biết mình không có lý do gì để nổi giận với hắn, hắn chẳng qua chỉ là một tên thái giám truyền chỉ mà thôi. Lưu Trọng Thiên buông lỏng tay ra, Tiểu Vu Tử không nói năng gì, ba chân bốn cẳng chạy ra khỏi vương phủ, lúc này không chạy, còn đợi khi nào chứ.

Thất Thất ra sức vươn vai duỗi người, ngẫm lại cái tên Lưu Huyền Cát thật đáng sợ, lần sau gặp hắn nhất định phải trừng trị hắn thẳng tay, thù này không báo, không phải nữ tử.

Thất Thất mặc y phục vào, cảm thấy toàn thân đau nhức ê ẩm, không khỏi nhớ tới những việc đêm qua, mê dược chết tiệt, xấu hổ chết mất. Lưu Trọng Thiên nhất định sẽ cười nhạo cô, không biết lúc này hắn đi đâu rồi, do thẹn thùng mà khuôn mặt Thất Thất đỏ ửng lên, cô mở cửa phòng ra.

Nha hoàn Tiểu Đào nghênh đón “Vương phi mau đi xem thế nào, Vương gia vẫn đang luyện kiếm trong hoa viên, không chịu dừng lại!”

“Vương gia?” Thất Thất buộc mái tóc đuôi ngựa lên, nhanh chóng chạy về phía hoa viên, xa xa đã trông thấy Lưu Trọng Thiên đang múa kiếm, mồ hôi đầm đìa cả người, bộ dáng hết sức điên cuồng, giống như chất đầy lửa giận.

Ninh Vân Nhi núp ở trong đình nghỉ mát, đứng xa xa nhìn, không dám tiến lên, nàng quay đầu lại trông thấy Thất Thất, tựa như thấy được cứu tinh, có lẽ chỉ mỗi cô mới có thể khiến Vương gia dừng lại.

Thất Thất nhanh chóng chạy tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, đương định xông lên can ngăn hắn, Lưu Trọng Thiên vung bội kiếm lên, trong

https://thuviensach.vn

khoảnh khắc đó mũi kiếm sắc bén chĩa thẳng vào giữa đôi lông mày của Thất Thất, chỉ lệch một tấc, gương mặt Uy Thất Thất suýt biến dạng. Lưu Trọng Thiên kinh sợ, ra sức thu kiếm, mũi kiếm phát ra tiếng vang thanh thúy, vạch một đường vòng cung trong không trung, thu lại trong tay.

Lưu Trọng Thiên định tiến lên an ủi Thất Thất hãy còn đang sốc, đột nhiên cảm thấy bực bội, trước mặt tối sầm lại, cổ họng có vị tanh, một ngụm máu tươi trào ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Khăn Che Mặt Mê Người (1)

Uy Thất Thất thấy máu tươi trên mặt đất, sợ tới nỗi mặt cắt không còn hạt máu, kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao hắn lại bị thương nghiêm trọng thế.

“Vương gia!” Thất Thất hoảng hốt túm lấy cánh tay Lưu Trọng Thiên “Làm sao vậy, bỗng dưng lại thổ huyết …”

“Không sao!” Lưu Trọng Thiên xua xua tay, thu kiếm vào trong vỏ, vẫn còn cảm thấy khó chịu trong lồng ngực.

“Mau đi mời đại phu!” Thất Thất hướng về phía tỳ nữ hét lớn, tỳ nữ gật đầu vội vàng chạy đi.

Lưu Trọng Thiên nắm lấy tay Uy Thất Thất “Điều chỉnh lại hơi thở sẽ ổn thôi, chắc là vận công quá mức nôn nóng, có phần tích tụ, đỡ bổn vương quay về nghỉ ngơi một chút!”

Lưu Trọng Thiên được Thất Thất dìu trở về phòng nằm ở trên giường, Thất Thất nghi hoặc nhìn chằm chằm vào Lưu Trọng Thiên trên giường, nhất định có chuyện gì đó, bằng không tại sao hắn lại điên cuồng luyện kiếm như thế, hơn nữa còn tự tổn thương mình.

https://thuviensach.vn

Đại phu mau chóng tới nơi, cũng may chỉ là khí huyết không thông, chỉ cần uống vài thang thuốc, chú ý tĩnh dưỡng là sẽ khỏi thôi.

Quản gia sai người đi theo bốc thuốc, Thất Thất lúc này mới yên lòng, cô phát hiện Lưu Trọng Thiên nhăn mặt nhíu mày, hình như chất đầy tâm sự nhưng lại chẳng nói câu nào, đoán không ra có chuyện gì gần đây khiến Lưu Trọng Thiên phiền muộn như thế?

“Rốt cuộc sao lại thành ra như vậy? Tại sao điên cuồng múa kiếm, có phải bởi vì chuyện Lục vương gia đêm qua không…” Thất Thất cảm thấy mặt đỏ bừng lên “Là Lục vương gia bức ép mang Thất Thất đi, không phải Thất Thất… Hơn nữa… Cũng chưa hề xảy ra chuyện gì hết!”

“Bổn vương biết.” Lưu Trọng Thiên cầm tay Uy Thất Thất, siết thật chặt trong lòng bàn tay, đáy lòng dâng lên nỗi bất an, dường như nếu buông tay, Uy Thất Thất có thể sẽ bay đi mất.

“Bổn vương biết nàng trúng mê dược, là do Lục đệ giở trò quỷ, nữ tử nào không theo hắn, đều sử dụng mê dược, bổn vương suýt nữa trách lầm nàng, song, từ nay về sau nàng nên tránh xa hắn ra, bổn vương không thể lúc nào cũng bảo vệ nàng được! Giống như đêm qua vậy…”

Khuôn mặt Thất Thất liền ửng hồng, những tâm tư trong lòng đều bị Lưu Trọng Thiên nói ra hết. Bộ dáng e thẹn đó khiến Lưu Trọng Thiên ngây người trong chốc lát, không kìm lòng nổi khẽ vuốt ve hai bên má cô, nói với vẻ đăm chiêu.

“Tuyệt đại giai nhân thế này, ai lại không muốn chiếm đoạt cơ chứ?”

“Vương gia…” Uy Thất Thất hiểu lời hắn nói có ý gì, cái tên Lưu Huyền Cát kia, dám hạ mê dược với cô, dù cho nam nhân thiên hạ có chết hết, cô cũng không bao giờ để ý hắn. Nhưng đối với Lưu Trọng Thiên trước mặt, nội tâm Thất Thất khó kìm lại được, không tài nào ngăn nổi bóng dáng Lưu Trọng Thiên ngày một khắc sâu, khiến trái tim cô có phần loạn nhịp.

https://thuviensach.vn

Vượt thời gian, Thất Thất xuyên tới Đại Hán, tâm tư cũng ở lại Đại Hán, Tam vương gia anh tuấn lạnh lùng bá đạo đã đoạt được trái tim cô, đó không phải là mẫu nam nhân mà cô thích, nhưng đã ăn sâu bám rễ trong trái tim cô mất rồi.

“Thất Thất, nàng sẽ không rời khỏi bổn vương có phải không?” Lưu Trọng Thiên nhìn cô vẻ mặt hoài nghi, những lo lắng và bất an trong lòng lại dâng lên, ngày mai tổ chức thiết yến ở ngự hoa viên, không biết sẽ còn xảy ra biến cố gì, hắn vẫn không biết tâm tư Uy Thất Thất, có yêu Lưu Trọng Thiên hắn hay không.

“Vương gia, chẳng phải Thất Thất đang ở đây ư? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Lưu Trọng Thiên cười khổ một tiếng “Sáng sớm có thánh chỉ đến, đối với nàng, hắn là chuyện tốt mới phải!”

“Chuyện tốt?” Thất Thất có chút kỳ quái, với mình ư, liệu có chuyện tốt gì chứ?

“Đúng vậy, Hoàng thượng hạ chỉ, tấn phong nàng là Nhị phẩm hộ quốc nữ tướng quân, còn ban cho phủ tướng quân, sau này nàng có thể không cần ở chỗ bổn vương nữa.”

“Vương gia, có thật không? Ta có phủ đệ ? Nhị phẩm tướng quân gì đó nữa?” Thất Thất chớp chớp mắt, ngạc nhiên nhìn Lưu Trọng Thiên, chẳng lẽ những lời hắn nói đều là thật, Đại Hán thiên tử thật hào phóng, giấc mộng đẹp có căn nhà thật lớn, xem ra đã thực hiện được rồi, sau này có thể oai phong giống như Lưu Trọng Thiên vậy, xem hắn làm thế nào khi dễ Thất Thất.

Lưu Trọng Thiên nắm tay Thất Thất, đột nhiên gia tăng lực bàn tay, Thất Thất đau đớn, vội vàng hất tay “Này, Lưu Trọng Thiên, đau tay ta.”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên thấy đôi tay Thất Thất đỏ bừng, tuy rằng lực bàn tay nới lỏng, vẫn không nhịn được kéo cô ngã lên giường.

“Nàng hy vọng có phủ đệ riêng, rời xa bổn vương sao? Nét hân hoan đã hiện hết ra bên ngoài rồi, chí ít cũng nên che đi mới phải!”

“Vốn nên vui mừng ư? Ở đây, chàng luôn luôn khi dễ ta!”

“Khi dễ nàng?” Tâm tình Lưu Trọng Thiên có phần kích động, đột nhiên thấy tức ngực, sắc mặt trở nên khó coi. Thất Thất khẩn trương nhìn hắn, đưa tay vỗ sống lưng cho hắn “Chàng không sao chứ?”

“Tại sao một mực muốn như vậy?” Lưu Trọng Thiên túm lấy tay cô đặt lên trước ngực mình “Tước hiệu tướng quân kia cùng phủ đệ đối với nàng mà nói quan trọng tới vậy sao?”

“Cũng không phải…” Thất Thất cúi đầu xuống “Ngay cả khi trời sập, nếu chàng không thích, ta sẽ từ bỏ, tướng quân cũng không làm!”

“Đâu cần để ý xem bổn vương thích hay không thích! Nàng có phủ đệ, tướng quân cũng muốn làm, chỉ là…” Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt ve hai bên má Thất Thất, không nhịn được áp môi lại gần, thân mật phủ bên tai Thất Thất “Đừng vào phủ đệ tướng quân, hãy ở đây với bổn vương!”

“Còn phải xem tâm tình ta thế nào…”, Khuôn mặt Uy Thất Thất thanh cao, cô cũng không muốn đáp ứng Lưu Trọng Thiên dễ dàng, ngộ nhỡ một ngày nào đó lại múa kiếm chém bay đầu, chẳng phải sẽ mất mạng.

Lưu Trọng Thiên bực tức ôm Thất Thất vào trong lòng, thuận đà đặt một nụ hôn, Vương gia bá đạo này, không vui liền lấy Thất Thất trút giận, luyện kiếm bị nội thương, vẫn còn sức lực như thế, Thất Thất mau chóng bị giam cầm trong lòng Tam vương gia, không thể động đậy, bị hắn khóa môi, không sao nói nên lời.

https://thuviensach.vn

“Vương gia…” Vân Nhi đột nhiên xông vào, trông thấy hai người đang thân mật, liền sững sờ tại chỗ, có chút hoảng hốt lúng túng lại có chút đau khổ và ghen tị, gương mặt nhỏ nhắn càng lúc càng trắng bệch, tiến không được, lùi không xong.

Lưu Trọng Thiên giương mắt nhìn Vân Nhi, từ khi nào thì nàng trở nên lỗ mãng như thế, đôi môi Lưu Trọng Thiên không muốn rời khỏi người Uy Thất Thất, ngón tay khẽ chạm qua hai bên má cô, cười giỡn, bật dậy xuống giường, bước tới trước thư án, ngồi xuống.

Vân Nhi khiếp đảm nhìn Lưu Trọng Thiên “Vương gia, Vân Nhi chỉ là có chút lo lắng, cho nên mới lỗ mãng, mong Vương gia thứ tội!” Lưu Trọng Thiên khoát khoát tay, khẽ ho khan.

“Gọi quản gia Lưu Toàn tới đây!”

Ánh mắt Ninh Vân Nhi mang theo sự oán hận quét về phía Uy Thất Thất, nữ nhân này thật tốt số a, Vương gia gần như không rời xa cô ta.

Thất Thất cũng đúng lúc nhìn về phía nàng, hai nữ nhân đối diện với nhau, Thất Thất phát hiện sự thù địch trong mắt Vân Nhi, lập tức cảnh giác, cô không hề tỏ ra yếu thế liền nhìn thẳng, cũng không lảng tránh ánh mắt ghen tị kia, lẽ nào cô nhìn tôi, tôi không thể nhìn cô sao? Ninh Vân Nhi bị nhìn như thế có chút không được tự nhiên, bối rối lui ra ngoài.

Tâm trạng Uy Thất Thất lúc này khác rất nhiều so với lúc cô mới vào phủ Vương gia, thiện cảm đối với Vương gia cổ đại này ngày một lớn hơn, đối với sự bá đạo lộng quyền của hắn, hay những cử chỉ dịu dàng như nước, tràn đầy chờ mong, lại hơi kháng cự. Với Ninh Vân Nhi, ban đầu chỉ mong sao nàng theo Vương gia, lúc này đây lại căm tức việc nàng nhìn trộm Vương gia.

Tam vương gia sẽ không thực sự thu nạp Ninh Vân Nhi chứ, chẳng phải Vương gia Đại Hán người nào người nấy đều tam thê tứ thiếp, Uy

https://thuviensach.vn

Thất Thất suy xét tâm trạng mình, nếu Vương gia thật sự muốn Ninh Vân Nhi , cả đời này cô sẽ không trở về vương phủ, không gặp lại hắn.

Lưu Toàn tiến vào "Vương gia cho gọi lão nô!"

"Đi mời thợ may và thợ làm đẹp tốt nhất Trường An đến đây!" Lưu Trọng Thiên dặn dò.

"Vâng!" Lưu Toàn lui ra ngoài.

Thất Thất kỳ quặc ngước nhìn Lưu Trọng Thiên "Gọi thợ may và thợ làm đẹp để làm gì? Chàng muốn may y phục sao?"

"Là cho nàng đó!" Lưu Trọng Thiên cảm thấy đã khá hơn nhiều, hít một hơi thật sâu "Ngày mai ở ngự hoa viên hoàng cung, Hoàng thượng sẽ tổ chức tiệc khánh công, nàng đó xấu phi sẽ được dịp diện kiến mọi người!"

Vào hoàng cung, Thất Thất mở to mắt nhìn, vội vã khoát tay "Ta không đi! Làm không tốt sẽ đắc tội với tên Hoàng thượng biến thái kia, ta vẫn muốn sống, chàng tha cho ta đi!"

"Đại Hán thiên tử muốn tháo khăn che mặt của phi tử bổn vương, không cần lao tâm khổ tứ như thế, ngày mai bổn vương sẽ mang nàng theo, để đám đại thần nhiều chuyện kia nhìn cho rõ, có phải Lưu Trọng Thiên ta cưới nữ nhân xấu nhất thiên hạ không." Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nói.

"Nhưng mà" Thất Thất sờ sờ mặt, có chút phiền não "Ta không biến trở lại được, loại cổ độc đó đã được giải rồi!"

"Tại sao phải biến trở lại?" Lưu Trọng Thiên đứng lên, hai tay chắp sau lưng, khí thế phấn khởi nói "Bổn vương muốn xem xem, ai làm gì được bổn vương, hôn sự là do Hoàng thượng ban, có thánh chỉ ở đây, Vương phi xinh đẹp như thế, Hoàng thượng nếu đã muốn nhìn, vậy thì cứ tự nhiên!"

https://thuviensach.vn

“Ngày mai? Ta không đi đâu, chàng tưởng là xem khỉ trong vườn bách thú chắc?” Thất Thất tức giận bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, lôi kéo cánh tay hắn “Vương gia, có thể không đi được không a!”

“Đi, có bổn vương đi cùng nàng, nàng sợ gì chứ?”

“Không phải sợ, mà là không thích, không thoải mái!”

“Ngày mai nàng không chỉ là một Vương phi, không cần căng thẳng! Nàng sẽ là mỹ nhân mê người xinh đẹp nhất.” Lưu Trọng Thiên nhìn về phía Uy Thất Thất diễm lệ, không biết ngày mai ở ngự hoa viên sẽ diễn ra cảnh tượng gì, khi người trong thiên hạ biết được Vương phi của Tam vương gia hóa ra là một mỹ nhân, sẽ có không ít người sinh lòng đố kỵ, ghen tị với phúc phận của Lưu Trọng Thiên.

Một lát sau, quản gia chạy vào báo “Vương gia, thợ may đến rồi, nhưng thợ làm đẹp tốt nhất Trường An là bà chủ quán Thất Sắc Giai Nhân, vang danh gần xa nhưng hành tung lại rất bí ẩn, lão nô đi mời nhiều lần cũng không đến a.”

“Lớn mật, chẳng lẽ ngay cả bổn vương mời mà bà ta cũng không đến sao? Thật tự cao tự đại!” Lưu Trọng Thiên hung hăng đập bàn, bỗng phát hỏa, hay cho tên điêu dân, ngay cả Vương gia mời cũng dám khước từ.

Uy Thất Thất lập tức né tránh ánh mắt căm tức của Lưu Trọng Thiên, Thất Sắc Giai Nhân, quản gia thật là, sao lại tìm đến Thất Sắc Giai Nhân, may mà bình thường cô hay dặn dò kỹ lưỡng, Tiểu Đào và các nàng vẫn luôn kín mồm kín miệng. Thất Sắc Giai Nhân là con át chủ bài của Uy Thất Thất, là lối thoát cuối cùng tự bảo vệ mình của cô ở cổ đại.

“Lão nô đã đi nhiều lần, người quản lý chỗ đó đều nói bà chủ không có nhà, Vương gia, có phải đi mời nữa không ạ?”

https://thuviensach.vn

Thất Thất vội vã cướp lời “Khỏi cần, có lẽ đi vắng thật, Vương gia, tay nghề trang điểm của ta cũng rất được, không cần làm phiền bà chủ kia đâu!”

“Chưa từng có ai dám xem thường lời mời của bổn vương như thế, quả là một điêu dân ngạo mạn!”

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Khăn Che Mặt Mê Người (2)

Trong lòng Thất Thất thầm nhủ, Vương gia vô lại, chàng mới là điêu dân đó, tại sao chàng đưa ra lời mời, thì nhất định phải tới, lẽ nào Uy Thất Thất có thuật phân thân sao? Vừa làm Vương phi, vừa làm bà chủ sao?

Vương gia căn dặn quản gia yêu cầu thợ may phải may xong y phục ngày mai cho Thất Thất, nếu Hoàng thượng không tiếc nhiều công sức như vậy muốn xem khăn che mặt kia của Uy Thất Thất, dù gì cũng không thể mang cả đời, nếu muốn nhìn Tam vương phi xinh đẹp tuyệt trần, vậy thì để Hoàng thượng cảm thấy hoàn toàn thất bại, cho hắn nhận thức được cái gọi là tự lấy đá đập vào chân mình.

Uy Thất Thất thừa dịp Lưu Trọng Thiên đang dặn dò quản gia, lén chạy ra ngoài, kéo Tiểu Đào đứng ở cửa, trốn vào phòng mình.

“Sau này nếu ai hỏi thăm bà chủ quán Thất Sắc Giai Nhân, không có dặn dò của ta, đánh chết cũng không được khai là ta đó!”

Tiểu Đào gật gật đầu “Cũng giấu cả Vương gia sao?”

“Đúng, tất cả mọi người, nếu ngươi nói ra, ta sẽ…” Thất Thất khua tay một hồi, dọa Tiểu Đào rụt cổ lại.

https://thuviensach.vn

“Nhưng mà Vương phi, Lục vương gia biết rồi!”

“Tên khốn đó…” Uy Thất Thất vuốt cằm, Tiểu Đào nói rất đúng, tên phong lưu kia quả thực rất xấu xa, dùng mê dược khiến cô hôn mê, còn định vô lễ với cô, thù này nhất định phải báo, Thất Thất siết chặt nắm tay.

“Ta chẳng những muốn cho hắn câm miệng, còn muốn bắt hắn phải trả giá đắt cho những chuyện tốt hắn làm!”

Tiểu Đào cúi thấp đầu xuống, nhỏ giọng nói bái phục người đó, người thật giỏi giang, “Vương phi, Thất Sắc Giai Nhân của chúng ta hiện giờ đã trở thành địa điểm thu hút nhất Trường An, Tiểu Đào cũng là nữ nhân xinh đẹp!”

“Đừng nói dễ nghe thế, giúp ta trông coi Thất Sắc Giai Nhân, nếu để xảy ra chuyện, ta sẽ tìm ngươi đầu tiên!” Thất Thất gõ nhẹ lên trán Tiểu Đào.

“Tại sao lại để nô tỳ trông coi thế? Vương phi!”

“Bởi vì gần đây ta không thể đi được, Vương gia canh chừng ta rất chặt a, nhớ kỹ nguyên tắc của ta, ai đến gây rối cứ đánh cho ta, tuyệt không nương tay!”

“Tiểu Đào nghe rõ rồi!” Tiểu Đào che miệng bật cười, từ sau khi theo Vương phi, mới biết được nữ nhân là thế nào, hóa ra làm nữ nhân cũng có thể oai phong như vậy.

Đêm đến, Uy Thất Thất đương định bước vào phòng mình, thì trông thấy hai bóng người có vẻ giống thái giám vội vã vào phòng Lưu Trọng Thiên, là ai tới lúc này nhỉ?

Tiến vào phòng Lưu Trọng Thiên chẳng phải ai khác, chính là Tiểu Vu Tử, hắn cười ha hả đứng trước mặt Lưu Trọng Thiên, căn dặn tiểu thái

https://thuviensach.vn

giám phía sau bưng một chiếc hộp gấm lên.

“Vương gia, vì tiệc khánh công ngày mai, Hoàng thượng đặc biệt sai thợ may trong cung chuẩn bị y phục cho Vương phi, khi Vương phi đi dự tiệc ngày mai nhất định phải mặc!”

Lưu Trọng Thiên đập mạnh xuống bàn, hoàng huynh dường như có phần nhiệt tình quá mức, ngay cả y phục của Thất Thất cũng chuẩn bị đầy đủ, phớt lờ đi cảm nhận của Lưu Trọng Thiên, dường như đã coi Thất Thất là phi tần trong cung, nhưng Uy Thất Thất là của mình, không phải của hoàng thượng hắn.

Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nhìn Tiểu Vu Tử, bẻ đốt ngón tay kêu răng rắc “Việc nhỏ nhặt này, sao dám phiền Hoàng thượng đích thân can dự, bổn vương đã chuẩn bị đâu vào đấy cả rồi!”

“Đây chính là loại tơ lụa hảo hạng chuyên đặt may cho Hoàng hậu nương nương, màu sắc và kiểu dáng cũng là mẫu Hoàng thượng thích!”

Mẫu Hoàng thượng thích? Lưu Trọng Thiên rốt cuộc không nhịn được nữa, một tay túm lấy cổ áo Tiểu Vu Tử, tay kia thì siết chặt thành nắm đấm, chỉ cần xuất ra một quyền này, Tiểu Vu Tử không chết cũng sẽ liệt nửa người.

Tiểu Vu Tử mặt mày biến sắc, run cầm cập ngước nhìn Lưu Trọng Thiên “Vương gia, Vương gia, tiểu nhân chỉ phụng mệnh truyền khẩu dụ của Hoàng thượng, Hoàng thượng cũng chỉ là yêu quý nhân tài, Vương phi chiến công lẫy lừng, Hoàng thượng vẫn chưa chính thức khen thưởng, nên được ưu đãi!”

Lưu Trọng Thiên căm tức buông tay ra “Đặt sang một bên, lui ra ngoài!”

https://thuviensach.vn

“Tạ ơn vương gia, ngày mai nhất định Vương phi phải mặc đó, Hoàng thượng chờ xem…” Tiểu Vu Tử cười hì hì đi ra ngoài.

Uy Thất Thất thấy Tiểu Vu Tử đi ra, lặng lẽ núp ở một bên, tên Hoàng thượng này, dám xen vào việc của người khác, nàng mặc y phục gì hắn cũng muốn quản sao? Thất Thất nhặt một hòn đá nhỏ, ném về phía đầu Tiểu Vu Tử, sau đó che miệng nén cười, nhanh chóng trốn vào góc tối.

Hòn đá bay thẳng ra phía sau gáy Tiểu Vu Tử, hắn đau đớn che đầu, vội vàng xoay người, phát hiện sau lưng không một bóng người, tiểu thái giám kia kỳ quái nhìn Tiểu Vu Tử, hai người liếc nhìn nhau, sắc mặt không khỏi biến hóa.

“Cửa kia rồi, mau rời khỏi chỗ này!” Tiểu Vu Tử tăng tốc dưới chân, vội vàng chạy về phía sân trước.

Thất Thất thầm cảm thấy tức cười, trong lòng đang dương dương tự đắc, có người ôm lấy cô từ phía sau, Thất Thất nhanh chóng quay đầu lại, nhìn thấy gương mặt Lưu Trọng Thiên mỉm cười, lập tức căng thẳng giải thích “Ta chẳng qua chỉ ném một hòn đá vô cùng nhỏ mà thôi, ai bảo hắn đáng ghét như vậy!”

“Nàng thay bổn vương giáo huấn hắn, Thất Thất…” Mặt Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng cọ xát hai bên má Thất Thất, hai tay thân mật ôm eo thon Thất Thất “Tối nay ở cùng bổn vương được không?”

“Ồ, thân thể chàng hôm nay không khỏe, nên đi nghỉ sớm một chút!”

“Bổn vương không có gì đáng ngại!” ;))

“Cứ nên tĩnh dưỡng vẫn hơn!” Thất Thất giãy thoát khỏi Lưu Trọng Thiên, gắng sức đẩy hắn ra trở về phòng nhanh chóng đóng cửa lại, sau đó bước chậm về phòng mình, tim sắp nhảy ra ngoài đến nơi.

https://thuviensach.vn

Thất Thất về phòng, tim đập loạn nhịp thình thịch, Vương gia đáng ghét này, sao lúc nào cũng trêu đùa cô, hôm nay làm sao vậy nhỉ? Đối với ánh mắt lạnh lùng kia của Vân Nhi, cả việc vừa rồi tim đập liên hồi, thật sự vô phương cứu chữa, Thất Thất ngả mình xuống giường lớn, Uy Thất Thất hiện đại yêu Vương gia cổ đại, thật hoang đường. Thất Thất nằm ngủ một mạch thẳng tới khi trời sáng, mở mắt ngó nhìn, len lén đẩy cửa ra, phát hiện quản gia cầm bộ y phục thợ may vừa làm xong vào phòng Lưu Trọng Thiên, Uy Thất Thất lặng lẽ đi theo tới ngoài cửa.

Đúng rồi, hôm nay còn phải vào hoàng cung, không biết y phục Hoàng thượng đưa tới là kiểu gì, không mặc có bị rơi đầu hay không đây, y phục Vương gia đặt và y phục Hoàng Thượng chọn, dù sao cũng không thể mặc cả 2 bộ được, rõ ràng, Hoàng thượng đang cùng Lưu Trọng Thiên so tài cao thấp, nhưng kẻ không may nhất định là mình.

“Vào đi!” Thanh âm Lưu Trọng Thiên bỗng vang lên.

Bị phát hiện rồi, Uy Thất Thất mất hứng bước vào phòng, làm sao hắn biết mình đứng ở ngoài cửa vậy, lẽ nào ánh mắt hắn có thể nhìn xuyên thấu, quản gia đặt y phục xuống, lui ra ngoài.

Vương gia mở hộp gấm Hoàng thượng đưa tới ra, Uy Thất Thất lập tức nhìn quanh, phát hiện đó là một bộ cẩm bào đỏ tươi vô cùng lộng lẫy, bên cạnh cẩm bào là đồ trang sức ngọc ngà, hai chiếc trâm phượng màu vàng. Xem ra Hoàng thượng có ý trang điểm cho Thất Thất từ đầu đến chân, chẳng trách Vương gia tức giận, nữ nhân của mình để người khác tới chăm lo, tổn thương nghiêm trọng tới lòng tự tôn của Tam vương gia.

Vương gia đóng hộp gấm lại “Nàng thích những thứ này không? Nếu nàng thích thì có thể mặc!” Thanh âm của hắn rất không vui, nếu như Uy Thất Thất không tỉnh táo, đáp là muốn mặc, Tam vương gia nhất định sẽ vặn gãy cổ Thất Thất. 8-X

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất tức giận nhìn Tam vương gia, cố ý đi đến trước y phục Hoàng thượng tặng, cầm y phục ướm lên người "Không tệ, phải chăng mặc vào rồi sẽ giống nương nương trong hoàng cung?"

Lưu Trọng Thiên giật lấy y phục, ném vào trong hộp gấm, mạnh mẽ ôm chầm lấy Thất Thất vào trong lòng, nâng cằm cô lên, căm hận nói:

"Nàng rất muốn làm nương nương sao?"

"Đáng ghét, chỉ nói giỡn vậy thôi, chàng làm gì mà gay gắt thế, mặt của ta a…"

"Không được đùa kiểu đó, nàng biết hôm nay mục đích của Hoàng thượng là gì không?" Lưu Trọng Thiên buông tay ra, thương tiếc ôm cô.

"Chẳng phải mừng chiến công sao? Hay như chàng đã nói, muốn vén khăn che mặt của ta xuống?"

"Hoàng thượng không chỉ muốn xem khuôn mặt Uy Thất Thất, nếu nàng chính là mỹ nhân khiến hắn tương tư, hắn muốn biến nàng thành Hàn Vũ thứ hai…"

Uy Thất Thất lại càng hoảng sợ "Hàn… Vũ quý phi?" :O

"Đúng, mục đích của hắn đã rõ rành rành, thế nhưng, nàng là của bổn vương…" Lưu Trọng Thiên ôm Thất Thất càng chặt hơn "Nếu nàng trở thành Hàn Vũ thứ hai, bổn vương sẽ —— một kiếm giết nàng!"

"Vương gia…" Thất Thất thoáng run run, lời Vương gia nói đã hù dọa cô.

"Bổn vương không thể chịu được, Uy Thất Thất nếu như không thuộc về Lưu Trọng Thiên, thì nhất định phải biến mất khỏi thế giới này."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên chất chứa cuồng nộ, Uy Thất Thất ngây người. Lưu Trọng Thiên là một Vương gia cổ đại, bá đạo, ngang ngược, trong mắt hắn, tôn nghiêm của nam nhân càng quan trọng hơn, đối với nữ nhân đã thuộc về hắn, khiến hắn hàng đêm lưu luyến, một khi thuộc về nam nhân khác, tuyệt đối không thể nào có chuyện đó, hắn thà rằng lựa chọn giết chết cô.

Bất luận là Uy Thất Thất chọn Hoàng thượng hay là Hoàng thượng ép buộc cô ở lại hoàng cung, Uy Thất Thất đều khó thoát khỏi một kiếm chí mạng của Lưu Trọng Thiên, Uy Thất Thất tựa đầu vào trong ngực Lưu Trọng Thiên, nước mắt lã chã tuôn rơi, tại sao cô lại yêu tên Vương gia gàn dở này, yêu một nam nhân hoàn toàn không biết quý trọng cô, lại vì tôn nghiêm của hắn, muốn kết liễu mạng cô. :((

Thất Thất thì thào nói "Nếu Thất Thất bị bắt lưu lại bên người Hoàng thượng, Vương gia cũng muốn giết Thất Thất sao?"

"Có thể! Bổn vương có thể! Bổn vương chỉ cần nghĩ đến việc nàng ở trong vòng tay nam nhân khác, đón nhận sự âu yếm của nam nhân khác, liền không thể chịu đựng nổi, bổn vương… . . . Thà rằng tự tay giết nàng…"

Trong mắt Lưu Trọng Thiên ngập tràn thương cảm, nụ hôn có phần bá đạo, ngón tay xuyên qua y phục Thất Thất, tham lam vuốt ve cơ thể láng mịn của Uy Thất Thất, hắn là Vương gia, trong lòng hắn đều là kiêu hãnh và tôn nghiêm, cả những dục vọng vừa mới dâng lên…

Ninh Vân Nhi vừa học được một khúc nhạc, lòng tràn đầy vui mừng chạy về phía phòng Lưu Trọng Thiên, nàng muốn Vương gia là người đầu tiên thưởng thức điệu nhạc này. Cửa phòng Vương gia đang mở, nàng không chút do dự bước vào trong, lại kinh ngạc phát hiện, Lưu Trọng Thiên đang điên cuồng hôn Uy Thất Thất, đôi tay làm càn trong vạt áo Thất Thất…

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên thoáng nhìn thấy Ninh Vân Nhi, hắn căm tức hét lớn “Ra ngoài!” 8-}

Ninh Vân Nhi mặt mày biến sắc, liên tục lê bước về phía sau, hoảng hốt chạy ra ngoài, nàng không biết chạy về hướng nào, lảo đảo chạy tới đình nghỉ mát trong hoa viên, trước mắt lại hiện lên dáng vẻ phẫn nộ của Lưu Trọng Thiên. Vương gia quở mắng nàng như vậy, hoàn toàn không đếm xỉa tới cảm nhận của nàng, nàng yêu hắn, hắn lại ở trước mặt nàng điên cuồng âu yếm nữ nhân khác.

Uy Thất Thất, nữ nhân đó đã mê hoặc Vương gia, khiến Vương gia hầu như điên dại. Cô ta chẳng những quyến rũ con người Vương gia, mà còn quyến rũ cả trái tim Vương gia, khiến dục vọng trong mắt Vương gia gần như đều dừng trên người nữ nhân kia.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Khăn Che Mặt Mê Người (3)

Đau thương trong lòng khiến Ninh Vân Nhi nghiến chặt răng, nàng nhìn cây đàn trong đình nghỉ mát, bực bội nhấc lên, hung hăng ném xuống phiến đá bên ngoài đình, trừ phi chiếm được trái tim Vương gia, bằng không thà rằng Ninh Vân Nhi không chơi đàn cả đời này nữa.

Lưu Trọng Thiên căm tức đóng cửa phòng lại, chàng bế Uy Thất Thất lên, đẩy ngã xuống giường.

"Vương gia..."

Lòng tự tôn của Thất Thất đã bị đả kích, cô nhận thấy mình ở trong mắt Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, chỉ là một vật phụ thuộc mà thôi, trong lòng Vương gia ngạo mạn rốt cuộc có tình yêu không? Chàng có hiểu được yêu là cần tôn trọng không? Khi chàng muốn thì nhất định phải chiếm được, khi trong lòng tích tụ phiền muộn thì cần phát tiết, đây là cách thức bày tỏ tình yêu của Vương gia sao?

Uy Thất Thất đau đớn không chịu nổi, tuy rằng cô cũng khát khao được Vương gia âu yếm, nhưng điều khiến cô càng thêm thất vọng đó là, Lưu Trọng Thiên là một lãnh chúa, chàng có một trái tim thô lỗ ngạo mạn,

https://thuviensach.vn

có lẽ Uy Thất Thất ở bên cạnh Lưu Trọng Thiên mãi mãi cũng không tìm được tình yêu lý tưởng của cô.

Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng phát tiết trên thân thể mềm mại, y phục Hoàng thượng ban tặng khiến chàng ghen ghét tột độ, chàng không nắm chắc, một bên là Hoàng thượng, một bên là Vương gia, mà đối với Uy Thất Thất, cô là nữ nhân của chàng, chỉ có ôm cô vào trong lòng, vuốt ve thân thể cô mới là chân thật. Chàng đối với nữ nhân này không nắm chắc một chút nào, loại cảm giác này không chỉ bắt nguồn từ phía Hoàng thượng, mà còn ở tư duy cổ quái của Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất lần đầu tiên thực sự đau lòng vì tình yêu, thì ra những việc Vương gia làm đối với cô, cô đều có thể chịu được, hôm nay lại không thể, cô đã yêu nam nhân này mất rồi, khiến cõi lòng cô gần như tan nát.

"Tại sao lại khóc?" Lưu Trọng Thiên căm tức nhìn cô "Chẳng lẽ bắt đầu ghét bỏ bổn vương sao?"

"Đúng, cực ghét chàng!" Thất Thất lớn tiếng đáp lại.

"Cực ghét?" Lưu Trọng Thiên túm lấy bả vai láng mịn của Thất Thất, bực tức gia tăng lực đạo bàn tay.

Uy Thất Thất chóng mặt, đau đớn xen lẫn sầu muộn, khiến cô – nữ thừa kế kiêu hãnh đến từ thế giới tương lai thực sự nếm trải mùi vị tam tòng tứ đức, tình yêu đi đôi với khổ đau.

Lưu Trọng Thiên hoàn toàn đạt được dục vọng, chàng ngước nhìn Uy Thất Thất đã không còn sức giãy dụa, khóe miệng lộ ra một tia căm tức và nụ cười thỏa mãn, chàng xuống giường, đứng trên đất, từ từ mặc y phục vào.

"Ta ra ngoài một lát, hãy thay bằng y phục bổn vương sai người làm cho em." Lưu Trọng Thiên chắp tay sau lưng, do dự một lúc, bước nhanh ra

https://thuviensach.vn

ngoài, con người máu lạnh đó, khiến Uy Thất Thất căm phẫn thất vọng, nghiến răng oán hận.

Lưu Trọng Thiên ra tới ngoài cửa, nhìn hậu viện rộng lớn, thở dài hồi lâu, đối diện với Uy Thất Thất chàng luôn nổi điên, chàng biết mình đã làm tổn thương Thất Thất, nhưng chàng lại không chế ngự được những ghen tị và dục vọng xâm chiếm khắp nơi trong cơ thể.

Lưu Trọng Thiên dặn dò Tiểu Đào đi hầu hạ Vương phi, Tiểu Đào bước vào phòng, nàng e sợ đi đến trước giường, cúi thấp đầu, không dám nhìn Uy Thất Thất trần trụi trên giường "Vương phi, Vương gia dặn nô tỳ, hầu hạ Vương phi thay xiêm y!"

"Đáng ghét..." Uy Thất Thất tóc tai bù xù ngồi dậy "Vì sao chàng phải đối với em như vậy, khốn kiếp, khốn kiếp…"

"Vương phi…" Tiểu Đào càng cúi thấp đầu xuống, bộ dáng Uy Thất Thất như thế hù dọa nàng, trông chẳng khác gì một người điên.

Uy Thất Thất nhanh chóng rời giường, cầm bộ cẩm bào màu đỏ tươi trong hộp gấm lên "Tiểu Đào, tôi muốn mặc bộ này, cả những đồ trang sức và trâm cài đầu kia nữa, đeo hết lên cho tôi, hãy trang điểm thật lộng lẫy, tốt nhất là mê chết tất cả nam nhân."

"Dạ, Vương phi!"

"Đồ tồi, em muốn đấu với chàng, nếu như chàng không thay đổi, em sẽ thay đổi bản thân!" Uy Thất Thất siết chặt góc áo cẩm bào, ánh mắt phức tạp, nhất định phải khiến Tam vương gia hiểu được yêu là thế nào, nếu không thì chàng ta sẽ chẳng biết bản thân mình cần thứ gì, Thất Thất cố nén lòng, cố thoát ra khỏi tình yêu độc đoán dễ gây tổn thương tâm hồn.

"Vương phi, người thật hung dữ!" Tiểu Đào nhìn vẻ mặt tuyệt vọng của Uy Thất Thất, cẩn thận mở bộ cẩm bào đỏ tươi ra, rụt rè bước tới trước

https://thuviensach.vn

mặt Thất Thất, mặc lên người giúp cô.

"Không phải tôi hung dữ, tôi sắp phát điên rồi!"

Lần đầu tiên Uy Thất Thất mặc cẩm bào lộng lẫy tới vậy, mái tóc dài suôn mượt được bới lên, điểm thêm ít món đồ trang sức, cài chiếc trâm vàng lên tóc, khiến mái tóc đen nhánh càng lộ vẻ sáng bóng, khí chất tuyệt mỹ trong khoảnh khắc phô bày hết ra.

Tiểu Đào thoa một lớp phấn mỏng, trang điểm nhẹ nhàng, một vị mỹ nhân sắc nước hương trời xuất hiện trước mặt Tiểu Đào, Tiểu Đào kinh ngạc nhìn Uy Thất Thất, có ai ngờ được Tam Vương phi càng thêm bội phần xinh đẹp!

"Ôi chao, Vương phi, Tiểu Đào không dám nhìn người, Tiểu Đào mặc dù là nữ nhi, cũng đã động lòng với người mất rồi."

Thất Thất đứng lên, nhìn thân váy phía sau dài thướt tha, giắt theo hình con bướm rực rỡ bên hông, đưa tay chạm vào mái tóc cầu kỳ, lẽ nào nữ nhân trong hoàng cung ngày ngày đều phải chải chuốt thế này sao? Chẳng phải sẽ mệt chết à, xem ra làm mỹ nhân cũng đâu có dễ.

Lưu Trọng Thiên men theo con đường nhỏ, đi tới hoa viên, không ngờ lại trông thấy trên phiến đá chỗ đình nghỉ mát có chiếc đàn hỏng, cúi người nhặt lên, chàng ngó nhìn tứ phía, không thấy bóng dáng Ninh Vân Nhi đâu. Trong phủ này, ngoại trừ Ninh Vân Nhi ra, còn ai dám động vào cây đàn trân quý của nàng chứ?

Lưu Trọng Thiên đặt cây đàn lên trên bàn đá, ngồi xuống băng ghế đá, khỏi cần đoán cũng biết Vân Nhi tại sao lại như thế, Vân Nhi đã trưởng thành và đến tuổi kết hôn rồi, chàng vẫn biết nỗi lòng của Vân Nhi. Là một Vương gia, lấy tam thê tứ thiếp, cũng là lẽ thường tình, nhưng Uy Thất Thất ranh ma tinh quái đã lấp đầy trái tim chàng, chẳng còn tâm tư mà nghĩ đến chuyện này.

https://thuviensach.vn

Đã đến lúc nói chuyện hôn sự với Vân Nhi, không thể cưới nàng, cũng không thể làm lỡ việc chung thân đại sự của nàng. Lưu Trọng Thiên đương định đứng dậy, thì Vân Nhi bước vào đình nghỉ mát, ngước nhìn Vương gia, rốt cuộc không kìm chế nổi, nàng chạy như bay tới, nhào vào trong lòng Lưu Trọng Thiên.

"Vương gia, Vân Nhi vẫn luôn chờ đợi người, Vân Nhi không muốn ganh tị, nhưng lại không chịu nổi, người cứ ban cho Vân Nhi được chết đi."

"Vân Nhi, đừng như vậy, bổn vương đã phụ lòng muội, bổn vương đồng ý với muội, nhất định sẽ tìm cho muội một nơi nương tựa tốt!" Lưu Trọng Thiên khẽ vỗ vai nàng.

"Nơi nương tựa?" Ninh Vân Nhi mở to mắt, hoảng sợ nhìn Lưu Trọng Thiên "Nơi nương tựa của Vân Nhi chính là Vương gia, nếu Vương gia không cần Vân Nhi, Vân Nhi cũng tuyệt không rời khỏi vương phủ, còn nếu Vương gia khăng khăng muốn gả Vân Nhi đi, Vân Nhi sẽ chết trước mặt người!"

Lưu Trọng Thiên giật mình, thật không ngờ Ninh Vân Nhi có thể nói ra những lời như vậy, hơn nữa còn đối với chàng tình sâu nghĩa đậm, tạm thời chưa nghĩ ra cách gì, trên mặt Ninh Vân Nhi ngân ngấn nước mắt, khẽ bật khóc.

"Vân Nhi biết... Lúc này trong lòng Vương gia chỉ có Vương phi, Vương phi xinh đẹp như hoa, khiến người ta yêu mến, nhưng chẳng phải các vị Vương gia khác đều tam thê tứ thiếp ư. Vương gia hoàn toàn có thể muốn Vân Nhi, Vân Nhi nhất định sẽ hầu hạ Vương gia chu đáo, khiến Vương gia cảm thấy mỹ mãn, cầu xin Vương gia, hãy tác thành tâm nguyện của Vân Nhi."

"Muội đã biết trong lòng bổn vương chỉ có Vương phi, lẽ nào không sợ bổn vương lạnh nhạt với muội..."

https://thuviensach.vn

"Vân Nhi không sợ, Vân Nhi chỉ muốn có một vị trí nho nhỏ trong lòng Vương gia mà thôi."

"Lúc này trong lòng bổn vương..." Lưu Trọng Thiên không muốn làm tổn thương Vân Nhi, trong lòng chàng lúc này chỉ có mỗi Uy Thất Thất ngang ngược, loại dục vọng chinh phục và yêu đương khiến chàng không thể tự thoát ra được, sao có thể có chỗ cho Vân Nhi.

"Cho dù không có, Vân Nhi cũng muốn ở cùng với Vương gia!"

Ninh Vân Nhi đột nhiên quỳ xuống đất, bi phẫn rút một cây kéo ra, nhắm thẳng về phía cổ họng mình, nét mặt kiên định.

"Vương gia hôm nay, đã làm tổn thương trái tim Vân Nhi, Vân Nhi vốn định ra đi cùng với cây đàn này, nhưng vẫn lưu luyến Vương gia, Vân Nhi lúc này chỉ cần một câu nói của Vương gia..."

Lưu Trọng Thiên không ngờ được Ninh Vân Nhi sẽ kích động như vậy, lại lưu luyến si mê chàng đến nông nỗi này, chàng khẩn trương túm lấy cổ tay Vân Nhi, giật cây kéo xuống.

"Bổn vương, nuôi dưỡng muội bao năm qua, muội há có thể nói chết dễ dàng như vậy."

"Nhưng Vân Nhi sống không bằng chết..." Ninh Vân Nhi suy sụp ngồi trên mặt đất, khóc không thành tiếng.

"Bổn vương nên đối với muội thế nào đây, có thể cả đời này cũng không thật lòng thật dạ với muội, Vân Nhi, đứng lên đi, bổn vương đáp ứng muội, sẽ cho muội một nơi nương tựa như mong đợi." Lưu Trọng Thiên đỡ Ninh Vân Nhi dậy, đối mặt với một nữ tử si tình như thế, Lưu Trọng Thiên có chút không đành lòng, nhẹ nhàng ôm nàng vào trong lòng. Chàng đang lưỡng lự, đối diện với tấm chân tình của Vân Nhi, Lưu Trọng Thiên không

https://thuviensach.vn

thể giả vờ như không thấy được, song nếu như thực sự tiếp nhận rồi, thì phải đối mặt với Uy Thất Thất thế nào đây?

Lưu Trọng Thiên trấn an Ninh Vân Nhi, hy vọng nàng đừng làm chuyện dại dột nữa, Vân Nhi nghe xong câu nói hứa hẹn kia, tựa như có lòng tin, nàng biết, Vương gia sẽ không lạnh lùng như vậy, tam thê tứ thiếp là chuyện sớm hay muộn thôi, nữ nhân kia muốn độc chiếm Vương gia, muốn Vương gia chuyên sủng ư, đừng hòng.

Lưu Trọng Thiên đầy ắp tâm sự bước về phòng mình, về chuyện thu nạp Ninh Vân Nhi, chàng vẫn muốn bàn bạc với Thất Thất một chút, dù sao cô cũng là Vương phi của Lưu Trọng Thiên.

Song khi chàng đẩy cửa phòng ra, gần như bị sốc, xuất hiện trước mặt chàng là một giai nhân tuyệt thế đang mặc cẩm bào đỏ tươi, trên đầu cài trâm phượng và trang sức châu báu ngọc ngà lộng lẫy, đôi môi đỏ mọng, thật thanh cao, thật kiều diễm, thật mê hoặc, là nữ nhân xinh đẹp nhất, quyến rũ nhất mà Lưu Trọng Thiên từng trông thấy.

Bộ cẩm bào và đồ trang sức kia, chẳng phải Lưu Trọng Thiên đã thay cô chọn rồi sao, Uy Thất Thất lại mặc y phục Hoàng thượng ban, vừa khiến chàng say đắm đồng thời cũng nổi trận lôi đình, chàng sải bước tới đó, túm lấy vạt áo Thất Thất.

"Cởi ra!"

"Tại sao phải cởi?" Ánh mắt Thất Thất tràn trề sức sống nhìn Lưu Trọng Thiên, cười quyến rũ, ngón tay khẽ chạm vào hai gò má Lưu Trọng Thiên, điều này khiến Lưu Trọng Thiên bỗng thấy rung động, có chút thất thần.

Tiểu Đào nhận thấy tình hình không ổn, nhanh chóng chạy ra khỏi phòng, đóng cửa lại, núp ở ngoài cửa, khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt vì sợ hãi, bất giác nổi lên lo lắng thay cho Vương phi, tại sao Vương phi nhất

https://thuviensach.vn

định phải đối nghịch với Vương gia chứ? Lần nào cũng chọc giận Vương gia.

Lưu Trọng Thiên lạnh lùng cười, ôm gọn Uy Thất Thất, ngón tay nhanh chóng cởi bỏ vạt áo Thất Thất, chẳng mấy chốc bộ cẩm bào rơi xuống đất, căm tức tháo mấy món trang sức trên đầu cô xuống, không lâu sau, trên người Uy Thất Thất chẳng còn một vật phẩm trang sức nào của Hoàng thượng.

"Mặc y phục của bổn vương!" Bạn đang xem truyện được sao chép tại: TruyenFull.vn chấm c.o.m

"Lưu Trọng Thiên!" Thất Thất lao đi như chớp, nhảy ra khỏi lòng Lưu Trọng Thiên, nhanh chóng tháo bội kiếm trên tường xuống, cô vung kiếm khua múa loạn xạ, khiến động tác của Lưu Trọng Thiên trở nên luống cuống.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Khăn Che Mặt Mê Người (4)

Thanh kiếm lóe sáng, mang theo cả sự tủi nhục và phẫn nộ của Uy Thất Thất, Lưu Trọng Thiên tránh sang bên trái, không dám tùy tiện ra tay tấn công Thất Thất, sợ cô khua kiếm lung tung sẽ gây thương tích cho mình. Thế nhưng Thất Thất đang trong cơn thịnh nộ đâu còn để ý tới điều gì khác, mũi kiếm không chút lưu tình nào xẹt qua cánh tay Lưu Trọng Thiên, lập tức xuất hiện một vết máu, trong chớp mắt máu tươi nhỏ xuống, từng giọt từng giọt, chói mắt lạ thường.

Uy Thất Thất nhìn thấy máu tươi, liền kinh hãi, người cũng tỉnh táo hơn rất nhiều, tốc độ cũng chậm lại, thân thể bắt đầu run rẩy, Lưu Trọng Thiên thừa cơ đoạt lấy bội kiếm, túm lấy cổ tay Thất Thất.

"Em muốn giết bổn vương hay sao!"

"Đúng, em muốn giết chàng, tên Vương gia bạo chúa luôn coi thường cảm nhận của người khác!"

"Bạo chúa? Em còn điều gì bất mãn nữa, bổn vương đã vì em mà nhượng bộ không ít lần, thậm chí chỉ sủng ái một mình em, bổn vương là Vương gia, không phải bách tính lê dân, không cho phép em xấc xược vô lễ như vậy."

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên có chút giận dữ, tại sao Uy Thất Thất không chịu ngoan ngoãn, đây đã là lần thứ hai cô giơ kiếm chỉ về phía mình thậm chí còn khiến cánh tay chàng bị thương.

"Em không cần sự sủng ái của chàng, chàng là đồ vô sỉ!"

"Không cần, vô sỉ, Uy Thất Thất, bổn vương phải giáo huấn em lại mới được, để em biết được phu cương là thế nào, bổn vương muốn thu nạp Ninh Vân Nhi, để em nếm mùi vị thất sủng là thế nào."

Lưu Trọng Thiên tức giận nhìn Uy Thất Thất, rốt cuộc đã hạ quyết tâm rồi, chàng là Vương gia, không thể để nữ nhân này khống chế vận mệnh của chàng, vì nữ nhân này, Lưu Trọng Thiên cảm thấy mình sắp điên mất rồi.

"Chàng nói gì?" Những buồn bực trong lòng Thất Thất đều tan biến, cô sững sờ nhìn Lưu Trọng Thiên, sắc mặt trắng bệch, cô cho rằng mình đã nghe lầm, nạp Ninh Vân Nhi...

"Nạp thiếp!" Lưu Trọng Thiên buông cổ tay cô ra, treo bội kiếm lên trên tường, cánh tay đau buốt khiến chàng càng thêm phẫn nộ, chàng nhẹ nhàng vén ống tay áo lên, chẳng ngờ đó là một vết cắt rất sâu, đây mà là nữ nhân sao? Rõ ràng muốn giết phu quân mình. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

Lưu Trọng Thiên bực bội ngẩng đầu liếc nhìn Uy Thất Thất "Thật là một điêu phụ!"

Sau đó chàng bước tới trước thư án, lấy thuốc chữa thương ở trong rương ra, nhẹ nhàng bôi lên vết thương, băng bó gặp đôi chút khó khăn.

Uy Thất Thất ủ dột ngồi trên giường, Đại Hán chết tiệt, bùa chú chết tiệt, Uy Thất Thất vốn có vô số vệ tinh vây quanh giờ đây phải chung chồng với nữ nhân khác, đối với Uy Thất Thất mà nói, đó là sự phản bội,

https://thuviensach.vn

đối với Lưu Trọng Thiên mà nói, chẳng qua là có thêm một nữ nhân mà thôi, lời nói của chàng đã làm tổn thương trái tim Uy Thất Thất.

Nam nhân như vậy, Thất Thất sẽ không cần, Uy Thất Thất lạnh lùng đi tới cửa, gọi Tiểu Đào vào, cầm lấy bộ y phục mà Lưu Trọng Thiên hy vọng cô mặc, thoáng chốc ngây người nhìn, đó là một chiếc váy bằng lụa màu trắng sữa tao nhã, Tiểu Đào lặng lẽ hầu hạ Thất Thất mặc y phục lên người, thắt thêm dải ruy-băng màu ngọc bích ở bên hông.

"Không cần chải tóc cầu kỳ đâu, ở phía sau cột thêm dây ruy-băng là được rồi!"

"Vâng, Vương phi!"

Lưu Trọng Thiên băng vết thương xong, ngẩng đầu lên, thần trí mụ mị đi nhiều so với ban nãy, Uy Thất Thất trước mặt, yêu kiều thanh cao, trong sáng diễm lệ, như Lăng Ba tiên tử trong truyền thuyết, khiến người ta ngưỡng mộ, siêu phàm thoát tục.

Cổ áo viền màu xanh nhạt, bờ vai gầy guộc, eo thon mảnh dẻ, đuôi váy phía sau rất dài, ngước nhìn lên phía đầu, không đeo món trang sức nào, mái tóc dài chải tự nhiên, ở phía sau cột một dây ruy-băng màu trắng sữa, có cảm giác mê hoặc vô tận.

Thế nhưng... Lưu Trọng Thiên đã không còn nhìn thấy sự vui vẻ và nghịch ngợm trong đôi mắt Thất Thất, thay vào đó là sắc mặt u uẩn và cô đơn khôn cùng, liền bất giác giật mình.

Lưu Trọng Thiên thay chiếc áo dài, đi tới trước người Thất Thất, chàng vừa vươn tay ra, Thất Thất liền né tránh rất nhanh. Điều này khiến Lưu Trọng Thiên hết sức khó chịu, chàng căm tức kéo Uy Thất Thất lại, giằng co một lúc, hai người bốn mắt nhìn nhau, trong mắt Thất Thất tràn đầy khinh miệt, ánh mắt đó khiến Lưu Trọng Thiên rất đỗi chán chường, tại sao lại có nữ nhân khó thuần phục tới thế.

https://thuviensach.vn

"Tiến cung!" Lưu Trọng Thiên dời tầm mắt đi, phẫn nộ kéo Uy Thất Thất đi ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên kéo Uy Thất Thất tới trước cửa chính vương phủ, cỗ kiệu vào hoàng cung đã chuẩn bị xong, Thất Thất rất không tình nguyện phất ống tay áo. Tại sao Uy Thất Thất nhất định phải nghe lời chàng ta, chẳng phải chàng ta muốn nạp thiếp ư? Chẳng phải nói thê không bằng thiếp sao? Cứ gọi thiếp của chàng ta Ninh Vân Nhi vào cung thay cô là được rồi.

Lưu Trọng Thiên gắng sức đẩy Uy Thất Thất không hợp tác vào kiệu, bởi vì cánh tay dùng lực quá sức, vết thương vừa mới băng bó đã lại rách toạc, máu thấm ra áo, cơn đau âm ỷ phát tác, chàng nổi nóng nhìn Uy Thất Thất.

"Em khiến bổn vương thật sự không còn gì để nói!" Dứt lời xoay người quay trở về, bất luận thế nào cũng không thể để người ta nhìn ra việc chàng bị thương, là do Vương phi của chàng gây nên.

Dưới sự trợ giúp của quản gia, rốt cuộc cũng băng xong vết thương, thay bộ y phục mới, Lưu Trọng Thiên lúc này ra khỏi vương phủ, cưỡi trên lưng ngựa bắt đầu xuất phát, Lưu Trọng Thiên thở dài, có phần hối hận ban nãy đã nhắc tới chuyện nạp thiếp với Thất Thất, ánh mắt khinh miệt, buồn bã của Thất Thất khi đó cứ quẩn quanh trong đầu chàng, có lẽ chàng nên lựa thời điểm thích hợp giải thích cho rõ ràng.

Lưu Trọng Thiên nhớ tới lời Uy Thất Thất từng nói trước đây.

"Em chỉ cần nam nhân một lòng một dạ với em, cả đời chỉ yêu mỗi em, nữ nhân bên người cũng chỉ có một mình em."

Lưu Trọng Thiên cảm thấy vô cùng áy náy, phiền não không chịu nổi, phải chăng lúc này Thất Thất đang đau lòng tuyệt vọng, có khi ngồi khóc trong kiệu. Chàng kêu dừng kiệu, phi từ trên yên ngựa xuống, trong lòng

https://thuviensach.vn

chàng khó kìm nén loại ý nghĩ phức tạp này, vì vậy rảo bước đi tới trước cỗ kiệu, nhẹ nhàng vén rèm kiệu lên, lập tức sợ ngây người...

Nữ nhân trong kiệu không phải là Uy Thất Thất, mà là một tỳ nữ bị trói chân tay, không thấy Uy Thất Thất đâu, Lưu Trọng Thiên xiết đỗi ngạc nhiên, túm lấy kiệu phu hỏi "Vương phi đâu?"

"Không biết, vừa rồi Vương phi bảo bọn nô tài hãy tránh đi chốc lát, bọn nô tài liền..."

"Khốn kiếp, cẩu nô tài!" Lưu Trọng Thiên đẩy kiệu phu ra, phi thân nhảy lên lưng ngựa "Lập tức quay trở về vương phủ, mang Vương phi tiến hoàng cung cho bổn vương!"

Chàng nói xong, kéo mạnh dây cương, ngựa hí dài một tiếng, lao nhanh đi như tên bắn.

Lưu Trọng Thiên tới trước phủ đệ liền xuống ngựa, bước nhanh vào trong, Uy Thất Thất sẽ không rời khỏi vương phủ chứ, chàng có chút lo lắng, nữ nhân này chuyện gì cũng có thể làm được, lẽ nào là bởi vì chuyện nạp thiếp sao? Tại sao lại có nữ nhân lòng dạ hẹp hòi như vậy chứ, không cho phép phu quân nạp thiếp.

Lưu Trọng Thiên không thôi lo lắng, chân bước cũng mau hơn, chàng nhanh chóng đi tới hậu viện, tìm khắp cả hai căn phòng, chẳng thấy bóng dáng Uy Thất Thất đâu, trong lòng không khỏi nổi lên căng thẳng, Uy Thất Thất, ngàn vạn lần đừng rời khỏi vương phủ thật đó.

"Tiểu Đào!" Lưu Trọng Thiên lớn tiếng gọi, nha hoàn Tiểu Đào vội vã chạy tới, cúi thấp đầu xuống.

"Vương gia..."

"Vương phi đâu? Có thấy Uy Thất Thất không?"

https://thuviensach.vn

"Vương gia, ở đằng kia kìa..." Tiểu Đào vươn tay chỉ về phía mái nhà, Lưu Trọng Thiên nhìn theo, liền á khẩu không thốt nên lời. Có lẽ trong thiên hạ Đại Hán, chỉ có nữ nhân như Tam vương phi mới có thể làm ra chuyện thế này, tự nhiên leo lên nóc nhà.

Uy Thất Thất ngồi trên mái ngói, trong tay cầm một chén rượu, mặt tươi cười nhìn Lưu Trọng Thiên, bộ váy màu trắng sữa tung bay trong gió, mái tóc dài phất phơ, tựa như một đóa hoa sen giữa mây trời.

"Làm thế nào mà nàng ấy leo lên đó được?" Lưu Trọng Thiên cau mày, ngẩng đầu nhìn Uy Thất Thất.

"Nô tỳ cũng không biết, khi phát hiện ra, thì Vương phi đã ở trên đó rồi, hơn nữa Vương phi uống rượu không ngừng!"

"Uống rượu?" Lưu Trọng Thiên cảm giác ong ong trong đầu, vào lúc này, nàng còn có tâm tình uống rượu? Lưu Trọng Thiên phi thân vọt lên nóc nhà.

Ánh mắt Uy Thất Thất say rượu lờ đờ ngước nhìn Lưu Trọng Thiên, chỉ vào chén rượu trong tay "Vương gia, rượu này… Uống ngon hơn nhiều so với rượu trong quân doanh."

Lưu Trọng Thiên đoạt được chén rượu trong tay Thất Thất, bực tức ném xuống dưới, sau đó nắm cổ tay cô "Em sao thế? Say tới mức này, có biết hôm nay phải đi dự tiệc trong cung hay không?"

"Em không đi!" Thất Thất hất tay, nhưng không thể giằng cổ tay ra được, liền nói với vẻ say mèm "Chẳng phải chàng muốn nạp thiếp sao? Hãy gọi thiếp của chàng đi thay em... Huống hồ tên Hoàng thượng kia là của các người, không phải của Uy Thất Thất em."

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên lại thấy được ưu sầu trong mắt Uy Thất Thất, trong lòng không yên, cho dù chàng có nạp thiếp cũng không thể

https://thuviensach.vn

chia tách tình yêu của chàng ra thành từng phần từng mảnh, chàng là Vương gia, tại sao Uy Thất Thất cứ từng bước dồn ép như vậy chứ?

Lưu Trọng Thiên buông cổ tay Thất Thất ra, có chút bất lực khi đối mặt với Uy Thất Thất, cô cười quyến rũ, bước đi loạng choạng về phía trước. Uy Thất Thất say rượu gần như quên mất mình đang ở chỗ nào, chân bước hụt, mắt thấy sắp ngã đến nơi, Lưu Trọng Thiên hoảng hốt vội vàng giữ được eo cô, thương tiếc ôm cô vào trong lòng, phi thân nhảy xuống nóc nhà.

Tiểu Đào khiếp sợ nhìn Vương phi hai gò má ửng hồng "Vương gia, nô tỳ cũng mới phát hiện Vương phi chạy lên trên đó, nô tỳ cũng không biết phải làm sao bây giờ?"

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất trong lòng đã say bí tỉ, không biết làm sao cho phải, Hoàng thượng và quần thần đều đương đợi trong hoàng cung, Uy Thất Thất say thế này, nếu vào ngự hoa viên, chẳng phải sẽ gây bát nháo, làm trò cười ư.

"Ha ha..." Thất Thất che mặt khẽ bật cười "Vương gia... Nhìn chàng kìa... Không vui à, sao vậy chứ? Thất Thất thích nhìn bộ dáng Vương gia vui vẻ cơ..." Dứt lời hai tay choàng qua cổ Lưu Trọng Thiên, tiếp tục mỉm cười.

"Mau làm canh giã rượu!" Lưu Trọng Thiên nhẫn nại chịu đựng Uy Thất Thất, hướng về phía Tiểu Đào quát.

Tiểu Đào vội vàng đi nấu canh giã rượu, Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ bế Thất Thất trở về phòng, hôm nay bất luận thế nào, Uy Thất Thất cũng phải xuất hiện, cho dù say khướt thế này cũng khó mà trốn được, chắc lúc này yến hội đã bắt đầu rồi.

Gần như cả ngày nay Đại Hán thiên tử ở trong trạng thái hồn bay đâu mất, y có chút lo âu bất an, hôm nay tổ chức tiệc khánh công này, hoàn toàn

https://thuviensach.vn

là vì Vương phi Uy Thất Thất của Lưu Trọng Thiên, phong tước quan, ban tặng phủ đệ, giả sử Uy Thất Thất là xấu nữ, thế chẳng phải mình mất công toi, còn nếu như Uy Thất Thất đúng là mỹ nhân kia, người được mình ban hôn, đã thuộc về Lưu Trọng Thiên mất rồi, chẳng phải khiến y tương tư thêm bội phần?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Nghi Ngờ: Ban Hôn Xấu Nữ

Tiểu Vu Tử lặng lẽ tiến lại gần "Nô tài tới phủ đệ của Vương gia nhưng vẫn chưa trông thấy Tam vương phi, Lưu Trọng Thiên này nhất định có vấn đề, Vương phi có khả năng chính là mỹ nhân mà Hoàng thượng đã gặp!"

"Dựa vào đâu?"

"Lúc tới truyền thánh chỉ, Lưu Trọng Thiên thiếu chút nữa đã đánh Tiểu Vu Tử, tối hôm qua khi tới đưa hộp gấm, sắc mặt Lưu Trọng Thiên hết sức khó coi, đoán là không thoải mái trong lòng."

"Thật ư?" Hoàng thượng phá lên cười, tinh thần phấn chấn hẳn lên "Bãi giá ngự hoa viên!"

"Hoàng thượng bãi giá ngự hoa viên!"

Hoàng thượng gọi Tiểu Vu Tử đến trước mặt mình, mặt tươi cười nói "Bảo Hàn Vũ quý phi đến ngự hoa viên cùng trẫm!"

"Vâng, Hoàng thượng!" Tiểu Vu Tử dường như hiểu ra điều gì đó, bí hiểm lui ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Trong ngự hoa viên giăng đèn kết hoa, rất náo nhiệt, thánh giá của Hoàng thượng đặt ở giữa đình Long Phượng, phía dưới là chỗ ngồi của các vị đại trọng thần. Để tiện cho việc quan sát Vương phi của Lưu Trọng Thiên, Hoàng thượng cố ý xếp chỗ của Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất cạnh mình, như vậy có thể ngắm nhìn mỹ nhân ở cự ly gần.

Hoàng thượng thầm đoán trong lòng, hôm nay có đông đủ các vị trọng thần như vậy, Tam đệ Lưu Trọng Thiên sẽ không để Uy Thất Thất đeo khăn che mặt tới ngự hoa viên chứ, hẳn là không rồi, Hoàng thượng biết rõ Tam vương gia không phải dạng người không hiểu lễ nghĩa, mang khăn che mặt chính là đại bất kính đối với hoàng triều Đại Hán.

Lục vương gia Lưu Huyền Cát ngồi ở phía dưới, đang trò chuyện với Tứ vương gia, hắn vẫn khôi ngô tuấn tú như xưa, bề ngoài nho nhã phong lưu. Có lẽ trong đám người ngồi đây, chỉ có Lưu Huyền Cát biết rõ nhất nhân vật chính của tiệc khánh công ngày hôm nay, hộ quốc tướng quân Uy Thất Thất mê người tới cỡ nào, chỉ tiếc lần trước chưa thực hiện được, bằng không hắn sẽ càng nắm rõ hơn nữ nhân kia ở trên giường có giống như dung mạo xuất chúng của nàng hay không. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

Lần trước cho Uy Thất Thất hít mê dược, ắt hẳn Tam vương huynh mệt lử rồi, đó chính là loại mê dược mạnh nhất Đại Hán này, Lưu Huyền Cát càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng ngứa ngáy, mỹ nhân, quả là một đại mỹ nhân, đáng tiếc, cơ hội của hắn càng ngày càng xa vời, Lưu Trọng Thiên cũng không phải người dễ chọc, vương huynh không tìm hắn tính sổ, là đã may mắn lắm rồi.

Các vị trọng thần đều đã đến, Hoàng thượng đợi cũng khá lâu rồi, sao nhân vật chính hôm nay Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất lại chậm chạp chưa thấy bóng dáng đâu?

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng có phần đứng ngồi không yên, lẽ nào Lưu Trọng Thiên muốn kháng chỉ thật sao? Bao nhiêu triều thần tề tựu nơi đây, chàng ta không sợ Hoàng thượng khép tội chàng ta coi thường triều đình, đại bất kính với Hoàng thượng sao? Đang lo nghĩ, cuối cùng người muốn gặp cũng xuất hiện.

"Tam vương gia, Vương phi đến!" Thái giám chạy tới bẩm báo.

"Đến rồi?" Hoàng thượng thiếu chút nữa đứng bật dậy, Tiểu Vu Tử vội kéo y lại, nhắc nhở y, Hoàng thượng lúc này mới nhớ ra, còn có vô số triều thần đang ở trong ngự hoa viên.

Từ xa đã thấy Lưu Trọng Thiên dẫn theo một nữ tử vận bộ y phục màu trắng sữa thướt tha bước vào ngự hoa viên, Hoàng thượng bất giác nhíu mày, sao lại không mặc bộ cẩm bào mà Hoàng thượng đã lệnh cho Tiểu Vu Tử mang tới? Nhất định là Lưu Trọng Thiên, dám ngầm kháng lệnh, Hoàng thượng lúc này chẳng còn lòng dạ nào mà căm tức Lưu Trọng Thiên, tất cả tâm tư cũng như ánh mắt đều đặt ở trên người nữ nhân đứng bên cạnh Lưu Trọng Thiên.

Từ từ tiến lại gần, Hoàng thượng ngây người, đó thực sự là một mỹ nhân, duyên dáng yểu điệu, y phục và kiểu tóc hoàn hảo làm tôn lên vẻ thanh cao thoát tục của nàng, tựa như mỹ nhân trong tranh, tiên nữ trên thiên đình. Nàng chính là thiếu nữ áo lam y gặp trong ngự hoa viên, chỉ là giờ phút này nàng càng khiến người ta yêu mến nhiều hơn.

Hai má mỹ nhân đỏ bừng, rõ ràng hơi ngà ngà say, càng thêm quyến rũ mê người, không riêng gì Hoàng thượng, ngay cả các vị đại thần triều đình ngồi ngay ngắn hai bên cũng thốt lên vẻ kinh ngạc, đây là "Xấu phi" của Lưu Trọng Thiên sao? Chẳng lẽ bị hoa mắt, nữ nhân này xấu ở điểm nào chứ?

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất cảm thấy đám người trước mặt đương thất thần, Lưu Trọng Thiên đưa tay nâng cô dậy, cô cảm giác mình giống như một linh hồn, tùy ý bước theo Lưu Trọng Thiên, mãi đến khi cô được đỡ ngồi xuống, mới ngơ ngác nhìn xung quanh, cô trông thấy Lưu Huyền Cát, sao cái tên chết giẫm đó cũng ở đây vậy.

Còn cả đám người ăn mặc kỳ lạ kia nữa, cứ nhìn mình chằm chằm không dời mắt, Thất Thất đưa tay sờ lướt qua trán, không lẽ là... Với tình trạng này mà Lưu Trọng Thiên còn dắt cô vào hoàng cung, lẽ nào không sợ Thất Thất gây họa cho chàng sao?

Ánh mắt Đại Hán thiên tử chăm chú nhìn mỹ nhân áo trắng, lúc này trên trán Lưu Trọng Thiên lấm tấm mồ hôi, tửu lượng của Uy Thất Thất quá kém tuy rằng canh giã rượu cũng đã có đôi chút tác dụng, nhưng vẫn còn say như trước, không biết có bao nhiêu người thất hồn lạc phách bởi vẻ yêu kiều diễm lệ của cô đây?

Đây chính là Thất tướng quân trong truyền thuyết ư, hóa ra là một giai nhân đoan trang thanh tú!

"Chẳng phải nói... Lẽ nào Tam vương gia đùa bỡn với mọi người ư? Quả thực cách biệt một trời một vực so với trong truyền thuyết đó!"

"Ai gặp Thất Tướng quân cũng đều nói xấu mà, sao lại..."

"..."

Trì lão tướng quân ngồi ở phía dưới gần như không tài nào hiểu nổi, đây sao có thể là Uy Thất Thất chứ, rõ ràng là một nữ nhân khác, không lẽ Vương gia đã đánh tráo Uy Thất Thất.

Khi ông phát hiện ánh mắt sắc bén của Hoàng thượng phóng về phía mình, lập tức toát mồ hôi lạnh, không đúng nha? Đây nhất định không phải

https://thuviensach.vn

là Uy Thất Thất, cho dù Hoàng thượng chém đầu ông, ông cũng không rõ đã xảy ra chuyện gì.

Ngô Trung Nghĩa thì tựa như ngồi trên đống lửa, ống tay áo không ngừng lau mồ hôi, sợ tới nỗi sắc mặt tái nhợt, người run bần bật, hắn biết xui xẻo sắp kéo đến rồi. Nếu như Hoàng thượng thực sự hỏi, hắn chẳng hề có cái đáp án nào, may mà còn có Tam vương gia ở đây, Tam vương gia ắt phải đưa ra lời giải thích hợp lý với Hoàng thượng, trước tiên nghe xem Tam vương gia nói thế nào đã.

Hàn Vũ quý phi ngồi bên cạnh Hoàng thượng, trái tim nàng tan nát, trông thấy Uy Thất Thất xinh đẹp, hoạt bát đáng yêu, trong lòng nảy sinh đố kị, đau đớn quặn xé tâm can, Uy Thất Thất quyến rũ mê người như thế, chẳng trách Trọng Thiên đã bị nữ nhân này hút hồn rồi.

Tiểu Vu Tử đứng dậy, lớn tiếng tuyên bố "Hôm nay Hoàng thượng đặc biệt mở tiệc khánh công vì Tam vương gia và Thất Tướng quân, phong Uy Thất Thất là Nhị phẩm hộ quốc nữ tướng quân, ban tặng phủ tướng quân, mọi người bây giờ có thể thoải mái chè chén, ca múa bắt đầu!"

Tiểu Vu Tử vừa dứt lời, trong ngự hoa viên vang lên tiếng nhạc, nhóm ca vũ nữ vừa múa vừa hát sôi nổi, Hoàng thượng liếc mắt nhìn Lưu Trọng Thiên bên cạnh, nhẹ giọng nói "Tam vương gia, đệ đã phạm tội khi quân!"

Lưu Trọng Thiên thừa hiểu ý của Hoàng thượng, lập tức đáp lễ "Hoàng thượng chỉ nói ban Uy Thất Thất cho thần, chứ không nói ban hôn xấu nữ Uy Thất Thất mà!"

Hoàng thượng tức giận nhíu mày, tâm trạng giống như bị Lưu Trọng Thiên đoạt đi mỹ nhân của y "Chẳng lẽ mắt Ngô Trung Nghĩa và Trì lão tướng quân đều bị mù, nữ nhân này có khả năng không phải là Uy Thất Thất, đệ dẫn Thất tướng quân giả tới cho trẫm, chẳng phải tội khi quân hay sao?"

https://thuviensach.vn

"Ha ha." Lưu Trọng Thiên cũng đoán được Hoàng thượng sẽ nói ra những lời này, có khi ngay cả Trì lão tướng quân cũng sẽ cho rằng Lưu Trọng Thiên đã đánh tráo Uy Thất Thất.

"Đệ cười cái gì?" Hoàng thượng căm tức hỏi.

"Xấu nữ hóa mỹ nhân, thần cũng cảm thấy kinh ngạc, nhưng trên thực tế, Thất Thất mắc phải căn bệnh lạ, dung nhan bị hủy, đến nay bệnh đã chữa khỏi rồi, còn phải cảm tạ tờ thánh chỉ kia của Hoàng thượng, để thần có được mỹ nhân như thế!"

"Lưu Trọng Thiên, đệ đang khiêu chiến với trẫm sao?" Giọng Hoàng thượng cố nén xuống thấp nhưng vẫn rít lên, nghe như hận đến xương tủy.

"Hoàng thượng hiểu lầm rồi, những lời Trọng Thiên nói đều là sự thật!"

Bao năm qua, hoàng huynh vẫn không chịu từ bỏ việc tranh đấu cùng mình, Lưu Trọng Thiên đã mệt mỏi vì nhượng bộ, giờ đây hoàng huynh lại bắt đầu có ý định với Thất Thất, chàng tuyệt đối không khoan nhượng.

Uy Thất Thất bên cạnh đã tỉnh táo hơn rất nhiều, ánh mắt cô quét về phía người đang nói chuyện với Lưu Trọng Thiên, cũng đúng lúc Hoàng thượng nhìn về phía cô. Đại Hán thiên tử lập tức thất thần, nữ nhân này không chỉ có vẻ đẹp đơn giản như vậy, điểm thực sự thu hút người khác chính là nét mặt và khí chất của cô, đặc biệt là đôi mắt kia, tràn trề linh khí, khiến người ta vừa nhìn đã có cảm giác hồn xiêu phách lạc.

Thất Thất nhanh chóng dời tầm mắt, nhẹ nhàng cầm cái chén trước mặt lên, không nghĩ ngợi gì liền đưa tới bên miệng, chỉ uống có một ngụm nhỏ, Thất Thất cảm giác cổ họng bỏng rát, cô túm lấy Lưu Trọng Thiên, sao loại rượu này cay xè quá vậy, khác hẳn với mùi rượu trong vương phủ, muốn uống nước tức thì.

https://thuviensach.vn

"Sao em còn uống nữa!" Lưu Trọng Thiên có phần nổi đóa, vừa uống cạn một chén liền rót thêm, chàng có thói quen cầm chén để ở bên cạnh. Thất Thất vội vàng giật lấy, uống một ngụm lớn, tốc độ vô cùng nhanh, muốn phun ra đã không kịp nữa, trôi xuống bụng rồi, ngụm thứ hai cũng đã vào đến miệng, nhưng sao... Thất Thất đau đớn nhìn Lưu Trọng Thiên, phun một ngụm ra ngoài, lớn tiếng la hét.

"Sao toàn là rượu vậy, em muốn uống nước!"

Lưu Trọng Thiên lúc này mới nhớ ra đây không phải doanh trại, sao có thể quen nếp chuẩn bị nước cho cô chứ, vội vàng căn dặn tiểu thái giám bên cạnh mang nước tới. Thất Thất cay xé họng, cầm chùm nho lên ăn, đến khi cô trông thấy tất cả mọi người đang kinh ngạc nhìn mình, lập tức ném chùm nho đi, hạ mi mắt xuống, thực sự cay quá mà, cô siết chặt nắm tay, mũi cũng sắp bốc khói tới nơi rồi.

Tiểu thái giám bưng nước tới, Uy Thất Thất há miệng uống ừng ực, chờ khi cô uống xong, mới cảm thấy trong miệng khoan khoái hơn rất nhiều, nhưng những thứ trước mắt cũng dần trở nên mơ hồ, kiên trì, kiên trì, Thất Thất cảm thấy trước mắt lại mông lung, lòng bất an nắm lấy tay Lưu Trọng Thiên, hy vọng mau chóng rời khỏi nơi này.

Đại Hán thiên tử thấy bộ dáng Uy Thất Thất rất hài hước, bất giác phá lên cười, quả nhiên là một nữ tử đáng yêu, dáng vẻ say rượu lộ rõ, thực sự câu hồn đoạt phách, Hoàng thượng nhìn thoáng qua Hàn Vũ quý phi bên cạnh, cách biệt một trời một vực.

"Hàn Vũ, hãy tới giúp Thất tướng quân, trẫm thấy nàng ấy cần người chăm sóc đó!"

Hàn Vũ hân hoan trong lòng, đây chẳng phải cho nàng cơ hội tiếp cận Lưu Trọng Thiên sao? Nàng đương nhiên cầu còn không được, gần một năm rồi Hàn Vũ chưa được gặp người trong lòng, có thể ngắm nhìn chàng

https://thuviensach.vn

ở cự ly gần thế này, cũng đủ khiến nàng cảm thấy mãn nguyện, nhưng, nếu có thể... Hàn Vũ thẹn thùng đáp lời, nhấc váy đi tới chỗ bàn Lưu Trọng Thiên.

Hoàng thượng khẽ cười, Hàn Vũ chẳng qua chỉ là một quân cờ Hoàng thượng dùng để đả kích Lưu Trọng Thiên, song trông thấy Lưu Trọng Thiên yêu thương Uy Thất Thất như thế, quý phi này đối với Hoàng thượng mà nói đã chẳng còn tác dụng nữa, để cho bọn họ tình xưa gặp lại, Hoàng thượng lấy lý do thật tài tình, một cái cớ hợp lý chiếm được Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Trộm Lòng Của Nàng (1)

Lưu Trọng Thiên... Tốt nhất hãy chủ động dâng mỹ nhân, đừng trách Hoàng thượng vô tình, thực sự trong lòng Hoàng thượng rất đỗi nhớ nhung và quyến luyến Uy Thất Thất tràn trề sức sống.

Hàn Vũ quý phi một lòng chỉ muốn gặp gỡ Lưu Trọng Thiên, đâu còn chú ý tới những thứ khác, Hàn Vũ quý phi si tình, đôi mắt long lanh, lặng lẽ đi tới bên người Thất Thất, ánh mắt vẫn mê đắm nhìn Lưu Trọng Thiên, chàng vẫn oai phong lẫm liệt như ngày nào, cao lớn cường tráng, Hàn Vũ hận không thể lập tức bổ nhào vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, dựa sát vào người nam nhân yêu dấu.

Hoàng thượng thật là một người xảo quyệt, y lợi dụng Hàn Vũ ngốc nghếch tới tiếp cận mình, lần trước Hoàng thượng thiếu chút nữa vì Hàn Vũ giết Lưu Trọng Thiên, lần này lại chủ động để Hàn Vũ quý phi đến bên cạnh mình, mục đích đã rõ ràng rành, đáng tiếc, từ sau khi Lưu Trọng Thiên đi xuất chinh, tình yêu với Hàn Vũ đã tan thành mây khói, huống chi lúc này chàng đã có Uy Thất Thất?

"Quý phi nương nương?" Thất Thất trông thấy Hàn Vũ quý phi, trong lòng căm tức khôn nguôi, đây chính là tình nhân xưa của Vương gia. Lưu Trọng Thiên quả là người đào hoa, bên trái có Hàn Vũ, bên phải có Ninh

https://thuviensach.vn

Vân Nhi, còn thêm cả Uy Thất Thất hiện đại nữa, thật xót xa, cô nghĩ rằng mình rất thanh cao, rất độc đáo, nhưng thực ra không phải vậy, cũng chỉ là một nữ nhân mà thôi.

Hiện tại, bất luận Uy Thất Thất có bao nhiêu không tình nguyện, chẳng phải cũng giống những nữ nhân cổ đại này tranh giành một nam nhân, có lẽ sau cùng còn phải hầu hạ chung một nam nhân.

"Thất tướng quân say rồi." Hàn Vũ thảng thốt nhìn nữ nhân trước mặt, do say rượu nên hai gò má ửng hồng.

"Ai nói tôi say, tôi không say!" Thất Thất định đứng lên, lại do chóng mặt thiếu chút nữa ngã úp mặt xuống, Lưu Trọng Thiên vội vươn tay ra đỡ cô, cũng đúng lúc Hàn Vũ đưa tay ra đỡ, hai người không khéo chạm tay nhau, sắc mặt Hàn Vũ quý phi đỏ ửng, thẹn thùng rụt tay về.

Động tác nhỏ nhặt đó, đã rơi vào trong tầm mắt Thất Thất đương say lờ đờ mơ màng, cô biết đó là tiếp xúc vô ý, nhưng vẫn cảm thấy vô cùng khó chịu trong lòng, thất vọng, khóc không ra nước mắt.

Trọng Thiên ôm lấy Thất Thất, ngồi xuống, tay nắm tay Uy Thất Thất nhưng vẫn lo lắng, trên mặt chàng nhìn không ra có biến hóa gì, tựa như chẳng có bất kỳ cảm giác nào, ngược lại Hàn Vũ nhất thời có chút bối rối, ánh mắt không ngừng hướng về phía Lưu Trọng Thiên, khiến Thất Thất càng thêm tức tối.

Uy Thất Thất hất tay Lưu Trọng Thiên ra, nghiêng ngả lảo đảo đứng lên, nơi này chẳng phải là hoàng cung Đại Hán sao? Trước mặt đều là quần thần Đại Hán sao? Vượt thời không, cô thực sự được mở rộng tầm mắt, đáng lẽ nên cảm thấy vui mới phải, có thể tận mắt thấy rất nhiều người cũng như sự việc ở cổ đại, thế nhưng cô chẳng thấy vui vẻ gì cả, thậm chí có chút thương cảm, cô không muốn đến đây, lại vẫn phải tới, Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng đáng ghét, Vương gia đáng ghét, Hàn Vũ đáng ghét, còn cả những đại thần đang đợi xem náo nhiệt kia nữa...

Uy Thất Thất đột nhiên cảm thấy cực kỳ cô đơn, Vương gia muốn thay lòng đổi dạ, tình yêu sắt son thủy chung đến chết không thay đổi, chẳng thể có được, nơi nương tựa của cô, tình yêu của cô, sẽ phải sẻ chia với người khác.

Trông thấy Uy Thất Thất đứng lên, vẻ mặt hờ hững, Lưu Trọng Thiên có phần lúng túng, chàng vươn tay ra kéo Uy Thất Thất lại, hy vọng cô có thể ngồi xuống, cô say thật rồi, lại hoàn toàn không biết mình đương say.

Thất Thất khẽ mỉm cười, ngón tay mảnh dẻ lướt qua trên mu bàn tay Lưu Trọng Thiên, vẻ quyến rũ này khiến Lưu Trọng Thiên có chút mê đắm, không nén nổi buông lỏng tay ra, trong chớp mắt Thất Thất rút cánh tay ra, suýt nữa ngã xuống đất, Thất Thất che miệng cười, bước đi loạng choạng rời xa Lưu Trọng Thiên.

Thất Thất ngoài mặt thì tươi cười, trong lòng lại cực kỳ căm tức Đại Hán này, căm tức Vương gia vô tình, trộm lòng của cô, còn muốn tam thê tứ thiếp, Uy Thất Thất rốt cuộc là thê hay thiếp đây? Thê và thiếp khác nhau ở điểm gì?

Lưu Trọng Thiên chẳng phải đã nói, nếu như Uy Thất Thất lưu lại hoàng cung, Lưu Trọng Thiên sẽ một kiếm giết chết cô ư? Cô muốn xem xem, phải chăng Vương gia bạo chúa Lưu Trọng Thiên thực sự tuyệt tình tuyệt nghĩa như vậy.

Uy Thất Thất đụng phải đàn tỳ bà trên người một vũ nữ, bất giác quay đầu lại khẽ nở nụ cười, nhẹ nhàng đưa tay đoạt lấy, đàn tỳ bà rơi vào trong tay Thất Thất, Thất Thất ôm đàn, bước đi lưỡng lự, dáng người yểu điệu cùng chiếc váy dài thướt tha, khiến cô toát lên vẻ phong thái mê người, ai nấy đều ngây dại, ngón tay Uy Thất Thất đặt trên đàn tỳ bà, nhẹ nhàng gảy

https://thuviensach.vn

đàn, Thất Thất hát vang ca khúc "Tiếu hồng trần" [Cười thế gian này] vui tươi sống động, tiếng đàn tỳ bà kết hợp với giọng ca trong trẻo của Thất Thất khiến tất cả mọi người kinh ngạc.

Hồng trần lắm điều nực cười, si tình buồn chán biết bao

Tự cao tự đại hóa lại hay

Cuộc đời này hãy còn dang dở, lòng cũng không vướng phiền muộn gì

Chỉ mong đổi lấy nửa đời tiêu dao

Tỉnh giấc thì cười với người

Trong mộng thì quên bằng hết

Trách trời sao tối nhanh quá vậy

Kiếp sau khó liệu

Hãy xóa bỏ hết yêu hận

Uống rượu hát vang, ta chỉ nguyện vui vẻ đến già

Gió lạnh mấy cũng không muốn trốn chạy

Hoa đẹp mấy cũng không thích thú gì

Mặc ta phiêu diêu

Trời càng cao, tâm càng nhỏ

Chẳng cần hỏi có bao nhiêu nhân quả

Mình ta say thôi

https://thuviensach.vn

Hôm nay khóc, ngày mai cười

Chẳng cần có người thấu hiểu xem tại TruyenFull.vn

Một thân kiêu ngạo

Ca rồi hát, múa rồi nhảy

Đêm dài đằng đẵng bất giác hừng đông

Mang theo niềm vui đang kiếm tìm

Uy Thất Thất ca hát, hát ca, dường như cảm giác được mình quay trở về xã hội hiện đại, ông nội vẫn yêu thương cô như thuở nào, khẽ vuốt mái tóc cô, cô kể cho ông nội nghe tất cả những khó khăn và cả nỗi nhớ nhà, lẫn chuyện tình yêu bế tắc ở Đại Hán. Là ai đã mở cánh cửa trái tim cô, rồi lại nhẫn tâm làm tổn thương cô, nét mặt Uy Thất Thất tươi cười, trong ánh mắt lại ngân ngấn lệ, vô thức nhỏ xuống từng giọt, xem ra không thể ở lại vương phủ lâu được, Vương gia cũng không phải mẫu người chung thủy cả đời này.

Hoàng thượng gần như mê mẩn, y xoa cằm, quan sát Uy Thất Thất tỉ mỉ: vẻ mặt vui tươi, đôi mắt lấp lánh, ngón tay nhỏ nhắn gảy đàn, váy dài chấm đất, lanh lẹ hoạt bát, chẳng trách ngày đó ở trên gác lầu Lưu Trọng Thiên tìm mọi cách ngăn cản, quả là một mỹ nhân tuyệt sắc, thấm vào tận tâm can, bài hát kia thực sự đem đến cảm giác ung dung tự tại, uống rượu hát vang, vui vẻ đến già!

Hoàng thượng không kìm lòng nổi đứng bật dậy, trong thiên hạ sao có thể xuất hiện một nữ nhân như Uy Thất Thất khiến người ta mê muội, y ngắm nhìn Uy Thất Thất xinh đẹp diễm lệ, đạo thánh chỉ của mình, ban hôn cho Lưu Trọng Thiên chẳng phải xấu nữ, mà là một mỹ nhân độc đáo, thật hoang đường, hoang đường đến tột độ.

https://thuviensach.vn

Nếu như có thể có được nữ nhân này, hậu cung của y sẽ được an ủi phần nào, bởi hiện tại đàn oanh oanh yến yến kia rất nhàm chán vô vị, đám nữ nhân đó suốt ngày ghen tuông đố kị nhau, Hoàng thượng vẫn luôn ước ao nữ nhân ở trước mặt này, thế nhưng cô lại là phi tử của Lưu Trọng Thiên, rõ là vận mệnh trêu ngươi.

Tiểu Vu Tử nhanh chóng kéo ống tay áo Hoàng thượng, sao Hoàng thượng lúc nào cũng dễ thất thố vậy?

"Ngươi kéo trẫm lại làm gì?" Hoàng thượng bực bội thấp giọng nói.

"Hoàng thượng, chớ nên sốt ruột, Uy Thất Thất đã được sắc phong tướng quân, có phủ đệ tướng quân, đã là vật trong lòng bàn tay, hiện giờ các đại thần đều ở đây, trước mặt bao người thế này, không thể nóng vội!"

"Nhưng..." Ánh mắt Hoàng thượng si ngốc nhìn Uy Thất Thất chằm chằm "Lẽ nào trẫm phải giương mắt nhìn mỹ nhân Uy Thất Thất rời khỏi đây cùng Tam vương gia sao? Trẫm muốn giữ nàng lại!"

"Hoàng thượng, nô tài tự khắc có biện pháp để giữ nàng lại!" Tiểu Vu Tử lặng lẽ ghé sát bên tai Hoàng thượng, Hoàng thượng nghe xong khấp khởi mừng thầm, quả nhiên là tiểu thái giám thông minh, Hoàng thượng gật gù tán thưởng, Tiểu Vu Tử nhanh chóng rời đi.

Uy Thất Thất cảm thấy hoa mắt chóng mặt, những ly rượu mạnh ban nãy khiến cô không còn sức chống đỡ, Lưu Trọng Thiên ngẩn ngơ ngồi ở chỗ kia, dường như cũng bị giọng ca của Thất Thất mê hoặc, nhưng giọng hát bỗng dừng lại, đàn tỳ bà trong tay Uy Thất Thất rơi xuống đất, cô đưa tay lên đỡ trán. Lưu Trọng Thiên lao nhanh ra, vội vàng ôm lấy Uy Thất Thất đương sắp ngã đến nơi, sau đó xoay người hướng về phía Hoàng thượng.

"Hoàng thượng, Thất Thất không hiểu phép tắc, có hơi say rượu, thần lập tức đưa Thất Thất quay về..." Lưu Trọng Thiên nhìn Hoàng thượng,

https://thuviensach.vn

phát hiện hình như Hoàng thượng cũng đang dán mắt nhìn Uy Thất Thất, bất giác ôm Thất Thất càng chặt hơn.

Hoàng thượng thấy Uy Thất Thất hai má ửng hồng như hoa đào, đôi mắt trong veo như nước nguồn, nép vào lòng Lưu Trọng Thiên, nhất thời chưa nghĩ ra biện pháp gì, chẳng lẽ cứ để Lưu Trọng Thiên dắt nữ nhân kia đi hay sao?

Quần thần cũng nhìn Hoàng thượng với vẻ kỳ lạ, sao Hoàng thượng giống như chưa nghe thấy lời Tam vương gia nói vậy nhỉ? Rơi vào trạng thái mất hồn "Việc này..." Hoàng thượng có phần sốt ruột, Tiểu Vu Tử chết tiệt sao còn chưa tới, Lưu Trọng Thiên muốn mang Uy Thất Thất đi, hắn làm gì mà lề mề thế?

Hoàng thượng đương lo lắng thì, Tiểu Vu Tử hớn hở chạy tới, thở không ra hơi nói "Thái hậu có chỉ, Tam vương phi đa tài đa nghệ, rất được Thái hậu yêu thích, đặc biệt lệnh cho nô tài thông báo với Hoàng thượng, truyền Tam vương phi lưu lại đây, giúp thái hậu giải sầu vài hôm!"

Gương mặt Hoàng thượng tươi cười viên mãn, thấy sắc mặt Lưu Trọng Thiên khó coi, trong lòng bất giác cười khẩy, xem đệ mang Uy Thất Thất đi bằng cách nào, đã đến đây rồi, thì đừng hòng trở về được nữa.

"Nếu Thái hậu đã có lời, Tam vương phi tạm thời ở lại trong cung đi!"

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất trong lòng, xem ra việc đã đến nước này không thể cứu vãn được nữa, hoàn toàn vượt quá phạm vi kiểm soát của Lưu Trọng Thiên, vạn lần không ngờ tới, Hoàng thượng lại mượn tay Thái hậu, Thái hậu nhất định là nghe tên nô tài kia xui khiến, mới giữ Uy Thất Thất lại, bằng không Thái hậu ở trong tẩm cung, làm sao biết được Uy Thất Thất đa tài đa nghệ?

Lần này ở lại hoàng cung, Hoàng thượng tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha nàng, mỹ nhân như thế, có ai không yêu? Nàng không chỉ là Hàn

https://thuviensach.vn

Vũ quý phi thứ hai đơn giản như vậy, nàng đã khắc sâu trong tâm trí Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt ve hai bên má Thất Thất, Uy Thất Thất, có lẽ vài ngày sau, sẽ trở thành nữ nhân của Hoàng thượng, lẽ nào chàng muốn một kiếm giết chết nữ nhân này thật ư?

Lưu Trọng Thiên phẫn uất ngước nhìn Hoàng thượng, hoàng huynh, vì sao huynh luôn dồn ép quá đáng, Uy Thất Thất và Hàn Vũ không giống nhau, một người đã xuất giá, người kia thì chưa. Nhưng nữ nhân trong lòng đã là của Lưu Trọng Thiên, nếu như lại bị Hoàng thượng chiếm đoạt, là nam nhân, chàng không thể chịu đựng nổi, hoặc là giết Uy Thất Thất, hoặc là tạo phản...

Tạo phản? Trước đây Lưu Trọng Thiên từ bỏ ngôi vị hoàng đế, cho tới bây giờ chưa từng có ý nghĩ tạo phản trong đầu, Hoàng thượng chẳng qua chỉ đối nghịch với chàng, cũng không phải một tên hôn quân bỏ bê triều chính, chàng sao có thể công khai tạo phản Hoàng thượng, chẳng lẽ chỉ vì một nữ nhân thôi ư?

Thế nhưng… Giết Uy Thất Thất sao? Lưu Trọng Thiên hạ thủ thế nào đây?

"Dẫn Tam vương phi tới tẩm cung của Thái hậu!" Hoàng thượng né tránh ánh mắt giá lạnh của Lưu Trọng Thiên.

"Thất Thất đã say, rất có thể hồ ngôn loạn ngữ, hơn nữa nàng có võ công, ngộ nhỡ say rượu đả thương Thái hậu, Trọng Thiên không tài nào gánh nổi trách nhiệm, vậy nên hãy về bẩm với Thái hậu, ngày mai sẽ để Thất Thất đến tẩm cung Thái hậu thỉnh an!"

Ánh mắt Hoàng thượng sắc bén quét trở lại, giận dữ đối mặt với Lưu Trọng Thiên, hai nam nhân dường như đã ngầm hiểu lòng nhau.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Trộm Lòng Của Nàng (2)

Lưu Trọng Thiên ôm Uy Thất Thất, trong lòng ngập tràn lửa giận, Thái hậu dù cho thực sự muốn gặp Thất Thất cũng không để ý xem bây giờ đã tối rồi, Hoàng thượng không lẽ ở trước mặt các vị đại thần để Thất Thất say rượu tiến vào tẩm cung Thái hậu, hừ, muốn đưa đến tẩm cung của Hoàng thượng thì có, sự trong trắng của Thất Thất chẳng phải sẽ không còn ư?

"Việc này..." Tiểu Vu Tử không phản bác được, thực ra hắn chưa tới chỗ Thái hậu, chẳng qua chỉ tìm đại một cái cớ, đưa Uy Thất Thất đến chỗ Hoàng thượng, giúp Hoàng thượng giải sầu tương tư mà thôi.

Trì tướng quân cho là thật, liền oai phong lẫm liệt đứng dậy, giải vây giúp Lưu Trọng Thiên "Đúng vậy, lời Tam vương gia nói không phải không có lý, võ công của Thất tướng quân rất cao cường, say rượu có thể đánh mất bản năng, nếu làm Thái hậu bị thương, vậy sẽ phiền hà, Hoàng thượng nên cân nhắc lại!"

Quần thần cũng cảm thấy hợp lý, đều gật đầu ủng hộ, Hoàng thượng siết chặt nắm tay, trừng mắt nhìn đám đại thần, đúng là mấy bô lão thích xen vào việc của người khác, bọn họ làm sao biết được tâm tư của Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

"... Được rồi!"

Hoàng thượng rất đỗi tức giận phất ống tay áo, trong lòng cực kỳ không muốn, bất đắc dĩ đành phải tỏ ý bảo Lưu Trọng Thiên có thể rời đi.

Hoàng thượng tự nhận mình không phải dạng háo sắc, y gần như cả ngày bận việc triều chính, đôi khi ngồi uống trà một mình trong đình nghỉ mát ở ngự hoa viên, trong hoàng cung này y chẳng khát khao ham muốn phi tần nào cả, cũng chẳng có vị phi tần nào có thể khiến Hoàng thượng nhớ nhung da diết.

Từ lúc trông thấy thiếu nữ áo lam trong ngự hoa viên, ngày nào y cũng ăn ngủ không yên, không thể ngờ được đó lại là Vương phi của Tam vương gia, và còn là nữ nhân đích thân mình hạ thánh chỉ ban hôn.

Hoàng thượng đột nhiên vô cùng ghen tị với Lưu Trọng Thiên, mất đi giang sơn, nhưng lại có được mỹ nhân, còn mình thì, đoạt được giang sơn, nhưng không có lấy một nữ nhân yêu dấu, bên cạnh cũng chỉ toàn những người ham vinh hoa phú quý, thường thường bậc trung, không cách nào xua tan đi ưu phiền trong lòng y.

Lúc trước giành Hàn Vũ, chỉ vì muốn đả kích Lưu Trọng Thiên, hôm nay muốn đoạt Uy Thất Thất, trong lòng chất đầy nỗi niềm tương tư, y đường đường là Đại Hán thiên tử, muốn một nữ nhân lẽ nào lại khó khăn tới vậy sao? Tại sao y không thể vừa có giang sơn vừa ôm mỹ nhân trong lòng?

Đại Hán thiên tử trơ mắt nhìn Lưu Trọng Thiên dẫn Uy Thất Thất đi, xem ra muốn để Uy Thất Thất tiến cung, quả thực là danh bất chính, ngôn bất thuận, biện pháp duy nhất, chính là cầu xin Thái hậu giúp đỡ, chi bằng trực tiếp nói rõ với thái hậu, y muốn nữ nhân kia, để Thái hậu tạo cơ hội cho y, vĩnh viễn không để Uy Thất Thất rời khỏi hoàng cung Đại Hán, y muốn cất giữ mỹ nhân trong thâm cung.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên vội vàng rời khỏi ngự hoa viên, bóng đêm tĩnh lặng khác thường, nhưng lòng chàng lại không sao bình tĩnh nổi, ánh mắt Hoàng thượng cứ quẩn quanh trong đầu chàng, chàng không tài nào gạt đi được.

Lưu Trọng Thiên mang Uy Thất Thất về vương phủ, Ninh Vân Nhi nhanh chóng ra cửa chính nghênh đón, từ sau khi Lưu Trọng Thiên đồng ý với nàng trong đình nghỉ mát, cả ngày nay Ninh Vân Nhi rất vui, tưởng tượng tới cảnh mình xuất giá, chỉ cần gả cho Vương gia, bảo nàng làm gì, nàng cũng sẵn lòng.

Nét mặt Ninh Vân Nhi rạng rỡ đương định mở miệng, liền phát hiện Uy Thất Thất ở trong lòng Lưu Trọng Thiên, bỗng cảm thấy xót xa, sao nữ nhân này lại làm nũng như thế, không dính lấy người Vương gia không chịu được ư?

Lúc này Lưu Trọng Thiên đã chẳng còn tâm trí để ý tới những người khác, hôm nay vào hoàng cung, Uy Thất Thất thiếu chút nữa không trở về được, ngày mai nên làm gì đây? Ngộ nhỡ Thái hậu thực sự đến mời, Thất Thất nhất định phải tiến cung, tới lúc đó, chàng bó tay bất lực thật rồi.

Quản gia, Tiểu Đào và những nha hoàn khác phát hiện sắc mặt Vương gia hết sức khó coi, không ai dám lên tiếng, Ninh Vân Nhi dường như có điều muốn nói, khi bắt gặp ánh mắt lạnh giá của Tam vương gia, cũng lập tức ngậm miệng lại đứng ở một bên, vẻ mặt Lưu Trọng Thiên tựa như muốn giết người bước nhanh đi đến hậu viện, tiến vào phòng mình, bực bội đóng cửa phòng lại.

Uy Thất Thất thoải mái nằm ở trên giường, nóng bức do say rượu khiến cô có chút bồn chồn bất an, tay vô thức kéo vạt áo xuống, Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng giúp Thất Thất cởi bỏ vạt áo, lộ ra chiếc cổ cao thon thả trắng ngần như tuyết, bộ ngực sữa phập phồng, khiến Lưu Trọng Thiên bỗng chốc cảm thấy hô hấp dồn dập, nhanh chóng bùng lên ngọn lửa sắc dục.

https://thuviensach.vn

Đây là kiểu nữ nhân gì thế, có mị lực mê hoặc lòng người, lẽ nào là yêu nghiệt đến giày vò Lưu Trọng Thiên sao? Mỗi một tấc da thịt trên người cô đều rất gợi cảm, khiến nội tâm chàng sục sôi nhục dục, thân phận cô như một ẩn số, không rõ lai lịch, bỗng nhiên xuất hiện thần kỳ ở trên chiến trường Đại Hán, khuôn mặt xấu xí, cử chỉ quái dị, chỉ qua đêm đầu tiên, đã trở thành một mỹ nhân, giống như có ma pháp quyến rũ, khiến tất cả nam nhân nếu gặp cô rồi nhất định sẽ phủ phục dưới chân cô.

Ngón tay Lưu Trọng Thiên chạm vào bộ ngực sữa của Uy Thất Thất, liền trở nên khó kiềm chế, chàng đứng dậy, liên tục lui về phía sau, dường như thấy được hoàng huynh đương dò xét chàng, tưởng tượng khi ngày mai, hoặc trong tương lai không lâu nữa, Uy Thất Thất cũng nằm ở trên giường của hoàng huynh, ngực trần, mê hoặc Đại Hán thiên tử kia.

Lưu Trọng Thiên căm tức rút bội kiếm ra, hướng mũi kiếm về phía trước ngực Uy Thất Thất, chỉ cần đâm nhát kiếm này xuống, sẽ kết liễu tính mạng nữ nhân kia, chấm hết cho "hồng nhan họa thủy", từ nay về sau không còn mê hoặc nam nhân được nữa.

Dáng vẻ Uy Thất Thất hoạt bát đáng yêu bỗng ùa về trong tâm trí Lưu Trọng Thiên, sau lúc bom dầu cá nổ tung tóe, khuôn mặt nhỏ nhắn đen sạm, ánh mắt quật cường, tính cách mạnh mẽ, nàng không thuộc dạng nữ nhân ngây thơ, dáng người thướt tha yểu điệu và gương mặt thanh tú đoan trang, chẳng lẽ vì thế mà đáng chết sao? Đôi tay Lưu Trọng Thiên run run, đột nhiên do dự.

Nhưng rồi, chàng nhớ tới Lục vương gia Lưu Huyền Cát, tên đó chưa từng cưỡng ép nữ nhân, vậy mà để chiếm được Thất Thất, đã sử dụng mê dược, còn cả hoàng huynh thân là Đại Hán thiên tử, vì muốn có được Thất Thất, phong tước cho nàng tới cấp Nhị phẩm, với mục đích gỡ tấm khăn che mặt đã không ngần ngại tổ chức thiết yến, hết thảy cũng là vì nữ nhân này.

https://thuviensach.vn

Cùng Uy Thất Thất triền miên ở trên giường, e rằng tương lai không chỉ có một mình chàng, nghĩ tới thân hình quyến rũ kia, để cho nam nhân khác âu yếm, Lưu Trọng Thiên liền nhắm hai mắt lại, đôi tay vận lực, nhẫn tâm đâm thẳng xuống.

Toàn thân Uy Thất Thất khô nóng, vô thức vén chiếc áo yếm lên, khát nước không chịu nổi, cô cố sức mở mắt ra, lại trông thấy tia sáng lóa ánh lên từ bội kiếm trước mặt, trong lòng Uy Thất Thất kinh hãi, cũng định tâm tĩnh khí lại, cô mở to hai mắt, ngạc nhiên nhìn Lưu Trọng Thiên.

Mũi kiếm đâm vào trên da thịt Thất Thất, trong chốc lát đã xuất hiện một vết máu nho nhỏ trên bộ ngực sữa trắng tuyết, chỉ cần bội kiếm trong tay Lưu Trọng Thiên đẩy tiếp về phía trước, Uy Thất Thất liền ngọc nát hương tan, Thất Thất lặng lẽ ngước nhìn nam nhân trước mặt, chàng rõ ràng là muốn giết mình, nam nhân đã từng đầu gối tay ấp với mình, lúc này lại trở nên máu lạnh như thế, không mảy may thương xót.

Tình yêu giữa người hiện đại và người cổ đại vốn xung khắc, không thể nào hòa hợp, nếu đã quyết định muốn giết, vậy đến đây đi, Thất Thất ưỡn thẳng ngực về phía trước, tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Lưu Trọng Thiên thoáng thấy ánh mắt tuyệt vọng của Uy Thất Thất, thời khắc này nữ nhân kia chỉ mong được chết, đôi mắt đó, giày vò con tim chàng gấp bội phần, chàng đau khổ ném bội kiếm xuống, vươn tay ôm chầm Thất Thất vào trong lòng.

"Bổn vương nên một kiếm giết em, tại sao? Tại sao bổn vương không làm được!"

Ngón tay chàng nhẹ nhàng lau vết máu trước ngực Thất Thất, giọt máu đỏ tươi vô cùng chói mắt càng tôn lên nước da trắng trẻo, chàng đã gây thương tích cho cô, tổn thương nữ nhân mà chàng yêu dấu, trên làn da hoàn mỹ không tỳ vết đã lưu lại một vết sẹo.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay chàng không giết em, ngày khác nhất định sẽ hối hận!" Uy Thất Thất lạnh lùng nhìn Lưu Trọng Thiên, tại sao chàng không ra tay đi, chỉ cần đâm một nhát kiếm, Uy Thất Thất hoàn toàn khỏi phải trông thấy Đại Hán nữa, khỏi cần phải hao tổn tinh thần vì những lễ nghi cổ xưa kia, khỏi cần đau khổ về việc Tam vương gia nạp thiếp, và nam nhân đã trộm lòng của cô cũng khỏi cần đau buồn.

"Bổn vương không xuống tay nổi!" Lưu Trọng Thiên vuốt ve hai má Thất Thất "Ngày mai Hoàng thượng nhất định sẽ triệu em tiến cung, sủng ái em, nếu như bổn vương muốn giữ em lại, thì phải tạo phản, nếu bổn vương làm vậy, muôn dân Đại Hán sẽ lâm vào cảnh khốn khổ lầm than, vì em – một nữ nhân yêu kiều, bổn vương sẽ trở thành tội nhân thiên cổ của Đại Hán!"

"Tạo phản? Uy Thất Thất chẳng qua chỉ là một nữ nhân, Vương gia hà tất phải bận lòng như thế, Thất Thất vào cung rồi, chẳng phải tốt hơn sao, Vương gia có thể tùy ý nạp thiếp, hoặc hãy hưu thê đi, lập Ninh Vân Nhi mà chàng yêu quý làm Vương phi, em cũng có thể ở hoàng cung Đại Hán... Hưởng thụ vinh hoa phú quý mà bao người luôn ước ao thèm muốn!"

Uy Thất Thất khẽ mỉm cười, cô là Uy Thất Thất, không phải đồ chơi trong tay nam nhân, nếu muốn khiến Thất Thất cam tâm tình nguyện, thì phải có tình yêu làm nền tảng, tình yêu đó phải duy nhất, phải tôn trọng lẫn nhau, bất kể chàng là Hoàng thượng, Vương gia hay là bách tính lê dân.

"Em... Nữ nhân lẳng lơ, trời sinh dáng dấp quyến rũ, trước đây bổn vương thật không nên đi vào trong sa mạc cứu em... Em khiêu khích bổn vương, khiến bổn vương say đắm em, lúc này lại muốn nhào vào lòng nam nhân khác."

Thất Thất đột nhiên cười gằn đầy khinh thường "Nhào vào lòng nam nhân khác? Chẳng phải Vương gia cũng muốn nạp thiếp, ôm ấp nữ nhân khác hay sao? Chúng ta như nhau cả thôi!"

https://thuviensach.vn

"Em lại so sánh bổn vương với em, em chỉ là nữ nhân..."

Lưu Trọng Thiên nổi nóng bóp cằm Thất Thất, gia tăng lực trong lòng bàn tay, ánh mắt hung dữ, đối diện với Uy Thất Thất miệng lưỡi sắc sảo, chàng như đánh mất bản thân mình, tại sao nữ nhân này lại khó đối phó tới vậy, tư tưởng của nàng thật quái dị, có lẽ cũng chính vì thế, khiến nàng thoạt nhìn càng thêm mê người. Text được lấy tại TruyệnFULL.vn

Uy Thất Thất lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Lưu Trọng Thiên "Đúng, em là nữ nhân, nhưng tuyệt đối không phải là vật phụ thuộc của chàng, em có thể lựa chọn những thứ mình yêu thích, cũng có thể rời bỏ những thứ mình chán ghét, tỷ như chàng!"

"Rời bỏ bổn vương, chán ghét bổn vương?" Lưu Trọng Thiên lửa giận đùng đùng "Vậy hãy vĩnh viễn chán ghét bổn vương..."

Lưu Trọng Thiên bế Uy Thất Thất tiến về phía giường, áp môi lại gần hai má Thất Thất, song nụ cười trên gương mặt Uy Thất Thất bỗng trở nên ảm đạm, vời vợi nỗi buồn ưu thương khôn tả, cô không hề liều mạng phản kháng, mà chỉ lẳng lặng nhắm mắt lại, giống như đang chờ đợi mãnh thú vồ tới.

"Chết tiệt!" Lưu Trọng Thiên đau thương khi thấy vẻ mặt kia của Thất Thất, chàng ngẩng đầu lên, khẽ vuốt ve mái tóc Thất Thất, in dấu lên đó một nụ hôn, chàng bực bội đứng dậy, nhặt bội kiếm trên mặt đất lên, khó kìm lòng nổi vội vã rời khỏi phòng.

Đêm hôm đó Lưu Trọng Thiên không trở lại, chàng ngồi lỳ trong đình nghỉ mát ở hoa viên vương phủ, phiền muộn cứ bay lượn quanh chàng, bóng đêm càng khiến chàng trầm ngâm suy tư, ngồi ở đó suốt một đêm...

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Trộm Lòng Của Nàng (3)

Lưu Trọng Thiên ngước nhìn về hướng đông, bình minh đã đến, không thể ngăn cản sự thật sắp diễn ra, chàng rảo bước về phía phòng mình, băn khoăn đẩy cửa phòng ra, người trên giường hình như vẫn đang ngủ say, chẳng mang vẻ ưu sầu như Lưu Trọng Thiên, thật là một nữ nhân thích ngủ nướng, Lưu Trọng Thiên treo bội kiếm lên, nhẹ nhàng đi tới trước người Thất Thất.

Uy Thất Thất tuy là mỹ nhân, nhưng tư thế ngủ rất khiếm nhã, một chân đè lên chăn, chân kia vắt ở bên giường, miệng bi ba bi bo, không biết có phải trong giấc mộng vẫn còn tức giận hay không.

Lưu Trọng Thiên ngồi ở trước giường, ủ rũ một hồi, chàng nằm xuống sát bên mép giường, mệt mỏi nhắm hai mắt lại, chàng còn chưa kịp tiến vào mộng đẹp, tiếng gõ cửa đã vang lên phía ngoài.

"Vương gia, người trong cung đến rồi!"

Người trong cung? Lưu Trọng Thiên ngồi bật dậy, Uy Thất Thất nằm bên cạnh trong lúc ngủ mơ ôm eo chàng, mấp máy môi, sau đó lại ngủ tiếp.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên kéo tay Thất Thất ra, phiền não nhìn cô, là Vương gia Đại Hán, lại không có cách gì ngăn cản nam nhân bên ngoài dòm ngó nữ nhân của mình, chẳng lẽ thực sự giương mắt nhìn người khác cướp đoạt Thất Thất đi sao?

Lưu Trọng Thiên đẩy cửa đi ra ngoài, phát hiện ở trong sân, bốn cung nữ đoan trang đứng đó, đích thực là từ tẩm cung Thái hậu phái tới, xem ra Thái hậu đã đứng về phía Hoàng thượng rồi. Đám cung nữ cúi đầu xuống, một người trong số đó khẽ nói "Vương gia, Thái hậu sai bọn nô tỳ tới đón Vương phi vào cung, có lẽ sẽ ở đó lâu một chút."

Lưu Trọng Thiên lập tức hiểu ngay, chuyện gì đến cũng phải đến, chàng chẳng nói câu nào, mà lặng lẽ trở về phòng, bực tức đóng cửa lại. Hoàng thượng đã bắt đầu khai chiến rồi, y muốn mang Thất Thất rời xa phạm vi thế lực của Lưu Trọng Thiên, chỉ cần vào hoàng cung, việc chiếm đoạt Thất Thất cũng trở nên dễ dàng hơn.

Lưu Trọng Thiên đi tới trước giường, Thất Thất hình như cũng tỉnh ngủ rồi, lãnh đạm liếc nhìn Lưu Trọng Thiên, khi phát hiện trong mắt Vương gia ẩn chứa sự thương tiếc lẫn không đành lòng, lập tức quay mặt đi, rõ là một Vương gia hỉ nộ vô thường, đêm qua còn cầm kiếm muốn giết cô, hôm nay lại vô cùng dịu dàng, rốt cuộc người nào mới là Lưu Trọng Thiên thực sự đây?

"Đứng lên đi, Thái hậu truyền em tiến cung!"

"Thái hậu?" Thất Thất nhanh chóng ngồi dậy, sao không nhớ ra là có chuyện này nhỉ, ngày hôm qua, ngày hôm qua uống rượu say, sau đó tới ngự hoa viên, cô làm những gì nhỉ, ca hát... Thất Thất bụm miệng, thoáng chốc sững sờ nhìn Lưu Trọng Thiên "Tại sao Thái hậu truyền em tiến cung?"

https://thuviensach.vn

"Hôm qua em vừa hát vừa gảy đàn tỳ bà, càng thêm mê hoặc Hoàng thượng, chắc lúc này mượn danh nghĩa Thái hậu triệu em tiến cung đó!"

"Hoàng thượng!" Thất Thất cắn móng tay, nhảy xuống giường, hốt hoảng kéo vạt áo lên "Em không đi!"

"Bây giờ em mới nói không đi, hôm qua không nên say rượu đại náo ngự hoa viên, bao nhiêu nam nhân đã vì một khúc "Tiếu hồng trần" của em, hồn xiêu phách lạc, nếu không phải bổn vương đêm qua kiên trì, thì em đã bị nhốt lại trong hoàng cung rồi."

"Em không nhớ rõ!" Thất Thất quả thực chẳng nhớ ra chút gì.

"Đại Hán thiên tử hiện tại mượn danh Thái hậu, bổn vương muốn che chở em, cũng đành chịu, em có thể đi tìm vinh hoa phú quý rồi, song tốt nhất đừng để bổn vương trông thấy em và Hoàng thượng vui đùa tán tỉnh trong cung, bằng không bổn vương nhất định không kiềm chế được, sẽ một kiếm giết em thực sự!"

"Vương gia!" Uy Thất Thất cáu tiết nhìn Lưu Trọng Thiên, tán tỉnh? Với tên Đại Hán thiên tử kia sao? Sao chàng lại coi thường Uy Thất Thất như vậy, Hàn Vũ kia của chàng có thể ép dạ cầu toàn, trở thành Quý phi, Uy Thất Thất thì không thế, Lưu Trọng Thiên, Vương gia ngang ngược này, trừ việc chỉ biết đến tôn nghiêm của mình ra, trong lòng chàng thực sự có Uy Thất Thất hay không?

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên mặc dù nói như vậy, nhưng vẫn không nhịn được ôm Thất Thất vào lòng, hôn lướt qua hai má cô "Hoàng thượng đang bức ép bổn vương, không biết Trọng Thiên có thể nhẫn nại đến khi nào? Nhớ kỹ lời bổn vương nói, em là nữ nhân của bổn vương, nếu quả thật đi theo Hoàng thượng, chính là dồn ép bổn vương đi vào khuôn khổ."

"Chàng còn có Ninh Vân Nhi, có người mới rồi hà tất phải nhớ mong tới tình xưa, Vương gia đâu thuộc dạng nam nhân cô đơn, quen thói trái ôm

https://thuviensach.vn

phải ấp, tam thê tứ thiếp, Thất Thất được xem là gì chứ, chẳng qua chỉ là một nữ nhân từng ngủ cùng Vương gia mà thôi!" Thất Thất đẩy Lưu Trọng Thiên ra, sắc mặt nhợt nhạt, chầm chậm đi tới trước cửa, đẩy cửa phòng ra rồi bước ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên nhất thời im lặng, những lời Thất Thất nói buồn thương da diết, tựa như mũi tên đâm thẳng vào trái tim chàng. Nếu Lưu Trọng Thiên thật sự là loại người có mới nới cũ, thì có lẽ còn được giải thoát, nhưng giờ này khắc này tâm trạng chàng quả thực muôn phần đau đớn, cho nên bất luận thế nào, Lưu Trọng Thiên muốn vào cung, diện kiến Thái hậu, Hoàng thượng cố ý chiếm đoạt Uy Thất Thất, nhất định phải trả giá đắt!

Lưu Trọng Thiên đã vì xã tắc Đại Hán, bách tính lê dân và cả tình nghĩa huynh đệ, từ bỏ giang sơn Đại Hán, liệu có thể làm nốt một tâm nguyện nhỏ nhoi vì Đại Hán thiên tử, đó là từ bỏ mỹ nhân? Thế nhưng Uy Thất Thất đối với Lưu Trọng Thiên mà nói, đâu chỉ đơn giản là một mỹ nhân...

Uy Thất Thất bước ra từ trong phòng, đám cung nữ bên ngoài đều kinh ngạc nhìn cô, đưa mắt nhìn nhau, Vương phi này sao có thể ăn mặc như thế, cột tóc đuôi ngựa quái dị, phía trên là chiếc áo ngắn ngủn, phía dưới là quần – thứ mà chỉ có nam nhân mới mặc, bên hông thắt dây lưng bằng gấm, trên mặt không đánh phấn trang điểm, nhưng vẫn là một mỹ nhân diễm lệ.

"Đi thôi!" Thất Thất lôi xe đạp theo, vui vẻ huýt sáo, đám cung nữ sợ tới mức không dám thở mạnh ra thành tiếng, sợ hãi rụt rè đi theo sau Thất Thất.

Lưu Trọng Thiên sầu não chạy ra, trông thấy Thất Thất ăn mặc như thế cũng ngạc nhiên không kém, vốn cho rằng nàng sẽ trang điểm tỉ mỉ, càng thêm mê hoặc, nhưng Thất Thất lại ăn mặc như một nam nhân, không

https://thuviensach.vn

biết Hoàng thượng và Thái hậu trông thấy dáng vẻ này của Uy Thất Thất, sẽ có biểu cảm thế nào? Chàng đương buồn rầu rĩ cũng không nhịn được bật cười.

"Vương gia!" Thất Thất phóng xe đạp vọt tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, nghiêng người về phía trước, hôn một cái lên má Lưu Trọng Thiên, khoảnh khắc đó, Lưu Trọng Thiên thấy được vẻ ưu sầu trong mắt Thất Thất. Song vẻ ưu sầu kia chỉ duy trì trong chốc lát, liền biến mất, khi cô chuyển hướng về phía cung nữ, gương mặt tươi tắn mỉm cười.

"Chúng ta xuất phát thôi!" Thất Thất đạp dưới chân, phóng xe về phía trước sân rồi lao ra ngoài.

"Vương phi, chờ đã!" Đám cung nữ theo sau đuổi không kịp.

Lưu Trọng Thiên đăm chiêu nhìn bóng dáng Thất Thất khuất xa, không biết Uy Thất Thất vào hoàng cung rồi, sẽ có cảnh tượng gì, vương phủ có thể để nàng tùy ý bát nháo, nhưng hoàng cung sao có thể chứ? Thái hậu sẽ nghĩ như thế nào đây?

Chàng thoáng sờ qua gương mặt, nụ hôn vừa rồi, nhẹ như gió thoảng qua, Thất Thất chỉ dựa theo tư duy của nàng mà hành sự, còn cả ánh mắt trước khi đi... Nàng không hề vui vẻ, lòng Lưu Trọng Thiên như bị bóp nghẹt, cảm giác đối với Uy Thất Thất càng thêm khó dứt bỏ.

Lưu Trọng Thiên xoay người trở về phòng, thay y phục, hôm nay chàng nhất định phải tiến cung, đi tìm Thái hậu, thăm dò ý định Thái hậu thế nào, nếu như Thái hậu thực sự dung túng Hoàng thượng làm bừa, thì đừng trách Lưu Trọng Thiên không niệm tình huynh đệ, song nếu là Thất Thất chủ động yêu thương nhung nhớ, nguyện theo Hoàng thượng, thì Lưu Trọng Thiên chẳng còn gì để nói.

Người trong hoàng cung đều hiểu, Uy Thất Thất thực ra là nữ nhân Hoàng thượng đặc biệt hạ lệnh nghênh đón. Uy Thất Thất phóng xe đạp

https://thuviensach.vn

trên đường, sau khi hùng hùng hổ hổ tiến vào hoàng cung, nhanh chóng băng qua hành lang dài, xông tới ngự hoa viên hoàng cung.

Lúc này trong ngự hoa viên, có một nữ nhân mặc cẩm bào màu tím hoa lệ, trên đầu cài trâm vàng, vây xung quanh nàng là một đám phi tần, đang thưởng thức hoa tươi nở rộ trong ngự hoa viên. Nữ nhân kia đoan trang diễm lệ, thoạt nhìn đã biết ngay là một nhân vật quan trọng, nàng đương ngắm hoa thược dược nở.

Đột nhiên có tiếng ầm ĩ, khiến nữ nhân kia bất giác nhíu mày, đưa mắt ngước nhìn, đúng lúc trông thấy Uy Thất Thất xông tới, mặt mày liền biến sắc, sao lại có nữ nhân điên cuồng, quái dị tiến vào hoàng cung như thế.

Uy Thất Thất liếc nhìn nữ nhân kia, khóe miệng nhếch lên, hoàn toàn xem như vô hình, chiếc xe đạp lao thẳng về phía trước, vùi dập rất nhiều cây hoa thược dược dọc đường, nơi nào xe đạp đi qua, tiếng gió rít từng cơn, cánh hoa bay lả tả, Thất Thất làm càn cười khùng khục, dáng vẻ xấu xa hung ác, gọi cô tiến hoàng cung, hừ! Chẳng khác nào đã gọi Diêm vương đến cả! Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

"Đó... Đó là ai?" Nữ nhân vận cẩm bào chỉ vào Thất Thất, lớn tiếng quát, tất cả đám phi tần ai nấy đều mặt mày biến sắc, không biết con nha đầu lỗ mãng kia vào đây khi nào, đây là hoàng cung, quả thực không coi ai ra gì, có phần tác oai tác quái.

Một cung nữ đuổi theo Thất Thất phía sau nghe thấy tiếng quát của nữ nhân kia, mồ hôi đầm đìa lập tức chạy tới, quỳ rạp xuống đất.

"Khởi bẩm Hoàng hậu nương nương, đó là Vương phi của Tam vương gia, Uy Thất Thất, được Thái hậu triệu tới."

"Cái gì? Vương phi của Tam vương gia, đó là... Nữ nhân sao? Sao có thể như vậy, mau dẫn tới đây cho bổn cung!"

https://thuviensach.vn

Hóa ra nữ nhân đoan trang diễm lệ này là chính cung nương nương của Đại Hán thiên tử, nàng chính là người đứng đầu tam cung lục viện, ngày ngày đều được các phi tần vây quanh kéo đến xu nịnh, thỉnh thoảng cùng các nàng ngắm hoa giết thời gian, chẳng ngờ hôm nay bỗng nhiên gặp cảnh Uy Thất Thất xông vào.

"Vâng, Hoàng hậu!" Cung nữ lên tiếng đáp, xoay người vội vã đuổi theo Uy Thất Thất.

Cung nữ vất vả lắm mới đuổi kịp Uy Thất Thất, mệt tới nỗi sắp hạ đường huyết, thở không ra hơi nói "Vương phi, Hoàng hậu nương nương muốn gặp người!"

"Hoàng hậu?" Thất Thất thoáng sờ cột tóc đuôi ngựa, vợ cả của Đại Hán thiên tử nha, hiếm thấy, hiếm thấy, nhất định phải gặp mặt, không biết chung một phu quân với vô số nữ nhân như vậy, liệu cuộc sống có còn dễ chịu hay không.

Thất Thất quay đầu xe đạp lại, vọt tới trước mặt Hoàng hậu, xe đạp phanh két một tiếng dừng lại trước mặt Hoàng hậu, Hoàng hậu sợ hãi thiếu chút nữa hét toáng lên, liên tục lui về phía sau.

"Cô chính là Hoàng hậu nương nương?" Đôi mắt tròn xoe của Thất Thất đảo tới đảo lui trên người Hoàng hậu, vợ cả của Hoàng thượng, ngoại trừ y phục lộng lẫy ra, dung mạo cũng thường thường, gương mặt thiếu sức sống, có thể thấy đây là nữ nhân theo khuôn phép cũ.

Hoàng hậu lẫn đám phi tần đều kinh sợ trước dung mạo xinh đẹp tràn trề sức sống của Thất Thất, sao Vương phi cổ quái này có dung mạo mê người vậy, một vị phi tần bên cạnh Hoàng hậu lớn tiếng quát mắng.

"Tam Vương phi to gan, trông thấy Hoàng hậu còn không thỉnh an!"

https://thuviensach.vn

"Thỉnh an?" Uy Thất Thất cưỡi xe đạp cười tươi đáp trả, xuống xe, dáng vẻ khôi hài tiến tới vái chào "Tam vương phi Uy Thất Thất, xin thỉnh an Hoàng hậu nương nương!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Đại Náo Hoàng Cung

"Uy Thất Thất, chẳng phải là hộ quốc nữ tướng quân hay sao? Sao lại là một tiểu nha đầu phá phách thế này..." Hoàng hậu quét mắt nhìn Uy Thất Thất, Hoàng thượng thật hoang đường, sao có thể sắc phong tiểu nữ nhân này làm Nhị phẩm tướng quân cơ chứ? Hành vi nàng ta quái đản, ăn mặc kỳ dị, vẻ mặt khôi hài, thoạt nhìn đã biết đây là một điêu dân.

"Đúng vậy, tôi là Thất tướng quân, hiện giờ phải đi diện kiến Thái hậu, giúp người giải sầu!" Thất Thất cười xòa, xe đạp lăn bánh, một đóa hoa lan lập tức bị nghiền dưới bánh xe đạp, Thất Thất cố ý che miệng hét ầm lên "A! Thật đáng tiếc, dập nát hết cả rồi! Xin lỗi, thực sự xin lỗi!"

Hoàng hậu há hốc miệng, chưa kịp mở miệng quở mắng, Uy Thất Thất đã sớm mất dạng như cơn gió xoáy, khiến Hoàng hậu tức sôi máu đến nửa ngày không thốt nên lời, đây là Vương phi của Tam vương gia phong độ thật sao? Đích xác là nữ nhân man rợ!

"Vương phi của Tam vương gia ư?"

"Tam vương gia khôi ngô như vậy, sao lại cưới nữ nhân man rợ thế, xem cách cô ta trang điểm, đâu còn giống nữ nhân chứ?"

https://thuviensach.vn

"Nhưng là một mỹ nhân đó!"

"Thái hậu gọi cô ta đến đây làm gì nhỉ, không biết cái đẹp có thể mang ra ăn được hay không! Cô ta rõ là cố ý lượn qua lượn lại mà! Nhìn ngự hoa viên xem, chỗ nào cô ta đi qua đều nát như bươm hết cả!" Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Rất đáng yêu..."

Hoàng hậu nghe đám phi tần tranh luận, bực tức cắt ngang lời bọn họ "Bổn cung đi về đây, thật mất hứng." Dứt lời quay người bỏ đi, chúng phi tần không ai dám lên tiếng, lặng lẽ bước theo sau Hoàng hậu, nhất loạt cúi đầu thấp xuống, không biết lời nói nào đã chọc giận Hoàng hậu rồi.

Các tiểu cung nữ lo lắng dáng vẻ này của Thất Thất sẽ hù dọa Thái hậu, liền bảo Uy Thất Thất dựng xe đạp ở bên ngoài tẩm cung Thái hậu, chạy vào trong thông báo. Uy Thất Thất cau mày, đi đi lại lại tẻ nhạt, đương lúc buồn chán, cô bỗng trông thấy một vật thu hút ánh nhìn của cô.

Có một loài hoa cỏ kỳ lạ mọc lên trong đài hoa ở tẩm cung, tán lá xanh biếc quây lại bó thành một chùm hoa lan trong suốt, pha lẫn thêm chút sắc phấn hồng, độc nhất vô nhị, đẹp không sao tả xiết, ở xã hội hiện đại chưa từng thấy qua.

Thất Thất quan sát tỉ mỉ, ngẫm nghĩ, đây chẳng phải là thứ Thái hậu yêu nhất ư, nhìn chậu hoa kia được chăm sóc công phu như vậy, nhất định là tốn không ít thời gian, thoạt nhìn cũng biết là vật quý báu.

"Tam vương phi, Thái hậu triệu kiến!" Một cung nữ bước ra, vẫy gọi Uy Thất Thất đương thất thần.

"A, có ngay!" Thất Thất cười bí hiểm, nhanh chóng chạy vào trong.

https://thuviensach.vn

Chỗ ở của Hoàng thái hậu Đại Hán quả không tồi chút nào, Thất Thất nhìn trái ngó phải, quay mặt lại, trông thấy một vị lão phu nhân phú quý đoan trang đang ngồi trong phòng ngủ lộng lẫy, cẩm bào xanh sẫm, mũ phượng to đùng, những sợi tua bao quanh thật dài, kích cỡ chiếc nhẫn đeo trên ngón tay thật lớn. Thất Thất hồi tưởng lại, giống như đã từng thấy trong viện bảo tàng, song cũng chưa có cái nào sánh được với chiếc nhẫn trên tay Thái hậu, trải qua lịch sử dài đằng đẵng thế, có lẽ trở thành vật vô giá.

"Ngươi là Tam vương phi Uy Thất Thất?" Thái hậu cất giọng trầm thấp, tỏ vẻ khinh thường, làm sao một nữ nhân lại có sức quyến rũ lớn như vậy.

Thất Thất lập tức cúi chào "Thất Thất xin thỉnh an Thái hậu!"

"Trọng Thiên không chỉ bảo ngươi lễ nghi hoàng cung sao? Bộ dáng thỉnh an của ngươi là thế này hử?" Thái hậu rõ ràng có chút mất hứng.

Rõ thật là một bà lão hay bắt bẻ, Thất Thất thích thỉnh an như vậy, bà ta quản được chắc? Thỉnh an bà ta chẳng qua vì muốn giữ thể diện cho Lưu Trọng Thiên thôi, vậy mà còn làm khó người khác.

Hoàng thái hậu nhìn kỹ Uy Thất Thất, không khỏi nhíu mày "Ngươi ăn mặc kiểu gì thế, cả đầu tóc ngươi nữa, đâu có giống một vị Vương phi, khiến ai gia thực sự kinh sợ!"

Uy Thất Thất ngắm nhìn trên người, lại sờ đến tóc tai "Á, cháu cảm thấy rất ổn mà!"

"Lại gần đây, để ai gia coi gương mặt ngươi!" Thái hậu thực sự rất muốn biết, một nữ nhân không tuân thủ quy củ, thoạt nhìn hoang dã như vậy, Hoàng thượng thích con bé ở điểm gì?

https://thuviensach.vn

"Dạ!" Uy Thất Thất đi tới trước mặt Thái hậu, đầu tiên quan sát bà lão này, mới phát hiện ra, Thái hậu bôi cũng thật nhiều son phấn, song vẫn không che nổi tuổi tác già nua.

Thái hậu vươn tay ra, nhẹ nhàng vuốt ve hai má Thất Thất, Thất Thất tự ý né xa ra một chút, bà lão này, chưa chi đã động tay rồi.

"Quả nhiên là mỹ nhân, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng hồng mịn màng, ngay cả ai gia cũng thấy thích, chẳng trách hoàng nhi lại si mê như thế."

Thái hậu khẽ thở dài "Ai gia thực sự khó xử, nhất thiết phải xoa dịu trái tim hoàng nhi, để nó chuyên tâm lo cho xã tắc, ai gia đành phải khiến Trọng Thiên đau lòng rồi."

Thất Thất hiểu rõ ý Thái hậu, xem ra, Vương gia quả thực đã đoán đúng, Thái hậu sẽ giúp Hoàng thượng cướp đoạt Vương phi của Tam vương gia, bà lão này rõ là bất công, tại sao lại giúp Hoàng thượng đối phó với Tam vương gia chứ?

"Ngươi ở lại trong hoàng cung với ai gia, không cần đi nữa, về phần Tam vương gia, ai gia đương nhiên sẽ thu xếp ổn thỏa cho nó, mỹ nhân thiên hạ không phải chỉ có mỗi mình Uy Thất Thất, ban thưởng cho nó dăm ba chục mỹ nữ tha hồ chọn lựa, tự khắc sẽ quên ngươi thôi."

"Thất Thất không rõ ý của Thái hậu!"

Uy Thất Thất có chút căm tức, đúng là một bà lão thất đức, nói đoạt là đoạt ngay, còn muốn đem dăm ba chục mỹ nữ cho Lưu Trọng Thiên, ngẫm lại tình hình này, Thất Thất nổi máu ganh tị, không cho phép Lưu Trọng Thiên dây dưa với đám nữ nhân hỗn độn đó, chỉ có thể có một mình Uy Thất Thất. Nếu bà lão này dám tặng những nữ nhân kia cho Tam vương gia, Uy Thất Thất sẽ náo loạn hoàng cung của bà ta.

https://thuviensach.vn

"Mấy ngày nay, Hoàng thượng vì ngươi mà gần như ăn không ngon, ngủ không yên, ai gia cứ thấy là lạ, bao năm qua, Hoàng thượng toàn tâm toàn ý vì xã tắc, không bận tâm lắm về nữ nhân, lần này là động lòng thực sự."

Thái hậu kéo Thất Thất đến bên cạnh mình "Sau đó ai gia mới biết được, hóa ra nữ nhân mà Hoàng thượng yêu mến lại là Vương phi của Trọng Thiên, chuyện này quả thực hoang đường, thế nhưng ai gia không đành lòng nhìn Hoàng thượng chết dần chết mòn như thế, vì thiên hạ Đại Hán, vì giang sơn xã tắc, đành để Trọng Thiên chịu thiệt thòi."

Để Lưu Trọng Thiên chịu thiệt thòi, Thái hậu này, rõ là một bà lão ích kỷ, lẽ nào chỉ mỗi Lưu Trọng Thiên chịu thua thiệt thôi sao? Nói thế chẳng khác nào Thất Thất là vật vô tri vô giác, tùy ý ai muốn có, liền dâng cho người đó sao? Thật xót xa cho nữ nhân cổ đại, nhưng Uy Thất Thất không phải, cô là ai chứ, nữ thừa kế của tập đoàn Uy Thị, "chị cả" của trường Huyền Đức.

Cái xã hội phong kiến vô sỉ này, cả những tư tưởng phong kiến vô sỉ kia nữa, đã làm hại biết bao nữ tử đáng thương, khiến họ cả đời này không tìm được tình yêu đích thực, sống trong đau khổ.

"Thái hậu, tình yêu của Thất Thất, không phải ở đây, Hoàng thượng chỉ có thể giữ được con người Thất Thất, chứ không giữ nổi trái tim Thất Thất!" Thất Thất thẳng thừng nói ra.

Thái hậu trước tiên là kinh hãi, nữ nhân này, sao có thể nói ra những lời đại nghịch bất đạo như vậy, tình yêu ư? Nói thế không thấy xấu hổ sao? Nữ nhân có quyền gì mà nói chuyện tình yêu?

"Hoàng thượng lần này động lòng thực sự, ai gia mặc kệ ngươi có thích hay không, cũng phải ở lại hoàng cung hầu hạ Hoàng thượng, nữ

https://thuviensach.vn

nhân trong hoàng cung chỉ có phục tùng, không có những chuyện ái tình như ngươi nói!"

"Phong kiến cổ hủ!"

"Ngươi nói cái gì?" Thái hậu nổi nóng nhìn Uy Thất Thất "Đại nghịch bất đạo, truyền lễ quan tới đây, dạy bảo lễ nghi cho con bé thật tốt, hôm nay hãy dạy nó biết cách hầu hạ Hoàng thượng và làm nữ nhân thị tẩm trong hoàng cung phải như thế nào!"

Thái hậu xoay người, được cung nữ bên cạnh dìu, đứng lên, đi ra phía sau bình phong.

"Hầu hạ Hoàng thượng?" Thất Thất trợn mắt nhìn, đương định đi ra ngoài, chợt nghe thấy cung nữ ngoài cửa lớn tiếng bẩm báo.

"Tam vương gia cầu kiến Thái hậu!"

Lưu Trọng Thiên đến đây, Thất Thất không khỏi mừng rỡ, hoàng cung này cô chẳng muốn nán lại chút nào, bắt cô hầu hạ Hoàng thượng, thật điên rồ, phải bảo Tam vương gia mang cô đi ngay lập tức. Thất Thất nhanh chóng chạy ra phía ngoài, thiếu chút nữa đâm sầm vào người Lưu Trọng Thiên đương vội vàng đi tới.

"Vương gia..." Uy Thất Thất quên mất rằng Lưu Trọng Thiên cũng đâu tốt đẹp gì, lúc này đây chỉ muốn tìm người mau chóng cứu cô ra ngoài.

"Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên kéo Uy Thất Thất vào trong lòng, vuốt ve thân mật hai má cô, mới không gặp chốc lát, mà Lưu Trọng Thiên ngỡ như đã cách xa cả thế kỷ.

Không biết Thái hậu đã đi ra từ lúc nào, cố ý ho khan mấy tiếng, nhắc nhở hai người đang thân mật. Tam vương gia trước giờ vẫn luôn oai phong lẫm liệt, lạnh lùng vô tình, nhưng nay dịu dàng tình cảm thế khiến Thái hậu

https://thuviensach.vn

vô cùng áy náy, xem ra nữ nhân này đã chiếm giữ trái tim của cả Lưu Trọng Thiên lẫn hoàng nhi.

Thế nhưng Thái hậu là mẫu thân thân sinh Đại Hán thiên tử, còn Lưu Trọng Thiên là do Di Quý phi sinh ra, tâm tư Thái hậu đương nhiên là muốn thiên vị cốt nhục của mình. Thân thể Di Quý phi suy nhược lắm bệnh tật đã mất sớm, Thái hậu tận mắt chứng kiến sự trưởng thành của Lưu Trọng Thiên, cũng không phải không có cảm tình, chỉ là so với Hoàng thượng mà nói, khó tránh khỏi bên trọng bên khinh.

"Thái hậu, bản tính Thất Thất lỗ mãng, không hiểu lễ nghi phép tắc, ở lại hoàng cung chỉ tăng thêm phiền toái, cho nên Trọng Thiên..."

"Con có biết tại sao ai gia triệu kiến Uy Thất Thất không?"

"Thái hậu..." Lưu Trọng Thiên không sao trả lời thẳng được, chàng hy vọng không phải nghe những lời từ trong miệng Thái hậu thốt ra.

"Vì Hoàng thượng, hiện tại ai gia cũng không giấu diếm con nữa, Hoàng thượng muốn có được Uy Thất Thất, mấy ngày qua ai gia cũng rất ưu sầu. Vì giang sơn Đại Hán, ai gia hy vọng con có thể nhẫn nhịn từ bỏ tình yêu, tác thành cho tâm nguyện của Hoàng thượng!"

"Thái hậu!" Lưu Trọng Thiên phẫn uất siết chặt nắm tay "Uy Thất Thất là Vương phi Hoàng thượng ban hôn cho Trọng Thiên, lẽ nào không sợ người trong thiên hạ chế nhạo hay sao?"

"Chỉ là một nữ nhân mà thôi, việc này cũng rất đơn giản, con hãy lập tức bỏ Uy Thất Thất, sẽ chẳng có ai chế nhạo Hoàng thượng nữa!" Thái hậu nói nhẹ nhàng bâng quơ, hình như cảm thấy chủ ý này vô cùng hay.

"Uy Thất Thất đã là nữ nhân của Trọng Thiên, Hoàng thượng làm thế là đoạt thê tử của người khác!" Hàng lông mày của Lưu Trọng Thiên không khỏi dựng ngược lên.

https://thuviensach.vn

"Trọng Thiên, ai gia biết con phải chịu thiệt thòi, vậy con muốn ai gia phải làm sao, hoàng huynh con dù gì cũng là Hoàng thượng, con là thần tử, mấy ngày nay Hoàng thượng hồn xiêu phách lạc, ai gia cũng bất đắc dĩ thôi!"

Trong giọng nói của Thái hậu mang theo vẻ khẩn cầu, dường như cũng cảm thấy áy náy với Lưu Trọng Thiên "Ai gia sẽ đền bù tổn thất cho con, Hoàng thượng cũng sẽ không bạc đãi con, chỉ là một nữ nhân, buông tay đi!"

"Lưu Trọng Thiên tuyệt không tuân mệnh!"

"Con muốn thế nào?" Thái hậu thực ra cũng có chút nể sợ Lưu Trọng Thiên, e ngại bởi vì một nữ nhân mà phá hỏng đại sự "Chẳng lẽ vì nữ nhân này con muốn đối địch với Hoàng thượng sao?"

"Bất kỳ nữ nhân nào cũng có thể được, ngoại trừ Uy Thất Thất, không nên ép người quá đáng!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Đại Náo Hoàng Cung (2)

Lưu Trọng Thiên vừa dứt lời, bên ngoài rèm cửa được vén lên, Tiểu Vu Tử đi trước dẫn đường, Hoàng thượng bước nhanh vào trong, y lạnh lùng đi tới trước mặt Lưu Trọng Thiên "Những nữ nhân khác, trẫm có thể không cần, nhưng Uy Thất Thất, trẫm nhất định phải có!"

"Trọng Thiên tuyệt đối không bỏ Thất Thất, hơn nữa đệ cũng muốn mang người đi ngay lập tức!" Lưu Trọng Thiên kéo tay Uy Thất Thất, đi nhanh ra ngoài cửa.

Hoàng thượng khẽ cười, vỗ tay một cái, lực lượng cấm vệ quân hùng hậu xông lên, ai nấy đều cầm binh khí trong tay, Hoàng thượng cười gằn, mang đi, đừng nghĩ dễ thế.

"Trẫm chỉ muốn nữ nhân này mà thôi, không muốn làm tổn thương tình cảm huynh đệ, thế nhưng! Nếu đệ dám động thủ ở nơi này, trẫm lập tức có thể khép đệ vào tội danh mưu phản, Lưu Trọng Thiên, những đại thần ủng hộ đệ kia, sẽ muốn giúp đệ, liền vô cớ xuất binh!"

Lưu Trọng Thiên nhìn Hoàng thượng chằm chằm, siết chặt nắm tay, sắp nổi giận đến nơi, Uy Thất Thất nhanh chóng ôm lấy chàng "Vương gia, hãy quay về, Thất Thất xin chàng đấy!"

https://thuviensach.vn

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên thương tiếc nhìn Uy Thất Thất, muôn phần không muốn, lại có chút bất lực.

Hoàng thượng không khỏi nổi nóng, sao Uy Thất Thất quan tâm Tam vương gia Lưu Trọng Thiên như vậy, dục vọng chiếm hữu càng mạnh mẽ, khiến lòng y càng thêm kiên định, thế nên phải đoạt bằng được nữ nhân này, Hoàng thượng phất tay về phía cấm vệ binh lính phía sau.

"Tam vương gia đã đến đây, vậy chớ nên đi vội, mời Tam vương gia đến Ỷ Nguyệt Các nghỉ ngơi, cho đến khi Vương gia chịu viết hưu thư (*) mới thôi!"

(*) giấy ly hôn

Lưu Trọng Thiên hiện giờ có thể tóm gọn Hoàng thượng một cách dễ dàng, khống chế thiên tử như kẻ chư hầu, song chàng không thể, chàng không thể coi nhẹ giang sơn Đại Hán, cũng không thể để người đời chế nhạo chàng là loạn thần tặc tử, xem ra kiếp này thực sự không có duyên với Uy Thất Thất, một nữ nhân yêu kiều, ẩn giấu đôi mắt đẹp tuyệt trần.

Lưu Trọng Thiên nắm chặt bàn tay ngọc ngà của Uy Thất Thất, trong lòng muôn phần không nỡ, nhưng vẫn phải miễn cưỡng buông cô ra, đi theo một hộ vệ rời khỏi tẩm cung Thái hậu.

Hoàng thượng nhìn thoáng qua y phục của Uy Thất Thất, không khỏi nhíu mày, y không thích mỹ nhân này ăn mặc như thế, không quyến rũ tẹo nào, thoạt nhìn càng thêm xảo quyệt.

Hoàng thượng vui mừng đi tới trước mặt Thất Thất, không nhịn được vươn tay ra, lướt qua hai bên má Thất Thất.

Thất Thất nhìn Hoàng thượng đầy căm ghét, y cho rằng Lưu Trọng Thiên có thể vì giang sơn Đại Hán hết lần này tới lần khác nhường nhịn y, thì Uy Thất Thất cũng sẽ làm thế sao, Thất Thất lui dần về phía sau, tung

https://thuviensach.vn

một cước đá trúng cằm Hoàng thượng, Hoàng thượng không ngờ tới việc Thất Thất sẽ đánh lén y, nhất thời tay chân luống cuống, tránh về phía sau, thiếu chút nữa té lăn ra đất, Tiểu Vu Tử vội đỡ Hoàng thượng dậy, sợ toát mồ hôi.

Thái hậu cũng không ngờ được rằng Uy Thất Thất lại thô lỗ như thế, sợ tới nỗi mặt mũi trắng bệch. Đây là dạng nữ nhân gì, hoàng nhi sao có thể thích nó, ngoại trừ nhan sắc nghiêng nước nghiêng thành ra, thì tính tình ngang ngược vô giáo dục, làm sao có thể sống ở hậu cung chứ.

Bàn chân Thất Thất dừng trên không trung, nghịch ngợm đung đưa cổ chân, cười ha ha nhìn Đại Hán thiên tử "Tưởng có thể tiếp cận tôi dễ dàng thế sao? Coi chừng lại không biết tại sao bị đá?"

"Ha ha, quả là mỹ nhân đáng yêu, trẫm nhất định phải có được nàng, Tiểu Vu Tử!" Ánh mắt Hoàng thượng chuyển sang Tiểu Vu Tử.

"Hoàng thượng!"

"Dẫn Uy Thất Thất đi tắm rửa, sau đó đưa đến tẩm cung của trẫm, tối nay trẫm sẽ sủng hạnh nàng!" Hoàng thượng cười khùng khục, y nhất định phải ôm mỹ nhân yêu dấu vào lòng.

Tiểu Vu Tử sợ hãi nuốt nước miếng, võ công của Uy Thất Thất lợi hại như vậy, Hoàng thượng nói câu sủng hạnh thật nhẹ nhàng, việc này đâu có đơn giản chứ, phải làm sao mới có thể đưa nàng ta tới tẩm cung của Hoàng thượng, đó là một vấn đề nan giải.

Uy Thất Thất nhìn ra tâm tư của Tiểu Vu Tử, hắn không sợ mới lạ, vì vậy thu chân trở về, đi tới trước mặt Tiểu Vu Tử.

"Tiểu Vu công công, trước kia thường xuyên đến vương phủ tặng này tặng nọ, Thất Thất còn chưa cảm tạ cậu, bây giờ có cơ hội rồi, Thất Thất sẽ tạ ơn cậu dần dần!"

https://thuviensach.vn

"Đợi nàng trở thành Quý phi rồi, hãy ban thưởng cho hắn thật nhiều." Hoàng thượng lưu luyến liếc nhìn Uy Thất Thất, hình như không hiểu rõ ý Thất Thất tạ ơn Tiểu Vu Tử, y rảo bước vén rèm cửa lên rồi đi ra ngoài.

Tiểu Vu Tử khom lưng hướng về phía Thất Thất, lòng trống trải, bất kể chuyện tốt hay chuyện xấu đều là hắn ra mặt, đối phó với Uy Thất Thất... Quan trọng nhất chính là, phải làm sao mới có thể đưa nàng ta tới tẩm cung của Hoàng thượng, giống như những phi tử khác, ngoan ngoãn nằm chờ trên giường.

"Vương phi, y phục này?"

"Sao?" Thất Thất đung đưa chân, căm tức lườm hắn "Y phục này không đẹp sao?"

"Đẹp rất đẹp, có điều... Nữ nhân thị tẩm của Hoàng thượng, không được mặc y phục!"

"Cởi sạch?" Thất Thất hét lên, cung nữ bên cạnh nhất thời xấu hổ đỏ mặt, Tam vương phi này thật lớn mật làm càn, lớn tiếng thốt ra hai chữ kia.

"Đúng vậy, cho nên mời Vương phi tắm gội, sau đó..."

"Không được, tôi không thể không mặc y phục, thị tẩm? Liệu có phải Hoàng thượng mắc bệnh tâm thần hay không?"

"Không phải đâu. Đúng, không đúng, không đúng, ôi chao, Vương phi của thần, nhiệm vụ của tiểu nô tài rất đơn giản, đó là nghĩ biện pháp đưa Vương phi lên trên giường rồng của Hoàng thượng, nếu người chịu nghe lời, là tốt nhất, nếu như phản kháng, thần sẽ gọi Liên công công ra tay, Liên công công là cao thủ trong cung, đối phó với nữ nhân có võ công như Vương phi cũng không khó!"

https://thuviensach.vn

Lời Tiểu Vu Tử nói... Xem ra cũng không phải là giả, Uy Thất Thất âm thầm suy tính, nếu thực sự xuất hiện cao thủ, võ công lợi hại y như Tam vương gia, Uy Thất Thất chẳng phải sẽ bị ép đi vào khuôn khổ ư, nếu như bị điểm huyệt đạo, hoặc là uống mê dược, hoặc là…

Thái độ của Uy Thất Thất đã quay ngoắt 180 độ, cười xởi lởi nói "Hầu hạ Hoàng thượng sao? Thất Thất hiểu, đều nghe Tiểu Vu công công, nhưng tôi muốn mặc y phục!"

"Thật sao? Được, được, nghe theo người." Tiểu Vu Tử bật cười, đâu có nữ nhân nào không muốn đi theo Hoàng thượng chứ, đó là vinh hạnh, là giấc mộng của tất cả nữ nhân.

Uy Thất Thất căng thẳng ngồi ở trong tẩm cung Hoàng thượng, chẳng lẽ sẽ thực sự cùng tên Hoàng thượng kia... Cô cắn móng tay, tỳ nữ bên cạnh nhẹ nhàng trải giường, Thất Thất đảo mắt, chịu mở miệng nói chuyện.

"Nữ nhân thị tẩm thông thường vào đây bằng cách nào, hầu hạ Hoàng thượng thế nào!"

"Chuyện này..." Tỳ nữ đỏ bừng mặt, đầu cúi thấp xuống, giọng lề mề.

"Đều được thái giám khiêng vào, người có lẽ là nữ nhân thị tẩm đầu tiên vào bằng cách như vậy."

"Ý tôi là, cô thấy qua bọn họ hầu hạ Hoàng thượng thế nào chưa?"

Tỳ nữ không dám lên tiếng, Thất Thất nắm chặt tay nàng "Tôi lần đầu tiến cung, không ai nói cho tôi biết, chỉ sợ Hoàng thượng không vui."

"Là thế này!" Tỳ nữ khẽ cười "Không mấy phức tạp đâu, ngoan ngoãn nằm ở trên giường, sau đó chờ Hoàng thượng sủng hạnh."

"Thật ư..."

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên rồi, nô tỳ toàn đứng bên ngoài hầu hạ, biết rất rõ."

"Đơn giản thế sao?" Thất Thất nở nụ cười quái dị, bỗng vươn tay ra, đánh một quyền trúng cổ tỳ nữ, tỳ nữ lập tức ngã xuống.

"Nếu đơn giản như vậy, ha ha, đành để cô chịu thiệt." Thất Thất hoán đổi y phục tỳ nữ, mặc y phục của mình lên người tỳ nữ "Chờ khi Hoàng thượng phát hiện ra không phải tôi, có khi tôi đã sớm chạy thoát rồi."

Dứt lời liền kéo tỳ nữ lên trên giường, đắp chăn lên, xoay mặt cô ta vào bên trong, hắc hắc, như vậy Hoàng thượng sẽ phải mất một lúc mới có thể phát hiện ra.

Thất Thất len lén chuồn đi, thái giám canh cửa liếc nhìn cô "Sao không lo hầu hạ, ra ngoài làm gì?"

"Nàng ta đói bụng, muốn ăn chút gì đó!"

"Thất tướng quân này cũng thật lắm chuyện!"

"Chính xác!" Thất Thất bắt chước dáng vẻ của tỳ nữ, cố nén không bật cười, nhanh chóng rời khỏi hoàng cung.

Uy Thất Thất tìm thấy chiếc xe đạp của mình, vội vã phóng xe ra ngoài...

Xung quanh Ỷ Nguyệt Các, tăng thêm binh lính canh gác, nhiệm vụ của bọn họ khá đơn giản, bảo đảm Vương gia không bước ra khỏi Ỷ Nguyệt Các, cấm quân hộ vệ hết sức khâm phục vị Vương gia này, anh dũng thiện chiến, vì giang sơn Đại Hán lập được vô số công lao hiển hách, đáng tiếc là, quan hệ với Hoàng thượng tương đối căng thẳng, cho nên cấm vệ binh lính cũng không dám làm khó chàng, đối đãi lễ phép.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên lo lắng đi đi lại lại, thần sắc nghiêm trang, chàng biết mình lúc này không thể thoát thân, lòng thấp thỏm bất an, trong đầu bao ý nghĩ xáo trộn.

Tiểu Vu Tử cười ha hả bước đến, mục đích hắn tới đây rất đơn giản, chính là nói cho Vương gia biết, Vương phi của chàng ta đang nằm ở trên giường rồng của Hoàng thượng, sắp tiếp nhận sự sủng hạnh của Hoàng thượng.

"Vương gia, Tiểu Vu Tử đến nói chuyện phiếm với Vương gia!"

"Nói chuyện phiếm? Bổn vương chẳng có gì để nói với ngươi!" Lưu Trọng Thiên ngồi trên ghế, bàn tay đỡ lấy trán, vẻ mặt tức giận.

"Vương gia, ngài tội gì chứ, nữ nhân có cả đống, hà tất phải tranh giành với Hoàng thượng!"

"Hừ!" Lưu Trọng Thiên nhìn hắn khinh thường, dựa vào hắn, cũng xứng nói chuyện nữ nhân với Lưu Trọng Thiên sao? Hắn đâu có được xem là nam nhân!

"Nói cho ngài biết, Vương phi... À quên, phải là Thất tướng quân mới đúng, hiện giờ đang nằm ở trên giường Hoàng thượng, sắp tiếp nhận sự sủng hạnh của Hoàng thượng! Ngài ở đây phiền não thì có ích gì chứ?"

"Nói láo!" Lưu Trọng Thiên phẫn nộ đứng bật dậy, nhấc bổng Tiểu Vu Tử lên, Lưu Trọng Thiên thân hình cao lớn, dễ dàng xách cổ Tiểu Vu Tử lên "Ngươi muốn chọc giận bổn vương!"

"Không phải, Vương gia, là, là, tự Vương phi chủ động đi, Tiểu Vu Tử chỉ muốn nói cho Vương gia biết, nữ nhân kia không đáng để Vương gia lo nghĩ như vậy!"

https://thuviensach.vn

"Chủ động..." Lưu Trọng Thiên buông tay, Tiểu Vu Tử run lập cập té xuống đất, ngã lăn quay, sợ tới nỗi sắc mặt tái nhợt, hồi lâu sau mới thốt ra được. Bạn đang xem truyện được sao chép tại: TruyenFull.vn chấm c.o.m

"Vương phi chắc giờ này đã cùng Hoàng thượng ân ân ái ái... Vương gia hãy bỏ nàng ta đi!"

"Xéo, xéo... Cút ngay!" Lưu Trọng Thiên cảm thấy trước mắt tối sầm, ngực đau dữ dội, một ngụm máu tươi trào ra, tay thuận đà đỡ lấy người, gắng sức không để bị ngã, thì ra phiền muộn tích tụ không tốt cho sức khỏe, lúc này đây vết thương cũ chồng lên vết thương mới.

"Vương gia..." Tiểu Vu Tử cực kỳ hoảng sợ "Này, này, Vương gia, tiểu nô tài đi mời thái y đến, ngài chờ nhé..."

"Không cần... Bổn vương lát nữa sẽ ổn thôi, ngươi mau xéo đi, mau xéo đi, đừng xuất hiện trước mặt bổn vương, để bổn vương yên tĩnh một lát!"

"Vâng, tiểu nô tài lập tức xéo ngay!" Tiểu Vu Tử không ngờ rằng Lưu Trọng Thiên lại phản ứng mạnh như thế, khiếp sợ tháo chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Đại Náo Hoàng Cung (3)

Lưu Trọng Thiên hung hăng đấm mạnh vào cột nhà, chàng nhìn máu tươi trên mặt đất, lẽ nào mạng chàng không còn giữ được lâu nữa, Uy Thất Thất đã khiến chàng như mất phương hướng, gục ngã, thậm chí đau khổ tột cùng, nàng là một nữ nhân lẳng lơ, dung mạo yêu kiều quyến rũ. Nghĩ tới cảnh nàng thướt tha nằm trên giường, đón nhận sự âu yếm của Lưu Trọng Thiên, mà giờ đây lại nằm trên giường rồng, quấn quýt si mê không ngừng âu âu yếm yếm với Hoàng thượng...

"Uy Thất Thất..."

Lưu Trọng Thiên ngửa đầu hét lớn, bi phẫn thê lương, bước đi lảo đảo tới trước bàn, gắng sức nâng chiếc bàn lên ném ra ngoài, chiếc bàn va trúng vào tường, vỡ tan tành.

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên điên dại, giống như một con thú tuyệt vọng, chàng ép bản thân mình căm hận Uy Thất Thất, nhưng chàng không làm được, vừa nghĩ tới Thất Thất, thì chỉ có ghen tuông và đau khổ, chàng muốn được giải thoát, chàng vô phương cứu chữa rồi, đã yêu một nữ nhân mê hoặc, mà nữ nhân kia giờ đã bạc tình phản bội chàng.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên vốn do bực tức nên luyện kiếm, vết thương đó tới nay vẫn chưa khỏi hẳn, giờ đây tâm tình phẫn uất, tích tụ sinh bệnh, đột nhiên ngã quỵ xuống đất.

Cấm quân hộ vệ phát hiện tình hình không ổn, chạy trở vào, đỡ Lưu Trọng Thiên dậy, lớn tiếng kêu gào "Vương gia... Vương gia... Mau gọi thái y!"

Cấm quân hộ vệ vội vàng khiêng Lưu Trọng Thiên lên trên giường, Tam vương gia là trụ cột của nước nhà, không ngại nguy nan, anh dũng thiện chiến rốt cuộc đã gục ngã, bất kỳ ai cũng cảm thấy bất bình thay cho chàng.

Đại Hán thiên tử không đợi xử lý xong việc quốc sự, đã nhanh chóng đến tẩm cung, tâm trạng này sao có thể nhẫn nại, hận không thể một bước tiến thẳng tới tẩm cung, ôm lấy mỹ nhân, âu yếm nàng, mỹ nhân của y đang chờ đợi y.

"Hoàng thượng..." Thái giám bên ngoài tẩm cung khom lưng, hô lớn, Đại Hán thiên tử lòng nóng như lửa đốt, không chờ thái giám mở cửa đã tự mình đẩy cửa ra bước vào trong.

Như ẩn như hiện, một nữ nhân đã ngoan ngoãn nằm bên trong giường, ban ngày nghịch ngợm như vậy, tại sao hiện giờ lại hiền hòa như thế? Quả là nữ nhân miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo, chắc lúc này cũng giống như y, không chờ nổi nữa rồi.

"Thất Thất... Nằm mơ trẫm cũng muốn có đêm nay, nàng khiến trẫm chờ đợi mỏi mòn." Hoàng thượng đi tới, kéo rèm giường ra, đặt tay lên người nữ nhân trên giường, nhẹ nhàng vuốt ve.

Nữ nhân trên giường rên rỉ một tiếng, Hoàng thượng trong lòng phấn chấn, xem ra nàng đã sốt ruột rồi "Thất Thất, đừng vội, trẫm lập tức sủng ái nàng, trước tiên để trẫm ngắm nàng thật kỹ đã nhé!"

https://thuviensach.vn

Đại Hán thiên tử xoay mặt nữ nhân trên giường về phía mình, ngắm nhìn chăm chú, lập tức nhảy dựng lên, lùi lại mấy bước, rất đỗi tức giận, đây đâu phải Uy Thất Thất, là tỳ nữ tẩm cung thì phải?

"To gan!" Hoàng thượng căm tức quát.

Tỳ nữ trên giường hình như cũng đã tỉnh lại, nàng chống người ngồi dậy, hoảng sợ khi trông thấy Hoàng thượng, lại liếc nhìn mình, nhanh chóng nhảy xuống giường, run lẩy bẩy quỳ xuống đất.

"Hoàng thượng tha mạng, nô tỳ không biết gì cả, không biết tại sao lại ở trên giường... Nô tỳ nhớ, nữ nhân kia đã đánh nô tỳ, cầu xin Hoàng thượng khai ân, Hoàng thượng!" Tỳ nữ không ngừng dập đầu, mặt cắt không còn giọt máu nào.

"Cút, cút ra ngoài!" Hoàng thượng sa sầm mặt bước tới cửa, lớn tiếng gầm lên "Bọn cẩu nô tài các ngươi, trông coi kiểu gì vậy, mau chóng bắt Uy Thất Thất về đây cho trẫm!"

Thái giám canh cửa và hộ vệ lập tức hành động, Tiểu Vu Tử vừa lúc chạy tới, không biết đã xảy ra chuyện gì, nhìn Hoàng thượng khó hiểu. Bạn đang xem tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

"Hoàng thượng, sao thế?"

"Cẩu nô tài!" Hoàng thượng hung dữ trừng mắt nhìn Tiểu Vu Tử "Ngươi muốn cho trẫm sủng hạnh tỳ nữ sao? Uy Thất Thất ở đâu? Tìm về đây cho trẫm!"

"Vâng, vâng, cẩu nô tài lập tức đi tìm!" Tiểu Vu Tử toát mồ hôi lạnh, Uy Thất Thất này tại sao lại làm ra chuyện như vậy, chẳng phải nói sẽ ngoan ngoãn sao? Hiện tại Hoàng thượng tức giận thế kia, nếu không tìm được, Tiểu Vu Tử sẽ gặp xui xẻo.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất vẫn chưa kịp chạy ra khỏi hoàng cung, đã phát hiện khắp nơi cung nữ tỳ nữ cấm vệ binh lính đều đang truy lùng cô, cho dù Uy Thất Thất trốn đông trốn tây, cũng sẽ bị những binh lính kia phát hiện thôi.

"Thất tướng quân ở kia! Mau bắt lấy nàng ta." Cấm vệ binh lính cùng một đám tiểu thái giám xông tới, Thất Thất dùng lực dưới chân, chiếc xe đạp phóng về phía ngự hoa viên.

Thất Thất đi qua chỗ nào liền quét sạch nơi đó, cảnh vật ngự hoa viên rốt cuộc không chịu nổi bị giày xéo lần thứ hai, tất cả đều ngả nghiêng xiêu vẹo la liệt trên mặt đất, cánh hoa và lá rụng tơi tả khắp nơi, băng qua ngự hoa viên, thẳng tiến tẩm cung Thái hậu, xô gãy lan can, làm vỡ bình hoa, chiếc xe đạp nhanh chóng nhảy vọt lên vườn hoa, hắc hắc, cây hoa bảo bối của bà lão kia, thấy rồi!

Ỷ Nguyệt Các ở đâu vậy? Thất Thất rời khỏi tẩm cung Thái hậu, hoàng cung rộng lớn bao la, tiểu cung nữ chạy tới trước mặt, không dám ngăn lại, tốc độ chiếc xe đạp của Uy Thất Thất cực kỳ nhanh, một đống truy binh đằng sau, náo nhiệt biết bao.

Uy Thất Thất huýt sáo một tiếng, xe đạp xông vào Vị Ương Cung, đột nhiên trước mắt hiện lên bóng đen, Thất Thất biết cao thủ đến rồi, lập tức gia tăng tốc độ dưới chân, có một bàn tay cầm vào chỗ tay nắm xe đạp của Thất Thất, bánh sau xe đạp vổng lên, dừng lại, Thất Thất nhìn chăm chú, là một lão thái giám tóc hoa râm.

"Tiểu nha đầu, bát nháo đủ rồi đấy!"

"Ông là ai?" Thất Thất mở to hai mắt, không hề tỏ ra yếu thế dò hỏi.

"Lão nô là Liên Thạch Hoa, mọi người đều gọi lão nô là Liên công công."

https://thuviensach.vn

"Ai quan tâm ông là hoa gì, mau buông tay, tôi muốn đi Ỷ Nguyệt Các."

"Ỷ Nguyệt Các?"

"Đúng, tôi muốn tìm Tam vương gia!"

"Ha ha... Hoàng thượng lệnh cho lão nô tới bắt cô! Sao có thể để cô giễu võ giương oai khắp nơi!" Liên công công xoay cổ tay, tóm lấy Uy Thất Thất.

Uy Thất Thất đột nhiên rút ra một cây gậy nhỏ trong người, Liên công công hung hăng vươn tay ra chộp lấy, bàn tay vừa chạm vào cây gậy nhỏ kia, bỗng đốm lửa màu lam bắn ra bốn phía, Liên công công muốn rụt tay về đã không kịp nữa rồi, toàn thân co giật một hồi, té xỉu.

"Ám khí... gì đó..."

"Ám khí phòng sói dữ!" Thất Thất mỉm cười, đạp dưới chân, xe đạp phóng qua Liên công công, tiếp tục lao về phía trước.

Cả hoàng cung hỗn loạn suốt một đêm, Tiểu Vu Tử thấy mọi người quả thực chẳng có biện pháp nào, cuối cùng thét chói tai "Dùng lưới, dùng lưới lớn cho ta! Không được làm nàng ta bị thương."

Tiểu Vu Tử vừa dứt lời, Uy Thất Thất không biết tự khi nào đã xông ra, bánh xe trước quét qua, đụng phải Tiểu Vu Tử, khiến hắn ngã chổng vó lên trời, thái giám chết tiệt! Uy Thất Thất sao chịu bỏ qua cho hắn, nếu không phải hắn, thì mọi chuyện đâu có trở nên rối ren thế này, chiếc xe đạp nhanh chóng quay lại, lao thẳng về phía Tiểu Vu Tử.

Trời ơi, Tiểu Vu Tử cảm thấy đầu óc vẫn còn choáng váng, vừa đứng lên, lại bị đụng lần nữa, hắn cũng không biết dính trên mặt mình là máu hay bùn đất, từng giọt nước mắt lăn xuống, muốn báo thù hãy đi tìm Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, hắn chỉ là tiểu thái giám, cho dù có đâm chết cũng vô ích, Hoàng thượng thích nàng ta như vậy, sao lại nỡ lòng trừng phạt nàng ta chứ, mau mau bò dậy chạy thôi!

Uy Thất Thất đâm tên tiểu thái giám kia đủ rồi, không ngừng lại mà tiếp tục phi lên, dù có chết trong hoàng cung, Thất Thất cũng sẽ không đi theo Hoàng thượng, nếu dồn ép quá đáng, sẽ thiến tên khốn đó.

Hoàng cung rộng lớn, Uy Thất Thất không sao tìm thấy Ỷ Nguyệt Các, toát hết cả mồ hôi, trời đã tảng sáng, Thất Thất vừa nhọc vừa mệt, đương định đánh một giấc, phía trước quăng một túi lưới lớn tới, lập tức phủ kín cả người lẫn xe, chiếc xe đạp vùng vẫy trong lưới, nhưng không thể động đậy, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc đã tóm được Uy Thất Thất đáng sợ này.

Không ai dám tiến lên, trong tay Uy Thất Thất có ám khí, vô cùng cao cường, cao thủ như Liên công công cũng trúng đòn, không thể khinh thường Thất tướng quân này.

Tiểu Vu Tử mặt mũi bầm dập đi trước dẫn đường, Đại Hán thiên tử theo sau bước tới trước mặt Thất Thất. Đại Hán thiên tử lạnh lùng nhìn nữ nhân trong lưới đương mệt mỏi rã rời, sắc mặt Uy Thất Thất tái nhợt, mồ hôi đầm đìa, đôi mắt tròn xoe lờ đờ.

"Trẫm có gì không tốt, nàng đã chiếm được thứ mà những nữ nhân khác đều không thể có được, chính là trái tim trẫm..."

Dứt lời, Hoàng thượng không biết nên xử trí cô như thế nào, nếu là phi tần khác, bát nháo như vậy, đã bị nhốt vào lãnh cung.

"Tôi không cần, cũng không thích, mau thả tôi ra." Thất Thất túm lấy lưới, ngón tay mảnh dẻ thò ra bên ngoài lưới, trong ánh mắt ngập tràn lửa giận.

https://thuviensach.vn

"Trẫm sẽ không thả nàng ra, nàng chính là nữ nhân trẫm muốn có, hiện giờ trẫm say mê nàng, thương tiếc nàng, nếu nàng cố ý phản kháng, trẫm có rất nhiều biện pháp đối phó với nàng!"

"Ngài là đồ không biết xấu hổ, không biết dơ! Không phải nam nhân!" Uy Thất Thất nghiêm mặt, khinh miệt nhìn Hoàng thượng.

Hoàng thượng nhướn mày "Nàng nói cái gì, dám bôi nhọ trẫm như thế, quả là láo xược!"

Uy Thất Thất liều mạng bắt lấy sợi lưới, hừ lạnh một tiếng "Nhìn cho rõ, đây chính là tôi, Uy Thất Thất, là một nữ nhân không thích hợp với ngài, để tôi gặp Lưu Trọng Thiên!"

"Nàng muốn gặp hắn? Là vì gặp hắn? Bát nháo khắp hoàng cung!" Hoàng thượng gần như chết lặng.

"Đúng!" Uy Thất Thất giương khuôn mặt nhỏ nhắn lên "Người trong lòng Thất Thất là Tam vương gia, Hoàng thượng đừng phí công nữa, hãy sủng hạnh đám phi tử của ngài đi, một đám nữ nhân cô đơn nhàm chán!"

"Nàng... Ở Đại Hán ai có thể cho nàng vinh hoa phú quý như trẫm!" Hoàng thượng nổi giận phát run.

"Ngoại trừ vinh hoa phú quý ra ngài có thể cho tôi thứ gì?" Chỉ một câu của Uy Thất Thất, khiến Hoàng thượng lập tức nghẹn lời.

Lúc này Tiểu Vu Tử chạy như bay tới.

"Thái hậu đến, Thất tướng quân lần này đã gây họa thực sự rồi."

Vừa dứt lời, hơn chục cung nữ cùng Thái hậu xuất hiện ở trước mặt Hoàng thượng, sắc mặt Thái hậu rất khó coi, khỏi cần đoán cũng biết, Uy

https://thuviensach.vn

Thất Thất đại náo hoàng cung, nhất định là kinh động đến Thái hậu, chắc tới đây để hỏi tội.

Dáng vẻ Uy Thất Thất điềm nhiên như không, dù sao sống hay chết cũng chỉ bởi một câu nói của bọn họ mà thôi. Ở Đại Hán, Hoàng thượng chính là pháp luật cao nhất, không tồn tại án oan sai phạm, toàn dựa vào tâm tình tốt xấu của tên tiểu tử Hoàng thượng này.

"Uy Thất Thất ngang ngược xảo trá, phá hoại ngự hoa viên, chà đạp hoa lan ai gia mất bao năm tâm huyết kỳ công chăm sóc, ai gia cần phải lập tức xử ngươi tội chết, nếu Hoàng thượng còn muốn giữ lại tính mạng của nó, tốt nhất nhanh chóng mang ra khỏi cung, đừng để ai gia trông thấy nó nữa!"

"Mẫu hậu..." Hoàng thượng lộ vẻ lúng túng.

"Nếu Hoàng thượng nhất định không chịu, ai gia lập tức hạ chiếu, loạn côn đánh chết, nó rõ ràng là một yêu nghiệt quyến rũ, bát nháo đủ trò khiến hoàng cung không được yên bình, nếu sau này giữ lại, hậu cung sẽ rối loạn quy củ."

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Giam Cầm Chân Tình (1)

Thái hậu lạnh lùng nhìn Uy Thất Thất, nữ nhân này dù gì cũng không thể ở lại hoàng cung được nữa, ở lại hoàng cung, sớm muộn gì cũng gây ra phiền phức lớn, đằng sau khuôn mặt đẹp đẽ kia, bản tính lại ngang tàng, khó có thể phục tùng.

Hoàng thượng biết Thất Thất gây đại họa, nhưng trong lòng không nỡ "Trẫm tự biết xử lý..."

"Hoàng thượng nếu thực sự thích nữ nhân này, có thể mang ra khỏi cung, chờ tới khi nó ngoan ngoãn nghe lời, hiểu phép tắc sẽ triệu về sắc phong."

Thái hậu dùng lời lẽ cương quyết, sau đó dẫn theo cung nữ giận dữ bỏ đi.

Tiểu Vu Tử giương mắt nhìn Hoàng thượng, sao chuyện tốt lại thành ra nông nỗi này, nhất thời không dám nói tiếp nữa, lẳng lặng đứng sau lưng Hoàng thượng, vừa rồi Thái hậu có thái độ cứng rắn, ắt không cho phép thương lượng.

"Đưa Thất tướng quân về phủ tướng quân!"

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng bực tức nhìn Uy Thất Thất, xem ra muốn giữ nàng ở trong cung, nhất định phải nghĩ ra biện pháp khác, Uy Thất Thất có biết trở thành Quý phi nương nương rồi, được Hoàng thượng chuyên sủng, là vinh hạnh cỡ nào không?

Thái y chẩn bệnh cho Lưu Trọng Thiên, hy vọng chàng có thể bình tâm tĩnh dưỡng, song giam cầm thế này, ít có khả năng chuyển biến tốt, thái y liếc nhìn cấm quân trông giữ "Nên bẩm báo Thái hậu, thả Tam vương gia ra, còn giam giữ nữa, không cải thiện được bệnh tình, căn bệnh này đã kéo dài lâu rồi."

"Hoàng cung vừa bị Uy Thất Thất náo loạn tơi tả, chắc lúc này Thái hậu chẳng còn tâm tư đâu mà giam cầm Tam vương gia!" Cấm vệ binh lính nhẹ giọng nói.

"Thất Thất?" Sắc mặt Lưu Trọng Thiên tái nhợt, nghe thấy cấm quân nhắc tới Thất Thất, gắng gượng ngồi dậy, bỗng cảm thấy khí huyết đảo ngược, suýt nữa ngã xuống.

"Vương gia, chuyện bên ngoài ngài đừng quan tâm..."

"Nói cho bổn vương biết, Thất Thất làm sao vậy..." Lưu Trọng Thiên đột nhiên cảm thấy mình lo sợ không đâu, Uy Thất Thất nhất định là tiếp nhận sủng hạnh của Hoàng thượng, vui đến quên cả đất trời, lúc này có lẽ còn chưa thức dậy, nàng luôn thích ngủ nướng, không chịu dậy sớm.

"Thực ra..." Cấm quân thở dài "Đêm qua, Hoàng thượng còn chưa đến tẩm cung, thì Thất tướng quân đã chạy trốn rồi!"

"Chạy trốn?" Lưu Trọng Thiên ngạc nhiên, vội vã nhìn cấm quân "Chẳng phải nàng..."

"Cụ thể thế nào thần không rõ, chỉ biết trong đêm qua cấm vệ binh lính vây bắt Uy Thất Thất suốt một đêm, cao thủ như Liên công công cũng

https://thuviensach.vn

ra tay, ngự hoa viên bị hủy hoại, vườn hoa của Thái hậu cũng không còn nữa, nghe nói sáng nay, Thái hậu muốn loạn côn đánh chết Uy Thất Thất..."

"Loạn côn đánh chết nàng?" Lưu Trọng Thiên nổi nóng đứng lên, nếu đã muốn sủng hạnh nàng, thì nên đối xử tử tế với nàng, Thất Thất có chút nghịch ngợm bát nháo, nhưng nếu Hoàng thượng đã yêu thích thì phải bảo vệ nàng mới đúng, tại sao muốn loạn côn đánh chết.

"Bổn vương muốn gặp Hoàng thượng, ta sẽ đi ngay bây giờ..."

"Hoàng thượng giá lâm!" Tiểu Vu Tử hô vang, Đại Hán thiên tử đúng lúc xuất hiện.

Lưu Trọng Thiên bực bội đi tới trước mặt Hoàng thượng, túm chặt vạt áo Hoàng thượng, đây là lần đầu tiên Tam vương gia không hề coi y là Đại Hán thiên tử, mà là một người bạc tình, Tiểu Vu Tử sợ hãi vội vàng xông lên phía trước "Vương gia, ngài dám lỗ mãng!"

Lưu Trọng Thiên hoàn toàn không để ý tới tên tiểu thái giám kia, chỉ nhìn Hoàng thượng "Thất Thất đâu? Không được giết Uy Thất Thất, nàng chẳng qua chỉ nghịch ngợm, tội không đáng chết, chẳng phải huynh muốn chiếm được nàng sao? Tại sao muốn giết nàng!"

Hoàng thượng cũng không nổi giận, y đưa tay đẩy Tiểu Vu Tử ra, phẫn nộ túm lấy vạt áo Lưu Trọng Thiên, hai người lạnh lùng đối diện nhau.

"Trẫm yêu mến còn chưa đủ, sao có thể giết nàng chứ?"

"Nói như vậy, Thất Thất... Không sao cả."

Lưu Trọng Thiên thoải mái buông tay ra, nét mặt cũng nhẹ nhõm hơn rất nhiều, trái lại Hoàng thượng không chịu buông Tam vương gia, căm tức

https://thuviensach.vn

nhìn Lưu Trọng Thiên "Trẫm muốn biết, trẫm phải làm gì mới có thể chiếm được trái tim nàng!"

"Đáp án này không riêng gì Hoàng thượng muốn biết, Trọng Thiên cũng rất muốn biết, Trọng Thiên chiếm được thân thể nàng, lại không thể nắm chắc trái tim nàng!"

"Đệ đang chế nhạo trẫm đến cả thân thể nàng cũng không chiếm được có đúng không?"

"Trọng Thiên không có ý đó!"

Hoàng thượng buông Lưu Trọng Thiên ra, Tiểu Vu Tử vội vã kéo ghế qua, hầu hạ Hoàng thượng ngồi xuống "Uy Thất Thất, trẫm đã sai người đưa về phủ đệ tướng quân, song, trẫm muốn nhắc nhở đệ, không được tới phủ tướng quân quấy rầy nàng, nàng sớm muộn gì cũng là người của trẫm!"

Lưu Trọng Thiên bật cười ha hả "Hoàng thượng ban hôn, Uy Thất Thất là Vương phi của Lưu Trọng Thiên, cưới hỏi đàng hoàng, động phòng hoa chúc, nay Hoàng thượng nói ra những lời này, Trọng Thiên cảm thấy giống như thành trò đùa?"

"Đúng, trẫm thừa nhận, không nên như thế, nhưng trẫm thực sự thích Uy Thất Thất, hiện tại đừng xem trẫm là Hoàng thượng, trẫm là một nam nhân, trong hoàng cung rộng lớn này, Hoàng hậu là người được Thái hậu khâm điểm, còn phi tần ư? Bọn họ luôn ghen tuông đố kị nhau, chẳng bao giờ chiếm được trái tim trẫm, tất cả đám nữ nhân thị tẩm, đều khiến trẫm cảm thấy không hứng thú, trẫm chỉ cần một nữ nhân toàn tâm toàn ý, yêu quý trẫm mà thôi, nhưng thật đáng tiếc, nữ nhân đó lại là Vương phi của đệ!"

Hoàng thượng lấy tay day day trán, thần sắc ảm đạm, lâm vào trạng thái ưu sầu.

https://thuviensach.vn

"Nếu Thất Thất quyết một lòng đi theo Hoàng thượng, Trọng Thiên không còn gì để nói." Lưu Trọng Thiên hiểu loại cảm giác này, chẳng phải chàng cũng từng trải qua đó sao, vì nữ nhân này, gần như sức cùng lực kiệt.

"Nếu nàng cứ khăng khăng không theo trẫm, trẫm sẽ giết nàng."

Lời Hoàng thượng nói, khiến Lưu Trọng Thiên chấn động, những lời này thật quen tai, chẳng phải Lưu Trọng Thiên cũng từng nói thế với Uy Thất Thất ư, rằng nếu nàng đi theo nam nhân khác, chàng sẽ thẳng tay trừng trị Thất Thất? Giờ đây nghe những lời nói này, tâm trạng Lưu Trọng Thiên vô cùng phức tạp, chẳng lẽ đây không phải là điều Lưu Trọng Thiên muốn sao?

Lưu Trọng Thiên tràn đầy mâu thuẫn ngắm nhìn song cửa sổ, rốt cuộc chàng hy vọng Thất Thất kháng cự Hoàng thượng hay là thuận theo Hoàng thượng đây? Thuận theo Hoàng thượng, Lưu Trọng Thiên sẽ đau khổ tột cùng, kháng cự Hoàng thượng, Thất Thất sẽ khó bảo toàn tính mạng, kiếp này vĩnh viễn không gặp lại, Lưu Trọng Thiên siết chặt nắm tay, bất luận cuối cùng Thất Thất theo ai, nhất định nàng phải còn sống, sống vui vẻ.

"Nếu Thất Thất ưng thuận theo Hoàng thượng, mong Hoàng thượng hãy đối xử tử tế với Thất Thất!"

"Trẫm biết, trẫm thật lòng thích nàng, trẫm sẽ cho nàng tất cả những thứ nàng muốn." Hoàng thượng đứng lên, bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên "Trẫm cảm thấy có chút áy náy với đệ, cho nên đệ có thể đưa ra yêu cầu, nếu như không quá trớn, trẫm sẽ đáp ứng đệ."

"Nếu như trao đổi Uy Thất Thất với Trọng Thiên, Trọng Thiên không có gì để nói, chỉ hy vọng Hoàng thượng mãi không rời xa không vứt bỏ Uy Thất Thất! Yêu thương nàng sâu đậm." truyện được lấy tại TruyenFull.vn

"Nữ nhân của trẫm, trẫm tự biết yêu thương thế nào, đệ cứ chuyên tâm làm Vương gia cho tốt!" Đột nhiên xoay người căn dặn binh lính "Thân thể

https://thuviensach.vn

Tam vương gia không khỏe, trẫm hạ chỉ, đưa Tam vương gia về phủ!" Hoàng thượng sải bước đi tới cửa.

"Dạ, Hoàng thượng!"

Hoàng thượng cũng rất lo cho thân thể Lưu Trọng Thiên, Tam vương gia dũng mãnh, lập được không ít chiến công hiển hách vì giang sơn của y. Làm Hoàng thượng, y không thể nhắm mắt làm ngơ, y ngưỡng mộ Lưu Trọng Thiên, càng như vậy, lại càng không phục, ngoại trừ ngôi vị hoàng đế ra, Lưu Trọng Thiên gần như có hết mọi thứ, thậm chí còn có mỹ nhân Uy Thất Thất khuynh quốc khuynh thành, hoạt bát đáng yêu chung tình với chàng ta.

Lưu Trọng Thiên về tới phủ đệ của mình, lúc này phủ Vương gia đã chẳng còn luồng sức sống vui tươi kia, chàng chậm rãi bước tới hậu viện, đẩy cửa phòng Thất Thất ra, trong phòng bày biện y như cũ, mỗi tội vắng bóng hình ảnh người đó.

Lưu Trọng Thiên tới trước bàn trang điểm, khẽ vuốt ve chiếc gương nhỏ sáng lóa, dường như lại nhìn thấy cảnh Uy Thất Thất nhảy tới trước mặt chàng, gọi một tiếng đại thúc, một tiếng Vương gia.

Đột nhiên ngoài cửa vọng lại tiếng ồn ào, Lưu Trọng Thiên vội vã đứng lên, lập tức ngây người, Uy Thất Thất lỗ mãng xông vào, hai tay chống nạnh nhìn ra ngoài cửa, đây, sao có thể, chẳng lẽ là nằm mơ ư? Sao Thất Thất lại quay về?

"Thất tướng quân, từ từ đã, những thứ kia tại sao phải mang đi bằng được!" Tiểu Vu Tử đứng ở ngoài cửa, hiện giờ tiểu thái giám này phụ trách trông chừng Uy Thất Thất, xem ra Hoàng thượng đã hạ quyết tâm thật rồi.

Tiểu Vu Tử đương định cất bước vào phòng, Uy Thất Thất liền cản hắn lại "Tôi muốn mang theo đồ dùng cá nhân, cậu cũng muốn nhìn sao?"

https://thuviensach.vn

"Thất tướng quân không nên xem Tiểu Vu Tử là nam nhân, Tiểu Vu Tử chỉ là một thái giám, cho nên..."

"Không được!" Thất Thất giơ chân ngọc lên, chặn Tiểu Vu Tử, cố ý dọa nạt hắn "Phòng của tôi, không cho phép người ngoài bước vào, coi chừng tôi đá cậu một cước văng ra ngoài!"

"Vậy Thất tướng quân hãy nhanh một chút, Tiểu Vu Tử ở ngoài cửa hầu hạ!"

Tiểu Vu Tử vô ý nhìn thoáng qua trong phòng, đột nhiên trông thấy Lưu Trọng Thiên, lập tức căng thẳng, thật quái lạ, chẳng phải Tam vương gia đương bị nhốt trong hoàng cung sao? Hoàng thượng không sáng suốt tẹo nào, sao có thể thả Tam vương gia về, hiện tại hai người họ gặp nhau rồi, có vẻ khó mà kiềm chế.

"Được rồi!" Thất Thất nhanh chóng đóng cửa phòng lại, bỏ tiểu thái giám ở ngoài cửa!

Uy Thất Thất phủi phủi tay, xoay người lại, đột nhiên cảm thấy trước mắt một bóng người cao lớn vút qua, còn chưa đợi cô kịp phản ứng, đã bị ôm riết lấy, không thể cựa quậy. Lưu Trọng Thiên không muốn nói bất kỳ điều gì, cũng không muốn hỏi, nhanh chóng áp môi lên đôi môi đỏ mọng của Thất Thất, muốn thông qua nụ hôn mãnh liệt này nói hết những tương tư và đau khổ trong lòng.

Lưu Trọng Thiên tưởng rằng mình sẽ không còn được gặp lại Uy Thất Thất, mỹ nhân quyến rũ, xảo quyệt khiến chàng yêu thương sâu đậm, giờ đây đột nhiên xuất hiện trước mặt chàng, tựa như từ trên trời rơi xuống, liền kinh ngạc rồi lại thấy bi thương, tất cả những cảm xúc dồn nén bấy lâu trong chốc lát đã thoát ra ngoài.

Uy Thất Thất có cảm giác cả người bị nhấc bổng lên, cô thoáng bối rối, hoảng sợ nhìn Lưu Trọng Thiên, thấy người chàng bình an vô sự, trong

https://thuviensach.vn

lòng cũng thoải mái hơn rất nhiều, song lúc này, Tiểu Vu Tử đang chờ ngoài cửa, chàng điên rồi sao?

Lưu Trọng Thiên không chút do dự đặt Thất Thất vào bên trong chiếc giường trắng tuyết, ôm chặt lấy cô, ánh mắt si mê, chứa chan tình cảm nhìn cô... Không biết Vương phi của mình trong hoàng cung đã mạo phạm chuyện gì? Khiến Hoàng thái hậu bực tức đuổi nàng ra khỏi cung, tại sao nàng luôn nghĩ ra nhiều ý tưởng như vậy.

"Chờ đã, Vương gia, Tiểu Vu Tử còn ở đây..."

"Cẩu nô tài, hắn dám ngăn cản bổn vương, hôm nay bổn vương sẽ cho hắn quy tiên." Nhắc tới Tiểu Vu Tử, trong ánh mắt Lưu Trọng Thiên ngập tràn lửa giận, khi ánh mắt chàng chuyển hướng về phía Uy Thất Thất, lại ánh lên vẻ dịu dàng khác thường.

"Em khiến bổn vương gần như đánh mất bản thân mình..."

Đôi môi Lưu Trọng Thiên bỗng dừng trên gương mặt Thất Thất, Thất Thất vội vã đẩy chàng ra, tỳ nữ ngoài cửa, hộ vệ đâu hết cả rồi? Còn Tiểu Vu Tử nữa... Vương gia tại sao lại không kiềm chế như vậy chứ?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Giam Cầm Chân Tình (2)

Đối diện với ánh mắt si tình của Lưu Trọng Thiên, Uy Thất Thất bỗng cảm động, nhưng sự cảm động đó chỉ diễn ra trong tích tắc, có lẽ Tam vương gia e sợ quyền uy của Hoàng thượng nên định hưu thê, và sẽ cưới Ninh Vân Nhi!

"Vương gia..."

"Bổn vương ganh tị, Thất Thất, em hãy cứu bổn vương... Bổn vương không thể không có em."

"Ganh tị?" Thất Thất có phần không tin, Lưu Trọng Thiên lại có thể nói ganh tị, phải là đã tổn thương tới lòng tự tôn của chàng mới đúng chứ, chẳng phải Vương gia ngạo mạn này đã nói cô chỉ là nữ nhân ư? Chẳng phải có thể mặc sức lấy người khác thay thế cô hay sao?

"Ở lại đây, đừng tới phủ tướng quân…" Lưu Trọng Thiên than nhẹ.

"Biểu hiện hiện tại của Vương gia, là vì yêu Thất Thất hay là vì lòng tự tôn bị tổn thương, bất luận là cái nào, Thất Thất biết, Vương gia sẽ không quay lưng lại với Hoàng thượng, giang sơn Đại Hán quan trọng hơn

https://thuviensach.vn

hết thảy, trước đây Vương gia muốn giết Thất Thất, chẳng phải cũng lo sợ sẽ có ngày thế này hay sao?"

Lưu Trọng Thiên giật mình, đúng vậy, chàng quả thực sợ có một ngày như vậy, đã từng giơ kiếm lên thiếu chút nữa giết Uy Thất Thất, nhưng hiện giờ, tâm trạng chàng không như xưa, trải qua nỗi đau mất mát, tận đáy lòng chàng lo sợ từ nay về sau sẽ không còn được gặp nàng nữa, chàng hy vọng Thất Thất có thể sống tốt, cho dù ở bên Hoàng thượng, chỉ cần Uy Thất Thất cảm thấy hạnh phúc là được, Lưu Trọng Thiên sẽ cảm thấy được an ủi phần nào, trong thiên hạ Đại Hán, còn có một nữ nhân khiến chàng yêu thích cảm mến như vậy, âu cũng là chỗ dựa tinh thần cho chàng.

"Thứ lỗi cho bổn vương..."

Thất Thất đẩy Lưu Trọng Thiên ra, sửa sang lại đầu tóc, ngồi dậy "Thất Thất không phải lễ vật, cũng không phải là vật phụ thuộc, Vương gia đã sức cùng lực kiệt, lo lắng không đâu."

"Em hiện giờ vẫn là Vương phi của bổn vương!" Lưu Trọng Thiên thực sự bị ngữ khí lạnh nhạt của Thất Thất làm tổn thương.

"Hãy bỏ Uy Thất Thất, Vương gia sớm muộn gì cũng sẽ phải làm như vậy, hơn nữa... Vương gia chẳng phải muốn nạp Ninh Vân Nhi sao, hãy sắc phong nàng ta là Vương phi." Uy Thất Thất nhảy xuống đất, bắt đầu thu dọn đồ dùng cá nhân của mình "Em chẳng cần ai hết, không cần Vương gia, cũng không cần Hoàng thượng."

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên giữ chặt tay Uy Thất Thất "Em vì sao cứ phải so đo với Vân Nhi, bổn vương chỉ muốn cho muội ấy một bến đỗ mà thôi."

"Vương gia quyết định tùy ý như thế, nữ nhân khắp thành Trường An này đều đang chờ ngài cho bến đỗ đấy, không biết phủ đệ của Vương gia có đủ rộng hay không, Vương gia có đủ uy lực dũng mãnh hay không!"

https://thuviensach.vn

"Tại sao vào lúc này, còn muốn chọc giận bổn vương!" Lưu Trọng Thiên có phần bất lực, trong lòng cảm thấy áy náy khó nói nên lời.

Thất Thất lạnh lùng đi tới trước mặt Lưu Trọng Thiên "Sao? Vương gia tức giận rồi, Thất Thất sợ lắm, Thất Thất nên lánh đi thôi..." Dứt lời, nhanh chóng chạy tới cửa phòng.

"Chết tiệt!" Lưu Trọng Thiên đuổi theo, kéo nàng trở về, đôi co một hồi, trực tiếp đẩy nàng ngã xuống giường.

Thất Thất muốn bò dậy, nhưng chẳng có cơ hội, Vương gia đã ghì chặt hai cánh tay cô, bá đạo hôn cô, trong sự ngang ngược đó tràn đầy vẻ thương tiếc, Thất Thất căm hận nhìn Lưu Trọng Thiên, lại bất ngờ trông thấy trong mắt chàng ẩn chứa nỗi xót xa, bất giác ngẩn người, lòng cũng dịu đi.

Lưu Trọng Thiên đối diện với nữ nhân không chịu khuất phục như Uy Thất Thất, trong lòng ngầm thỏa hiệp, chỉ cần Uy Thất Thất ở lại bên cạnh chàng, chàng sẽ không cần bất cứ ai khác, không nạp thiếp, không tuyển phi, chỉ cần một mình Thất Thất, bên nhau trọn đời.

Trong phòng tình nồng ý đượm, ngoài kia Tiểu Vu Tử lòng nóng như lửa đốt, hắn không dám tiến vào, sợ Tam vương gia nổi nóng sẽ một kiếm giết hắn, loại tiểu tốt như hắn, dù chết cũng chẳng có người thương xót, ai lại vì một tên tiểu thái giám đi đắc tội với Tam vương gia chiến công hiển hách chứ? Bỏ đi, chờ thêm chút nữa.

Nhưng chuyện hôm nay, nhất định không thể truyền đến tai Hoàng thượng, bằng không hắn khó giữ được mạng sống, Tiểu Vu Tử nhìn đám tỳ nữ và hộ vệ, không kiên nhẫn khoát khoát tay.

"Đi đi, tất cả đến sân trước chờ đi, Thất tướng quân thu dọn xong xuôi sẽ ra!"

https://thuviensach.vn

Tỳ nữ và hộ vệ nhanh chóng rời đi, Tiểu Vu Tử không nhịn được ghé sát vào cạnh cửa phòng, nhìn trộm qua khe cửa, chớp mắt vài lần, nhỏ giọng nói thầm.

"Ngay cả thái giám vốn không phải nam nhân nhìn thấy cũng động lòng, huống chi là Hoàng thượng và Tam vương gia khí huyết sung mãn..." Hắn vội nuốt ngụm nước miếng đang sắp trực trào ra, lẳng lặng ngồi canh giữ ngoài cửa, hy vọng Tam vương gia có thể giải quyết nhanh gọn nỗi tương tư để hắn mang Uy Thất Thất đi.

Tiểu Vu Tử vẫn đứng canh ngoài cửa phòng, chờ đã rất lâu, hắn buồn chán ngắm nhìn sao trên trời, ngủ gật gà gật gù, Tiểu Vu Tử không dám làm liều, hắn lo sợ Tam vương gia sẽ lấy mạng hắn.

Uy Thất Thất thẹn thùng đẩy Lưu Trọng Thiên ra, cô bối rối né tránh ánh mắt si mê của chàng. Tam vương gia này, trên chiến trường oai phong lẫm liệt, nhưng trong tình yêu, lại ngu ngơ không biết tình cảm của Thất Thất thế nào, có lẽ suốt cuộc đời cũng chẳng rõ cô có yêu chàng hay không.

Thất Thất ngượng ngùng mặc y phục vào, vì vừa rồi dâng trào cảm xúc mãnh liệt, hai má cô đỏ bừng, tim cũng đập rộn ràng.

"Bổn vương nghĩ thông suốt rồi, bổn vương không sao xuống tay giết em được, vậy bổn vương sẽ từ bỏ em, có lẽ hạnh phúc của em đích thực không ở chỗ bổn vương!" Lưu Trọng Thiên thở dài "Chỉ cần em vẫn là Vương phi của bổn vương một ngày, bổn vương đồng ý với em, tuyệt đối sẽ không nạp thiếp không tuyển phi." xem tại TruyenFull.vn

"Vương gia... Chàng thực sự hy vọng Thất Thất hạnh phúc sao?" Uy Thất Thất kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, được nghe thấy những lời nói như thế từ trong miệng Vương gia cổ đại, quả thực khiến Thất Thất giật bắn mình, chàng sẽ vì cô thay đổi sao?

"Phải!"

https://thuviensach.vn

"Chàng có thể vì Thất Thất, không tuyển phi, không nạp thiếp sao?"

"Trong lòng bổn vương chỉ có mình em!"

"Nếu Thất Thất yêu nam nhân khác, chàng cũng sẽ không đòi giết Thất Thất nữa chứ?"

"Bổn vương không làm được, bởi vì bổn vương không nỡ."

"Vương gia..." Uy Thất Thất xúc động nước mắt lưng tròng, đột nhiên nhào tới trong lòng Lưu Trọng Thiên, ôm riết lấy chàng, cử chỉ khác thường của Thất Thất đã hù dọa Lưu Trọng Thiên, chàng khẽ vỗ vỗ bả vai cô, thương tiếc vô hạn.

Thất Thất ngẩng đầu, nhìn vào mắt Lưu Trọng Thiên "Vương gia, trong lòng Thất Thất cũng chỉ có một mình Vương gia, cả đời chỉ yêu Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, cho nên cũng muốn trong lòng Vương gia chỉ có một mình Thất Thất, cả đời chỉ yêu Uy Thất Thất!"

"Bổn vương bằng lòng, cả đời!" Lưu Trọng Thiên lúc này không hề hoài nghi, nghe những lời nói này của Thất Thất, khiến chàng cảm thấy vui sướng khôn cùng, sự nghi ngờ trước đây đối với Thất Thất đã tan thành mây khói, song lúc này Lưu Trọng Thiên càng thêm sầu não, xem ra vấn đề hưu thư, bất luận thế nào chàng cũng không sao viết nổi, cho dù có muốn lấy mạng chàng.

"Vương gia, hôm nay Thất Thất thực sự rất vui, nhưng hiện giờ Thất Thất phải đi rồi!" Uy Thất Thất lau hai hàng lệ, tránh nhìn Lưu Trọng Thiên.

"Bổn vương sẽ nghĩ cách để em trở lại bên cạnh bổn vương, nếu còn bức ép bổn vương nữa, bổn vương sẽ..."

https://thuviensach.vn

"Đừng!" Thất Thất bịt miệng chàng "Thất Thất muốn Vương gia bình bình an an, tạo phản, chuyện mất đầu như chơi không thể làm, chàng cũng đã nói, Đại Hán là thiên hạ của Hoàng thượng, Thất Thất luôn mong được sống bên Vương gia trọn đời trọn kiếp này, cho nên chàng nhất định phải vì Thất Thất bảo trọng."

"Thất Thất, những lời em vừa nói cộng thêm dáng vẻ hiện tại, khiến bổn vương không nỡ rời xa em!" Lưu Trọng Thiên nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Thất Thất, đặt ở bờ môi, hôn mơn man.

"Cả đời, thật lâu, Thất Thất còn muốn sinh rất nhiều con cái cho Vương gia!"

"Lời em nói quả là lớn mật, nhưng lại khiến bổn vương vô cùng khoan khoái."

Lưu Trọng Thiên cứ cảm thấy những biểu đạt kia của Thất Thất đặc biệt mê người, khiến người ta lưu luyến quên mất rằng đó là những điều suồng sã lớn mật, quên cả việc chấn chỉnh, tình yêu của nàng thể hiện hết trên gương mặt, trong nói lời.

"Còn rất nhiều việc lớn mật nữa đó, Vương gia sau này cứ từ từ thưởng thức." Uy Thất Thất rút ngón tay ra, mỉm cười, nụ cười rạng rỡ đó khiến Tam vương gia mê mẩn, Uy Thất Thất cầm đống đồ dùng cá nhân đã thu dọn xong, đặt một nụ hôn lên môi Vương gia, nhanh chóng chạy tới cửa phòng.

Tiểu Vu Tử đợi chờ sốt ruột, bực bội đi đi lại lại, Tam vương gia này quấn quýt si mê đã lâu như vậy rồi mà vẫn chưa xong, hắn lại dòm qua khe cửa nhìn vào trong lần nữa, vừa ghé mặt tới gần, cửa phòng bị đẩy mạnh ra, lập tức đụng vào mũi hắn, hắn đau đớn liên tục lui về phía sau, cảm giác có chất gì đó ươn ướt chảy ra, ối mẹ ơi, xuất huyết rồi.

https://thuviensach.vn

"Thất tướng quân, cô không thể nhẹ nhàng chút sao? Cái mũi của tiểu nô tài..." Tiểu Vu Tử xoa mũi, thấy Uy Thất Thất cười tươi rói, nước mắt tuôn trào xót xa.

"Ồ? Ai bảo ghé vào cửa! Dám nhìn lén, cẩu nô tài chết tiệt, cậu đã trông thấy những gì rồi?" Uy Thất Thất xách tai Tiểu Vu Tử, Tiểu Vu Tử nhăn mặt nhe răng chắp tay khẩn cầu.

"Ái ui! Thất tướng quân của thần, bà cô ơi, tiểu nô tài chẳng trông thấy gì cả!"

"Nhìn thấy rồi, sẽ móc mắt cậu ra, Hoàng thượng yêu thích tôi như thế, nếu tôi muốn moi tim cậu, chắc hắn ta cũng đồng ý." Uy Thất Thất cố ý hù dọa Tiểu Vu Tử, sợ hắn nói bậy bạ khắp nơi, sẽ mang đến phiền toái không cần thiết cho Lưu Trọng Thiên.

"Ôi chao, Thất tướng quân, tiểu nô tài đâu dám đắc tội với Thất tướng quân, dù cho thực sự nhìn thấy điều gì, tiểu nô tài cũng không dám nói, nói ra, chẳng phải sẽ gặp họa rơi đầu ư."

"Biết thế thì tốt!" Uy Thất Thất quăng đống đồ đã thu dọn cho Tiểu Vu Tử "Dẫn đường tới phủ tướng quân!" Dứt lời học theo dáng vẻ của nam nhân, hai tay chắp sau lưng, nghênh ngang tiến về phía trước.

Tiểu Vu Tử vui mừng, chỉ cần Uy Thất Thất chịu đi là tốt rồi, nếu cô cứ nán lại chỗ Tam vương gia, hắn sẽ phiền phức to.

"Thất tướng quân hồi phủ tướng quân!" Tiểu Vu Tử phấn khích xách gói đồ nặng, cười ha ha đi trước dẫn đường.

Lưu Trọng Thiên bước tới cửa, lặng lẽ nhìn Uy Thất Thất mang theo đám hộ vệ tỳ nữ kia cùng Tiểu Vu Tử rời khỏi đây, căn phòng thoáng chốc yên tĩnh trở lại, trong lòng cũng có cảm giác trống vắng, những lời nói lớn

https://thuviensach.vn

mật của Uy Thất Thất vẫn quẩn quanh trong đầu chàng, hình bóng nữ nhân hoạt bát ấy đã khắc sâu trong trái tim chàng, mãi không phai mờ.

Lưu Trọng Thiên quay về phòng mình, tâm tình đã không còn nặng trĩu như trước, hòn đá tảng đè nặng trong lòng đã được cất đi, bất luận sau này Thất Thất theo Hoàng thượng, hay là lưu lại đây, Lưu Trọng Thiên đã làm sáng tỏ được một chuyện, đó là trong lòng Uy Thất Thất chỉ có một mình chàng, Thất Thất của chàng yêu thương chàng sâu đậm, vậy là đủ rồi.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Giam Cầm Chân Tình (3)

Lưu Trọng Thiên buồn chán khôn xiết, nhớ lại những tháng ngày kề vai sát cánh bên Uy Thất Thất trên chiến trường Đại Hán, quân nhà Hán anh dũng thiện chiến trong biển cát vàng sa mạc, kỵ binh Hung Nô đại bại, rũ rượi tháo chạy thoát thân về phương Bắc.

Bọn họ dẫn binh lính hỏa thiêu doanh trại Hung Nô, đuổi tới hơn hai ngàn dặm, giết hơn bảy vạn quân giặc, gần như toàn bộ cánh quân chủ lực của Hữu Hiền Vương bị diệt sạch.

Triều đình Đại Hán toàn thắng, đăng đàn cúng tế trời đất, chúc mừng chiến tích huy hoàng, từ nay về sau "Hung Nô tan tác, sa mạc phía nam không còn là vương triều của chúng nữa."

Lưu Trọng Thiên lúc này lại hy vọng trận chiến trên sa mạc kia chưa hề kết thúc, chàng và Thất Thất cũng chưa hề trở lại Trường An, có lẽ ở trong sa mạc, trải qua khoảng thời gian vui vẻ hạnh phúc, loại chân tình hoạn nạn này, suốt đời không sao vứt bỏ được, dù cho Uy Thất Thất thuộc về người khác, nàng cũng là nữ nhân của chàng, vĩnh viễn chôn chặt trong tim chàng.

https://thuviensach.vn

Đương lúc Lưu Trọng Thiên hoài niệm, thì cánh cửa khe khẽ đẩy ra, Ninh Vân Nhi mặc bộ y phục bằng lụa mỏng màu xanh, bưng điểm tâm chậm rãi tiến vào, nàng đặt điểm tâm trên thư án, lẳng lặng đi tới sau lưng Lưu Trọng Thiên, nhẹ nhàng đấm lưng giúp chàng.

"Vương gia, vừa rồi suy nghĩ gì thế?" Vân Nhi nhẹ giọng hỏi.

"Đâu có chuyện gì? Không còn sớm nữa, bổn vương cần nghỉ ngơi!" Lưu Trọng Thiên cảm thấy toàn thân bải hoải, giãn gân cốt cho đỡ mỏi.

"Vân Nhi trải giường chiếu giúp Vương gia!"

Ninh Vân Nhi đi tới trước giường, trải chăn đệm, y như một thê tử hiền thục, có vẻ như lời hứa hẹn của Vương gia trong hoa viên đã trấn an tinh thần nàng, hầu hạ Vương gia nghỉ ngơi là việc nàng nên làm.

Lưu Trọng Thiên bỗng cười khổ, thực ra, nữ nhân phải là mẫu người hiền lương thục đức, biết tề gia nội trợ và hầu hạ nam nhân thế nào. Ninh Vân Nhi am hiểu tam tòng tứ đức hơn Uy Thất Thất rất nhiều, lại dịu dàng thùy mị, song, đáng tiếc, trong lòng Lưu Trọng Thiên chỉ có một mình Uy Thất Thất, nữ nhân vô lễ bốc đồng ấy, mới chính là tình yêu vận mệnh trong cuộc đời chàng.

Lưu Trọng Thiên đi tới trước giường, đương định cởi bỏ y phục, nhất thời ngạc nhiên, Ninh Vân Nhi nằm trên giường không một mảnh vải che thân, cơ thể trần như nhộng, bộ ngực sữa phập phồng, gò má ửng hồng, ánh mắt long lanh...

"Vương gia, đêm nay Vân Nhi sẽ hầu hạ Vương gia, làm nữ nhân của Vương gia, không để Vương gia chăn đơn gối chiếc..." Dứt lời liền ngồi dậy, quỳ trên giường, vươn bàn tay nhỏ nhắn ra, đặt trên vạt áo Lưu Trọng Thiên "Vân Nhi, cởi áo giúp Vương gia!"

https://thuviensach.vn

"Chờ đã... Vân Nhi..." Ánh mắt Lưu Trọng Thiên nhanh chóng rời khỏi người nàng, cầm lấy bộ y phục cạnh mép giường, ném lên người nàng "Mặc vào, mau mặc vào, rõ thật làm càn!"

"Vương gia..." Thân thể yêu kiều trần trụi của Ninh Vân Nhi ôm chặt lấy Lưu Trọng Thiên "Hiện giờ Vương phi đã đi rồi, Vân Nhi sợ Vương gia cô đơn, cho nên mới đến hầu hạ Vương gia, Vương gia sớm muộn gì cũng sẽ nạp Vân Nhi, tối nay cứ để Vân Nhi ở lại đây đi!"

Ninh Vân Nhi vòng một tay qua cổ Lưu Trọng Thiên, tay kia nắm lấy bàn tay chàng, đặt lên trước ngực mình. Thông qua bàn tay, Lưu Trọng Thiên cảm nhận được vẻ mềm mại của bộ ngực xen lẫn nhịp tim đập dồn dập của Vân Nhi.

"Vương gia..." Vân Nhi rất nhanh đã áp môi lên trên.

Lưu Trọng Thiên thở dài, bất đắc dĩ né tránh nụ hôn của Vân Nhi, khiến đôi môi nàng lưu lại trên má chàng, tiếp đó, bàn tay chàng cũng nhấc khỏi ngực nàng, chàng hoàn toàn không có hứng thú, bực tức nhắm mắt lại, túm lấy chiếc chăn, nhanh chóng phủ lên người Vân Nhi, sau đó mới mở mắt ra, cuộn chăn sít chặt quanh người nàng.

Tay chân Ninh Vân Nhi bị trói, không thể động đậy, ủ rũ ngồi một chỗ, rưng rưng đôi mắt ngấn lệ nhìn Lưu Trọng Thiên "Vương gia? Vân Nhi không hiểu, Vân Nhi làm như vậy khiến Vương gia cảm thấy chán ghét sao?"

"Bổn vương thật có lỗi, đến nước này, đành phải nuốt lời, bổn vương đã đồng ý với Vương phi rồi, chỉ cần nàng ấy còn là Vương phi, bổn vương sẽ vĩnh viễn không nạp thiếp tuyển phi!" Lưu Trọng Thiên rất đỗi áy náy, đây cũng là lần đầu tiên, Tam vương gia vì tình yêu đích thực phải nuốt lời.

"Uy Thất Thất đã rời khỏi đây rồi, lẽ nào nàng ta còn quản được chuyện của Vương gia sao?" Ninh Vân Nhi nổi nóng nói.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên thở dài "Không phải Thất Thất muốn quản bổn vương, là do trong lòng bổn vương chỉ có một mình nàng ấy, không dung nạp được nữ nhân nào khác."

"Vương gia..." Ninh Vân Nhi đau lòng khóc nấc lên "Vân Nhi không màng đến danh phận, chỉ mong có thể làm nữ nhân thị tẩm của Vương gia, Vương gia có thể muốn Vân Nhi, Vân Nhi tuyệt đối sẽ không đề cập tới việc nạp thiếp nữa, Vương phi cũng không thể nào biết được chuyện giữa chúng ta!"

"Nói bậy, muội coi bổn vương là hạng người nào? Bổn vương nếu muốn, kể cả muội không cho, bổn vương cũng sẽ chiếm bằng được, thế nhưng hiện giờ bổn vương không muốn, nên muội hãy mau chóng mặc y phục vào rồi ra ngoài đi, đừng ép bổn vương sai người khiêng muội ra ngoài!"

Lưu Trọng Thiên buông tay ra, xoay người bước nhanh ra ngoài, trước khi ra khỏi phòng, bỏ lại một câu.

"Trong vòng nửa canh giờ nữa hãy rời khỏi đây."

Ninh Vân Nhi ngây ngốc nhìn bóng dáng Vương gia rời đi, nắm chặt hai tay, đau xót khóc rống lên, Uy Thất Thất rốt cuộc đã cho Vương gia uống loại thuốc mê gì, ả đúng là một yêu nữ, mê hoặc tâm trí Vương gia, khiến Vương gia không màng tới chuyện nạp thiếp, đây vẫn là vị Vương gia oai phong của Đại Hán ư? Hiện giờ, ngoại trừ nữ nhân kia, chẳng một ai có thể lọt vào trong mắt Tam Vương gia, uổng phí bao năm qua Ninh Vân Nhi một lòng một dạ với chàng ta.

Ninh Vân Nhi có phần không tình nguyện, nàng vừa khóc vừa mặc y phục vào, cô đơn rời khỏi căn phòng của Vương gia, thất hồn lạc phách chạy về phòng mình, trái tim nàng tan nát thê lương vô hạn, nàng cầm cây

https://thuviensach.vn

kéo sắc nhọn, nhắm mắt lại, đương định đâm trúng cổ họng, đột nhiên ngừng lại, Vân Nhi mở choàng mắt ra, ném cây kéo xuống đất.

Tại sao phải chết? Vương phi đã bỏ đi rồi, Hoàng thượng muốn sủng hạnh nữ nhân kia, chỉ cần Hoàng thượng chiếm được, thân thể Uy Thất Thất sẽ mất đi sự trong trắng, ả ta còn cao quý được nữa không? Tam vương gia liệu có còn yêu thích một nữ nhân đã qua lại với nam nhân khác không? Nam nhân cực kỳ để ý tới những chuyện thế này, đặc biệt là nam nhân có lòng tự tôn cao như Vương gia.

Một khi Uy Thất Thất thuộc về Hoàng thượng, Tam vương gia sẽ trở lại như xưa, chàng sớm muộn gì cũng sẽ cưới Vương phi, tam thê tứ thiếp, chỉ cần có nữ nhân mới trong lòng, chẳng thể nào nhớ tới ả Uy Thất Thất lẳng lơ kia nữa.

Ninh Vân Nhi mỉm cười, nàng chết như vậy quả là thiệt thòi, cần kiên nhẫn chờ đợi, chờ đến khi Tam vương gia muốn nàng, tới lúc đó, Tam vương gia sẽ biết rằng, một Ninh Vân Nhi thuần khiết nếu so với Uy Thất Thất nhơ nhớp thì tốt hơn gấp bội lần.

Những ngày qua Đại Hán thiên tử sống trong nỗi bồn chồn thấp thỏm, y cũng không sủng hạnh bất kỳ vị phi tần nào, hàng ngày đều bận bịu việc triều chính, ngồi ngây người trong Dưỡng Tâm điện, Hoàng thượng cũng đâu phải dạng người tự do, dù có thích tới chỗ nào cũng không thể chạy tới chỗ đó được.

Phủ tướng quân thành Trường An khiến Hoàng thượng ngứa ngáy trong lòng, bất luận thế nào, Hoàng thượng cũng muốn tìm một cơ hội trốn khỏi hoàng cung, đến thăm Uy Thất Thất.

Ngày hôm nay, phê duyệt tấu chương xong, Đại Hán thiên tử thực sự không kiềm chế nổi nữa, buông cây bút trong tay xuống, thay bộ long bào

https://thuviensach.vn

ra, mặc thường phục vào, mang theo vài cao thủ đại nội, trốn Thái hậu rời khỏi cung.

Đến cửa phủ tướng quân, Hoàng thượng vô cùng nôn nóng, không biết Uy Thất Thất lúc này đương làm gì nhỉ? Có phải cũng sốt sắng giống như y hay không, Hoàng thượng vừa bước vào phủ tướng quân, Tiểu Vu Tử liền ra nghênh đón, mặt mũi lấm lem bùn đất.

"Hoàng thượng, cầu xin Hoàng thượng hãy tha cho Tiểu Vu Tử, để Tiểu Vu Tử quay về hầu hạ người đi, Thất tướng quân sắp hành hạ tiểu nô tài tới chết rồi!" Nhìn khuôn mặt nhếch nhác của Tiểu Vu Tử, liền biết hắn nhất định là bị Uy Thất Thất trêu chọc đủ trò rồi.

Hoàng thượng đâu có tâm tư để ý đến hắn, càng không quan tâm hắn phải chịu đày đọa những gì, gấp gáp hỏi "Uy Thất Thất đâu?"

"Hoàng thượng, người nên cẩn thận một chút, khắp phủ tướng quân này chỗ nào cũng nguy hiểm do bị Uy Thất Thất giày xéo khủng bố, khuôn mặt này của tiểu nô tài vừa bị dính chưởng xong!"

"Ha ha..." Hoàng thượng phá lên cười "Xem ra, mỹ nhân của trẫm rất xảo quyệt đáng yêu."

Tiểu Vu Tử cay đắng ngậm ngùi, xảo quyệt đáng yêu? Dù sao người bị hành hạ cũng không phải Hoàng thượng, đương nhiên nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu, còn ở trong mắt Tiểu Vu Tử, đó chẳng khác nào một tiểu ác ma.

Đập vào mắt là quang cảnh sân huấn luyện rộng lớn nằm chính giữa đại viện phủ tướng quân, Uy Thất Thất mặc bộ y phục màu đen của nam nhân, ngồi nghỉ trên ghế, điệu bộ nhàn nhã, chống một chân lên, đôi mắt khép hờ, bàn tay nhỏ nhắn khẽ giơ lên, làm động tác ra hiệu cho một hộ vệ trong sân tập.

https://thuviensach.vn

"Tiếp đi, tiếp đi, sao cậu không chống tiếp hả, mau lên nào!"

Trên sân huấn luyện một hộ vệ đương ra sức chống đẩy "Thất Tướng quân, thần đã làm hơn một trăm cái rồi, sắp không cầm cự nổi nữa! Xin tha mạng!"

"Tiếp đi, không cho phép ngừng lại." Uy Thất Thất bực tức đứng lên, đi tới đó, túm lấy cổ áo hộ vệ "Phải làm một trăm năm mươi cái, vừa nhìn đã biết quen thói lười nhác trong cung, tên Hoàng thượng ngốc kia, chắc cũng cùng một giuộc với các cậu."

"Ối trời, Thất tướng quân, nói vậy mất đầu như chơi đó!" Hộ vệ nhắc nhở. Text được lấy tại TruyệnFULL.vn

"Chém đầu tôi, các cậu nên vui mừng chứ, khỏi phải ở đây trông chừng tôi!"

"Không, không có ý đó!"

"Không có ý đó thì mau tiếp tục làm đi!" Uy Thất Thất dùng tay ra dấu OK, nhìn đám người nhàm chán các cậu bực muốn chết.

Hộ vệ kia gian nan tiếp tục công cuộc chống đẩy, Thất Thất quay đầu ra sau nhìn mấy tên hộ vệ đương vừa xem náo nhiệt vừa cười khúc khích "Nhìn cái gì mà nhìn, tất cả làm hết cho tôi, mỗi người làm một trăm năm mươi cái, để xem các cậu còn đủ sức ngày ngày dạo qua dạo lại không biết mệt trước cửa phòng tôi nữa không?"

Uy Thất Thất nói xong, trở về chỗ ngồi, khoanh chân lại, tựa lưng vào ghế, biếng nhác sai tỳ nữ bên cạnh "Đấm vai cho tôi, hầu hạ chu đáo một chút, bằng không cũng cho các cô đi ra chống đẩy!"

"Dạ, tướng quân!" Hai tỳ nữ cuống quýt tiến lên, mỗi người đứng một bên hầu hạ, không dám sơ suất.

https://thuviensach.vn

Đằng xa Tiểu Vu Tử mặt như đưa đám, nhỏ giọng nói với Hoàng thượng "Hoàng thượng, người thấy không, rõ thật là một... Chủ nhân quái gở khó chiều, Tiểu Vu Tử hầu hạ không nổi."

Hoàng thượng lạnh lùng quét mắt nhìn Tiểu Vu Tử, Tiểu Vu Tử lập tức ngậm miệng lại, Hoàng thượng hoàn toàn không có ý định để hắn quay về, xem ra việc hầu hạ Uy Thất Thất, vẫn phải để hắn làm, nghĩ đến Thất tướng quân, Tiểu Vu Tử chỉ biết cảm thán, không có tí xúc cảm nào. "Hoàng thượng giá lâm!" Tiểu Vu Tử lớn tiếng hô.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Nhầm Giường (1)

Hoàng thượng tới? Tiểu Vu Tử cất giọng hô vang, trong sân huấn luyện liền nháo nhác, đám hộ vệ đương nằm sấp trên mặt đất đều chật vật bò dậy, đám tỳ nữ cũng ngừng tay, vội vội vàng vàng quỳ xuống đất, Uy Thất Thất nhìn trái nhìn phải, cũng học theo bộ dáng bọn họ quỳ xuống đất, đầu cúi thấp xuống, trong lòng thầm nguyền rủa, Hoàng thượng chết tiệt, sao lại đến đây, không lẽ lại định chiếm tiện nghi của cô ư? Tên đại sắc lang làm bộ làm tịch.

Hoàng thượng đi thẳng tới chỗ Thất Thất, cúi người vươn tay đỡ Uy Thất Thất dậy, quan sát tỉ mỉ, quả là một tiểu mỹ nhân tính cách quái dị, cho dù mặc trang phục màu đen của nam nhân, vẫn khiến Hoàng thượng động lòng.

Thất Thất đứng lên, không hề tỏ vẻ sợ hãi nhìn Hoàng thượng, mái tóc đen nhánh kết hợp y phục đen, càng tôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn thanh tú, đôi mắt to tròn đen láy sáng rỡ, như sóng nước gợn tình, lông mi dài cong vút.

"Quả là mỹ nhân, không cần chải chuốt trang điểm cũng xinh đẹp mê hoặc lòng người!" Hoàng thượng nắm lấy tay Thất Thất "Trẫm muốn trò chuyện tán gẫu với nàng!"

https://thuviensach.vn

Trò chuyện, có chuyện quái gì để nói chứ, sai nhiều hộ vệ và tỳ nữ hoàng cung ở đây như vậy, rõ ràng là muốn giám sát cô, giam cầm cô, còn cả cái tên thái giám Tiểu Vu Tử kia nữa, ngày ngày bám đuôi theo sau, như hình với bóng, rất chi phiền toái rắc rối.

Hoàng thượng kéo Thất Thất vào trong phòng, Tiểu Vu Tử dâng trà lên, sau đó căn dặn hộ vệ và tỳ nữ lui hết ra ngoài, trong phòng chỉ còn lại hai người Uy Thất Thất và Hoàng thượng. Trong lòng Uy Thất Thất âm thầm tính toán, y tới nơi này nhất định là lại nảy ra ý nghĩ nào đó rồi, tốt hơn hết không nên chọc giận y, cần dùng đến kế hoãn binh.

"Tối nay trẫm muốn nghỉ lại chỗ này..." Hoàng thượng kéo tay Uy Thất Thất.

Nghỉ lại chỗ này? Mơ mộng hão huyền! Thất Thất rất muốn cho y một cái bạt tai, thế nhưng y là Hoàng thượng, không thể lỗ mãng xấc xược như vậy, cô còn muốn giữ lại tính mạng tận hưởng cuộc sống hạnh phúc bên Lưu Trọng Thiên sau này.

"Hoàng thượng muốn cưỡng ép Thất Thất sao?" Uy Thất Thất rút tay ra, cố ý giả bộ đáng thương tội nghiệp, giọng điệu cô đơn nói.

"Trẫm chỉ muốn có được nữ nhân yêu dấu mà thôi, nàng khiến trẫm ngày đêm ăn ngủ không ngon, hao tâm tổn sức, chẳng khác nào như đang giày vò đày đọa trẫm vậy, tối nay nàng hãy ngoan ngoãn hầu hạ trẫm, để trẫm thưởng thức con người của mỹ nhân, chờ khi Thái hậu bớt giận, trẫm sẽ đón nàng vào cung."

Hoàng thượng đưa tay đương định ôm lấy Uy Thất Thất, Thất Thất nhanh chóng né tránh, Hoàng thượng vồ hụt, bất giác có chút bực bội, Uy Thất Thất bỗng che miệng khẽ mỉm cười, khiến Hoàng thượng không tài nào phát hỏa.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, trong lòng Thất Thất vẫn chưa thích Hoàng thượng, Hoàng thượng gấp gáp muốn chiếm được Thất Thất như vậy, có khác nào đang cưỡng ép chứ?" Uy Thất Thất thử thăm dò, nếu Hoàng thượng dám ngang ngược làm càn, cô nhất định sẽ chuẩn bị "đón đầu" chu đáo, tốt nhất để y chủ động từ bỏ ý định đó. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

Đại Hán thiên tử lòng nóng như lửa đốt, trước đây sủng hạnh nữ nhân, y có bao giờ quan tâm tới những thứ này, đám nữ nhân đó đều ngoan ngoãn nằm chờ, Hoàng thượng giải quyết công việc xong xuôi sẽ đến, thậm chí chẳng nói chẳng rằng, sao Uy Thất Thất lại nghĩ ra yêu cầu này nhỉ?

"Trẫm có giang sơn thiên hạ Đại Hán, nắm giữ quyền lực tối cao nhất, là nam nhân đứng đầu Đại Hán, nàng sao có thể không thích trẫm, phải chăng muốn khơi gợi hứng thú của trẫm!"

"Ha ha" Thất Thất phá lên cười "Thất Thất không muốn những thứ đó, điều Thất Thất muốn là tình yêu giữa nam nhân và nữ nhân, không phải là tình yêu giữa Thất Thất và giang sơn Đại Hán, cho dù Hoàng thượng có nhiều thứ hơn nữa, chung quy cũng chỉ là một nam nhân mà thôi."

"Nói đúng lắm, hay cho câu "chỉ là một nam nhân mà thôi", đây là câu nói trẫm thấy chân thành nhất, vậy mà trước đây, có bao nhiêu người sợ hãi trẫm, chỉ biết trẫm có quyền lực và phú quý tối cao, không biết rằng là nam nhân, trẫm cũng khát khao tình cảm!"

Đại Hán thiên tử thực sự rất thích những lời Thất Thất nói, đúng vậy, bất luận Hoàng thượng nắm giữ quyền lực và lãnh thổ rộng lớn bao nhiêu chăng nữa, chẳng qua cũng chỉ là một nam nhân mà thôi, không có lấy một nữ nhân tri kỷ, thì có ích gì chứ?

Hoàng thượng thấy Uy Thất Thất nói thế, tâm tình tốt hơn nhiều, gương mặt tươi cười, Thất Thất biết cơ hội của mình đến rồi, lập tức cướp

https://thuviensach.vn

lời "Hoàng thượng không nên cưỡng ép Thất Thất, chờ chút nữa, cho Thất Thất thêm thời gian."

Nghe vậy, Hoàng thượng mới hiểu ra ngụ ý của Uy Thất Thất, quả là một nữ nhân thông minh, nói những lời xu nịnh lâu lắc, chính là hy vọng Hoàng thượng có thể tôn trọng cô, song... Hoàng thượng cau mày, đương định phản bác, Uy Thất Thất liền kéo ống tay áo Hoàng thượng.

"Thất Thất biết, Hoàng thượng nhất định sẽ đồng ý với Thất Thất, huống hồ Thất Thất với Tam vương gia "nhất nhật phu thê bách nhật ân" (*), nhất thời không sao quên được."

(*) một ngày nên nghĩa vợ chồng bằng trăm ngày ân tình

Hoàng thượng cũng không hy vọng Thất Thất là nữ nhân vô tình.

Uy Thất Thất thấy Hoàng thượng chần chừ, bèn nói tiếp "Thất Thất không muốn nói dối, trong lòng Thất Thất không có Hoàng thượng, phủ tướng quân rộng lớn thế này chẳng khác nào lồng giam Thất Thất."

Lồng giam? Hai chữ này không phải là điều Hoàng thượng muốn nghe, mặc dù Hoàng thượng cũng biết nơi đây quả thực đúng là lồng giam, thế nhưng giam cầm nữ nhân mình yêu thích đâu có tội tình gì chứ, Hoàng thượng phất ống tay áo, có phần nổi giận "Trong lòng nàng không có trẫm, chẳng lẽ chỉ có mỗi Tam vương gia thôi sao?"

Uy Thất Thất không muốn chọc giận Hoàng thượng, bằng không tối nay sẽ gặp xui xẻo "Vương gia đáng ghét kia, Thất Thất càng không thích, chàng ta chẳng hề dịu dàng tẹo nào, luôn cưỡng ép Thất Thất, cho nên đến bây giờ Thất Thất cực ghét loại nam nhân không dịu dàng, Hoàng thượng nhất định là nam nhân Đại Hán ngoại lệ."

Hoàng thượng sao có thể thừa nhận mình cũng là người vô tình, bèn vội vàng giải thích "Trẫm đương nhiên là ngoại lệ rồi."

https://thuviensach.vn

"Vậy tối nay Hoàng thượng sẽ không nghỉ lại đây chứ?"

"Chuyện này..."

"Hoàng thượng quả nhiên là đệ nhất nam nhân Đại Hán, biết thương hương tiếc ngọc, mọi người làm sao không thích được chứ?"

Hoàng thượng như mở cờ trong bụng, Uy Thất Thất chẳng những xinh đẹp, mà còn thông minh cơ trí, mặc dù y, đã biết tỏng đây là kế hoãn binh của Thất Thất, song vẫn cảm thấy khoan khoái, có lẽ đối với nữ nhân này, Hoàng thượng thực sự cần phải kìm nén tính khí, tốt nhất không nên kéo dài thời gian, y không thể chờ đợi quá lâu.

"Hoàng thượng, nghe nói làm bạn với vua như chơi với hổ à?" Uy Thất Thất nhấn mạnh từng chữ một.

"Sao lại nghĩ vậy?" Hoàng thượng có chút giật mình, làm bạn với vua như chơi với hổ.

"Thất Thất vừa lỗ mãng, vừa gian xảo, ngộ nhỡ một ngày nào đó đắc tội với Hoàng thượng, chẳng phải sẽ mất mạng như chơi sao, Hoàng thượng có thể chấp thuận cho Thất Thất một đặc ân miễn tử hay không?"

"Trẫm sao nỡ giết nàng chứ?" Hoàng thượng kéo tay Uy Thất Thất, nhẹ nhàng vuốt ve "Trẫm sẽ yêu thương nàng suốt đời, sẽ không làm tổn thương nàng! Lẽ nào nàng sợ trẫm nói không giữ lời sao?"

Uy Thất Thất nhìn thẳng vào Hoàng thượng, trước đây rất ác cảm với vị Đại Hán thiên tử này, hiện giờ thấy y một lòng si mê như thế, bất giác có phần cảm động, cũng có chút khó xử, vì sao Đại Hán thiên tử lại đem lòng thích một nữ nhân vốn đã định không thuộc về mình? Trong lòng nữ nhân ấy đã lấp đầy hình bóng nam nhân khác.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, điều Thất Thất lo lắng chính là điểm này, hy vọng Hoàng thượng có thể cho Thất Thất một chứng cứ miễn tử!" Bằng mọi giá phải có được vật này, tuy nói Hoàng thượng lời vàng ý ngọc, nhưng đâu ai lường được tương lai ra sao.

"Uy Thất Thất, trẫm là vua một nước, lời vàng ý ngọc, sao có thể nói không giữ lời chứ." Hoàng thượng có phần không vui, lẽ nào hứa miệng cũng không được sao? Nhất định phải muốn cái bằng chứng quái quỷ gì đó ư, giờ này khắc này, Đại Hán thiên tử sao cam lòng giết nàng đây?

"Thất Thất chỉ muốn một bằng chứng miễn tử mà thôi, Hoàng thượng lại không thể đáp ứng, còn nói sẽ yêu thương Thất Thất, Thất Thất không tin!"

Uy Thất Thất rút đôi tay mềm mại về, gương mặt không vui, khiến người ta vừa thương vừa yêu, sao nỡ từ chối chứ.

Hoàng thượng lập tức khẩn trương "Cho, trẫm cho nàng mà." Dứt lời, từ trong vạt áo Hoàng thượng lấy ra một tấm ngọc bài "Có tấm ngọc bài này, cả đời miễn tử!"

"Hoàng thượng quả là người tốt!" Uy Thất Thất cầm ngọc bài xoay người bỏ chạy, Hoàng thượng nắm lấy tay cô, nhẹ nhàng kéo Thất Thất đến bên cạnh y, đưa tay vuốt ve thân mật gương mặt Thất Thất, trong đôi mắt ngập tràn sủng nịnh vô hạn.

"Vì sao trẫm có vô số nữ nhân, nhưng chẳng ai có thể cho trẫm cảm giác như vậy, Thất Thất..." Hoàng thượng ôm Uy Thất Thất vào trong lòng, chỉ là một cái ôm, nhưng trong khoảnh khắc đó Hoàng thượng liền say đắm, chẳng trách Lưu Trọng Thiên lại vì nữ nhân này tích tụ sinh bệnh thổ huyết, Hoàng thượng đã cướp đi báu vật quý giá bên người chàng ta.

Uy Thất Thất siết chặt ngọc bài trong tay, cảm thấy Hoàng thượng ôm mỗi lúc một chặt, khẽ chạm vào mái tóc dưới cổ cô, khiến cô có chút bực

https://thuviensach.vn

dọc bất an.

"Hoàng thượng, Thất Thất sắp không thở nổi rồi, Hoàng thượng..."

Hoàng thượng nới lỏng cánh tay ra "Để trẫm ôm thêm lát nữa, rồi trẫm sẽ về, không biết bao lâu nữa trẫm mới có thể tới nơi này, trẫm là người không được tự do! Trẫm phải cai quản triều đình Đại Hán, cả ngày mệt mỏi rã rời."

Uy Thất Thất cảm thấy dường như nam nhân này lực bất tòng tâm, ngữ khí ấy tràn đầy thương cảm, lẽ nào làm Hoàng thượng cũng không vui sao? Y có nhiều phi tần như vậy, tận hưởng vô vàn diễm phúc, sao lại không biết quý trọng chứ? E rằng Thất Thất không thể lý giải nổi, hơn nữa cô cũng không muốn lý giải, bởi giữa Hoàng thượng và Thất Thất vốn đã định không có sự tương giao.

Thật lâu sau, Hoàng thượng mới buông cô ra, quả nhiên tuân thủ lời hứa rời khỏi phủ tướng quân.

Uy Thất Thất thở phào nhẹ nhõm, liếc nhìn tấm ngọc bài miễn tử trong tay, hy vọng khi cần thiết sẽ dùng đến vật này. Lần này nói ngon nói ngọt lừa được Hoàng thượng, lần sau nếu như Hoàng thượng lại muốn cô thị tẩm, chắc không dễ gì gạt nổi nữa.

Hoàng thượng về tới tẩm cung, lúc nằm một mình trên giường rồng, bắt đầu thấy hối hận, tại sao lại đồng ý với yêu cầu của Uy Thất Thất – người mà mình luôn ngày nhớ đêm mong chứ, quả là một nữ nhân mê hoặc lòng người, cứ tiếp tục thế này, đến năm nào tháng nào mới có thể toại nguyện đây, không được, lần sau dù có nói gì đi chăng nữa cũng sẽ không nghe theo lời nàng, trước hết phải hóa giải nỗi tương tư mới được.

Hoàng thượng tưởng tượng ra dáng người thướt tha của Uy Thất Thất, khuôn mặt đáng yêu xinh xắn, cánh tay mảnh dẻ, càng nghĩ càng cảm thấy

https://thuviensach.vn

nhục dục bốc lên, toàn thân khô nóng, y đứng lên, bước nhanh ra khỏi tẩm cung, thái giám lập tức chạy tới "Hoàng thượng?"

"Gần đây trẫm lạnh nhạt với phi tần nào?"

"Ai cũng lạnh nhạt!"

"Rõ thật là, tùy ý tìm một nữ nhân cho trẫm, người nào cũng được!"

"Vậy Lan Phi nương nương đi, nàng vừa mới nhập cung, Thái hậu chọn cho người đó, vẫn còn là xử nữ, từ sau đại hôn, bởi vì Hoàng thượng bộn bề quốc sự, cho tới bây giờ cũng chưa sủng hạnh nàng lần nào!"

"Đến chỗ nàng!"

"Hoàng thượng bãi giá, tẩm cung Lan Phi nương nương!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Nhầm Giường (2)

Đại Hán thiên tử cực kỳ chán ghét âm thanh này, nghe giọng điệu kia, ai trong hoàng cung cũng biết Hoàng thượng lại đến chỗ nào đó tìm thú vui, có thể đây là quy củ, quy củ thì không thể làm trái, đặc biệt là Hoàng thượng, không thể cầm đầu phá vỡ được.

Lan Phi nương nương đã chiếu theo quy củ, lõa thể nằm đợi trên giường, Hoàng thượng vén rèm giường lên, dưới sự hầu hạ của tỳ nữ, cởi bỏ y phục, y kéo chăn gấm phủ trên người Lan Phi nương nương ra, lãnh đạm nhìn thân hình run rẩy trắng ngần như tuyết, không chút lưu tình cúi người xuống, y thậm chí còn không hôn nữ nhân kia, liền trực tiếp tiến vào, Lan Phi đau đớn sắc mặt tái nhợt, lạc hồng lấm tấm trên khăn lụa, nàng cắn chặt răng không dám thốt ra tiếng.

Hoàng thượng không ngừng tiến sâu vào, trên giường Lan Phi phát ra tiếng rên rỉ, Hoàng thượng cảm thấy vô cùng căm tức, lòng tràn đầy chán ghét, đột nhiên gầm lên "Câm miệng!"

Lan Phi lập tức ngậm miệng lại, cố chịu đựng việc Hoàng thượng hoành hành trên người nàng không kiêng nể gì, được một lát, Hoàng thượng có phần không kiên nhẫn nữa, làm qua loa cho xong chuyện. Hoàng thượng đứng lên, lặng lẽ nhìn thoáng qua nữ nhân trên giường, hai má Lan

https://thuviensach.vn

Phi hây hây đỏ, bộ dáng cũng coi như xinh đẹp, nhưng so với Uy Thất Thất, bất kể là về mỹ mạo, hay sức sống, đều còn kém xa.

Tâm tình Hoàng thượng vẫn không yên, bực bội xoay người xuống giường, đám tỳ nữ hầu hạ y mặc y phục. Hoàng thượng chẳng thèm quay đầu lại, bước nhanh rời khỏi đó, thậm chí chưa nằm nghỉ được bao lâu.

Lan Phi nương nương được tỳ nữ đỡ ngồi dậy, òa khóc thành tiếng, tỳ nữ hầu hạ nàng gột rửa cơ thể, Lan Phi rốt cuộc không nhịn được "Hoàng thượng đều sủng hạnh các phi tần kia như thế sao?"

"Nghe nói đại đa số đều như vậy, hình như Hoàng thượng không yêu thích phi tần nào cả, có người chỉ được sủng hạnh một lần rồi vĩnh viễn không bao giờ gặp lại Hoàng thượng nữa."

"Phải chăng ta cũng nằm trong số đó!" Lan Phi nghĩ lại dáng vẻ lạnh lùng ban nãy của Hoàng thượng, có lẽ không cần hỏi cũng biết đáp án rồi.

Hậu cung của Đại Hán thiên tử, phi tần nhiều vô số kể, chỉ được sủng hạnh một lần đâu phải chỉ có mình Lan Phi, Hoàng thượng có tiếng thanh tâm quả dục (*), thường xuyên vài ngày thậm chí cả nửa tháng, cũng không thấy y tìm phi tần nào, luân phiên như vậy, một năm cũng chẳng thấy được Hoàng thượng lần nào, cho nên giữa các phi tần thường ghen ghét đố kị nhau, họ dùng đủ mọi thủ đoạn hòng chiếm được sự sủng ái của Hoàng thượng, dẫn đến việc hậu cung tranh đấu không ngừng, không ít nữ nhân hàng đêm chịu cảnh phòng không gối chiếc, cô độc suốt đời.

(*) cái tâm trong sạch và ít ham muốn

Hoàng thượng về tới tẩm cung, trong lòng vẫn thấy u sầu, sao phát tiết xong rồi vẫn cứ thế, y nổi nóng đi tới đi lui, người y muốn không phải ai khác, chính là Uy Thất Thất, có lẽ chỉ khi nào chiếm được Uy Thất Thất, lòng y mới bình tâm trở lại. Đại Hán thiên tử lạnh lùng nhíu mày, ngày mai

https://thuviensach.vn

y muốn xuất cung, bất luận Uy Thất Thất có đồng ý hay không, y đều muốn có được cô. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

"Truyền Tiểu Vu Tử tiến cung!"

Đêm hôm khuya khoắt, Tiểu Vu Tử không biết Hoàng thượng vì chuyện gì mà gấp gáp như vậy, đòi triệu kiến hắn, chắc là muốn để hắn quay trở lại, trong lòng Tiểu Vu Tử khấp khởi mừng thầm, hân hoan tiến vào tẩm cung Hoàng thượng.

"Hoàng thượng, Tiểu Vu Tử vừa nghe thánh chỉ truyền gọi, liền ngay lập tức chạy đến đây!"

"Trẫm tìm ngươi, là muốn bảo ngươi nghĩ ra biện pháp!"

"Mời Hoàng thượng nói!"

"Ngày mai trẫm muốn ở lại phủ tướng quân, ngươi hãy nghĩ cách, để Uy Thất Thất ngoan ngoãn nghe theo trẫm!"

Tiểu Vu Tử nghe xong, lập tức lau mồ hôi lấm tấm trên trán "Chuyện này... Có hơi khó khăn!"

"Nếu dễ, trẫm tìm ngươi làm gì? Chính vì nàng không chịu đi vào khuôn khổ, nếu nàng cam tâm tình nguyện đón nhận trẫm, đâu ra còn cơ hội để ngươi thể hiện." Hoàng thượng cáu tiết nói.

"Hoàng thượng nói cũng đúng, nhưng người muốn nàng ta nghe theo như thế nào?" Tiểu Vu Tử thử thăm dò, hy vọng Hoàng thượng ngàn vạn lần đừng nói cam tâm tình nguyện, Tiểu Vu Tử có là thần tiên cũng không áp chế nổi Uy Thất Thất quật cường kia.

"Chỉ cần trẫm có thể thuận lợi ở lại đó, nàng đừng trốn chạy nữa là được!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử cố gắng nghĩ ngợi, đột nhiên ánh mắt bừng sáng, nghĩ ra một cách "Chi bằng, cho Thất tướng quân uống mê dược, vô cùng công hiệu, thế nào ạ?"

Hoàng thượng nghe thế liền phát hỏa, làm theo cách của Tiểu Vu Tử chẳng phải sẽ khiến Uy Thất Thất hận y sao? "Không được, nghĩ cách khác, quân tử chẳng ai làm thế cả, Thất Thất nhất định sẽ coi thường trẫm!"

"Cũng đúng, vậy thì..." Tiểu Vu Tử gãi gãi đầu "Say rượu, đúng rồi, uống rượu cùng Hoàng thượng... Như thế sẽ chẳng trách được người khác!"

"Quả là ý kiến hay, ngươi hãy mời nàng uống rượu."

"Tiểu Vu Tử sợ lắm, Hoàng thượng thì không liên can rồi, còn Tiểu Vu Tử sẽ gặp xui xẻo, hơn nữa đâu thể vô cớ mời thế được." Tiểu Vu Tử vắt óc suy nghĩ thêm, đột nhiên nảy ra chủ ý "Hoàng thượng, nhờ Hàn Vũ quý phi đi nhé."

"Tại sao lại là nàng ta? Trẫm không muốn gặp nàng ta!" Hoàng thượng đã chẳng còn hứng thú với những phi tần này nữa, đặc biệt là Hàn Vũ, trái tim cô ta hoàn toàn không có y, hắn đã đến lúc lạnh nhạt với cô ta.

"Hoàng thượng, người hãy từ bỏ Hàn Vũ quý phi đi, đổi lấy Uy Thất Thất!" Tiểu Vu Tử lau mồ hôi lạnh trên đầu, không biết chủ ý này có thích hợp hay không, làm không tốt sẽ chọc giận Hoàng thượng.

Hoàng thượng nghe xong, tinh thần tỉnh táo hẳn, nếu như có thể trao đổi, y đương nhiên bằng lòng, nhưng Tiểu Vu Tử có ý gì đây?

Tiểu Vu Tử nhỏ giọng nói "Thứ cho tiểu nô tài nói thẳng, Hàn Vũ quý phi một lòng một dạ yêu mến Tam vương gia, chi bằng Hoàng thượng tác thành cho bọn họ. Thứ nhất, Uy Thất Thất sẽ hết hy vọng, thứ hai, cũng có thể khiến Uy Thất Thất say rượu..."

https://thuviensach.vn

"Say rượu?" Hoàng thượng dường như cảm thấy hứng thú, chuyên tâm nghe Tiểu Vu Tử nói ra mưu kế của hắn.

Tiểu Vu Tử tràn đầy tự tin nói "Ngày mai truyền Hàn Vũ quý phi tới phủ tướng quân, sau đó mời Uy Thất Thất uống rượu, chỉ cần Hàn Vũ quý phi có cách chuốc cho Uy Thất Thất say, Hoàng thượng sẽ thả Hàn Vũ quý phi ra, để nàng ta đến phủ Vương gia tìm Tam vương gia nối lại chuyện xưa, như vậy Tam vương gia sẽ chẳng còn tâm tư đâu mà dây dưa với Uy Thất Thất nữa, đường lui duy nhất của Uy Thất Thất không còn, tới lúc đó Hoàng thượng có thể trực tiếp cùng Uy Thất Thất... Phong phi vào cung là chuyện sớm hay muộn mà thôi."

"Ngươi hãy thu xếp mọi chuyện chu đáo, xong xuôi hết thảy, trẫm sẽ ban thưởng cho ngươi!"

"Dạ, Hoàng thượng!"

Hàn Vũ quý phi vừa nghe Tiểu Vu Tử nói thế, run sợ lẩy bẩy, sao đột nhiên lại cho phép nàng rời hoàng cung vậy, nhất định là có điểm nào đó đắc tội với Hoàng thượng, cho nên Hoàng thượng nổi giận, mới trục xuất nàng ra khỏi hoàng cung. Nhưng sau khi Hàn Vũ quý phi lắng nghe rõ ý đồ của Tiểu Vu Tử, lập tức hiểu ra ngọn nguồn câu chuyện này, thì ra Hoàng thượng đã bắt đầu hành động rồi, buộc mỹ nhân Uy Thất Thất kia phải rời xa Tam vương gia.

Chuốc cho Uy Thất Thất say mèm nàng đương nhiên bằng lòng, nối lại duyên xưa với Lưu Trọng Thiên nàng càng mong muốn, nhưng nói đến việc để nàng rời khỏi hoàng cung, nàng liền cảm thấy lo lắng, nếu Lưu Trọng Thiên tuyệt nhiên không còn muốn nàng nữa, chẳng phải nàng công dã tràng ư.

Hàn Vũ quý phi biết Hoàng thượng mãi mãi là Hoàng thượng, trong cung nữ nhân nhiều vô số kể, rồi cũng có lúc dung nhan Quý phi héo tàn,

https://thuviensach.vn

nếu Uy Thất Thất tiến cung, nàng đích thực sẽ trở thành nữ nhân cô đơn không người thăm hỏi, bất luận là con đường nào, nàng cũng không muốn lựa chọn, nhưng chắc chắn phải đánh cược một lần, bằng không cuộc sống sau này sẽ chỉ biết thở vắn than dài, vì vậy nàng đồng ý.

Vào lúc hoàng hôn, Hàn Vũ quý phi dẫn theo tỳ nữ lẳng lặng xuất cung, vội vã đến phủ tướng quân, Hoàng thượng ở trong tẩm cung đi đi lại lại, y đã không chờ nổi nữa rồi, dự định hai canh giờ sau cũng sẽ xuất cung, hy vọng Hàn Vũ quý phi lo liệu ổn thỏa chuyện y đã giao.

Uy Thất Thất đương bắt hộ vệ tập luyện trong tiết trời oi bức, tỳ nữ chạy tới, báo Hàn Vũ quý phi đến đây, Thất Thất có chút khó hiểu, nữ nhân kia tới nơi này làm gì? Lẽ nào muốn đến xem náo nhiệt? Thất Thất lau vội mồ hôi bám dính trên đầu, nhanh chóng trở vào sảnh đường, trông thấy Hàn Vũ đã ngồi trên ghế, có phần hết sức rầu rĩ.

"Quý phi nương nương sao lại đến phủ đệ của Thất Thất vậy?" Uy Thất Thất cầm miếng bánh điểm tâm trên bàn, bỏ vào trong miệng, nhai nhóp nhép.

"Thất tướng quân, trong lòng Hàn Vũ buồn khổ, ở trong cung không tâm sự được với ai, đành phải ra ngoài để tìm một tri kỷ." Hàn Vũ khẽ dụi mắt, có vẻ đau lòng thực sự, trong lòng Thất Thất tràn đầy hoài nghi, Hàn Vũ đang làm trò quái gì thế?

"Tri kỷ? Thất Thất ngu muội, sợ rằng không thể giúp ích được Quý phi nương nương!"

"Thất Thất, chúng ta cùng thích một nam nhân, số phận hiện giờ lại tương đồng nhau, sao lại không giúp được chứ?" Hàn Vũ bi thương đứng lên "Hàn Vũ biết không sao thay đổi được hiện thực, cho nên chỉ muốn tìm Thất tướng quân uống một ly thôi!"

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất quả thực rất thương xót Hàn Vũ quý phi, nàng ta điển hình cho nữ nhân cổ đại, tâm cao mệnh khổ, chỉ có thể hưởng thụ vinh hoa phú quý, không có duyên phận với tình yêu, nhưng nàng ta đã nói sai một câu rồi, Uy Thất Thất tuyệt đối sẽ không rập khuôn theo. Cùng là vấn đề nan giải, nhưng phương thức giải quyết hoàn toàn khác nhau, hai nữ nhân trong cuộc đời Tam vương gia, một người đến từ hiện đại, một người sinh ở cổ đại, cách biệt hai ngàn năm lịch sử lúc này đây ngồi chung một bàn, ai so với ai nhận thức rõ hơn ai, cảm giác yêu đương cũng không giống nhau.

Đôi mắt Hàn Vũ rưng rưng lệ, bỗng chốc nước mắt ứa ra "Thất tướng quân hãy uống say cùng với Hàn Vũ đi, kiếp này Hàn Vũ sống không bằng chết, người ở hoàng cung, nhưng lòng luôn hướng ra ngoài cung, đau khổ khôn nguôi!"

Uy Thất Thất thấy dáng vẻ Hàn Vũ đau thương như thế, cũng buồn thay cho nàng "Đừng đau lòng quá, tôi uống cùng cô."

Hàn Vũ quý phi rót rượu cho Thất Thất "Trong hoàng cung, Hàn Vũ không được uống rượu, hôm nay xuất cung, thực sự rất muốn uống say, chúng ta dù sao cũng được xem như hai nữ nhân xưa và nay của Vương gia, cạn với ta ly này nhé!"

Hàn Vũ quả nhiên rất biết cách đưa đẩy, Thất Thất uống liền ba chén, rượu Đại Hán nóng rát cổ, rất nhanh đã khiến cô hoa mắt chóng mặt, Hàn Vũ nữ nhân này tửu lượng tốt thật, không có vẻ gì là say cả, hai người tiếp tục uống, bất tri bất giác uống hết sạch rượu trên bàn, Uy Thất Thất hoàn toàn không đứng dậy nổi, Hàn Vũ nhìn Uy Thất Thất say bất tỉnh nhân sự, khẽ nở nụ cười.

"Uy Thất Thất, Hàn Vũ thực sự rất ganh tị với cô, Hoàng thượng trước đây muốn có ta, chẳng phải vì yêu mến Hàn Vũ, để Hàn Vũ sống đau khổ trong cung, hôm nay Hoàng thượng muốn có cô, lại là vì thích cô, cô vào

https://thuviensach.vn

cung rồi, nhất định sẽ được sủng hạnh, nếu may mắn mang long thai thì một bước lên trời."

"Cái gì..." Thất Thất mơ hồ duỗi tay, hình như vừa nghe thấy gì đó, nhưng không rõ lắm, đầu đau như búa bổ chẳng tài nào ngẩng lên được, có người kéo cô dậy, đặt trên giường, cô ôm chăn ngủ mất đi ý thức.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Nhầm Giường (3)

Hàn Vũ lãnh đạm nhìn Uy Thất Thất đương nằm trên giường, đúng là một nữ nhân tửu lượng kém, ngây thơ, vì Lưu Trọng Thiên, vì hạnh phúc của bản thân mình, nàng chỉ có thể làm như vậy.

"Cô cũng nên nếm thử mùi vị bị nam nhân cô không yêu chiếm đoạt, Hàn Vũ sẽ thay cô chăm sóc cho Tam vương gia, cô hãy toàn tâm toàn ý theo Hoàng thượng đi!"

Giúp Hoàng thượng chuốc say Uy Thất Thất, trong lòng Hàn Vũ chẳng áy náy tẹo nào, nàng cảm thấy mình đã phải chịu đựng đủ mọi chuyện tồi tệ kia, nên cần có người chịu chung cảnh ngộ, người đó chính là Uy Thất Thất, một sự lựa chọn không thể tốt hơn. Cô ta đã có được Lưu Trọng Thiên, lâu nay đã tận hưởng cuộc sống hạnh phúc vốn dĩ thuộc về Hàn Vũ, giờ đây nên cho cô ta nhận thức đôi chút cảm giác đau thương. Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Khi nào Hoàng thượng mới đến?" Hàn Vũ hoàn thành nhiệm vụ xuất sắc, tìm đến Tiểu Vu Tử, Tiểu Vu Tử giơ một ngón tay ra ý chỉ một canh giờ sau, hình như Thái hậu có việc gì đó tìm gặp Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Hàn Vũ nhìn thoáng qua Uy Thất Thất đương nằm trên giường với ý vị sâu xa "Địa vị quý phi của ta cho cô, còn cô hãy trả Tam vương gia lại cho ta!"

Uy Thất Thất đã say bất tỉnh nhân sự, các tỳ nữ buông rèm giường xuống, chỉ chờ Hoàng thượng đại giá đến đây, Uy Thất Thất trong lúc ngủ mơ sao biết được, một loạt âm mưu đang lần lượt diễn ra.

Hôm nay chẳng hiểu tại sao Tam vương gia Lưu Trọng Thiên luôn đứng ngồi không yên, tâm tư bất định, chàng phiền não đặt quyển sách xuống, trước mắt luôn hiện ra dáng vẻ Uy Thất Thất nghịch ngợm phá rối, suy tính, cũng đã mấy ngày rồi chưa gặp Thất Thất, phủ tướng quân không cho phép bất kỳ nam nhân nào tiến vào, quy định này đã làm khó Lưu Trọng Thiên, lẽ nào buộc người đường đường như Tam vương gia phải giở thủ đoạn trèo tường vụng trộm sao?

Có điều sự bực bội ngày hôm nay đặc biệt mãnh liệt, Lưu Trọng Thiên căm tức quăng sách xuống, chàng đứng lên, dù thế nào đi chăng nữa hôm nay cũng phải gặp được Uy Thất Thất, chàng không thể ngừng nổi việc nhớ nhung Thất Thất, dù cho phải thực sự trèo tường vào.

Lưu Trọng Thiên thay y phục, bước nhanh ra khỏi phòng, đúng lúc chạm mặt Ninh Vân Nhi đương đến đưa điểm tâm, Ninh Vân Nhi khó hiểu liếc nhìn Lưu Trọng Thiên "Vương gia, sắp ra ngoài sao? Vân Nhi làm điểm tâm..."

"Ừ!" Lưu Trọng Thiên lên tiếng, vội vã đi ra phía ngoài.

"Vương gia đi đâu vậy?" Vân Nhi cố gặng hỏi, hỏi xong mới cảm thấy mình có phần đường đột, đâu thể quản hành tung của Vương gia được.

Lưu Trọng Thiên quả nhiên có hơi bực, chàng dừng bước, giận dữ nói "Bổn vương muốn đi thăm Vương phi, chẳng lẽ cũng phải thông báo một tiếng với muội sao? Tốt nhất chớ nên can dự vào chuyện của bổn vương!"

https://thuviensach.vn

"Vân Nhi không có ý đó... Vương gia!" Vân Nhi cúi đầu xuống, trong lòng lại nổi lên đố kị, lại là Uy Thất Thất kia, tới khi nào Vương gia mới có thể quên đi ả ta đây.

Thấy Tam vương gia vội vội vàng vàng rời khỏi hậu viện, Ninh Vân Nhi tức giận đến mức ném hết đồ điểm tâm xuống đất, nàng biết Vương gia muốn đến phủ tướng quân, nhất định là đi gặp Uy Thất Thất. Nàng càng nghĩ càng cảm thấy ganh tị chết mất, không được, Ninh Vân Nhi giậm chân, bất luận thế nào cũng không thể để Vương gia bị mê hoặc lần nữa, nàng phải tới phủ tướng quân ngăn cản bọn họ, tìm ả hồ ly tinh Uy Thất Thất kia nói cho ra lẽ, đã có Hoàng thượng rồi, hà tất còn lưu luyến Tam vương gia.

Ninh Vân Nhi hạ quyết tâm, quay trở về phòng mình, thay bộ y phục xinh xắn, vội vã bỏ đi, nàng phải tới phủ tướng quân, hy vọng có thể đến đó trước Vương gia.

Lưu Trọng Thiên lúc này lòng nóng như lửa đốt bước tới cửa chính vương phủ, lại bị quản gia gọi giật lại "Vương gia, mau đến sảnh đường, phiền phức tới rồi!"

"Ai?"

"Hàn Vũ quý phi!"

Lưu Trọng Thiên giật mình, Hàn Vũ xuất cung rồi sao, chuyện này sao có thể chứ? Nương nương trong hoàng cung đâu thể tùy tiện rời khỏi hoàng cung chứ? Nàng ta tới nơi này, lẽ nào không sợ Hoàng thượng nổi cơn thịnh nộ hạ lệnh giết nàng ta sao? Lưu Trọng Thiên đành phải kiềm chế nỗi nhớ muốn gặp Thất Thất, vội đi theo quản gia vào sảnh đường, xem ra việc cấp bách bây giờ là phải đối phó với sự xuất hiện đột ngột của Hàn Vũ!

Ninh Vân Nhi sải bước chạy tới cửa, không thấy bóng dáng Vương gia đâu, Tam vương gia này, tốc độ nhanh quá thể, mị lực của Uy Thất Thất lớn

https://thuviensach.vn

vậy sao? Nàng sai người chuẩn bị kiệu, dẫn theo tỳ nữ vội vội vàng vàng tiến đến phủ tướng quân.

Khi Ninh Vân Nhi tới phủ tướng quân, sắc trời đã tối rồi.

Vân Nhi xuống kiệu, liếc nhìn cánh cửa chính ở phủ tướng quân, canh giữ rất nghiêm ngặt, liền sải bước tới đó, hộ vệ nhìn thấy là nữ nhân, chỉ hỏi qua quýt một câu đã cho Ninh Vân Nhi tiến vào.

Hai tỳ nữ trông coi phủ đệ nhìn Ninh Vân Nhi với vẻ kỳ lạ "Tiểu thư, cô tìm ai thế? Đây là phủ tướng quân."

"Ta tìm Uy Thất Thất!"

"Thất tướng quân đang ngủ ạ!" Tỳ nữ giải thích, hình như không dám để nàng vào trong quấy rầy Uy Thất Thất.

"Cái gì?" Tâm can Ninh Vân Nhi sắp sửa nổ tung, sao Vương gia vội vã gấp gáp thế, Vân Nhi cố sức chạy đuổi theo tới đây, vậy mà hai người họ nhanh như vậy đã... Ninh Vân Nhi đau lòng nước mắt rơi lã chã, cho dù Vương gia muốn giết, nàng cũng phải giáo huấn Uy Thất Thất này, rốt cuộc ả ta yêu Hoàng thượng, hay là yêu Tam vương gia, ả ta không thể đặt chân lên hai con thuyền, nữ nhân lẳng lơ như thế, sao Vương gia say đắm si mê tới vậy chứ.

Ninh Vân Nhi nhanh chóng xông vào trong phòng.

"Tiểu thư, không thể vào được, Thất tướng quân sẽ trách tội đó!"

"Ta là tỷ tỷ của Thất tướng quân, sao lại trách tội chứ, cút ngay!" Vân Nhi trừng mắt nhìn tỳ nữ, tiếp tục lao vào bên trong.

"Tỷ tỷ của Thất tướng quân..." Tỳ nữ dừng bước, nghi hoặc nhìn nữ nhân này, lẽ nào đúng là tỷ tỷ của Thất tướng quân, Thất tướng quân ghê

https://thuviensach.vn

gớm như vậy, chớ nên đắc tội với tỷ tỷ của nàng ta, bằng không ngày mai tỉnh dậy, nhất định có người sẽ gặp xui xẻo.

Ninh Vân Nhi dẫn theo tỳ nữ của mình vào phòng Thất Thất, phía đầu giường có rèm che che khuất tầm nhìn, ngộ nhỡ Tam vương gia thực sự ở trong đó, mà mình lại vén rèm lên, Tam vương gia chắc chắn sẽ thẹn quá hoá giận, liệu có giết nàng không, Vân Nhi có phần sợ sệt lui ra sau một chút, song nàng lập tức ưỡn thẳng người, không chiếm được trái tim Vương gia, vậy hãy để Vương gia giết nàng đi, chết dưới tay Vương gia, sẽ khiến chàng áy náy suốt đời, cả đời mắc nợ nàng, so với việc phải sống đau khổ thế này đáng giá hơn nhiều.

Nghĩ tới đây, Ninh Vân Nhi nhanh chóng đi tới trước giường, chầm chậm kéo rèm ra, mọi nỗi bực tức trong nàng đều bay biến hết, trên giường chỉ có một mình Uy Thất Thất, hai má ửng hồng, hơn nữa lại ngủ rất say, Vương gia đâu? Vân Nhi nhẩm tính thời gian, không đúng, lẽ nào do nàng quá nôn nóng chạy đuổi theo, trong khi thực sự Vương gia vẫn chưa tới, nếu đúng như vậy thì đây quả là chuyện tốt đẹp.

Ninh Vân Nhi buông rèm giường xuống, Vương gia không thể không đến, tính cách Lưu Trọng Thiên thế nào Ninh Vân Nhi hiểu rất rõ, dáng vẻ chàng hôm nay, gấp gáp muốn đi gặp Thất Thất, cho nên nhất định sẽ tới, chắc là chậm trễ chuyện gì đó thôi.

Lát nữa Vương gia đến đây, trông thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Uy Thất Thất đỏ lựng, tư thế ngủ quyến rũ mê hoặc, nhất định không kiềm chế nổi, Uy Thất Thất đúng là hồ ly tinh, loại nữ nhân đê tiện chuyên câu mất hồn nam nhân.

Ninh Vân Nhi lại vén rèm ra, tức giận lôi Uy Thất Thất dậy, dám làm ra cái điệu bộ dụ dỗ nam nhân "Ngồi dậy, đừng vờ ngủ nữa, vẫn muốn mê hoặc Vương gia sao?"

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất say bí tỉ, Vân Nhi khẽ buông tay, người cô lại mềm oặt ngã xuống giường, Ninh Vân Nhi kinh hãi "Say rồi?"

Hóa ra là say rượu, nữ nhân này, Ninh Vân Nhi ngồi cạnh giường, mỹ nhân uống rượu say, Vương gia nhìn xong chẳng phải càng thêm khó kìm lòng sao.

"Yêu nghiệt, hồ ly tinh, hồn phách Vương gia đã bị cô đoạt đi rồi!" Ninh Vân Nhi ôm mặt bật khóc, tỳ nữ đứng bên cạnh không dám thở mạnh, một người là Vương phi, một người là Vân Nhi tiểu thư, nghiêng về bên nào cũng đều không ổn, chỉ đành ngậm miệng im lặng.

Ninh Vân Nhi đột nhiên nín khóc, một ý nghĩ lóe lên trong đầu, hiện giờ đã trễ như vậy rồi, nếu như tắt đèn, trong phòng tối đen như mực, liệu Vương gia có còn phân biệt nổi ai là Vân Nhi, ai là Thất Thất không? Nàng cười phá lên, vội vàng lau nước mắt, dặn dò tỳ nữ.

"Các ngươi qua đây, mang Uy Thất Thất ra khỏi phòng giấu đi!"

"Giấu đi?" Tỳ nữ sợ sệt nhìn Vân Nhi, thấp giọng hỏi "Giấu ở đâu được, nếu như Vương phi tỉnh lại, nô tỳ sợ... Vương phi lợi hại như vậy, nô tỳ không dám!"

Ninh Vân Nhi thoáng cắn môi "Nói cũng đúng, giấu ở phủ tướng quân, ngộ nhỡ cô ta tỉnh lại chẳng phải sẽ phá hỏng chuyện tốt của ta ư, còn nếu quăng trên đường phố, dù gì cũng là nữ nhân Hoàng thượng coi trọng, chi bằng..." Vân Nhi sai tỳ nữ "Thay y phục của tỳ nữ cho Vương phi, lén mang ra khỏi phủ tướng quân, tới giấu trong vương phủ chúng ta, khiêng vào chính căn phòng của cô ta, nhớ kỹ, phải khóa cửa phòng lại! Như vậy sẽ chẳng còn bất trắc gì sau này."

"Chuyện này..." Tỳ nữ sợ hãi quỳ xuống đất "Vương gia sẽ giết nô tỳ mất!"

https://thuviensach.vn

"Vương gia không có trong vương phủ, ngày mai mới quay về, đến lúc đó ta cũng về rồi, không phải sợ!" Vân Nhi khẽ nở nụ cười, hay cho cái mưu kế tuyệt diệu này, giờ chỉ cần đợi Vương gia chủ động leo lên giường, đến lúc đó gạo nấu thành cơm, Vương gia sẽ không nhẫn tâm bỏ mặc Vân Nhi, chàng là một nam nhân rất có trách nhiệm.

Tỳ nữ hoán đổi y phục giúp Uy Thất Thất, vì muốn che giấu tai mắt người ngoài, nên đã chải đầu Uy Thất Thất thành kiểu tóc của tỳ nữ, sau đó được một tỳ nữ cõng mang ra ngoài.

Hộ vệ đứng ngoài cửa nhìn bọn họ hết sức quái lạ, tỳ nữ cuống quýt giải thích "Tiểu Ngọc bị ngất, Thất tướng quân cho phép dẫn đi tìm đại phu chữa trị!"

"Ờ! Đi đi!" Binh lính ngáp một cái, không kiên nhẫn xua xua tay, đám tỳ nữ túm tụm len lách ra ngoài, cứ như vậy Uy Thất Thất mơ mơ màng màng ra khỏi phủ tướng quân, thần không biết quỷ không hay trở về vương phủ, tiếp tục ngủ say.

Ninh Vân Nhi hài lòng liếc nhìn chiếc giường, e thẹn sờ thử gương mặt, lát nữa Vương gia tới đây, tuy rằng Vương gia sẽ xem nàng là Uy Thất Thất, trong lòng Vân Nhi có chút không thoải mái, thế nhưng chỉ cần việc này thành công, dựa vào tính cách Vương gia, chàng sẽ không bội tình bạc nghĩa, dù sao Vân Nhi cũng lớn lên trong vương phủ, không phải dạng nữ nhân suồng sã.

Vân Nhi ngượng ngùng cởi bỏ y phục, thả mái tóc dài xuống, tắt đèn, hai má hây hây đỏ nằm ở trên giường, tưởng tượng ra cảnh Vương gia tiến vào phòng ôm chầm lấy nàng, bất giác bật cười, Vân Nhi thầm nghĩ, Uy Thất Thất, lẽ nào trên thế gian này, chỉ có một mình cô biết quyến rũ nam nhân sao? Ninh Vân Nhi cũng biết, tới lúc đó để xem Vương gia còn hứa hẹn chỉ sủng ái một mình Thất Thất cô thế nào đây.

https://thuviensach.vn

Phủ tướng quân nhìn có vẻ yên bình, chỉ chờ một màn kịch hay sắp khai diễn. Chợt có một bóng người thoắt ẩn thoắt hiện trên bức tường cao, phi thân nhảy vọt vào, hắn nhìn quanh bốn phía, tựa như yêu ma lẻn vào phòng phía trong, rón rén bước tới trước giường, lẽ nào là Tam vương gia?

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Nhầm Giường (4)

Người nọ vén rèm giường lên, dưới ánh trăng, nữ nhân trên giường xoay mình vào phía trong, để lộ bờ vai trần, người nọ bất giác nuốt nước miếng, sau đó nhẹ nhàng lôi từ trong ngực ra một chiếc lọ nhỏ, mở nắp, ma xui quỷ khiến luồn vào trong giường, một làn khói trắng tỏa ra khỏi miệng lọ. Vân Nhi khẽ cử động, nhận thấy có mùi hương lạ thường, trong phòng cũng có chút tiếng động, nhưng nàng vẫn ép bản thân quay đầu về phía trong, sợ khi Vương gia bước vào, ánh trăng sẽ giúp chàng phát hiện ra nữ nhân trên giường không phải là Uy Thất Thất, nếu vậy thì mưu kế của nàng sẽ thất bại.

Thấp thoáng bóng người nọ cất chiếc lọ nhỏ đi, quay đầu hướng ra ngoài cửa sổ, ánh trăng chiếu rọi lên khuôn mặt người đó, hóa ra không phải là Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, mà là Lục vương gia Lưu Huyền Cát, rõ là một nam nhân háo sắc quỷ quyệt tâm địa gian tà, kể từ lần Lưu Trọng Thiên mang mỹ nhân đi, sau đó lại tương ngộ lần nữa ở ngự hoa viên, ca khúc "Tiếu hồng trần" kia gần như khiến hắn phát điên, nữ nhân yêu kiều mê người như vậy, không có lý do gì hắn không hưởng thụ đôi chút.

https://thuviensach.vn

Tối nay trong lòng Bạch Diện Tu La cảm thấy ngứa ngáy, mang theo cả loại thuốc mê cực mạnh tới phủ tướng quân, đi cửa chính ư? Hắn ngẫm nghĩ, hoàng huynh đã hạ lệnh cấm nam nhân bén mảng tới đây, nhân lúc Uy Thất Thất vẫn chưa tiến cung, lại không có Lưu Trọng Thiên bên người, quả là cơ hội tốt để ra tay, vì vậy hắn sử dụng khinh công, trèo tường vào trong.

Quả nhiên tiểu mỹ nhân đã đi ngủ rồi, chỉ cần thuốc mê phát tác, có thể ôm tiểu mỹ nhân này vào trong lòng, âu yếm vuốt ve, Lưu Huyền Cát đã tính toán mọi thứ đâu vào đấy cả rồi, chỉ chờ thuốc phát huy công hiệu, quả nhiên chưa tới vài phút, nữ nhân trên giường bắt đầu nóng ran cựa quậy, thân thể không ngừng run rẩy.

"Tiểu vương ta tới rồi..." Lưu Huyền Cát xoa tay, rục rịch kéo rèm giường ra.

"Vương gia..." Ninh Vân Nhi nhẹ giọng gọi.

"Đừng sốt ruột, tiểu vương ta tiến hành ngay đây! Một lát nữa thôi nàng sẽ thấy khoan khoái." Lưu Huyền Cát bắt đầu cởi vạt áo ra, nhưng hắn vừa mới cởi được một nửa, liền nghe thấy bên ngoài cửa truyền tới tiếng nói chuyện.

"Hoàng thượng, mọi chuyện đều ổn cả, Uy Thất Thất đã say rượu rồi, lúc này chính là thời khắc quan trọng!" Là giọng nói lanh lảnh của Tiểu Vu Tử.

"Tốt, trẫm nhất định sẽ ban thưởng cho ngươi!"

"Hoàng thượng. Có điều... Không có đèn, nếu không để nô tài thắp đèn lên cho ngài nhé?"

"Không cần... Trẫm không muốn quá rõ, ngộ nhỡ nàng nhìn ra trẫm, chẳng phải sẽ phá hỏng chuyện tốt của trẫm ư!"

https://thuviensach.vn

"Vâng..."

Lưu Huyền Cát khiếp sợ, chuyện gì thế này? Hoàng huynh sao lại tới đây, không xong rồi, xem ra lần này lại không thể thực hiện được, hắn nhanh chóng mặc y phục vào, chạy tới trước cửa sổ, nhẹ nhàng mở cửa sổ ra, phi thân nhảy ra ngoài, chuồn mất dạng.

Hoàng thượng bước nhanh tới, Tiểu Vu Tử giúp y thay y phục rồi lui ra ngoài, Hoàng thượng nhìn qua tấm rèm, nữ nhân kia đã nằm chờ sẵn phía trong, xem ra say thật rồi. Y không khỏi cảm thán, Uy Thất Thất, nếu không phải do y quá nhớ nhung mong ngóng nàng, thì đâu dùng tới hạ sách này chứ!

Ngày mai khi Thất Thất tỉnh lại, nếu như có trách cứ, thì nói là tự nàng uống rượu say, Hoàng thượng vừa lúc đến thăm nàng, là Thất Thất chủ động quyến rũ Hoàng thượng, Uy Thất Thất nhất định không còn lời nào để nói, chỉ cần lần này thành công, từ nay về sau Thất Thất sẽ không còn dè dặt nữa, đến lúc đó, Hoàng thượng có thể cùng Uy Thất Thất yêu dấu ân ân ái ái.

Hoàng thượng đi tới trước giường, vén rèm lên, nhẹ nhàng cúi người xuống, muốn xoay mặt Uy Thất Thất lại, chẳng ngờ nữ nhân trên giường rên rỉ một tiếng, nhanh chóng giang hai cánh tay ngọc bích ôm chầm lấy y, không đợi Hoàng thượng kịp phản ứng, cả người liền bị kéo vào trong giường.

"Thất Thất..." Nhục dục trong người Hoàng thượng phút chốc bùng phát, ôm ấp nữ nhân trần trụi trên giường, vuốt ve hôn lấy hôn để, trong lòng Hoàng thượng cũng cảm thấy nghi hoặc, Uy Thất Thất uống rượu vào sao lại nhiệt tình như thế, thậm chí có phần... Y không lo nghĩ được nhiều như vậy, nữ nhân trong giường chính là người y ngày đêm tương tư, nàng lõa thể khiêu khích thế kia, khiến Hoàng thượng gần như điên dại, y âu yếm nữ nhân trong lòng, không chờ nổi nữa... nguồn TruyenFull.vn

https://thuviensach.vn

Vân Nhi không rõ vì sao mình lại nóng ran khắp người như thế, chỉ muốn mau chóng được giải thoát, nỗi đau xé tâm can trong nháy mắt cũng qua đi, nàng xúc động rơi lệ vui mừng, Tam vương gia đã xuất hiện đúng lúc, hơn nữa lúc này còn nhiệt tình như thế... Niềm hạnh phúc cùng sự phát tác của xuân dược khiến Vân Nhi mạnh dạn leo lên người Hoàng thượng.

Đại Hán thiên tử có chút hoài nghi, Lưu Trọng Thiên chưa hề chạm vào người Uy Thất Thất sao? Nữ nhân trong lòng hình như vẫn còn là tấm thân xử nữ? Y rõ ràng cảm nhận được lớp màng ngăn cách kia, nhưng sự khát khao ham muốn với Uy Thất Thất đã khiến y chỉ hoài nghi trong giây lát, bởi vì nữ nhân trên giường thực sự quá nhiệt tình, khiến y hoàn toàn không cưỡng lại được, Đại Hán thiên tử chưa bao giờ vui sướng hân hoan tràn trề như lúc này!

Tận đáy lòng Đại Hán thiên tử cứ ngỡ rằng nữ nhân trên giường chính là Uy Thất Thất, hoàn toàn đắm chìm trong trạng thái thỏa mãn, mọi hoài nghi ban nãy đều tan thành mây khói. Là một nam nhân, y vận hết sức, sau cùng do quá mỏi mệt liền ôm chặt nữ nhân trong lòng, mí mắt nặng trĩu chẳng buồn mở ra, dần dần chìm vào giấc ngủ.

Song lúc này Uy Thất Thất lại đương ở trong vương phủ Tam vương gia, thoải mái nằm ngủ khò khò trên chiếc giường rộng lớn của mình, uống nhiều rượu sẽ khát nước, cô trở mình, mơ mơ màng màng lớn tiếng kêu.

"Mang nước cho bổn tướng quân uống!"

Cô đợi một hồi lâu không thấy ai đáp lại, chết tiệt, những lúc cần chẳng thấy mặt đâu, xem ra hành hạ đám hộ vệ tỳ nữ đó vẫn chưa đủ nghiêm khắc, đương khát nước mà chẳng có ai bưng tới, Uy Thất Thất đành lảo đảo bò dậy, cảm thấy đầu đau dữ dội, rượu Đại Hán đúng là loại rượu mạnh và thời gian phát tác lại kéo dài.

https://thuviensach.vn

Thất Thất gắng gượng mở mắt ra, sao trong phòng tối om thế này, cửa ở chỗ nào? Thất Thất dựa vào ánh trăng, lần mò tới trước cửa, thoáng đẩy một cái, quái lạ, sao không mở được cửa ra?

"Khốn kiếp, mở cửa cho bổn tướng quân!" Cô hung hăng đá một cước, vẫn không có ai để ý tới cô.

Uy Thất Thất ghé sát tai lên cửa, quái lạ? Sao chẳng có chút động tĩnh gì vậy, lẽ nào ngủ chết hết cả rồi, cô đi tới trước cửa sổ, ánh sáng vừa đủ, Thất Thất mới phát hiện ra căn phòng này không giống trong phủ tướng quân, đây, đây chẳng phải vương phủ sao? Hóa ra là phòng của mình, thế nhưng... Sao có thể chứ, chẳng lẽ là nằm mơ, cô cắn môi một cái, ai ui, đau gần chết, xem ra không phải đang nằm mơ.

Thất Thất mông lung nghĩ mãi không ra đã xảy ra chuyện gì, cô đẩy cửa sổ ra, cũng may cửa sổ mở được, Thất Thất cố sức bò lên, vừa vắt chân lên bục cửa sổ, bỗng chóng mặt, uỵch một phát té ra ngoài cửa sổ.

"Khỉ thật, ngã chết người ta..." Thất Thất ôm mông, bò dậy, thoáng nhìn xung quanh, chẳng trách không có ai để ý đến cô, căn phòng này từ lâu đã chẳng có người ở, cũng không thấy có bóng dáng tỳ nữ nào gác đêm, ngẫm lại cũng thấy buồn, xem ra mọi người đã lãng quên cô rồi.

Chẳng lẽ Vương gia đưa cô trở về, nhưng vì sao Vương gia không ở cùng với cô chứ? Thất Thất nghĩ tới đây khuôn mặt liền đỏ bừng, rõ thật là suy nghĩ vẩn vơ, cho dù Vương gia có đưa cô quay về, thì đâu nhất thiết phải ở cùng cô chứ? Sao có thể không biết xấu hổ như vậy được.

Thất Thất khoan thai đi tới trước cửa phòng Lưu Trọng Thiên, phát hiện trong phòng Tam vương gia vẫn sáng đèn, Uy Thất Thất đánh liều đẩy cửa tiến vào, trông thấy cảnh tượng trước mặt khiến đầu óc mơ hồ lập tức tỉnh táo lại!

https://thuviensach.vn

Trong phòng Hàn Vũ quý phi đương nép vào lòng Lưu Trọng Thiên nghẹn ngào khóc nức nở, dáng vẻ đau buồn tội nghiệp, khiến người ta phải mủi lòng, Hàn Vũ lúc này thực sự không hiểu, vì sao Lưu Trọng Thiên lại thay đổi, không còn yêu nàng như hồi xưa nữa, lẽ nào là vì mỹ nhân kia sao?

Hàn Vũ hăm hở xông vào vương phủ của Tam vương gia, ấp ủ ngập tràn hy vọng, vừa nhìn thấy Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, liền vội vàng giải thích rõ mục đích đến đây, muốn được ở cùng với Tam vương gia. Đây là điều Lưu Trọng Thiên không lường tới, chàng chấn động thực sự, khi Hàn Vũ quý phi nói rằng đây là chủ ý của Hoàng thượng, Lưu Trọng Thiên lập tức hiểu ra, Hoàng thượng muốn làm một cuộc trao đổi với chàng, Quý phi đổi lấy Thất Thất? Quả là hoang đường, tình yêu kia khó lòng vứt bỏ, há có thể để cho bọn họ phá rối như thế chứ.

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên muôn phần căm tức, đây là trò đùa sao? Hoàng thượng có còn ở ngôi cửu ngũ chí tôn không? Tại sao có thể nghĩ ra cách bỉ ổi như thế, nhất định là do tên tiểu thái giám đê tiện kia đã nảy ra chủ ý này, vì muốn lấy lòng Hoàng thượng, không đạt được mục đích sẽ không buông tay, Hoàng thượng bị ham muốn cá nhân làm cho đầu óc mê muội, không còn phân biệt được thị phi trắng đen.

Lưu Trọng Thiên muốn biểu lộ rõ tâm trí của mình, hy vọng Hàn Vũ hiểu được, tình nghĩa ngày xưa đã hết rồi, người khiến Tam vương gia khắc cốt ghi tâm thực sự chỉ có một mình Uy Thất Thất, cũng chỉ có Uy Thất Thất mới khiến chàng biết thế nào là tình yêu. Lưu Trọng Thiên sai quản gia thu xếp cho Hàn Vũ quý phi ở tạm tại gian phòng khác, định sáng sớm mai sẽ đưa nàng về hoàng cung.

Hàn Vũ quý phi bị Lưu Trọng Thiên đối xử lạnh nhạt, trong lòng vô cùng bi thương, thất vọng não nề.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên biết tối nay chẳng thể nào đi gặp Uy Thất Thất được, loại tương tư này khiến chàng không sao ngủ nổi, không biết lúc này Thất Thất có nhớ chàng như chàng đang nhớ cô hay không, thế nhưng chàng làm sao có thể đoán ra, Uy Thất Thất hiện giờ đương ở tại vương phủ, ngủ khò khò ngay trong chính căn phòng của cô?

Lưu Trọng Thiên đương định xem sách để giết thời gian, thì Hàn Vũ quý phi nước mắt lưng tròng bước đến, Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ đứng lên, không biết phải nói với Hàn Vũ thế nào, để nàng có thể hiểu được, hồi đó tuổi trẻ bồng bột, vẫn chưa nhận thức rõ tình cảm thực sự, chỉ có tình yêu khắc cốt ghi tâm với Uy Thất Thất, mới khiến vị Vương gia cổ đại này nếm trải một loại cảm giác xưa nay chưa từng có, chính là canh cánh trong lòng!

Chàng rất đỗi thương tiếc nữ nhân trước mặt này, bởi vì sự oán hận giữa Hoàng thượng và Lưu Trọng Thiên, đã làm lỡ hạnh phúc cả đời của Hàn Vũ, nhưng sự thực đã rõ rành rành, Hàn Vũ là đương kim Quý phi nương nương, sao có thể tùy tiện làm xằng đây?

"Vương gia..." Hàn Vũ quý phi bổ nhào tới trong lòng Lưu Trọng Thiên, khóc thút thít, nàng có bao nhiêu tiếng lòng muốn thổ lộ hết với chàng, đáng tiếc trái tim chàng đã đi quá xa rồi.

"Hàn Vũ, tất cả mọi chuyện đã trở thành dĩ vãng rồi, trong lòng bổn vương đã có nữ nhân khác, muội hà tất phải khổ như vậy chứ!"

"Hàn Vũ biết nữ nhân trong lòng Vương gia là Uy Thất Thất, thế nhưng..." Hàn Vũ cắn môi, không thể không nói ra điều mà Lưu Trọng Thiên không thích nghe nhất "Uy Thất Thất có lẽ lúc này đương thị tẩm bên Hoàng thượng, chuyện tốt ắt đã thành rồi!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Nhầm Giường (5)

Những lời Hàn Vũ nói khiến toàn thân Lưu Trọng Thiên chấn động, chàng căm tức siết cằm Hàn Vũ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Hàn Vũ hình như đã che giấu âm mưu đen tối nào đó, Hoàng thượng ngoại trừ để nàng ta ra ngoài tìm mình, rốt cuộc còn sai nàng ta làm những gì? Câu nói kia của nàng ta là có ý gì? Thất Thất của chàng rốt cuộc ra sao?

"Muội nói cái gì? Không thể nào, Thất Thất sẽ không đồng ý!"

"Không thể nào?" Hàn Vũ cười gằn.

"Muội cười cái gì? Nói cho bổn vương, muội biết những gì?" Lưu Trọng Thiên trợn trừng mắt, trong ánh mắt đó không còn nhìn thấy sự thương cảm nào.

"Uy Thất Thất đã bị muội chuốc say, say bét nhè, bất tỉnh nhân sự, Hoàng thượng đến đó, cô ta chỉ có cách phục tùng, mơ mơ màng màng như thế, nói không chừng cũng thích vui vẻ cùng Hoàng thượng, đương hưởng thụ ý chứ!"

Hàn Vũ vừa cười, vừa nói, tiếng cười đó nhuốm màu bi thương tàn nhẫn, nữ nhân kia đã cướp đoạt người nàng yêu thương nhất, Hàn Vũ muốn

https://thuviensach.vn

đem nỗi bất hạnh của mình trút sang người Uy Thất Thất, để cô ta cũng cảm nhận được, lúc tỉnh lại, cảm giác đau đớn vật thị nhân phi (*).

(*) ý nói vật vẫn như xưa nhưng người đã không còn như xưa nữa rồi.

"Hàn Vũ, muội có biết muội đã làm ra chuyện gì không?" Lưu Trọng Thiên đau khổ đẩy nàng ra, nữ nhân này, nàng lại đi giúp Hoàng thượng chuốc say Thất Thất, sau đó chạy tới vương phủ quấy rầy chàng, làm chàng bỏ lỡ thời cơ ngăn cản cục diện kia "Bổn vương muốn giết muội!"

"Vương gia..." Hàn Vũ sững sờ, lập tức lệ rơi lã chã "Vì nữ nhân kia, ngay cả Hàn Vũ chàng cũng không cần nữa sao?"

"Bổn vương chỉ cần Uy Thất Thất, ngoài ra chẳng cần ai hết, bổn vương sẽ đến phủ tướng quân ngay bây giờ, mang Uy Thất Thất trở về!"

Lưu Trọng Thiên nói xong liền sải bước ra ngoài, cho dù chàng không thể ngăn cản, chàng cũng muốn xuất hiện trước mặt Thất Thất trong lúc nàng thương tâm nhất, để nàng biết rằng, người Lưu Trọng Thiên yêu chính là nàng, không chỉ là thân thể của nàng, những tổn thương mà nàng phải chịu đựng, Lưu Trọng Thiên sẽ dùng tấm chân tình để bù đắp cho nàng.

Hàn Vũ làm sao có thể để Lưu Trọng Thiên đi lúc này, có thể Hoàng thượng hiện giờ đang hưng phấn, Lưu Trọng Thiên tới đó chẳng phải tự tìm đến cái chết sao? Phá hỏng chuyện tốt của Hoàng thượng, Hoàng thượng trong cơn giận dữ có lẽ sẽ giết chàng, Hàn Vũ nhanh chóng ngăn Lưu Trọng Thiên lại, ôm xiết chàng.

"Không được đi, cho dù Vương gia không cần Hàn Vũ, lúc này cũng không được đi, chàng sẽ chọc giận Hoàng thượng mất!"

"Tối nay bổn vương cho dù có chết, cũng phải đi, Uy Thất Thất bị làm nhục như thế nhất định sẽ đau đớn gục ngã, bổn vương phải ở bên nàng, nếu còn ngăn cản bổn vương nữa, đừng trách bổn vương không khách khí!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đương định gạt Hàn Vũ quý phi ra, cửa phòng liền bị ai đó đẩy, người xuất hiện bên ngoài cửa, khiến Lưu Trọng Thiên lập tức sợ ngây người, đây chẳng phải là Uy Thất Thất sao? Đôi mắt ngái ngủ mông lung của cô ngước nhìn bọn họ, hình bóng lắc la lắc lư, khi Thất Thất nhìn rõ rồi, bỗng chốc mở to hai mắt. Bạn đang xem tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

"Hai người... Lưu Trọng Thiên..." Uy Thất Thất hùng hổ bước tới, giận run người, dám âm thầm hẹn hò? Cô bốc hỏa bèn tìm quanh thứ gì đó, rốt cục trông thấy bội kiếm treo trên tường, hằm hằm tháo xuống "Hàn Vũ, dám quyến rũ Vương gia... Tôi giết cô ả nữ nhân đáng ghét này!"

Lưu Trọng Thiên bởi vì sự xuất hiện đột ngột của Uy Thất Thất, như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, nhanh chóng định thần lại, sao Thất Thất của chàng, lúc nào cũng xuất quỷ nhập thần, không thể dùng lý lẽ thông thường để suy xét nàng, chẳng phải ở phủ tướng quân ư... Lúc này Hàn Vũ còn kinh hãi hơn nhiều so với Lưu Trọng Thiên, không thể nào, Uy Thất Thất sao có thể ở đây được, lẽ ra phải ở phủ tướng quân mới đúng chứ, thế còn Hoàng thượng? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?

Khi Hàn Vũ phục hồi thần trí xong, trông thấy Uy Thất Thất điên cuồng cầm kiếm sắc xông tới, mới biết mọi chuyện đều là thật, ma xui quỷ khiến Uy Thất Thất xuất hiện ở trong phủ Tam vương gia, bây giờ đang muốn liều mạng với mình!

Hàn Vũ buông Lưu Trọng Thiên ra, nhanh chóng chạy ra phía ngoài cửa, nữ nhân điên kia, hình như không phải chỉ muốn hù dọa suông nàng. Mũi kiếm sắc lẹm đâm bổ tới, nếu không chạy, sẽ chẳng giữ nổi tính mạng.

Uy Thất Thất đời nào chịu buông tha, khua khoắng bội kiếm trong tay chạy đuổi theo, vừa đuổi tới ngoài cửa, do vẫn chưa hoàn toàn tỉnh rượu, chân bước loạng choạng, lảo đảo rồi té ngã lăn quay cắm mặt xuống đất, trong nháy mắt kiếm cũng tuột khỏi tay, không thấy tăm hơi đâu nữa.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất ngã không đứng dậy được, cáu tiết quát "Chớ có chạy, để tôi tóm được cô đã!"

Lưu Trọng Thiên lúc này mới kịp phản ứng, nhanh chóng chạy tới, đỡ Uy Thất Thất đứng lên, phần cằm và mũi Uy Thất Thất đều dính bùn đất, miệng không ngừng nhếch lên, đôi mắt say lờ đờ lim dim, chỉ về hướng Hàn Vũ chạy thoát "Chàng đó, bắt ả về cho em, em phải chấn chỉnh ả..."

"Được rồi, ban nãy em sắp sửa hù chết cô ta rồi." Lưu Trọng Thiên phấn khích ôm Uy Thất Thất vào trong lòng, đứng lên, âu yếm nhìn nàng – người con gái chàng ngày đêm nhớ mong da diết, đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha hả.

"Cười cái gì..." Đôi tay nhỏ bé của Uy Thất Thất đánh chàng một cái, đồ khốn, nếu không phải bị mình bắt quả tang, lẽ nào chàng muốn cùng Hàn Vũ kia...

"Thất Thất, em khiến bổn vương hết hồn thật sự, sao em lại đột nhiên từ trên trời rơi xuống vậy!"

"Nếu không phải từ trên trời rơi xuống, thì sao biết được chàng đương cùng nữ nhân khác... Em không thèm để ý tới chàng nữa, hừ!" Uy Thất Thất vung nắm tay lên, chẳng kiêng nể gì, bắt đầu đánh đấm điên cuồng.

"Ngoan nào, bổn vương đâu có làm gì, là Hàn Vũ bỗng dưng xuất hiện, quấy rầy bổn vương, còn nói em bị cô ta chuốc say, em có biết bổn vương lo lắng cho em thế nào không! Nhưng mà, Thất Thất, em làm sao tới được vương phủ?"

"Em đâu có biết." Thất Thất đã tỉnh lại kha khá, giãy thoát khỏi lòng Lưu Trọng Thiên, lau chùi bụi bặm dính đầy trên mặt "Đều tại chàng cả, chàng nhìn xem, em bẩn chết đi được!"

https://thuviensach.vn

"Phải rồi, bổn vương nhận tội, bổn vương tới hầu hạ Thất tướng quân tắm rửa!" Lưu Trọng Thiên cười xòa, hầu hạ mỹ nhân tắm táp, đây đúng là một chuyện tốt đẹp.

"Này!" Thất Thất lui về phía sau một bước, gương mặt thoáng đỏ bừng, Vương gia lại đang nói bậy bạ gì đó?

"Những lời bổn vương nói đều là thật..."

Lưu Trọng Thiên đùa giỡn nhìn Uy Thất Thất, bất kể cô xuất hiện ở đây bằng cách nào, cho dù thực sự là mơ cũng được, chàng sáp lại gần ôm mỹ nhân yêu dấu, đi về phía bồn tắm.

"Chuẩn bị nước tắm!" Lưu Trọng Thiên lớn tiếng căn dặn.

Trong phòng sóng nước miên man, sương khói mịt mờ, phía sau tấm bình phong không ngừng truyền ra giọng nói ngượng ngùng bực tức của Thất Thất... Lưu Trọng Thiên không biết vì sao lại chọc giận cô...

Sắc trời đã sáng tỏ, Hoàng thượng rốt cục cũng tỉnh ngủ, y mở choàng mắt, ngồi dậy, nữ nhân bên cạnh cũng xoay người lại, Hoàng thượng thoải mái vươn vai duỗi người, hướng tầm mắt về phía mỹ nhân trên giường, thế nhưng vừa liếc nhìn Đại Hán thiên tử đã nổi giận, nữ nhân trên giường căn bản không phải là Uy Thất Thất, nàng là một nữ nhân hoàn toàn xa lạ!

"Tiểu Vu Tử, Tiểu Vu Tử!"

Hoàng thượng nổi trận lôi đình, lạnh lùng quát tháo, đánh thức Ninh Vân Nhi dậy, nàng dụi dụi mắt, chăm chú nhìn lại, lớn tiếng thét chói tai, nhanh chóng che tay trước ngực, lui vào trong giường, hoảng sợ nhìn Đại Hán thiên tử, nam nhân này là ai? Lưu Trọng Thiên đi đâu rồi?

Thật là một đêm xuân tình nồng ý đượm, tỉnh lại mới phát hiện nhầm giường, Hoàng thượng không trông thấy mỹ nhân Uy Thất Thất đâu, Ninh

https://thuviensach.vn

Vân Nhi cũng chẳng thấy Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên đâu, những xúc cảm mãnh liệt đêm qua đều trao nhầm cho người khác... Nhầm lẫn thái quá!

Tiểu Vu Tử không biết đã xảy ra chuyện gì, sao Hoàng thượng lại tức giận như vậy, có phải Uy Thất Thất lại dùng vũ lực hay không, đây là do Hoàng thượng tự chuốc lấy phiền toái, ai bảo Hoàng thượng yêu mến dạng nữ nhân ngỗ ngược kia chứ, lại còn nôn nóng chiếm đoạt thân thể mỹ nhân nữa? Chẳng liên quan gì tới Tiểu Vu Tử hết, ngày thường Uy Thất Thất đã rất ghê gớm, không biết bây giờ sẽ trừng trị Hoàng thượng Đại Hán thế nào đây? Ha ha, có trò hay để coi rồi.

Tiểu Vu Tử vừa ló đầu vào, đã bị Hoàng thượng xách cổ lôi vào trong, chỉ vào Ninh Vân Nhi trên giường "Nói cho trẫm biết, nữ nhân này là ai?"

Là ai? Đêm qua người ở cùng với trẫm là nữ nhân nào!

"Hả?" Tiểu Vu Tử nghển cổ nhìn qua, hồn vía thiếu chút nữa bay đi mất, đây đâu phải là Uy Thất Thất, nữ nhân này? Sao lại xuất hiện ở đây, hắn cũng không nhận ra.

"Hoàng thượng, đây, đây, Tiểu Vu Tử không biết ạ, rõ ràng phải là Uy Thất Thất, tại sao? Chủ nhân, xin tha mạng!" Tiểu Vu Tử quỳ mọp xuống đất, lần này cái mạng nhỏ khó bảo toàn rồi, đây chẳng phải là tai họa từ trên trời giáng xuống hay sao?

"Cẩu nô tài!" Hoàng thượng tung một cước, hung hăng đá bay Tiểu Vu Tử, sau đó giận dữ chỉ vào nữ nhân trên giường "Uy Thất Thất đâu? Uy Thất Thất đâu? Các ngươi tùy tiện tìm nữ nhân nào đó, muốn lừa gạt trẫm có đúng không, có phải tất cả các ngươi đều muốn bị xử tử hay không!"

Ninh Vân Nhi cũng bị dọa cho hồn xiêu phách lạc, một tiếng Hoàng thượng kia, đã kéo nàng trở lại với thực tại, đêm qua nam nhân kia không phải là Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, mà chính là đương kim Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, trời ơi, Ninh Vân Nhi không màng thẹn thùng, phi thân xuống giường, quỳ dưới đất.

"Dân nữ Ninh Vân Nhi, cầu xin Hoàng thượng tha mạng!"

"Ninh Vân Nhi?" Hoàng thượng mặc y phục xong, hất mũi giày nâng cằm Ninh Vân Nhi lên, nhìn với vẻ chán ghét.

"Tiện tỳ, ngay cả trẫm cũng dám bỡn cợt!" Một tiếng tiện tỳ kia, gần như trút xuống mọi sự phẫn nộ của Hoàng thượng, nữ nhân này thật to gan, dám đánh tráo Uy Thất Thất yêu dấu của y.

"Vân Nhi không biết là Hoàng thượng, xin Hoàng thượng tha mạng, tha cho Vân Nhi!"

"Mặc y phục vào!"

Hoàng thượng thu chân về, ngồi trên ghế, vẻ mặt rất phẫn nộ, Ninh Vân Nhi run rẩy mặc y phục vào, không dám ngẩng đầu lên, cứ quỳ trên mặt đất, Tiểu Vu Tử cũng quỳ ngay bên cạnh, cả người run bắn, mồ hôi túa ra.

"Tiểu Vu Tử, có phải ngươi cùng nữ nhân này hợp sức để bỡn cợt trẫm đúng không!"

"Không phải ạ, Hoàng thượng, đêm qua tiểu nô tài rõ ràng trông thấy Uy Thất Thất nằm ở đây, qua một đêm sao lại thành ra thế này?"

Tiểu Vu Tử nhìn Ninh Vân Nhi, trong lòng bực bội, nếu như Hoàng thượng giận dữ đòi giết hắn, hắn sẽ phải đền mạng cùng nữ nhân này, thật sự không nghĩ ra, tại sao lại bị đánh tráo, lần này hắn đã hết sức cẩn thận rồi mà.

https://thuviensach.vn

Ninh Vân Nhi cúi gằm mặt xuống đất, giọng nói run rẩy "Hoàng thượng, tha mạng!"

"Trẫm, hiện tại chỉ muốn biết, Uy Thất Thất đâu?"

"Ở..." Ninh Vân Nhi biết không nói không được "Ở phủ đệ của Tam vương gia!"

Hoàng thượng tức tối đứng lên, hung hăng đá Ninh Vân Nhi một cước, Ninh Vân Nhi lập tức ngồi phịch trên đất, gương mặt xanh xao, tóc tai bù xù, trong mắt Đại Hán thiên tử thoáng lộ ra vẻ uất hận, những tình cảm dạt dào đêm qua lại dành cho nữ nhân này... Càng nghĩ càng thấy tức sôi máu.

"Lưu Trọng Thiên!" Hoàng thượng lớn tiếng gầm lên "Ngang nhiên dám giở trò với trẫm, trẫm muốn giết ngươi!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Nhầm Giường (6)

Ninh Vân Nhi vừa nghe thấy thế, lập tức bò dậy "Hoàng thượng, không liên quan tới Tam vương gia, đêm qua là Vân Nhi tráo đổi Uy Thất Thất đi, Vân Nhi cho rằng Tam vương gia sẽ đến đây nối lại tình xưa với Thất Thất, nên cải trang thành Uy Thất Thất nằm đợi ở nơi này, Vân Nhi không phải cố ý bỡn cợt Hoàng thượng, khẩn cầu Hoàng thượng không nên trách tội Tam vương gia, muốn chém muốn giết chỉ một mình Vân Nhi thôi."

"Ha ha..." Đại Hán thiên tử cười khẩy "Lưu Trọng Thiên tuy không làm Hoàng thượng, nhưng oai phong hơn nhiều so với Hoàng thượng, vô số nữ nhân chịu hy sinh vì hắn, Hàn Vũ quý phi, rồi Ninh Vân Nhi, còn cả Uy Thất Thất trẫm yêu nhất, trẫm thật là..."

Hoàng thượng siết chặt nắm tay, liếc nhìn Tiểu Vu Tử "Tha cho nữ nhân này, nhưng trước hết phải xử lý sạch sẽ, đừng gây phiền toái cho trẫm."

Tiểu Vu Tử hiểu ý Hoàng thượng, Hoàng thượng không hy vọng nữ nhân này mang long thai, ở thời Đại Hán, phương pháp xử lý loại tình huống kiểu này hết sức dã man, một dạng là thanh lọc cơ thể, một dạng là

https://thuviensach.vn

cho uống liều thuốc cực mạnh, nữ nhân uống vào rồi cả đời đừng nghĩ đến việc sinh con.

Ngữ khí kia của Hoàng thượng đã quá rõ ràng, không giết nữ nhân này đã là nhân từ rồi, nên đương nhiên phải bị nghiêm trị, Tiểu Vu Tử biết rõ, Ninh Vân Nhi sẽ bị ép uống thuốc.

Ninh Vân Nhi từng nghe nói qua một số quy củ trong hoàng cung, nếu Hoàng thượng có phát sinh quan hệ xác thịt với nữ nhân không mong muốn, thông thường đều sẽ bị xử lý sạch sẽ, ý nghĩa của xử lý kia là... Sắc mặt Ninh Vân Nhi tái nhợt, vô lực ngồi phịch xuống đất, cuộc đời nàng cũng bởi vì nhất thời tùy hứng, hoàn toàn bị hủy hoại rồi.

Tiểu Vu Tử đi ra ngoài, Hoàng thượng chán ghét liếc nhìn Ninh Vân Nhi "Ngươi có quan hệ thế nào với Lưu Trọng Thiên?"

"Dân nữ là bé gái mồ côi lớn lên trong vương phủ, phụ thân là thuộc hạ cũ dưới trướng của Vương gia, dân nữ chỉ một lòng muốn gả cho Tam vương gia, tưởng rằng đêm qua là Tam vương gia, dân nữ đã vô tình chọc giận Hoàng thượng, xin Hoàng thượng tha cho Vân Nhi một con đường sống."

Hoàng thượng nghe xong liền phấn chấn tinh thần, hóa ra là nữ nhân trong phủ Lưu Trọng Thiên, đúng là ông trời đang giúp y rồi, lúc này Tiểu Vu Tử tiến vào, mấy tên hộ vệ cũng đi theo sau, đương định lôi Ninh Vân Nhi sắc mặt trắng bệch ra ngoài, Hoàng thượng đột nhiên gọi giật lại.

"Không cần uống thuốc, thanh lọc sạch sẽ thân thể là được rồi, sau đó đưa nàng về trong phủ Lưu Trọng Thiên."

"Vâng, Hoàng thượng!" Tiểu Vu Tử nói vài câu với hộ vệ, sau đó hộ vệ kéo Ninh Vân Nhi lui xuống.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử không dám nói lời nào, trốn ở một bên lau mồ hôi, nữ nhân kia xử lý xong rồi, kế tiếp sẽ đến phiên hắn, không biết Hoàng thượng có giận dữ đòi giết hắn không nhỉ, không biết có phải gần đây toàn gặp xui xẻo hay không, vừa tiếp xúc với nữ nhân Uy Thất Thất này, thì xúi quẩy luôn, hiện tại ngay cả cái đầu cũng không giữ được nữa.

Hoàng thượng đột nhiên nở nụ cười lạnh "Tranh giành nữ nhân cùng trẫm, Lưu Trọng Thiên, ngươi chán sống rồi!" Y lạnh lùng liếc nhìn Tiểu Vu Tử.

"Tiểu Vu Tử."

"Tiểu nô tài đây ạ, Hoàng thượng tha mạng!" Tiểu Vu Tử vừa đáp một tiếng vừa quỳ mọp xuống, dập đầu như giã tỏi "Hoàng thượng, Tiểu Vu Tử luôn một lòng trung thành, xin hãy cho Tiểu Vu Tử thêm một cơ hội nữa ạ! Đừng chém đầu Tiểu Vu Tử!"

"Trẫm trở về sẽ tính sổ với ngươi sau, bây giờ trẫm muốn tới phủ đệ của Lưu Trọng Thiên!"

"Tới... chỗ Tam vương gia? Dạ, Hoàng thượng!" Tiểu Vu Tử lau mồ hôi, chỉ cần bây giờ không phải chết, đi nơi nào cũng được hết.

Trong vương phủ, Lưu Trọng Thiên đã thức dậy từ sớm, chàng nhìn Uy Thất Thất đương ngủ say bên cạnh, đột nhiên có chút lo âu, dựa theo những lời Hàn Vũ nói, đêm qua nhất định đã xảy ra biến cố gì đó, ngay cả bản thân Thất Thất cũng nói không rõ tại sao trở về được vương phủ, trong phủ tướng quân rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, khi chàng đương nghi hoặc, quản gia sải bước xông vào, thiếu chút nữa xông thẳng vào phía sau tấm bình phong.

Lưu Trọng Thiên chắn trước người Thất Thất, bực tức nói "Chuyện gì thế, kỳ cục, đây là phòng bổn vương đó!"

https://thuviensach.vn

"Vương gia, mau trốn đi, Hoàng thượng tới rồi!" Sắc mặt quản gia tái nhợt, thở không ra hơi, bộ dáng giống như muốn ăn thịt người kia của Hoàng thượng đã dọa chết quản gia!

"Hoàng thượng?" Lưu Trọng Thiên vừa dứt lời, còn chưa kịp phản ứng, Hoàng thượng đã tiến vào, theo sau là một đoàn binh lính ngự lâm quân, ngự lâm quân đứng rải rác phía ngoài cửa, bao vây quanh phòng Lưu Trọng Thiên.

Hoàng thượng rảo bước về phía trước giường, Lưu Trọng Thiên nhanh chóng vươn cánh tay ra, chặn Hoàng thượng lại "Hoàng thượng, xin dừng bước!"

"Trẫm chỉ muốn xác nhận một chuyện." Hoàng thượng lạnh lùng nhìn Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên biết y muốn xác nhận chuyện gì, xác nhận xem Uy Thất Thất có ở trên giường Lưu Trọng Thiên hay không, trên thực tế, Thất Thất đương nằm bên trong, quả là bất tiện nếu Hoàng thượng xông vào như thế.

"Ồn ào chết đi được..." Uy Thất Thất duỗi hai cánh tay trơn láng, mở choàng mắt ra, không nhịn được quát, biết rõ cô thích ngủ nướng, mà còn ầm ĩ như vậy, có phải đám người đó rảnh rang bị ăn đòn ít quá chăng?

Ánh mắt Hoàng thượng đã trông thấy Uy Thất Thất. Cánh tay lẫn bờ vai cô để trần lộ ra bên ngoài chăn, Hoàng thượng cảm giác mình sắp điên mất, nhìn thế cũng đủ biết đêm qua hai người họ đã làm chuyện tốt đẹp gì, loại cảm giác ô nhục đó bốc thẳng lên đỉnh đầu, ghen tị khiến y gần như muốn xông tới lập tức giết chết hai người kia.

Hoàng thượng túm lấy cổ áo Lưu Trọng Thiên "Có phải đệ muốn chết đúng không, trẫm hiện giờ sẽ giúp đệ được toại nguyện!"

"Hoàng thượng muốn giết Lưu Trọng Thiên ở tại đây sao?" Lưu Trọng Thiên lạnh nhạt nói.

https://thuviensach.vn

"Đệ cho rằng trẫm không dám, có phải không?"

"Ngài đương nhiên dám, có điều... Hoàng thượng làm việc phải có lý do!"

"Đệ!" Hoàng thượng nhìn Lưu Trọng Thiên trừng trừng, chẳng lẽ muốn giết Tam vương gia này khó tới vậy sao?

Uy Thất Thất hoảng sợ nhìn hai người trước mặt, lại liếc nhìn thân thể trần trụi của mình, nhanh chóng giật lấy y phục, hai người kia vẫn đương giằng co, chiến hỏa hết sức căng thẳng, hoàn toàn không có ý tránh đi, Uy Thất Thất đành xoay người lại, hốt hoảng mặc y phục vào, chẳng còn thời gian sửa sang lại đầu tóc, xõa mái tóc dài nhảy xuống giường.

"Hoàng thượng, không nên trách tội Vương gia, là Thất Thất đến tìm Vương gia đó!"

Lời Uy Thất Thất nói quả nhiên có tác dụng, Hoàng thượng buông cổ áo Lưu Trọng Thiên ra, căm tức nhìn Uy Thất Thất "Trẫm đối với nàng có gì không tốt, trẫm khoan dung nàng đủ kiểu, nhún nhường nàng, nàng vẫn chưa thỏa mãn, lại còn trở về tìm Lưu Trọng Thiên, nàng đúng là hạng nữ nhân ti tiện!" truyện được lấy tại TruyenFull.vn

Hoàng thượng giơ tay lên hung hăng nhằm thẳng vào gương mặt Uy Thất Thất, Lưu Trọng Thiên nhanh tay lẹ mắt, bắt được tay của y "Hoàng thượng, Trọng Thiên vẫn chưa hưu thê, Thất Thất trở về tìm Trọng Thiên, có gì sai sao?"

Hoàng thượng rút tay về, phá lên cười "Được! Lưu Trọng Thiên, trẫm hiện tại lệnh cho đệ viết hưu thư! Không viết trẫm sẽ lập tức giết đệ."

Hoàng thượng khoát tay ra hiệu, hét lớn một tiếng "Ngự lâm quân, cung tên sẵn sàng! Chỉ cần trẫm hạ lệnh một tiếng hãy bắn chết Lưu Trọng Thiên, nếu hắn dám chống lại ý trẫm!"

https://thuviensach.vn

Ngự lâm quân ngoài cửa khí thế hùng hổ, các cung thủ ngồi hàng phía trước soàn soạt tra tên vào cung, hộ vệ cầm đao đứng đằng sau, chỉ cần Hoàng thượng hạ lệnh một tiếng, Lưu Trọng Thiên nhất định sẽ bị vạn tiễn xuyên tâm mà chết.

Hoàng thượng phẫn nộ ngồi tựa vào ghế cạnh cửa, lãnh đạm nhìn Lưu Trọng Thiên, hôm nay y muốn giết chết vị Tam vương gia oai phong này, lẽ nào làm Hoàng thượng thì không thể giết lầm một người sao?

"Viết, bằng không hãy chờ chết đi."

Lưu Trọng Thiên đột nhiên bật cười, chỉ vào ngực mình "Lưu Trọng Thiên không chết trên chiến trường Hung Nô, hôm nay lại phải chết dưới tên của Đại Hán thiên tử, hưu thư, Trọng Thiên sẽ không viết đâu, cứ phóng tên đi!"

"Được! Nếu đã như vậy, chẳng cần giữ đệ lại! Cũng coi như trẫm đã cho đệ cơ hội!" Hoàng thượng đưa tay ra.

Uy Thất Thất khẩn trương ôm lấy Lưu Trọng Thiên, chắn trước người chàng, tức giận nhìn Hoàng thượng "Không cho phép phóng tên!"

"Lôi nàng ra!" Hoàng thượng lạnh lùng nói.

Mấy tên hộ vệ đi tới, kéo Uy Thất Thất ra, Uy Thất Thất liều mạng túm chặt đai lưng Lưu Trọng Thiên, vội vàng lấy tấm ngọc bài giắt bên hông mình ra, nhét vào bên hông Lưu Trọng Thiên "Hoàng thượng lời vàng ý ngọc, Lưu Trọng Thiên có ngọc bài miễn tử suốt đời!"

Hoàng thượng giận điên người đứng bật dậy "Uy Thất Thất, đó là ngọc bài miễn tử trẫm cho nàng! Không phải cho Lưu Trọng Thiên!"

"Thế nhưng, tấm ngọc bài này bây giờ là của Lưu Trọng Thiên!" Uy Thất Thất hài lòng mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng bi phẫn thở dài một hơi, Thất Thất đương che chở cho Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, thậm chí còn đem cả ngọc bài miễn tử mà Hoàng thượng tặng cho Lưu Trọng Thiên, y thua rồi, thảm bại là đằng khác, trong cuộc đọ sức với Lưu Trọng Thiên, y nằm ở thế bất lợi, mỹ nhân ơi, mỹ nhân, vì sao Hoàng thượng lại không thể chiếm được một chút xíu tình cảm của nàng chứ? Cho dù là giả vờ cũng được, nhưng hết lần này tới lần khác chẳng chiếm được gì hết!

"Được, hiện giờ ngọc bài cho Lưu Trọng Thiên rồi, ngự lâm quân, bắt Uy Thất Thất cho trẫm!" Sắc mặt Hoàng thượng u ám, y nhắm mắt lại, thoáng vung tay "Tống vào đại lao, chờ xử tử!"

Lưu Trọng Thiên rút ngọc bài bên hông ra, tức tối đi đến trước mặt Hoàng thượng, giơ ngọc bài lên "Hoàng thượng, tấm ngọc này bài là của Uy Thất Thất, không thể giết Uy Thất Thất được!"

"Uy Thất Thất đã đưa ngọc bài cho đệ, trẫm giữ chữ tín, nhất định sẽ không giết đệ!"

Ngự lâm quân ào ào xông lên, giữ chặt Uy Thất Thất, Lưu Trọng Thiên lòng nóng như lửa đốt, Hoàng thượng sẽ không thẹn quá hoá giận, đòi giết Thất Thất chứ?

"Hoàng thượng!" Lưu Trọng Thiên trông thấy Uy Thất Thất bị ngự lâm quân lôi ra ngoài, lòng đau như cắt, cuối cùng đành thốt ra câu nói có thể cứu nguy Uy Thất Thất "Hoàng thượng, Trọng Thiên... Hưu thê!"

"Tốt, rốt cục cũng đợi được câu nói này của đệ, bảo ngự lâm quân đưa Uy Thất Thất lại đây, Tam vương gia muốn hưu thê!" Hoàng thượng đột nhiên phá lên cười, trong lòng lại có loại cảm giác đau đớn khôn nguôi, bất luận thế nào Lưu Trọng Thiên cũng không chịu hưu thê, lúc này lại đồng ý, đó là sự biểu lộ tấm chân tình Lưu Trọng Thiên dành cho Uy Thất Thất, khiến y hổ thẹn bội phần.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất lặng người đứng trong phòng, nhìn Lưu Trọng Thiên và Hoàng thượng, vì sao xuyên không đến Đại Hán, lại gặp phải những tình cảnh trớ trêu như vậy, cô yêu vị Vương gia kia, nhưng lúc này Vương gia vì muốn bảo toàn tính mạng cho cô, phải từ bỏ cô, cắt đứt tình duyên, có điều mối lương duyên này dễ dàng đoạn tuyệt như thế sao?

Hoàng thượng lấy được hưu thư từ Lưu Trọng Thiên, nhưng ánh mắt căm ghét kia của Uy Thất Thất, khiến y chẳng có chút cảm giác hưng phấn nào, Hoàng thượng giơ hưu thư lên, nhìn Uy Thất Thất.

"Nàng bây giờ đã không còn là Tam vương phi, hơn nữa trẫm cũng nhận thấy rằng, đối tốt với nàng hơn nữa cũng vô ích, từ nay về sau nàng chính là nữ nhân thị tẩm của trẫm, chỉ cần trẫm muốn, bất luận nàng có bằng lòng hay không, đều phải hầu hạ trẫm, trẫm muốn nàng quỳ xuống cầu xin trẫm, nếu không trẫm muốn giam cầm nàng cả đời này!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (1)

Lưu Trọng Thiên nghe xong những lời Hoàng thượng nói, lập tức trợn trừng mắt, chàng gần như không dám tin lời lẽ đó là của Hoàng thượng, chàng đã làm theo nguyện vọng của Hoàng thượng, vậy mà Hoàng thượng lại đối xử với Thất Thất như thế, khiến chàng sao có thể cam tâm đây.

"Hoàng thượng, chẳng phải ngài đã hứa với Trọng Thiên rằng sẽ đối đãi Thất Thất thật tốt ư?"

"Ta đối với nàng toàn tâm toàn ý, nhưng nàng chẳng thèm đếm xỉa đến cảm xúc của trẫm, tất cả đều là do nàng gieo gió gặt bão, còn nữa..." Hoàng thượng nhìn Lưu Trọng Thiên "Trẫm trở về lập tức soạn chỉ, ban cho đệ một Vương phi, chính là Ninh Vân Nhi trong phủ của đệ, đừng nói không muốn, đó là thánh chỉ!"

"Trọng Thiên nhất định sẽ kháng chỉ!" Ngữ khí Lưu Trọng Thiên kiên quyết, trong lòng chàng chỉ lưu luyến một mình Thất Thất, chàng hoàn toàn không có tâm tư tiếp nhận nữ nhân khác.

"Không cho phép đệ."

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng khinh thường nói, sau đó đi tới trước mặt Thất Thất, vươn bàn tay ra siết lấy cằm Thất Thất, Uy Thất Thất căm hờn lui về phía sau, phẫn nộ hất tay y ra.

"Cút đi Hoàng thượng, giang sơn Đại Hán sớm muộn gì cũng bị hủy hoại trong tay ngài, ngài là đồ hôn quân không biết phân rõ phải trái, Lưu Trọng Thiên tận tâm tận lực vì Đại Hán, đánh lui Hung Nô, lúc nào cũng khiêm nhường ngài, ngài lại lấy oán trả ơn, hết lần này tới lần khác cướp đoạt nữ nhân của chàng, người trong thiên hạ không nói ngài, không phải vì không biết, mà là vì e sợ ngài, nhưng Uy Thất Thất tôi không giống thế, ngài không phải Hoàng thượng của tôi, đối với tôi mà nói, ngài chỉ là tro bụi!"

Chưa từng có người nào xấc xược nói Hoàng thượng như vậy, lời nói này có cường độ kích thích quá lớn, khiến Hoàng thượng trợn mắt há hốc mồm, cũng chấn động bội phần "Nàng nói cái gì?"

"Nói ngài đó, ngài cứ việc giết Uy Thất Thất, nữ nhân thị tẩm của ngài ư, đừng hòng, Uy Thất Thất dù có chết cũng không hầu hạ ngài đâu!"

"Nàng thật sự thà chết cũng không theo trẫm!" Trong lòng Hoàng thượng cực kỳ phẫn hận, sao lại có nữ nhân ngạo mạn như thế.

"Đúng vậy, Uy Thất Thất thà chết!" Uy Thất Thất nói chắc như đinh đóng cột, ánh mắt kiên định, cô là người đến từ tương lai, nếu như không được ở bên người mình yêu, ở lại Đại Hán còn có ý nghĩa gì.

"Được, trẫm đã không chiếm được nàng, chẳng có lý gì để cho nàng thích làm gì thì làm, vậy thì xử tử nàng!" Đại Hán thiên tử bị bức tới đường cùng, tại sao lại có nữ nhân quật cường như vậy, cho nàng một con đường sống nàng không đi, khăng khăng cầu xin được chết.

Lưu Trọng Thiên đã viết hưu thư rồi, nhưng không tài nào ngăn cản Hoàng thượng ban cái chết cho Thất Thất, vạn phần căm tức "Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, Trọng Thiên đã viết hưu thư rồi, chỉ vì bảo toàn tính mạng của Thất Thất, ngọc bài miễn tử là Hoàng thượng ban cho Thất Thất, cũng là thành ý của Hoàng thượng, Hoàng thượng ngài không thể giết nàng được."

"Ai nói trẫm muốn giết nàng, ha ha!" Đại Hán thiên tử bật cười ha hả.

"Uy Thất Thất, hộ quốc tướng quân nghe lệnh." Đại Hán thiên tử ngồi trở lại trên ghế. "Cao Ly và Đại Hán nảy sinh rạn nứt, chúng dẫn binh xâm chiếm quận Hữu Bắc Bình, quận Ngư Dương, lực lượng tương đối hùng mạnh, trẫm lệnh cho Uy Thất Thất nắm giữ ấn soái xuất chinh! Thảo phạt Cao Ly, nhưng trẫm chỉ cho ngươi năm nghìn tinh binh, trẫm nói trước, nếu thất bại, đó là tội chết, còn nếu như ngươi có thể thắng trận trở về, trẫm sẽ ban thưởng cho ngươi!"

Lưu Trọng Thiên nghe xong, không khỏi nhíu mày "Hoàng thượng, Cao Ly binh hùng tướng mạnh, Thất Thất chỉ là thân nữ nhi, hơn nữa chỉ cấp cho năm nghìn tinh binh, Hoàng thượng chẳng phải muốn Thất Thất chết trận sa trường sao?"

"Uy Thất Thất có thể không cần đi, hầu hạ trẫm, làm cho trẫm vui vẻ là được!" Hoàng thượng cười gằn, sợ rồi sao? Có đường lui, Hoàng thượng cho nàng cơ hội, chung quy là nữ nhân, còn có thể chịu đựng tới khi nào, chẳng lẽ không thích hưởng thụ cuộc sống ăn sung mặc sướng, lựa chọn chịu khổ đi biên ải đánh trận?

"Hoàng thượng" Ánh mắt Lưu Trọng Thiên đỏ gay, chàng siết chặt nắm tay, đương định ra tay, lại bị Uy Thất Thất bắt được, Thất Thất bày tỏ thái độ "Uy Thất Thất lĩnh chỉ!"

"Thất Thất, em điên rồi." Lưu Trọng Thiên trở tay nắm lấy tay nàng, thật chặt, nói gì cũng không chịu buông ra, sợ hễ buông tay thì Thất Thất sẽ bay đi mất.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lãnh đạm nhìn về phía Lưu Trọng Thiên đương nắm chặt tay Thất Thất, trong lòng không nói ra được đó là loại tâm tư gì, tình yêu của y đối với Uy Thất Thất, đâu có kém cạnh so với Lưu Trọng Thiên, yêu càng nhiều, y lại càng cảm thấy mất mát, đã không chiếm được, vậy hãy để cho nữ nhân ấy biến mất khỏi thế gian này, vĩnh viễn khỏi phải vì nàng mà phiền não nữa.

"Tiểu Vu Tử, đưa Thất tướng quân hồi phủ, trẫm cũng muốn hồi cung!" Hoàng thượng thở dài một tiếng, sự luyến tiếc với Uy Thất Thất lại hiện rõ trên gương mặt, nhưng đành chịu không còn cách nào khác.

Ầm ĩ một hồi, vương phủ rốt cục đã yên tĩnh trở lại, tất cả đều bỏ đi hết, Hoàng thượng đi rồi, Thất Thất đi rồi, chỉ còn lại mình Lưu Trọng Thiên đứng trong căn phòng rộng lớn, lòng trống trải, chinh chiến bao năm, nhưng không sao bảo vệ nổi một tiểu nữ tử, thật xấu hổ, đối thủ của chàng lại chính là hoàng huynh của mình, Đại Hán thiên tử, giết không được, đánh không xong, càng không thể tạo phản.

Lưu Trọng Thiên biết Hoàng thượng chẳng qua chỉ vì ghen tuông nên trí óc hồ đồ, nếu Uy Thất Thất tử trận trên chiến trường Cao Ly, không biết y có thực sự vui như vậy hay không, một nữ nhân thế chỗ nam nhân, đứng nơi tiền tuyến Đại Hán, lịch sử sẽ chép lại thế nào đây, mọi người sẽ chế nhạo Đại Hán thế nào đây.

Lưu Trọng Thiên ngồi ngây ra trước thư án, nhìn tấm ngọc bài miễn tử trong tay, Uy Thất Thất thông minh nhanh trí, nàng đã suy tính hết các khả năng, vì chàng mà thỉnh cầu tấm ngọc bài miễn tử này, Thất Thất lúc này trong lòng Lưu Trọng Thiên đã không chỉ là một nữ nhân, mà còn là một phần chỗ dựa, một phần tin tưởng, nếu như không có nữ nhân này, cuộc sống sau này của Lưu Trọng Thiên sẽ như thế nào đây.

Tấm ngọc bài miễn tử đó tượng trưng cho tình yêu chân thành của Uy Thất Thất đối với Lưu Trọng Thiên, khiến chàng vui sướng bội phần, đồng

https://thuviensach.vn

thời cũng đau đớn không kém, bảo vệ nữ nhân này cũng đồng nghĩa với việc đối đầu Hoàng thượng, Lưu Trọng Thiên phải đưa ra sự lựa chọn.

Ninh Vân Nhi bi thương đứng bên ngoài cửa, áy náy nhìn Lưu Trọng Thiên, trong lòng cảm thán lẫn hối hận vô cùng, từ sau khi nàng trở về, thấy Hoàng thượng dẫn theo binh hùng tướng mạnh xông vào vương phủ, nàng biết mình đã gây ra đại họa rồi, trốn trước khung cửa sổ, nhìn căn phòng bị bao vây tứ phía, nếu không phải nàng tự ý làm xằng, đánh tráo Uy Thất Thất, thì Hoàng thượng đâu nổi cơn thịnh nộ như thế.

Nếu đêm qua Hoàng thượng sủng hạnh Uy Thất Thất, thì hôm nay làm sao lại có tình cảnh bi thảm này chứ? truyện được lấy tại TruyenFull.vn

Nếu như Hoàng thượng không bắt gặp Thất Thất ở cùng Vương gia, cũng sẽ không khăng khăng đòi giết Vương gia.

Cũng do sự hồ đồ của nàng mà bản thân đã đánh mất trinh tiết, danh dự bị hủy hoại, còn hại cả Vương gia, Ninh Vân Nhi khóc nức nở chạy vào trong, quỳ xuống trước mặt Lưu Trọng Thiên. Nghẹn ngào khóc nấc lên "Là Vân Nhi có lỗi với Vương gia!"

Tâm tư Lưu Trọng Thiên đương đau buồn bỗng định tâm tĩnh khí lại. Nhìn Ninh Vân Nhi một cách kỳ lạ "Vân nhi, muội đây là...?"

"Chuyện đêm qua, đều do một tay Vân Nhi gây ra bởi sự đố kị, Vân Nhi cho rằng Vương gia muốn đến phủ tướng quân tìm Uy Thất Thất, nên ba chân bốn cẳng chạy đuổi theo tới phủ tướng quân, rồi tráo Uy Thất Thất đi, muốn cùng Vương gia có một đêm duyên phận... Là Vân Nhi đã hại Vương gia!"

Ninh Vân Nhi không sao nói tiếp được nữa, hồi ức đêm qua khiến nàng cảm thấy ô nhục, nàng dâng thân thể mình cho một nam nhân hoàn toàn không quen biết, tuy y là bậc cửu ngũ chí tôn cao quý, nhưng đối với Ninh Vân Nhi mà nói, đó chỉ là một nam nhân xa lạ, không phải Lưu Trọng

https://thuviensach.vn

Thiên nàng một lòng mến mộ, chuyện đêm hôm đó, đã khiến cuộc đời này nàng cùng Tam vương gia vô duyên rồi.

"Muội nói, Thất Thất là do muội đưa về vương phủ..."

"Uy Thất Thất lúc đó đã say rượu, là Vân Nhi sinh lòng oán hận, sai người cõng nàng ta ra khỏi phủ tướng quân, nhốt vào chính căn phòng của nàng ta, Vân Nhi biết sai rồi, nhưng bây giờ không sao cứu vãn được nữa!"

Lưu Trọng Thiên giờ mới hiểu ra, chàng cũng không trách tội Ninh Vân Nhi, Vân Nhi cũng vì quá si tình, Lưu Trọng Thiên không biết lúc này tâm trạng mình thế nào, đêm qua nếu như Hoàng thượng sủng hạnh Thất Thất, Lưu Trọng Thiên hôm nay sẽ đau khổ tột cùng, nhưng chính vì những biến cố xảy ra đêm qua, khiến Hoàng thượng một lòng muốn giết Thất Thất, tất cả mọi chuyện đều nằm trong định mệnh, chỉ biết trách vận mệnh trêu ngươi.

"Đứng lên đi!" Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ nói, chuyện đã đến nước này, trách tội còn có ích gì chứ.

"Vương gia, Vân Nhi sống không bằng chết, đêm qua Hoàng thượng xem Vân Nhi là Uy Thất Thất, Vân Nhi đã không còn trong trắng, chẳng còn mặt mũi nào gặp Vương gia!" Ninh Vân Nhi uất ức nói.

"Vân Nhi..." Lưu Trọng Thiên không biết nên an ủi nàng thế nào, chẳng trách Hoàng thượng lại giận dữ như thế, chỉ tội nghiệp cho Ninh Vân Nhi, Lưu Trọng Thiên đỡ nàng dậy "Bổn vương không thể lấy muội, không phải vì chuyện muội còn trong trắng hay không, mà vì bổn vương không thể từ bỏ Thất Thất, nàng ấy đã ở trong lòng bổn vương mất rồi."

"Vân Nhi hiểu, Vân Nhi ban nãy đã nhìn thấy rồi, là do Vân Nhi ngu muội, mới làm hại Vương gia và Vương phi!"

https://thuviensach.vn

"Muội hiểu được là tốt rồi, Vương gia sẽ tìm cho muội một nơi nương tựa tốt."

Nơi nương tựa tốt, Ninh Vân Nhi lúc này đâu còn mong đợi gì chứ, có lẽ cuộc đời này chỉ có thể bầu bạn với đàn tranh cùng những hoài niệm về cuộc sống trong vương phủ quen thuộc của Tam vương gia... Nàng không thể ở lại đây được nữa, nếu như nàng còn lưu lại nơi này, Hoàng thượng chắc chắn sẽ hạ chỉ bắt Vương gia nạp phi, nếu như Vương gia không chịu, đó sẽ là tội chết, nàng đã hại Vương gia một lần rồi, không thể lại có lần thứ hai.

Lưu lại chỉ làm một quân cờ bị lợi dụng, mặc cho người ta định đoạt, chẳng có bất kỳ hạnh phúc nào, biết đâu khi rời khỏi đây, Ninh Vân Nhi lại có thể tìm được một nơi yên bình.

Ninh Vân Nhi lưu luyến liếc nhìn Vương gia, rồi kiên quyết đi ra ngoài, lặng lẽ thu dọn hành lý, rời khỏi vương phủ. Nữ nhân ấy biến mất trong màn đêm mịt mù, mang theo trái tim bị tổn thương, tấm thân bị hủy hoại, nhưng không cách nào quên được tình yêu, cô đơn lẻ bóng rời đi.

Ninh Vân Nhi trong vòng một đêm đã mất tích, Lưu Trọng Thiên sai người tìm kiếm khắp nơi, nhưng làm thế nào cũng không tìm thấy nàng, chàng cảm thán nhìn căn phòng trống không, nhớ lại lúc Ninh Vân Nhi vẫn còn là một tiểu cô nương mười tuổi, đến ở vương phủ, giờ đây ra đi như vậy, thật thê lương ảm đạm, Lưu Trọng Thiên cảm thấy thẹn với linh hồn phụ thân nàng trên trời, nhưng Vân Nhi cố ý bỏ đi, muốn tìm về cũng khó, hy vọng nàng có thể tìm được nơi nương tựa tốt, không cần lẻ loi hiu quạnh nữa.

Không có Ninh Vân Nhi, dường như Hoàng thượng thiếu đi một quân cờ thực sự, chuyện cưỡng ép tuyển phi cho Lưu Trọng Thiên cũng thôi không nhắc tới, nhưng còn chuyện Uy Thất Thất xuất chinh, đã vô cùng cấp bách, Hoàng thượng đang chờ Uy Thất Thất chịu khuất phục, cho dù là

https://thuviensach.vn

một ám hiệu cũng được, y âm thầm nghe ngóng từ Tiểu Vu Tử về động tĩnh của Uy Thất Thất, kết quả lời Tiểu Vu Tử nói khiến Hoàng thượng tức sôi máu, Uy Thất Thất ở phủ tướng quân vẫn tươi tỉnh như trước, hình như chẳng thèm để ý chuyện xuất chinh đánh Cao Ly, càng khỏi cần nói đến chuyện khuất phục.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (2)

Đại Hán thiên tử đâm lao phải theo lao đành phải ban bố thánh chỉ, lệnh Uy Thất Thất nắm giữ ấn soái xuất chinh, thánh chỉ hạ xuống, chấn động khắp cả triều đình, quần thần nghị luận sôi nổi, vì sao dưới trướng Hoàng thượng có bao nhiêu võ tướng như vậy lại không dùng, nhất định phải dùng một nữ tướng quân chứ? Đây cũng không thuộc phong cách làm việc suy tính thấu đáo của Hoàng thượng.

Hoàng thượng ban bố thánh chỉ xong, tâm tình không yên, sau khi lắng nghe qua quýt tấu chương của mấy vị đại thần, liền hạ triều, y không sao bình tâm trở lại, cô đơn ngồi trước Dưỡng Tâm điện, rất buồn khổ, thở ngắn than dài.

Hoàng thượng đột nhiên liếc nhìn Tiểu Vu Tử đứng bên cạnh "Tiểu Vu Tử!"

"Hoàng thượng!" Tiểu Vu Tử sợ sệt quỳ rạp xuống, hầu như cả ngày nay, Tiểu Vu Tử đều ở trong trạng thái thấp tha thấp thỏm, chờ Hoàng thượng xử lý hắn, đều là vì hắn không trông chừng Uy Thất Thất cẩn thận, mới xảy ra tai họa lớn như vậy, khiến Hoàng thượng phiền não không thôi.

"Đứng lên đi, trẫm muốn hỏi ngươi một chuyện!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử lau mồ hôi, đứng lên "Chuyện gì ạ? Xin Hoàng thượng cứ hỏi."

"Ngươi nói xem, trẫm và Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, ai thích hợp làm Đại Hán thiên tử hơn?"

"Hoàng thượng..." Tiểu Vu Tử khiếp sợ nằm bò trên mặt đất "Hoàng thượng ban cho Tiểu Vu Tử được chết đi, Tiểu Vu Tử tuyệt không oán hận!"

"Đứng lên, trẫm nếu muốn ngươi chết, ngươi đã sớm chết rồi, đâu còn sống để nói chuyện với trẫm chứ?" Hoàng thượng rất tức giận, vừa rồi còn quỳ nửa người, giờ sao lại nằm bò trên mặt đất thế kia?

"Vấn đề Hoàng thượng hỏi kia, không phải muốn ban tội chết cho Tiểu Vu Tử sao?"

Hoàng thượng cảm thấy cũng đúng, sao lại đặt ra câu hỏi như thế chứ "Vậy ngươi nói xem, vì sao Uy Thất Thất không thích trẫm, thà chết chứ không muốn làm nữ nhân của trẫm?"

"Đó là bởi vì Uy Thất Thất không ý thức được lợi thế của Hoàng thượng, nàng là nữ nhân ngu ngốc!"

"Theo như lời ngươi nói, thì nàng cảm thấy Lưu Trọng Thiên tốt hơn trẫm, nàng ý thức được lợi thế của Lưu Trọng Thiên!"

"Ôi trời, tiểu nô tài đáng chết, vả miệng!" Nói xong, Tiểu Vu Tử tát vào miệng mình mấy tiếng bốp bốp, sao lại hồ đồ như vậy, phủi sạch những lời không nên nói.

Lúc này Hoàng thượng đã đứng dậy, phiền não nói "Trẫm muốn ở lại đây một lát, ngươi lui xuống đi!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử rất kinh ngạc, Hoàng thượng tự nhiên không trách tội hắn, gương mặt cô đơn đối diện với bức tranh sơn thủy treo trên vách tường, như có điều suy tư... Tiểu Vu Tử lặng lẽ lui xuống.

Hoàng thượng nhíu chặt hàng lông mày, ngày mai Uy Thất Thất sẽ phụng chỉ xuất chinh, hoàn cảnh địa lý Cao Ly cực kỳ ác liệt, bất luận là hành quân hay là vận chuyển lương thảo đều sẽ gặp vô vàn khó khăn, lần này cấp cho Uy Thất Thất đội hình ít ỏi, hoàn toàn là muốn dồn Thất Thất vào chỗ chết, y cũng là nhất thời kích động, đâm lao phải theo lao.

Uy Thất Thất vì sao cứ không chịu khuất phục, cho dù không làm nữ nhân thị tẩm, chỉ cần van xin Hoàng thượng, khẩn cầu không đi xuất chinh, Hoàng thượng cũng sẽ mềm lòng, nhưng hôm nay lời vàng ý ngọc đã thốt ra, chẳng lẽ bảo Hoàng thượng chủ động huỷ bỏ quân lệnh hay sao? Thật khó mà tự bào chữa, Hoàng thượng vừa thương tiếc lại vừa căm hận, lẽ nào thực sự muốn để cho Hoàng thượng trông thấy thi thể mỹ nhân mới vừa lòng sao?

Giờ này khắc này, trong vương phủ Trường An, Lưu Trọng Thiên nhìn bản đồ địa hình của Cao Ly, trong lòng lo lắng bất an, lúc này Cao Ly đương vào mùa lạnh giá, trời lạnh thấu xương, ngay cả nam nhân cũng không chịu nổi, huống chi vóc người gầy gò ốm yếu như Uy Thất Thất?

Chàng tưởng tượng dáng vẻ Uy Thất Thất cuộn tròn trong tiết trời rét buốt, trong lòng càng thêm ưu lo xót xa, Hoàng thượng đã hạ lệnh rồi, không thể thay đổi được nữa, đêm đó lẽ ra nên trực tiếp đưa Uy Thất Thất về phủ tướng quân, nhưng không khống chế được bản thân đã giữ nàng lại, chọc giận Hoàng thượng, hiện giờ đã vô phương cứu chữa.

Lưu Trọng Thiên nổi cáu đứng lên, bước nhanh ra khỏi phòng, ngẩng đầu nhìn bóng đêm, cảm khái vô hạn...

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Uy Thất Thất mặc áo giáp, cưỡi trên lưng ngựa, nhìn năm nghìn binh lính và chồng lương thảo chất đầy ắp phía sau, trong lòng đột nhiên thấy lo sợ, trước đây có Lưu Trọng Thiên đi theo bên mình, chàng là người chín chắn dũng mãnh, đa mưu túc trí, hành động thận trọng, bây giờ chỉ còn lại một tiểu nữ tử như cô, ngoại trừ có vài mánh khóe khôn vặt ra, nếu phải cầm binh đánh giặc thực sự, không có khả năng chiến thắng tẹo nào, còn có chút cảm giác tứ cố vô thân.

Đêm trước khi xuất chinh, Lưu Trọng Thiên tức tối đi gặp Hoàng thượng, yêu cầu Hoàng thượng cho phép chàng dẫn quân tiến đánh Cao Ly, để Uy Thất Thất ở lại, hoặc là cho chàng đi theo cũng được, Hoàng thượng kiên quyết cự tuyệt, y muốn Uy Thất Thất khuất phục, nhưng nữ nhân kia, quá quật cường, lẽ nào Hoàng thượng là nam nhân kém cỏi nhất thiên hạ hay sao?

Cục diện ra nông nỗi này, Hoàng thượng cũng đã nhượng bộ, chỉ cần trước lúc xuất chinh, Uy Thất Thất chịu cúi đầu van xin Hoàng thượng, Hoàng thượng cũng có thể bất chấp thánh chỉ, giữ nàng lại.

Mũi tên đã kéo căng trên dây cung, không bắn không được, Uy Thất Thất thay vì cả đời này phải ở lại bên Hoàng thượng, chi bằng tới Cao Ly còn hơn, chỉ là chuyến đi này có thể kéo dài một năm hoặc lâu hơn, cũng có khi vĩnh viễn không trở về được, dù cho có trở lại, khi đó liệu Tam vương gia có còn giống hiện tại, một lòng si mê cô hay không?

Sự đời khó liệu, đây là cổ đại, chàng là Vương gia, Vương gia cũng không thiếu nữ nhân, chỉ cần muốn, là có thể trái ôm phải ấp, cho dù Uy Thất Thất có mê người cỡ nào, cũng là nước xa không cứu được lửa gần.

Đội ngũ xuất phát, Uy Thất Thất lưu luyến nhìn thoáng qua thành Trường An, không thấy bóng dáng Tam vương gia tới tiễn biệt đâu, trong lòng bất giác có chút thẫn thờ, tạm biệt, Trường An, tạm biệt, nam nhân cô yêu sâu đậm nhất, có lẽ... Vĩnh viễn không còn gặp lại.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất hoàn toàn không có ý định khẩn cầu Hoàng thượng, việc tỏ ra yếu thế vô lý đó, Uy Thất Thất không làm được, dù cho khó khăn, cũng phải dũng cảm đương đầu, cô dứt khoát bắt đầu hành trình lặn lội đường xa gian nan.

Đội quân hành quân về phương bắc, điều kiện ngày một khắc nghiệt, thời tiết càng lúc càng lạnh giá, Uy Thất Thất mặc y phục rõ dày mà vẫn cảm thấy rét căm căm, toàn thân như đóng băng, trên đường đi phải phát cỏ tiện cho việc thông hành, gặp đoạn đường nào cũng đều trắc trở, xe ngựa di chuyển hết sức khó khăn.

Cưỡi trên lưng ngựa quá lạnh, Uy Thất Thất buộc phải xuống ngựa, gian nan đi trên băng tuyết ngập trời, hai tay không ngừng xoa xoa, hàm răng không ngừng va vào nhau lập cập.

"Cao Ly là chỗ quái quỷ nào vậy?"

"Đó là nơi vô cùng buốt giá!" Lưu Duẫn bước tới bên cạnh Thất Thất.

"Ngài biết rõ mục đích của Hoàng thượng, vậy mà còn đi theo? Muốn tự tìm cái chết?" Uy Thất Thất vừa đi vừa nói, thỉnh thoảng nhảy lò cò vài bước, chân cô đã sắp lạnh cóng rồi.

"Ha ha, thói quen rồi, đi theo Thất tướng quân đánh trận, phải để binh lính duy trì thể lực nhiều một chút, không thể hành quân suốt đêm."

"Có lý!"

Lưu Duẫn quan sát sắc trời "Nghỉ ngơi thôi, càng ngày càng lạnh, dựng lều trại đi."

Uy Thất Thất đặt tay ở bên miệng, đôi tay kia đã sắp đông cứng lại rồi, cô xoa xoa mũi, may mà cái mũi không bị sao, chờ trở về Trường An, nếu

https://thuviensach.vn

có dịp xuất chinh nữa, gì thì gì cô cũng phải bắt đàn vịt, vặt lông chúng, làm thành chiếc áo lông để mặc, Cao Ly chết tiệt, chết cóng con người ta.

Lều trại vừa được dựng xong, Uy Thất Thất liền chui vào trong, treo bội kiếm lên, đôi chân tê cóng, căn lều chỉ cản được gió lạnh, không ngăn được sự buốt lạnh, Thất Thất trùm chăn bông lên người, vẫn lạnh chết mất, bất giác bắt đầu hoài niệm về cuộc sống giường ấm nệm êm trong vương phủ, lúc này Vương gia nhất định đương ngủ rất thoải mái, không biết chàng có biết Thất Thất hiện giờ lạnh thế nào hay không.

Đám binh lính quây quần một chỗ để sưởi ấm, còn cô là nữ nhân, đành phải chịu đựng giá lạnh một mình, Thất Thất run lẩy bẩy chìm vào giấc ngủ, cô vừa mới tiến vào mộng đẹp, liền mơ thấy có đôi tay nhẹ nhàng ôm lấy cô, ấm áp khoan khoái, cảm giác lạnh lẽo trên người cũng dần dần biến mất, trở nên ấm cúng khác thường...

Uy Thất Thất ngủ một đêm thật thoải mái, khi trời sắp sáng, cơ thể lại cảm thấy lành lạnh, cô tê cóng người ngồi dậy, Cao Ly chết tiệt, thời tiết quái quỷ gì không biết, chẳng phải Lưu Duẫn nói ban đêm rất lạnh sao? Tại sao khi ngủ lại ấm áp như vậy, trời sáng rồi trái lại lạnh buốt nhỉ?

Đường hành quân dài đằng đẵng, những khi Uy Thất Thất rét lạnh, liền mong đợi đêm đến, bởi mỗi lần cô ngủ say, đều thấy rất ấm áp, loại cảm giác ấm áp đó khiến cô càng lúc càng lưu luyến, so ra, cô ngày càng sợ hãi cái lạnh giá ban ngày.

"Ngài nói xem Cao Ly rốt cuộc là lạnh ban ngày, hay là lạnh ban đêm vậy?" Uy Thất Thất không nhịn được hỏi Lưu Duẫn.

Lưu Duẫn nhìn Uy Thất Thất với vẻ kỳ lạ, nữ tướng quân này nhất định là đầu óc bị đông cứng lại đơ rồi, tự dưng đi hỏi vấn đề vớ vẩn "Chuyện này còn phải hỏi sao, ban ngày có ánh mặt trời…"

https://thuviensach.vn

"Nhưng sao tôi cảm thấy ban đêm ấm áp, còn khi trời sáng lại lạnh vậy?" Uy Thất Thất liếc nhìn sắc trời, bất giác rùng mình một cái.

"Thất tướng quân cảm giác thật đặc biệt, có lẽ cô là nữ nhân, chúng ta đều là nam nhân, không có loại cảm giác như cô!"

Uy Thất Thất nghi hoặc nhìn Lưu Duẫn, điều ấy Uy Thất Thất sao lại không biết nhỉ, trong giờ học giáo dục thể chất, giáo viên cũng đâu có nói là nữ nhân có loại tố chất tiềm ẩn này đâu, chẳng lẽ trong quá trình vượt thời không, có thêm công năng đặc biệt? Rõ thật quái lạ, không sao lý giải nổi.

Trải qua quãng đường hành quân dài dằng dặc, đội quân cuối cùng cũng đã tới quận Hữu Bắc Bình, bèn dừng lại, nơi này dân cư thưa thớt, một vùng đồng bằng, đây chính là địa phương Cao Ly gây rối với Đại Hán.

"Đóng quân ở đây!" Uy Thất Thất kêu đội ngũ ngừng lại, phía trước nữa chính là quận Ngư Dương đã bị Cao Ly đánh chiếm, quận trưởng nơi đó đã tử trận, bởi vì mùa đông khí hậu khắc nghiệt, Cao Ly cũng hành quân gian nan, cho nên tạm thời mọi hoạt động đều ngưng lại.

Năm nghìn người này, có thể đánh hạ được Cao Ly mới là chuyện lạ? Nếu như Cao Ly xâm phạm, bọn họ có thể tử thủ chiến đấu cho quận Hữu Bắc Bình.

Uy Thất Thất biết cứng đối cứng (*) không có cơ hội, nếu muốn thắng, phải cần đến vài ngón đòn ranh ma của cô, nhưng lúc này thực sự chưa có phương án nào khả thi, thời tiết khắc nghiệt cộng thêm gió Tây Bắc lạnh cắt da cắt thịt, khiến cô chỉ muốn trốn trong lều trại sưởi ấm, chẳng nghĩ ra kế gì hết.

(*) ví với dùng thái độ cứng rắn đối phó với thái độ cứng rắn

https://thuviensach.vn

"Thất tướng quân, làm sao bây giờ? Thời tiết thế này, chúng ta tạm thời không thể tấn công vào doanh trại Cao Ly ở quận Ngư Dương được."

"Tôi biết, để tôi suy nghĩ! Trước tiên phòng ngự, lạnh quá đi, tôi phải trú rét cái đã!" Bạn đang xem truyện được sao chép tại: TruyenFull.vn chấm c.o.m

Uy Thất Thất đâu còn để ý xem Lưu Duẫn nói cái gì, dù sao Hoàng thượng muốn dồn cô vào chỗ chết, không phải muốn cô đến đánh trận, chỉ cần kiên trì phòng thủ là được, dù sao cũng chết, nhưng tuyệt đối không thể chết cóng.

Thất Thất thực sự quá lạnh, cô đông cứng người run cầm cập, bực tức khoác chăn bông bên ngoài áo giáp, vì sao ban đêm không thấy lạnh, ban ngày lại lạnh dữ vậy? Lúc này một binh lính từ ngoài cửa tiến vào, đặt đồ ăn trước mặt Thất Thất.

"Khốn kiếp, chết cóng người mất!" Uy Thất Thất hắt hơi một cái, chết tiệt, không phải cảm cúm chứ, đánh giặc? Nếu bị dồn vào thế bí, Uy Thất Thất chỉ còn cách cho đại quân Cao Ly tràn qua, đánh thẳng vào Trường An, phá sập sào huyệt của tên Hoàng thượng!

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (3)

Thất Thất rướn người lên, tranh thủ ăn ngay chút đồ ăn còn nóng hôi hổi, thời tiết điên rồ này, thức ăn để ra ngoài vài phút sẽ nguội lạnh, cô nhai ngấu nghiến, đầu hơi nghiêng ngả "Không tệ, ăn ngon lắm, chẳng ngờ đấy? Ai biết tôi thích ăn đồ ngọt nhỉ? Ai nấu ăn vậy?"

Binh lính kia vẫn cúi đầu, đứng ở một bên, không rời đi ngay, cũng chẳng nói câu nào.

"Hỏi cậu đó? Tại sao không nói chuyện?" Thất Thất liếc nhìn chàng ta một cái, thân hình binh lính kia vô cùng quen mắt, vóc dáng rất cao lớn, cứ một mực khom người, đầu rủ xuống.

... Thất Thất đương định đứng dậy đi qua đó, binh lính kia ho khan một tiếng, vội lui ra ngoài.

Nghĩ gì vậy chứ? Sao lại trở nên háo sắc, cứ nhìn chằm chằm vào binh lính đó không rời mắt, nếu để người khác biết, thật xấu hổ chết đi được, Thất Thất bất đắc dĩ lắc đầu, nhai đầy miệng, trước khi chết được ăn nhiều món ngon như vậy cũng không tồi.

https://thuviensach.vn

Ban đêm, Uy Thất Thất nán lại bên ngoài lạnh giá, ngắm nhìn những vì sao trên bầu trời, không kìm được hắt xì hơi, bà nó chứ, chết hết đi, thời tiết quỷ quái chết tiệt.

Lúc này một binh lính bưng bát nước đứng trong doanh trại, chửi rủa "Mẹ nó chứ, nếu không cẩn thận để bị ướt người, người còn chưa đóng băng, không chết cũng bị thương!"

Đương định uống nước, mới trong thời gian ngắn đã đông lại rồi. Thất Thất hiếu kỳ đi tới trước mặt binh lính kia, nhìn bát nước của hắn, quả nhiên đã kết một lớp băng, nếu như nước vẩy lên người, thực sự có thể đông cứng ngay tức thì, cô đột nhiên nghĩ ra điều gì đó, bừng tỉnh vỡ lẽ, vỗ một cái vào đầu binh lính kia, có rồi, đây chính là một biện pháp tuyệt vời để đối phó với Cao Ly.

"Thất tướng quân, tại sao lại đánh vào đầu người ta vậy?" Binh lính ôm đầu, nữ tướng quân này, ngày qua ngày hệt như tiểu quỷ chết cóng, chỉ cần dừng lại nghỉ, liền quấn chăn bông quanh người, đâu có giống một vị tướng quân chứ, nữ nhân đúng là nữ nhân, hắn bất đắc dĩ lắc đầu.

"Nhìn cái gì? Còn không đi ngủ đi!" Uy Thất Thất lại đánh vào đầu hắn cái nữa, cười ha ha xoay người trở về lều trại.

Uy Thất Thất hào hứng ngồi trên giường, vừa vân vê chăn, vừa cười khúc khích, xem ra tạm thời khỏi cần chết rồi, trước tiên đoạt lại quận Ngư Dương từ tay bọn Cao Ly rồi sẽ tính tiếp, cẩu hoàng đế, muốn nghe tin Uy Thất Thất tử trận ư, nằm mơ đi nhé.

Thất Thất đi tới trước thư án sơ sài rồi ngồi xuống, nhìn bản đồ Cao Ly trên bàn, chợt se lòng, trước đây Lưu Trọng Thiên luôn ngồi trước thư án đọc sách, hoặc là bày bản đồ hành quân, hoặc là lau chùi bội kiếm của chàng, hiện giờ chỉ có một mình cô, ngồi đây buồn chán muốn chết, cô xem

https://thuviensach.vn

không hiểu những thứ bản đồ đó, đánh trận cũng phải dựa vào thời cơ, không biết lần này có thành công hay không.

"Chàng nhất định đương nằm trong chăn ấm ngủ rồi! Đồ tồi, Vương gia thối, Vương gia thối!" Thất Thất thoáng đẩy cái bàn, nổi nóng đứng lên "Đừng để Uy Thất Thất còn sống trở về, nếu trở về, em muốn bắt chàng đền bù gấp bội lần việc em bị chết cóng, bà nó chứ..."

Uy Thất Thất co ro quay về giường, chui vào sâu bên trong. Hoài niệm nhớ nhung Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, nếu bây giờ có thể trông thấy chàng thì tốt quá đi! Thật muốn nép vào chàng, ôm hôn chàng, hành hạ chàng, đáng tiếc... Thất Thất dẩu môi, vẻ mặt cô đơn nằm xuống, thở dài.

Tại sao tối nay không thấy ấm, lạnh run người, cô quấn chăn thật chặt, không ngừng co ro, mau ấm đi, mau ấm đi, miệng cô không ngừng lẩm bẩm, tại sao chẳng thấy ấm áp, bất tri bất giác mí mắt cụp xuống.

Lúc nửa đêm, Uy Thất Thất quả thực cảm thấy ấm áp hẳn, nhưng do tối nay Uy Thất Thất có tâm tư trong lòng, phương pháp tác chiến ngày mai cứ luẩn quất trong đầu cô, khiến cô ngủ không ngon, cứ cảm giác có người ôm cô, chắc chắn không phải mơ, Thất Thất đột nhiên mở choàng mắt, đích thực có cánh tay đương ôm cô, là ai? Là ai mà dám to gan như vậy.

Uy Thất Thất gần như tức điên lên, có người ức hiếp cô là nữ nhân, thừa cơ chiếm tiện nghi của cô, cô nhanh chóng quay đầu, trong bóng tối chẳng nhìn thấy rõ thứ gì, cô giơ cánh tay lên nhằm hướng bụng người kia mà đánh, tên đó đang ngủ ngon lành thì bị đánh một cái, liền đau đớn che lấy bụng.

Uy Thất Thất nhanh chóng ngồi bật dậy "Tên khốn to gan thật, dám chiếm tiện nghi của bổn tướng quân, tôi kêu..."

Thất Thất chưa kịp thốt ra, người kia vội bịt miệng cô lại, chàng ta rất khỏe, thoáng cái đã đè Uy Thất Thất xuống dưới, đôi tay rất nhanh bị túm

https://thuviensach.vn

chặt, người kia nhanh chóng hôn lên môi cô, khiến cô không thể hô thành tiếng được, Uy Thất Thất cảm thấy nụ hôn ấy rất quen thuộc, nóng bỏng cuồng nhiệt, bất giác có chút sợ ngây người.

Người kia thấy Thất Thất hình như không giãy dụa nữa, mới rời môi ra, nhỏ giọng nói "Là ta, Thất Thất... Đừng lớn tiếng như vậy, không ai biết bổn vương đến đây!"

"Vương gia!" Trong lòng Uy Thất Thất ngạc nhiên một hồi, đúng là Lưu Trọng Thiên, cô phấn khích tới nỗi thiếu chút nữa bật khóc, lẽ nào hơi ấm trong những đêm buốt giá kia... Tam vương gia của cô vẫn luôn ở trong doanh trại.

"Em hôm nay đi ngủ muộn thế, bổn vương đợi ở bên ngoài rất lâu, thiếu chút nữa lạnh cóng rồi!" Lưu Trọng Thiên cười xòa "Vốn dĩ, bổn vương không muốn để cho em biết, hiện tại xem ra không giấu được nữa rồi, ngàn vạn lần đừng để binh lính bên ngoài biết, nếu truyền ra ngoài sẽ phiền toái đấy."

"Vương gia..." Thất Thất làm nũng ôm lấy chàng "Là chàng thật sao? Thất Thất rất nhớ chàng, có phải là đang nằm mơ không!"

"Ha ha, không phải mơ, bổn vương không phải đương ở đây sao?" Chàng nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt Thất Thất "Em có biết không? Bổn vương ôm em, nhưng không thể chạm vào em, đó là loại tâm trạng gì không? Từ nay về sau hàng ngày bổn vương đều đến lều trại của em, song..." Bàn tay to lớn của Lưu Trọng Thiên đùa giỡn cầm tay Thất Thất, đặt trước ngực mình "Em phải nghe lời, phải ngoan ngoãn, phải dịu dàng..."

"Em nghe lời, ngoan ngoãn, dịu..."

Không đợi Thất Thất nói hết câu, trong nháy mắt đã bị nụ hôn nồng nhiệt mạnh mẽ bao phủ kín, y phục dày cộp của Thất Thất bị cởi tuột xuống, xxoo đã khiến cô không còn cảm thấy rét lạnh nữa, Lưu Trọng

https://thuviensach.vn

Thiên tràn đầy yêu thương vuốt ve làn da trơn mịn của cô, sức nóng trên đôi môi trượt xuống chiếc cổ trắng ngần như tuyết, sau cùng phủ xuống bộ ngực sữa mềm mại, chàng thong dong tận hưởng cơ thể quyến rũ của mỹ nhân, niềm vui sướng khát khao khiến Uy Thất Thất khẽ phát ra tiếng rên rỉ.

Tình yêu sâu đậm trong lòng Uy Thất Thất hóa thành tiếng thở gấp mê người, bàn tay nhỏ bé mềm mại vịn lên trên, mơn man...

Lưu Trọng Thiên đã kiềm chế suốt chặng đường hành quân dài đằng đẵng, ôm ấp nữ nhân yêu dấu nhưng lại không được chạm vào, quả là khó chịu.

Hiện tại rốt cuộc không cần nhẫn nại nữa, nếu như không phải Lưu Trọng Thiên bịt miệng Thất Thất lại, những tiếng rên gợi cảm của Thất Thất có thể khiến binh lính bên ngoài xông vào, đúng là một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, nếu ví hồ ly tinh để hình dung về Thất Thất, có lẽ không ngoa chút nào.

Nhưng chính tiểu hồ ly tinh này, khiến cho Lưu Trọng Thiên trở thành nô lệ của Thất Thất, chỉ cần vừa chạm vào cơ thể nữ nhân này, liền như bị trúng ma pháp, càng ngày càng khó mà tự kiềm chế, chỉ cần một lần thể nghiệm xxoo thì trong lòng sẽ khó nén nổi cảm xúc mong chờ đến lần tiếp theo.

"Em sắp mê chết bổn vương rồi..." Đôi tay Lưu Trọng Thiên siết chặt bờ vai gợi cảm, dùng sức đánh sâu vào, thỏa thích nếm trải hương vị ngọt ngào của mỹ nhân.

"A, Vương gia... Vương gia cũng mê chết Thất Thất rồi..." Thất Thất bị khoái cảm vấn vương, không kìm lòng được thốt ra.

"Quả thực nên phong ấn cái miệng mật ngọt của em lại."

https://thuviensach.vn

Thiếp là kiều thê của chàng, chàng là dũng tướng của thiếp, đời này kiếp này vĩnh viễn gắn bó, đời sau kiếp sau mãi không chia ly.

Thiếp sinh ra ở hiện đại, chàng sinh ra ở Đại Hán, ngăn cách nhau bởi không gian thời gian xa xăm, có thể tương ngộ, nhất định là bởi duyên phận. (hữu duyên thiên lý năng tương ngộ)

Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng ôm Uy Thất Thất lúc này đã rã rời, chàng đâu biết nữ nhân trong lòng mình là một cô gái hiện đại xuyên qua thời không, cô thu hút chàng bởi những khí chất đặc biệt, đều bắt nguồn từ sức hấp dẫn của phụ nữ ở xã hội hiện đại, khi thì quật cường, khi thì thùy mị, kiên cường không thua các đấng mày râu, mê hoặc tận tâm can, bất luận các lễ nghi cổ xưa cứng nhắc của chàng, cũng không chống cự nổi sự nhiệt tình dâng trào cuồn cuộn của cô.

Lưu Trọng Thiên hôn nhẹ lên gò má Uy Thất Thất, ngẫm lại nhiều ngày qua vất vả bôn ba, chàng cảm thấy đau lòng, nữ nhân yêu dấu của chàng không được hưởng cuộc sống thoải mái nhất, phu thê đoàn viên trong điều kiện gian khổ thế này, đắm chìm trong bể tình.

"Thất Thất, bổn vương thẹn với em, không bảo vệ tốt cho em, em có biết bổn vương đau đớn tới mức nào không..."

"Vương gia, Thất Thất yêu Vương gia, cho nên hy vọng Vương gia vui vẻ, chàng đau, Thất Thất cũng sẽ đau." Gò má Thất Thất cọ vào bờ vai Lưu Trọng Thiên, lòng ngập tràn hạnh phúc không ngôn ngữ nào diễn tả hết được, ít nhất giờ này khắc này, cô được nếm trải niềm vui, hy vọng đời này kiếp này cũng tiêu dao tự tại như thế, tận hưởng cuộc sống. truyện được lấy tại TruyenFull.vn

"Nơi này mặc dù điều kiện khắc nghiệt, nhưng lại khiến trong lòng bổn vương thanh thản, bổn vương cam tâm tình nguyện đi cùng em, dù có phải chết."

https://thuviensach.vn

"Tại sao phải chết chứ, em vẫn chưa sống đủ mà, em muốn đám người Cao Ly kia chết cóng, dùng thủy công!" Thất Thất xoay người ghé xuống trước ngực Lưu Trọng Thiên, không phục nói "Em đã nghĩ ra biện pháp rồi."

"Thủy công?" Lưu Trọng Thiên nghi hoặc dò hỏi.

"Đúng! Chính là thủy công, chúng ta dùng xe ném, quăng túi nước vào trong quân doanh của bọn chúng, túi nước rơi xuống đất, sẽ vỡ tung tóe lên người, lên lều trại, thời tiết thế này, lập tức sẽ đóng băng, đến lúc đó bọn chúng không chết cóng mới là lạ."

"Chủ ý hay, Thất Thất, em đúng là người thông minh cơ trí, bảo sao bổn vương không yêu em chứ!" Lưu Trọng Thiên ôm chầm lấy Thất Thất, hôn lên chóp mũi cô.

"Có điều, em xem không hiểu bản đồ!"

"Ban đêm bổn vương đến xem, chúng ta cùng nhau đánh bại Cao Ly!"

"Vương gia, có chàng ở đây thật tốt, chàng không biết những tháng ngày không có chàng, Thất Thất sợ hãi thế nào đâu!" Uy Thất Thất rúc vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, bỗng cảm thấy quãng thời gian xuất chinh đánh Cao Ly thật đẹp, chí ít bọn họ không phải âu lo nữa, có thể tự do tự tại, hơn nữa còn có một liều thuốc an thần ở bên mình.

"Thực sự sẽ không rời xa bổn vương?"

"Vâng, không rời xa, nhớ chết đi!"

"Vậy hãy để bổn vương lại..." Lưu Trọng Thiên xoay người đè Thất Thất xuống, hôn ngấu nghiến, đêm đó lại thêm một lần xxoo cuồng nhiệt.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (4)

Lưu Duẫn thức dậy từ rất sớm, hắn đi tuần tra doanh trại, bỗng phát hiện rèm cửa lều trại Thất tướng quân được vén lên, một binh lính đi ra ngoài từ sớm như vậy, Thất tướng quân gọi binh lính vào trong làm gì?

Lưu Duẫn đi tới trước lều trại Thất Thất, hắng giọng một cái, vén rèm lên, vừa mới bước vào, lập tức lui ra ngay, Thất tướng quân đương nằm trên giường, chưa thức dậy,... Binh lính kia, Lưu Duẫn hoài nghi lắc lắc đầu, không thể nào, lẽ nào chặng đường hành quân kéo dài, Thất tướng quân không chịu nổi cô đơn...

Lưu Duẫn tự đánh mình một cái, sao có thể xem thường Thất tướng quân như vậy, có lẽ chỉ là trùng hợp ngẫu nhiên, đúng lúc có chuyện gì đó, không thể chờ đến sau khi thức dậy được, nàng ta tuy là một tướng quân, nhưng dù sao cũng là nữ nhân, hơn nữa còn là một nữ nhân xinh đẹp.

Lưu Duẫn vẫn có chút không yên lòng, Vương gia tuy đã bỏ Thất tướng quân, nhưng cũng vì Thất tướng quân mà nhiều lần đối nghịch với Hoàng thượng, tấm chân tình đó, khiến Lưu Duẫn vô cùng cảm động, cho nên bất luận thế nào cũng không thể tha thứ cho việc Uy Thất Thất phản bội Vương gia, cho nên hắn sẽ lưu tâm coi chừng Uy Thất Thất nhiều hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi biết Tam vương gia Lưu Trọng Thiên cũng ở trong doanh trại, Uy Thất Thất cũng dậy sớm đi tuần tra doanh trại, đặc biệt chú ý tới đám binh lính kia, thế nhưng Lưu Trọng Thiên ẩn náu rất khéo, Uy Thất Thất đi vòng quanh một lượt buổi sáng, cũng không phát hiện ra bóng dáng Lưu Trọng Thiên đâu, Tam vương gia này, ngay cả gặp mặt cũng không cho, chẳng lẽ không biết Thất Thất nhớ chàng sao?

Uy Thất Thất bước tới trước mặt Lưu Duẫn, phát hiện thấy Lưu Duẫn nhìn cô bằng ánh mắt khác thường, Thất Thất khó hiểu sờ soạng gương mặt, sao vậy? Có gì bất thường sao? Hay là đầu óc hắn có vấn đề?

"Xe ném chuẩn bị tới đâu rồi?" Thất Thất lo lắng hỏi, đây chính là điểm mấu chốt quan trọng. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

"Đã làm theo lời căn dặn của tướng quân, chuẩn bị xong rồi, đương đổ nước cho vào túi!"

Uy Thất Thất thoáng nhìn sắc trời "Ban đêm là lúc lạnh nhất, khi chúng ta xuất phát, nhất định không được để cho nước trong túi đông lại. Tốc độ phải nhanh!"

"Vâng, Thất tướng quân!"

Uy Thất Thất cảm thấy bàn tay lạnh cóng.

Nhưng Vương gia trốn đi đằng nào rồi, ánh mắt cô vẫn không ngừng tìm kiếm khắp nơi, y như cũ không thu hoạch được gì.

Ban đêm, hơn chục cỗ xe ném lẳng lặng tiến vào quận Ngư Dương, khi sắp đến doanh trại Cao Ly, Uy Thất Thất vươn tay ra, ra hiệu cho mọi người dừng lại, doanh trại Cao Ly canh phòng nghiêm ngặt, đám binh lính đi đi lại lại tuần tra, xem ra chỉ có thể đánh lén, không thể xông vào, một khi bọn chúng bắn tên, túi nước sẽ vỡ tan, tới lúc đó không sao ném vào doanh trại được.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất gọi Lưu Duẫn qua, dặn hắn dẫn đại đội xe ném lặng lẽ bao vây phía sau doanh trại, nếu phát hiện chính diện doanh trại Cao Ly có đánh nhau, thì chờ thời cơ ném túi nước, ném càng cao càng xa càng tốt, lần này chỉ được phép thành công không thể thất bại, nếu không muốn toàn quân bị phản công thê thảm.

Lưu Duẫn gật đầu, dẫn một đoàn binh lính và xe ném nhẹ nhàng di chuyển ra ngoài, Uy Thất Thất coi giữ ở chính diện, quan sát động tĩnh doanh trại, chờ đợi thời cơ, cô dặn dò binh lính phải mang theo tấm khiên chắn, cô muốn ở chính diện Cao Ly hình thành một hàng phòng ngự giống như cái mai rùa đen, để khi Cao Ly phóng tên tới, sẽ thu toàn bộ binh lực của quân địch.

"Mọi người xông lên đi, nhất định phải dùng khiên chắn hình thành khung phòng ngự hình bán nguyệt, sau đó lén xông vào, nếu ai bị mất tấm chắn, chỉ có con đường chết!" Uy Thất Thất gõ gõ khiên chắn, vô cùng rắn chắc.

Đám binh lính khẽ gật đầu, Uy Thất Thất cầm tấm chắn, đương định dẫn đầu tiên phong, có người đột nhiên kéo cánh tay cô lại, ghé sát bên tai cô khẽ nói "Không được đi, em ở lại, bổn vương dẫn binh lính đi."

Đó là giọng nói chứa chan tình cảm của Lưu Trọng Thiên, chàng nhìn Uy Thất Thất đầy thâm tình, nhẹ giọng bồi thêm một câu "Đừng quên ở trong lều trại chờ bổn vương!"

Uy Thất Thất xúc động xoa xoa mũi, cố nén không lao vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, rơm rớm nước mắt, cô ngoan ngoãn gật đầu, lúc này, cô trở nên nghe lời hơn rất nhiều, lời nói của Lưu Trọng Thiên tựa như nam châm, thu hút cô, khiến cô không cố chấp nữa, quả thực, sức lực cô có hạn, không biết có thể chống đỡ khiên chắn kia được bao lâu, ngộ nhỡ sơ sẩy, sẽ mất mạng như chơi, song cô vẫn không yên tâm, cũng nhỏ giọng căn dặn.

https://thuviensach.vn

"Cẩn thận, trông thấy xe ném thành công rồi, chỉ cần kiên trì thêm một lát, xem tình hình ổn hãy tiến vào, bọn chúng khi đó chắc đã đông cứng rồi!"

"Em đúng là một tướng quân tài ba..." Lưu Trọng Thiên nhỏ giọng nói, chàng thực sự muốn hôn Thất Thất một cái, lúc này cô có mị lực vô cùng, chiếc mũi nhỏ xinh lạnh cóng trở nên ửng đỏ, rất đáng yêu, nhưng lúc này, ngàn vạn lần không được xúc động, lính là lính, tướng là tướng!

"Nếu xe ném thất bại, phải nhanh chóng quay trở về, Vương gia..." Trong ánh mắt Thất Thất ẩn giấu nỗi bất an, si tình nhìn Lưu Trọng Thiên, không biết tại sao, nếu như bản thân mình xông lên, thì chẳng màng đến sự sống chết, hiện giờ đổi thành Lưu Trọng Thiên, trái lại lòng cô rất căng thẳng, có lẽ vì Thất Thất quá yêu nam nhân này rồi, thực sự sợ hãi đánh mất chàng.

"Ta biết mà... Em cũng phải cẩn thận đó." Lưu Trọng Thiên lưu luyến nhìn Thất Thất, ánh mắt kia gần như làm tan chảy trái tim cô, Lưu Trọng Thiên đưa tay ra nắm lấy bàn tay nhỏ bé lạnh buốt của Uy Thất Thất, bỗng siết chặt, cuối cùng xoay người, phất tay ra hiệu, dẫn đám binh lính xông ra ngoài.

Từ đằng xa, Uy Thất Thất trông thấy Lưu Trọng Thiên chỉ huy quân lính tạo thành vòng tròn nhấp nhô, tiếng "giết" vang lên từng hồi, doanh trại Cao Ly trong chớp mắt cũng hành động, quả nhiên không nằm ngoài dự đoán, mưa tên bay đầy trời, bắn về phía khiên chắn, lòng Uy Thất Thất như thắt lại, cô đương lo lắng cho Lưu Trọng Thiên, nhất định phải kiên trì, chỉ cần thu hút sự chú ý của kẻ địch là được.

Xe ném? Uy Thất Thất nôn nóng nhìn về hướng doanh trại Cao Ly, nhất định phải thành công, không được phép thất bại, người trong lòng cô đương ở trên chiến trường, nếu như quăng túi nước thất bại, chàng sẽ không trở về được...

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất rốt cuộc nhìn thấy túi nước bay cao cao trên không trung, thẳng về hướng doanh trại Cao Ly, nỗi thấp thỏm cũng vơi bớt, quân Cao Ly không biết thứ gì bay trên trời, liền dùng khiên che chắn, hoặc dùng đao chém, hoặc bắn tên, kết quả túi nước vỡ bung ra, nước lạnh văng tung tóe, doanh trại Cao Ly một phen hỗn loạn.

Xe ném không ngừng quăng túi nước, đoàn khiên chắn đằng trước vẫn tiếp tục tiến về phía trước, cách Cao Ly mỗi lúc một gần, trước sau Cao Ly đều xuất hiện quân địch, tướng lĩnh doanh trại u mê mông lung, lúc này mới nhớ ra phải phóng tên về phía túi nước, thế nhưng đám binh lính kia đều đã lạnh cóng kéo không nổi cây cung nữa rồi.

Uy Thất Thất cảm thấy cơ thể cô run bắn lên, cái lạnh thấu xương cộng thêm căng thẳng, khiến hai hàm răng cô va vào nhau lập cập. Khi xông lên rồi, lúc này khiên chắn mới mở bung ra, quân lính tấn công doanh trại Cao Ly, tên bắn lác đác bay tới dễ dàng bị đánh hạ, không thể uy hiếp được binh lính Đại Hán.

Đại Hán ung dung chiếm đóng doanh trại Cao Ly, trên mặt đất đâu đâu cũng là lớp băng dày đặc, cô đi được vài bước, thiếu chút nữa trượt chân, khi cô tiến vào doanh trại, phản ứng đầu tiên chính là, Lưu Trọng Thiên đâu? Chàng thế nào rồi, có bị thương không?

Uy Thất Thất tìm kiếm tứ phía, trước mắt toàn là tiếng reo hò của quân Đại Hán, rất khó nhận ra chàng trốn chỗ nào? Lẽ nào chàng không biết Thất Thất lo lắng cho chàng nhường nào sao? Uy Thất Thất bất giác nhíu mày.

"Trói hết binh lính Cao Ly lại, thu nhặt lương thực của Cao Ly, đóng quân doanh trại mới của Đại Hán!" Uy Thất Thất tràn đầy hân hoan dặn dò.

"Thất tướng quân! Thất tướng quân!" Một tràng hoan hô nhiệt liệt, bọn họ lại tạo nên một kỳ tích nữa, dường như đi theo Thất tướng quân nên

https://thuviensach.vn

bọn họ luôn luôn đánh thắng trận, nhưng không biết đó chẳng qua chỉ là trò khôn vặt của Uy Thất Thất mà thôi, nếu như không phải thiên thời, địa lợi, nhân hòa, Uy Thất Thất đâu thể giành được thắng lợi chứ.

Trong đám binh lính đương reo hò có một đôi mắt thâm tình, chăm chú nhìn Uy Thất Thất đương đứng ở nơi cao, người mặc áo giáp, xinh đẹp động lòng người, có biết bao bội phục lẫn mến mộ tự khắc nảy sinh, đây chính là Uy Thất Thất, một nữ nhân đáng yêu cổ quái tinh ranh, khiến chàng yêu say đắm, không thể tự kiềm chế, Lưu Trọng Thiên cảm thấy vô vàn hạnh phúc, chàng đã gặp được nữ nhân chàng yêu quý trọn đời.

Lều trại dựng xong rồi, đôi chân Uy Thất Thất tê cóng, nhảy lò dò, hôm nay thực sự lạnh cắt da cắt thịt cô, người khác đều chạy băng băng đi đánh trận, toát cả mồ hôi, cô thì nhàn rỗi, nên đương nhiên là người rét nhất rồi, lều trại vừa dựng xong, Uy Thất Thất liền nhanh chóng chạy vào trong, đương nhiên một lát sau cũng có người theo vào.

Lưu Duẫn nhìn lều trại của Uy Thất Thất với vẻ quái lạ, sao lại có một binh lính chui vào trong đó nhỉ? Hắn dứt khoát đứng bên ngoài lều Uy Thất Thất, hắn đang chờ đợi, chờ tên lính kia đi ra, thật đáng căm hận, ánh nến trong lều trại tắt phụt, rõ ràng không trở ra nữa.

Lưu Duẫn sợ ngây người, hắn mơ mơ màng màng trở về đại quân doanh, chen chúc trong đám binh lính, nhưng chẳng tài nào ngủ được, phải thừa nhận, Thất tướng quân là một vị tướng quân giỏi, thế nhưng... Vì sao lại là một nữ nhân lẳng lơ chứ? Chẳng lẽ những lời đồn đại kia về nàng ta đều là thật, có người nói nàng ta là hồ ly tinh, yêu nữ, biết thuật câu mất hồn nam nhân, Lưu Duẫn tin thật rồi, bởi vì Uy Thất Thất không phải thông minh theo kiểu thông thường, mà còn có chút thông minh tà ma quỷ quái.

"Em thành công rồi!" Uy Thất Thất nhào tới trong lòng Lưu Trọng Thiên, ra sức vùi mặt vào trong lớp xiêm y, sắp chết cóng con người ta rồi. Lưu Trọng Thiên ôm chặt cô trong lòng, xoa xoa đôi tay lạnh buốt của cô,

https://thuviensach.vn

hôn lên gương mặt tê tái của cô, lòng càng yêu thương sâu đậm, chàng thực sự không thể rời xa nữ nhân này, tiểu vương phi thông minh lanh lợi của chàng.

"Chân em đã tê cóng rồi!"

"Vậy sao? Để bổn vương xem!"

"Không cần!" Uy Thất Thất tức giận dựa sát vào Lưu Trọng Thiên "Vì sao lúc nào cũng trốn đi, hại em tìm chàng khắp nơi, không thấy chàng đâu, chàng có biết em sốt sắng thế nào không? Mưa tên đầy trời, chỉ sợ chàng bị thương!"

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt mái tóc cô, trong lòng hân hoan một hồi, ngoài miệng lại cố ý đùa giỡn nói "Đương nhiên phải trốn đi rồi, nếu như bị em nhìn thấy, bỗng chốc bổ nhào tới chẳng phải phiền toái ư, binh lính trong doanh trại sẽ cho rằng Thất tướng quân háo sắc thì tính sao? Ôm ấp nam nhân xa lạ..."

"Xấu xa! Lưu Trọng Thiên!" Uy Thất Thất tức tối lùi ra sau, thật đáng ghét, dám chế giễu mình.

"Xấu xa? Bổn vương xấu ở đâu, em đã nói thế, vậy bổn vương sẽ xấu cho em xem..." Lưu Trọng Thiên bế Uy Thất Thất lên, cười tươi đi về phía chiếc giường.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (5)

Từ sau khi đại quân của Uy Thất Thất rời khỏi Trường An, xuất chinh đánh Cao Ly, Đại Hán thiên tử cứ liên tục mơ thấy ác mộng, y mộng thấy Uy Thất Thất trúng tên đầy mình, ngã xuống trong vũng máu, mỗi lần tỉnh lại đều đầm đìa mồ hôi, trừng lớn mắt, ngước nhìn ánh trăng tròn chiếu rọi khắp căn phòng, y hoảng sợ muôn phần, bắt đầu hối hận khôn nguôi, tại sao lại đối xử với Uy Thất Thất nghiêm khắc như vậy, nàng chỉ là một nữ nhân mà thôi, hiện giờ ra nông nỗi này, không biết là đang trừng phạt Uy Thất Thất, hay là đang trừng phạt chính bản thân mình.

Những tháng ngày lo lắng bất an vẫn cứ kéo dài, Hoàng thượng có phần ăn không tiêu, y sợ nghe được tin tức truyền về, sợ có người báo cho y biết, Uy Thất Thất đã tử trận, càng sợ hơn nữa là ngay cả thi thể nàng y cũng không trông thấy được, cả ngày hoảng sợ kinh hãi.

Tình cảm với Uy Thất Thất, khiến Đại Hán thiên tử bị giày vò bội phần, đau đớn không sao kể xiết.

Song vào một ngày lâm triều, tin báo trận luôn khiến Đại Hán thiên tử âu lo rốt cuộc cũng đã tới, văn võ bá quan trong triều đều chờ đợi tin tức Thất Thất chết trận, không ai dám phủ nhận, Hoàng thượng an bài như thế

https://thuviensach.vn

chính là muốn dồn Uy Thất Thất vào con đường chết, nghe được tin nàng tử trận cũng là chuyện thường tình.

"Báo, Hoàng thượng, quận Ngư Dương báo về, Thất tướng quân cùng năm nghìn tinh binh, đã đoạt lại được quận Ngư Dương, đánh bại quân xâm lược Cao Ly, bắt hơn hai vạn tù binh quân Cao Ly, giết chết ba vạn quân Cao Ly, nước Cao Ly muốn cầu hoà với Đại Hán!"

"Đây..." Đại Hán thiên tử nửa ngày không thốt ra được lời nào, y gần như bị sốc "Chuyện này sao có thể, mau nói tình hình cụ thể cho trẫm nghe!"

"Khởi bẩm Hoàng thượng, theo tin báo về, Thất tướng quân cho đóng băng doanh trại Cao Ly, binh lính Cao Ly đều bị tê cóng, dân chúng quận Ngư Dương còn soạn hẳn bài ca dao về chiến dịch lần này."

"Kể trẫm nghe một chút!"

"Trận địa hình rùa, xe ném, đóng băng Cao Ly, bắt sống giặc dễ như trở bàn tay."

Hay cho câu bắt sống giặc dễ như trở bàn tay! Trong lòng Đại Hán thiên tử ngạc nhiên mừng rỡ, Uy Thất Thất, một nữ nhân xinh đẹp mưu lược hơn người, một nữ nhân đáng lẽ thuộc về Đại Hán thiên tử, y sao có thể buông nàng ra lần nữa chứ, trên gương mặt y đã hiện rõ sự cảm mến si mê, không muốn che giấu bất cứ điều gì nữa, y kích động đứng lên.

"Triệu Uy Thất Thất về Trường An, trẫm muốn ban thưởng."

"Vâng, Hoàng thượng."

"Đúng là một nữ nhân tài giỏi, nghe nói tuổi vẫn còn nhỏ!" Văn võ bá quan khắp triều nghị luận sôi nổi, đều gật gù tán thành! Quả là một nữ nhân thông minh, lại có thể nghĩ ra được biện pháp hàng phục quân địch hay như

https://thuviensach.vn

vậy, có khi một trăm vị tướng quân uy phong cũng không địch lại được một mình nàng.

Đại Hán thiên tử phá lên cười càn rỡ, đúng là trong định mệnh, Uy Thất Thất thắng lợi thực sự rồi, chuyện ban thưởng kia, y muốn suy tính kỹ lưỡng, tốt nhất là tặng thưởng thứ khiến bản thân mình hài lòng... Binh lính truyền lệnh Hoàng thượng đã xuất phát rồi.

Uy Thất Thất đánh thắng trận, tiêu diệt Cao Ly, cô không vội trở về ngay, quận Ngư Dương này xem ra cũng không tệ, Cao Ly lại để lại kho lương thực dư dả, nơi này không có Hoàng thượng, không có áp lực, còn có Lưu Trọng Thiên bên cạnh, cho nên Uy Thất Thất nhất định phải chơi cho đã rồi mới quay trở về.

Băng tuyết ngợp trời, quận Ngư Dương đúng là một sân trượt băng thiên nhiên, lâu lắm rồi chưa có dịp trượt băng thoải mái, cũng nên hồi tưởng lại những thú vui của cuộc sống hiện đại.

Uy Thất Thất bắt đầu mời thợ thủ công quận Ngư Dương làm cho cô giày trượt băng, dựa theo ý tưởng của cô, dường như cũng không khó, quả nhiên đã làm ra được, cô phấn khích xỏ giày vào chân! Ở Đại Hán cũng có thể hưởng thụ thú trượt băng, trước đây mỗi khi vào mùa đông, Uy Thất Thất đều dẫn theo đám bạn của cô, các nữ sinh cấp 3 trường Huyền Đức, đến sân trượt băng.

Nữ nhân trên sân xoay người vài vòng, cô giống như một tiểu tiên nữ, ví cô với tiểu yêu tinh có lẽ sẽ thích hợp hơn, động tác nhảy lên của tiểu yêu tinh lơ lửng qua tầm mắt, khiến người ta mơ màng miên man.

"Thất tướng quân, chỉ dạy cho chúng tôi đi!" Quân lính nhìn phát thèm la hét.

"Được! Chúng ta bỏ tiền mời thợ thủ công quận Ngư Dương làm một trăm đôi, mọi người thay phiên nhau luyện tập!"

https://thuviensach.vn

"Thất tướng quân!" Quân lính reo hò ủng hộ.

Cuộc sống ở quận Ngư Dương náo nhiệt hẳn lên, ngày đầu tiên Uy Thất Thất cố gắng dạy quân lính luyện tập trượt băng, mọi người té ngã lia lịa, tiếng cười giòn tan, bầu không khí hết sức sôi động, trên sân băng rôm rả khác thường.

Uy Thất Thất rốt cuộc cũng trông thấy Lưu Trọng Thiên đương đứng một bên nhìn cô, nhân lúc mọi người đang luyện tập, Thất Thất nhanh chóng trượt tới, bắt lấy tay chàng.

"Em dạy chàng! Lại đây!"

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên kéo thấp mũ xuống, sợ có người nhận ra chàng, Uy Thất Thất sao lại lớn mật như thế, công khai kéo tay chàng, có điều đôi tay Thất Thất thực sự rất mềm mại, khiến chàng không đành lòng đẩy ra, trái lại khó kiềm chế nổi nắm tay cô, ánh mắt mến mộ dừng trên khuôn mặt nữ nhân yêu dấu.

Uy Thất Thất đỏ mặt, liếc nhìn chàng đầy trìu mến, em muốn cùng chàng cảm nhận khoảnh khắc tuyệt đẹp này, Trọng Thiên.

"Không ai chú ý đâu, em cũng dạy bọn họ mà, chàng không học không được!" xem tại TruyenFull.vn

Cô kéo tay Lưu Trọng Thiên, nhìn chàng bằng ánh mắt chờ mong khó có thể cưỡng lại, nếu có thể cùng trượt trên sân băng với Lưu Trọng Thiên, đó sẽ là chuyện lãng mạn biết bao, đây là điều cô vẫn luôn ước mơ tha thiết, sẽ có một ngày được trượt băng sóng đôi cùng người yêu, hai người tựa vào nhau.

"Được, tiểu nha đầu."

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên điểm nhẹ lên chiếc mũi Thất Thất, rồi ngồi xuống, xỏ giày trượt băng vào, đứng lên, có vẻ thân hình chàng càng thêm cao lớn, Uy Thất Thất đỡ chàng chạy vào sân băng, Lưu Trọng Thiên cảm giác tốc độ giày trượt băng dưới chân quá nhanh, trong lòng bất ổn, mấy lần suýt kéo ngã Thất Thất.

Bọn họ nhanh chóng tách khỏi đám binh lính đương luyện tập, trượt tít ra xa, tiếng gió rít từng hồi bên tai, Uy Thất Thất không ngừng xoay vòng quanh Lưu Trọng Thiên, ngửa mặt lên trời cười tươi như hoa, Lưu Trọng Thiên kéo tay cô, chăm chú nhìn vào đôi mắt cô, thâm tình mà si mê.

"Em đẹp lắm..." Lưu Trọng Thiên không cầm lòng nổi nói.

"Thật không?" Thất Thất cười thẹn thùng "Nếu như em xấu, chàng còn thích em không?"

"Thích, ở trong sa mạc... Bổn vương đã yêu em rồi."

"Chàng nói yêu em?" Thất Thất kinh ngạc nhìn chàng, Vương gia cổ đại này cuối cùng cũng nói ra mấy chữ kia, nam nhân lạnh lùng kiêu ngạo, lộng quyền, cũng biết nói yêu.

"Đúng vậy, ta yêu em, Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên cảm thấy khi đối diện với Thất Thất, những câu từ tối tân kia bỗng trở nên trôi chảy lạ thường, rất tự nhiên từ trong miệng thốt ra, dường như nếu không nói ra những lời kia, thì không cách nào biểu đạt rõ tấm lòng của chàng, chàng đã bị tiêm nhiễm từ Thất Thất, dám yêu dám hận.

"Em cũng yêu chàng, vương gia của em, mãi mãi, cho dù em không ở Đại Hán, Thất Thất vĩnh viễn một lòng một dạ với chàng!"

"Bổn vương sẽ không để em đi đâu hết, không được rời xa, bằng không cuộc sống của bổn vương sẽ bị hủy diệt!" Lưu Trọng Thiên muốn

https://thuviensach.vn

ôm cô vào lòng, tình yêu kia đã trói chặt chàng, khiến chàng không nhịn được muốn gần gũi nữ nhân này.

Đột nhiên dưới chân bị vấp, chóp mũi Lưu Trọng Thiên đụng vào chóp mũi Thất Thất, trong phút chốc đó, chàng dâng trào một cảm giác khó tả, tỷ như bị mất hồn, không nhịn được nhanh chóng hôn cô một cái, ánh mắt lưu luyến nhìn cô chăm chú, ngắm cô thật kỹ, khẽ vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của cô, giờ này khắc này chỉ muốn ôm cô vào trong lòng.

"Bổn vương sắp không kiểm soát được nữa rồi, Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên đột nhiên ôm eo Thất Thất, rồi ngay lập tức lại ép bản thân mình buông ra.

Vì sao khi đối mặt với Thất Thất, chàng lại không khống chế được? Trái tim bỗng đập rộn rã, tình cảm như sóng nước cuộn trào mãnh liệt chảy tràn ra ngoài, từ trước đến nay không tin Tam vương gia sẽ có cảm giác khắc cốt ghi tâm, hiện giờ lĩnh hội triệt để rồi, thế nào gọi là bị chinh phục, thế nào gọi là tình yêu khó vứt bỏ, chàng hận chẳng thể nhét nữ nhân trước mặt vào trong tim, không thả ra nữa.

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên dừng trên người cô, xoay quanh cô, chạm vào cô, luôn hy vọng tìm được sự an ủi, tìm được sự giải thoát ở trên người cô, đó là loại cảm giác mãnh liệt, chàng rõ ràng đã phụ thuộc vào cô mất rồi.

Thời gian trượt băng trôi qua thực nhanh.

Tiếng cười không ngớt.

Mệt mỏi cả ngày, Uy Thất Thất, tưởng tượng tới lúc phải trở về Trường An, thì trong lòng phiền muộn, chuyến này chưa chết, không biết Hoàng thượng có mủi lòng hay không, buông tha cho cô và Vương gia.

https://thuviensach.vn

"Sao lại không vui?" Lưu Trọng Thiên đi đến, nhẹ nhàng ôm cô vào lòng.

"Không muốn trở về, không muốn về Trường An!"

"Chắc binh lính truyền lệnh của Hoàng thượng cũng sắp đến rồi, em đánh thắng trận, hắn nhất định sẽ triệu em trở về!" Lưu Trọng Thiên thở dài một tiếng, cuộc sống hạnh phúc bất luận kéo dài bao lâu cũng có vẻ ngắn ngủi, cuộc sống đau khổ bất luận ngắn ngủi cỡ nào cũng có vẻ dài dằng dặc, hiện tại cuộc sống hạnh phúc sắp chấm dứt rồi, không biết nghênh đón bọn họ sẽ là hạnh phúc hay là đau khổ đây?

"Vương gia!" Uy Thất Thất choàng tay qua cổ Lưu Trọng Thiên "Thất Thất không muốn quay về, cầu xin chàng, Vương gia!"

"Trường An sớm muộn gì cũng phải trở về, bổn vương nhất định sẽ nghĩ ra biện pháp để Hoàng thượng tác thành cho chúng ta, bổn vương không thể đánh mất em!"

Lưu Trọng Thiên nhíu mày, khẽ vuốt ve mái tóc Uy Thất Thất, Thất Thất u sầu ngẩng đầu lên, nhìn Lưu Trọng Thiên, có lẽ có quá nhiều mất mát, cô đột nhiên cảm thấy mệt mỏi khác thường, toàn thân giống như hạ đường huyết, trước mắt tối đen như mực, không khỏi túm chặt lấy cánh tay Lưu Trọng Thiên.

"Làm sao vậy?" Lưu Trọng Thiên lo lắng nhìn gương mặt Uy Thất Thất, phát hiện sắc mặt cô tái nhợt, hình như rất không thoải mái.

Uy Thất Thất đương định nói chuyện, cảm giác buồn nôn dữ dội ập tới, cô đứng lên, nhanh chóng chạy ra khỏi lều trại, Lưu Trọng Thiên lo lắng chạy theo sau, phát hiện Uy Thất Thất trốn trong chỗ tối không ngừng nôn mửa, dáng vẻ kia... Lưu Trọng Thiên đột nhiên nghĩ ra điều gì, mừng rỡ siết chặt nắm tay, lẽ nào...

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Phản Chiến Vì Yêu (1)

Uy Thất Thất nôn xong, mệt nhọc xoay người lại, lại bị Lưu Trọng Thiên bế bổng lên, dáng vẻ chàng kích động, quả thực khiến Thất Thất giật thót, cô khẩn trương nhìn quanh tứ phía, nhanh chóng đánh chàng một cái, ngượng ngùng nói "Coi chừng bị người khác trông thấy!"

"Bổn vương quá hưng phấn!"

"Em nôn mửa ra nông nỗi này, chàng còn có tâm tình hưng phấn à, quá đáng, người ta thực sự rất khó chịu, có lẽ ăn phải đồ ôi thiu rồi!" Thất Thất bĩu môi, có chút không vui.

Lưu Trọng Thiên nắm lấy tay cô "Không phải ăn đồ ôi thiu, em có lẽ đương mang cốt nhục của bổn vương."

"Có thai?"

Uy Thất Thất kinh ngạc há hốc miệng, cô gần như không thể nghĩ ngợi được gì, người chết lặng bị Lưu Trọng Thiên bồng trở về lều trại, mãi đến khi được đặt lên trên giường, vẫn còn ngẩn người, trời ơi, sẽ không phải là thật chứ, cô mới tròn mười tám tuổi, đã sắp phải làm mẹ rồi, nếu

https://thuviensach.vn

như ở xã hội hiện đại, cô vẫn chỉ là một học sinh, đều là chuyện tốt do Vương gia bại hoại này gây ra.

"Vương gia xấu, Vương gia tồi! Vương gia thối, làm sao bây giờ?" Thất Thất nhào vào lòng Lưu Trọng Thiên, tức giận đánh chàng.

"Bổn vương sắp được làm phụ vương rồi!" Lưu Trọng Thiên nâng cằm Thất Thất lên "Em từng nói muốn sinh thật nhiều con cái cho bổn vương mà! Chẳng lẽ nhanh như vậy đã quên rồi?"

"Vương gia..." Thất Thất đỏ bừng mặt, có chút ngượng ngịu, dáng vẻ này của Thất Thất rất hiếm thấy.

Lưu Trọng Thiên vừa vui mừng vừa có chút lo âu "Thân thể em thế này nhất định phải mau chóng trở về Trường An, điều kiện ở đây quá kém, bổn vương không muốn em và con có bất trắc gì!"

Uy Thất Thất bất đắc dĩ gật gật đầu, tủi thân nép vào lòng Lưu Trọng Thiên, từ nay về sau ở Đại Hán, Vương gia chính là nơi nương tựa của cô, cô không mong muốn gì hơn, hài lòng mãn nguyện, tuy rằng mang thai hơi sớm, nhưng ngẫm lại, cũng rất vui vẻ, trong bụng cô đang chứa đựng kết tinh tình yêu của bọn họ, sau này giữa Vương gia và cô sẽ có sợi dây gắn bó mãi không chia lìa.

Ngoài lều trại, Lưu Duẫn nghiến chặt hàm răng; quả là càn rỡ, tên lính kia ngang nhiên ở ngoài lều trại bồng Uy Thất Thất, sau đó ám muội tiến vào lều trại, Lưu Duẫn căm tức siết chặt nắm tay, một đôi nam nữ không kiêng nể gì, đến giờ chẳng còn gì phải trì hoãn sự nghi ngờ nữa, cũng khỏi cần bọn họ biện giải, nhất định là ở trong lều trại làm chuyện bất chính.

"Vương gia, Lưu Duẫn không thể coi như không trông thấy được, cầu xin ngài nói cho Lưu Duẫn biết, phải làm thế nào?" Lưu Duẫn siết chặt nắm tay, nhưng không dám mạo muội xông vào, dù sao Uy Thất Thất cũng là tướng quân, nếu quả thật bắt gặp nàng ta cùng nam nhân khác... Có lẽ chính

https://thuviensach.vn

bản thân mình cũng không biết nên xử lý thế nào, hừ! Thật là một nữ nhân chơi bời phong lưu, việc hắn có thể làm duy nhất, chính là tìm cơ hội, xác nhận xem nam nhân kia là ai, không giết không hả dạ, phải thấy cái đầu hắn rơi xuống, đúng là đồ háo sắc coi trời bằng vung.

Binh lính truyền lệnh của Hoàng thượng ngày hôm sau đến doanh trại, yêu cầu Uy Thất Thất cấp tốc trở về Trường An, thân thể Uy Thất Thất không thoải mái, đành phải phụng mệnh lên đường, lần này cô ngoan ngoãn ngồi trong xe ngựa, đắp chiếc chăn dày cộp trên người, bộ dáng như sinh bệnh nặng, có điều đúng là cô bị bệnh thật, không có tinh thần, ăn không vô, luôn chóng mặt buồn ngủ, xe thường xuyên xóc nảy dọc đường đi thẳng tiến về Trường An.

Lần này Lưu Trọng Thiên không tài nào giấu mình được nữa, Uy Thất Thất bệnh thế kia thực sự khiến chàng không yên tâm, lòng dạ chàng đều để cả trên người Thất Thất, không muốn rời xa nàng một khắc nào, chàng cưỡi ngựa đi sát ngay bên cạnh xe ngựa, cúi thấp đầu xuống, thỉnh thoảng nhìn phía rèm xe, không biết lúc này Uy Thất Thất thế nào rồi.

"Ngừng!" Uy Thất Thất lớn tiếng kêu dừng xe ngựa, từ trong xe ngựa thống khổ lao xuống, ngồi xổm ven bụi cỏ nôn mửa dữ dội, nước mắt trào ra, Lưu Trọng Thiên nhảy xuống ngựa, đứng xa xa nhìn, cuối cùng không nhịn được đi tới đó.

Lưu Duẫn rốt cuộc bốc hỏa khí ngùn ngụt, làm càn quá thể rồi, giữa ban ngày ban mặt cứ như hình với bóng, không thể chịu nổi nữa, hắn bước nhanh đi tới sau lưng Lưu Trọng Thiên, túm lấy cổ áo sau của Lưu Trọng Thiên, lôi đi xềnh xệch, vậy mà chàng ta chẳng thèm quay đầu lại, lẽ nào cho rằng có Thất tướng quân chống đỡ, thì không thèm đếm xỉa đến mệnh lệnh của phó tướng ư?

"Ta lệnh cho ngươi, quay lại đây!"

https://thuviensach.vn

Lưu Duẫn đưa tay chộp lấy mũ giáp của Lưu Trọng Thiên, muốn xoay mặt chàng ta lại, xem là ai mà to gan như thế, dám dòm ngó nữ nhân của Vương gia, hơn nữa hình như đã nhúng chàm làm càn rồi.

Tâm trí Lưu Trọng Thiên đang nhớ thương Uy Thất Thất, bèn bực tức đánh trả, cố sức đẩy ra, đẩy Lưu Duẫn lảo đảo, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, không ngờ tên lính kia lại khỏe vậy, xem ra muốn động võ rồi, trong cơn giận dữ Lưu Duẫn rút bội kiếm ra, hắn muốn thay Tam vương gia giết chết nam nhân này, dù cho Uy Thất Thất không vui cũng không còn cách nào khác, nam nhân này chẳng qua chỉ là một binh lính mua vui tạm thời mà thôi, ai bảo chàng ta không biết trời cao đất dày, lại đi quyến rũ Thất tướng quân, bây giờ khải hoàn rồi, cũng nên kết liễu chàng ta thôi.

Lưu Trọng Thiên nghe thấy tiếng tuốt kiếm ra khỏi vỏ, bất giác kinh sợ, kiếm thuật tàn khốc vô tình đâm về phía chàng, chàng nghiêng mình, kịp thời tránh được nhát kiếm của Lưu Duẫn, không khỏi có chút giận dữ.

Uy Thất Thất phát hiện tình hình không ổn, đứng lên, nhát kiếm kia không khống chế được, liền nhằm thẳng về phía Uy Thất Thất, Lưu Duẫn một lòng muốn giết tên lính kia, lực đâm quá lớn, nhất thời không sao thu tay lại được, mắt thấy sắp đâm Uy Thất Thất đến nơi, Lưu Trọng Thiên một tay bắt lấy mũi kiếm, một tay kéo Uy Thất Thất, Thất Thất nhanh chóng ngã vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, kiếm kia để lại một vết máu trên tay Lưu Trọng Thiên, máu tươi từng giọt từng giọt nhỏ xuống. xem tại TruyenFull.vn

"Tay chàng..." Thất Thất khiếp sợ ngây người, Lưu Duẫn sao ra tay ác độc như thế, lẽ nào muốn dồn Vương gia vào chỗ chết sao?

Thấy tên lính kia ôm chặt Uy Thất Thất, Lưu Duẫn càng thêm tức giận, rõ thật làm càn, ngang nhiên ôm Thất tướng quân như vậy, liền giơ tay đâm nhát kiếm thứ hai, tiểu tử, có gan trộm hương cướp ngọc, hãy chờ

https://thuviensach.vn

chết đi, nữ nhân của Tam vương gia là ai chứ, cũng dám tùy tiện nhúng chàm hay sao?

Lưu Trọng Thiên ôm Thất Thất né qua một bên, tình thế này, haizzz, nhẹ giọng nói "Lưu Duẫn to gan, ngươi muốn ám sát bổn vương sao?"

Không ngăn chặn Lưu Duẫn không được, chàng căm tức bắt lấy tay Lưu Duẫn.

"Vương gia..." Lưu Duẫn chấn động, nhanh chóng thu hồi lại bội kiếm, lùi ra sau một bước, không nhịn được quan sát binh lính kia, sao giọng nói quen tai như vậy, Vương gia?

Lưu Trọng Thiên nhấc mũ giáp lên, để lộ ra khuôn mặt anh tuấn lạnh lùng hoàn chỉnh, sau đó lại nhanh chóng đội mũ giáp vào, trong lòng Lưu Duẫn thực sự vừa mừng vừa sợ, lập tức hiểu ra mọi chuyện, thế là chẳng nói chẳng rằng, bước nhanh xoay người rời đi.

Uy Thất Thất nhảy ra khỏi lòng Lưu Trọng Thiên, cúi đầu thẹn thùng trốn vào xe ngựa, đội ngũ tiếp tục đi về phía trước, cô nhẹ nhàng vén rèm xe lên, khi bắt gặp ánh mắt đa tình, trìu mến của Lưu Trọng Thiên, nhất thời lòng dạ rối bời, trốn vào trong xe ngựa.

Lưu Trọng Thiên nhìn khuôn mặt e thẹn của Thất Thất, thật muốn chui vào xe ngựa, ôm nàng vào lòng, hôn nàng thắm thiết. Thế nhưng tuyệt đối không thể lại để những binh lính khác hoài nghi, một Lưu Duẫn thôi chàng đã chịu đủ rồi.

Lưu Duẫn lẳng lặng cưỡi ngựa tới bên cạnh Lưu Trọng Thiên, đưa cho chàng một lọ thuốc chữa thương "Coi chừng nhiễm trùng!"

Dứt lời cưỡi ngựa rời đi, Lưu Duẫn này, một lòng trung thành, nếu như hôm nay là binh lính khác, nhất định sẽ giết không tha, Lưu Trọng Thiên không khỏi nhẹ giọng mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Đội ngũ đại khái đi mất một tháng mới tới Trường An, khí hậu Trường An ôn hòa hơn rất nhiều, chứng nôn mửa của Uy Thất Thất cũng đã giảm bớt phần nào, bắt đầu chóng mặt buồn ngủ, mỗi lần Lưu Trọng Thiên đẩy rèm xe ra, không nhịn được muốn trông thấy cô, đều phát hiện Thất Thất y như con mèo lười nhỏ, nằm ngủ ngon lành trong xe ngựa.

Uy Thất Thất bị những tiếng hoan hô nhiệt liệt đánh thức, cô mở to đôi mắt ngái ngủ, ló đầu ra ngoài, phát hiện đội quân đã đến đường phố Trường An, trên phố tiếng người huyên náo, ầm ĩ chết đi được, cô chỉ muốn ngủ, chết tiệt.

"Trận địa hình rùa, xe ném, đóng băng Cao Ly, bắt sống giặc dễ như trở bàn tay." Mọi người ngâm nga, cũng lớn tiếng gọi tên Uy Thất Thất, Uy Thất Thất lúc này mới vui mừng tươi cười, hóa ra là nghênh đón cô, trong lòng bắt đầu ngây ngất, cô liếc nhìn Lưu Trọng Thiên, rồi lại buông rèm xe xuống, Lưu Trọng Thiên lúc này nhíu chặt hàng lông mày, chàng đương lo lắng nghênh đón Uy Thất Thất sẽ là cái gì đây.

Băng qua đường phố Trường An, đội ngũ đột nhiên dừng lại, Uy Thất Thất khó hiểu nghển cổ nhìn ra phía ngoài, vừa nhìn thôi đã dọa cô nhảy dựng lên, đằng trước đội ngũ đều là các vị đại thần ra nghênh đón, dẫn đầu là nghi trượng long miện, khí thế ngút trời, Uy Thất Thất trông thấy vẻ mặt tươi rói của Đại Hán thiên tử, không ngờ y lại dẫn theo quần thần ra nghênh đón.

Uy Thất Thất miễn cưỡng ra khỏi xe ngựa, đi tới phía trước đội ngũ, Đại Hán thiên tử chăm chú nhìn Uy Thất Thất trước mặt, nàng mặc bộ quân trang, dáng vẻ cực kỳ xinh đẹp động lòng người, hình như có hơi mệt nhọc, xen lẫn vài phần u buồn, quả là đẹp không sao tả xiết, Uy Thất Thất tiến lên trước đương định nói chuyện, Liên công công nhanh chóng từ bên cạnh Hoàng thượng chạy tới, trong tay cầm thánh chỉ tuyên đọc.

"Uy Thất Thất tiếp chỉ!"

https://thuviensach.vn

Tiếp chỉ? Uy Thất Thất toàn thân run rẩy, không rõ Hoàng thượng lại muốn giở thủ đoạn mới gì đây, nhưng cô không lo lắng, nhiều nhất cũng ban thưởng cho chút đồ mà thôi, đánh thắng trận, y còn cớ gì để gây khó dễ nữa, vì vậy lập tức quỳ xuống, binh lính phía sau cũng đồng loạt quỳ theo.

"Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, hộ quốc đại tướng quân Uy Thất Thất đánh lui quân giặc Cao Ly xâm phạm bờ cõi, công lao to lớn, trẫm vui mừng khôn xiết, do Uy Thất Thất là phận nữ nhi, trẫm rất ngưỡng mộ, đặc biệt phong cho Uy Thất Thất làm Quý phi Đại Hán, chọn ngày lành cử hành lễ đại hôn, khâm thử."

Quần thần đều ngạc nhiên, Hoàng thượng ban thưởng thật độc đáo, phong làm Quý phi, trong lòng mỗi người đều hiểu rõ, tuy rằng Lưu Trọng Thiên đã viết hưu thư rồi, nhưng Uy Thất Thất dù sao cũng đã từng là Vương phi của Tam vương gia, không biết phong thưởng kiểu này, có chọc giận Tam vương gia Lưu Trọng Thiên hay không, có lẽ một trận tranh đấu quân thần lại sắp bắt đầu rồi.

Lưu Trọng Thiên thực sự nổi giận, chàng siết nắm tay kêu răng rắc, Tam vương gia ngồi trên lưng ngựa lòng tràn đầy căm tức, nhưng vào lúc này chàng chỉ có thể nhẫn nhịn, nếu như ra mặt, chẳng những tính mạng bản thân mình khó giữ được, mà còn chọc giận Hoàng thượng, đối với Uy Thất Thất sẽ hết sức bất lợi, song khi nhìn vẻ mặt ủ rũ của Uy Thất Thất, chàng lập tức muốn nổ tung.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Phản Chiến Vì Yêu (2)

Uy Thất Thất rất đỗi chán chường, lạnh lùng nhìn Đại Hán thiên tử, tên Hoàng thượng chết tiệt, ngài cho rằng thánh chỉ kia hữu hiệu với Thất Thất sao? Uy Thất Thất dù có chết cũng không tiếp chỉ, xem Hoàng thượng có thể xử lý cô thế nào! Bao ánh mắt dõi theo nơi đây, còn có thể giết cô hay sao.

"Hoàng thượng, thứ cho Thất Thất..." Uy Thất Thất chưa kịp nói xong, Liên công công bước nhanh lên trước, lập tức điểm huyệt đạo Thất Thất, thân thể Uy Thất Thất mềm nhũn, lời nói đến cửa miệng nhưng không thốt ra được, Liên công công đỡ lấy Uy Thất Thất, nhét thánh chỉ vào trong lòng cô.

"Thất tướng quân nhất định là quá mệt nhọc, lại cộng thêm kích động, đã ngất xỉu rồi!"

"Ha ha!" Đại Hán thiên tử bật cười ha hả, đã sắp đặt chu đáo không chút sơ hở nào như thế, Uy Thất Thất chỉ đành chờ làm Quý phi nương nương của Hoàng thượng thôi, hy vọng sẽ có một ngày cô hiểu được nỗi khổ tâm của Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

"Đưa Thất tướng quân về phủ tướng quân, hầu hạ cho tốt, ba ngày sau trẫm sẽ cùng Thất tướng quân cử hành đại hôn."

"Vâng, Hoàng thượng!"

Cơ thể Uy Thất Thất vô cùng suy nhược, được hộ tống về, rất nhanh bị đưa vào phủ tướng quân, Liên công công giải huyệt đạo cho cô, Uy Thất Thất căm tức vung nắm đấm về phía ông ta, dám điểm huyệt đạo cô, lão thái giám, muốn chết có phải không, Liên công công nhẹ nhàng bắt được cổ tay cô, cung kính nói.

"Lão nô chỉ phụng mệnh hành sự, Thất tướng quân hà tất phải như thế chứ."

"Phụng mệnh của ai, mệnh lệnh của ai Uy Thất Thất cũng không nghe!" Uy Thất Thất cảm thấy cổ tay sắp đứt rời, đánh tiếp nữa cũng không phải là đối thủ của ông ta, Uy Thất Thất hất cổ tay ra, tức giận bỏ vào trong phòng, tưởng rằng đánh thắng trận là có thể được giải thoát rồi, ai dè tình hình càng thêm nghiêm trọng, Đại Hán thiên tử lẽ nào muốn bức tử cô sao?

Uy Thất Thất nhẹ nhàng xoa bụng, hiện giờ đã có cốt nhục của Vương gia, không thể nói chết là chết được, nhất định phải nghĩ ra biện pháp thoát khỏi tên Hoàng thượng vướng víu mới được, nhưng thánh chỉ đã ban bố, người trong thiên hạ cũng biết cả rồi, Lưu Trọng Thiên cũng chẳng thể nào xoay chuyển được tình thế nữa, chẳng lẽ Uy Thất Thất xuyên không đến Đại Hán, là định mệnh hay sao? Buồn bực cực độ.

Bỏ trốn? Uy Thất Thất vỗ tay một cái, phấn khích cười một hồi, rồi lại phiền não, Vương gia từng nói, thiên hạ Đại Hán đều là của Hoàng thượng, bỏ trốn đến đâu cũng sẽ bị bắt trở về, hơn nữa như vậy cũng sẽ hại tới Vương gia.

Uy Thất Thất ở trong phủ tướng quân lo nghĩ bất an, Lưu Trọng Thiên ở trong vương phủ cũng không yên, Hoàng thượng hạ chỉ quá đột ngột,

https://thuviensach.vn

chẳng chừa cho chàng xoay sở tìm lối thoát, Lưu Trọng Thiên tháo bội kiếm trên tường xuống, lẽ nào thực sự muốn Lưu Trọng Thiên phản chiến Hoàng thượng sao? Bản di chiếu bị cất giấu kia...

Lưu Trọng Thiên quả thực không hy vọng Đại Hán thiên tử suốt ngày sống trong nỗi hoảng sợ bất an, cũng không hy vọng hai huynh đệ họ lại vì chuyện này thù địch lẫn nhau, nhưng bây giờ chàng bất chấp tất cả, chàng muốn làm rõ bản di chiếu rốt cuộc là thế nào, tại sao di chiếu của tiên hoàng luôn đe dọa Đại Hán thiên tử, khiến Hoàng thượng ăn ngủ không yên, có lẽ chỉ có thái hậu mới biết được chuyện gì đã xảy ra.

Lưu Trọng Thiên hiểu rằng đây không phải chuyện đùa, cho nên trước khi tiến cung muốn gặp Uy Thất Thất lần cuối cùng, chàng muốn lôi di chiếu ra, ép Hoàng thượng đi vào khuôn khổ, một khi thất bại, hai bên sẽ đều thua thiệt, Hoàng thượng đã giữ vững giang sơn rồi, bản thân mình cũng không nắm chắc lắm, nhưng vì Thất Thất, chàng muốn đánh cược một phen.

Phía ngoài cửa phủ tướng quân canh phòng nghiêm ngặt, đừng nói là nam nhân ngay cả nữ nhân cũng không cho vào, Uy Thất Thất bị trông coi càng thêm chặt, Lưu Trọng Thiên ngồi trong quán trà đối diện với phủ tướng quân, chàng muốn chờ khi trời tối sẽ tiến vào phủ tướng quân, cửa chính không đi được, xem ra chỉ có thể trèo tường vào trong.

Đêm khuya thanh vắng, Lưu Trọng Thiên nhìn thoáng qua hộ vệ ngoài cửa đang ngáp liên tục, biết thời cơ đã chín muồi, chàng lặng lẽ lẻn vào phủ tướng quân, lách mình tiến vào trong phòng, phát hiện Uy Thất Thất đã sớm đi nghỉ rồi, chàng nhẹ nhàng bước tới trước giường, vén rèm giường lên.

Uy Thất Thất cảm thấy hình như có người kéo rèm ra, kinh hô lên, binh lính ngoài cửa nghe thấy tiếng kêu, tiếng bước chân vang lên, xông vào trong phòng. Đọc Truyện Online mới nhất ở truyen/y/y/com

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên kéo rèm lên, bịt chặt miệng Uy Thất Thất, phi thân nhảy vào trong giường, nhỏ giọng nói "Thất Thất, là bổn vương!"

"Vương gia..." Uy Thất Thất nghe thấy giọng nói của chàng, vui mừng kéo chàng, Lưu Trọng Thiên nắm lấy tay Thất Thất, nhanh chóng chui vào trong chăn, Uy Thất Thất lúc này mới chú ý tới, hộ vệ đã xông vào rồi.

"Thất tướng quân, xảy ra chuyện gì vậy?"

"Hả? Tôi gặp ác mộng thôi, không có chuyện gì cả, các cậu lui ra đi!"

Uy Thất Thất cười gượng một cái, đám hộ vệ đưa mắt nhìn tứ phía vài lần, phát hiện quả thực không có gì khác thường, liền lui ra ngoài.

Hộ vệ vừa lui ra ngoài, Lưu Trọng Thiên liền ôm chầm lấy Thất Thất, nhanh chóng áp môi lên môi cô, nụ hôn đầy khổ đau, ngón tay chàng khẽ vuốt mái tóc mềm mượt, mới một ngày không gặp, tựa như xa cách tới cả năm.

"Bổn vương không thể bỏ em, Hoàng thượng sắp bức bổn vương phát điên rồi, Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên nâng cằm Uy Thất Thất lên, hôn lên trán cô "Vì em, Lưu Trọng Thiên bất chấp hết thảy, nếu như không có em, bổn vương cần cái tước vị Vương gia này có tác dụng gì, Hoàng thượng có thể lấy mạng Lưu Trọng Thiên, nhưng tuyệt đối không thể giữn mặt bổn vương, ôm ấp nữ nhân của bổn vương, trừ phi trên thế gian này không có ai là Lưu Trọng Thiên, cũng không trông thấy em!"

Uy Thất Thất giật nảy mình, lời Vương gia nói có ý gì, gương mặt chàng cuồng dại bi thương, nụ hôn thương tiếc dịu dàng, giống như qua hôm nay, không còn chờ mong ngày mai nữa.

"Vương gia... Đừng vì Thất Thất mà làm chuyện điên rồ!" Uy Thất Thất khẽ vuốt ve hai má Lưu Trọng Thiên, nước mắt tràn mi.

https://thuviensach.vn

"Thất Thất, trước kia bổn vương chưa bao giờ tin vào tình yêu, hiện tại bổn vương tin rồi, vì em, chuyện gì bổn vương cũng sẵn lòng, em chờ tin tức của bổn vương, nếu như bổn vương xảy ra chuyện gì bất trắc, nhất định phải sống cho thật tốt... Thất Thất."

Nụ hôn của Lưu Trọng Thiên như nước suối chảy róc rách, khiến những lo nghĩ bất an của Uy Thất Thất đều tan biến, cô đã chẳng còn tâm tư suy nghĩ những chuyện kia, có lẽ đêm nay chính là đêm cuối cùng bọn họ được ở bên nhau.

Trời chưa sáng Lưu Trọng Thiên đã rời đi, chỉ để lại mình Uy Thất Thất ngồi ngẩn ngơ trên giường, Vương gia trước khi đi cứ lưu luyến, ánh mắt bi phẫn, gần như thương tổn trái tim cô, chẳng lẽ Vương gia vì cô muốn làm phản sao? Uy Thất Thất hoảng sợ muôn phần, ngàn vạn lần không thể làm như vậy, Lưu Trọng Thiên không muốn ngai vàng của Hoàng thượng, nhưng vì Thất Thất, muốn vứt bỏ tính mạng sao?

Uy Thất Thất đau đớn ôm mặt khóc, vượt thời không hai ngàn năm đến Đại Hán, khiến một Vương gia anh tuấn, lạnh lùng hà khắc yêu cô, thật đã làm hại chàng.

Thất Thất không sao rời khỏi phủ tướng quân được, lòng nóng như lửa đốt, dù cô có đi hay không, cũng không ngăn cản được Lưu Trọng Thiên, chỉ đành ngồi ngây ngốc bên giường, tựa như đang đợi chờ kết quả sự tuyên án vô tình kia, Tam vương gia của cô thực sự lần này không trở về được sao.

"Muốn cứu Vương gia không?" Một giọng nói vang lên, Thất Thất nhanh chóng quay đầu lại, trông thấy vị thầy bói năm xưa tóc dài xõa vai, gầy trơ xương, nàng giống như một yêu ma xuất hiện ở trong phòng.

Uy Thất Thất khiếp sợ lùi ra sau một bước, chỉ về phía nàng "Cô vào bằng cách nào?"

https://thuviensach.vn

"Mê hoặc binh lính, cũng như cô mê hoặc nam nhân vậy." Vị thầy bói mỉm cười, ngón tay thon dài cầm theo một lọ thuốc nho nhỏ.

"Cô vừa mới nói có thể cứu được Vương gia?" Uy Thất Thất túm lấy ngón tay thon dài gầy gò của bà thầy bói, đau khổ khẩn cầu "Van xin cô, cứu lấy chàng, bảo Thất Thất làm chuyện gì cũng được!"

"Có thật không?"

"Thất Thất vì Vương gia, chết cũng chẳng từ!"

"Ha ha, Uy Thất Thất, vậy hãy chết vì nam nhân yêu dấu đi!" Bà thầy toán chìa tay ra, đưa cho Uy Thất Thất lọ thuốc kia.

Thất Thất nhận lấy, nghi hoặc nhìn vị thầy bói "Đây là cái gì?"

"Độc dược!"

Bà thầy bói đi tới trước mặt Thất Thất, bấm bấm đầu ngón tay, ánh mắt nhìn cô sát sao chằm chằm "Ở trong sa mạc, ta đã tính ra kiếp số của cô, biện pháp duy nhất giải quyết việc phân tranh này, chính là uống độc dược, bằng không vị Vương gia kia lần này chắc chắn phải chết, Đại Hán thiên tử đã giữ vững giang sơn Đại Hán rồi, phản chiến chỉ khiến trăm họ lầm than."

Uy Thất Thất nhìn độc dược trong tay, lòng thê lương khôn xiết, số mệnh của cô sao lại khổ như vậy chứ, xuyên không tới Đại Hán lẽ ra không nên yêu Tam vương gia, đã yêu rồi, thì phải là một tình yêu trọn vẹn, thế nhưng, tình yêu ấy lại hủy diệt hai người họ.

"Nhớ kỹ, không được an táng ở hoàng lăng." Vị thầy bói xoay người đi ra ngoài nhưng vẫn không ngừng dặn dò: "Nhất định phải nhớ kỹ, không được an táng ở hoàng lăng!" Nói đoạn ra khỏi phòng, bỏ đi.

https://thuviensach.vn

An táng ở hoàng lăng? Uy Thất Thất không hy vọng chết rồi còn là người của Hoàng thượng, bất luận thế nào, cô cũng không hy vọng nhắm mắt không yên sau khi chết, Uy Thất Thất cầm lấy bút, lóng ngóng viết di thư, hy vọng cái chết của mình có thể cứu được tính mạng của Tam vương gia.

Thật bi thương, Uy Thất Thất nhìn độc dược trong tay, chị cả trường nữ sinh Huyền Đức, nữ thừa kế của tập đoàn Uy Thị tài sản kếch xù, Uy Thất Thất vui vẻ vô ưu, muốn tự sát, đó là chuyện có nằm mơ cô cũng khó lòng làm được, nhưng vì Vương gia, một nữ nhân không nên xuất hiện ở triều đại này hẳn là nên biến mất hợp thời, đáng tiếc… Uy Thất Thất xoa bụng mình, đáng tiếc con tôi chưa chào đời. Lưu Trọng Thiên là Tam vương gia của Đại Hán, muốn nữ nhân nào mà chả có, hôm nay mình chết đi, ngày sau những nữ nhân khác có thể sinh thật nhiều con cái cho chàng, đứa con trong bụng cũng chỉ còn cách theo Uy Thất Thất rời khỏi đây, hi vọng tới lúc đó, Tam vương gia vẫn nhớ đến có một nữ nhân tên là Uy Thất Thất, chịu vì chàng từ bỏ sinh mạng.

Uy Thất Thất nằm trên giường, đau lòng nước mắt tuôn rơi, Lưu Trọng Thiên, hy vọng sự từ bỏ này của Thất Thất có thể mang lại hạnh phúc cả đời cho chàng, đừng tạo phản, cô nhắm mắt lại, uống lọ độc dược nhỏ kia.

Một canh giờ sau, tỳ nữ bưng nước rửa mặt tiến vào, đặt ở một bên, sao Thất tướng quân hôm nay vẫn còn ngủ nhỉ, tỳ nữ không dám tiến lên quấy rầy, đương định xoay người ra ngoài, nàng liền dừng lại, quay đầu nhìn thoáng qua Thất tướng quân trên giường, cánh tay buông thõng dưới giường, người nằm đó chẳng nhúc nhích tẹo nào.

Tỳ nữ lảo đảo bước tới, phát hiện trên mặt đất có lọ thuốc nhỏ, trong lòng bất giác kinh hãi, bước nhanh đi đến trước mặt Thất Thất, phát hiện hai mắt Uy Thất Thất nhắm nghiền, sắc mặt nhợt nhạt, tỳ nữ khiếp đảm

https://thuviensach.vn

vươn tay ra, khẽ áp lại gần mũi cô, kết quả, tỳ nữ bị dọa cho ngã nhào xuống đất, la hét chói tai.

"Người đâu, Thất tướng quân tự sát rồi!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 141

Lưu Trọng Thiên ăn mặc chỉnh tề, tiến vào hoàng cung, chàng muốn diện kiến Hoàng thượng, dùng bản di chiếu kia để áp chế Hoàng thượng đi vào khuôn khổ, chỉ cần Lưu Trọng Thiên công bố bản di chiếu kia cho hậu thế, Hoàng thượng đừng hòng ngồi vững trên giang sơn Đại Hán, lực lượng ủng hộ Lưu Trọng Thiên sẽ lập tức nổi dậy, nếu như không muốn dẫn tới phân tranh, thì nhất định phải thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, buông tha Uy Thất Thất.

"Hoàng thượng, Tam vương gia cầu kiến..." Tiểu Vu Tử thấp giọng nói.

"Lại đến vì Thất Thất, chỉ tổ phí công, trẫm muốn có một nữ nhân mà thôi, chẳng lẽ không tranh nổi với một Vương gia sao? Cho hắn vào đây!" Đại Hán thiên tử ngồi ngay ngắn trên ghế, lạnh lùng nhìn bao quát khắp Dưỡng Tâm điện, hoàng cung là của y, thiên hạ là của y, chỉ một nữ nhân, y không có lý do gì không chiếm được.

Lưu Trọng Thiên bước vào, huynh đệ hai người nhìn nhau chằm chằm, Hoàng thượng khẽ mỉm cười "Nếu là vì chuyện Uy Thất Thất, giữa chúng ta chẳng có gì để nói cả!"

https://thuviensach.vn

"Trọng Thiên chỉ hy vọng Hoàng thượng có thể thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, chớ nên chia rẽ uyên ương, bức Trọng Thiên đi vào khuôn khổ!"

"Ha ha!" Tiếng cười của Đại Hán thiên tử càng thêm ngông cuồng, y đứng dậy, đi tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, nhìn vị Tam vương đệ anh tuấn oai phong này, y thực sự không hiểu, mình rốt cuộc kém Lưu Trọng Thiên ở điểm nào? Vì sao Thất Thất đối với chàng ta tình nồng sâu đậm, đối với mình lại chẳng thèm ngó ngàng tới?

"Uy Thất Thất không chỉ là một mỹ nhân, mà còn là một kỳ tài, khiến trẫm bất luận thế nào cũng không thể từ bỏ, trẫm không ngại giết đệ, để cắt đứt ảo tưởng của Uy Thất Thất, triệt để đi theo trẫm, đệ đoán trẫm có thể làm được hay không?"

"Hoàng thượng đương nhiên có quyền lực để giết Trọng Thiên, nhưng Trọng Thiên muốn nhắc nhở Hoàng thượng, mạng Tam vương gia cũng không phải Hoàng thượng muốn giết là giết được."

Hoàng thượng phất ống tay áo "Đệ dám uy hiếp trẫm?"

"Không phải uy hiếp, đã nhiều năm như vậy, Hoàng thượng không động tới Trọng Thiên, chẳng phải có chỗ kiêng kị sao!" Lưu Trọng Thiên bình thản nhìn Hoàng thượng "Lưu Trọng Thiên không có hứng thú với thiên hạ của Hoàng thượng, chỉ hy vọng bách tính an cư lạc nghiệp, thiên hạ thái bình là được, thế nhưng, Lưu Trọng Thiên không thể từ bỏ Uy Thất Thất."

"Đệ đã bỏ nàng rồi!"

"Đó là vì Hoàng thượng bức ép Trọng Thiên, hiện giờ Uy Thất Thất đã mang thai cốt nhục của Trọng Thiên, cho nên Lưu Trọng Thiên khẩn cầu Hoàng thượng, niệm tình đứa trẻ, đừng bức ép Thất Thất nữa!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên biết chuyện đã đến nước này không thể nhẫn nhịn được nữa, Hoàng thượng cần phải biết lấy Uy Thất Thất sẽ mang đến hậu quả gì, phải đối mặt với con của Lưu Trọng Thiên, và cả bản di chiếu vẫn đương chìm trong nước kia nữa.

"Đệ nói gì cơ?" Hoàng thượng túm lấy vạt áo Lưu Trọng Thiên, muôn phần căm tức "Đệ nói bậy! Uy Thất Thất chẳng phải xuất chinh gần ba tháng ư? Sao có thể mang thai con của đệ được!"

"Đây là sự thật, Hoàng thượng, Trọng Thiên cũng đi Cao Ly!" Lưu Trọng Thiên kéo tay Hoàng thượng xuống, nói đúng thực tế.

Hoàng thượng thiếu chút nữa té lăn trên đất, y liền lùi lại mấy bước, rất đỗi tức giận rút bảo kiếm trên tường xuống, chỉ vào cổ họng Lưu Trọng Thiên "Đệ cho rằng trẫm thật sự không thể giết đệ sao?"

"Ngài muốn làm hôn quân ư? Trọng Thiên và Thất Thất thương yêu nhau, lẽ nào ngài thực sự muốn bức Trọng Thiên, làm lựa chọn cuối cùng?"

Lưu Trọng Thiên quả thực không muốn nói ra chuyện bản di chiếu kia, một khi nói ra, huynh đệ ắt sẽ trở mặt thành thù, nếu như Hoàng thượng chịu buông tha cho Thất Thất thì tốt, nếu không chịu buông tha, nhất định ngày hôm nay sẽ có một cuộc chiến trong hoàng cung, người đó tuyệt đối không thể là Hoàng thượng, Lưu Trọng Thiên không cho phép mình soán ngôi giết huynh, nên chỉ có thể là bản thân Lưu Trọng Thiên.

Hai người giằng co chưa dứt, Hoàng thượng giận dữ nhìn Lưu Trọng Thiên, chẳng lẽ Hoàng thượng không bằng Tam vương gia sao? Bí mật kia cũng sắp lộ ra ngoài, tên đã đặt trên dây cung, chạm vào là bắn ngay, tình thế vô cùng cấp bách.

Lúc này Tiểu Vu Tử lảo đảo chạy vào, vẻ mặt khóc lóc, nhìn bảo kiếm trong tay Hoàng thượng đương phẫn nộ chỉ vào Lưu Trọng Thiên, thiếu

https://thuviensach.vn

chút nữa ngã sấp xuống trên bậc thềm, biết nói thế nào đây, hắn vừa chạy vừa hô.

"Hoàng thượng, không xong rồi..."

Đại Hán thiên tử không chịu buông bảo kiếm trong tay xuống, dán mắt nhìn chằm chằm vào Lưu Trọng Thiên, chỉ cần kiếm của y nhích về phía trước, tam đệ của y sẽ biến mất khỏi thế gian này, tình địch của y sẽ không còn, lúc này chỉ cần kiếm một cái cớ, Hoàng thượng muốn bức ép Lưu Trọng Thiên nói ra, cái bí mật y nghi hoặc bao năm qua, di chiếu...

"Nói, Lưu Trọng Thiên, trẫm hiện tại lấy thân phận Hoàng thượng bức đệ, cho dù trong bụng Uy Thất Thất có cốt nhục của đệ, trẫm vẫn cưới như thường."

"Ngài..." Lưu Trọng Thiên thở dài, xem ra tình nghĩa huynh đệ bọn họ đã cạn kiệt thật rồi.

Tiểu Vu Tử lau mồ hôi, sao Hoàng thượng cứ như không trông thấy hắn vậy, vì vậy lớn tiếng hô "Hoàng thượng, Thất tướng quân chết rồi, nàng ta uống thuốc độc tự sát rồi!"

"Uống thuốc độc tự sát" sau khi nghe những lời này, hai người đều như bừng tỉnh khỏi giấc mộng, bảo kiếm trong tay Hoàng thượng tuột khỏi tay, rơi xuống đất, Lưu Trọng Thiên thì vội vã xông lên trước, xách cổ Tiểu Vu Tử lên, gương mặt ngập tràn lo âu lẫn hoảng sợ, nhìn hắn với vẻ không tin.

"Ngươi nói cái gì? Cẩu nô tài!"

"Thất tướng quân chết rồi, đã tắt thở rồi, uống độc dược rồi..." Tiểu Vu Tử lặp lại lời nói, không dám nhìn vào mặt Lưu Trọng Thiên nữa, ánh mắt kia gần như có thể xơi tái người.

https://thuviensach.vn

"Không đâu..." Lưu Trọng Thiên quăng Tiểu Vu Tử xuống, ánh mắt có chút đờ đẫn.

Chàng chỉ thừ người ra một lát, rồi hồn xiêu phách lạc xông ra ngoài cung, trong nháy mắt không thấy tăm hơi đâu nữa.

Hoàng thượng cũng sợ ngây người, y ngã ngồi trên ghế, sắc mặt tái nhợt, tứ chi vô lực, Tiểu Vu Tử bò tới dưới chân Hoàng thượng, ôm lấy bắp chân Hoàng thượng "Hoàng thượng, chuyện không liên quan đến Tiểu Vu Tử, không ai biết làm thế nào Thất tướng quân lấy được độc dược, khi phát hiện ra đã tắt thở, chết rồi!"

Hoàng thượng đá bay Tiểu Vu Tử một cước, chợt đứng lên "Nói bậy, ngươi nói bậy, trẫm muốn đi gặp nàng! Nàng sẽ không chết đâu!"

Phủ tướng quân của Uy Thất Thất ngập trong tiếng khóc, tỳ nữ và đám hộ vệ đều đứng ngoài cửa phòng, trong phòng Lưu Trọng Thiên ôm xiết lấy Uy Thất Thất đã tắt thở, chẳng nói chẳng rằng, gương mặt anh tuấn khôi ngô trở nên thẫn thờ khác thường, lạnh như băng, chàng nghĩ mãi cũng không hiểu, đêm qua Uy Thất Thất vẫn còn hoạt bát đáng yêu, hôm nay đã ngọc nát hương tan, thành một hương hồn, mang đi tất cả hi vọng lẫn mến mộ của Lưu Trọng Thiên.

Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Thất Thất, trong khoảnh khắc đó hàng lệ trong suốt nhỏ xuống gương mặt đã chẳng còn sức sống kia, hàng lệ men theo bên tai Thất Thất trượt xuống dưới... Cô đã không thể cảm nhận nỗi đau xót xa của Lưu Trọng Thiên nữa rồi.

Vì sao nàng lại cam lòng rời bỏ chàng như vậy, Thất Thất có biết nàng đối với Lưu Trọng Thiên mà nói có ý nghĩa như thế nào không? Lưu Trọng Thiên đau đớn áp mặt vào gương mặt lạnh buốt của Thất Thất, ôm chặt cô vào trong lòng, bờ vai run rẩy, rốt cuộc không nhịn được nghẹn ngào khóc rống lên, nam nhi không dễ rơi lệ, thế nhưng lúc này Lưu Trọng Thiên

https://thuviensach.vn

không làm được, nỗi đau kia làm chàng suy sụp, chàng khẩn cầu hết thảy mọi chuyện đều không phải là thật, cuộc phân tranh này không có bất kỳ ý nghĩa gì, khiến chàng mất đi nữ nhân yêu quý, cõi lòng đau đến rã rời tê dại. Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

Hoàng thượng dẫn Tiểu Vu Tử vội vã chạy tới phủ tướng quân, tỳ nữ và đám hộ vệ đều quỳ xuống, Hoàng thượng mệt nhọc đi vào trong phòng, trông thấy Lưu Trọng Thiên bi thương tuyệt vọng, còn Uy Thất Thất đã mềm oặt trong lòng chàng ta, lập tức cảm thấy choáng váng.

Tiểu Vu Tử cũng không buông lời thêm thắt, Uy Thất Thất thực sự chết rồi, vì sao nàng thà chết chứ không muốn đi theo Hoàng thượng, một mỹ nhân như vậy mà lại rời bỏ nhân thế, trước đây Hàn Vũ tiến cung mang theo trái tim đã chết, còn hôm nay Uy Thất Thất không chịu tiến cung, ngay cả tính mạng cũng không cần.

Uy Thất Thất mặt mày cứng đờ, cánh tay vô lực khoát lên cánh tay Lưu Trọng Thiên, mái tóc dài thướt tha xõa xuống bờ vai Lưu Trọng Thiên, hoàn toàn không cảm nhận được hai nam nhân này lòng đau như cắt.

Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng bế Uy Thất Thất, đứng lên, chàng lạnh lùng nhìn người trước mặt đã giam cầm người chàng yêu dấu ở nơi này, đồng thời cũng căm hận bản thân mình, vì sao không sớm một chút mang Thất Thất rời khỏi chốn tù đày này, thay vì lúc này ôm thi thể nàng đi.

Lưu Trọng Thiên từ tốn đi ra ngoài, dáng vẻ lặng lẽ, dường như những người khác đã không còn tồn tại nữa, đám tỳ nữ và hộ vệ kia cũng tránh sang một bên, không dám tiến lên ngăn cản.

Hoàng thượng vươn cánh tay ra, ngăn Lưu Trọng Thiên lại, lạnh lùng nói "Để lại, nàng là Quý phi trẫm sắc phong, phải được mai táng long trọng, nhập hoàng lăng Đại Hán!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên ném một quyển thẻ tre cho Hoàng thượng "Đây là nguyện vọng cuối cùng của Thất Thất, nếu như ngài thực sự yêu nàng, thì đừng làm khó nàng nữa! Hãy để nàng ra đi được thanh thản!"

Hoàng thượng nhận lấy quyển thẻ tre, lập tức mở ra, chỉ có bốn chữ to đùng in trên đó "Không nhập hoàng lăng!"

Hoàng thượng cảm thấy bốn chữ đó rất chướng mắt, khiến y cảm thấy suy sụp dữ dội, thẻ tre tuột xuống khỏi tay, người bắt đầu lảo đảo, may mà bên cạnh có Tiểu Vu Tử đỡ lấy y.

Một nữ nhân đã chết nhưng không muốn nhập hoàng lăng, Uy Thất Thất khiến Hoàng thượng cảm nhận được sự thất bại mãnh liệt, nữ nhân kiều diễm ấy ngay cả khi đã chết, cũng khiến trong lòng y tồn tại niềm tiếc nuối vô bờ, cả đời sống trong sầu não muộn phiền.

Uy Thất Thất được mang về vương phủ, cô nằm lặng lẽ trong chiếc giường lớn trắng tinh khôi, trên người mặc bộ xiêm y trắng muốt, ngày trước dung nhan tươi cười, hôm nay mỹ nhân hai mắt nhắm nghiền, gương mặt lẫn đôi môi đã chẳng còn hồng hào, vẻ đẹp của cô lưu lại trong khoảnh khắc cuối cùng này, trở nên vĩnh hằng, mãi không già nua.

"Vì sao lại nhẫn tâm như vậy, muốn rời xa bổn vương..." Lưu Trọng Thiên hôn nhẹ lên khuôn mặt lạnh giá, đôi môi tái nhợt, chiếc cằm không còn hơi ấm của cô, nắm chặt tay Uy Thất Thất.

"Bổn vương chẳng phải đã từng nói, hết thảy mọi chuyện cứ để bổn vương lo liệu mà, em vì sao lại nghĩ quẩn như vậy, một thân một mình cô đơn bỏ đi, sau này vương phủ lạnh ngắt vắng bóng em, khiến bổn vương sống không bằng chết, biết đi đâu tìm em được nữa, khiến bổn vương đau đớn khôn nguôi..."

Chàng ôm lấy thân thể Thất Thất, tì cằm lên trước ngực cô, gào thét thảm thiết, tiếng hét ấy xuyên qua căn phòng, vang vọng khắp vương phủ,

https://thuviensach.vn

luẩn quất... Tựa như đang đuổi theo linh hồn Thất Thất, muốn tìm kiếm cô trở về.

Khi chôn cất Uy Thất Thất, chiếu theo di nguyện, không táng nhập hoàng lăng, mà được an táng trong nghĩa trang của vương thất xưa, trong cơn gió lạnh tiêu điều, Lưu Trọng Thiên nhìn chiếc quan tài hạ xuống, bùn đất đen không ngừng lấp lên trên quan tài, dần dần chiếc quan tài khuất bóng trong lớp đất bùn, trái tim chàng cũng như được mai táng theo Uy Thất Thất – nữ nhân xinh đẹp, mê hoặc Lưu Trọng Thiên, cứ như khói bụi thoảng bay qua.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Thất Thất Đến Từ Tương Lai

Sau khi Uy Thất Thất yên nghỉ dưới lòng đất, Lưu Trọng Thiên thất hồn lạc phách trở về vương phủ, chàng vừa bước vào cửa chính vương phủ, đã cảm thấy trước mắt tối sầm, ngã vật xuống đất, sự kiên trì cuối cùng đó, sau khi chôn cất Uy Thất Thất xong, đã hoàn toàn suy sụp.

Quản gia luống cuống tay chân, vội vã gọi người khiêng Lưu Trọng Thiên vào, Lưu Trọng Thiên ngã bệnh thật rồi, từ đó trở đi tinh thần không phấn chấn, nằm liệt giường.

Hoàng thượng cũng trở nên trầm mặc, trong từ điển của y không có "hối hận", chỉ có "quyết định" và "phủ định", bởi vì y là Đại Hán thiên tử, không phải bách tính lê dân, y thừa nhận, y không si mê Uy Thất Thất như Lưu Trọng Thiên, đó là bởi vì y cho tới bây giờ chưa từng chiếm được nữ nhân kia, bất luận là con người nàng hay là trái tim nàng, đều chưa từng thuộc về y, thế nhưng cái chết của Uy Thất Thất cũng khiến y hết sức đau lòng, tinh thần sa sút, thường xuyên ngồi một mình ngẩn ngơ trong ngự hoa viên.

Tiểu Vu Tử rầu rĩ không lên tiếng tránh ở một bên, Hoàng thượng Đại Hán, tuy rằng thoạt nhìn có vẻ lạnh lùng, nhưng không phải dạng người vô tình, chỉ tiếc nữ nhân kia thà chết, cũng không chịu mở lòng với Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, tiếp nhận Hoàng thượng, Tiểu Vu Tử chưa bao giờ thấy Hoàng thượng vì một nữ nhân mà thương tâm như thế.

"Tiểu Vu Tử!"

"Hoàng thượng! Tiểu nô tài đây!"

Hoàng thượng liếc nhìn Tiểu Vu Tử, thở dài một hồi "Trẫm đối với Uy Thất Thất phải chăng rất tàn nhẫn?"

Tiểu Vu Tử lắc lắc đầu "Hoàng thượng chẳng qua chỉ vì quá thích nàng, là do nàng quá cố chấp, nghĩ không thông, thà chết không theo, song hiện tại tất cả mọi chuyện đều đã qua rồi, hy vọng Hoàng thượng có thể buông xuôi, long thể quan trọng hơn!"

"Trẫm không có gì đáng ngại!" Hoàng thượng nhắm mắt nghỉ ngơi trong chốc lát, nhẹ giọng nói "Trẫm vừa nhắm mắt lại, liền trông thấy Uy Thất Thất mặc bộ xiêm y trắng muốt, ca múa uyển chuyển, mỉm cười ngọt ngào với trẫm, trẫm biết đó là ảo giác, thực ra Uy Thất Thất chưa từng bao giờ cười với trẫm như vậy, nàng đối với trẫm rất lạnh lùng!"

Tiểu Vu Tử cúi đầu xuống, có chút buồn thay cho Hoàng thượng, có lẽ Uy Thất Thất là sự tiếc nuối lớn nhất đời này của Hoàng thượng, cũng là nỗi đau lớn nhất trong lòng Hoàng thượng.

"Tam vương gia gần đây thế nào?"

"Tam vương gia?" Tiểu Vu Tử hạ thấp giọng "Bị bệnh đã gần ba tháng, thái y cũng xem qua rồi, nói là do thương tâm quá độ, khí huyết tích tụ dồn ứ, nằm liệt giường suốt, nhưng, tiểu nô tài gần đây có nghe ngóng được, hiện giờ tình trạng có khá hơn đôi chút, có điều Tam vương gia chẳng bao giờ ra khỏi cửa chính vương phủ, cũng khước từ hết thảy khách khứa tới thăm."

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng thở dài, thực ra những vị thái y kia là do y phái tới đó, gần đây Lưu Trọng Thiên oai phong lẫm liệt ngã bệnh, trong lòng Hoàng thượng cũng khó tránh khỏi xót xa, có lẽ tình cảm Lưu Trọng Thiên dành cho Uy Thất Thất thực sự sâu đậm, nếu hỏi Hoàng thượng có hối hận vì đã đối xử với bọn họ như vậy hay không, Hoàng thượng không hối hận, nếu hiện tại Uy Thất Thất còn sống, Hoàng thượng vẫn sẽ không nhường bước, bởi vì y cũng như Lưu Trọng Thiên, đối với nữ nhân mình thích, tình thế bắt buộc.

"Thật ra Hoàng thượng, cũng rất quan tâm Tam vương gia..." Tiểu Vu Tử sợ sệt nói.

"Trẫm đương nhiên quan tâm hắn, không có hắn, trẫm sẽ phân tài cao thấp cùng ai đây?"

Hoàng thượng cười lạnh lùng, tranh đấu, bọn họ đấu nhiều năm như vậy, kết quả là, Hoàng thượng cảm giác mình toàn thất bại, thậm chí ngay cả hoàng vị này, Hoàng thượng cũng cảm thấy là Lưu Trọng Thiên nhường cho y, ngày Uy Thất Thất tự sát, Lưu Trọng Thiên dường như có điều muốn nói, trong lòng Hoàng thượng nhận ra được, cuộc đọ sức giữa y và Lưu Trọng Thiên sẽ không vì sự ra đi của Uy Thất Thất mà chấm dứt, có lẽ đời này đã định bọn họ vĩnh viễn không ngừng tranh đấu.

Lưu Trọng Thiên ngồi dậy, uống xong chén thuốc tỳ nữ đưa tới, ra khỏi phòng đi dạo, không tự chủ được đi về phía căn phòng của Uy Thất Thất, chàng đẩy cửa ra, căn phòng vẫn tinh tươm như trước, chỉ là lúc này không thấy bóng người đâu.

Bên giường treo chiếc túi sách nhỏ đáng yêu, đó là túi sách bảo bối của Uy Thất Thất, Lưu Trọng Thiên nhớ lại lúc trong sa mạc, nhớ tới chiếc gậy nhỏ bắn ra tia lửa bốn phía, rồi chiếc la bàn tinh xảo, tựa như Uy Thất Thất vẫn còn ở trong phòng.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên tháo túi sách xuống, túi sách này được thiết kế rất đẹp, làm bằng sợi tổng hợp phát sáng, dầy cộm bền chắc, thêm cả khóa kéo kia nữa? Lưu Trọng Thiên nghiên cứu một chút, nhẹ nhàng kéo ra, thấp thoáng cây gậy nhỏ kia, vũ khí nhỏ bé của Thất Thất, vẻ mặt Lưu Trọng Thiên có hơi thất thần, chỉ cười khổ một cái, lại nhìn tiếp.

Chiếc la bàn đó, lần trước thấy qua rồi, cả cuốn sổ nhỏ dày, cây bút quái gở, và ít sách vở kỳ cục kia nữa.

Lưu Trọng Thiên cầm cuốn sổ nhỏ kia lên, bỗng có một vật gì đó rơi ra, là cái gì vậy, một trang giấy nhỏ vuông vắn, Lưu Trọng Thiên đối với những món đồ kỳ lạ này đột nhiên tràn đầy hứng thú, chàng nhận ra bản thân mình hiểu biết quá ít về Uy Thất Thất, chàng không biết Thất Thất đến từ đâu? Không biết cha mẹ Thất Thất là ai? Càng không biết cuộc sống trước đây của Thất Thất, rồi bị nhiễm những luận điệu cổ quái của cô.

Lưu Trọng Thiên nhặt tờ giấy kia lên, lật ra, lập tức trợn mắt há hốc mồm, nửa ngày cũng không thốt ra lời nào, đó là một bức chân dung? Nhưng không ai có thể có tài họa xuất chúng như vậy, đó gần như là bản sao chân thật sống động.

Trên bức ảnh đó là vẻ mặt tươi cười của Uy Thất Thất, tóc cắt ngắn ngủn, gương mặt xinh đẹp thanh tú, áo phông đúng mốt, cái quần ngắn cũn, lộ ra hai bắp đùi thon dài bóng loáng, sau lưng khoác chiếc túi sách này, khung cảnh phía sau Thất Thất, Lưu Trọng Thiên hoài nghi, đó là một tòa nhà cao tầng, phía trên gắn một bảng hiệu trang nhã, trường nữ sinh trung học Huyền Đức...

Đây không phải là được vẽ ra, Lưu Trọng Thiên nghiên cứu kỹ lưỡng trang giấy trong tay, Đại Hán không có loại giấy chất lượng thế này, chỉ có loại bông tơ, đây hoàn toàn không phải đồ Đại Hán của bọn họ.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên cầm ít sách vở kia lên, những chữ đó đều rất quái lạ, hoàn toàn không phải là kiểu viết tay, chữ in ngay ngắn, các trang giấy này, mỏng như chỉ tơ, đóng gáy chỉnh tề, Lưu Trọng Thiên không khỏi nhíu mày, vương phi của chàng rốt cuộc là ai, tại sao lại có những món đồ kỳ lạ như vậy.

Chàng mở một quyển sách ra, chữ viết trên đó không giống như của Đại Hán, nhưng vẫn có thể xem hiểu được có ý nghĩa gì, đây là cái gì, Lưu Trọng Thiên lật xem qua loa, đại chiến thế giới lần thứ hai? Chàng lật đến những cột mốc quan trọng trong niên đại lịch sử, tức thì im lặng như tờ. nguồn TruyenFull.vn

1640: nổ ra cuộc cách mạng tư sản Anh

Nửa sau thế kỷ 17: thiết lập hệ thống cơ học Newton

1775 – 1783: cuộc chiến tranh giành độc lập Bắc Mĩ

Những năm 70 của thế kỷ 19 (từ 1870): nổ ra cuộc cách mạng công nghiệp lần thứ hai

Tháng 9/1939: bùng nổ đại chiến thế giới lần thứ hai

1991: Xô-viết giải thể

1993: thành lập liên minh châu Âu

Đây là chút ít sự kiện lịch sử được ghi chép lại, Uy Thất Thất có một bộ sách khiến Lưu Trọng Thiên khiếp sợ, Lưu Trọng Thiên càng thêm nghi hoặc, Thất Thất rốt cuộc là ai? Chàng cầm cuốn sổ nhỏ của Uy Thất Thất lên, nhẹ nhàng mở ra, trên đó đều là nét chữ xinh xắn.

Khi chàng đọc cẩn thận mới phát hiện ra, Uy Thất Thất đang nghiên cứu lịch sử Đại Hán, hơn nữa... Quả thật đáng sợ, nàng lại còn biết rõ Tây

https://thuviensach.vn

Hán rồi Đông Hán, còn cả các triều đại hoàng đế, cũng như hoàng đế đời sau hoàng huynh đương triều.

Hán Vũ Đế Lưu Triệt tại vị 54 năm, điều này sao có thể, Uy Thất Thất lại am hiểu rõ niên hạn hoàng huynh thống trị, mở rộng bờ cõi, tiêu diệt quân địch xâm lấn, đặt nền móng cho cuộc sống bách tính an cư lạc nghiệp, nhưng con người này hay tín nhiệm những kẻ bói toán, gây ra vô số họa yêu thuật.

Phần sau còn viết về những vị hoàng đế Đại Hán kế nghiệp... Cùng với thế chân vạc Tam quốc trong tương lai.

Cuốn sổ nhỏ trong tay Lưu Trọng Thiên rớt xuống, chàng nhớ lại những lời Uy Thất Thất từng nói qua với chàng.

"Tôi nói cho ngài biết, tôi đến từ tương lai xa xôi, không thuộc triều đại của ngài! Chính là triều đại tiếp theo của triều đại tiếp theo của ngài, hàng nghìn năm về sau, lúc đó ngài đã biến thành tro bụi."

"Tại nơi tôi ở đã không còn tồn tại Đại Hán triều, chỉ có xã hội hiện đại văn minh, máy bay, tàu hỏa, tàu thuỷ, xe hơi, còn phải kể đến chiếc xe dài sang trọng của tôi. Tôi là nữ thừa kế của Uy Thị, không biết tại sao lại chạy tới nơi khỉ gió này, còn trở thành Vương phi gì đó của ngài nữa chứ..."

Uy Thất Thất, chẳng lẽ nàng thật sự đến từ tương lai sao? Nữ nhân xinh đẹp đáng yêu đó, người khiến chàng không thể nào quên, một nữ nhân không chịu tuân thủ tam tòng tứ đức, một nữ nhân cứ một mực tranh cãi đòi nữ quyền, một nữ nhân cứ một mực gọi thẳng tên Vương gia, một nữ nhân cứ một mực la hét đòi về nhà, quả thực không phải là người Đại Hán.

Lưu Trọng Thiên rời khỏi phòng Uy Thất Thất, những hoài niệm kia lại ùa về, chàng lúc này đã chẳng còn quan tâm xem Uy Thất Thất là ai, nàng đến từ đâu, chàng chỉ cần biết Uy Thất Thất đã chiếm cứ trái tim chàng, khiến chàng sống như người mất hồn, không còn là chính mình.

https://thuviensach.vn

Giá như có người giúp Thất Thất của chàng cải tử hoàn sinh, chàng có thể không cần cái vương vị này, không cần quyền lực lẫn tiền tài, vứt bỏ hết thảy mọi thứ, chỉ muốn đem nàng cao chạy xa bay, sống những tháng ngày tự do tự tại vui vẻ, nhưng tất cả đã muộn rồi, chàng đã mất đi cơ hội cuối cùng.

Thời gian thấm thoắt trôi đi, loáng cái đã qua một năm, Uy Thất Thất đã ra đi được một năm rồi, trạng thái tinh thần của Lưu Trọng Thiên đã khá lên nhiều, bắt đầu tham dự quốc sự Đại Hán, chỉ có điều chàng trở nên lãnh đạm khác thường, không nói cười tùy tiện.

Từ sau khi Nam Hung Nô bị trục xuất, tàn dư quân đội hợp lại cùng Bắc Hung Nô, bắt đầu xâm chiếm biên cương phía bắc Đại Hán, Lưu Trọng Thiên và các võ tướng trong triều chờ lệnh hành quân, trang bị đầy đủ, một lần nữa rời xa Trường An, rời xa chốn khổ đau này, có lẽ chiến tranh có thể khiến Lưu Trọng Thiên tạm thời quên đi đau thương, kỵ binh Bắc Hung Nô vô cùng dã man, chiến sự mở màn được nửa năm, xâm phạm lãnh thổ người Hán, chắc chắn sẽ phải chết, đại quân của Lưu Trọng Thiên đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, Bắc Hung Nô đại bại, tàn dư quân đội tháo chạy tán loạn về phía tây dọc theo sông Đa-nuýp.

Song trong thời gian khai chiến cùng Bắc Hung Nô, lòng Lưu Trọng Thiên càng như bị giày vò, trong doanh trại dường như đâu đâu cũng thấy bóng dáng Uy Thất Thất, đi tới chỗ nào cũng đầy ắp tiếng cười của nàng, chàng nhiều lần sinh ra ảo giác, không thể tự khống chế, bi thương thở dài, đành quay về trong đại bản doanh, nhưng khi chàng ngồi xuống trước thư án, liền cảm thấy đôi tay ngọc trắng ngần kia của Uy Thất Thất đương thay chàng mài mực, Lưu Trọng Thiên không nhịn được bắt lấy đôi tay kia, nhưng chỉ bắt được nghiên mực lạnh giá.

Lưu Trọng Thiên đứng phắt dậy, vung tay lên, có tiếng va đập, nghiên mực bắn ra ngoài rất xa, rơi xuống đất, chàng ủ dột ngồi xuống, bất lực nằm gục trên thư án, trở về đi, Uy Thất Thất, cuộc sống kiểu này chàng

https://thuviensach.vn

thực sự không kiên trì nổi nữa, nếu đã không thể ở bên chàng trọn đời trọn kiếp này, vì sao phải khiến Tam vương gia Đại Hán yêu nàng sâu đậm.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Ông Chủ Thất Tắc Giai Nhân

Lưu Trọng Thiên dẫn theo đội ngũ khải hoàn trở lại Trường An sau một thời gian dài, chàng cưỡi trên lưng ngựa cao ngất, dân chúng trên đường phố Trường An đều tiến đến nghênh đón, tiếng reo hò náo nhiệt khiến Lưu Trọng Thiên nhớ lại quãng thời gian khải hoàn sau trận chiến trên sa mạc, Uy Thất Thất xấu xí bị chàng nhét vào trong xe ngựa, lén đưa về phủ, có ai ngờ xấu nữ khiến chàng sinh lòng mến mộ kỳ thực đã âm dương cách biệt?

"Tránh ra! Tránh ra!" Phía trước ầm ĩ một hồi.

Lưu Trọng Thiên chăm chú nhìn lại, một chiếc xe hoa bốn bánh quái đản bị mất kiểm soát, đâm thẳng đến chỗ ngựa của chàng, trên xe có một người thanh niên gầy yếu, công tử búi tóc gọn gàng, đội chiếc mũ quả dưa màu lam, lọn tóc dài xinh xinh rủ xuống trước trán, tung bay trong gió.

Trên người khoác áo màu lam rộng thùng thình, quần dài màu trắng nhạt, đi đôi giày màu đen, bên hông thắt đai lưng rộng đầy cá tính, người thanh niên này trông rất có sức sống, nước da trắng trẻo, dáng người gầy gò mảnh mai, trang phục kia thoạt nhìn nom hắn rất phóng khoáng, có điều không thấy rõ được dung mạo, bởi vì hắn đeo đôi kính mắt nhỏ màu đen rất khôi hài.

https://thuviensach.vn

"Phanh xe không nhạy, tất cả tránh ra, tránh ra!" Người thanh niên lớn tiếng hô.

Lưu Trọng Thiên giật mình ghì chặt chiến mã, nếu như xe người thanh niên này đâm vào, chiến mã nhất định hoảng sợ, phải sớm ngăn hắn lại, một khi xe hoa của hắn xô phải, sẽ làm bị thương dân chúng chung quanh, rõ là một thanh niên làm càn, nghĩ đến đây, Lưu Trọng Thiên từ trên lưng ngựa nhảy phắt xuống, nhanh chóng lao về phía xe hoa của người thanh niên kia.

Lưu Trọng Thiên mặc áo giáp vừa dày vừa nặng, đáp trúng xe hoa, xe hoa lập tức dao động dữ dội, chân người thanh niên kia gắng sức giẫm nhanh lên thanh chắn gỗ, hình như dùng toàn bộ sức, mắt thấy chiếc xe lao về phía chiến mã, tình thế cấp bách, Lưu Trọng Thiên xách cổ hắn lên, người thanh niên gầy yếu này thể trọng rất nhẹ, Lưu Trọng Thiên đã đánh giá cao hắn, nên dùng sức quá mạnh, thiếu chút nữa ném hắn ra ngoài.

"Ê, ê!" Người thanh niên đứng không vững, nhanh chóng túm lấy cánh tay Lưu Trọng Thiên, cơ thể mới trụ vững, chân Lưu Trọng Thiên ra sức kéo thanh chắn gỗ lại, thanh chắn gỗ kêu két một tiếng đứt quãng, xe hoa cũng lập tức dừng lại.

Người thanh niên dở khóc dở cười nhìn Lưu Trọng Thiên "Vương gia, xe của tôi chẳng qua chỉ có chút trục trặc nhỏ mà thôi, vậy mà ngài... Trời ơi, ngài phá hoại xe tôi rồi!"

Giọng nói kia thực sự rất dễ nghe cũng rất quen tai, Lưu Trọng Thiên thoáng ngơ ngẩn, lại lập tức lắc đầu một cái, hơn một năm qua, lòng chàng vẫn không yên, đi tới chỗ nào cũng đều là ảo giác, chàng xuống xe, cười xòa.

"Sau này chớ giở thói ngang ngược trên đường phố Trường An như thế nữa, nếu làm dân chúng bị thương, thì có tới mười chiếc xe, bổn vương

https://thuviensach.vn

cũng hủy bằng hết!"

"Này!" Người thanh niên cũng xuống xe theo, hình như không chịu bỏ qua chuyện này. Lưu Trọng Thiên dừng lại, quay đầu lạnh lùng nhìn hắn, người thanh niên kia khiếp đảm, nhưng quyết đấu lý với Lưu Trọng Thiên đến cùng.

"Đừng tưởng rằng là Vương gia, thì được tự ý phá hoại đồ của người khác! Đền tiền!"

"Đền tiền?" Lưu Trọng Thiên nghi hoặc nhìn chằm chằm vào người thanh niên này, lá gan cũng không nhỏ nhỉ.

"Yes! Để tôi tính!" Người thanh niên nhanh chóng bấm đầu ngón tay "Không nhiều đâu vừa vặn một ngàn lượng!"

Lưu Trọng Thiên căm tức bước tới trước mặt người thanh niên, túm chặt cổ áo hắn "Ngươi lừa bịp tống tiền bổn vương!"

Đầu người thanh niên giương cao, ngón tay dựng thẳng đứng "Đúng, ngài hỏi thăm trên đường phố Trường An chút đi, ông chủ Thất Sắc Giai Nhân Tiền Thiên Tâm, chỉ nhận tiền không nhận người, cho dù lão Hoàng thượng thiếu tiền tôi cũng phải trả, huống chi là Vương gia! Ngài hôm nay đã hủy hoại sản phẩm công nghệ cao của tôi nhất định phải bồi thường."

Lưu Trọng Thiên phá lên cười ha ha "Xem ra trên đường phố Trường An xuất hiện kẻ xấu rồi, bổn vương xuất chinh mới trở về, đối phó xong quân Hung Nô, xem ra cần chút thời gian dọn dẹp những kẻ lưu manh ở Trường An rồi!"

Tiền Thiên Tâm xoa xoa mũi, đôi kính mắt nhỏ nhắn khôi hài thoáng rung rung.

https://thuviensach.vn

"Tôi không phải kẻ xấu, cũng không phải lưu manh, tôi là người làm ăn đường đường chính chính, thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì đền mạng, Vương gia không hiểu đạo lý này sao."

Lưu Trọng Thiên nhất thời cứng họng trước những lời Tiền Thiên Tâm nói, chẳng thể ngờ hôm nay đụng phải một kẻ buôn bán miệng lưỡi sắc sảo, đây rõ ràng là lừa bịp tống tiền, chàng không khỏi tức giận, gia tăng lực trên tay, cả người Tiền Thiên Tâm bị nhấc bổng lên.

Hai chân Tiền Thiên Tâm cách xa mặt đất, chỉ còn cách ôm lấy cánh tay Lưu Trọng Thiên "Đừng, đừng nha, Tam vương gia, chuyện tiền bạc cứ từ từ nói, chớ nên dùng vũ lực, ai chẳng biết Tam vương gia võ công cao cường, Thiên Tâm không phải là đối thủ, muốn nói phải trái, muốn nói phải trái!"

Hay cho tên Tiền Thiên Tâm cười đùa cợt nhả, Lưu Trọng Thiên không nhẫn tâm đánh một kẻ gầy yếu có phần vô lại như thế, đành thả xuống.

Chàng vừa thả Tiền Thiên Tâm xuống, một nữ nhân yêu kiều đã chạy tới, kéo cánh tay Thiên Tâm.

"Ông chủ Tiền, thiếp nhớ chàng chết đi được, sao hôm nay không tới chỗ hẹn gặp thiếp?"

Tiền Thiên Tâm lớn tiếng bật cười, kéo bàn tay nhỏ nhắn của nữ nhân qua, đau lòng vuốt ve "Chẳng phải đương vội đi đó sao? Không may chiếc xe bị Tam vương gia ngang tàng bạo ngược làm hỏng rồi, đang tranh luận đây! Đợi xử lý xong, nhất định sẽ yêu thương nàng!"

Lưu Trọng Thiên thật không ngờ, người thanh niên gầy yếu này còn là một kẻ háo sắc, bất giác nhíu mày, cảm thấy vừa buồn cười vừa bực bội.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt nữ nhân kia đảo qua liếc lại, phát hiện ra Lưu Trọng Thiên, Tam vương gia nổi danh thanh tâm quả dục, anh tuấn phóng khoáng, rốt cuộc đã xuất chinh trở về, đây chính là nam nhân đệ nhất dũng mãnh, cường tráng của Đại Hán, vóc dáng cao lớn mê chết người, nữ nhân kia sao chịu bỏ qua cơ hội này, lập tức vứt bỏ ông chủ Thiên Tâm giàu có của thành Trường An, lao người về phía Lưu Trọng Thiên, gần như là bổ nhào vào lòng.

"Vương gia, thiếp là Tố Tố, từ lâu đã cảm mến vương gia!"

Lưu Trọng Thiên liên tục lui về phía sau, nhưng không sao đẩy nữ nhân kia ra được, nữ nhân kia y như kẹo dẻo dính chặt trên người.

Tiền Thiên Tâm cười đắc ý "Vương gia, mỹ nhân Tố Tố này tặng cho ngài, nữ nhân như vậy Thiên Tâm có cả đống, nếu thích hôm nào đó sẽ tặng một tá đến quý phủ, có điều một ngàn lượng nhất định phải hoàn trả, ngày khác sai người đến phủ lấy, Thiên Tâm đi trước đây!"

Dứt lời, Tiền Thiên Tâm chắp hai tay sau lưng, nghênh ngang bỏ đi.

Lưu Trọng Thiên bị nữ nhân kia quấn quýt, căm tức hướng về phía binh lính quát to "Còn không mau tới giúp."

Mấy binh lính vội vàng chạy tới, kéo nữ nhân kia ra, nữ nhân kia si mê nói "Vương gia, hôm khác thiếp cũng đến phủ tìm ngài, thiếp thực sự hâm mộ chết đi được!"

"Quả là hoang đường, Tiền Thiên Tâm này!" Lưu Trọng Thiên nổi đóa nhảy lên chiến mã, nhìn thoáng qua chiếc xe hoa bị quăng đi kia, lắc lắc đầu, tiếp tục cưỡi ngựa đi về phía trước.

Lưu Trọng Thiên gặp qua Hoàng thượng, hai người ngoại trừ chào hỏi đôi ba câu, gần như không nói chuyện, nhìn nhau chỉ để suy đoán tâm tư

https://thuviensach.vn

đối phương mà thôi. Dường như những hoài niệm về Uy Thất Thất đều là ngọn nguồn dẫn đến lòng đố kị.

Lưu Trọng Thiên đi gặp Thái hậu xong liền vội vã ra ngoài cung, từ đằng xa trông thấy Hàn Vũ quý phi cũng đương nhìn về phía chàng, Hàn Vũ không dám tiến lên trước, nàng biết mình đã không còn là nữ nhân trong lòng Lưu Trọng Thiên nữa, có lẽ cho tới bây giờ nàng chưa từng như thế, nhưng đối với nam nhân này, nàng hết sức lưu luyến lẫn chờ mong.

Lưu Trọng Thiên dời ánh mắt đi, thở dài, sải bước bỏ đi, chàng hy vọng hết thảy mọi thứ trong hoàng cung sau này không liên quan tới mình nữa.

Rời khỏi hoàng cung, Lưu Trọng Thiên liền vội vàng hồi phủ.

Chàng vừa bước chân vào cửa phủ, liền phát hiện trong phủ náo nhiệt khác thường, quản gia nghênh đón với bộ mặt khổ sở.

"Vương gia, ngài rốt cuộc đã về rồi, ông chủ Thất Sắc Giai Nhân kia cứ nói ngài thiếu hắn một ngàn lượng bạc, ngồi trong phủ không chịu đi. Lão nô không biết đã xảy ra chuyện gì, cũng không dám đưa bạc cho hắn, chỉ đành chờ ngài về thôi!"

"Tiền Thiên Tâm?" Lưu Trọng Thiên nhíu mày.

"Đúng vậy, chính là vị công tử giàu có của thành Trường An, rất nổi danh ở đường phố Trường An, tại sao lại dây dưa với loại côn đồ có tiếng đó vậy!"

Lưu Trọng Thiên nổi nóng tiếp tục đi vào trong, sải bước tới phòng tiếp khách, quả nhiên phát hiện Tiền Thiên Tâm dương dương đắc ý ngồi trên ghế, đứng phía sau có khoảng năm, sáu người thân hình vạm vỡ, xem ra hôm nay đến đây không phải chuyện tốt đẹp gì.

https://thuviensach.vn

Tiền Thiên Tâm thoáng sờ đôi kính mắt nhỏ màu đen "Ái chà, Vương gia đã về, vậy thì tốt rồi, trả tiền đi, quản gia của ngài không làm chủ được!"

Lưu Trọng Thiên thoáng cười lạnh, xem ra bị tên côn đồ này quấy rầy thật rồi, tiền của hắn sẽ không phải có được do lừa bịp tống tiền đấy chứ, Lưu Trọng Thiên đi tới chiếc ghế bên cạnh Tiền Thiên Tâm rồi ngồi xuống.

"Chớ có chọc giận bổn vương, nhân lúc tâm trạng bổn vương khá tốt, hãy dẫn người của ngươi đi ngay!"

"Bạc! Lấy bạc ra thì đi, mà, Vương gia, phủ đệ của ngài cũng không tồi, sao lại có thể thiếu bạc không trả cho Thiên Tâm vậy?"

Không đếm xỉa, không đếm xỉa.

Tiền Thiên Tâm đứng lên, đi dạo trong phòng khách, cầm một chiếc bình hoa lên, quan sát tỉ mỉ "Ồ, bình hoa đẹp quá, Vương gia, đồ đạc trong phủ ngài cũng không tệ, hay tặng cho Thiên Tâm vài món nhé!"

"Bỏ xuống!" Lưu Trọng Thiên thực sự nổi cáu.

Tiền Thiên Tâm sợ hết hồn, tay run bắn lên, bình hoa rơi xuống dưới, vỡ tan tành "Ái chà! Vương gia, ngài lớn tiếng như vậy làm gì, hù chết Thiên Tâm rồi, nên, nên, không trách Thiên Tâm được!"

Lưu Trọng Thiên nhìn bình hoa vỡ vụn trên mặt đất, bước nhanh tới trước mặt Tiền Thiên Tâm, nhanh chóng túm lấy cánh tay hắn, hung hăng trói quặt ra phía sau, Tiền Thiên Tâm đau đớn hét lên "Các cậu còn nhìn à, không mau đánh hắn cho tôi!"

Mấy tên hộ vệ sợ hãi rụt rè không dám tiến lên, ai dám động tới Lưu Trọng Thiên chứ, chàng ta chính là Vương gia dũng mãnh nhất Đại Hán, võ công cao cường khỏi phải nói, ngay cả Hoàng thượng cũng phải nhượng bộ

https://thuviensach.vn

ba phần, cho dù có muốn động thủ, cũng không phải đối thủ, ông chủ chọc ai không chọc, lại đi chọc vị chủ nhân này chứ? Bạn đang xem truyện được sao chép tại: TruyenFull.vn chấm c.o.m

"Còn không qua đây đánh hắn, muốn tôi đuổi cổ các cậu à, lũ hèn nhát, mau lên!"

Tiền Thiên Tâm căm tức quát, mấy tên hộ vệ liếc nhìn nhau, gật đầu, nhanh như chớp lao ra khỏi phòng tiếp khách, biến mất phía ngoài cửa lớn vương phủ, Tiền Thiên Tâm lập tức trợn tròn mắt.

"Bực thật, ai ui, Vương gia..." Cánh tay Tiền Thiên Tâm bị giam cầm càng chặt hơn, cơ thể áp sát vào người Lưu Trọng Thiên, đau đớn vã mồ hôi.

"Còn tìm bổn vương đòi nợ nữa không?"

"Không đòi!"

"Bình hoa có đền hay không?"

"Đền!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Quan Tài Trống Không

Lưu Trọng Thiên thả Tiền Thiên Tâm ra, vừa mới buông tay, Thiên Tâm không yếu thế liền vung nắm đấm tới, tiểu tử này, thật không biết sống chết, còn chưa từ bỏ ý định cả gan đánh lén Vương gia, có điều nắm đấm của Tiền Thiên Tâm quả thực rất lợi hại, không giống như tùy tiện đánh ra, mà có chút võ công, nhưng dáng người hắn thế kia... Không phải trứng chọi đá sao?

Lưu Trọng Thiên vội tránh được, lần này nói gì thì nói cũng không thể bỏ qua cho tên du côn không biết điều này, chàng thuận thế siết cổ tay Thiên Tâm, căm tức đẩy, thân thể Thiên Tâm lập tức nhào ra ngoài, ngã xuống đất rất xa, cú té ngã mạnh này, khiến mắt kính cũng bay theo không biết rớt chỗ nào.

Tiền Thiên Tâm cảm thấy đầu óc choáng váng, vô số sao nhỏ bay lượn trước mắt, hắn gắng gượng bò dậy, cũng chảy cả máu mũi, đứng chưa được một lúc, thân thể liền loạng choạng, trước mắt tối đen như mực, kêu ai ui một tiếng rồi té lăn ra đất, hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Xem ra bị ngã tới hôn mê rồi, Lưu Trọng Thiên cười khổ một cái, chàng cũng không muốn ra tay nặng như vậy, chỉ có điều Tiền Thiên Tâm này có phần quá lưu manh, chàng tiến lên, đỡ Thiên Tâm dậy, đương định

https://thuviensach.vn

gọi quản gia quăng hắn ra ngoài, khuôn mặt Tiền Thiên Tâm thoáng dựa vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, khuôn mặt ấy, Lưu Trọng Thiên không khỏi hít một hơi lạnh, người cũng ngây ra.

Trong lòng chàng là khuôn mặt thanh tú động lòng người, làn da trắng ngần mịn màng, ngũ quan xinh xắn mê người, đây hiển nhiên chính là Uy Thất Thất, sao có thể chứ, Lưu Trọng Thiên không nhịn được vuốt ve gương mặt Thiên Tâm, thương tiếc lau sạch vết máu đọng trên mũi, Lưu Trọng Thiên không thể suy xét được gì, một nam nhân dạng vẻ giống Uy Thất Thất như đúc, Tiền Thiên Tâm.

Lẽ nào Thất Thất chưa chết, hay có ai đang trêu đùa chàng, hai người giống y chang nhau.

Lưu Trọng Thiên ôm lấy Tiền Thiên Tâm, nhất thời có chút giật mình, chàng sai người chuẩn bị nước rửa mặt, sau đó sải bước tiến vào hậu viện, đá văng cửa phòng mình ra, đặt Tiền Thiên Tâm lên trên giường, rồi nhẹ nhàng lấy nước lau vết máu trên mặt Thiên Tâm, đây là Thất Thất của chàng, chàng nhớ lại Uy Thất Thất trước kia, khuôn mặt này cả đời chàng cũng không thể nào quên.

Hắn là nữ nhân? Dáng người gầy yếu, vòng eo thon gọn, trên chiến trường Đại Hán, lần đầu gặp gỡ Uy Thất Thất, chẳng phải lúc đó nàng cũng ăn mặc thế này sao, Lưu Trọng Thiên cần phải chứng thực ý nghĩ của chàng, tay không nhịn được di chuyển tới vạt áo của Thiên Tâm, đương định kéo dây lưng vạt áo ra, vừa mới chạm tay vào Tiền Thiên Tâm, Thiên Tâm bỗng nhúc nhích cựa quậy, tỉnh lại, khi phát hiện ánh mắt si mê kia của Lưu Trọng Thiên, còn cả bàn tay đương vươn tới, lập tức hoảng sợ nhảy dựng lên.

"Ê! Làm gì thế?" Tiền Thiên Tâm trợn trừng mắt, biểu cảm đó đúng là của Uy Thất Thất, ngay cả dáng vẻ lúc giận dữ cũng giống nhau như đúc.

https://thuviensach.vn

"Thất Thất!" Lưu Trọng Thiên mặc kệ hắn có bằng lòng hay không, là nam nhân cũng được, là nữ nhân cũng chẳng sao, người trước mặt chính là người khiến chàng ngày đêm nhung nhớ, những tương tư kia trong phút chốc trào dâng cuồn cuộn, chàng kéo Thiên Tâm lại, ôm vào trong lòng, siết chặt không chịu buông ra "Là em sao? Thất Thất, em khiến ta đau khổ tột cùng, tại sao phải tàn nhẫn như vậy."

Tiền Thiên Tâm liên tục đấm đá, vất vả lắm mới giãy thoát khỏi Lưu Trọng Thiên, đỏ bừng mặt xấu hổ, nhanh chóng trốn sang một bên "Lưu Trọng Thiên, làm gì thế, tôi là nam nhân, nam nhân, ngài có hiểu không? Nam nhân cùng nam nhân là không thể..."

"Nam nhân?" Lưu Trọng Thiên khẽ nở nụ cười, chàng nhìn chằm chằm vào mắt Thất Thất, nữ nhân của mình chẳng lẽ chàng còn nhận lầm hay sao? Vì sao cứ không chịu thừa nhận, Uy Thất Thất đương trốn tránh điều gì?

Tiền Thiên Tâm siết chặt nắm tay, vẻ mặt cau có "Vương gia, hóa ra cảm thấy hứng thú đối với nam nhân?" Bạn đang xem tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

"Em không phải là nam nhân, em là Vương phi Uy Thất Thất của bổn vương!"

"Vương phi?" Tiền Thiên Tâm dường như có hơi mất tự nhiên, thế nhưng rất nhanh đã trấn tĩnh lại "Ngài đừng nổi điên, vương phi của ngài chẳng phải đã mất từ lâu rồi sao, Thiên Tâm là nam nhân, nam nhân đích thực."

Lời nói của Tiền Thiên Tâm đã đả kích Lưu Trọng Thiên, nam nhân? Chàng do dự nhìn Thiên Tâm, lẽ nào mình thực sự điên rồi, Thất Thất đã chết, hơn một năm trước đã rời bỏ chàng, mang đi niềm hi vọng lẫn nhiệt huyết của chàng, khiến chàng nản lòng thoái chí, sống như cái bóng vô hồn,

https://thuviensach.vn

song Tiền Thiên Tâm trước mặt này quá giống... Lưu Trọng Thiên làm sao có thể bỏ qua cho hắn.

"Ngươi thực sự không phải là Uy Thất Thất, mà là nam nhân?"

"Cũng là nam nhân như ngài vậy, cho nên chớ có ý định đánh tôi đó, tôi chỉ thích nữ nhân, không thích nam nhân thối như ngài đâu!"

Dáng vẻ Tiền Thiên Tâm nghiêm trang, lại pha chút nghịch ngợm, khiến Lưu Trọng Thiên càng nhìn càng mê hồn, hắn chẳng những có dáng vẻ như Uy Thất Thất, động tác kia, ánh mắt kia, biểu cảm kia, còn cả giọng nói kia nữa, nhưng sao nàng có thể sống lại, còn biến thành nam nhân? Cải trang? Che giấu tai mắt người ngoài?

Có điều theo như dáng vẻ hiện tại này, Lưu Trọng Thiên nhìn kiểu gì cũng cảm thấy Tiền Thiên Tâm không phải là nam nhân, bờ vai kia, vòng eo kia, cả cánh tay lẫn ngón tay kia, rồi bộ ngực kia...

Ánh mắt Lưu Trọng Thiên dừng trước ngực Thiên Tâm, đoán rằng nàng nhất định dùng tấm vải bố quấn quanh bộ ngực sữa đầy đặn, giống như ở doanh trại Hung Nô, khiến bản thân mình tưởng nàng là nam nhân, nếu không phải nàng bị thương, có lẽ vĩnh viễn cũng không phát hiện ra nàng là thân nữ nhi.

"Lại đây!" Lưu Trọng Thiên dõng dạc ra lệnh.

Thiên Tâm chẳng những không qua, mà trái lại còn lui xuống, cảnh giác nhìn Lưu Trọng Thiên, Vương gia này lại nảy ra chủ ý gì đây.

Lưu Trọng Thiên bật cười ha hả, nếu như Thất Thất của chàng có thể chết đi sống lại, như vậy cuộc sống sau này, Lưu Trọng Thiên sẽ không cần phải phiền não ưu thương nữa, càng khỏi bị người ta nói là một Vương gia thanh tâm quả dục, đối mặt với nữ nhân đã khiến chàng mê đắm đến phát điên, muốn làm người thanh tâm quả dục, thật khó biết bao, hơn nữa gương

https://thuviensach.vn

mặt nàng luôn tươi cười, tràn đầy tự tin, khiến một Vương gia như Lưu Trọng Thiên vô cùng khoan khoái trong lòng.

"Chẳng phải ngươi muốn một ngàn lượng bạc sao? Dễ thôi, cởi bỏ y phục ra, bổn vương cho ngươi năm ngàn lượng, thế nào, đều là nam nhân ngươi sợ cái gì?"

"Biến thái!" Thiên Tâm run lẩy bẩy, cởi y phục? Sao có thể, cô cũng chẳng thiết một ngàn lượng bạc kia nữa, lựa đúng thời cơ vội chạy tới cửa, mở cửa chạy thoát ra ngoài, vừa chạy vừa la "Một ngàn lượng, Thiên Tâm không cần nữa, rõ thật là một Vương gia dở người, cổ quái, đồng tính, thích nam nhân?"

"Bổn vương không thích nam nhân!" Lưu Trọng Thiên nhìn bóng dáng Thiên Tâm tháo chạy, đột nhiên cười vui vẻ, Tiền Thiên Tâm, Uy Thất Thất? Ông chủ Thất Sắc Giai Nhân, hẳn là bà chủ mới phải, nhưng Thất Thất của chàng tại sao còn sống nhỉ, rõ ràng đã đích thân mai táng rồi mà... Chẳng lẽ trong chuyện này có bí mật ám muội gì?

Bà chủ Thất Sắc Giai Nhân? Hình như rất quen tai, đúng rồi, chính là tên điêu dân không chịu đến vương phủ? Lẽ nào là Uy Thất Thất, xem ra Thất Thất của chàng từ lâu đã lưu lại đường lui, bất cứ lúc nào rời đi cũng sẽ có chỗ nương thân.

Trong lòng Lưu Trọng Thiên còn rất nhiều nghi hoặc, ban đêm không tài nào ngủ được, chàng thức dậy từ sớm tinh mơ, đôi mắt đỏ ngầu, vừa nhìn đã biết không được nghỉ ngơi tốt, chắc do sự xuất hiện đột ngột của Tiền Thiên Tâm, khiến chàng có chút phiền muộn bực dọc, chàng mặc y phục vào, phấn chấn lên đôi chút, bước nhanh ra khỏi phòng.

Lưu Trọng Thiên gọi quản gia, nhỏ giọng căn dặn "Mang vài tâm phúc theo bổn vương ra ngoài một lát!"

https://thuviensach.vn

"Vâng, Vương gia!" Quản gia không biết Vương gia muốn làm gì, liền gọi thân tín trong tam vương phủ, ra ngoài cùng Lưu Trọng Thiên.

Lưu Trọng Thiên dẫn thân tín vương phủ tới chỗ mộ Uy Thất Thất, chàng nhìn bia mộ Thất Thất, đưa tay vuốt ve nhẹ nhàng, trong lòng chờ mong vô hạn, bất luận thế nào chàng cũng muốn làm rõ một chuyện, bằng không chàng tuyệt đối không cam lòng.

"Đào lên!"

"Cái gì? Vương gia?" Quản gia sợ hết hồn, Lưu Trọng Thiên điên rồi, đây là nơi yên nghỉ của nữ nhân Vương gia yêu thương nhất Uy Thất Thất, tại sao đột nhiên lại muốn làm chuyện đại bất kính như vậy, khiến người đã khuất khó mà an nghỉ!

"Đào! Chẳng lẽ ngươi muốn kháng lệnh của bổn vương?" Lưu Trọng Thiên căm tức nhìn ông.

Quản gia không dám chần chừ nữa, ông sai mấy thân tín, bất đắc dĩ nói "Đào đi!"

Mấy thân tín bắt đầu đào phần mộ kia lên, trong lòng mỗi người đều ẩn chứa mâu thuẫn, bởi dù sao quấy nhiễu người đã khuất, là chuyện bọn họ không muốn làm nhất, thế nhưng Vương gia kiên quyết như vậy, cũng đành kiên trì làm, rất nhanh quan tài được nhấc lên, vài thân tín đứng ở một bên, cúi đầu xuống, không dám lên tiếng, sợ đắc tội với vong linh.

"Mở ra!" Lưu Trọng Thiên nhìn chằm chằm vào chiếc quan tài kia, lòng cũng thấp thỏm, không khỏi nhắm mắt lại, Thất Thất, nàng ngàn vạn lần đừng ở bên trong, trái tim chàng không chịu nổi đả kích lần nữa.

Quản gia mở nắp quan tài ra, chột dạ nhìn thoáng qua phía trong quan tài, lập tức chấn động, kinh hô lên "Trống không, Vương gia, không thấy Vương phi đâu!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên kinh ngạc mở mắt ra, bước nhanh lên phía trước, kích động nhìn chiếc quan tài, bên trong quả nhiên rỗng tuếch, đồ vật chôn theo đều còn đây, chỉ không thấy Thất Thất của chàng đâu, giống y chang dự đoán của chàng đêm qua, Uy Thất Thất căn bản chưa chết, có người che giấu một âm mưu to lớn.

"Ha ha!" Lưu Trọng Thiên cười khùng khục, khẽ đặt tay lên quan tài "Chuyện hôm nay, không ai được phép tiết lộ ra ngoài, nếu để lộ tin tức, đừng trách bổn vương không niệm tình cũ, giết không tha!"

"Vâng, Vương gia!"

Quan tài lại được lấp kín, chôn xuống dưới, quản gia mặc dù nghi hoặc, nhưng cũng không dám truy hỏi, bí mật này có lẽ chỉ có Vương gia biết vì sao, bọn họ chỉ cần giữ bí mật về việc bên trong chiếc quan tài trống không là được.

Lưu Trọng Thiên quay về phủ đệ, kích động đi đi lại lại, chàng nhìn bội kiếm treo trên tường, lẩm bẩm nói "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thất Thất, tại sao phải khiến ta đau khổ như thế, em có biết ta nhớ em nhớ đến sắp phát điên không, nhất định phải cho ta một lời giải thích hợp lý."

Tiền Thiên Tâm? Nam nhân? Nếu hắn là nam nhân, có quỷ mới tin, xem ra nhất định phải làm sáng tỏ thân phận của Tiền Thiên Tâm, nàng là Thất Thất của chàng, điều này không còn nghi ngờ gì nữa.

Có điều bí mật này đồng nghĩa với tội chết, Uy Thất Thất giả chết đào hôn, khi đó đã tháo gỡ tình huống quẫn bách về cuộc quyết đấu giữa Lưu Trọng Thiên và Hoàng thượng, nhưng lại chuốc lấy một phiền phức khác, chẳng trách nàng cải trang thành nam nhân, có lẽ như vậy sẽ che đậy thân phận của nàng tốt hơn, cho dù bị phát hiện bộ dáng giống nhau như đúc, người khác cũng không dám hoài nghi hắn chính là Uy Thất Thất.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Cải Tử Hoàn Sinh

Tiểu mỹ nam đẹp trai có tiền, vây quanh người là một đám nữ nhân xinh đẹp gợi tình, ha ha, sắp xếp thật chu đáo không có kẽ hở nào, Thất Thất của chàng lúc nào cũng sáng suốt, nếu như không phải bị nàng quấy rầy, đánh rơi mắt kính, thì có lẽ hiện giờ vẫn chưa hay biết gì, nàng rốt cuộc muốn giấu diếm tới khi nào nữa, thật sự nhẫn tâm khiến mình đau lòng đoạn tuyệt tình yêu hay sao?

Một ngàn lượng bạc, là lấy cớ đi, phải chăng vì mình xuất chinh nửa năm, Uy Thất Thất nhớ nhung da diết, cố ý chắn xe hoa giữa đường, lừa bịp tống tiền chàng một ngàn lượng?

Lưu Trọng Thiên xoa cằm, lòng tràn đầy vui sướng mỉm cười, có điều hôm qua cú té ngã kia, quả thực đau điếng người, chắc hẳn bây giờ nàng đang giận dỗi chàng, trách chàng không biết thương hương tiếc ngọc, trong lòng Lưu Trọng Thiên bất giác hối hận, chàng ra tay có phần hơi nặng, còn chảy cả máu mũi, nếu biết đó là nàng, Lưu Trọng Thiên thương xót còn chưa kịp, sao có thể cam lòng để nàng bị thương chứ.

Lưu Trọng Thiên xúc động đồng thời cũng bắt đầu nổi lên bất an, Thất Thất của chàng đang có ý tránh né chàng, không biết tới khi nào thì phu thê

https://thuviensach.vn

bọn họ mới có thể đoàn tụ đây, loại giày vò này, dù chỉ một ngày Lưu Trọng Thiên cũng không muốn chờ đợi thêm nữa.

Thất Sắc Giai Nhân? Lòng Lưu Trọng Thiên trăm mối tơ vò, vội vã đến đường phố Trường An, đi tới quán thẩm mỹ viện tráng lệ, nơi đây buôn bán quả thật không tệ, Thất Thất bắt đầu kinh doanh từ khi nào nhỉ? Có lẽ Thất Thất không chỉ đang buôn bán, mà còn đang tìm một chỗ lánh nạn, Thất Sắc Giai Nhân này quả nhiên là nơi tuyệt vời để nàng ẩn náu! Ai có thể nghi ngờ chỗ này chứ?

Lưu Trọng Thiên cất bước tiến vào, đám cận vệ Thất Sắc Giai Nhân lập tức xông lên, khi phát hiện ra là Lưu Trọng Thiên, không dám lỗ mãng nữa, lập tức lui trở về.

Náo động một hồi ngoài cửa, tiếng cười đùa vang lên, Lưu Trọng Thiên lập tức ngoảnh lại, trông thấy Tiền Thiên Tâm từ đằng xa, không, phải là Uy Thất Thất mới đúng, dưới chân nàng đương giẫm lên một ván trượt, rất nhanh trượt tới, thân hình di chuyển linh hoạt, ván trượt vênh lên, người liền dừng lại, trên mặt chẳng biết từ lúc nào đã đeo đôi kính mắt nhỏ màu đen, vô cùng khôi hài, thật là một tiểu nữ nhân đáng yêu, nàng luôn có kha khá những phát minh như vậy.

Thiên Tâm lấy tay nhấc ván trượt lên, sải bước tiến vào Thất Sắc Giai Nhân, giả bộ cũng thật giống nam nhân, tư thế kia, thần sắc kia, song bất luận giống thế nào đi chăng nữa, cũng có thể nhận ra được bóng dáng Thất Thất, đám cận vệ đều cung kính đứng ở một bên, xem ra Tiền Thiên Tâm rất có địa vị ở nơi đây, không thể xem thường nàng được.

"Ông chủ Tiền!" Một nữ tử vận xiêm y màu đỏ nũng nịu bổ nhào tới, nép vào trong lòng Thiên Tâm, Thiên Tâm vội vàng bỏ ván trượt xuống, ôm nữ nhân kia, động tác kia, không khách khí chút nào.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Quân à, chẳng phải không cho phép cô đến thẩm mỹ viện tìm tôi nữa hay sao?"

"Ngài đã nói tìm người ta, nhưng lần nào cũng không đến, làm cho người ta đau lòng." Tiểu Quân dẩu môi, vẻ mặt không vui.

Tiền Thiên Tâm thoáng nâng mắt kính đen lên, véo má Tiểu Quân một cái "Cục cưng à, chẳng phải tôi buôn bán bận rộn, hiếm khi rảnh rỗi hay sao?"

Dứt lời ôm Tiểu Quân nghênh ngang tiến vào, khi trông thấy Lưu Trọng Thiên ngồi phía trong đương nhìn cô, tức thì lúng túng quay người lại, khẩn trương đẩy Tiểu Quân ra phía ngoài "Về trước đi, hôm khác lại đến." Bạn đang xem tại TruyệnFULL.vn - www.TruyệnFULL.vn

"Vì sao? Ông chủ Tiền, người ta vất vả lắm mới gặp được ngài! Tiểu Quân không đi đâu!" Tiểu Quân cự nự kéo cánh tay Thiên Tâm, Thiên Tâm không biết phải làm sao.

Lưu Trọng Thiên cố kìm nén, thiếu chút nữa bật cười, xem ra hồng nhan tri kỷ của Uy Thất Thất cũng không ít, hôm qua một cô Tố Tố, hôm nay một cô Tiểu Quân, sung sướng hơn nhiều so với Tam vương gia, có điều... Lưu Trọng Thiên xoa cằm, nàng sẽ đối phó với những nữ nhân kia thế nào đây, chẳng lẽ những nữ nhân kia...

Ha ha, thật thú vị, Uy Thất Thất tiểu nữ nhân xảo quyệt này, trông thấy mình liền trốn đông né tây, nhưng ánh mắt kia không che giấu được nỗi hoang mang trong lòng nàng, đặc biệt là khoảnh khắc khi nhìn thấy mình.

Tiền Thiên Tâm thực sự bất đắc dĩ, dẫn Tiểu Quân đi tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, ngẩng cao đầu, dáng vẻ vênh váo tự đắc.

https://thuviensach.vn

"Sao? Vẫn muốn đánh nhau à?" Dứt lời xắn ống tay áo lên, lộ ra cánh tay mảnh khảnh, Lưu Trọng Thiên thấy cánh tay gầy gò nước da trắng mịn như vậy, còn phăm phăm xông về phía Tam vương gia, chẳng phải định đánh nhau ư? Nhưng chàng cam lòng sao?

Lưu Trọng Thiên rút từ trong ngực ra tờ ngân phiếu, đưa cho Tiền Thiên Tâm "Bổn vương tới trả bạc cho ngươi!"

Trả bạc? Tiền Thiên Tâm nghi hoặc nhìn Lưu Trọng Thiên, lại giở trò đùa bỡn gì đây, hôm qua rõ ràng không muốn trả cho cô, còn vì chuyện này mà giáo huấn mình, hôm nay bỗng thay đổi tính tình?

"Vậy... Là ngài chủ động đấy, không được đánh người!" Thiên Tâm nhanh chóng vươn tay ra, Lưu Trọng Thiên lại rút tay về, đùa giỡn nhìn Thiên Tâm, Thiên Tâm nhất thời nổi đóa "Này, là ngài nói muốn trả tiền, làm gì vậy, muốn bỡn cợt Thiên Tâm sao?"

Lưu Trọng Thiên kéo đôi tay Tiền Thiên Tâm vừa vươn ra "Tam vương gia muốn cùng ngươi kết giao bằng hữu, cho ngươi thêm một ngàn lượng, xem như tiền uống rượu!" Nói xong đặt hai tấm ngân phiếu vào tay Thiên Tâm.

Tiền Thiên Tâm không khách khí nhận lấy tờ ngân phiếu, phấn khích cất vào trong ngực, phủi phủi tay "Ngân phiếu kia, có nhiều hơn một tờ, Thiên Tâm không ngại nhiều, về phần kết giao bằng hữu, Thiên Tâm thích kết giao với nữ nhân hơn, tỷ như Tiểu Quân mỹ nhân!" Dứt lời hôn một cái lên má Tiểu Quân, Tiểu Quân xấu hổ đánh hắn một cái, tiện thể dựa vào trong lòng Thiên Tâm, thật là một cảnh tượng nhạt nhẽo.

Lưu Trọng Thiên phục Thất Thất của chàng sát đất, giả bộ quá đạt, chàng đứng lên, đi tới trước mặt Thiên Tâm, cưỡng ép kéo nữ nhân kia ra, ôm bả vai Thiên Tâm.

https://thuviensach.vn

"Đừng vội thân mật cùng nữ nhân, hãy xem chỗ một ngàn lượng đi, uống một chén với Vương gia thôi."

"Uống, uống một chén?" Tiền Thiên Tâm bị Lưu Trọng Thiên lôi xềnh xệch ra khỏi Thất Sắc Giai Nhân, Thiên Tâm vẫn không quên ngoảnh lại an ủi Tiểu Quân "Mỹ nhân, chờ Thiên Tâm ra ngoài một lát, lúc khác sẽ tới tìm cô!" Giả bộ khéo ghê.

Lưu Trọng Thiên không biết làm sao, bèn gia tăng lực đôi tay, xương cốt Tiền Thiên Tâm đã sắp rã rời, chẳng phải chỉ uống một chén ư? Tam vương gia muốn đòi mạng hay sao! Đồ tồi Lưu Trọng Thiên, muốn hành hạ mình tới khi nào đây?

Lưu Trọng Thiên dường như đã sớm sắp xếp xong xuôi hết thảy, Túy Nguyệt Lâu tao nhã nhất thành Trường An, rượu và thức ăn đều đã chuẩn bị đầy đủ, bốn bề giăng đầy dải lụa màu bồng bềnh, từng cơn gió mát rượi băng qua lầu các, mang theo hương hoa tươi thơm ngát, nói uống rượu, chi bằng hãy nói đây là thiên đường để trò chuyện yêu đương.

Tiền Thiên Tâm cố trấn tĩnh tâm tình, không chút khách khí ngồi xuống "Tam vương gia, cho thêm một ngàn lượng bạc, còn có rượu ngon thức ăn ngon, sớm biết vậy mang cả hồng nhan tri kỷ của Thiên Tâm đến, cùng vui vẻ náo nhiệt một bữa, bằng không hai nam nhân cô quạnh biết bao!"

"Ai nói tri kỷ nhất định phải là hồng nhan, Lưu Trọng Thiên hôm nay chỉ muốn kết giao bằng hữu với Tiền Thiên Tâm đây!" Lưu Trọng Thiên rót đầy rượu vào chén của Tiền Thiên Tâm, đưa chén rượu đến trước mặt Thiên Tâm.

Tiền Thiên Tâm vội xua tay "Tửu lượng Thiên Tâm rất kém! Không thể cạn chén cùng Vương gia!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên cười xởi lởi "Vậy ngươi hãy nhìn ta uống đi, hơn một năm qua ta chưa lúc nào vui vẻ như thế này, còn ngươi? Có phải vẫn rất vui vẻ, có nhiều hồng nhan tri kỷ như vậy, thật khiến người ta ghen tị, nhưng, là một Vương gia, hồng nhan duy nhất cũng đã rời bỏ ta, nhẫn tâm mang theo cả những niềm vui kia đi mất." Dứt lời nâng chén uống một hơi cạn sạch, ánh mắt si ngốc nhìn Thiên Tâm, lẽ nào Thất Thất không muốn nhận Lưu Trọng Thiên sao?

Tiền Thiên Tâm cúi đầu xuống, vân vê chén rượu, không nói lời nào, hình như đầy ắp tâm sự. Đeo cặp kính mắt đáng ghét kia, hầu như không nhìn thấy đôi mắt đẹp mê người của cô.

Lưu Trọng Thiên liếc nhìn Tiền Thiên Tâm, "Gỡ kính mắt đen của ngươi xuống được không? Hiện tại sắc trời cũng tối rồi, ngươi không cảm thấy khó chịu sao? Ngươi có thể nhìn rõ mọi người sao? Nhìn rõ khuôn mặt ta sao?"

"Không cảm thấy khó chịu, quen rồi!" Thiên Tâm căng thẳng thoáng sờ qua kính mắt, né tránh ánh mắt nóng rực của Lưu Trọng Thiên.

"Ha ha!" Lưu Trọng Thiên không nhịn được cười lớn "Đừng sợ, tối qua ta trông thấy ngươi, chỉ là nhất thời không khống chế được, Vương phi của ta đã mất được một năm rồi, đó là sự thật không thể thay đổi, ngươi chỉ có dáng vẻ giống nàng mà thôi, ngươi là nam nhân, chẳng lẽ sợ ta vô lễ với ngươi hay sao?"

Lưu Trọng Thiên đứng dậy, vươn tay ra, Thiên Tâm hơi né tránh, Lưu Trọng Thiên chợt cảm thấy có chút thất vọng, chẳng lẽ không nhận nhau, nhìn một chút cũng không được sao? Thiên Tâm thoáng nhìn thấy vẻ thất vọng của Lưu Trọng Thiên, đặt tay lên mắt kính, từ từ tháo xuống, cười gượng một cái.

https://thuviensach.vn

"Mọi người đều nói bộ dáng Thiên Tâm giống nữ nhân, nên mới đeo kính mắt, cho có chút vị nam nhân!"

"Vị nam nhân?" Nữ nhân xinh đẹp như vậy, tại sao lại muốn có vị nam nhân?

Lưu Trọng Thiên mê mẩn nhìn dung nhan yêu kiều của Thiên Tâm, đây là Thất Thất của chàng, không thể giả được, chỉ cần chàng khẽ vươn tay, là có thể ôm nàng vào lòng, nhưng chàng không thể, Uy Thất Thất nhất định đương lo sợ sự việc bại lộ, chỉ cần để lộ thân phận nữ nhân, ắt sẽ gặp họa sát thân.

"Như vậy tốt chứ sao, có phải đã cảm thấy khuôn mặt tôi rõ ràng hơn nhiều rồi không!" Lưu Trọng Thiên ép bản thân mình trở về chỗ ngồi, cầm chén rượu lên tiếp tục uống.

Sắc trời tối dần, ánh trăng lên cao, Lưu Trọng Thiên cũng uống không ít, có vẻ say ngà ngà, Tiền Thiên Tâm chỉ uống một chút xíu, cô quả thực vô cùng cẩn thận, không dám lơ là tẹo nào, đặc biệt là đối mặt với Lưu Trọng Thiên nam nhân đã từng yêu sâu đậm, chàng là Tam vương gia Đại Hán, khắp nơi đều có tai mắt người ngoài, không thể chủ quan.

"Vương gia, Thiên Tâm đã uống rượu cùng Vương gia rồi, Vương gia cũng đã uống không ít, chi bằng hôm nay đến đây thôi!"

Lưu Trọng Thiên kéo tay Tiền Thiên Tâm đang muốn rời đi "Chờ chút, uống hết mình cùng ta, không say không về! Đừng vội bỏ đi!"

Tiền Thiên Tâm hất bàn tay kia ra, giật lấy chén rượu trong tay Lưu Trọng Thiên, đặt mạnh xuống bàn, căm tức đứng lên.

"Vương gia, đừng uống nữa, Thiên Tâm phải về rồi!"

https://thuviensach.vn

"Ngồi thêm một lát với ta đi, Thiên Tâm!" Lưu Trọng Thiên cầm tay cô, ra sức kéo Tiền Thiên Tâm lại, ôm vào trong lòng "Ta đã căn dặn bọn họ không được tới quấy rầy, Thất Thất, hãy để ta ôm em một cái! Hơn một năm qua, chẳng lẽ em cứ nhẫn tâm như vậy sao?"

"Vương gia, ngài uống say rồi, tôi là Thiên Tâm, không phải là Thất Thất của ngài, để người khác nghe thấy sẽ phiền toái đó!"

"Bổn vương biết, thế nhưng bổn vương không kiềm chế được."

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Mèo Và Chuột

Lưu Trọng Thiên ôm chặt Thiên Tâm vào lòng, lưu luyến dựa vào bờ vai cô, trong lòng chàng thầm nghĩ, Thất Thất, tại sao phải nhẫn tâm như vậy, đối mặt với nam nhân nhớ thương nàng như vậy, nàng không chút động lòng sao? Trên chiến trường Đại Hán đã từng hoạn nạn sống chết có nhau, cũng đã kết làm phu thê, những tình cảm sâu đậm ấy há có thể một ngày hai ngày, một năm hai năm gạt bỏ được chứ.

Lưu Trọng Thiên khẽ hôn thân mật lên má Thiên Tâm, nụ hôn kia không có dục vọng, chỉ có nỗi thất vọng, Tiền Thiên Tâm có phần luống cuống, cô không sao tránh né được, đành để mặc chàng ôm như vậy, dường như cũng cảm nhận được nỗi đau thương của chàng. Lưu Trọng Thiên đã say ngà ngà, ma xui quỷ khiến những hồi ức bấy lâu kia bỗng chốc ùa về xâm chiếm cõi lòng chàng...

"Thất Thất, Thất Thất, đừng bắt ta đau khổ nữa, trở lại bên cạnh ta đi!"

Giọng nói khàn đục kia khiến thân thể Tiền Thiên Tâm thoáng chấn động, cô cuống cuồng đẩy Lưu Trọng Thiên đã say túy lúy ra.

"Tam vương gia, ngài thật thất lễ, tôi là nam nhân, mau buông tôi ra!" Tiền Thiên Tâm nhanh chóng trốn thoát, Lưu Trọng Thiên say rượu vô lực,

https://thuviensach.vn

thần sắc uể oải, vị thống soái kiên cường oai phong trước kia đã biến mất, Tam vương gia trước mặt hiện giờ là một nam nhân đau thương tuyệt vọng, chàng chẳng đòi hỏi gì nhiều, chỉ hy vọng Uy Thất Thất có thể trở về bên cạnh mình, ngoài ra không cần gì hết. Nguồn tại http://TruyệnFULL.vn

Tiền Thiên Tâm không đành lòng nhìn Lưu Trọng Thiên say rượu nữa, trong đôi mắt đã ngân ngấn lệ, cô nhanh chóng trốn khỏi chàng, sợ rằng nếu như liếc nhìn chàng thêm nữa, sẽ khó có thể rời đi.

Tiền Thiên Tâm bất chấp Lưu Trọng Thiên có say thật hay không, cô nhất định phải tháo chạy khỏi nơi này, không thể nán lại thêm một giây phút nào nữa, xoay người bỏ chạy khỏi Túy Nguyệt Lâu, cô độc đi trên đường phố Trường An, nước mắt cô ràn rụa, run rẩy cầm đôi kính mắt nhỏ trong tay, có chút hồn xiêu phách lạc, cô đồng ý với bà thầy bói sẽ mai danh ẩn tích, nhưng khó nén nổi sự nhớ nhung trong lòng kia, khiến Tam vương gia bắt đầu hoài nghi Thiên Tâm chính là Thất Thất, một khi thân phận bại lộ, những cố gắng kia sẽ trở thành công cốc, nhất định phải dập tắt ý nghĩ của chàng, bằng không sẽ thực sự hại chàng.

Lưu Trọng Thiên nhìn Túy Nguyệt Lâu trống trơn, trong lòng tràn đầy phiền muộn, đối mặt với Uy Thất Thất yêu dấu, chàng lại chẳng có biện pháp giữ nàng lại, đành giương mắt nhìn nàng bỏ đi, lòng chàng vô vàn mâu thuẫn, có lẽ không nhận nhau, Uy Thất Thất sẽ càng có nhiều tự do hơn, một khi để lộ thân phận, vĩnh viễn tổn thương, nỗi lo lắng trong lòng Thất Thất cũng chính là mối lo của Lưu Trọng Thiên, thế nhưng Lưu Trọng Thiên sao có thể chịu đựng loại cảm giác tương tư không thể gặp gỡ nhau này đây.

Sáng sớm hôm sau, Lưu Trọng Thiên cảm giác lòng mình ngổn ngang, quả thực khó mà an tọa trong vương phủ, hình bóng Thất Thất cứ thấp thoáng ẩn hiện trong đầu, chàng bực dọc không thôi, rõ ràng Thất Thất ở ngay bên người, sao có thể coi nàng như chưa từng xuất hiện đây? Chàng lại không tự chủ được xuất hiện ở Thất Sắc Giai Nhân.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đứng trước cửa Thất Sắc Giai Nhân, liền trông thấy Tiền Thiên Tâm đeo kính mắt, Thiên Tâm cũng nhìn thấy Tam vương gia, tiểu nữ nhân ấy cau mày, chẳng nói chẳng rằng, nhanh như chớp chạy vụt đi mất, Uy Thất Thất, ngang nhiên dám trốn tránh mình, Lưu Trọng Thiên nổi nóng siết chặt nắm tay, chàng chẳng qua chỉ muốn hàng ngày được gặp nàng mà thôi, sao lại giống như chuột thấy mèo vậy.

Liên tiếp mấy ngày, Lưu Trọng Thiên đều chỉ nhìn được bóng dáng Uy Thất Thất, chàng dần dần mất đi sự kiên nhẫn, phải nghiêm túc giáo huấn tiểu nữ nhân này mới được, chàng là Vương gia, cũng là phu quân của nàng, chẳng lẽ nàng muốn trốn tránh chàng cả đời này sao? Cho dù Uy Thất Thất có thể làm được, nhưng Lưu Trọng Thiên không làm được.

Lưu Trọng Thiên thực sự bất lực đối với Uy Thất Thất, chàng muốn để Thất Thất biết rằng, bất luận tiểu bá vương đường phố Trường An oai phong đến cỡ nào, gặp Tam vương gia rồi, cần phải biết ai mới là bá chủ chân chính ở nơi này.

Chàng oai phong lẫm liệt ngồi ngay ngắn trước cửa Thất Sắc Giai Nhân, hai bên có hơn chục tên quan binh Đại Hán, ai nấy đều trang bị vũ khí đầy đủ, cầm trong tay lưỡi đao sắc lẹm, trừng mắt lạnh canh giữ chỗ đó, đám hộ vệ Thất Sắc Giai Nhân đều núp ở đằng sau, Triệu Tam Bưu chỉ đành trợn mắt nhìn, cũng không dám thở mạnh, Tam vương gia này hình như hôm nay đương bực bội.

Ván trượt dưới chân Uy Thất Thất dừng lại trước cửa, kinh ngạc nhìn thế trận này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tại sao nhiều quan binh bao vây Thất Sắc Giai Nhân như vậy, khi cô thấy rõ Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, liền cảm giác được tình hình không ổn, xoay người định chạy.

Lưu Trọng Thiên vung tay lên, gầm một tiếng "Bắt lấy Tiền Thiên Tâm!"

https://thuviensach.vn

Quan binh nhất loạt xông lên, trên cổ Tiền Thiên Tâm toàn là đao kiếm, điệu bộ kia, không có vẻ là giả, Tam vương gia chết tiệt, chàng điên rồi sao? Đến thật sự rồi.

"Này, này, tôi phạm pháp chuyện gì, tại sao muốn bắt tôi, Tam vương gia, tôi oan uổng quá!" Tiền Thiên Tâm không dám nhúc nhích nữa, những quan binh kia dường như cũng chỉ nghe mệnh lệnh của Lưu Trọng Thiên, hoàn toàn không để ý tới việc cô bị oan hay không.

"Áp giải về vương phủ, bổn vương muốn từ từ thẩm vấn!" Lưu Trọng Thiên cười thầm trong bụng, đứng lên, một binh lính dắt ngựa tới, chàng phi thân lên ngựa, trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý, khẽ phất tay, Uy Thất Thất liền bị quan binh áp giải, lẽo đẽo theo sau.

Uy Thất Thất bị dẫn vào phủ đệ Tam vương gia, bị nhốt trong căn phòng trước kia của Uy Thất Thất, đám quan binh hoàn thành nhiệm vụ rồi, rất nhanh đều rút lui ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên rảo bước tiến vào căn phòng, đi tới bên người Uy Thất Thất, phá lên cười vui vẻ "Dám trốn tránh ta, cho rằng ta sẽ không có biện pháp gặp em hay sao?"

"Dựa vào đâu đòi bắt tôi?" Tiền Thiên Tâm tháo kính mắt xuống, trợn tròn mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, vừa nhìn đã biết nổi trận lôi đình rồi.

"Ta bắt em, bởi vì em là một tên trộm!"

"Tên trộm?" Tiền Thiên Tâm không nhớ ra mình đã làm chuyện xấu gì, ngoại trừ việc Lưu Trọng Thiên chủ động đưa hai ngàn lượng bạc, hình như không có món tiền bạc bất chính nào.

Lưu Trọng Thiên vươn tay nâng cằm cô lên, ngắm kỹ gương mặt đã lâu không gặp "Em trộm lòng của ta, không phải là trộm hay sao?"

https://thuviensach.vn

"Lưu Trọng Thiên, ngài nói cái gì đó?" Hai má Thiên Tâm đỏ lựng, thẹn thùng, ở trong mắt Lưu Trọng Thiên càng thêm quyến rũ động lòng người, ai dám nói đây không phải là Thất Thất của chàng chứ.

"Vì sao che giấu bổn vương, mặt em đã đỏ bừng, Thất Thất... Lẽ nào nam nhân đối với nam nhân cũng ngượng ngùng như vậy sao?"

Mặt Uy Thất Thất càng lúc càng đỏ, cô nhanh chóng che mặt, né tránh ánh nhìn nóng bỏng của Lưu Trọng Thiên, trong lòng hoảng sợ, Vương gia xấu xa, vì sao nhất định phải từng bước dồn ép chứ?

"Vương gia, mau thả tôi trở về, tôi nghĩ ngài nhất định là nhận lầm người rồi, ai trên đường phố Trường An cũng biết Tiền Thiên Tâm, không biết Uy Thất Thất gì đó."

Lưu Trọng Thiên tức giận nắm chặt tay Thiên Tâm "Quan tài trống không, Uy Thất Thất... Em còn muốn giả trang làm Tiền Thiên Tâm tới khi nào nữa, người khác có thể xem em là Tiền Thiên Tâm, nhưng đối với ta mà nói, em chính là Uy Thất Thất khiến ta ngày đêm nhung nhớ."

Lưu Trọng Thiên nhanh chóng bắt lấy mũ cài trên đầu Thất Thất, khẽ giật một cái, trong nháy mắt mái tóc đen nhánh xõa bung ra, Uy Thất Thất biết không thể giấu diếm nữa, đều trách bản thân mình, cầm lòng không đặng đi gặp Vương gia, làm hỏng đại sự, cô phẫn nộ nhìn Lưu Trọng Thiên.

"Lưu Trọng Thiên, ở Đại Hán, Uy Thất Thất chỉ ước mong xa vời một điều, chính là chân tình, nhưng bất luận thế nào Thất Thất cũng không thể làm hại chàng, có lẽ cầu xin Tam vương gia hãy quên Uy Thất Thất, cưới người khác đi!"

"Em cuối cùng cũng thừa nhận..." Lưu Trọng Thiên ôm chầm lấy Uy Thất Thất "Ta phải chăng nên cảm thấy vui mừng nhỉ, em còn sống, chỉ cần em có thể tiếp nhận ta, bất kể em thích thân phận gì, ta cũng sẽ không

https://thuviensach.vn

gượng ép, đừng như mấy ngày qua trốn tránh ta nữa, em biết ta không có cách nào phớt lờ đi sự hiện hữu của em."

"Trọng Thiên!"

Uy Thất Thất rưng rưng lệ, cô đâu muốn trốn tránh chàng, nỗi nhớ thương chàng cứ đeo bám cô, nhưng nếu như không giả bộ là người dưng nước lã, nhất định sẽ dẫn tới họa sát thân "Chàng là Tam vương gia, bách tính Đại Hán, thậm chí là Hoàng thượng Đại Hán đều chú ý tới chàng, Thất Thất cũng không còn cách nào, cuộc sống đau khổ như vậy rốt cuộc tới khi nào mới có thể chấm dứt? Vì sao chàng lại là Vương gia? Vì sao hết lần này tới lần khác chàng và Hoàng thượng muốn tranh đấu với nhau? Thất Thất không nên đến Đại Hán, rồi yêu Tam vương gia Đại Hán, tất cả hết thảy đều sai lầm, khiến Uy Thất Thất đau đớn không chịu nổi, tan nát cõi lòng."

Uy Thất Thất rốt cuộc đã tìm được cơ hội phát tiết, nép vào lòng Lưu Trọng Thiên khóc thổn thức, cô là người vui tươi hoạt bát, lúc này lại trở nên bất lực, nét mặt không còn tươi tắn rạng rỡ nữa.

Lưu Trọng Thiên lưu luyến khẽ vuốt mái tóc Thất Thất, chàng biết, chàng không bảo vệ tốt nữ nhân này, nếu như muốn sống hạnh phúc bên Thất Thất, chàng nhất định phải vứt bỏ những thứ hiện có, chính là quyền lực và phú quý, vứt bỏ thân phận Tam vương gia Đại Hán, nhưng cho dù chàng chịu vứt bỏ, Hoàng thượng sẽ cam lòng thật sao?

"Thất Thất, ta thề, sau này tuyệt đối sẽ không để em phải chịu tủi thân nữa, mất đi rồi, lại có được lần nữa, không biết có phải ông trời thương xót Lưu Trọng Thiên ta hay không, lần này bất kể là ai, cũng đừng hòng đoạt em đi được."

"Trọng Thiên!" Uy Thất Thất sợ hãi ngẩng đầu lên, nhìn đôi mắt ngời sáng của Lưu Trọng Thiên, Tam vương gia sẽ không lại đòi tranh đấu với

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng chứ? Nam nhân kia là Đại Hán thiên tử, Tam vương gia chẳng qua chỉ là một Vương gia mà thôi.

Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt mái tóc dài của Thất Thất, nhìn cô thương tiếc.

"Mặc kệ em đến từ nơi nào, từ tương lai xa xôi cũng được, hay là từ quá khứ phủ đầy bụi cũng chẳng sao, bổn vương chỉ muốn mãi mãi được ở bên em, loại cuộc sống hoàng thất lừa gạt lẫn nhau, Lưu Trọng Thiên đã nếm trải đủ rồi, nhưng nếu muốn thoát khỏi đó quả thực nói thì dễ làm mới khó, song... Lần này ta tuyệt đối sẽ không để em phải chịu bất kỳ thương tổn nào."

"Sớm biết vậy... Thất Thất khỏi cần trốn tránh khổ cực thế này, mỗi lần lén nhìn Vương gia, lòng buồn khôn tả..."

Uy Thất Thất tủi thân túm lấy vạt áo Lưu Trọng Thiên, nghẹn ngào khóc.

"Thất Thất cũng không giấu diếm chàng nữa, em không phải là người Đại Hán, ở nơi Thất Thất sống, đã là hai ngàn năm sau, nơi đó có ông nội yêu thương Thất Thất, nhưng lời nguyền rủa ác độc đã đưa Thất Thất đến nơi này, Thất Thất cho rằng đã đánh mất cuộc sống hạnh phúc nhất, song may mắn thay, trên chiến trường Đại Hán, Thất Thất đã gặp Vương gia, cũng đã yêu Vương gia, Uy Thất Thất giờ này khắc này chẳng còn ước mong xa vời nào khác, chỉ hy vọng ở Đại Hán sống vui vẻ bên Vương gia, cũng hy vọng Vương gia cả đời chỉ yêu thương một mình Thất Thất."

"Ta hiểu, Lưu Trọng Thiên cả đời chỉ yêu thương một mình em, những thứ khác đều chẳng màng!" Lưu Trọng Thiên ôm Thất Thất thật chặt, cũng âm thầm hạ quyết tâm.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Vị Thượng Khách Trăm Mối Tương Tư

Bàn tay Lưu Trọng Thiên bất giác đặt lên bụng Thất Thất, khẽ thở dài, chàng mặc dù buồn bực không nói, Thất Thất cũng hiểu ý Tam vương gia, thoáng chốc gương mặt bỗng ửng đỏ, trong lòng nổi lên dư vị ngọt ngào "Trọng Thiên, con của chúng ta ở chỗ Tiểu Đào."

"Con? Còn sống, Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên mừng rỡ nhìn Uy Thất Thất, sao có thể chứ?

"Là vị thầy bói – hồi còn ở trong sa mạc ý – đã cứu Thất Thất, thứ cô ấy cho Thất Thất uống không phải độc dược, nhìn qua cứ tưởng đã chết, may mà Vương gia không chôn Thất Thất nhập hoàng lăng, bằng không Thất Thất và con thực sự không còn được gặp Vương gia, bởi vì hoàng lăng canh phòng nghiêm ngặt, thầy bói không thể vào được!"

Lưu Trọng Thiên lúc này mới chợt vỡ lẽ, hóa ra mọi chuyện đều do một tay nữ nhân kia an bài, không biết nên cảm tạ bà ta thế nào đây, bao phen cứu Thất Thất, đáng tiếc lại là nữ nhân thần bí xuất quỷ nhập thần, không thể nào tìm được.

"Em thiệt thòi rồi, cả con chúng ta nữa."

https://thuviensach.vn

"Đó là một tiểu công chúa, đẹp tựa ánh trăng!" Thất Thất dựa sát vào Lưu Trọng Thiên, cô nằm mơ cũng hy vọng có ngày này, nói cho chàng biết về chuyện của bé cưng, nói cho chàng biết Thất Thất nhớ chàng biết bao nhiêu, nói cho chàng biết, những tháng ngày đó Thất Thất đã len lén dõi theo chàng, biết chàng đau khổ lẫn thương tâm, nhưng Thất Thất không thể xuất đầu lộ diện, chỉ khi Lưu Trọng Thiên bi thương tuyệt vọng, Hoàng thượng mới càng thêm tin tưởng Uy Thất Thất đã chết thật sự rồi.

Nếu chân tướng mọi chuyện sáng tỏ, thì nghênh đón bọn họ sẽ là điều gì đây?

Trong hoàng cung Đại Hán, Hoàng thượng tĩnh lặng ngồi trong ghế rồng, trong tay Tiểu Vu Tử bưng một cái khay dâng tới trước mặt Hoàng thượng.

"Hoàng thượng, đây là dạ minh châu Cao Ly tiến cống."

"Cao Ly?" Hoàng thượng không nhìn viên dạ minh châu kia, trái lại lâm vào trầm tư, lẩm bẩm "Đây là quốc gia Uy Thất Thất dùng trí tuệ để hàng phục, đáng tiếc, nàng đã rời bỏ trẫm hơn một năm rồi!"

"Đúng vậy, Hoàng thượng!" Tiểu Vu Tử đặt cái khay sang một bên, cung kính nhìn Hoàng thượng, nữ nhân ấy đã ra đi được hơn một năm, sao Hoàng thượng vẫn không từ bỏ được?

"Lưu Trọng Thiên gần đây bận việc gì? Mấy ngày rồi trẫm không trông thấy hắn!" Hoàng thượng bỗng nhiên nghĩ đến Tam vương gia, sao mấy ngày qua không lên triều nhỉ?

"Tam vương gia..." Tiểu Vu Tử ngẫm nghĩ, thấp giọng nói "Gần đây có vẻ là lạ, có người nói cho tiểu nô tài biết, Tam vương gia hình như thường xuyên xuất hiện ở đường phố Trường An, dáng vẻ vô công rồi nghề."

https://thuviensach.vn

"Hả?" Hoàng thượng chợt cảm thấy hứng thú, Lưu Trọng Thiên bắt đầu hòa mình vào đường phố Trường An? Đúng là tin sốt dẻo "Đây cũng không phải là tác phong của Lưu Trọng Thiên, đường phố Trường An có thứ gì hấp dẫn hắn sao? Người hay là việc?"

"Người!" Tiểu Vu Tử nhẹ giọng nói.

"Người?" Hoàng thượng nhướng ánh mắt về phía Tiểu Vu Tử "Mau nói xem, người nào?"

"Tiểu nô tài cũng không rõ lắm, chỉ biết là Tam vương gia hình như kết giao với một bằng hữu phố phường vô lại, tiểu bá vương đường phố Trường An Tiền Thiên Tâm!"

"Tiền Thiên Tâm?" Hoàng thượng như có điều suy tư thoáng xoa cằm "Lưu Trọng Thiên làm sao vậy? Đường đường là Tam vương gia, khí phách hiên ngang, vậy mà bắt đầu qua lại với côn đồ phố phường vô lại, trẫm cảm thấy rất quái lạ."

Trong lòng Tiểu Vu Tử có chút lo âu, sao Hoàng thượng luôn để tâm đến chuyện của Tam vương gia như vậy nhỉ, sẽ không định sai mình làm chuyện gì đấy chứ, vừa nghĩ tới Tam vương gia kia, Tiểu Vu Tử rét run người, lần nào chàng ta cũng như muốn ăn tươi nuốt sống hắn, tốt nhất đừng sa vào cuộc tranh đấu giữa Hoàng thượng và Tam vương gia, không có kết cục tốt đẹp đâu.

"Tiểu Vu Tử!"

"Tiểu nô tài đây!" Tiểu Vu Tử nghe thấy tiếng Hoàng thượng gọi tên mình, da đầu hắn đã tê rần lên.

"Dạ minh châu Cao Ly đem tặng cho quý phủ của Lưu Trọng Thiên, còn nữa... Đưa Hi Chân vũ nữ ca múa Cao Ly trong cung cũng tặng cho hắn!"

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng?" Trong đầu Tiểu Vu Tử đầy ắp nghi vấn, Hoàng thượng biết rõ, Tam vương gia kia giờ đây là người thanh tâm quả dục, tặng dạ minh châu thì thôi, còn muốn tặng cả mỹ nữ? Không phải đợi bị đánh chết sao? xem tại TruyenFull.vn

Hoàng thượng đột nhiên phá lên cười "Thanh tâm quả dục? Trẫm không tin, Lưu Trọng Thiên đối với Uy Thất Thất tình sâu nghĩa đậm, đã như vậy, trẫm sẽ ban cho hắn một mỹ nhân, cũng coi như trẫm đền bù cho hắn."

Tặng mỹ nhân cho Lưu Trọng Thiên, một mặt, thực sự muốn giúp Lưu Trọng Thiên có thể giải khuây nỗi sầu, mặt khác chính là nhờ mỹ nhân để ý mọi động tĩnh của Lưu Trọng Thiên, xem Lưu Trọng Thiên đang làm trò quỷ gì, có lẽ sẽ thu hoạch được kha khá đây.

"Vâng, Hoàng thượng..." Tiểu Vu Tử thoáng lau mồ hôi, xui xẻo, tại sao lại dây vào một chuyện cực nhọc thế này.

Trong phủ đệ Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, có một vị khách thường xuyên ghé thăm, chính là tiểu bá vương đường phố Trường An, ông chủ Tiền Thiên Tâm của Thất Sắc Giai Nhân, mỗi lần xuất hiện ở trong vương phủ, đều trưng dáng vẻ vênh váo tự đắc, hoạt bát lanh lợi, hàng ngày vào thời điểm này, Lưu Trọng Thiên đều căn dặn quản gia chuẩn bị sẵn bàn cờ, cùng Tiền Thiên Tâm đánh cờ.

Thật lòng mà nói, tài nghệ chơi cờ của Uy Thất Thất quá kém cỏi, Lưu Trọng Thiên dạy cô mất rất nhiều thời gian, cô cứ mơ mơ màng màng, cuối cùng chẳng tiếp thu được mấy, vẫn không có phẩm chất chơi cờ, luôn có vẻ thích chơi xấu, càn quấy.

"Không được! Vương gia vô lại!" Uy Thất Thất bắt lấy tay Lưu Trọng Thiên, nói gì cũng không chịu để cho chàng đặt quân cờ xuống, vô lại?

https://thuviensach.vn

Tài nghệ chơi cờ của Lưu Trọng Thiên vô cùng cao siêu, chẳng cần thiết chơi xấu với một tiểu nữ nhân.

"Tiền Thiên Tâm, đây cũng giống như việc hành quân đánh trận trên chiến trường, tuyệt đối không thể nhường được!" Lưu Trọng Thiên trở tay nắm lấy bàn tay cô, quân cờ lập tức liền hạ xuống, tuyệt không có ý định giữ thể diện cho cô.

"Ngừng!" Thất Thất nghịch ngợm sáp lại trước mặt Vương gia, cong đôi môi đỏ thắm lên, phóng ra ánh nhìn rất ám muội "Có thật ngài muốn đặt ở chỗ này..."

Lưu Trọng Thiên nở nụ cười mãn nguyện, quân cờ trong lòng bàn tay nắm chặt, thả ngón tay ra, quân cờ rơi xuống chỗ không nên rơi, chàng lại thua rồi, Lưu Trọng Thiên tài nghệ cao siêu hàng ngày đều bại dưới tay Uy Thất Thất như thế này, lại thua cam tâm tình nguyện, thua tâm phục khẩu phục, chàng chỉ biết cười xòa.

"Ta đã chuẩn bị rượu ngon nhất Đại Hán rồi, Thiên Tâm có bằng lòng tối nay say cùng ta hay không?" Lưu Trọng Thiên khẽ nắm bàn tay ngọc ngà của Thất Thất, có chút suy nghĩ vẩn vơ, Lưu Trọng Thiên không biết có phải mình đã trở thành người háo sắc rồi hay không, nhưng đối diện với Uy Thất Thất, trái tim ấy khó lòng an phận.

"Này, ngài lại quên mất rồi!" Thất Thất đánh chàng một cái, người này lúc nào cũng vậy, tìm đủ mọi lý do để giữ cô lại, may mà Thiên Tâm đủ định lực, không để chàng được như ý, bằng không chỉ cần bắt đầu, sẽ không dứt ra được.

Lưu Trọng Thiên mỉm cười buông tay ra, Uy Thất Thất rõ thật nhẫn tâm, khiến chàng chỉ có thể nhìn, lại không thể ôm vào trong lòng, lẽ nào nàng không muốn Vương gia sao? Chỉ muốn là bằng hữu thế này thôi sao? Khi chàng đương nhìn Thất Thất chằm chằm, ngoài cửa quản gia tiến đến.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, Tiểu Vu công công ở trong cung đến, còn dẫn theo một nữ nhân!"

"Nữ nhân?" Uy Thất Thất nhanh chóng đeo kính mắt lên, ngồi ngay ngắn một bên, trong lòng có vô số ý nghĩ chợt lóe lên, nữ nhân nào? Tiểu Vu Tử tên cẩu nô tài này, phải chăng lại thích ăn đòn, chẳng lẽ muốn sử dụng chiêu mỹ nhân kế với Tam vương gia sao? Không được, ai cũng đừng hòng có ý đồ với Lưu Trọng Thiên, chàng chỉ thuộc về một mình Uy Thất Thất.

"Thiên Tâm, em tránh trước đi!" Lưu Trọng Thiên không biết Hoàng thượng lại muốn giở trò gì, hy vọng không dính dáng đến Thất Thất.

"Em muốn xem xem, nữ nhân nào?" Uy Thất Thất đánh một cái vào tay Lưu Trọng Thiên, dáng vẻ không vui, tại sao phải tránh?

Hừ, cô muốn ở nơi này, cô hiện giờ là Tiền Thiên Tâm, cũng không phải là Uy Thất Thất, có gì phải sợ chứ.

Đối với việc Thất Thất giả trang thành Thiên Tâm, Lưu Trọng Thiên không có biện pháp nào, vậy thì tùy ý nàng, dù sao bộ dáng hiện tại của nàng, rất khó có người có thể nhận ra nàng chính là Uy Thất Thất.

Tiểu Vu Tử cười ha hả tiến vào, theo sau là một nữ nhân yểu điệu, y phục hoàn toàn khác hẳn với Đại Hán, Thất Thất trừng lớn mắt nhìn, y phục này chẳng phải của người Hàn Quốc hay sao? Đây là nữ tử Cao Ly, Hoàng thượng đang làm gì thế, chẳng lẽ tìm nữ tử Cao Ly đến quyến rũ Tam vương gia sao? Tam vương gia sẽ không cảm thấy cô đơn, động lòng thật sự chứ?

Nữ nhân kia thẹn thùng che mặt, tay áo buông sau, mỹ nhân mắt phượng nhỏ xinh, mềm yếu mảnh mai, giơ tay nhấc chân đều mang theo khí chất thục nữ, Thất Thất nhìn xong có chút đứng ngồi không yên, hai tay

https://thuviensach.vn

miết chặt vào nhau đến nỗi ngón tay trắng bệch, Lưu Trọng Thiên sẽ không giữ nữ nhân kia lại chứ? Ngàn vạn lần không được.

"Cao Ly tiến cống dạ minh châu thượng hạng, còn cả vũ nữ ca múa xinh đẹp, Hoàng thượng lệnh cho tiểu nô tài tặng hết cho Tam vương gia!" Tiểu Vu Tử hướng về phía vũ nữ ca múa nháy mắt "Còn không tới diện kiến Tam vương gia, để Vương gia ngắm nhìn cho kỹ!"

Nữ tử Cao Ly bước nhanh tới trước mặt Lưu Trọng Thiên, khẽ ngẩng đầu lên, dường như nàng cũng bị vẻ lạnh lùng của Tam vương gia hấp dẫn, hai má hây hây đỏ, ánh mắt cực kỳ quyến rũ nhìn Lưu Trọng Thiên "Vũ nữ ca múa Hi Chân diện kiến Tam vương gia!"

Lưu Trọng Thiên quan sát nữ tử này thật kỹ lưỡng, nữ tử Cao Ly, nói chuyện bằng ngôn ngữ Đại Hán giỏi đến thế, dung mạo cũng xem như thanh tú, Hoàng thượng đột nhiên tặng nàng ta đến vương phủ, lẽ nào chỉ đơn thuần muốn cho Lưu Trọng Thiên một nữ nhân giải sầu thôi sao? Trong chuyện này nhất định có vấn đề.

Hi Chân cúi đầu xuống, Vương gia chăm chú nhìn mình như thế, trong lòng khấp khởi mừng thầm "Hi Chân là vũ nữ nổi danh Cao Ly, hy vọng những lúc Vương gia buồn phiền, Hi Chân có thể giải khuây giúp Vương gia! Nếu như Vương gia có yêu cầu khác..." Nàng không nói thêm gì nữa, mà hướng về phía Lưu Trọng Thiên đầu mày cuối mắt, đứa ngốc cũng biết điều đó có ý gì.

Giải khuây? Thất Thất đứng bên lồng ngực như sắp nổ tung, cô rất muốn xông lên giáo huấn Tam vương gia này, có Hi Chân bên người rồi, lẽ nào có mỹ nhân trước mặt, không lưu luyến người cũ sao? Còn nói yêu mỗi mình, toàn là nói bậy.

Tiểu Vu Tử nhìn lướt qua Uy Thất Thất, trong lòng có chút nghi hoặc, sao ở chỗ Vương gia lại có một nam nhân xa lạ, đôi kính mắt kia thật khôi

https://thuviensach.vn

hài "Vị này là?"

"Tiền Thiên Tâm!" Thất Thất cố ý cho giọng nói ồm ồm, hét lớn một tiếng, Tiểu Vu Tử sợ tới mức run bắn người, đây là ai, sao thô lỗ như vậy, hắn đâu biết rằng, Uy Thất Thất tức giận thật rồi, nếu không phải vì che giấu thân phận, thì lúc này Tiểu Vu Tử xúi quẩy rồi, trời sinh tính nữ nhân có ai lại không ghen tuông chứ, huống chi Thất Thất là nữ nhân hiện đại, đây quả thực chính là ghen tuông chết người.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Vương Gia? Tướng Công?

Tiểu Vu Tử cứ cúi thấp đầu, không dám nhìn Tiền Thiên Tâm nữa, hắn thầm nghĩ bụng, vị này chính là Tiền Thiên Tâm, xem ra mối quan hệ giữa Tam vương gia và tên du côn này không bình thường, đã đến nhà chơi, còn cả bàn cờ kia nữa, xem ra kết giao sâu đậm đây.

"Tiểu nô tài phụng mệnh về trước..." Tiểu Vu Tử cúi đầu xuống, hận không thể lập tức lui ra ngoài, có nán lại nữa cũng chẳng ích lợi gì, quả thực, Tam vương gia căn bản không để ý tới hắn, tiểu thái giám này có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Lưu Trọng Thiên dời tầm mắt đi, dặn dò quản gia đứng bên "Bố trí chỗ ở cho Hi Chân, bổn vương hôm nay không có tâm tình xem ca múa! Sau này sẽ tính tiếp!"

Vẻ mặt Hi Chân có hơi mất tự nhiên, Vương gia tối nay không cần nàng sao? Không lẽ thật sự đúng là nam nhân thanh tâm quả dục ư?

Hi Chân cúi thấp đầu, cực kỳ không tình nguyện đi theo quản gia ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Hi Chân vừa mới lui ra ngoài, Thất Thất liền tức giận đứng lên, kéo tay Lưu Trọng Thiên "Cho cô ta đi, đừng giữ cô ta lại!"

Lưu Trọng Thiên bất giác mỉm cười, Thất Thất ghen tuông rồi, chẳng qua chỉ là một vũ nữ ca múa mà thôi, nếu là của Hoàng thượng tặng, há có đạo lý trả lại "Hoàng thượng đưa tới, lẽ nào em bảo bổn vương ném trả cho hắn hay sao?"

"Vậy chàng để cô ta ở lại vương phủ ư? Phải chăng muốn để cô ta ở cùng chàng, vô lại, háo sắc, đáng ghét, em không thèm tới nữa!" Thất Thất giậm chân một cái, xoay người bỏ đi, nói tới nói lui, còn không phải xem trọng nữ tử Cao Ly kia dung mạo thanh tú ư, có lẽ mình đã cản trở chuyện tốt của Vương gia rồi.

"Thất Thất! À không... Thiên Tâm." Lưu Trọng Thiên kéo cô lại, nhìn thoáng qua xung quanh, kéo cô rời khỏi phòng tiếp khách, Thất Thất căm tức đá chàng, Lưu Trọng Thiên như không có cảm giác vẫn sải bước vào hậu viện, đẩy cửa phòng mình ra, kéo Thất Thất vào trong phòng, đóng cửa lại.

"Được rồi, Thất Thất, em thực sự cho rằng Lưu Trọng Thiên đứng núi này trông núi nọ hay sao?" Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng ôm Thất Thất vào trong lòng "Vũ nữ ca múa Hi Chân kia là Hoàng thượng đưa tới, bổn vương chỉ là đang nghĩ, vương phủ có thêm một tai mắt của Hoàng thượng, sau này em ra vào sẽ có chút phiền toái rồi."

"Vì sao? Hắn tại sao muốn làm vậy?" Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ khó hiểu.

"Di chiếu —— một phần di chiếu khiến Hoàng thượng và Thái hậu ăn ngủ không yên."

"Bọn họ thích thì cho bọn họ!" Uy Thất Thất không hiểu bản di chiếu đó có gì quan trọng, cần thì giao cho.

https://thuviensach.vn

"Ha ha." Lưu Trọng Thiên thương tiếc vuốt ve mái tóc Thất Thất, chuyện đó đâu có đơn giản như Thất Thất nghĩ, đưa di chiếu ra, Lưu Trọng Thiên căn bản sẽ ở thế đối địch với Hoàng thượng, quan hệ giữa bọn họ sẽ càng thêm căng thẳng, đổ máu là việc khó tránh khỏi.

"Bây giờ vẫn chưa phải lúc!"

"Gì mà chưa phải lúc? Em còn phải nếm trải cuộc sống kiểu này tới khi nào!" Thất Thất thận trọng nhìn Lưu Trọng Thiên, phải giả trang thành bằng hữu của Tam vương gia, cô không kiên trì nổi nữa, Lưu Trọng Thiên chẳng lẽ không cảm nhận được sao? Rời xa chàng mỗi ngày là việc không tình nguyện biết bao.

"Ta đã quyết định rồi, để Tam vương gia Đại Hán vĩnh viễn biến mất, cùng em hưởng thụ cuộc sống của người bình thường, di chiếu gửi lại cho Đại Hán thiên tử để hắn không phải lo hậu họa sau này, quên hắn Lưu Trọng Thiên đi!"

"Thất Thất không rõ, chàng chớ có làm chuyện điên rồ." Uy Thất Thất có phần lo lắng, bàn tay nhỏ nhắn vuốt ve gương mặt Lưu Trọng Thiên, nghi hoặc nhìn chàng, chàng không thể lại lỗ mãng nữa, ở Đại Hán Lưu Trọng Thiên chính là chỗ dựa duy nhất của Thất Thất, bọn họ không thể lại xa nhau nữa, những tháng ngày không có đối phương ở bên tựa như một nỗi đau giày xéo tâm can.

"Chỉ có một biện pháp duy nhất có thể giải quyết tất cả mọi chuyện, ta muốn nắm giữ ấn soái đi biên cương, tử trận nơi sa trường!"

Một câu "tử trận nơi sa trường", thiếu chút nữa hù dọa Uy Thất Thất hôn mê bất tỉnh, cô liều mạng ôm lấy Lưu Trọng Thiên "Đừng mà, chàng không thể làm như vậy, Uy Thất Thất ở Đại Hán chỉ có một mình chàng, nếu ngay cả chàng cũng chết đi, Thất Thất biết làm sao? Em không cho phép, không cho phép..."

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất càng nghĩ càng sợ hãi, bất giác òa khóc, phân tranh kiểu này, Tam vương gia sớm muộn gì cũng sẽ bị cuốn vào trong đó, nếu thật sự bị Hoàng thượng giết, hoặc là chết trên chiến trường, Uy Thất Thất sẽ không còn chỗ nương tựa ở lãnh thổ Đại Hán rộng lớn, loại cảm giác này thoáng chốc xâm chiếm cô, Thất Thất vùi đầu vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, muôn phần không muốn.

"Nếu chàng dám chết, Thất Thất chết cùng chàng!" xem tại TruyenFull.vn

"Thất Thất..." Lưu Trọng Thiên cảm động vô vàn, Uy Thất Thất đối với chàng tình sâu nghĩa đậm như thế, không uổng công Lưu Trọng Thiên đưa ra quyết định kia.

Chàng khẽ hôn lên mái tóc Thất Thất "Em hiểu lầm rồi, ta nói chết trận là chết giả thôi, nha đầu ngốc, sau đợt chiến dịch này, Lưu Trọng Thiên sẽ không còn là Vương gia nữa, mà là tướng công của Uy Thất Thất."

Chết giả? Có thật không? Thất Thất ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Lưu Trọng Thiên, giống như mình vậy, vĩnh viễn biến mất, im hơi lặng tiếng?

"Chúng ta có thể cùng nhau chạy trốn, vì sao nhất định phải ra chiến trường!"

"Nói em thông minh, lúc này lại hồ đồ, chạy trốn không phải là một biện pháp hay, nếu như Hoàng thượng biết Tam vương gia Lưu Trọng Thiên vẫn còn sống trên thế gian này, hắn sẽ ăn ngủ không yên, lo lắng Tam vương gia một ngày nào đó vùng lên tạo phản, nhất định sẽ nghĩ cách tìm được chúng ta, nếu Lưu Trọng Thiên không may qua đời, hắn cũng sẽ an tâm, chúng ta có thể trải qua cuộc sống thần tiên." Lưu Trọng Thiên đăm chiêu nói, tựa như mưu kế kia đã chắc thắng trong tay.

https://thuviensach.vn

Thì ra là như vậy, rõ là Tam vương gia tinh ranh, nhưng mưu kế của chàng có thể thành công không? Ngộ nhỡ không thành công, trên chiến trường xảy ra chuyện gì thì phải làm sao đây, Thất Thất vẫn cảm thấy có chút âu lo.

"Em vẫn không yên lòng, chàng mang theo Thất Thất cùng ra chiến trường đi! Chúng ta cùng đánh trận!"

"Không được, ta sẽ không để em lại mạo hiểm lần nữa, ta đã sắp xếp xong xuôi hết thảy mọi thứ rồi, em và con hãy đi Tây Vực Thông Lĩnh chờ ta, nếu kế hoạch lần này không thành công... Ngộ nhỡ có bất trắc gì, em và con cũng sẽ có người chăm sóc!"

Sắp xếp xong xuôi hết thảy mọi thứ rồi, để người khác chăm sóc hai mẹ con cô, Lưu Trọng Thiên này, từ khi nào đã đưa ra ý định ấy, vì sao Thất Thất chẳng biết gì hết vậy? Ai cho chàng cái quyền sắp đặt vô tình kia chứ.

"Trọng Thiên, chàng nhất định phải thành công! Thất Thất sẽ đợi đến khi chàng trở về, được chứ? Chàng nhất định phải tới tìm Thất Thất! Không được bỏ rơi mẹ con em."

"Ta biết, có điều..." Lưu Trọng Thiên ghé sát bên tai Thất Thất, giọng khàn khàn "Em hãy đồng ý ở lại đây vài ngày với ta!"

Uy Thất Thất đỏ bừng mặt, khẽ gật đầu một cái, Lưu Trọng Thiên nâng cằm cô lên "Ta phát hiện ra một chuyện, Thất Thất càng ngày càng trở nên giống nữ nhân rồi, trong khoảng thời gian đợi đến khi ta đi Tây Vực, em phải hầu hạ tướng công của em thật tốt đấy, giống như nữ nhân Đại Hán vậy, chớ có không nghe lời, đối nghịch với tướng công!"

"Đừng hòng nhé, không để cho chàng hầu hạ em là may lắm rồi!"

https://thuviensach.vn

"Vậy sao? Vậy bây giờ bổn vương sẽ tới hầu hạ em..." Dứt lời, Lưu Trọng Thiên đặt một nụ hôn lên môi Thất Thất, bàn tay khẽ khàng tháo mũ cài trên đầu cô xuống, mái tóc xổ tung ra, Thất Thất yêu kiều mê người đã trở lại rồi.

"Trọng Thiên... Chờ chút!" Thất Thất thẹn thùng né tránh đôi môi Lưu Trọng Thiên "Thất Thất vẫn chưa đi báo cho Thất Sắc Giai Nhân biết, hôm nay về trước đã, ngày mai lại đến."

"Không được, ta đã sai người đi rồi, bởi vì tối nay em nhất định phải ở lại đây!" Lưu Trọng Thiên dường như đã sớm dự liệu hết tất thảy, không có lý do gì đã lâu như vậy, nữ nhân yêu dấu đang ở bên mình, lại không thể thân mật gần gũi.

Lưu Trọng Thiên ôm chầm lấy Thất Thất, Uy Thất Thất đột nhiên căng thẳng, đương định nhắc nhở Lưu Trọng Thiên, người đã bị đặt xuống giường, những nụ hôn cuồng nhiệt ập đến tới tấp, y phục dễ dàng được cởi bỏ, da thịt tiếp xúc nhau, khoảnh khắc đó đã khiến cô không thể nghĩ ngợi được gì khác, chỉ mong nụ hôn kia hòa quyện cùng tình yêu thêm nóng bỏng.

"Trọng Thiên..." Thất Thất khẽ gọi, tiếng gọi đó đối với Lưu Trọng Thiên mà nói, êm ái hơn nhiều so với khi gọi Vương gia, những thanh tâm quả dục kia khi đối diện với nữ nhân đáng yêu thế này, đều tan biến thành hư vô, dục vọng mãnh liệt trào dâng trong Tam vương gia, chàng gần như dốc hết toàn bộ nỗi niềm thương nhớ tương tư lẫn buồn khổ đã tích tụ suốt một năm qua ra ngoài.

Trong phòng cảnh xuân phấp phới, tiếng thở gấp không ngừng, miên man bất tận, Lưu Trọng Thiên chỉ quan tâm nữ nhân trong lòng, đâu biết phía ngoài cửa sổ đương có một đôi mắt nhìn lén, do xúc cảm quá mãnh liệt nên hoàn toàn không phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

Hi Chân đứng ngoài cửa sổ, cảm thấy trong phòng Lưu Trọng Thiên hình như... Nàng đục một lỗ trên ô cửa sổ, liền trông thấy cảnh tượng, trên giường, một nam một nữ quấn quýt si mê không ngừng, nam nhân kia chẳng phải là Lưu Trọng Thiên sao, để lộ cơ bắp săn chắc, khiến Hi Chân bất giác mặt đỏ tía tai, quả là một nam nhân cường tráng.

Có điều, tình huống này và những lời Hoàng thượng nói sao không khớp nhau nhỉ, Hoàng thượng nói Vương gia thanh tâm quả dục, bắt mình bằng mọi giá phải muốn chiếm được trái tim Vương gia, nhưng sự thật nàng nhìn thấy lại hoàn toàn tương phản, Tam vương gia lúc này thoạt nhìn chơi bời phong lưu, khí huyết sung mãn, nữ nhân dưới thân chàng ta là ai nhỉ, chẳng lẽ là nha hoàn thị tẩm ở phủ đệ?

Không có lý gì lại không màng đến Hi Chân đầy ắp cảm giác mới lạ, đi si mê một ả nha hoàn, nữ nhân kia nhất định không phải nha hoàn, Hi Chân chưa từ bỏ ý định nhìn vào bên trong cửa sổ, nhưng làm thế nào cũng không thấy rõ khuôn mặt nữ nhân kia, chỉ biết tóc cô ta đen nhánh, suôn dài, da dẻ mịn màng, đôi tay ngọc ngà quấn trên người Vương gia, run rẩy không ngừng, rõ là nữ nhân hồ ly tinh, tiếng rên rỉ mê đắm tâm can, có lẽ là Vương gia tìm nữ nhân bên ngoài phủ?

Nữ nhân trong phòng kia vô cùng quyến rũ, bất kể nam nhân nào cũng không cưỡng lại được, Hi Chân cảm thấy cơ hội của mình có vẻ không nhiều, trước tiên phải kể rõ với Hoàng thượng đã, chớ đề cập đến việc cuối cùng không thực hiện được, nếu Hoàng thượng trách tội, Hi Chân không gánh nổi trách nhiệm.

Trong hoàng cung, Hi Chân quỳ gối ở Vị Ương Cung, không dám ngẩng đầu, chỉ lo Hoàng thượng trong cơn giận dữ sẽ giết nàng, nàng chẳng qua chỉ nói đúng thực tế mà thôi, nhưng biểu cảm kia của Hoàng thượng quả thực khiến Hi Chân không nắm chắc trong lòng.

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói Lưu Trọng Thiên có nữ nhân?" Đại Hán thiên tử vẫn không tin, sao có thể chứ, rõ ràng bao nhiêu người đều biết, Tam vương gia hầu như không tiếp xúc với nữ nhân, sao đột nhiên lại mọc ra một nữ nhân.

"Đúng ạ, Hoàng thượng, Hi Chân không dám bịa đặt, đêm qua Vương gia không muốn Hi Chân, Hi Chân nghĩ bụng nhân lúc ban đêm tiến vào phòng Vương gia, định quyến rũ Tam vương gia, kết quả... Lại bất ngờ phát hiện ra Vương gia đang ở trên giường cùng một nữ nhân! Khi đó Vương gia tuyệt đối không phải là một người thanh tâm quả dục, dường như vô cùng say đắm nữ nhân kia!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Sát Khí

Tại sao Hi Chân miêu tả trái ngược hẳn với Tiểu Vu Tử vậy? Hoàng thượng có chút rối rắm, còn ai có thể khiến Lưu Trọng Thiên động lòng đây? Lẽ nào chỉ là một nha hoàn thị tẩm thật ư? Lưu Trọng Thiên không thể nào không có nữ nhân bên người, chỉ là Hi Chân không đủ yêu kiều quyến rũ, nhưng chọn một nha hoàn, có phần vô lý quá.

"Nữ nhân? Là ai mới được?" Hoàng thượng nghiêm nghị hỏi.

"Nhìn không rõ lắm, chỉ biết có mái tóc rất dài, nước da mịn màng, rất..." Hi Chân thoáng nhíu mày "Liệu có phải là nữ nhân ở Di Hồng viện không?"

"Nói bậy, lui ra!" Hoàng thượng có chút bực mình về sự suy đoán của Hi Chân, đúng là nói xằng bậy không có chừng mực, y lớn tiếng quát mắng, Hi Chân sợ tới nỗi sắc mặt tái nhợt, ngay lập tức lui xuống, nàng vừa mới rời đi, Hoàng thượng lại gọi nàng lại.

"Quan sát kỹ lưỡng một chút, xem là nữ nhân nào, nàng ta ắt sẽ xuất hiện ở vương phủ!"

"Vâng, Hoàng thượng!" Hi Chân lặng lẽ lui xuống.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng quá am hiểu con người Lưu Trọng Thiên, chàng ta là một chính nhân quân tử, làm việc tuân theo quy củ, khinh thường nhất là chuyện dan díu với những nữ nhân Di Hồng viện kia, thế nhưng nữ nhân kia là ai, chẳng lẽ là niềm vui mới của Lưu Trọng Thiên?

Hoàng thượng mặc dù đang theo dõi Lưu Trọng Thiên, nhưng mục đích sâu xa là vì tràn đầy hứng thú với cuộc sống của Lưu Trọng Thiên, dường như ngày nào không nghe được tin tức về Lưu Trọng Thiên liền thấy buồn nẫu ruột, nữ nhân? Là nữ nhân nào, khiến Lưu Trọng Thiên để tâm như thế nhỉ, chẳng lẽ trên thế gian này, còn có Uy Thất Thất thứ hai? Tuyệt đối không thể nào, nữ nhân kia đã chết rồi, nữ nhân độc nhất vô nhị ấy đã tan biến theo mây khói, mà Lưu Trọng Thiên cũng cảm mến tình yêu mới nhanh thật đấy?

Hoàng thượng mỉm cười, có lẽ đây chẳng qua chỉ là người Lưu Trọng Thiên dựa vào trong lúc cô đơn mà thôi, đâu có nam nhân nào trong khoảng thời gian dài như vậy không đụng chạm nữ nhân? Hơn nữa Lưu Trọng Thiên lại là nam nhân sức vóc cường tráng.

Song gần đây Lưu Trọng Thiên có một thỉnh cầu kỳ cục, khiến Hoàng thượng hết sức khó hiểu, chàng ta lại muốn xin tham gia chiến dịch quét sạch bộ tộc Ô Hoàn phía đông bắc, vừa đánh xong Hung Nô, liền đi đánh người Ô Hoàn ở đông bắc, chàng ta đúng là trụ cột của Đại Hán, đáng tiếc... Nếu như chàng ta là một thần tử bình thường, Hoàng thượng sẽ hài lòng vừa ý biết bao.

Hoàng thượng cảm thấy Lưu Trọng Thiên có được thành công nhiều hơn so với Hoàng thượng, bách tính và quần thần đều ủng hộ chàng ta, đặc biệt là bách tính dân gian, còn đắp tượng vàng thờ phụng Lưu Trọng Thiên, việc này Hoàng thượng không tài nào kiểm soát được, trong lòng không thoải mái lắm, có đôi chút tự ti và ghen tị.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Tiểu Vu Tử vội vã chạy trở vào, cắt ngang dòng suy nghĩ của Hoàng thượng, Hoàng thượng trầm ngâm nhìn về phía hắn, tiểu thái giám này đi theo Hoàng thượng cũng đã nhiều năm rồi, nếu không phải bởi vì những chuyện của Thất Thất kia, nên ban thưởng từ lâu rồi, nhưng cũng bởi vì hắn, mới khiến mọi việc càng làm càng rối như tơ vò.

"Hoàng thượng, Thái hậu hình như rất tức giận, tiểu nô tài trông thấy Thái hậu ném vỡ bình hoa tiến cống!"

Hoàng thượng không ngờ tới, Tiểu Vu Tử báo tin thế này, Thái hậu lại bực bội chuyện gì đây "Nguyên do vì sao? Ai lại chọc giận người?"

"Nghe Thái hậu nói, là vì chuyện bách tính Đại Hán, đám tiện dân đó, đắp tượng vàng thờ phụng Tam vương gia Lưu Trọng Thiên! Thái hậu rất giận dữ, mời người qua đó đi..." Tiểu Vu Tử thấp giọng nói, dường như cũng khiếp sợ trước cơn thịnh nộ của Thái hậu.

Hoàng thượng nhíu mày, Thái hậu cũng lo lắng quá rồi, chẳng phải chỉ là tượng vàng thôi sao? Nếu bách tính thích thì cứ để cho bọn họ thờ phụng đi, công lao của Tam vương gia Lưu Trọng Thiên vốn dĩ cũng nhiều, nên được đãi ngộ như thế, Hoàng thượng có thể ngăn cản được gì chứ? Đúng là phụ nữ! Lòng dạ nhỏ nhen, có điều vẫn nên qua đó an ủi một chút, để tránh ầm ĩ.

Đại Hán thiên tử vội vàng chạy tới tẩm cung Thái hậu, Thái hậu đang sa sầm mặt, cung nữ bên cạnh đều cúi thấp đầu xuống, không dám lên tiếng, tưởng tượng cũng biết, Thái hậu nhất định rất hung dữ.

Thái hậu trông thấy Hoàng thượng, lập tức phục hồi thần trí, lớn tiếng quát tháo những cung nữ kia "Lui ra, lui hết ra ngoài cho ai gia, không được phép vào đây!"

"Dạ!" Đám cung nữ lục tục kéo nhau ra ngoài, trong tẩm cung chỉ còn lại có hai người Hoàng thượng và Thái hậu.

https://thuviensach.vn

Thái hậu bước nhanh đi tới trước mặt Hoàng thượng, thở dài, nói với Hoàng thượng "Hoàng nhi, nhất định phải giải quyết chuyện của Lưu Trọng Thiên, ai gia ngày nào cũng phập phồng lo sợ, sợ nó cướp ngôi!"

Hoàng thượng nghe xong, phá lên cười, Thái hậu đúng là người cả nghĩ, chúng con tranh đấu rồi lại tranh đấu, tính ra chàng ta cũng không dám có ý nghĩ này!

"Sao có thể chứ, đệ ấy là người hiểu biết lý lẽ, không phải dạng lỗ mãng."

"Hoàng nhi à, không phải ai gia cả nghĩ đâu, là vì con biết quá ít, hôm nay ngay cả tượng vàng Lưu Trọng Thiên dân gian cũng thờ phụng rồi, kế tiếp không biết sẽ phát sinh chuyện gì nữa, một khi chân tướng bại lộ, hoàng vị của con sẽ khó giữ được..."

Thái hậu đứng lên, kéo tay Hoàng thượng, để y ngồi bên cạnh mình, nhỏ giọng nói "Trong tay Lưu Trọng Thiên có một bản di chiếu! Nó liên quan đến tính mạng mẹ con ta đó."

Hoàng thượng lấy làm khó hiểu trước phản ứng của Thái hậu, trong tay Lưu Trọng Thiên có di chiếu cũng không phải là bí mật gì, chẳng lẽ chàng ta có thể dựa vào bản di chiếu đó cướp ngôi hay sao "Hoàng nhi biết, quần thần cũng đều biết, chuyện năm đó chẳng ai nói cho rõ ràng, hôm nay nhắc tới có tác dụng gì? Lưu Trọng Thiên đã không tranh giành với trẫm rồi."

Thái hậu lắc đầu buồn rầu "Con không biết, đến hôm nay, mẫu hậu chẳng giấu diếm con thêm nữa, di chiếu của tiên hoàng chỉ có một!"

Lời Thái hậu nói khiến Hoàng thượng nổi lên nghi ngờ, y bất an nhìn Thái hậu, chuyện này vẫn luôn khiến mọi người cảm thấy khó xử lẫn hoài nghi, chẳng lẽ Thái hậu che giấu chân tướng sự thật? Chân tướng đó sẽ là cái gì chứ?

https://thuviensach.vn

Thái hậu khẽ thở dài một hơi "Hoàng nhi à, mẫu hậu không muốn giấu con, hồi đó tiên hoàng truyền ngôi cho Tam hoàng tử Lưu Trọng Thiên!"

Thái hậu nói ra câu này tựa như sấm sét giữa trời quang, khiến Hoàng thượng chấn động, nhất thời chết lặng, sao có thể, người tiên hoàng truyền ngôi là Lưu Trọng Thiên, thế nhưng hiện giờ mình là Hoàng thượng mà? Chuyện này là thế nào?

Thái hậu biết Hoàng thượng nhất định sốc nặng, bà nói tiếp "Di chiếu trong tay Tam vương gia Lưu Trọng Thiên là bản thật, di chiếu của con là do mẫu hậu giả mạo, hoàng đế chân chính của Đại Hán là Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, chỉ cần bản di chiếu kia lộ diện, không phải chúng ta chết, thì Trọng Thiên tất phải biến mất!" Truyện được copy tại TruyệnFULL.vn

"Mẫu hậu! Giả mạo..." Trong lòng Hoàng thượng vô vàn mâu thuẫn, chuyện này sao có thể, di chiếu... Hoàng thượng cảm giác toàn thân vô lực, gương mặt thẫn thờ, y cảm thấy bị đả kích bội phần.

"Cho nên, Lưu Trọng Thiên cần phải chết!" Thái hậu rút khăn tay ra, thoáng lau mồ hôi trên trán "Chuyện gì mẫu hậu cũng có thể nghe theo con, nhưng lần này, con cần nghe lời mẫu hậu, giết Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, nên ra tay sớm đừng chậm trễ, nghe nói nó xin đi đánh quân Ô Hoàn phía đông bắc, ai gia dự định, lần này đừng để nó trở về, cho nó chết trận vẻ vang! Cũng coi như Đại Hán có lỗi với nó."

Giọng nói Thái hậu lạnh giá khác thường, có vẻ chân thật đáng tin, thiên hạ Đại Hán tuyệt đối không thể đại loạn, Tam vương gia phải chết đi để tránh tai ương đổ máu cho Đại Hán, chết đi để bảo toàn tính mạng cho hai mẹ con họ.

Ai ngờ Hoàng thượng đột nhiên đứng phắt dậy, nét mặt thịnh nộ "Vì sao phải giả mạo, trẫm không phải chân mệnh thiên tử Đại Hán, ngôi vị ấy

https://thuviensach.vn

thuộc về Lưu Trọng Thiên, bao năm qua, người biết hoàng nhi khó chịu cỡ nào không, tranh đoạt mọi thứ với đệ ấy, cho rằng đệ ấy dòm ngó hoàng vị của trẫm, thậm chí lúc nào cũng xem đệ ấy là kẻ địch, cố ý gây khó dễ cho đệ ấy, kỳ thực kẻ tiểu nhân vô sỉ đích thị là trẫm, là trẫm!"

Hoàng thượng đau khổ nhìn Hoàng thái hậu, y tự vấn bản thân mình không phải là tiểu nhân bỉ ổi, nhưng vì lòng tham nhất thời của mẫu hậu, trở thành kẻ vô sỉ, người tiên hoàng yêu mến là Lưu Trọng Thiên, truyền ngôi cũng cho chàng ta, di chiếu của mình là giả... Đây rõ thật là sự đả kích chí mạng.

"Hoàng nhi, con không được như vậy, hiện tại con là hoàng đế Đại Hán, phải đưa ra quyết định dứt khoát, giết chết Tam Vương gia!" Thái hậu không ngờ Hoàng thượng sẽ kích động như thế, lẽ nào Hoàng thượng muốn mềm lòng hay sao? Trước đây có được hoàng vị này không dễ chút nào, chẳng màng vô sỉ, chỉ cần có quyền lực, thì cái gì cũng có.

"Không được! Trẫm tuyệt đối sẽ không đồng ý, trẫm không thể giết đệ ấy!" Hoàng thượng một mực bác bỏ.

"Không đồng ý? Con có biết con đang nói gì không? Rõ thật hồ đồ, Lưu Trọng Thiên nếu như lại đánh thắng trận trở về nữa, sẽ chẳng e sợ gì hết, khắp thiên hạ đều sẽ ủng hộ nó, tượng vàng chỉ là chuyện nhỏ, sợ rằng tiếp theo đó muốn tạo phản thôi, nếu như có một ngày, nó thực sự đưa bản di chiếu kia ra, con không giết nó, thì chờ xem mẫu hậu rơi đầu nhé!"

"Mẫu hậu..." Hoàng thượng do dự, sau khi nghe được tin tức kinh hoàng đó, Hoàng thượng dĩ nhiên có chỗ đắn đo, nếu quả thật sự việc bị bại lộ, Hoàng thượng nếu không đành lòng giết Lưu Trọng Thiên, thì chỉ có thể là Hoàng thượng và Thái hậu chết, giả mạo di chiếu, đây chính là tội đại nghịch bất đạo.

https://thuviensach.vn

"Lần đi Ô Hoàn tới đây, mẫu hậu đã thay con hạ mật chỉ, hoàng nhi, mẫu hậu không muốn tham dự quốc sự, nhưng mà lần này nhất định phải can dự, bằng không lòng nhân từ của con sẽ hủy hoại chính mình!" Thái hậu lạnh lùng nói.

Trong lòng Hoàng thượng kinh ngạc "Mật chỉ gì?"

"Giết Lưu Trọng Thiên, ai gia vì không muốn Lưu Trọng Thiên nghi ngờ, nên phái thân tín của nó, Lưu Duẫn Lưu phó tướng, bảo hắn lựa đúng thời cơ ra tay, ai gia cũng là bất đắc dĩ, đã sai người bắt cả nhà Lưu Duẫn trên dưới hơn bốn mươi nhân khẩu, nếu việc không thành, ai gia sẽ giết cả nhà hắn!" Ánh mắt Thái hậu toát lên vẻ u ám, đã dốc toàn lực vào kế hoạch này, trong đầu bà gần như đã hiện ra cảnh Lưu Trọng Thiên tử vong.

Hoàng thượng ngây ra như phỗng, phiền muộn không nói câu nào, trước đây từ tận đáy lòng chán ghét và e sợ Lưu Trọng Thiên, lúc nào cũng dùng thân phận Đại Hán thiên tử áp chế chàng ta, giờ đây sau khi biết chân tướng thực sự, Hoàng thượng đã kiệt quệ sức lực, giết hay không giết, tâm trí y đấu tranh mâu thuẫn, có lẽ giết, đối với giang sơn Đại Hán của y sẽ càng có lợi, bằng không từ nay về sau Hoàng thượng luôn phải sống trong nỗi lo lắng hãi hùng, nhưng nếu như giết, y lại không nỡ chút nào.

"Mẫu hậu định để Lưu Duẫn đối phó với Lưu Trọng Thiên thế nào? Lưu Duẫn không phải là đối thủ của Tam vương gia!" Hoàng thượng lẳng lặng hỏi, tựa như đã chấp nhận hành động của Thái hậu.

"Một ly rượu độc tiễn nó đi thôi!" Thái hậu thở dài, chỉ khi chàng ta chết đi, thiên hạ Đại Hán mới có thể yên bình.

"Rượu độc?" Hoàng thượng chán chường ngồi tựa vào ghế, thật không ngờ cũng có ngày mình đê tiện như vậy.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Ấp Ủ Tâm Sự

Uy Thất Thất hôn lướt qua gương mặt Lưu Trọng Thiên, hạnh phúc nhìn người nam nhân đang ngủ say, bất giác bật cười, sao còn ngủ nướng hơn cả mình, cô lặng lẽ véo mũi chàng, để cho chàng không thở được, xem chàng có thể kiên trì trong bao lâu?

Lưu Trọng Thiên mở choàng mắt, gỡ tay cô xuống, kéo cô qua chỗ mình "Định mưu sát tướng công sao?" Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Ha ha, vậy nên phải cẩn thận, nói không chừng đêm hôm nào đó sẽ bị Thất Thất mưu sát đấy!"

Lưu Trọng Thiên cầm bàn tay Thất Thất đặt bên khóe môi, hôn thân mật "Chết trong tay em, bổn vương cam tâm tình nguyện…" Câu nói cam tâm tình nguyện kia cùng ánh mắt trìu mến, thực sự khiến Uy Thất Thất say đắm, không nhịn được rúc vào trong lòng chàng, nói gì cũng không chịu buông ra.

"Trước kia Thất Thất cứ một mực oán trách ông trời bất công, đẩy Thất Thất cô độc đến Đại Hán, nay mới biết được, đó là may mắn biết chừng nào, là nhân duyên định mệnh Thất Thất hằng ao ước, gặp được Tam

https://thuviensach.vn

Vương gia khiến Thất Thất sinh lòng mến mộ, giờ đây Thất Thất chẳng muốn đi đâu hết, chỉ muốn sống bên chàng trọn đời, để cả đời này chàng cứ sủng ái Thất Thất như vậy, bằng lòng làm nữ nhân cả đời của Lưu Trọng Thiên."

"Thất Thất…" Lưu Trọng Thiên vui sướng hân hoan trong lòng, điều duy nhất có thể biểu đạt tình yêu của chàng chính là khóa đôi môi nàng, nụ hôn thật sâu.

Hi Chân ở vương phủ đợi vài ngày, nàng đi đi lại lại tứ phía, nhưng không phát hiện ra nữ nhân đặc biệt nào, chỉ có tên Tiền Thiên Tâm đeo kính mắt màu đen, người thanh niên ngang bướng đó, là thượng khách trong vương phủ Tam Vương gia, lần nào cũng có ý trêu ghẹo nàng, hại nàng phải trốn tránh khắp nơi, vì sao Tam Vương gia muốn kết giao với kẻ phố phường vô lại đó vậy, đích thực là một gã lưu manh.

Hi Chân đương suy tư, thì tên du côn Tiền Thiên Tâm từ trong phòng Vương gia bước ra, Hi Chân ba chân bốn cẳng xoay người định bỏ chạy, liền bị Thiên Tâm túm được.

"Mỹ nhân, chờ đã!" Uy Thất Thất đẩy mắt kính, nghĩ thầm trong bụng, vũ nữ ca múa này đến vương phủ hay đi loanh quanh phía phòng Vương gia, đứa ngốc cũng biết cô ta muốn ve vãn Vương gia, cho dù Tam Vương gia không có ý định gì với nữ nhân này, Thất Thất cũng cảm thấy không thoải mái.

"Ông chủ Tiền… Hi Chân muốn đi tản bộ trong hoa viên!" Hi Chân bước nhanh về hướng hoa viên, hy vọng Tiền Thiên Tâm không bắt kịp.

"Đợi chút, Thiên Tâm cũng đến hoa viên, cùng đi nhé!"

Uy Thất Thất kéo tay Hi Chân, sải bước tiến về phía hoa viên, Hi Chân cảm thấy Thất Thất khá mạnh tay, cánh tay nàng sắp gãy tới nơi rồi.

https://thuviensach.vn

Đến hoa viên, Uy Thất Thất buông tay ra, học theo dáng vẻ đại nam nhân của Lưu Trọng Thiên, nâng cằm Hi Chân lên, cợt nhả nói "Cô thích ngược không, tôi vốn có tiếng ngược đãi, Hi Chân tiểu thư đúng là kiểu nữ nhân Thiên Tâm thích, chi bằng chúng ta…" Cô giả bộ si mê ôm ấp Hi Chân.

Hi Chân liên tục lui về phía sau, ngược? Ngược cái gì, tên lưu manh này, muốn làm gì, trong lòng nàng căng thẳng, xoay người bỏ chạy, lại không biết đã tới phía trước hồ nước, muốn thu chân lại nhưng không kịp, tức thì lao thẳng xuống đó, nước trong hồ bắn tung tóe, rong bèo quấn quanh mặt nàng.

Uy Thất Thất bụm miệng, giật thót, bỗng nhiên lại rơi xuống hồ nước, bèn lớn tiếng kêu gào "Người đâu, người đâu, có người ngã xuống rồi!"

Quản gia cùng hộ vệ nhanh chóng chạy tới đó, kéo Hi Chân lên, Thất Thất vội xông lên trước, trông thấy Hi Chân thảm thương, có chút không đành lòng.

"Toàn là rong bèo, để tôi lấy xuống giúp cô!" Thất Thất vươn tay đến trước người Hi Chân, gỡ đám rong bèo, nhưng không cẩn thận chạm vào ngực Hi Chân, Hi Chân hét thất thanh lên "Cút ngay, cút ngay! Lưu manh thối!"

"Ồ! Dọa chết người ta…" Thất Thất rút tay về, nhảy sang một bên, giữ kính mắt "Cô tới đây không phải để tìm nam nhân sao? Tặng nam nhân cho cô lại không cần, rõ thật là, tôi giận rồi đó, đi tìm nữ nhân khác đây, không cho cô cơ hội nữa!"

Hi Chân căm phẫn nhìn chằm chằm bóng dáng Thất Thất, sao lại có tên lưu manh thế chứ, Tam Vương gia nhất định là đầu óc có vấn đề, kết giao với loại bằng hữu như vậy, háo sắc đùa bỡn, xui xẻo chết đi được,

https://thuviensach.vn

song quan sát kỹ vương phủ nhiều ngày qua, ngay cả một bóng ma cũng chẳng thấy đâu, ngược lại bị tên lưu manh vô lại này ăn hiếp.

Tam Vương gia kia, chẳng thèm liếc nhìn nàng lấy một cái, đâu còn cơ hội nào chứ, Hoàng thượng tính sai thật rồi, để mình tới nơi này chịu khổ, không biết khi nào mới có thể quay về đây, tốt nhất tránh cái tên lưu manh kia ra.

Đánh chết Hi Chân cũng không ngờ tới, nữ nhân nồng nhiệt trên giường Lưu Trọng Thiên kia chính là tên lưu manh đó, Uy Thất Thất cải trang, nhưng trong mắt Hi Chân, thì chỉ là một nam nhân vô lại mà thôi.

Uy Thất Thất chạy về phòng Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên đang ngồi trước thư án nghiên cứu thứ gì đó, nhất định là có liên quan tới chiến sự với quân Ô Hoàn phía đông bắc, Tam Vương gia rốt cuộc muốn giả chết thế nào đây, phải chăng lúc này chàng có thể phát huy tầm nhìn xa trông rộng?

"Bản đồ Ô Hoàn à?" Thất Thất cố ý sáp lại gần, hỏi như có như không.

"Ừ!" Lưu Trọng Thiên đáp lại.

"Kể em nghe một chút về Ô Hoàn đi!" Uy Thất Thất cười hì hì nói.

Lưu Trọng Thiên đặt bản đồ sang một bên, đăm chiêu nhìn Uy Thất Thất "Em hình như rất có hứng thú với cuộc chiến Ô Hoàn này thì phải!"

"Không phải! Em chẳng có hứng thú!" Thất Thất cầm bản đồ lên nhìn thoáng qua, rồi đặt xuống thư án "Chẳng qua tiện thì hỏi thôi, chàng định giả chết thế nào vậy? Nói em nghe một chút với."

"Hóa ra muốn hỏi chuyện này à, ha ha!" Lưu Trọng Thiên phá lên cười.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy! Chính là chuyện này!"

"Không thể tiết lộ!" Lưu Trọng Thiên thoáng véo má Thất Thất, nụ cười chợt tắt ngấm, trở nên nghiêm túc hẳn lên "Em hãy chăm lo tốt cho mình là được, đừng sầu não như thế, nhớ kỹ những lời ta nói là được!"

Thất Thất hỏi hồi lâu cũng không có được đáp án vừa lòng, trong lòng vô cùng bất an, nỗi ưu thương đang giày vò cô, cô đoán rằng, Lưu Trọng Thiên cũng không nắm chắc thành công, cho nên mới không muốn để lộ những chi tiết đó, e rằng đây sẽ là trận chiến cam go, một chút hy vọng cũng chẳng có.

Có lẽ Uy Thất Thất suy đoán không sai, Lưu Trọng Thiên không biết mưu kế của mình có thể che mắt thiên hạ được hay không, suy cho cùng chàng phải đối mặt với hai kẻ địch hùng mạnh là Hoàng thượng Đại Hán và người Ô Hoàn.

Vừa muốn đẩy lui quân địch vừa muốn thoát thân, nói thì dễ làm mới khó, vì Thất Thất và con, vì cuộc sống chàng luôn ao ước, nhất định phải thận trọng chu toàn hơn nữa, nếu có chút sơ xuất, chàng hy sinh cũng không sao, chỉ thương hai mẹ con Thất Thất.

Đang mải mê suy nghĩ, quản gia gõ cửa nhẹ giọng nói "Vương gia, Hoàng thượng tới, đang ở trong phòng khách, đột nhiên đến, thật kỳ lạ!"

Lưu Trọng Thiên đứng bật dậy, vẻ mặt trang nghiêm, cũng cảm thấy chuyện này khá bất ngờ, Hoàng thượng đến hơi đường đột, Uy Thất Thất hiện tại sợ nghe thấy hai chữ Hoàng thượng, cô túm lấy tay áo Lưu Trọng Thiên "Trọng Thiên, hắn tới làm gì, cái tên đáng ghét..."

"Em ở lại đây, đừng đi đâu cả, bổn vương cũng muốn xem xem, là chuyện gì, có thể khiến Hoàng thượng đích thân đến vương phủ!"

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên đi tới cửa, hướng ánh mắt về phía quản gia "Trông coi hậu viện cho tốt, không được để người khác tiến vào phòng bổn vương quấy rầy ông chủ Tiền."

"Lưu Toàn rõ ạ!" Quản gia biết điều lui ra ngoài.

Trong lòng Uy Thất Thất có hơi hoang mang, Lưu Trọng Thiên nhẹ nhàng ôm lấy cô "Đừng lo lắng, chờ ta, nhất thiết không được đi ra ngoài, ngộ nhỡ bị Hoàng thượng phát hiện, sự việc sẽ phiền phức đó!"

"Thất Thất biết, thế nhưng, Thất Thất lo chàng…"

"Ha ha, đúng là càng ngày càng giống tiểu nữ nhân rồi!" Lưu Trọng Thiên đặt một nụ hôn lên đôi môi Thất Thất, đẩy cửa bước ra ngoài.

Tiểu nữ nhân? Rõ thật đáng ghét, Uy Thất Thất chẳng qua chỉ đang lo lắng cho chàng ta, Uy Thất Thất ngồi trở lại trên ghế, hai tay cọ miết vào nhau, Hoàng thượng đột nhiên giá lâm vương phủ, nhất định lại muốn gây khó dễ cho Lưu Trọng Thiên, cô hoảng sợ bất an, rất khó bình tâm trở lại.

Nếu như Vương gia thực sự đi đánh giặc Ô Hoàn, Uy Thất Thất sao có thể an tâm đợi chàng ở Tây Vực, trong lòng cô cứ lo âu sốt ruột bồn chồn, Thất Thất vỗ tay một cái, không được, trận chiến với Ô Hoàn, cô nhất định phải ở cùng Lưu Trọng Thiên, cho dù chết cũng muốn chết cùng nhau.

Lưu Trọng Thiên đi tới phòng tiếp khách, quả nhiên trông thấy Hoàng thượng ăn mặc thường phục, y lặng lẽ ngồi đó, có vẻ như đầy ắp tâm sự.

"Hoàng thượng!" Lưu Trọng Thiên đương định hành lễ, Hoàng thượng bỗng đứng dậy tiến lên ngăn chàng lại, kéo Lưu Trọng Thiên ngồi xuống bên cạnh, những cử chỉ đó khiến Lưu Trọng Thiên rất đỗi kinh ngạc, xen lẫn âu lo, bao năm qua, lạnh nhạt và châm chọc là chuyện thường ngày giữa bọn họ, sao lúc này cảm thấy có chút khác thường nhỉ?

https://thuviensach.vn

"Trẫm đột nhiên rất muốn cùng Tam Vương gia uống một chén, hai chúng ta, không say không về!"

Lời Hoàng thượng nói khiến Lưu Trọng Thiên càng thêm khó hiểu, nhưng thấy được sự chân thành trên gương mặt Hoàng thượng, Lưu Trọng Thiên lại có chút cảm động, chàng rất vui mừng vì mình không phải là Hoàng thượng, nếu sống trong hoàng cung như Hoàng thượng, không biết liệu lúc này có giống như Hoàng thượng hay không, không được tự do vui vẻ.

"Chuẩn bị rượu và thức ăn!" Lưu Trọng Thiên căn dặn tỳ nữ đi chuẩn bị, có lẽ huynh đệ bọn họ nên dành thời gian uống cho thỏa thuê, đối nghịch nhau nhiều năm như vậy, cũng mệt mỏi rồi.

Uy Thất Thất căng thẳng đi tới đi lui trong phòng, cô lo liệu có phải Hoàng thượng lại muốn làm khó Vương gia hay không, Vương gia lúc nào cũng khiêm nhường y, cũng chịu đủ khổ ải rồi, Hoàng thượng Đại Hán này trong lịch sử cũng được xem là vị hoàng đế tốt, sao cứ canh cánh trong lòng về Lưu Trọng Thiên vậy?

Quản gia lặng lẽ đẩy cửa tiến vào, Thất Thất lập tức hỏi han "Sao rồi? Hoàng thượng tới làm gì?"

"Rất lạ, thái độ vô cùng hòa nhã, chỉ nói tìm Tam Vương gia uống rượu, hiện giờ hai người họ đang ở trong đình nghỉ mát hoa viên uống rượu, hình như không có xung đột gì, Vương gia sai nô tài tới báo cho ngài một tiếng, sợ ngài lo lắng!"

"Ờ! Vậy là tốt rồi!" Thất Thất rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm, không căng thẳng nữa.

Trong hoa viên, Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên cũng không suy nghĩ nhiều nữa, trước khi đi đánh Ô Hoàn, có lẽ đây là lần cuối cùng mặt

https://thuviensach.vn

đối mặt với Hoàng thượng, nếu kế hoạch thành công, bọn họ sẽ không gặp lại nhau nữa, dù sao cũng đã từng là quân thần, cũng coi như hiếm có.

"Lưu Trọng Thiên, đệ nói xem nếu lúc trước hoàng vị truyền cho đệ, liệu đệ có đối đãi trẫm giống như trẫm đối đãi đệ hay không?" Hoàng thượng cầm chén rượu, ngắm nhìn kỹ Lưu Trọng Thiên, tưởng tượng, nếu Lưu Trọng Thiên là Đại Hán thiên tử, nhất định sẽ rộng lượng hơn mình, trong mấy huynh đệ, trước kia tiên hoàng yêu quý nhất chính là tam hoàng tử, cho nên mới truyền ngôi cho chàng ta, đáng tiếc…

Đây chính là do lòng tham nhất thời vô tình gây ra.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Lời Thỉnh Cầu

Lưu Trọng Thiên thoáng mỉm cười, không biết lời này của Hoàng thượng là sao, tựa như có ẩn ý sâu xa "Có lẽ vẫn không bằng Hoàng thượng!"

"Đệ đang tâng bốc trẫm, trẫm rất xấu hổ…" Tửu lượng Hoàng thượng không cao, cộng thêm ưu thương, đột nhiên đôi mắt ươn ướt. Bạn đang đọc chuyện tại TruyệnFULL.vn

"Trẫm cả đời này, cảm thấy có lỗi với hai người, một người là đệ, Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, người kia chính là Uy Thất Thất đã mất, đối với đệ, có quá nhiều tiếc nuối lẫn bất lực, đối với Uy Thất Thất…"

Hoàng thượng đột nhiên vẩy rượu xuống đất "Trẫm nhớ nàng, nàng có lẽ là nữ nhân trẫm yêu mến nhất suốt đời này, trẫm cảm thấy đau buồn, bởi vì nàng thà chết chứ không chịu yêu trẫm, nhưng trẫm cũng cảm thấy thỏa lòng, bởi chí ít trẫm đã được gặp nàng."

Lưu Trọng Thiên khó mà tin được những lời vừa nghe, Đại Hán thiên tử ngạo mạn bỗng trở nên ủ dột não nề, còn nói những câu khiến người ta khó mà hiểu nổi, Hoàng thượng lúc này càng giống một nam nhân bình thường, một nam nhân khốn khổ vì tình.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên rót một chén rượu cho Hoàng thượng, Hoàng thượng uống một hơi cạn sạch "Nàng không muốn an táng tại hoàng lăng, trẫm nghe theo nàng, nhưng trẫm vẫn dựng bia mộ để trống trong hoàng lăng, làm vậy có thể xoa dịu những hoài niệm trong tim trẫm."

"Hoàng thượng hà tất phải như thế! Nàng ra đi đã rất lâu rồi!"

Trong lòng Lưu Trọng Thiên chấn động, dựng bia mộ để trống? Vì Thất Thất sao? Nếu Hoàng thượng biết Thất Thất chưa chết, có thể đoán ra ngay sẽ có hậu quả gì, nhất định sẽ lại gây chiến vì Thất Thất, cho nên chàng càng thêm củng cố quyết tâm, mang Thất Thất rời xa Trường An, vĩnh viễn không quay về nữa.

"Không nói về nàng nữa, trẫm càng nói về nàng thì lại càng nhớ nàng, vài ngày nữa đệ sẽ đi xuất chinh, trẫm…" Hoàng thượng đột nhiên dời tầm mắt đến vùng giữa hai hàng lông mày Lưu Trọng Thiên, vẻ oai phong lẫy lừng khí khái anh hùng đó, khiến tâm trạng Hoàng thượng hãi hùng, bỗng thấy chột dạ và sợ sệt, đây là lần đầu tiên, Đại Hán thiên tử cảm thấy khiếp sợ, y tưởng tượng Lưu Trọng Thiên lúc này mặc hoàng bào, ánh mắt khác hẳn, uy hiếp bốn phương tám hướng, khí chất hoàng thất biết bao.

Còn bản thân Hoàng thượng đây, một tên tiểu nhân vô sỉ bỉ ổi, mặc dù y vẫn ở ngôi cửu ngũ chí tôn, nhưng trong lòng chưa từng phải chịu giày vò bao giờ.

Giết, chén rượu trong tay Hoàng thượng run run, rượu sánh ra ngoài, Tam Vương gia trước mặt này, vốn là Đại Hán thiên tử thực sự, còn mình mới là loạn thần tặc tử, nếu lại mềm lòng, thì đến cả cơ hội cuối cùng cũng chẳng có, có lẽ Thái hậu nói đúng, trong giang sơn Đại Hán này, y và Lưu Trọng Thiên chỉ có thể có một người đứng trên đại điện ở hoàng cung, người đó chỉ có thể là y, tuyệt đối không cho phép là Lưu Trọng Thiên.

https://thuviensach.vn

Giết, Hoàng thượng nắm chặt chén rượu, nếu để Lưu Trọng Thiên sống, đám quần thần và bách tính kia sẽ càng ủng hộ chàng ta hơn nữa, Đại Hán thiên tử cho dù không bị lật đổ, cũng chỉ có thể xếp ở vị trí thứ hai, vĩnh viễn không vượt qua được Vương gia này.

Giết, Hoàng thượng nghiến chặt răng, một khi di chiếu thật lộ ra, Lưu Trọng Thiên hoàn toàn có thể nắm chắc đại cuộc, sớm muộn cũng sẽ ngồi lên hoàng vị, chuyện đó rất nhẹ nhàng cũng rất dễ dàng, chỉ cần Lưu Trọng Thiên muốn làm Hoàng thượng, thì không thể thực hiện được hay sao.

Ba lý do để giết Lưu Trọng Thiên, khiến Hoàng thượng đột nhiên cảm thấy đúng lý hợp tình, y loạng choạng đứng lên, đặt chén rượu trong tay xuống bàn, y căm tức nhìn Lưu Trọng Thiên "Thiên hạ Đại Hán chỉ có thể có một quân vương, chính là trẫm! Là trẫm!" Giọng nói y bi thương, dứt lời cơ thể lảo đảo bước ra khỏi hoa viên.

"Hoàng thượng…" Lưu Trọng Thiên không thể tin nổi, buông chén rượu xuống, đi theo sau, đỡ Hoàng thượng đã sắp ngã tới nơi rồi, Hoàng thượng lại ra sức đẩy chàng ra, vẻ mặt tức tối.

"Trẫm là Đại Hán thiên tử, sao ngã được chứ, đệ tránh ra!" Hoàng thượng lạnh lùng bỏ lại Lưu Trọng Thiên, kiên trì tự mình ra khỏi hoa viên, thái giám đi theo tiến lên đỡ Hoàng thượng ra ngoài, cấm quân hộ vệ trong vương phủ cũng bám gót theo.

Lưu Trọng Thiên nhìn bóng dáng Hoàng thượng rời đi, đột nhiên cảm thấy sự việc hôm nay sao lạ lùng quá vậy, nét mặt Hoàng thượng chất chứa sự bi thương bất an, rất đỗi khác xa với Hoàng thượng trước kia, chí ít đã không còn vẻ kiêu ngạo ở trước mặt Lưu Trọng Thiên.

Đại Hán thiên tử bước ra khỏi cửa chính phủ đệ Tam Vương gia Lưu Trọng Thiên, không nhịn được quay đầu lại nhìn phủ đệ, có lẽ chẳng bao

https://thuviensach.vn

lâu nữa, ở nơi đây sẽ không còn trông thấy Tam Vương gia oai phong kia nữa, mọi thứ đều sẽ yên ổn.

Hoàng thượng đương cảm khái, đột nhiên cảm thấy trên mặt man mát, không khỏi nhíu mày, là thứ gì rớt xuống mặt vậy, không nhịn được lấy tay mò mẫm một hồi, có phần dính như keo, đưa đến trước mũi ngửi, có mùi hôi thối.

"Tiểu Vu Tử, nhìn xem cái gì rớt xuống mặt ta vậy?"

Tiểu Vu Tử cuống quýt đi tới, tập trung nhìn kỹ, bất giác toát mồ hôi lạnh, đó là một bãi phân chim, sao khéo quá vậy, trúng ngay mặt Hoàng thượng, thật bực mình, hắn cũng không dám nói là phân chim, chỉ hoảng hốt lấy tay áo lau chùi giúp Hoàng thượng, Hoàng thượng thấy hắn vươn tay áo ra, chợt vỡ lẽ.

"Là phân chim, có phải không?" Y nghiêm nghị hỏi.

"Hoàng thượng, tiểu nô tài lau cho ngài!" Tiểu Vu Tử không dám nói phải, cũng không dám phủ nhận.

Phân chim trên mặt Hoàng thượng được lau đi sạch sẽ, nhưng tâm tình y ngày càng tệ, chẳng lẽ ngay cả đến loài chim cũng cảm thấy y không xứng làm Hoàng thượng hay sao? Cho rằng y là tên tiểu nhân đê tiện mưu quyền soán vị, giờ đây vì quyền lợi và phú quý, muốn giết Tam Vương gia người đã vì Đại Hán lập được bao công lao hiển hách chăng?

Hoàng thượng ngồi vào ghế rồng, không khỏi day day trán, hình như vẫn còn đọng lại mùi hôi thối trên mặt kia, có lẽ mùi vị đó phần lớn là bắt nguồn từ cảm giác tội lỗi trong lòng.

Uy Thất Thất nấp trên nóc mái ngói cánh cửa chính, khéo léo giấu mình, trong tay cô cầm một khúc gậy gỗ nhỏ, cô nhìn phân chim trên gậy gỗ, không khỏi nhíu mày, thối ghê, Hoàng thượng xấu xa, ngang nhiên dám

https://thuviensach.vn

đến vương phủ, nếu không phải do y, thì cô và Lưu Trọng Thiên đâu phải nghĩ cách chạy trốn chứ?

Phân chim vào mặt, xem ngài còn gặp may nữa không, hừ, cô ném gậy gỗ trèo tường xuống, phủi bụi xiêm y, phát hiện Hi Chân đứng dưới tường nhìn cô sững sờ.

"Nhìn gì chứ? Tiểu mỹ nhân, phải chăng quá nhung nhớ Thiên Tâm, đến…" Uy Thất Thất nở nụ cười xấu xa vươn cánh tay ra, định ôm nữ nhân nhiều chuyện này, ai ngờ Hi Chân kia tựa như trông thấy quỷ, xoay người bỏ chạy, xem như cô ta thức thời, nếu mà chạy chậm, thế nào cũng phải hành hạ cô ta đôi chút mới được.

Hoàng thượng rời khỏi vương phủ, Lưu Trọng Thiên bất đắc dĩ thở dài, không muốn nghĩ về những chuyện làm chàng khó hiểu nữa, bèn đi về phía phòng mình, chàng mở cửa phòng ra, phát hiện trong phòng không có ai, nhất thời có chút căng thẳng, lúc này Uy Thất Thất sao còn dám chạy ra ngoài.

Lưu Trọng Thiên xoay người đi ra ngoài, Uy Thất Thất nghiêng mình xuất hiện, bổ nhào xông lên, sà vào trong lòng chàng, lưu luyến ôm chàng "Hoàng thượng không làm khó chàng chứ?"

"Không, có điều, cử chỉ Hoàng thượng rất đỗi kỳ quặc, kể rất nhiều chuyện với bổn vương, bao năm qua, đây có lẽ là lần đầu tiên." Lưu Trọng Thiên cảm thán nói, sau đó thương tiếc liếc nhìn Thất Thất "Em đã đi đâu thế? Dọa ta hết hồn, nếu như bị Hoàng thượng bắt gặp, chẳng phải sẽ chuốc lấy phiền toái lên người!"

"Em đi giáo huấn hắn!" Uy Thất Thất nói nhanh như chớp, nói xong mới nhớ đến lời dặn dò của Lưu Trọng Thiên, lập tức bụm miệng, tại sao nói mà không suy nghĩ gì hết vậy, đây chẳng phải chờ bị phê bình sao? Quả

https://thuviensach.vn

nhiên cô vừa dứt lời, Lưu Trọng Thiên liền nổi nóng bóp cằm cô, lửa giận bừng bừng nhìn cô.

"Phải chăng em điên rồi, em có biết chuyện đó nguy hiểm cỡ nào không? Em..."

"Trọng Thiên, em biết lỗi rồi, chàng đừng tức giận, chỉ lần này mà thôi!" Uy Thất Thất nghịch ngợm kính lễ "Hoàng thượng cũng không phát hiện ra em, em ẩn nấp kỹ lắm, chàng biết tính em rồi đó, không trút giận được thì trong lòng sẽ rất khó chịu!"

"Lần sau không được làm vậy nữa đấy." Lưu Trọng Thiên thương tiếc ôm lấy Uy Thất Thất, thực sự lo sợ hạnh phúc mai sau bị Uy Thất Thất lỗ mãng phá hủy mất.

"Em ném phân chim vào mặt hắn, hắc hắc, Hoàng thượng khốn kiếp!" Uy Thất Thất thở phào một hơi, đẩy Lưu Trọng Thiên ra, ra sức vươn vai duỗi người cho đỡ mỏi "Hắn xấu xa như vậy, hại em lo lắng cho chàng mất bao thời gian, cũng nên chấn chỉnh một chút chứ!"

"Dù sao hắn cũng là Hoàng thượng, có thể trong lòng cũng đau khổ lắm! Hà tất phải trêu chọc hắn!"

"Không đâu, Hoàng thượng bá đạo, muốn gây khó dễ cho chúng ta, tên Hoàng thượng xấu xa!" Uy Thất Thất tức giận siết chặt nắm tay.

"Đến hôm nay ta mới tin, Hoàng thượng cũng thích em giống như ta!"

Lưu Trọng Thiên choàng tay qua eo Thất Thất, thấp giọng nói "Ban nãy ở trong hoa viên, hắn rất ủ rũ, ta mới biết được hóa ra Hoàng thượng quan tâm em như vậy, không chỉ đơn thuần tranh đoạt với ta, xem ra em đúng là tiểu hồ ly, sau này chỉ cho phép quyến rũ một mình Lưu Trọng Thiên thôi, bằng không ta sẽ ghen tuông chết mất."

https://thuviensach.vn

"Chàng nói em là hồ ly, em cũng đâu có mê hoặc hắn, là hắn tình nguyện yêu đơn phương đó chứ, Thất Thất chỉ đối với một mình chàng…" Uy Thất Thất thẹn thùng gục đầu xuống, sao nói tới nói lui, sập bẫy Tam Vương gia rồi, lại định nói mình mê hoặc Lưu Trọng Thiên chứ?

"Ha ha, rốt cuộc thừa nhận mê hoặc ta rồi!"

Lưu Trọng Thiên cười hào hứng, chàng thân mật nhéo cằm Thất Thất một cái "Tiểu hồ ly! Có phải nữ nhân tương lai đều có thuật quyến rũ không?"

"Ai nói thế, làm gì có! Là chàng có thuật đó mới đúng!" Thất Thất dẩu môi lên.

Nam nhân có thuật quyến rũ? Chỉ có Uy Thất Thất mới nghĩ ra được, Lưu Trọng Thiên cười sảng khoái, trong lòng cười Uy Thất Thất ngô nghê.

Uy Thất Thất vuốt tóc, bỗng tỏ vẻ đáng yêu kéo tay Lưu Trọng Thiên, khẽ lắc lắc "Trọng Thiên, chàng đồng ý với lời thỉnh cầu của Thất Thất nhé? Chỉ một điều thôi!"

"Thỉnh cầu, thỉnh cầu gì? Nói ta nghe xem nào!" Lưu Trọng Thiên thoáng hôn lướt qua đầu ngón tay Thất Thất, chăm chú lắng nghe.

"Thất Thất muốn cùng đi đánh giặc Ô Hoàn phía đông bắc với Vương gia!"

Lời Uy Thất Thất nói vừa dứt, sắc mặt Lưu Trọng Thiên trở nên nghiêm túc hẳn lên, chàng đối diện với Thất Thất, kiên quyết cự tuyệt cô "Không được, tuyệt đối không được!"

"Vì sao? Thất Thất nhất định phải đi!" Vì sao lần nào cũng như vậy, Tam Vương gia vĩnh viễn cũng không thay đổi cái tính xấu chuyên quyền độc đoán, trong căn phòng này, chàng vẫn muốn lấy thân phận Vương gia

https://thuviensach.vn

dồn ép Thất Thất sao? Thậm chí không thèm khuyên can từ từ mà đã trực tiếp đưa ra quyết định.

"Quá nguy hiểm, không cho phép nghĩ đến nữa, ngoan ngoãn đi Tây Vực chờ ta." Lưu Trọng Thiên nhíu mày, lớn tiếng nhấn mạnh, Uy Thất Thất cảm thấy mũi mình sắp ngạt thở rồi.

"Hừ, nếu chàng chết đi, Uy Thất Thất tuyệt đối sẽ không sống một mình đâu, em chẳng thiết thứ gì ở Đại Hán cả, chẳng thiết thứ gì hết!" Uy Thất Thất căm tức nhìn Vương gia, đồ tồi, nói dối, nhất định có bí mật gì đó không muốn cho ai biết.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Bặt Vô Âm Tín

Tính khí Uy Thất Thất tùy hứng, khiến Lưu Trọng Thiên quả thực bất đắc dĩ, nếu là yêu cầu khác, hắn sẽ đồng ý với cô ngay, nhưng chuyện này quyết không thể được, hắn đã đánh mất cô một lần rồi, không muốn có lần thứ hai nữa.

“Đừng tùy hứng, chúng ta còn con nhỏ, nàng và con đi Tây Vực chờ ta, đừng nhắc lại chuyện cùng đi Ô Hoàn nữa!” Lưu Trọng Thiên cầm tay Thất Thất “Thời gian chỉ còn lại hai ngày nữa, chúng ta hãy quý trọng khoảnh khắc này!”

“Chàng không đồng ý, rõ thật đáng ghét, hiện tại, tâm tình bổn thiếu gia không tốt, ta muốn quay về Thất Sắc Giai Nhân, không tới đây nữa, trừ phi chàng ưng thuận với ta!” Uy Thất Thất nhướng mày, bực tức nói.

“Uy Thất Thất!”

“Lưu Trọng Thiên!”

Uy Thất Thất ngẩng cao đầu không yếu thế, đôi mắt trợn trừng của Lưu Trọng Thiên trong nháy mắt bỗng trở nên dịu dàng, hắn vuốt ve hai má Thất Thất, đôi môi không nhịn được phủ xuống môi Thất Thất, hy vọng nụ

https://thuviensach.vn

hôn này có thể khiến cô trở nên ngoan ngoãn hơn chút, tuy nhiên nụ hôn ấy lại bị Thất Thất quật cường cự tuyệt, cô tức giận chạy tới cửa, nổi nóng nói.

“Đồ tồi, lại định bỏ ta một mình, ta chết cũng muốn bám lấy chàng.”

Uy Thất Thất nói xong, không quay đầu lại chạy thẳng ra ngoài, Lưu Trọng Thiên vội đuổi theo ra cửa phòng, phát hiện Uy Thất Thất đã chạy mất rồi, nhất định là giận dữ trở về Thất Sắc Giai Nhân, quả là một nữ nhân bướng bỉnh, hại hắn tối nay lại phải vò võ một mình, khi nào thì nàng mới có thể ngoan ngoãn mặc hắn an bài, nghe lời hắn, song nếu thật sự trở nên nghe lời như vậy, thì đã không phải là Uy Thất Thất của hắn.

Lưu Trọng Thiên về lại phòng, nằm xuống, nhưng rất lâu sau không sao ngủ được, biểu hiện của Hoàng thượng hơi quái lạ, khiến hắn cứ cảm thấy không hợp lý chút nào.

Lưu Trọng Thiên đương suy tư, bỗng nhận thấy phía ngoài cửa sổ có tiếng động, hắn lập tức nổi lên cảnh giác, chẳng lẽ Uy Thất Thất đã quay lại, sao không vào, ngược lại trốn bên ngoài cửa sổ nghe ngóng, hắn xuống giường, nhanh chóng mở cửa sổ ra, bất ngờ trông thấy Hi Chân đứng ngoài cửa sổ, lén la lén lút trong vương phủ, đột nhiên bị phát hiện, nàng có chút căng thẳng, trợn mắt nhìn, chân tay luống cuống.

“Ngươi đang dòm ngó bổn vương!” Lưu Trọng Thiên siết cằm nàng, gần như mặt nàng bị bóp méo biến dạng, nữ nhân này dám nhìn lén Tam vương gia.

Hi Chân sợ hãi, vội vàng giải thích “Không có, Hi Chân chẳng qua chỉ muốn ở cùng Vương gia!”

“Còn dám nói bậy, bổn vương từ lâu đã biết mục đích của ngươi khi tới vương phủ, có tin bổn vương lập tức giết chết ngươi hay không!” Lưu Trọng Thiên vươn tay ra giơ cao lên, chỉ cần xuất ra một chưởng kia, nữ nhân trước mặt sẽ mất mạng ngay tức thì.

https://thuviensach.vn

Hi Chân bị dọa tới nỗi toàn thân run cầm cập "Vương gia tha mạng, Hi Chân chỉ làm việc theo sự dặn dò của Hoàng thượng, không theo ý mình được, cầu xin Vương gia đừng giết Hi Chân, Hi Chân cam đoan không nói gì hết, kể cả chuyện của Tiền lão bản!"

"Tiền lão bản? Ngươi rốt cuộc đã thấy gì rồi, nói mau! Không nói lập tức cho ngươi chết!" Lưu Trọng Thiên có chút căng thẳng, cô ta rốt cuộc biết được bao nhiêu, sẽ không nhận ra Thất Thất là thân nữ nhi chứ, đây há chẳng phải là phiền phức ư, chỉ cần cô ta phao tin ra ngoài, kế hoạch của hắn sẽ hoàn toàn đổ bể.

Hi Chân cúi đầu xuống, cực kỳ không tình nguyện nói "Hi Chân nói, nói ngay đây, cho đến hôm nay Hi Chân mới biết, thì ra Vương gia thanh tâm quả dục là vì thích nam nhân, vừa rồi giữa Vương gia và Tiền lão bản… Hi Chân cam đoan không nói, ngay cả Tiền lão bản cũng không nhắc tới! Hoàng thượng sẽ không biết!"

Hóa ra Hi Chân hiểu lầm, cho rằng Tam vương gia thích nam nhân, Lưu Trọng Thiên hừ lạnh một tiếng, thả Hi Chân ra, vì không biết thân phận Thất Thất nên cho qua, bằng không hôm nay Hi Chân chắc chắn khó thoát khỏi cái chết!

"Tốt nhất tránh xa bổn vương một chút, bổn vương chẳng thích ai cả, kể cả Tiền lão bản, chọc giận bổn vương rồi, tất cả đều giết chết!" Lưu Trọng Thiên trừng mắt nhìn, Hi Chân khiếp sợ không dám nói gì, hoảng hốt tháo chạy, phỏng chừng lần này đã hù dọa cô ta rồi, nếu đoán không sai, sáng sớm mai sẽ chủ động rời khỏi vương phủ.

Lưu Trọng Thiên quay về phòng, nhưng vẫn không buồn ngủ, hắn đột nhiên ngồi trước thư án, đọc sách suốt đêm khuya…

Uy Thất Thất tức giận trở về Thất Sắc Giai Nhân, Tiểu Đào ôm một bé gái ra đón, đây là Giai Giai con gái của Thất Thất.

https://thuviensach.vn

Giai Giai còn rất nhỏ, đôi tay nhỏ bé mũm mĩm ra sức quơ quơ.

Tiểu Đào phát hiện tâm tình Thất Thất hình như không ổn, kỳ quái hỏi "Vương phi, có phải là Vương gia…"

"Đồ tồi đó, lúc nào cũng ức hiếp ta, còn muốn một thân một mình xông pha mạo hiểm!" Thất Thất ẵm Giai Giai, áp mặt lên hai má Giai Giai, cọ cọ đầy thương tiếc "Bảo bối, ngày mai hãy theo dì Tiểu Đào đi Tây Vực nhé, mẹ sẽ đuổi theo sau."

"Vương phi? Đi Tây Vực?" Tiểu Đào có phần giật mình, sao lại đột nhiên muốn đi Tây Vực?

"Đừng hỏi nữa, ngày mai sẽ có người đến đón các ngươi, sau đó các ngươi hãy lập tức đi Tây Vực, Tiểu Đào!" Uy Thất Thất nắm tay Tiểu Đào "Nếu ta và Vương gia không thể đi Tây Vực, niệm tình chủ tớ chúng ta, ngươi nhất định phải thay ta chăm sóc cho Giai Giai thật tốt."

"Vương phi, người yên tâm, nếu không phải toàn tâm toàn ý đi theo Vương phi, thì cho tới bây giờ Tiểu Đào đã không ở cùng Vương phi. Giai Giai tựa như con gái ruột của nô tì, có điều… Vương phi, người cùng Vương gia?"

Tiểu Đào có hơi lo lắng, Vương phi hôm nay trở về sao thần sắc mất tự nhiên như thế nhỉ? Liệu có nguy hiểm gì chăng? Còn nói những lời kỳ lạ như vậy, nàng định tiếp tục truy hỏi Thất Thất, nhưng bị Thất Thất ngăn lại.

"Khỏi cần hỏi, nhớ kỹ lời ta dặn, đến Tây Vực chăm sóc tốt cho Giai Giai."

"Vâng, Vương phi!" Tiểu Đào không hỏi nữa, mọi chuyện Vương phi quyết định đều không sai bao giờ.

https://thuviensach.vn

Thành Trường An trong vòng một đêm, Thất Sắc Giai Nhân không thấy đâu nữa, tất cả mọi người bàn luận sôi nổi, buôn bán đang tốt như vậy sao đùng một cái không làm nữa nhỉ, phải chăng thần kinh ông chủ có vấn đề, có người cảm thấy chỗ này buôn bán không tồi, định tiếp nhận, nhưng thực sự không lần ra manh mối.

Gần như cả ngày Lưu Trọng Thiên không trông thấy Uy Thất Thất đâu, hắn có chút lo âu bất an, ngày mai sẽ xuất phát đi đông bắc đánh giặc Ô Hoàn rồi, thế nhưng Thất Thất vẫn đang giận dỗi, Uy Thất Thất này sao lại giày vò người ta thế, Lưu Trọng Thiên bực tức cưỡi lên lưng ngựa, bất luận thế nào trước khi lên đường cũng phải gặp Uy Thất Thất một lần cuối.

Hắn thực sự sợ chuyến đi này, sẽ âm dương cách biệt, tâm trạng ấy thúc đẩy hắn gia tăng tốc độ, phóng như bay trên đường phố Trường An.

Chiến mã của Lưu Trọng Thiên dừng lại trước cửa Thất Sắc Giai Nhân, hắn nhảy xuống ngựa, ánh mắt chuyển hướng về phía Thất Sắc Giai Nhân, bỗng kinh ngạc, Thất Sắc Giai Nhân hoang vắng, trống trơn, ngay cả bảng hiệu cũng không thấy nữa, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Một ông lão đang thu dọn mặt tiền cửa hàng, Lưu Trọng Thiên gấp gáp tiến đến.

“Ông cụ, cửa tiệm này làm sao vậy, ông chủ đâu?”

“Ờ, cửa tiệm này đã bán rồi, giá cả rất hợp lý, về phần ông chủ, nhậc bạc rồi cũng không biết đi nơi nào.”

“Đi rồi?” Lưu Trọng Thiên lùi lại một bước, trong lòng thoáng cảm thấy mất mát, Uy Thất Thất thực sự cam lòng vứt bỏ rời xa mình sao? Chẳng lẽ đã sớm đi Tây Vực rồi? Nhưng cũng không cần nóng vội như vậy chứ, không muốn gặp mặt hắn lần cuối cùng hay sao? Khiến hắn sao có thể cam tâm rời khỏi Trường An đây.

Nhưng không cam lòng thì có thể thế nào, đây là Uy Thất Thất, luôn luôn làm theo ý thích của bản thân, có lẽ nàng giận thực sự rồi, hoặc là sợ

https://thuviensach.vn

hãi cảnh biệt ly thương tâm, mới quyết định vội vàng rời đi, mặc kệ nguyên nhân là gì, sẽ an toàn hơn nhiều so với ở lại Trường An, hy vọng mẹ con nàng đúng hẹn đi Tây Vực.

Lưu Trọng Thiên vô cùng cô đơn trở về vương phủ, bắt đầu bàn giao một số chuyện trong vương phủ, sau đó quay về phòng mình, lấy bản di chiếu kia ra, than vắn thở dài, tiên hoàng vì sao muốn lưu lại hai bản di chiếu nhỉ? Lẽ nào là vì để cho huynh đệ bọn họ đối địch nhau sao? Nếu không phải vì vật đó, hắn và Uy Thất Thất sẽ có cuộc sống thần tiên biết bao a.

Song nói đi cũng phải nói lại, nếu không phải bản di chiếu kia, thì có lẽ hắn và Uy Thất Thất cũng sẽ không có nhân duyên như thế, tốt cũng là nó, xấu cũng là nó, hiện tại đã đến lúc giao nó cho Hoàng thượng rồi, để hắn an tâm làm một vị hoàng đế tốt, đã không muốn giang sơn, hà tất u mê không tỉnh ngộ, đi Ô Hoàn, bất luận kết quả thế nào, Lưu Trọng Thiên cũng không có ý định trở lại Trường An nữa.

Chuyến đi này phó tướng của Lưu Trọng Thiên vẫn như cũ là Lưu Duẫn, có điều lúc này vẻ mặt Lưu Duẫn lại u sầu, dường như đầy bụng tâm sự, giám quân cũng vẫn là Ngô Trung Nghĩa, lần trước bởi vì chuyện Uy Thất Thất, tên này thiếu chút nữa mất đầu, may mà có Trì tướng quân giữ lại mạng sống cho hắn, thật không ngờ, oan gia ngõ hẹp.

Nhưng Lưu Trọng Thiên đâu biết rằng, sự kết hợp này hoàn toàn là ý đồ xảo quyệt của Thái hậu, nếu như Lưu Duẫn có đôi chút dao động trở thành kẻ hạ thủ lưu tình, Ngô Trung Nghĩa sẽ mau chóng bẩm báo thái hậu, chém giết trên dưới hơn bốn mươi nhân khẩu nhà hắn, xem ra lần này Tam vương gia Lưu Trọng Thiên chắc chắn phải chết.

Khi đến Ô Hoàn, đã là gần hai tháng sau, quân đội Đại Hán người ngựa mệt nhoài, dựng trại đóng quân, Lưu Trọng Thiên mặc áo giáp dày cộp nhảy xuống chiến mã, ngắm nhìn Ô Hoàn đẹp đẽ bao la bát ngát, quả là

https://thuviensach.vn

chốn tiên cảnh trần gian, lại bị quân Hung Nô dẫn dắt lầm đường lạc lối trở thành kẻ địch với Đại Hán.

Tộc người Ô Hoàn là một nhánh của bộ lạc Đông Hồ, sống tập trung ở núi Ô Hoàn, mưu sinh bằng nghề du mục săn bắn, sau khi bị thiền vu Hung Nô là Mạo Đốn đánh bại liền thuộc sở hữu của Hung Nô, hiện giờ lại chống đối Đại Hán, chinh phục Ô Hoàn là mục đích chủ yếu của chuyến đi đông bắc này, đáng tiếc a, Lưu Trọng Thiên thở dài, có lẽ hắn không thể chờ đến khi đánh xong chiến dịch này mới rời đi.

“Vương gia, hết thảy đều bố trí ổn thoả rồi, sắc trời không còn sớm, ngài nên nghỉ ngơi sớm đi.” Phó tướng Lưu Duẫn bước tới trước mặt Tam vương gia thấp giọng nói, hắn khâm phục vị Tam vương gia anh dũng, oai phong lẫm liệt này, sự áy náy trong lòng cứ gặm nhấm trái tim hắn, khiến trên đường đi hắn cứ đấu tranh mâu thuẫn.

“Ừ!” Lưu Trọng Thiên xoay người đi về phía đại trướng vừa được dựng, Lưu Duẫn nhìn bóng dáng Vương gia, không kìm được rơi nước mắt, đáng tiếc vị Tam vương gia anh dũng thiện chiến, tận tâm tận lực vì Đại Hán, không ngờ lại rơi vào một kết cục như vậy, vì gia đình, Lưu Duẫn siết chặt nắm tay, chỉ có thể xin lỗi Tam vương gia.

Lưu Trọng Thiên tiến vào đại trướng, cởi bỏ áo giáp, cầm bội kiếm lên nhẹ nhàng lau chùi.

“Khởi bẩm Vương gia!” Ngoài cửa có người khẽ gọi.

“Vào đi!” Lưu Trọng Thiên đặt bội kiếm xuống, ngồi ngay ngắn nhìn phía cửa đại trướng, một binh lính từ bên ngoài tiến vào, trong tay bưng đồ ăn, dáng người binh lính kia có phần thấp bé gầy yếu,hắn để đồ ăn ở trên bàn, rồi ngoan ngoãn đứng ở một bên, hình như còn muốn nói gì đó, cứ một mực cúi thấp đầu.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Hiệp Nghị Bán Mình

"Ra ngoài đi!" Lưu Trọng Thiên thoáng phất tay, binh lính kia y như cũ không có ý định đi ra ngoài, mà cứ hết nhìn đông ngó tây, hành vi cử chỉ vô cùng quái dị.

"Ngươi còn có việc?" Lưu Trọng Thiên nhíu mày, cảnh giác đi tới.

Binh lính kia đột nhiên bật ra tiếng cười khanh khách như chuông bạc, sau đó tháo mũ giáp xuống, lộ ra mái tóc đen nhánh, cũng đưa mắt nhìn về phía Lưu Trọng Thiên.

Tam vương gia Lưu Trọng Thiên nhất thời sững sờ, kinh ngạc nói "Thất Thất?"

Binh lính trước mặt té ra lại là Uy Thất Thất cải trang, do lặn lội đường xa nên bộ quân phục kia đã dính bùn khắp người, toàn thân bụi bặm, tưởng tượng cũng biết, trên đường đi cô đã phải chịu rất nhiều cực khổ, đi đường cùng những binh lính kia, nghỉ ngơi cùng một chỗ…

Thất Thất bí hiểm bước tới trước mặt Lưu Trọng Thiên "Thất Thất học theo Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, lúc trước giả trang thành binh lính

https://thuviensach.vn

đến Cao Ly, bưng đồ ăn cho Thất Thất, hôm nay nên đến phiên Uy Thất Thất hầu hạ ngài, có qua có lại!”

“Nàng…” Lưu Trọng Thiên bực tức đến nỗi siết chặt nắm tay, Uy Thất Thất đúng là quá tùy hứng rồi, lẽ nào đây là trò đùa sao? Thế nhưng tức giận thì có thể làm được gì, Uy Thất Thất đã không quản đường sá xa xôi, muốn để cô rời khỏi đây cũng không thể nữa rồi.

“Mời Tam vương gia ăn cơm!” Thất Thất cười ngọt ngào, kéo tay Trọng Thiên “Chẳng phải Thất Thất sợ chàng ở đây cô đơn hay sao? Cho nên mới đi theo chàng, đây xem như tấm chân tình của Thất Thất, chẳng lẽ cũng sai rồi sao?”

Lưu Trọng Thiên cười khổ một cái, có lẽ bọn họ đã định là có duyên phận trên chiến trường, từ khi bắt đầu và tiếp diễn sau này với Thất Thất đều trên chiến trường, phiền muộn lẫn tức giận thì có thể làm được gì? Lúc này bỗng dưng trông thấy nàng, khiến trong lòng Lưu Trọng Thiên ngập tràn hân hoan lẫn lo lắng, hắn gánh vác thêm một phần trách nhiệm, trách nhiệm phải thoát thân, không thể có bất kỳ sơ xuất nào.

“Trọng Thiên!” Thất Thất đi sâu vào trong đại trướng, dạo qua một vòng “Lần này Thất Thất muốn ngủ trên giường, chàng ngủ dưới đất!”

“Ai nói thế, Lưu Trọng Thiên ta chưa bao giờ ngủ dưới đất cả, hơn nữa nếu có nữ nhân, cũng sẽ không giường đơn gối chiếc!” Lưu Trọng Thiên cười đùa giỡn.

“Đáng ghét, Lưu Trọng Thiên, chẳng lẽ nữ nhân khác ở chỗ này, chàng cũng không giường đơn gối chiếc sao?”

Uy Thất Thất nổi đóa, vẻ mặt không vui, Lưu Trọng Thiên bật cười ha hả, nhìn đồ ăn, tâm tình khoan khoái nói “Có mỹ nhân ở cùng, Lưu Trọng Thiên nhất định phải ăn nhiều một chút, khẩu vị rất tốt a!”

https://thuviensach.vn

“Ăn đi, ăn đi, cho chàng no căng bụng chết, xem chàng còn dám ăn nói tùy tiện nữa không!”

“Đúng là nữ nhân ghen tuông khủng khiếp, có biết không? Ở Đại Hán nếu như nữ nhân ghen tuông, thì không phải là nữ nhân tốt!” Lưu Trọng Thiên ăn một miếng thức ăn, vẫn không nhịn được cười.

Uy Thất Thất đi tới trước giường, bĩu môi, ghen tuông thì sao? Cô là nữ nhân hiện đại, đâu phải là mẫu người Đại Hán gì đó.

Chỉ cần Lưu Trọng Thiên muốn ở bên Uy Thất Thất đời này kiếp này, thì không thể có những nữ nhân khác, đáng đời hắn không thể ngồi hưởng tề nhân chi phúc (*), ai bảo hắn lại thích một nữ nhân đến từ xã hội hiện đại chứ.

(*) Ý chỉ cuộc sống giàu sang sung sướng, thê thiếp thành đàn

Lưu Trọng Thiên vừa ăn vừa thấp giọng lẩm bẩm “Lưu Trọng Thiên ta thật có phúc, ngay cả đánh trận cũng có mỹ nhân đi theo!”

Hắn dường như cảm thấy hết sức thoải mái, ở chiến trường Hung Nô Uy Thất Thất vẫn còn là xấu nữ, giờ đây ở chiến trường Ô Hoàn, nàng đã là mỹ nhân rồi.

Ăn cơm xong, Uy Thất Thất khổ sở ngồi bên mép giường, bàn chân Thất Thất đã nổi mụn nước rồi! Ai ui, đau chết mất!

Cô cởi giầy ra “Chàng đúng là kẻ điên, hành quân khẩn cấp như vậy.”

Lưu Trọng Thiên vội vàng đi tới, cầm bàn chân Thất Thất, kiểm tra xem xét, dưới chân phồng rộp, sưng tấy đỏ ửng “Nàng thật là, sao không nói một tiếng với ta, cũng đâu cần chịu nhiều khổ cực như vậy, nhất định là rất đau!”

https://thuviensach.vn

“Hừ.” Thất Thất hất tay hắn ra “Nói, ta đã sớm nói rồi, nhưng chàng ngoan cố không đồng ý, hại người ta thê thảm như vậy, chàng đền đi, chàng đền đi, đau chết người!”

Lưu Trọng Thiên bị bộ dáng vô lại ương bướng của cô chọc cho cười, vuốt ve mái tóc cô một chút “Ta đền nàng, đền nàng cả đời, làm nô lệ cả đời của nàng được chứ, đợi đến Tây Vực, Lưu Trọng Thiên sẽ là một nam nhân bình thường, nàng có thể tha hồ làm mưa làm gió!”

Uy Thất Thất nghe xong dường như tinh thần tỉnh táo hẳn, làm mưa làm gió à, đây chính là món sở trường nhất của Thất Thất, chỉnh đốn người là việc tuyệt đối không thể thiếu, Lưu Trọng Thiên này quả thực cần phải dạy dỗ nghiêm chỉnh một phen, muốn làm chồng một phụ nữ hiện đại như Uy Thất Thất, sẽ phải học rất nhiều thứ, trong lòng cô không khỏi tính toán “Chàng nói thật chứ? Không cho phép nói không giữ lời.”

“Lưu Trọng Thiên từ trước đến nay một lời đã nói ra, tứ mã nan truy!”

“Ký hiệp nghị!” Thất Thất chìa bàn tay nhỏ nhắn ra, cười híp mắt nhìn Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên bất giác cười sảng khoái, lại là hiệp nghị, chẳng lẽ ký kết hiệp nghị rồi thì không thể làm trái hay sao? Đúng là một nữ nhân lúc nào cũng nghiêm trang, không lẽ nữ nhân hai ngàn năm sau đều khó đối phó vậy sao?

Không có cách nào, đường đường là Tam vương gia đành lấy thẻ tre và bút lông ra, soạn thảo một bản hiệp nghị bán mình mắc cười, hắn cả đời trở thành nô lệ của Uy Thất Thất, đương nhiên, hắn càng hy vọng là nô lệ trên giường cả đời.

“OK, từ hôm nay trở đi, Lưu Trọng Thiên sẽ bán mình cho Uy Thất Thất, không được nuốt lời, cả đời phải nghe theo, phục tùng tuyệt đối sự an bài của Uy Thất Thất, thế nào? Tam vương gia của ta, chàng có ý kiến gì không?”

https://thuviensach.vn

“Không có.”

“Vậy ngay hôm nay có hiệu lực!” Uy Thất Thất đập bàn một cái, nở nụ cười quỷ quái.

Trong hoàng cung Đại Hán, từ sau khi Lưu Trọng Thiên xuất phát, Hoàng thượng suốt ngày ngủ không yên, luôn cảm thấy ánh mắt uy nghiêm của Lưu Trọng Thiên đang nhìn hắn chằm chằm,hiện tại đến lượt Hoàng thượng thanh tâm quả dục, hắn chẳng có tâm tư tới chỗ phi tần nào hết, ngoại trừ lên triều xử lý quốc sự, thường ở trong Dưỡng Tâm điện nhắm mắt nghỉ ngơi.

Lưu Trọng Thiên xuất phát được hai tháng rồi, hắn là đã đến Ô Hoàn, không biết Lưu Duẫn đã bắt đầu hành động hay chưa, phỏng chừng sẽ không sớm như vậy, dù sao vẫn chưa tấn công chính diện với Ô Hoàn, thật không biết cuộc chiến Ô Hoàn nếu không có Lưu Trọng Thiên, sẽ như thế nào đây, dù sao Lưu Trọng Thiên chết, sẽ mất đi thống soái, cũng khó tránh khỏi bại trận.

“Hoàng thượng! Ngoài cung quản gia của Tam vương gia cầu kiến! Nói nhất định phải đích thân gặp Hoàng thượng.” Tiểu Vu Tử sáp lại gần.

“Hả?” Hoàng thượng rất khó hiểu, một lão quản gia lại dám liều lĩnh đi gặp Hoàng thượng, tính ra hắn cũng không dám lỗ mãng “Cho hắn vào đây!”

“Dạ!”

Một lát sau, Lưu Toàn run rẩy sợ hãi bước vào Dưỡng Tâm điện, Lưu Toàn cũng đã gặp Hoàng thượng mấy lần rồi, nhưng đến hoàng cung thì là lần đầu tiên, nói không sợ sệt là giả, hắn cũng không biết mình làm thế nào vào được đây, vừa mới trông thấy Đại Hán thiên tử uy nghiêm liền than ôi một tiếng quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng vạn tuế, vạn vạn tuế, lão nô Lưu Toàn chịu sự ủy thác của Tam vương gia, giao cho Hoàng thượng một món đồ!” Nói xong giơ đôi tay lên cao, trên tay là một ống cuộn.

“Cái gì thế?” Hoàng thượng nhíu mày, Lưu Trọng Thiên làm trò gì vậy, không tự mình đưa tới, lại sai quản gia mang tới hơn nữa còn là sau khi hắn đã rời khỏi đây.

“Trước khi đi, Tam vương gia giao cho lão nô, sau khi ngài ấy xuất chinh hai tháng bảo lão nô đích thân đưa tới cho Hoàng thượng!”

“Cầm qua đây!” Hoàng thượng lạnh lùng nói.

Tiểu Vu Tử đi tới, nhận lấy ống cuộn đưa cho Hoàng thượng, Đại Hán thiên tử cầm lấy ống cuộn kỳ lạ kia, tháo dây buộc xuống nhẹ nhàng mở ra, bất giác chấn động, nhất thời giật mình, đó chính là bản di chiếu thực sự.

Hoàng thượng nhanh chóng nhìn nội dung di chiếu, ánh mắt kinh hãi khi đọc, quả nhiên tiên hoàng truyền ngôi cho Tam hoàng tử Lưu Trọng Thiên, đây là di chiếu đích thực 100%, mẫu hậu đúng là giả mạo di chiếu, làm trái với di nguyện của tiên hoàng, đọc nội dung di chiếu, Hoàng thượng cảm thấy choáng váng một hồi, hai cánh tay mềm oặt rủ xuống, nửa ngày cũng không thốt ra lời nào.

“Hoàng thượng, Tam vương gia còn gửi một phong thư cho Hoàng thượng!” Quản gia lấy ra một cuộn thẻ tre từ trong ngực.

Tiểu Vu Tử đưa thư cho Hoàng thượng, Hoàng thượng mở thẻ tre ra một cách máy móc, đúng là nét chữ rắn rỏi của Tam vương gia.

“Hoàng thượng!

Thứ cho Trọng Thiên không thể tiếp tục phụ tá Hoàng thượng nữa, Trọng Thiên biết di chiếu là họa lớn trong lòng Hoàng thượng, bao năm

https://thuviensach.vn

qua, huynh đệ chúng ta trong lòng hiểu rõ nhưng không nói ra, Hoàng thượng lo lắng bản di chiếu này, Trọng Thiên lại không thể tùy tiện mang ra, di chiếu lộ ra, huynh đệ chúng ta chắc chắn sẽ máu chảy đầu rơi, Trọng Thiên chỉ có thể tạm thời thu giữ nó, song bây giờ di chiếu lộ ra rồi, huynh đệ chúng ta không thể cùng chung hướng, thứ cho Trọng Thiên đi trước một bước.

Nữ nhân Lưu Trọng Thiên yêu mến nhất là Uy Thất Thất đã rời xa đệ, Trọng Thiên nản lòng thoái chí, sống mà chẳng tìm thấy niềm vui, chuyến đi Ô Hoàn này, cũng không muốn giữ lại tính mạng quay về nữa, cho nên nhờ quản gia tự tay giao di chiếu cho Hoàng thượng, hãy đem hủy di chiếu đi, quên Tam vương gia Lưu Trọng Thiên đi, làm một hoàng đế tốt để toàn dân kính yêu!"

Tam vương gia? Hoàng đế tốt? Thẻ tre trong tay Hoàng thượng rơi xuống đất, khuôn mặt hắn biến sắc, trong lòng đủ loại cảm xúc lẫn lộn không sao lý giải được, lúc này cảm giác mình thật đê tiện, không xứng làm hoàng đế Đại Hán, hắn căm tức đứng bật dậy, lớn tiếng quát "Tiểu Vu Tử!"

Tiểu Vu Tử thoáng sờ trán, ối mẹ ơi, Hoàng thượng đọc hai thứ kia xong sao giống như điên vậy, chưa thấy Hoàng thượng thất thố như thế bao giờ, so với khi Uy Thất Thất chết, còn hoảng loạn hơn.

"Hoàng thượng, Tiểu Vu Tử đây." Tiểu Vu Tử kinh hồn bạt vía đáp lời.

"Truyền khẩu dụ của trẫm, ngàn dặm khẩn cấp, đuổi tới Ô Hoàn, bất luận thế nào cũng phải huỷ bỏ mật chỉ của Thái hậu!" Sắc mặt Hoàng thượng tái nhợt, hoa mắt chóng mặt trước mắt tối sầm, ngã xuống.

"Ôi trời! Hoàng thượng!" Tiểu Vu Tử vội vã đỡ Hoàng thượng dậy, nổi nóng nhìn quản gia Lưu Toàn "Lưu Toàn to gan, ngươi cho Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng xem gì vậy? Có phải không muốn sống nữa rồi không!”

“Lão nô không biết ạ, đó đều là những đồ Tam vương gia giao cho, lão nô cũng không có xem qua, xin Hoàng thượng tha mạng ạ!” Lưu Toàn khiếp sợ nằm bò trên đất, không dám ngẩng đầu lên, rốt cuộc là vật gì vậy, Tam vương gia sẽ không hại mình chứ, nhưng vì sao Hoàng thượng lại có bộ dạng này?

Một lát sau, Hoàng thượng mới tỉnh lại, trông thấy Tiểu Vu Tử vẫn còn ở bên cạnh, lập tức nổi giận “Cẩu nô tài, những lời trẫm nói vừa rồi, ngươi đi làm chưa?”

“Vẫn chưa ạ, Hoàng thượng! Tiểu nô tài không an tâm về Hoàng thượng ạ!”

“Nhanh đi, còn nữa, khen thưởng quản gia của Tam vương gia, đưa hắn xuất cung!” Hoàng thượng lườm Tiểu Vu Tử, Tiểu Vu Tử lập tức cuống cuồng dẫn Lưu Toàn lui xuống, chấp hành mệnh lệnh của Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Rượu Độc

Hoàng thượng ngắm nhìn mọi thứ trong Dưỡng Tâm điện, cảm giác mình đúng là một tên trộm vô sỉ, trộm hoàng vị không nói, còn cướp đoạt nữ nhân của Lưu Trọng Thiên, giờ đây lại muốn lấy mạng hắn. Là Đại Hán thiên tử, hắn cảm thấy hổ thẹn, vì sao ở trước mặt Thái hậu không kiên trì nguyên tắc, rõ ràng trong thâm tâm hắn không muốn giết Lưu Trọng Thiên, lại bởi vì ích kỷ mâu thuẫn, gây ra sai lầm lớn như vậy, Hoàng thượng kiểu này, có thể quản lý tốt giang sơn Đại Hán thật sao?

Hoàng thượng vừa đau lòng lại vừa thất vọng về bản thân mình, hầu như cả đêm cứ ngồi như vậy, khi trời gần sáng, hắn gọi lão thái giám vội vàng đi tới tẩm cung của Thái hậu.

Đúng lúc Thái hậu vừa mới dậy, trông thấy Hoàng thượng, dường như hết sức phấn khởi, cung nữ đỡ bà ngồi ngay ngắn, bà khẽ nở nụ cười "Hoàng nhi à, ai gia nghe nói gần đây con rất ít sủng hạnh phi tần, có phải những phi tần kia khiến con chán rồi không, vậy nên ai gia chọn vài tú nữ cho con rồi, đều là những nữ nhi không tồi chút nào, trẻ trung xinh đẹp, xem xem hoàng nhi thích ai nào?"

"Ai trẫm cũng không muốn xem, sau này chuyện trẫm tuyển phi, cũng xin mẫu hậu báo trước cho trẫm biết, còn nữa, tốt nhất mẫu hậu nên giảm

https://thuviensach.vn

bớt những chỉ dụ lớn lao đi, chuyện này trẫm đã nói cho đám thái giám rồi,cả những thần tử và con dân của trẫm, đều sẽ do một mình trẫm quản lý, mẫu hậu tuổi tác đã cao, nên ở trong tẩm cung trồng hoa, chăm cỏ, duy trì tuổi thọ ngày một tốt hơn!"

Hoàng thượng nóinhư đinh đóng cột, hắn phải đưa ra quyết định, hắn là Đại Hán thiên tử, há có thể để cho một nữ nhân tham dự triều chính, can thiệp vào quyết định của hắn, còn cả những phi tử kia, mỗi lần đại hôn đều do bà an bài, đưa hết người này đến người khác vào cung, Hoàng thượng nhìn đã thấy nhàm chán, chỉ yêu thích một người duy nhất, lại bị bà đuổi ra khỏi hoàng cung, làm hại Hoàng thượng bỏ lỡ cơ hội, âm dương cách biệt với mỹ nhân.

Trích dẫn một câu nói của Thái hậu, làm việc thì không thể lòng dạ đàn bà, quả thực, Hoàng thượng trước kia quá nghe lời Thái hậu, nếu cai quản quốc gia của hắn như vậy, sẽ có tình cảnh thế nào đây.

Như công thần Đại Hán Tam vương gia Lưu Trọng Thiên vậy, chết trận thì thôi, còn nếu như bị Thái hậu hạ rượu độc chết, thì cả đời Hoàng thượng cũng không sao yên lòng được.

Thái hậu cứng họng nhìn Hoàng thượng "Hoàng nhi… Chuyện này…"

Hoàng thượng nhìn cung nữ đứng bên, lạnh nhạt nói "Hầu hạ Thái hậu cho tốt!" Chỉ một câu nói lạnh lùng, Hoàng thượng liền ra khỏi tẩm cung Thái hậu, nhưng trong khoảnh khắc bước ra khỏi tẩm cung Thái hậu, Hoàng thượng dường như thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều, hắn rốt cuộc cũng có thể thoát khỏi những quấy nhiễu kia, hết thảy đều phải tự mình làm chủ, giang sơn của hắn, con dân của hắn, trái tim của hắn.

Song khi trở lại Vị Ương cung, Hoàng thượng lại có chút ưu thương, binh lính truyền lệnh phi ngựa nhanh nhất, tốc độ nhanh nhất cũng phải mất

https://thuviensach.vn

một tháng mới có thể chạy tới Ô Hoàn, đoán chừng khi đó, Lưu Trọng Thiên đã chẳng còn mạng nữa, nếu như Lưu Trọng Thiên thực sự chết rồi, cuộc sống của Hoàng thượng tựa như mất đi một mục tiêu, một đối thủ cạnh tranhcừ khôi, và thêm một phần tự trách mình.

Chiến dịch Ô Hoàn vẫn chưa khai hỏa, nội bộ đã triển khai chiến tranh kịch liệt, Ngô Trung Nghĩa tên tiểu nhân này, lúc nào cũng nhìn Lưu Duẫn chằm chằm, hy vọng Lưu Duẫn có thể nhanh chóng hoàn thành mật chỉ của Thái hậu, Lưu Duẫn phiền não không chịu nổi, hàng ngày nhìn thấy Ngô Trung Nghĩa đều cảm thấy đầu sắp nổ tung, nếu không phải vì gia đình mình, hắn sẽ giết chết tên tiểu nhân kia, cho hắn phơi thây nơi Ô Hoàn.

“Rốt cuộc tới khi nào ngươi mới động thủ?” Ngô Trung Nghĩa kéo Lưu Duẫn vào trong lều của mình, thấp giọng hỏi.

Lưu Duẫn không kiên nhẫn nhìn hắn “Thái hậu chỉ dặn Lưu Duẫn, trước khi trở về Trường An là được, ngươi gấp gáp như vậy làm gì? Lưu Duẫn tự biết chừng mực!”

“Ngươi cũng đừng vì ngươi là thuộc hạ cũ của hắn, cho nên kéo dài thời gian để hắn sống thêm mấy ngày, nếu bị ta phát hiện ngươi giở trò, ta sẽ dâng tấu ngươi, cho cả nhà ngươi rơi đầu hết!” Ngô Trung Nghĩa uy hiếp Lưu Duẫn.

Lưu Duẫn thật sự hận chết tên Ngô Trung Nghĩa này, rốt cuộc Tam vương gia chết đối với hắn có lợi gì, Đại Hán giữ lại tên tiểu nhân vô sỉ như vậy sẽ ích hơn ư? Giết Tam vương gia rồi, Đại Hán sẽ mất đi một trụ cột, Ngô Trung Nghĩa không biết, chẳng lẽ Hoàng thượng cũng hồ đồ sao?

Lưu Duẫn vội vàng rời khỏi lều trại của Ngô Trung Nghĩa, Ngô Trung Nghĩa không yên tâm đi ra theo, giống như kẻ bám đuôi, kéo Lưu Duẫn đến chỗ hẻo lánh “Ngươi đi đâu thế?”

https://thuviensach.vn

Lưu Duẫn tức tối nhìn hắn "Ta đi gặp Tam vương gia, ngươi cũng muốn đi sao?"

"Không đi!" Ngô Trung Nghĩa đương nhiên không muốn đi, Lưu Trọng Thiên chán ghét hắn, thậm chí còn tỏ thái độ ra mặt, đi thì chỉ tự mình chuốc khổ.

Lưu Duẫn phiền não bỏ đi, Ngô Trung Nghĩa hừ một tiếng, lẩm bẩm "Xem ngươi dám kháng mật chỉ của Thái hậu không?"

Ngô Trung Nghĩa xoay người đương định quay về lều trại, đột nhiên cảm thấy trước mắt tối sầm, có người lấy túi vải trùm đầu hắn, hắn chưa kịp kêu la đã bị đánh đòn cảnh cáo.

Uy Thất Thất lôi Ngô Trung Nghĩa tới trong bụi cây, lấy gậy gỗ chọc vào mông hắn, không có phản ứng gì, xem ra giám quân vô sỉ đã bất tỉnh rồi, lại còn theo tới nơi này, xem ra muốn nếm mùi đau khổ đây, cẩu nô tài của Hoàng thượng, một gậy này hãy thay Hoàng thượng chịu đi.

Uy Thất Thất phủi phủi tay, lại đá một cước vào mông Ngô Trung Nghĩa "Biết điều một chút cho ta, bằng không cho mông ngươi nở hoa đấy!" Dứt lời, cô lanh lẹ rời đi, ném Ngô Trung Nghĩa vào trong bụi cây, lát nữa khi hắn tỉnh lại, đoán chừng sẽ rất kỳ lạ, ai dám đánh hắn, ngoại trừ Uy Thất Thất không sợ trời, không sợ đất ra thì còn ai vào đây!

Lưu Duẫn phiền não đi tới trước đại bản doanh của Tam vương gia, không biết sau khi vào trong phải nói gì, hắn suy nghĩ một lúc rồi bỏ đi, hắn cảm thấy mình không thể đối diện với Tam vương gia, ly rượu độc kia sớm muộn gì cũng phải đưa cho Tam vương gia, là thuộc hạ cũ thân tín, việc có thể làm được chỉ là kéo dài tuổi thọ Vương gia thêm vài ngày mà thôi.

Uy Thất Thất thấy Lưu Duẫn lén la lén lút, sao đứng ngoài lều mà không vào trong nhỉ, dáng vẻ kia hình như đầy bụng tâm sự, hắn làm sao

https://thuviensach.vn

vậy? Cho đến khi Lưu Duẫn đi rồi, Uy Thất Thất mới vào đại bản doanh.

Uy Thất Thất nhanh chóng bước tới trước giường, nằm xuống ngủ, trút giận rồi, tâm tình cũng thư thái hơn nhiều, cô mệt chết mất, con heo kia ngủ say như chết, Lưu Trọng Thiên đi tới khẽ vuốt ve gương mặt Thất Thất, tiểu cô nương này, đã nghỉ ngơi mấy ngày qua, xem ra hai tháng hành quân đã vắt kiệt sức nàng rồi.

Nhưng đối mặt với nữ nhân yêu dấu, Lưu Trọng Thiên làm thế nào cũng không ngủ được, hắn chỉ muốn ôm nàng vào trong lòng, âu yếm cưng nựng.

“Thất Thất!” Lưu Trọng Thiên khẽ gọi.

“Cút ngay! Đừng quấy rầy ta ngủ!” Uy Thất Thất bực bội trở mình, kêu gào gắt gỏng.

Cút ngay? Lưu Trọng Thiên nổi nóng véo mũi Thất Thất, Thất Thất ngạt thở, mở choàng mắt, tức giận đánh Lưu Trọng Thiên “Làm gì vậy? Người ta không thở nổi!”

“Nàng dám bảo ta cút ngay?”

“Vì sao không được, chàng đừng quên, chàng đã bán mình cho ta rồi!” Uy Thất Thất nháy mắt, chưa thấy qua người nào bán thân rồi còn đòi tôn nghiêm, nàng là chủ nhân của hắn, đương nhiên có đầy đủ quyền bảo hắn cút ngay.

“Ta bán mình cho nàng rồi, nhưng nàng cũng đừng quên, nàng là nữ nhân của ta!” Lưu Trọng Thiên đè Uy Thất Thất ngã xuống giường, mỉm cười gian tà, hắn sáp mặt lại gần “Hiện tại, nàng phải hầu hạ phu quân của mình…”

https://thuviensach.vn

“Ai phải hầu hạ chàng, là chàng hầu hạ ta mới đúng!” Uy Thất Thất đỏ bừng mặt, song vẫn không tỏ ra yếu thế nói.

“Cũng được, Thất Thất…” Lưu Trọng Thiên hôn nồng nhiệt, mọi lời nói đều trở nên dư thừa, tình yêu dục vọng xâm chiếm thần kinh bọn họ, bất kể ở đâu chăng nữa, chỉ cần có Uy Thất Thất thì sẽ không cảm thấy cô đơn.

Lưu Trọng Thiên nhìn Uy Thất Thất đương ngủ say trong cảm xúc mãnh liệt, tiếp theo đây là chờ đợi chiến dịch bắt đầu, chỉ cần chiến tranh nổ ra, chính là lúc cùng Thất Thất biến mất, hy vọng sẽ không khiến cho Ngô Trung Nghĩa và Lưu Duẫn hoài nghi.

Mưu kế của hắn cũng không phức tạp lắm, chỉ cần ra chiến trường, tìm một thi thể có thân hình tương tự, nhân lúc hỗn loạn thay cho áo giáp và bội kiếm của tướng quân, sau đó làm biến dạng gương mặt của thi thể, là có thể lén bỏ trốn, đương nhiên điều kiện tiên quyết là Lưu Trọng Thiên không thể chỉ huy chiến đấu, nhất định phải là Lưu Duẫn và đích thân hắn ra trận, chia làm hai đường, phân tán sự chú ý của người khác đối với hắn.

Nhưng một khi sự việc bại lộ, có người phát hiện hắn giả chết, Đại Hán thiên tử liệu có thẹn quá hoá giận không, khắp nơi lùng bắt Lưu Trọng Thiên, hy vọng hắn niệm tình huynh đệ, không u mê cố chấp nữa, di chiếu đã giao cho hắn, Lưu Trọng Thiên đối với Hoàng thượng mà nói, đã không còn là tai hoạ ngầm, hy vọng Hoàng thượng có thể buông tha hắn và Thất Thất, cho hắn một cuộc sống yên bình.

Ngoài đại trướng, trăng sáng nhô cao, tất cả binh lính đều đã ngủ say, binh lính canh phòng cũng gục đầu ngủ lia lịa, dưới ánh trăng, chỉ có mình Lưu Duẫn, đứng trước cửa lớn doanh trại, cảm khái muôn phần, kiên trì không được bao lâu, chỉ cần chiến dịch Ô Hoàn bắt đầu, Lưu Trọng Thiên nhất định phải uống rượu độc, hắn căm hận chính mình, cũng căm hận Đại Hán, nếu như không phải vì người nhà, hắn chắc chắn sẽ lấy cái chết để

https://thuviensach.vn

chống lại, nhưng Thái hậu ác độc đã tóm được điểm yếu của hắn, mình chết thì thôi, há có thể liên lụy đến người nhà.

Ngày hôm sau tới nhanh thật, trời còn chưa sáng, đại quân Ô Hoàn quả nhiên tiến đánh, phía ngoài doanh trại tiếng "giết" vang lên từng hồi, Lưu Duẫn sai người giữ vững trận địa, nhất định phải cố thủ, hắn muốn hoàn thành một nhiệm vụ gian khổ hơn nữa, chính là muốn mang ly rượu độc kia, bước vào đại bản doanh của Lưu Trọng Thiên.

Lưu Duẫn bước vào đại bản doanh thống soái, phát hiện Lưu Trọng Thiên đương cau mày nhìn bản đồ hành quân, một binh lính bên cạnh đang thu dọn giường chiếu, Lưu Duẫn có chút do dự phân vân, hướng về phía binh lính kia thấp giọng nói "Ta có chuyện muốn bàn bạc với Vương gia, ngươi ra ngoài trước đi!"

Uy Thất Thất cúi đầu xuống, vì không muốn gây phiền toái, cô lẳng lặng ra khỏi đại bản doanh, nhất định là chuyện đánh giặc, phỏng chừng lại có một trận chiến cam go phải đánh rồi.

Lưu Duẫn đặt ly rượu và bình rượu xuống, nhìn Tam vương gia "Vương gia, thực ra lúc này không nên mời Vương gia uống rượu, nhưng đây là một trận chiến ác liệt, chúng ta không có ưu thế tuyệt đối, Lưu Duẫn sợ lần này không toàn mạng trở về Trường An, cho nên trước khi khai chiến muốn mời Vương gia uống một chén, không uổng công Lưu Duẫn ta đi theo Vương gia!"

Lưu Trọng Thiên cũng có tâm sự, quả thực đúng thế, trận này đâu chỉ ác liệt, mà còn là lần cuối cùng bọn họ tác chiến, làm thống soái, việc có thể làm được có lẽ chỉ là uống một ly rượu, nhưng ly rượu này không đơn giản như Lưu Trọng Thiên nghĩ, đó là một ly rượu độc có thể cướp đi sinh mạng hắn.

Lưu Duẫn rót đầy rượu, đưa ly rượu cho Vương gia "Mời Vương gia!"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Dối Trên Lừa Dưới

Bất luận trong lòng Lưu Duẫn phức tạp và không tình nguyện ra sao, ly rượu độc này đã dâng lên, hắn không tài nào che giấu được vẻ căng thẳng của mình, ánh mắt chăm chú nhìn Lưu Trọng Thiên, chỉ cần Vương gia uống một chút rượu đó thì mất mạng ngay.

"Của ngươi đâu?" Lưu Trọng Thiên cầm lấy ly rượu, có chút hoài nghi.

"À! Vừa nãy Lưu Duẫn đã uống không ít rồi, cũng không có dũng khí đi tìm Vương gia, mời Vương gia uống ly này!" Ánh mắt Lưu Duẫn chuyển sang ly rượu trong tay Lưu Trọng Thiên, trong lòng lại bắt đầu trào dâng mâu thuẫn, mình hiện giờ có thể ngăn cản ngài ấy, Lưu Duẫn siết chặt nắm tay, nếu như Vương gia chết, Lưu Duẫn thật sự sẽ trở thành tội nhân của Đại Hán.

"Được, bổn vương uống! Hy vọng Lưu phó tướng hãy dốc hết sức vì Đại Hán, nếu như sau này bổn vương không còn nữa, thì cũng có thể tận tâm tận lực vì đương kim Hoàng thượng như đối với Lưu Trọng Thiên ta ngày hôm nay, một lòng trung thành!"

https://thuviensach.vn

Những lời kia của Lưu Trọng Thiên chẳng khác nào kim châm nhói lòng Lưu Duẫn, Lưu Duẫn hận bản thân mình, vì tư lợi, mà vứt bỏ sự tín nhiệm của Vương gia, hắn cảm thấy hổ thẹn.

Lưu Trọng Thiên đưa chén rượu đến bên miệng, trong khoảnh khắcnghìn cân treo sợi tóc, Lưu Duẫn thét gào một tiếng, giật lấy ly rượu trong tay Lưu Trọng Thiên, đặt ở trên bàn, sau đó vội quỳ xuống dưới đất.

“Vương gia, Lưu Duẫn có lỗi với Vương gia, xin Vương gia hãy lập tức giết Lưu Duẫn đi!”

Lưu Trọng Thiên kỳ quái, muốn kéo Lưu Duẫn đứng lên, nhưng nói thế nào Lưu Duẫn cũng không chịu đứng dậy “Sao vậy? Lưu Duẫn, có chuyện gì; từ từ nói, hà tất phải hành đại lễ thế!”

“Vương gia, ly rượu vừa rồi là rượu độc…” Lưu Duẫn căm tức tự giáng cho mình một bạt tai “Lưu Duẫn quả thực là bất đắc dĩ!”

“Rượu độc?” Lưu Trọng Thiên nhìn ly rượu trên bàn, ly rượu kia vẫn còn đây, lóng la lóng lánh, nhưng lại là một ly rượu độc có thể lấy mạng con người ta, chẳng lẽ Lưu Duẫn dám đại nghịch bất đạo, muốn giết Lưu Trọng Thiên?

“Lưu Duẫn đã chẳng còn đường sống rồi, ly rượu này cứ để Lưu Duẫn uống, khỏi phải phiền não nữa!” Lưu Duẫn vươn tay lấy ly rượu, nước mắt rưng rưng, có lẽ cả nhà Lưu Duẫn sẽ gặp nhau ở âm phủ, Lưu Duẫn đã không thể hạ độc Tam vương gia, sống cũng không bằng chết, nhưng Tam vương gia Lưu Trọng Thiên đã giữ tay hắn lại.

“Lưu Duẫn, hãy nói rõ với bổn vương, bằng không ngươi đừng hòng làm gì hết!”

“Vương gia, Thái hậu hạ mật chỉ, muốn hạ độc giết Vương gia, cũng bắt trên dưới hơn bốn mươi khẩu cả nhà Lưu Duẫn, không giết Vương gia,

https://thuviensach.vn

thì sẽ giết người nhà Lưu Duẫn, nhưng Lưu Duẫn không xuống tay được, cho nên Lưu Duẫn chỉ có thể lấy cái chết tạ tội, xuống âm phủ đoàn tụ cùng người nhà.” Toàn thân Lưu Duẫn run lẩy bẩy, giọng nói run sợ, đau đớn không chịu nổi.

“Muốn hạ độc giết bổn vương, đây cũng là ý chỉ của Hoàng thượng sao?” Lưu Trọng Thiên thực sự chấn động, hôm nay thật không ngờ phải chết ở Ô Hoàn, như vậy Uy Thất Thất chẳng phải sẽ trở thành nữ nhân bơ vơ không nơi nương tựa.

Nếu không phải Lưu Duẫn trung thành với mình…

“Cũng là ý chỉ của Hoàng thượng, Lưu Duẫn quả thực bị bức ép bất đắc dĩ!”

Lưu Trọng Thiên vô cùng đau lòng thất vọng, hắn luôn tận trung báo quốc với Đại Hán thiên tử, không ngờ Hoàng thượng hóa ra lại là một tên tiểu nhân đố kị, giết Trọng Thiên rồi, hắn có thể an tâm sao? Giang sơn Đại Hán có thể ngồi vững trên đó sao? Di chiếu đã giao cho hắn, Lưu Trọng Thiên phò tá Hoàng thượng từ trước đến nay tâm chưa hề dao động, giờ đây thực sự nếm trải vị đắng thương tâm, xem ra đối với Đại Hán, Lưu Trọng Thiên không cần phải lưu luyến bất kỳ điều gì.

Hôm nay đây, sống hay chết, rốt cuộc nên làm thế nào? Nhất định phải bảo toàn tính mạng cho trên dưới hơn bốn mươi nhân khẩu gia đình Lưu Duẫn, Lưu Trọng Thiên kéo Lưu Duẫn, khẽ nói “Đừng vội, bổn vương có biện pháp vẹn cả đôi đường!”

“Thật ư?” Lưu Duẫn lập tức phấn chấn hẳn lên, có biện pháp nào có thể khiến hắn không cần giết Vương gia, lại có thể báo cáo kết quả, giải quyết đống phiền toái giúp hắn.

Có ai ngờ, xong rồi, toi đời Lưu Duẫn a!

https://thuviensach.vn

Rèm cửa đại bản doanh được vén lên, gian tặc Ngô Trung Nghĩa đi vào, tên tiểu nhân gian trá này bật cười "Hay thật, ta đã nghe thấy lá gan ngươi không nhỏ nhỉ, dám tiết lộ chỉ dụ của Thái hậu, còn thả Tam vương gia, có phải đang chờ mấy chục mạng người nhà ngươi…"

"Ngô Trung Nghĩa, ngươi quả là to gan!" Lưu Trọng Thiên lạnh lùng nhìn hắn, thì ra sứ mệnh để hắn đi theo tới Ô Hoàn chính là việc này, chẳng trách không ngại cực khổ, một câu oán hận cũng không có.

Ngô Trung Nghĩa chắp tay sau lưng "Ngày mai Trung Nghĩa sẽ rời khỏi đây, Lưu Duẫn ngươi hãy đợi nhặt xác đi!"

Chuyện đã phát triển đến nước này, gần như chẳng thể xoay chuyển cục diện được nữa, Lưu Duẫn và Tam vương gia cùng nhìn nhau, hiện tại biện pháp cũng chỉ có một thôi, Ngô Trung Nghĩa tên cẩu tặc này, âm mưu tính toán kỹ lưỡng, nhưng hôm nay tính trật rồi, đây là nơi nào chứ, Hoàng thượng và Thái hậu đã lộ nguyên hình rồi, còn cần giữ thể diện cho gian tặc Ngô Trung Nghĩa sao? Giám quân vào lúc này còn không bằng một con chó.

Không chờ Lưu Trọng Thiên động thủ, liền có một thanh đao gí sát trên cổ Ngô Trung Nghĩa, là Uy Thất Thất từ phía sau lén lẻn vào, Uy Thất Thất khẽ nở nụ cười "Có Uy Thất Thất ở đây, ai dám động đến tướng công của ta!"

"Vương…phi" Ngô Trung Nghĩa cho rằng đã trông thấy quỷ, lập tức nằm co quắp trên mặt đất, chẳng phải Uy Thất Thất đã chết rồi sao? Lẽ nào hồn phách quay về để bảo vệ Lưu Trọng Thiên?

Lưu Duẫn há hốc miệng, nửa ngày cũng không thốt nên lời, Thất tướng quân chẳng phải đã… Nhưng binh lính trước mặt này không phải Uy Thất Thất thì còn ai vào đây.

https://thuviensach.vn

“Còn ngây ra đó à, xử lý tên này thế nào đây, tuyệt đối không thể thả hắn trở lại hoàng cung Đại Hán!”

“Đương nhiên không thể, trở về, cả nhà Lưu Duẫn sẽ xong đời.” Không đợi Uy Thất Thất và Vương gia kịp phản ứng, Lưu Duẫn đã bưng rượu độc lên, đổ vào miệng Ngô Trung Nghĩa.

Ngô Trung Nghĩa trong cơn hoảng hồn vẫn chưa tỉnh lại, rượu độc rót đầy miệng, Lưu Duẫn bóp cằm hắn, rượu độc ực một tiếng nuốt xuống, Ngô Trung Nghĩa sờ cổ họng, sợ tới nỗi sắc mặt trắng bệch, chỉ vào Lưu Duẫn, trợn trừng mắt lên “Ngươi… Ngươi dám…”

Chưa kịp nói hết câu, ngã nhào xuống đất, thất khiếu(*) chảy máu, giãy dụa vài cái rồi bất động.

(*) gồm hai tai, hai mắt, hai lỗ mũi và miệng

Uy Thất Thất hoảng sợ ném đao đi, bịt mắt nhào vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, tuy cô cực kỳ ghét Ngô Trung Nghĩa, nhưng cũng chưa từng nghĩ đến, hắn sẽ chết ngay trước mặt mình.

Lưu Trọng Thiên vòng tay qua vai Uy Thất Thất “Việc này không nên chậm trễ, thay y phục của bổn vương cho Ngô Trung Nghĩa, bổn vương và Thất Thất muốn rời khỏi đây vĩnh viễn không quay về Trường An!”

Lưu Duẫn kinh hãi “Vương gia, hai người…”

“Hôm nay chuyện đã ra nông nỗi này, cho dù Lưu Trọng Thiên muốn trở lại Trường An cũng không thể được nữa rồi, huống hồ bổn vương đã quyết định cùng Thất Thất cao chạy xa bay.”

Lưu Trọng Thiên vuốt ve mái tóc Uy Thất Thất, ánh mắt ngập tràn vẻ dịu dàng, bây giờ chẳng cần lo lắng chuyện gì nữa, cuộc sống tươi đẹp đang chờ đón phía trước “Lưu Duẫn, sau khi chúng ta đi, ngươi để thi thể

https://thuviensach.vn

Ngô Trung Nghĩa lại trong đại trướng, sau đó phóng hỏa đốt đại trướng, chờ khi binh lính dập tắt lửa, phỏng chừng cái xác cũng đã bị biến dạng hoàn toàn, hơn nữa hắn quả thực là trúng độc mà chết, Hoàng thượng và Thái hậu nhất định sẽ cho rằng hắn chính là Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, ngươi có thể cứu người nhà của ngươi, ta cũng có thể sống hạnh phúc cùng với Thất Thất."

Lưu Duẫn chợt vỡ lẽ ra, quỳ xuống trước mặt Lưu Trọng Thiên "Tạ ơn vương gia, Lưu Duẫn thật ngu muội, thiếu chút nữa gây ra lỗi lầm lớn!"

Lưu Trọng Thiên kéo hắn đứng lên "Có điều, bổn vương và Thất Thất phải đi, đối mặt với Ô Hoàn chỉ có một mình ngươi, bổn vương không thể giúp ngươi được nữa, đợt chiến dịch này, cố thủ vài ngày, rồi lui quân đi để bảo toàn tính mạng cho binh lính, chờ chấn chỉnh đội ngũ tốt rồi, trở lại chinh phạt sau cũng chưa muộn! Về cơ bản không cần đánh, Đại Hán chắc chắn sẽ bại trận, tốt nhất cố giữ được quân số!"

"Lưu Duẫn đa tạ vương gia nhắc nhở, nhất định sẽ hành sự theo lời dặn dò của Vương gia."

Lưu Duẫn biết rõ tình hình hiện tại, Lưu Trọng Thiên vừa đi, không có thống soái, một phó tướng như hắn làm sao chèo chống nổi, chỉ cần qua tối nay, cứ dựa vào những lời Vương gia đã dặn, lui quân, thua trận báo về Trường An, để Thái hậu và Hoàng thượng gánh lấy tàn cuộc này, để bọn họ biết được, Đại Hán không có Tam vương gia tổn thất sẽ lớn tới mức nào.

Lưu Trọng Thiên thay áo giáp, mặc y phục binh lính vào, cầm trong tay bội kiếm, dắt Thất Thất ra khỏi đại bản doanh, đại quân Ô Hoàn không ngừng tấn công vào doanh trại Đại Hán, Đại Hán đã tổn thất nặng nề, nhưng cục diện này đã không còn sức xoay chuyển, Lưu Trọng Thiên rất đau buồn, hắn chưa bao giờ có tâm trạng ngồi trơ mắt nhìn mặc kệ mọi thứ như lúc này, song nếu hiện tại ở lại đây, sẽ chẳng còn cơ hội chạy trốn.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên cố nén xúc động, ôm lấy Thất Thất, phi thân nhảy ra khỏi doanh trại Đại Hán, biến mất trong bóng đêm.

Chiến dịch Ô Hoàn, Đại Hán chưa kịp chinh phạt người Ô Hoàn, quân đội đã tổn thất phân nửa, còn mất thống soái, đương kim Tam vương gia Lưu Trọng Thiên, mặt khác một viên giám quân cũng mất tích trong trận chiến, đương nhiên vị giám quân kia chính là chỉ Ngô Trung Nghĩa, song lúc này, ai còn quan tâm đến hắn chứ, cái chết của Lưu Trọng Thiên gần như khiến toàn bộ Đại Hán đều kinh hoàng, Vương gia anh dũng thiện chiến tử trận rồi?

Chỉ có Hoàng thượng và Thái hậu biết rõ vì sao đợt chiến dịch này lại thảm bại nặng nề như thế, vì sao Lưu Trọng Thiên lại tử trận, Lưu Duẫn mang thi thể Tam vương gia về, hầu như đã cháy sém biến dạng, thứ duy nhất có thể nhận ra chính là bộ áo giáp và bội kiếm.

Ngày hôm đó, Hoàng thượng uống saybí tỉ, không lâm triều, quần thần đều cho rằng Hoàng thượng vì quá thương tâm, không ai biết, lúc này trong lòng Hoàng thượng vô cùng hối hận, quặn đau xé lòng, muôn phần tự trách, nỗi ân hận này sẽ đeo bám hắn suốt đời.

Cả Đại Hán chìm trong không khí tang thương, nhà nhà treo cờ trắng, Đại Hán thiên tử đứng trên hoàng thành, nhìn sắc cờ trắng tung bay trong thành Trường An, hét to lên lần nữa.

“Trẫm đã đi cứu đệ, trẫm không có lỗi với đệ! Trẫm… Vĩnh viễn cũng sẽ không phạm sai lầm!”

Sau khi Đại Hán thiên tử hô xong, giọng nói không còn hùng hồn như vậy nữa “Dù sao đệ cũng muốn chết, chẳng qua trẫm sớm tác thành cho đệ mà thôi!”

Hoàng thượng đâu biết rằng, hắn quả thực đã tác thành cho Lưu Trọng Thiên, cũng tác thành cho phó tướng Lưu Duẫn, không cần suốt ngày vì lỗi

https://thuviensach.vn

lầm đó mà áy náy, chỉ đáng thương tên tiểu nhân Ngô Trung Nghĩa, nói là đáng thương cũng không đáng thương lắm, chí ít hắn cũng được đãi ngộ như Vương gia, được hưởng lễ an táng long trọng của Đại Hán.

Trên đường nhỏ giữa vùng núi chật hẹp, một chiếc xe ngựa chạy từ đông sang tây qua đây, ngoài xe ngựa một người thanh niên diện mạo khôi ngô, anh tuấn đương vung roi ngựa lên, roi ngựa lượn vòng trên không trung, phát ra tiếng vang vun vút, xe ngựa phóng với tốc độ nhanh.

“Nàng nói xem, cuộc sống hai ngàn năm sau sẽ như thế nào?”

“Chàng cũng có hứng thú với chuyện này?” Rèm xe được nhấc lên, Uy Thất Thất thò đầu ra, gương mặt tươi cười nói.

Phu xe kia chính là Lưu Trọng Thiên, hắn hiếm khi cảm thấy cả người ung dung nhẹ nhõm, bật cười sảng khoái “Thường ngày là Vương gia Đại Hán, cũng chẳng có tâm tư để ý chuyện này, bây giờ thoải mái rồi, ngược lại rất muốn biết, hai ngàn năm sau sẽ như thế nào.

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Sự Kiện Quan Tài Trống

Muốn nói về cuộc sống hai ngàn năm sau, tinh thần Uy Thất Thất liền hưng phấn hẳn "Vô cùng phát triển, đi Tây Vực, hiện giờ phải mất tới mấy tháng, nhưng hai ngàn năm sau, chỉ mất có một lát, phương tiện giao thông có các loại máy bay, các loại xe cơ giới."

"Còn con người? Con người có thay đổi gì không?"

"Người? Khi đó chúng em tuân thủ chế độ một vợ một chồng, không có tam tòng tứ đức gì đó, đàn ông và phụ nữ kết hôn dựa trên nền tảng tình yêu, thông thường ban đầu là nói lời yêu, sau đó kết hôn, có điều... Hai chúng ta xem như kết hôn trước yêu đương sau!"

Lưu Trọng Thiên ngẩng đầu mỉm cười "Ai nói thế, trước đó ta đã yêu em rồi, mới kết hôn với em, ha ha."

"Ai thèm tin chàng, chàng luôn mồm nói không kết hôn sẽ bị rơi đầu, vì giữ cái đầu này em mới lấy chàng!" Uy Thất Thất nhớ lại tình cảnh khi đó, vẫn cảm thấy rất mơ hồ.

"Còn người nhà? Người nhà em có những ai?"

https://thuviensach.vn

"Người nhà?" Nói đến người nhà, là nỗi đau thương nhất của Uy Thất Thất, ông nội ơi, ông có biết Thất Thất đang ở Đại Hán không, cháu đã kết hôn rồi, còn có con nữa "Có ông nội thương yêu em nhất, còn có người cha không quan tâm gì đến em, trong nhà có mẹ kế và con gái bà ta thật đáng ghét, một cô em gái không chung quan hệ huyết thống với em, đáng tiếc bây giờ em chẳng gặp được ai hết!"

Lưu Trọng Thiên cảm nhận được Thất Thất đang buồn phiền, chàng hiểu cái cảm giác không được gặp người thân, vì vậy liền cười lảng sang chủ đề khác "Em thì sao? Hai ngàn năm sau em có cuộc sống thế nào?"

"Chàng cứ như phóng viên ý nhỉ." Thất Thất nheo mắt lại "Em là nữ thừa kế gia tài kếch xù, ung dung tự tại, em cũng là quán quân Tán Đả, chị cả trường trung học, bình thường hay hùng hùng hổ hổ, rất mạnh mẽ, có điều hiện tại đối diện với chàng, em cảm thấy em trở nên yếu thế rồi."

"Đâu có." Lưu Trọng Thiên cười xòa "Chúng ta có hiệp nghị, hiện tại ta đã bán cho em rồi, em rất hùng mạnh!"

"À! Phải rồi!" Uy Thất Thất chợt bừng tỉnh, sao lại quên khuấy mất, hiện tại mình không phải nhân vật tầm thường, mà là người có nô lệ "Đúng, Lưu Trọng Thiên, từ nay về sau nhớ phải nghe lời, ngoan ngoãn hầu hạ em, bằng không... Hắc hắc!"

"Biết rồi, thưa chủ nhân, mời ngồi yên nào!"

Uy Thất Thất còn chưa kịp phản ứng xem chuyện gì xảy ra, xe ngựa đột nhiên tăng tốc, cơ thể cô lập tức va vào vách xe, đồ tồi, phu xe đáng ghét, xem ra đến Tây Vực cần dạy dỗ chàng ta lại mới được, bằng không sao có thể thuần phục chàng chứ.

Ngoài xe ngựa Lưu Trọng Thiên không nhịn được bật cười, vẻ hạnh phúc mãn nguyện đã hiện rõ trên gương mặt chàng.

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên cùng Uy Thất Thất chạy tới Tây Vực, Uy Thất Thất tích góp bạc, lại bắt đầu kinh doanh thẩm mỹ viện, cuộc sống dần dần sung túc, Lưu Trọng Thiên cả ngày bồng bế con gái, không cần bận tâm những chuyện quốc sự kia, thoải mái hơn rất nhiều.

Theo như hiệp nghị đã ký trước đó, Uy Thất Thất hầu như ngồi trong sảnh đường, sai khiến Lưu Trọng Thiên làm cái này cái nọ.

"Sổ sách hôm nay đã xong chưa?" Thất Thất cố ý lớn tiếng hỏi han.

"Xong rồi, cũng đã căn dặn người hầu rồi, vật liệu cũng mua rồi, tơ lụa cho xiêm y của em cũng mua rồi, cũng sai cả người làm xe đạp cho em rồi." Lưu Trọng Thiên phe phẩy quạt, trời nóng toát hết cả mồ hôi.

"Ừm? Lưu Trọng Thiên, cảm giác chàng rất không hài lòng nhỉ?" Ánh mắt Uy Thất Thất liếc về phía Lưu Trọng Thiên.

Lưu Trọng Thiên lập tức cười xun xoe, xắn ống tay áo lên, lộ ra cánh tay săn chắc "Hài lòng, còn việc vất vả gì khác, ta cũng có thể làm, có điều..." Lưu Trọng Thiên lau mồ hôi "Vừa mệt vừa nóng, khuya hôm nay, có thể... Đấm bóp chân, mát xa chút cho ta được không!"

Lưu Trọng Thiên biết mình đã không còn là Vương gia, nhưng có chút thói quen vẫn chưa sửa được, tỷ như xưng hô bổn vương, không quen phải tự mình lấy thứ này thứ kia vân vân.

"Ồ!" Thất Thất ngắm nghía móng tay "Thấy chàng cực nhọc như vậy, thôi được."

Lưu Trọng Thiên rất hài lòng với cuộc sống ở Tây Vực, vui vẻ bình an, không có phiền não, chỗ ở cũng rất xa hoa, thư thái yên tĩnh, cũng không kém mấy so với vương phủ ở Trường An. xem tại TruyenFull.vn

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên tắm táp xong liền trở về phòng, phát hiện Uy Thất Thất đứng lộn đầu trên giường, dọa chàng nhảy dựng lên "Thất Thất, em lại làm trò quỷ gì thế?"

"Thúc đẩy máu tuần hoàn, rất khoa học, tới làm cùng đi!"

"Làm cùng!" Lưu Trọng Thiên lắc đầu, vẫn quen nếp kia, đến trước thư án đọc sách một lát, xem đủ rồi mới trở lại trước giường, phát hiện Uy Thất Thất vẫn đương trồng cây chuối.

"Đấm chân!" Lưu Trọng Thiên nằm xuống, duỗi chân ra. Uy Thất Thất không tình nguyện kết thúc màn trồng cây chuối, ngồi bên cạnh Lưu Trọng Thiên, giả bộ nũng nịu, phóng ra ánh mắt quyến rũ "Vâng, Vương gia, nô tỳ nhất định hầu hạ Vương gia chu đáo!"

Lưu Trọng Thiên mềm lòng, biết ngay nàng lại dùng chiêu này, lần nào cũng trốn tránh lao động, khiến chàng mệt gần chết, lần này nhất định phải kiên quyết, khi còn là Vương gia đã thua lia lịa, giờ đây phải thành công mới được.

"Bắp chân, đấm đi!" Lưu Trọng Thiên liếc mắt sang chỗ khác, không nhìn cô, đề phòng mình nhìn rồi, lại không nhịn được ôm lấy cô.

"Vâng, Vương gia." Thất Thất nắm tay vung xuống, nhẹ nhàng đấm bóp.

Lưu Trọng Thiên hưởng thụ nhắm mắt lại, công phu đấm chân của Uy Thất Thất không tệ chút nào, luôn khiến Lưu Trọng Thiên có cảm giác rất khoan khoái, có điều... Lưu Trọng Thiên cảm giác nắm đấm của Thất Thất càng ngày càng lên cao, rõ ràng... Nàng bắt đầu đấm phía trong bắp đùi chàng... Quả thực đây là động tác cực kỳ khiêu khích...

Cảm giác khô nóng khiến Lưu Trọng Thiên không nhịn được túm lấy tay Thất Thất, kéo cô ngã lên người mình, xoay người đè cô xuống "Trốn

https://thuviensach.vn

tránh lao động, còn khiêu khích bổn vương, không cần hầu hạ bổn vương nữa, thị tẩm thôi!"

"Ha ha, dạ, nô tỳ tuân lệnh..." Uy Thất Thất cười tươi một hồi, từ cơ ngực, trượt một đường xuống dưới "Vương gia, cũng không nên bạc đãi nô tỳ nha!"

Quyến rũ mê người, bàn tay nhỏ bé không an phận vuốt ve Lưu Trọng Thiên.

"Đương nhiên không rồi... Bổn vương hiện tại sẽ hậu đãi em..." Lưu Trọng Thiên cúi người xuống hôn.

"Cha, mẹ..." Giai Giai tiến vào, không biết tiểu nha hoàn trông nom con bé có phải đang ngủ không, con bé dụi mắt, giống như còn chưa tỉnh ngủ.

"Giai Giai!" Uy Thất Thất đẩy Lưu Trọng Thiên ra, chỉnh trang lại y phục, nhanh chóng nhảy xuống giường, ôm lấy Giai Giai, dỗ dành con bé.

"Ah! Chết tiệt!" Lưu Trọng Thiên trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi nữ nhân dưới người đâu, hại chàng khó lòng áp chế những dục vọng kia, trong mắt vằn lên tia máu.

Tiểu nha hoàn nhanh chóng chạy vào, chạy tới chỗ Giai Giai "Sao lại chạy ra ngoài, ông chủ, bà chủ, lần sau Tiểu Hồng nhất định sẽ chú ý. Đã quấy nhiễu ông bà chủ rồi!" Dứt lời lui ra ngoài.

Nha hoàn vừa rời đi, Lưu Trọng Thiên liền xuống giường ôm lấy Thất Thất "Hiện tại muốn trốn, cũng không được rồi, phải làm cho bổn vương vui vẻ mới được, tiểu mỹ nhân của ta..."

Uy Thất Thất đến Tây Vực, dường như cũng đã quen với cuộc sống nơi này, song cô phát hiện ra một chuyện khiến cô hết sức ảo não, đó là ở

https://thuviensach.vn

nơi lạc hậu này không có các biện pháp tránh thai, cô xoa cái bụng đang dần dần nhô lên, lòng tràn đầy buồn bực, sẽ không sinh nở liên tục đấy chứ, chẳng trách nhà nào cũng có đông con như vậy, cô căm tức nhìn Lưu Trọng Thiên đương đọc sách trong phòng, nam nhân thật hạnh phúc, nếu như ở hai ngàn năm sau, cô có vô số biện pháp để không mang thai, nhưng nơi đây là Đại Hán chết tiệt, mình sắp biến thành thiếu phụ luống tuổi rồi.

"Thất Thất, em nói xem nên đặt tên cho con là gì?"

"Không biết."

"Ta xem rồi, con trai sẽ gọi là Lưu Phất Lăng, con gái sẽ gọi là Lưu Chiêu Dương." Lưu Trọng Thiên tràn đầy tự tin nói.

"Cái gì?" Thất Thất cho là mình nghe lầm "Tên con trai là gì?"

"Lưu Phất Lăng, ta xem qua rồi, cái tên này tương lai có mệnh đại phú đại quý."

Uy Thất Thất cảm thấy cái tên này sao quen quá vậy? Cô cố gắng ngẫm lại, tức thì chấn động, trời ơi, Lưu Phất Lăng là Hán Chiêu Đế của Đại Hán, người kế nhiệm đời sau của đương kim Hoàng thượng, Lưu Trọng Thiên sao lại đặt tên này cho con trai chàng? Lẽ nào... Sao có thể chứ? Lưu Trọng Thiên không phải là hoàng đế, đâu có lý gì!

"Không được!" Thất Thất kháng nghị "Nếu là con trai, tên nào cũng được, riêng tên này thì không!"

"Quyết định vậy rồi, Lưu Phất Lăng, không đổi. Không có cái nào thích hợp hơn tên này!" Lưu Trọng Thiên đặt sách xuống, có chút mất hứng, chàng đã không có cơ hội đặt tên cho đứa con đầu lòng, tên là Giai Giai gì đó, cái tên kỳ cục, lần này tuyệt đối không thể nghe lời Thất Thất, nơi này là Đại Hán, không phải hiện đại, chuyện đặt tên vẫn phải theo tập tục Đại Hán.

https://thuviensach.vn

Thất Thất lắc đầu một cái, có thể là mình đã lo xa, trùng tên là chuyện rất đỗi bình thường, chẳng phải cái tên Uy Thất Thất cũng không ít đó sao? Cũng đâu có vì từ hiện đại vượt thời không tới đây.

Uy Thất Thất mang thai mười tháng, Lưu Trọng Thiên cũng bị giày vò mười tháng, nữ nhân hai ngàn năm sau thật khó chiều, cái này không được, cái kia cũng chẳng xong, còn nhắc đi nhắc lại cái gì mà dưỡng thai, hàng ngày phải kể chuyện xưa cho cái bụng Thất Thất nghe, kể đến nỗi buồn ngủ, nếu so với xuất chinh đánh trận còn khổ cực hơn nhiều, sau mười tháng, Uy Thất Thất quả nhiên sinh ra một đứa bé trai, Lưu Trọng Thiên vui mừng khôn xiết, Lưu Phất Lăng, Tiểu Phất Lăng của chàng, suốt ngày cười toe toét.

Trong lòng Uy Thất Thất vẫn cảm thấy không thoải mái, bảo bối yêu quý, không muốn gọi cái tên đó chút nào, nhưng nhìn dáng vẻ Lưu Trọng Thiên hớn hở ra mặt, liền biết muốn thay đổi cũng khó.

Lưu Trọng Thiên ra đi đã bốn năm rồi, Đại Hán thiên tử vẫn không sao yên dạ yên lòng nổi, tuy rằng y đã tìm đủ mọi lý do an ủi mình, nhưng chẳng có chút hiệu quả nào, mối tâm bệnh kia không sao tháo gỡ được, đồng thời còn khiến y phải chịu đựng gấp bội. Tưởng niệm một người khác nữa, chính là Uy Thất Thất, nữ nhân hoạt bát đáng yêu, hiện giờ hai người họ đều đã không còn nữa, sự hiu quạnh khiến y cảm thấy rất cô độc.

Đại Hán thiên tử vẫn luôn có một nguyện vọng, đưa quan tài Uy Thất Thất dời đến hoàng lăng, nhưng cũng không muốn làm trái di nguyện lúc lâm chung của Uy Thất Thất, bây giờ Lưu Trọng Thiên cũng ra đi được bốn năm rồi, y không có lý gì cần tuân thủ giao ước kia nữa.

Vì vậy Đại Hán thiên tử quyết định di dời quan tài, đương nhiên muốn thay một chiếc quan tài mạ vàng mới cho Thất Thất y yêu quý, sự kiện quan tài Uy Thất Thất trống trơn rốt cuộc cũng bị bại lộ.

https://thuviensach.vn

Quan tài trống vẫn hoàn trống, chỉ cần mở ra xem sẽ biết, muốn giấu giếm cũng vô ích rồi. Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất đương sống vui vẻ hạnh phúc ở Tây Vực xa xôi đâu có ngờ được, chiếc quan tài trống kia đã gây ra rắc rối phiền toái, giả chết vẫn hoàn giả chết, không phải thật.

Đại Hán thiên tử cho rằng mình nghe lầm, căm tức túm lấy cổ áo Tiểu Vu Tử "Ngươi nói cái gì? Ngươi muốn lừa gạt trẫm sao? Quan tài Uy Thất Thất rốt cuộc là thế nào?"

https://thuviensach.vn

CUỘC CHIẾN GIÀNH HỒNG NHAN ĐẠI HÁN (NỮ TƯỚNG QUÂN ĐẤU TRÍ CÙNG TAM VƯƠNG GIA)

Ma Nữ Ân Ân

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Thiện Ác Ắt Báo

Tiểu Vu Tử chưa bao giờ cảm thấy mình gặp may, từ khi gặp Uy Thất Thất, lúc nào cũng xui xẻo cực độ, không ngờ nữ nhân kia chết rồi, còn chơi hắn một vố, làm chiếc quan tài trống, hiện tại thực sự không thanh minh được, lúc nàng chết, tất cả mọi người đều tận mắt trông thấy mà.

"Trống… trống, trống trơn, Hoàng thượng, Tiểu Vu Tử đâu dám trêu chọc người đã khuất, đồ đạc chôn theo bên trong đều còn nguyên, chỉ tuyệt nhiên không thấy hài cốt đâu, người bảo nô tài di dời vào hoàng lăng thế nào đây?"

Hoàng thượng day day trán, nhìn Tiểu Vu Tử, nghi hoặc hỏi "Ngươi nói xem, là trẫm điên rồi sao? Hay là Lưu Trọng Thiên đã chết điên rồi?"

"Không ai điên hết, là tiểu nô tài sắp điên rồi, quả thực không tài nào hiểu được, sao không thấy người đâu cả?" Tiểu Vu Tử càng nghĩ càng sợ, người đã chết, lại không thấy đâu, chẳng lẽ biến thành oan hồn rồi… Hắn cảm thấy lạnh toát sống lưng, Uy Thất Thất đoản mệnh, trước kia người bức tử cô không phải là Tiểu Vu Tử, oan có đầu, nợ có chủ, đừng tới gây phiền toái cho tên nô tài vô tội như hắn nha.

"Truyền Trương ngự y!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử thấy quái lạ, Hoàng thượng tìm ngự y làm gì, song hắn nào dám hỏi, chỉ cần không gây khó dễ cho mình là được, chưa đầy một lát Trương ngự y đã bị triệu tới.

Trương ngự y khấu kiến Hoàng thượng xong, đứng ngay ngắn một bên, chờ Hoàng thượng căn dặn, chẳng lẽ trong cung có người nào sinh bệnh hay sao? Nếu là sinh bệnh, vì sao gọi hắn đến Dưỡng Tâm điện nhỉ?

"Trương ngự y! Trẫm hỏi ngươi, có loại thuốc nào có thể khiến người ta thoạt nhìn giống như người đã chết không, nhưng thật ra là giả chết ý?" Hoàng thượng đột nhiên đặt câu hỏi, hắn đang hoài nghi, Lưu Trọng Thiên không cần thiết lập lờ đánh lận con đen (*), chỉ có một sự thật rõ rành rành, Uy Thất Thất căn bản chưa chết, có người lừa gạt hắn.

(*) hành động xảo trá, lừa gạt để mưu lợi riêng

Trương ngự y ngẫm nghĩ đôi chút "Có, song nó không phải loại thuốc trong cung, tương truyền đó là thuốc hiếm của bộ lạc dân tộc thiểu số chung quanh Đại Hán, rất hiếm thấy, thần cũng chỉ nghe nói mà thôi, hình như có liên quan với cổ thuật."

Hoàng thượng siết chặt nắm tay "Nói như vậy, trẫm lại bị Uy Thất Thất đùa giỡn rồi, là ai giúp đỡ nàng, chẳng lẽ là Lưu Trọng Thiên sao? Nếu như Tam vương gia xảo quyệt còn đây, trẫm nhất định phải chỉnh đốn nghiêm hắn, đáng tiếc hắn đã qua đời nhiều năm rồi…"

Đại Hán thiên tử thoáng vung tay, ngự y hiểu ý Hoàng thượng, lặng lẽ lui xuống.

Tiểu Vu Tử dường như đã nghĩ thông, chẳng trách trong quan tài trống không, hóa ra là kim thiền thoát xác (*)… Nhưng Uy Thất Thất đi đâu được nhỉ, Tam vương gia khi đó cũng đổ bệnh nặng, giống như không phải thông đồng với nhau…

https://thuviensach.vn

(*) ve sầu vàng lột xác, ví với việc ngụy trang để che mắt đối phương, chờ cơ hội đào tẩu

“Tam vương gia đã mất rồi, bây giờ phải chăng cần đi tìm Uy Thất Thất ạ!”

“Hừ!” Hoàng thượng phất ống tay áo “Đương nhiên rồi, nếu Lưu Trọng Thiên còn trên cõi đời này, còn có người chăm sóc cho nàng, hiện tại chỉ có mình nàng lưu lạc bên ngoài, bất kể nàng ở nơi nào, trẫm cũng muốn mang nàng về.”

Tiểu Vu Tử thực sự có chút cảm động, tình cảm Đại Hán thiên tử dành cho Uy Thất Thất kia thật sâu đậm, đáng tiếc nữ nhân ấy sao lại giả chết để lừa gạt Hoàng thượng, làm tổn thương trái tim Hoàng thượng, có điều nếu lần này tìm được rồi, không còn tình địch Tam vương gia nữa, biết đâu có thể có bước chuyển biến, hy vọng Hoàng thượng sẽ được toại nguyện.

“Truyền khẩu dụ của trẫm, quan binh các nơi mang theo bức họa Uy Thất Thất, bí mật điều tra, tạm thời không được gióng trống khua chiêng, trẫm có rất nhiều thời gian, dù có chết trẫm cũng quyết phải tìm được nàng!”

Ánh mắt Hoàng thượng ngời sáng như sao, chỉ cần Uy Thất Thất còn sống, hắn nhất định không tiếc bất cứ giá nào tìm thấy nàng, có lẽ như vậy mới có thể an ủi linh hồn Lưu Trọng Thiên trên trời, nhưng, có thật là vì Lưu Trọng Thiên không? Hoàng thượng phần nhiều là vì lợi ích riêng của mình, một tâm nguyện vẫn luôn khiến hắn tiếc nuối.

Trên lãnh thổ Đại Hán, bắt đầu tiến hành một cuộc truy nã bí mật, người dân Đại Hán không phát giác ra bất kỳ điều gì, chỉ như một kiểu tổng điều tra dân số thông thường.

Hoàn toàn không có tung tích Uy Thất Thất, hoạt động điều tra đã bí mật triển khai được nửa năm, Đại Hán thiên tử không thu hoạch được gì,

https://thuviensach.vn

hắn có chút mất niềm tin, lẽ nào Uy Thất Thất chết thật rồi, có thể Lưu Trọng Thiên đem giấu thi hài đi rồi, sợ có một ngày Đại Hán thiên tử thực sự dời Uy Thất Thất vào hoàng lăng?

Khu vực tập trung dân tộc thiểu số, Hoàng thượng day day trán, không thể nào, tiếp tục điều tra, nàng nhất định còn sống, Lưu Trọng Thiên chẳng có lý gì chuyển Uy Thất Thất đến nơi an táng thị tộc.

Trong thiên hạ Đại Hán, trừ phi người nào đó chết thật rồi, bằng không muốn tìm ra, chỉ cần một câu nói của Đại Hán thiên tử, hắn kiên trì không ngừng tìm kiếm Uy Thất Thất, một năm sau, quả nhiên có manh mối, Tiểu Vu Tử mừng rỡ như điên chạy vào Dưỡng Tâm điện.

“Hoàng thượng, Hoàng thượng, tin tốt lành… “

“Tin tốt lành?” Hoàng thượng nhíu mày, đối với Hoàng thượng mà nói, ngoại trừ bách tính an cư lạc nghiệp, biên giới không có chiến sự, còn có thể có tin tốt lành gì đây?

Tiểu Vu Tử tiến đến trước mặt Hoàng thượng “Có người ở Tây Vực phát hiện một nữ tử, vô cùng giống với Uy Thất Thất, cũng tên là Thất Thất, có điều…”

“Có điều gì?” Hoàng thượng ngạc nhiên hoan hỷ muôn phần, kéo Tiểu Vu Tử qua, sao “có điều” này nghe không mấy dễ chịu nhỉ?

“Nữ nhân đó có hai con, hình như kết hôn ở Tây Vực rồi, cuộc sống có vẻ cũng rất sung túc!”

“Kết hôn? Bất luận thế nào, Tiểu Vu Tử, trẫm muốn đích thân đi Tây Vực một chuyến!” Hoàng thượng kiên định nói, lần này tuyệt đối sẽ không phái những kẻ vô dụng đi nữa, lần nào cũng khiến Hoàng thượng hối hận tâm can.

https://thuviensach.vn

Tiểu Vu Tử không dám có ý kiến gì, Đại Hán thiên tử hiện giờ đã khác xưa rồi, từ sau khi Tam vương gia qua đời, gần như đã trở nên lạnh lùng vô tình, Thái hậu cũng không khuyên được, thường xuyên nổi trận lôi đình chỉ vì một số việc cỏn con, chuyện hắn đã quyết, không ai dám ngăn cản.

Giai Giai chạy như bay trên bãi cỏ, Phất Lăng bước chậm theo đằng sau, mấy lần ngã sóng xoài xuống đất, Lưu Trọng Thiên đứng đó, không ra đỡ cũng không dỗ dành, Phất Lăng đành tự mình đứng lên, tiếp tục kiên trì đi về phía trước.

Uy Thất Thất nằm trong ghế mát bên cạnh, cầm chiếc ô hoa nhỏ, bắt chéo chân, vui vẻ nhìn ba cha con, hài lòng hạnh phúc biết bao, cuộc sống của cô đã rất hiện đại rồi, chỉ có điều chuyện ăn mặc không được theo ý mình mà phải theo Lưu Trọng Thiên, tỷ như quần soóc rộng, thắt lưng, váy ngắn, hở hang một chút, đều sẽ khiến hắn nổi cơn tam bành, một thôi một hồi quở trách cô ăn mặc quái dị, rõ là một đại nam nhân cổ hủ.

Song cuộc sống khá tốt, xe đạp, ván trượt, xe hoa tự động, trở thành phương tiện tuyệt hảo thay thế cho ngựa, trang trí trong phòng tương đối hiện đại, sáng sủa sạch sẽ.

Có điều về cách giáo dục con cái, Thất Thất luôn rất tân tiến, Lưu Trọng Thiên có chút không quen, ngay cả viết chữ cũng có vấn đề, cùng một chữ qua tay hai người viết, xuất hiện cách viết khác biệt, mâu thuẫn một khi lên cao, Lưu Trọng Thiên kiên quyết nơi này là Đại Hán, hắn là Vương gia, phải nghe theo hắn.

Thất Thất cũng biết Lưu Trọng Thiên đúng, không thể giáo dục con cái khác xa Đại Hán, tương lai sao có thể hòa hợp với người Đại Hán được, nhưng cô vẫn rất ấm ức, dằn dà, cũng từ bỏ ý định, ai bảo cô gả cho Tam vương gia ngang ngược kia chứ!

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất uể oải bò dậy, cảm thấy hết sức chán chường, việc kinh doanh thẩm mỹ viện gần đây quá phát đạt, cô bận tới nỗi choáng váng đầu óc, cần quay về nghỉ ngơi một chút.

Thất Thất trở về phòng ngáp dài một hơi, ngả người đương định ngủ, Lưu Trọng Thiên đẩy cửa bước vào, có vẻ như tinh thần rất tốt.

“Thất Thất, sao lại muốn ngủ thế, không ra xem ta dạy Phất Lăng bắn cung sao?”

“Chàng nhất định là điên rồi, Phất Lăng còn nhỏ như vậy, đi cũng chưa vững!” Thất Thất không thèm để ý hắn nữa, nằm bò trên giường, mơ màng buồn ngủ.

Lưu Trọng Thiên bế cô lên, nhìn Uy Thất Thất với vẻ kỳ lạ “Nàng không lẽ lại…”

“Cái gì?” Thất Thất nhìn gương mặt Lưu Trọng Thiên, biểu cảm đó, cô lập tức hiểu ngay ra, sao có thể chứ “Này, chàng tưởng ta là cái máy đẻ à? Ta chẳng qua chỉ hơi mệt chút, còn nữa, sau này chàng không được phép chạm vào ta!”

“Nàng còn dám uy hiếp ta?” Lưu Trọng Thiên đùa giỡn phá lên cười, đưa tay véo má Thất Thất.

Uy Thất Thất đời nào chịu để hắn đạt được ý đồ nữa, nếu như có thai thật, phải chịu khổ tận mười tháng, cô vung tay, dùng tốc độ nhanh như chớp đánh vào má Lưu Trọng Thiên, Lưu Trọng Thiên giơ tay lên, bắt được tay Thất Thất, nữ nhân này, có khi cả đời cũng không thuần phục được.

Đôi tay Thất Thất bị trói chặt, đâu chịu bỏ qua, tung một cước đá vào bụng Lưu Trọng Thiên “Lâu rồi không đọ sức, Lưu Trọng Thiên, đừng cho rằng ta đánh không lại chàng!”

https://thuviensach.vn

Lưu Trọng Thiên thực sự bất đắc dĩ, lần nào Uy Thất Thất cũng không chịu yếu thế, cứ muốn tranh đấu với hắn, nhưng lần nào cũng bị áp chế, nhìn dáng vẻ không phục của cô, ngoại trừ dung mạo xinh đẹp ra, không thấy một chút hương vị nữ nhân nào.

"Được rồi, đừng bát nháo nữa, làm nàng bị thương sẽ không tốt đâu!" Lưu Trọng Thiên bắt được cổ chân Thất Thất, khẽ đẩy, Uy Thất Thất liền ngã sấp xuống giường.

Uy Thất Thất đương định phản công, bên ngoài truyền tới tiếng đập cửa liên hồi, dồn dập, Thất Thất vội vã ngồi dậy, Lưu Trọng Thiên qua đó mở cửa phòng, một nha hoàn đứng trước cửa, thần sắc hoảng hốt.

"Không xong rồi, ngoài phủ có một đám người kéo đến, bao vây phủ đệ, còn… Bắt cả tiểu thiếu gia!"

Uy Thất Thất nhanh chóng nhảy xuống giường "Kẻ nào? To gan như vậy!"

"Hắn nói Uy Thất Thất ra ngoài gặp hắn!" Nha hoàn cúi đầu xuống.

Uy Thất Thất chẳng có thời gian suy xét, cô phi nhanh ra ngoài cửa, Lưu Trọng Thiên dường như bình tĩnh hơn Uy Thất Thất, hắn định kéo Uy Thất Thất lại, nhưng Thất Thất đã sớm chạy mất dạng.

Vì sao có người chỉ đích danh muốn tìm Uy Thất Thất, Lưu Trọng Thiên siết chặt nắm tay, hắn cảnh giác tháo bội kiếm trên tường xuống, đã lâu lắm rồi không động tới vật này, xem ra hôm nay phải dùng đến rồi, sau đó đuổi theo ra ngoài.

Đại Hán thiên tử cưỡi trên lưng ngựa, đứng trước phủ đệ xa hoa chốn Tây Vực, đằng sau là đội quân hùng hậu bảo vệ Hoàng thượng, còn Tiểu Vu Tử thì đứng bên cạnh Hoàng thượng, ôm con trai Thất Thất trong lòng, Lưu Phất Lăng.

https://thuviensach.vn

Đại Hán thiên tử cảm giác lòng bàn tay đổ mồ hôi, không biết nữ nhân rất giống Thất Thất kia rốt cuộc có phải là nàng hay không, nếu như không phải nàng, thực sự phải thất vọng toàn tập rồi.

Nhưng khi cửa phủ vừa mở, người bước ra là một thiếu phu nhân ngoài hai mươi tuổi, thắt đai lưng màu đen dài ngoằng sau lưng, mặc bộ áo gấm màu vàng nhạt, dáng người nhỏ nhắn thướt tha, làn da mịn màng trắng trẻo, ánh mắt kia ngoại trừ vẻ lo lắng, còn mang một chút vẻ quyến rũ mê người, không phải Uy Thất Thất thì còn ai vào đây?

Đại Hán thiên tử cảm giác khóe mắt rưng rưng, Uy Thất Thất, suốt sáu năm ròng rã, nàng thà đến Tây Vực hoang vu này, làm một người dân thường, chứ không muốn ở lại hoàng cung, hưởng thụ vinh hoa phú quý, năm tháng không hề làm thay đổi dung mạo lẫn khí chất của nàng, nàng vẫn khiến trái tim hắn rung động như thuở nào.

Uy Thất Thất lúc này cũng nhận ra Đại Hán thiên tử, lập tức mặt mày biến sắc, sao có thể chứ? Đây chẳng phải là… Cô đột nhiên ý thức được chuyện gì, Lưu Trọng Thiên, lúc này cho dù xảy ra bất cứ chuyện gì, cũng không thể để hai người họ gặp nhau!

Uy Thất Thất nhanh chóng khép cửa chính lại, cũng cài then cửa từ phía ngoài vào, chỉ cần Lưu Trọng Thiên và con không gặp nguy hiểm, bảo cô chết trước mặt Hoàng thượng, cũng không hề gì.

“Uy Thất Thất, trẫm lại gặp được nàng rồi…” Hoàng thượng cố nén lòng không nhảy xuống khỏi lưng ngựa, chạy qua đó, mà chỉ uy nghiêm nhìn Uy Thất Thất “Lẽ nào nàng không biết, trong thiên hạ, khắp nơi đều là đất của vua sao? Nàng trốn tránh được trẫm tới khi nào chứ?”

Tiểu Vu Tử ôm Phất Lăng, không ngừng làm trò hề, Phất Lăng còn nhỏ, không biết thế nào là nguy hiểm, thỉnh thoảng phát ra tiếng cười khanh khách.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Đại Hán thiên tử dời sang người Phất Lăng, sau đó chuyển hướng về phía Uy Thất Thất "Đây là con nàng?"

"Phải, xin Hoàng thượng hãy thả Phất Lăng ra!"

"Phất Lăng? Quả là một cái tên hay, nàng ở Tây Vực đã kết hôn rồi? Phu quân là ai, trẫm có thể cho hắn tất cả mọi thứ mong muốn, trẫm chỉ cần một thứ của hắn thôi, chính là nàng!" Hoàng thượng vẫn cố chấp như vậy, ánh mắt chăm chú nhìn Uy Thất Thất, đúng là nữ nhân quyến rũ, đi tới đâu, cũng có thể tìm được nơi nương tựa, tuy rằng muộn mất sáu năm, song mỹ nhân vẫn như xưa khiến người ta cảm mến ngưỡng mộ.

"Hoàng thượng, năm đó Thất Thất không tiến cung, thà giả chết tới Tây Vực, cũng không muốn đi theo Hoàng thượng, cho nên hôm nay Hoàng thượng đến Tây Vực cũng không thể nào bức ép được Uy Thất Thất, Thất Thất biết khó tránh khỏi tội chết, chỉ cầu xin Hoàng thượng tha cho Phất Lăng và toàn bộ người trong phủ này, Uy Thất Thất có thể lập tức chết trước mặt Hoàng thượng, để chuộc tội với Hoàng thượng!"

Đôi mắt Uy Thất Thất sáng trong thiện lương, vô cùng động lòng người, khiến Đại Hán thiên tử sao cam lòng cho cô lấy cái chết tạ tội chứ?

"Trẫm có thể thả Phất Lăng, cũng có thể tha cho tất cả mọi người trong phủ đệ của nàng, nhưng nàng… Nhất định phải theo trẫm về Trường An!" Hoàng thượng thoáng nhìn qua đứa bé trong lòng Tiểu Vu Tử, vươn tay ra, túm qua đó "Nếu nàng không bằng lòng, trẫm sẽ…"

Hoàng thượng chỉ muốn giả bộ hù dọa Uy Thất Thất một chút, hắn vừa giơ tay lên, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Phất Lăng đột nhiên lộ ra vẻ tươi cười, dáng vẻ cực giống với một người, không biết là Hoàng thượng mê mẩn nụ cười đó, hay là cảm thấy đứa bé này có loại khí chất đặc biệt, ánh mắt nhất thời dừng lại trên gương mặt trẻ thơ ấy, tay cũng buông xuống.

https://thuviensach.vn

Uy Thất Thất sợ tới nỗi sắc mặt trắng bệch "Đừng, Hoàng thượng, hãy thả Phất Lăng ra, Thất Thất theo ngài về Trường An!"

Hoàng thượng dời tầm mắt sang Thất Thất, khuôn mặt nữ nhân kia hiện rõ vẻ không tình nguyện, cũng giống như trước đây khi bị bắt ở trong phủ tướng quân, vì sao nàng không thể cho Hoàng thượng một nụ cười chân thành, thôi được, cho dù không có được trái tim nàng, cũng giữ lại con người nàng, có thể hoàn thành tâm nguyện bao năm qua của Hoàng thượng, Hoàng thượng phất tay "Mang Uy Thất Thất đi!"

"Vâng!" Vài cấm quân hộ vệ khiêng cỗ kiệu qua, đặt trước mặt Thất Thất, chỉ chờ Uy Thất Thất lên kiệu.

Cửa chính phủ đệ phát ra âm thanh nặng trình trịch, tiếp đó là một tiếng vang rất lớn, cánh cửa bị đạp đổ, Lưu Trọng Thiên thình lình xuất hiện trước cửa chính, hắn nhíu chặt mày, sải bước tới trước người Uy Thất Thất, khẽ kéo giật lại, để cô ra phía sau mình, sau đó lạnh lùng nhìn về phía Đại Hán thiên tử.

"Mang Uy Thất Thất đi, Hoàng thượng lại muốn giết Lưu Trọng Thiên lần nữa!"

"Lưu Trọng Thiên?" Hoàng thượng cho rằng mình nhìn lầm, hắn dụi dụi mắt, vội giao Tiểu Phất Lăng cho Tiểu Vu Tử, phi thân xuống ngựa, bước nhanh tới trước mặt Lưu Trọng Thiên.

"Đây… Các ngươi đang làm trò quái gì vậy, vì sao hết lần này tới lần khác lừa gạt trẫm, chẳng phải đệ đã chết rồi sao?" Hoàng thượng túm lấy cổ áo Lưu Trọng Thiên, vẻ mặt phức tạp nhìn hắn, sao có thể như vậy? Rõ ràng trông thấy thi thể mà, chẳng lẽ cũng là uống thuốc giả chết sao? Hay là thi thể kia căn bản không phải là Lưu Trọng Thiên?

"Năm đó Hoàng thượng và Thái hậu hạ chỉ muốn giết Lưu Trọng Thiên, cho đến hôm nay Lưu Trọng Thiên vẫn cảm thấy xót xa đau lòng,

https://thuviensach.vn

đối với Đại Hán thiên tử ngài thất vọng vô cùng, chỉ muốn cùng nữ nhân yêu dấu ẩn náu ở Tây Vực sống cuộc sống bách tính thường dân, ngài, đã chiếm được tất cả mọi thứ ngài mong muốn, di chiếu, hoàng vị, quyền lực, ngài còn muốn đoạt cái gì từ Lưu Trọng Thiên nữa?"

Lưu Trọng Thiên tức giận tiến lên một bước, Hoàng thượng sợ hãi lui về phía sau một bước "Uy Thất Thất, ngài đừng hòng mang nàng đi, Phất Lăng là con trai Trọng Thiên, cũng phải thả ra, muốn giết, hãy giết mình Lưu Trọng Thiên đi!"

"Không được, muốn giết, hãy giết Uy Thất Thất!" Thất Thất chợt xông ra "Từ khi Thất Thất được ban hôn với Tam vương gia, mọi chuyện càng ngày càng trở nên bung bét, hết thảy đều chỉ vì mình Thất Thất, nếu không phải Vương gia đã vì Thất Thất, thì hôm nay chàng vẫn là Tam vương gia lẫy lừng của Đại Hán, cũng không cần phải vì Thất Thất mà rời xa quê hương, Uy Thất Thất vốn dĩ không nên xuất hiện ở Đại Hán."

Lưu Trọng Thiên nắm lấy cổ tay Thất Thất, ôm eo cô "Chớ nói nhảm, có Lưu Trọng Thiên ở đây, đừng ai nghĩ đến việc động vào nàng!"

"Trọng Thiên!" Uy Thất Thất nhào vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, nước mắt bất giác tuôn rơi "Thất Thất thực sự hy vọng có thể sống trọn đời bên Vương gia, đáng tiếc… Vận mệnh trêu ngươi, nếu Thất Thất chết đi, phải chăng tất cả phân tranh sẽ chẳng còn nữa!"

Bàn tay Thất Thất nắm bội kiếm giắt bên hông Lưu Trọng Thiên, nhanh chóng rút ra, đặt trên cổ mình "Trọng Thiên, Thất Thất không muốn vào cung, càng không muốn để chàng mất mạng vì Thất Thất, nếu có duyên hãy chờ đến kiếp sau!"

Hoàng thượng cực kỳ kinh hãi "Đừng, cứu nàng, Lưu Trọng Thiên, mau… Mau!"

https://thuviensach.vn

Thất Thất chưa kịp ra tay, Lưu Trọng Thiên đã lập tức điểm huyệt đạo cô, Thất Thất vô lực mềm nhũn người, ngã vào lòng Lưu Trọng Thiên, bội kiếm rơi xuống đất keng một tiếng.

Hoàng thượng vã mồ hôi đẫm trán, hắn không dám tiến lên nữa, trong lòng hết sức mâu thuẫn, Hoàng thượng không muốn Uy Thất Thất chết một lần nữa, rồi lại muôn phần lưu luyến nàng, Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất trước mặt đúng là một đôi khiến người ta ngưỡng mộ, có lẽ cả đời này hắn không có được loại cảm giác đó, ông trời đối với hắn thật bất công.

Hoàng thượng nhặt bội kiếm trên mặt đất lên, sắc mặt trở nên băng giá, thanh kiếm chợt lóe sáng, lao thẳng về phía giữa cổ Lưu Trọng Thiên, Uy Thất Thất bị điểm huyệt đạo, vô lực ngăn cản, đau khổ nhắm mắt lại, nước mắt lã chã tuôn rơi, đây chính là số mệnh tình duyên giữa cô và Tam vương gia.

Hoàng thượng đâm mũi kiếm sắc bén chệch đi, trúng vào bả vai Lưu Trọng Thiên, sâu tới tận xương ba phân, máu tươi chảy ròng ròng, Hoàng thượng bỗng rút bội kiếm ra, phẫn nộ ném xuống đất, xoay người nắm yên ngựa, nhảy lên, ánh mắt thẫn thờ nhìn Lưu Trọng Thiên cùng Uy Thất Thất.

“Lưu Trọng Thiên đã bị trẫm xử tử tại chỗ, nữ nhân này không phải Uy Thất Thất trẫm muốn tìm!”

Hoàng thượng nhìn thoáng qua Phất Lăng trong lòng Tiểu Vu Tử, trên mặt lộ ra nụ cười hiếm có “Đứa bé này, trẫm muốn mang về Trường An, nếu ai dám cản đường, giết không tha!” Hắn ngửa mặt lên trời phá lên cười, lạnh lùng nhìn Lưu Trọng Thiên “Nếu đệ dám đuổi theo, trẫm sẽ lập tức giết con trai đệ, không tin đệ cứ thử xem! Còn nữa, suốt đời này đừng tiến vào Trường An nữa, hãy cùng nàng ở lại đây đi! Làm đôi thần tiên quyến lữ cho người ta ghen tị.”

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng vung tay lên, đại đội hàng ngũ hùng dũng oai phong đi về hướng đông, Phất Lăng vươn bàn tay nhỏ bé ra, ngoảnh lại nhìn xung quanh, mơ màng nhìn Đại Hán thiên tử, dường như chẳng hay biết tương lai sẽ đem lại vận mệnh gì cho nó.

Trái tim Đại Hán thiên tử đã chết thật rồi, hắn ngưỡng mộ Tam vương gia uy quyền kia, cho dù không làm Vương gia Đại Hán, người nam nhân ấy luôn khiến hắn không tài nào thoải mái nổi, Hoàng thượng khâm phục hắn, càng thêm ghen ghét hắn, Uy Thất Thất vĩnh viễn thuộc về hắn rồi, hắn quẳng hết mọi phiền não lẫn phân tranh, hưởng thụ phong cảnh thiên nhiên chốn Tây Vực, cho nên nhất định phải khiến Lưu Trọng Thiên có phiền muộn.

Lại gặp rồi, Uy Thất Thất, hy vọng ở Tây Vực nàng có thể sống vui vẻ hạnh phúc, vô ưu vô lo, dù Hoàng thượng có lỗi với nàng một lần nữa, thì đây cũng là lần cuối cùng trong kiếp này, vĩnh viễn không gặp nhau.

Lưu Trọng Thiên không xông lên ngăn cản, hắn vô cùng lo lắng cho sự an toàn của Phất Lăng, Hoàng thượng đã khoan dung hắn và Uy Thất Thất cực độ rồi, nếu quả thực động thủ, Tiểu Phất Lăng chắc chắn sẽ thế chỗ Lưu Trọng Thiên ngã vào trong vũng máu.

Uy Thất Thất co quắp trong lòng Lưu Trọng Thiên, tựa đầu trước ngực hắn nghẹn ngào khóc nức nở, nước mắt thấm ướt vạt áo Lưu Trọng Thiên, chẳng còn chút sức lực nào.

Đội quân đi xa rồi, Lưu Trọng Thiên mới giải trừ huyệt đạo cho Thất Thất, Uy Thất Thất nhanh chóng đuổi theo, Lưu Trọng Thiên vội giữ cô lại "Thất Thất, đừng kích động, hắn đã nhượng bộ, buông tha chúng ta rồi, chuyện của Phất Lăng, ta sẽ nghĩ cách, qua khoảng thời gian này có lẽ Hoàng thượng sẽ nghĩ thông thôi."

https://thuviensach.vn

“Con trai ta?” Thất Thất ràn rụa nước mắt, nhìn Lưu Trọng Thiên với vẻ đáng thương “Hắn muốn làm gì? Vì sao lại bắt một đứa trẻ không hiểu chuyện chứ?”

“Tính cách Hoàng thượng, ta hiểu rất rõ, tại hắn ghen tị, nhưng lại không đành lòng làm tổn hại chúng ta, hắn khiến cuộc sống ở Tây Vực của chúng ta không sao khuây khỏa, mãi canh cánh nhớ thương nơi Trường An, Phất Lăng là hoài niệm duy nhất hắn dành cho chúng ta!”

Lưu Trọng Thiên nghiến răng, siết chặt nắm tay, gân xanh nổi vằn rõ nét trên cánh tay, vẫn y như xưa, đây là một cuộc đọ sức, một cuộc thi tài giữa Hoàng thượng và Tam vương gia.

Lưu Trọng Thiên đoán không sai, Đại Hán thiên tử không thể giết Lưu Trọng Thiên, tình cảm đối với Lưu Trọng Thiên, là sự quý trọng xen lẫn căm hận, với Uy Thất Thất, là sự không nỡ và khắc khoải, hắn không sao chia rẽ được đôi uyên ương đều nguyện hi sinh vì đối phương, song lại tức giận bản thân mình vì đã lung lay trước những cảm tình kia.

Một phần Hoàng thượng muốn được an ủi, một phần là muốn huề với Lưu Trọng Thiên, vì thế mang Lưu Phất Lăng đi, sẽ khiến cuộc sống của hắn trong hoàng cung có thể cảm nhận được sự tồn tại của Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất ở Trường An, đồng thời khống chế Lưu Trọng Thiên, để hắn mãi mãi không quên rằng, trong thành Trường An còn có cốt nhục ruột thịt của hắn.

Uy Thất Thất bất đắc dĩ ngóng nhìn về hướng đông, nước mắt vẫn nhỏ giọt, rơi trên tay Lưu Trọng Thiên, sau đó lẩm bẩm nói “Có lẽ là số mệnh, Phất Lăng, con trai chúng ta, có thể là Đại Hán thiên tử trong tương lai, Hán Chiêu Đế của Đại Hán.”

“Nàng nói gì cơ, Thất Thất?” Lưu Trọng Thiên nâng cằm cô lên, nhìn sâu vào đôi mắt cô, ngữ khí Uy Thất Thất kiên định nói.

https://thuviensach.vn

“Đại Hán thiên tử đời kế tiếp tên là Lưu Phất Lăng!”

“Biết đâu là trùng tên, có lẽ vậy…”

Lưu Trọng Thiên tràn đầy nhớ mong, trông về phương xa, hắn nhẹ nhàng ôm Uy Thất Thất thật chặt vào trong lòng “Phất Lăng sẽ không xa cách chúng ta quá lâu đâu.”

Trên dưới tập đoàn Uy Thị hỗn loạn một phen, ông cụ Uy không xong rồi, đến tận khi ông trút hơi thở cuối cùng, vẫn không ngừng đưa tay ra, gọi tên cháu gái, bao năm nay, cháu gái mất tăm mất tích, rốt cuộc ông cụ kiệt sức, ngã bệnh, ôm nỗi tiếc nuối vĩnh biệt nhân thế.

Bà Uy phấn khích ôm con gái ngồi trong phòng khách, chờ luật sư tuyên bố di chúc, không tìm thấy Uy Thất Thất, di chúc đương nhiên phải để lại cho người thân trực hệ nhất, chính là ông Uy, cha ruột của Uy Thất Thất, người đàn ông đó, gần như đã bị bà Uy mê hoặc rồi, tài sản giao cho ông ta, chẳng khác nào cho mẹ con bà Uy.

Tính toán đâu vào đấy cả rồi, sau khi ông cụ Uy trút hơi thở cuối cùng, bà Uy như mở cờ trong bụng, không mảy may đau lòng chút nào.

Luật sư đẩy cửa phòng ra, tâm trạng não nề bước vào, bà Uy lập tức ngẩng đầu lên, cũng chẳng thèm giả bộ bi thương gì hết “Di chúc, tuyên đọc di chúc của ông cụ đi!”

Luật sư thở dài “Uy Thất Thất vẫn chưa tìm được, có khi cũng lành ít dữ nhiều rồi, ông cụ thật đáng thương!”

“Còn phải nói à, nhất định là chết rồi!” Ánh mắt bà Uy nhìn chằm chằm vào di chúc trong tay luật sư, thiếu chút nữa tiến lên giành lấy tự mình xem.

https://thuviensach.vn

“Mẹ! Con đói bụng…” Cô gái kia không biết điều lắc lắc cánh tay bà Uy, dường như chẳng hề quan tâm đến bản di chúc kia, giống như một đứa trẻ bại não điển hình.

“Chỉ biết ăn thôi, con là heo sao? Cố chịu một chút, chờ tuyên đọc di chúc, đến lúc ấy, con muốn ăn cái gì cũng được, còn hiện tại, ngậm miệng!” Bà Uy véo con gái, cô gái ấm ức bĩu môi, không dám lên tiếng nữa.

Luật sư mở di chúc ra “Nhận sự ủy thác của chủ tịch tập đoàn Uy Thị, Uy Tề Phong, đặc biệt tuyên đọc di chúc sau khi ông cụ qua đời.”

Luật sư liếc nhìn ông Uy, bà Uy, rồi cô gái đang đói bụng kia, hắng giọng một cái “Điều thứ nhất, sau khi Uy Tề Phong mất, tất cả động sản bất động sản, tiền tài đều cho cháu gái Uy Thất Thất thừa kế!”

Bà Uy thiếu chút nữa bật cười “Chuyện này chúng tôi biết, tiếp theo là, Uy Thất Thất không có đây, tài sản sẽ giao cho cha con bé!”

Luật sư lắc đầu “Rất tiếc, điều thứ hai, nếu như người thừa kế Uy Thất Thất không thể thừa kế khối tài sản đó, sẽ để cho. . .”

“Ai thừa kế?” Bà Uy vội vàng hỏi.

“Con cái Uy Thất Thất thừa kế!” Luật sư nói tiếp.

“Nói cũng như không, Uy Thất Thất đã chẳng tìm được, con cái đâu ra!” Bà Uy rốt cuộc không nhịn được phá lên cười, chẳng lẽ xuyên không đến thời đại chiến tranh loạn lạc sinh con sao? Xấu như vậy, đàn ông nào chịu chạm vào người chứ, biết đâu lúc này chán đời quyên sinh rồi cũng nên.

Luật sư ngăn bà ta lại “Không để tôi đọc hết sao, bà Uy!”

https://thuviensach.vn

“Được, nhanh lên!” Bà Uy phấn khích ngậm miệng lại!

“Nếu như Uy Thất Thất và con cái cô ấy không thể thừa kế, tất cả động sản bất động sản, cùng với tiền tài đều quyên cho tổ chức từ thiện!”

Một câu tổ chức từ thiện kia, ba người ngồi trên ghế đều trợn tròn mắt, sao có thể chứ, ông cụ, lại đem tất cả tài sản cho bên ngoài….

Bà Uy thét chói tai giật lấy di chúc, xem từng câu từng chữ, lập tức trợn tròn mắt “Vì sao? Vì sao?”

Luật sư mỉm cười “Đây chính là chỗ cao minh của Uy lão tiên sinh, ngài ấy định dùng bản di chúc này để bảo vệ cháu gái, chỉ cần cháu gái ngài ấy xảy ra chuyện bất trắc gì, đừng ai nghĩ đến việc được hưởng phần tài sản này, đáng tiếc, ngoài ý muốn, nếu Uy Thất Thất còn ở đây, cô bé thiện lương như vậy, có thể trích ra một khoản trong tay, đủ cho ông bà sống cả đời!”

Bà Uy trợn trừng mắt, sao lại có bản di chúc như vậy, ông già này cũng độc ác quá, chỉ cần Uy Thất Thất xảy ra chuyện, đừng ai hòng có ý đồ, xem ra ông ta đã tính được ăn cả ngã về không.

Hiện tại Uy Thất Thất bị bà đưa đi xa rồi, nên chẳng được hưởng gì hết, một món tiền cũng không có, nếu như Uy Thất Thất còn đây, chí ít có thể đòi nó chia cho một phần.

Bà Uy giờ mới biết mình đã tính sai, tay bà không ngừng run rẩy “Chờ chút, Uy Thất Thất chưa chết, tôi đi tìm nó về!”

“Vậy bà đi tìm đi! Nếu trong ba năm Uy Thất Thất còn sống, di chúc vẫn còn hiệu lực, nếu không sẽ hiến tặng!” Luật sư nhắc nhở.

Bà Uy lo lắng siết hai tay, lẩm bẩm “Tôi thử xem, tôi nhất định phải tìm được nó về!”

https://thuviensach.vn

Thôn “Hạ Giáng Đầu” nổi tiếng Thái Lan, bà lão Thảo Quỷ nay đã già nua đang chơi đùa với những con sâu bọ gớm ghiếc kia, bà Uy đứng phía sau bà lão, đau khổ van xin.

“Cho Uy Thất Thất trở về đi, bà đưa nó đến nơi nào rồi!”

Bà lão Thảo Quỷ coi thường nhổ ngụm nước miếng, vài giọt nước miếng bắn lên quần áo bà Uy, bà Uy không khỏi nhíu mày, chán ghét nhìn bà lão này.

Bà lão Thảo Quỷ chậm rãi rõng rạc nói “Đưa đến Đại Hán rồi, nhưng không thể quay về được, trước đây tôi đã từng nói với bà rồi, cần phải thận trọng.”

Bà Uy chẳng ngại bà lão kia dơ bẩn, liền túm lấy bà ta “Bà biết không? Nó là thần tài đấy, mau mau lôi về cho tôi, bằng không tôi sẽ giết bà!”

“Giết tôi cũng vậy thôi, đưa đi rồi, không quay về được.” Bà lão Thảo Quỷ lộ ra hàm răng ố vàng, khinh thường nói.

“Lôi về cho tôi, lôi về đây!” Bà Uy điên rồi, bóp cổ bà lão Thảo Quỷ, đôi mắt lòng sòng sọc, tài sản kếch xù của bà, cứ như hóa thành một cơn gió bay đi mất, hiện tại chỉ có Uy Thất Thất mới có thể thu cơn gió về, đã tống đi được thì cũng có thể kéo về.

Bà Uy càng nghĩ càng tức, sao có thể tống đi rồi không về được, tay bà dùng sức mỗi lúc một lớn, nỗi đau khi mất đi tiền bạc dường như đã hóa thành đợt sóng trào, bà lão Thảo Quỷ giãy dụa, sắc mặt tái mét, bà vồ lấy bộ dụng cụ bên cạnh, cầm một con sâu lên.

Bà Uy hận bà lão Thảo Quỷ này, nhận đủ của bà một trăm vạn, vậy mà lại cự tuyệt mình dễ dàng như vậy, phải bóp chết ả lừa đảo này, bà vận hết sức, cả người bà lão Thảo Quỷ dần dần mềm oặt.

https://thuviensach.vn

Song bà Uy cảm giác trên cổ nhói đau, có thứ gì cắn bà một phát, bà đau đớn khó chịu lui về phía sau một bước, trứng lớn mắt nhìn.

Tiếp đó bà lão Thảo Quỷ ngã xuống, không đứng dậy nữa, bà Uy thoáng sờ qua cổ bà lão Thảo Quỷ, tắt thở rồi, chết rồi? Bà sợ hãi, lúc này mới tỉnh táo trở lại, lảo đảo tháo chạy khỏi phòng bà lão Thảo Quỷ.

Bà Uy không thể tìm Uy Thất Thất về, chán nản quay về nước, bà lôi kéo ông Uy đi khắp nơi cáo trạng, trình bày chi tiết, hy vọng có thể lấy được chút ít tài sản, nhưng di chúc là di chúc, vốn có hiệu lực pháp luật tuyệt đối, không lâu sau tài sản của Uy Thị bị đóng băng, chỉ chờ đến hạn, sẽ quyên cho tổ chức từ thiện.

Bà Uy mắc một căn bệnh lạ, không thể nhìn ánh mặt trời, chỉ cần thấy ánh nắng liền cảm thấy toàn thân ngứa ngáy lạ thường, dường như có vô số sâu bọ đang cắn bà, bà vẫn thường xuyên xuất hiện ảo giác, trông thấy con sâu to bự không ngừng ngọ nguậy trước mặt, khiến bà chẳng còn hứng thú ăn cơm nữa, thường xuyên trông thấy đồ ăn trên bàn cũng biến thành sâu độc.

Bà Uy suốt ngày trốn trong phòng, tính cách trở nên hết sức quái dị; dần dần tóc tai bắt đầu rụng, bộ dáng cực kỳ khủng bố.

Ông Uy mời hết tất cả bác sĩ giỏi giang, các vị chuyên gia cũng khám qua rồi, nhưng không có hiệu quả, bà Uy càng ngày càng tiều tụy hơn, cuối cùng rốt cuộc nằm bẹp trên giường không dậy nổi, biến thành một ả điên đáng sợ.

Có lẽ đây chính là báo ứng, nhẫn tâm sử dụng cổ độc với người khác, cuối cùng bị cổ độc hại lại.

Tây Vực Đại Hán, Uy Thất Thất ngồi trong phòng, có chút bực bội bất an, trong lòng như có linh cảm, đồng thời một cơn quặn đau xé lòng khiến cô thấy khó thở.

https://thuviensach.vn

“Thất Thất, nàng làm sao vậy?” Lưu Trọng Thiên ôm cô, nhẹ nhàng vuốt mái tóc cô, hầu như cả ngày nay, Uy Thất Thất đều thấp thỏm lo âu, hình như có chuyện gì đó khiến cô không thể bình tĩnh nổi.

“Ta nhớ ông nội, nhớ ông nội vô cùng, không biết vì sao? Ngày hôm qua ta mơ thấy ông nội, ông nói với ta, ông muốn bảo vệ ta mãi mãi…” Thất Thất khẽ khóc thút thít “Ta rất sợ hãi, ta lo cho ông nội, Trọng Thiên, ta không sao bình tĩnh được, có phải ông nội đã xảy ra chuyện gì không…”

Lưu Trọng Thiên khẽ hôn lên mái tóc cô “Ta thật hy vọng có phép thuật đưa nàng trở về, nhưng ta lại ích kỷ sợ để nàng quay về, Thất Thất, đừng lo, ta sẽ thay ông nội yêu thương nàng hết lòng, để cả đời này nàng sẽ cảm thấy hạnh phúc.”

“Trọng Thiên! Nếu ở Đại Hán không có chàng, thì mọi niềm hy vọng của Thất Thất cũng không còn!” Uy Thất Thất vùi đầu vào trong lòng Lưu Trọng Thiên, chỗ dựa này khiến cô tĩnh tâm lại, những giọt nước mắt hạnh phúc cứ lăn dài trên má.

“Thất Thất, ta muốn tặng nàng một món quà.” Lưu Trọng Thiên khẽ vuốt ve hai má cô, thương tiếc vô hạn nói.

“Quà gì vậy?”

“Nàng chờ chút!” Lưu Trọng Thiên bước tới cửa, hắn nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Cửa phòng vừa mở ra, Uy Thất Thất ngẩng đầu vô tình liếc nhìn qua, nhưng ánh nhìn đó, khiến cô ngạc nhiên mừng rỡ nhảy dựng lên “Phất Lăng…”

Trong sân phía ngoài cửa, Giai Giai nắm tay Phất Lăng đứng đó, sao có thể chứ, chẳng phải Đại Hán thiên tử… Uy Thất Thất phấn khởi chạy ra

https://thuviensach.vn

ngoài, ôm Giai Giai và Phất Lăng, mọi nỗi ưu sầu trong đáy mắt đều bay biến, ngập tràn hạnh phúc.

“Vì sao? Chàng làm thế nào vậy!”

“Ha ha, Hoàng thượng có một nhược điểm chí mạng, nhược điểm ấy chính là Lưu Trọng Thiên đã từng thiếu chút nữa trở thành Hoàng thượng, ta viết một lá thư cho hắn, nội dung bức thư đó là rất cảm tạ hắn đã thay hai ta chăm sóc Phất Lăng, Tây Vực dù sao cũng gian khổ, tương lai nhờ hắn phong cho con trai chúng ta làm Vương gia, như vậy có thể cùng tiểu hoàng đế tương lai dốc sức vì Đại Hán!”

“Không hiểu lắm! Nói mỗi vậy mà con chúng ta được trở về sao?” Uy Thất Thất nhìn Lưu Trọng Thiên, trong hồ lô của hắn bán thần dược gì thế.

“Đại Hán thiên tử canh cánh trong lòng nhất là bổn vương, lại không nỡ giết bổn vương, hắn sợ con trai bổn vương tương lai sẽ là Lưu Trọng Thiên thứ hai, tiếp tục phân tranh với hoàng tử của hắn, vì thế sau khi đọc thư xong, chắc chắn cảm thấy không thoải mái, liền lén đưa Phất Lăng quay về Tây Vực, trong lòng Đại Hán thiên tử luôn có sự mâu thuẫn và bất an, cho nên chúng ta cần phải rời khỏi Tây Vực, mai danh ẩn tích.”

“Đi đâu?”

“Một nơi tuyệt đẹp nhất, Thất Thất!”

Lưu Trọng Thiên bước tới trước mặt Uy Thất Thất, giang tay ôm ba mẹ con vào trong lòng, hắn muốn cả gia đình được nếm trải cuộc sống thần tiên thực sự.

Thái cúc đông ly hạ

Du nhiên kiến nam sơn (*)

https://thuviensach.vn

(*) 2 câu thơ trích trong bài thơ Ẩm tửu (Uống rượu_kỳ 5) của Đào Tiềm (365-427) một trong những nhà thơ lớn của TQ. Ông yêu thích sự tự do, tìm thú vui ở sách, ở rượu, ở ruộng đồng & làm văn để tiêu khiển, nổi tiếng với các bài thơ tả cảnh điền viên.

Dịch thơ: bản dịch của Đặng Thế Kiệt

Cúc vàng hái dưới rào đông

Núi nam thanh thản đứng trông thỏa lòng

"Bất kể đi đến nơi nào, chàng vẫn là nô lệ của ta!" Uy Thất Thất cười duyên dáng, nụ cười ấy, cũng khiến Lưu Trọng Thiên cam tâm tình nguyện rồi.

"Cả đời là nô lệ của nàng!" Lưu Trọng Thiên tạm buông hai con ra, hôn lướt một cái lên má Thất Thất, ánh mắt Thất Thất thẹn thùng ngước nhìn Lưu Trọng Thiên, có niềm hạnh phúc nào sánh bằng khi có nam nhân anh tuấn giỏi giang như vậy ở bên cạnh mình, xuyên không hai ngàn năm, tình duyên ấy có lẽ trong vận mệnh đã định sẵn rồi.

"Ta cả đời này… Cũng là nô lệ của chàng!"

Năm 86 trước công nguyên, Đại Hán thiên tử truyền ngôi cho hoàng tử Lưu Phất Lăng, xưng là Hán Chiêu Đế! Nhưng suốt cả cuộc đời Đại Hán thiên tử luôn ấp ủ một tâm sự, trước lúc lâm chung muốn gặp lại Lưu Trọng Thiên và Uy Thất Thất một lần, cũng định đón cả nhà Lưu Trọng Thiên về Trường An, nhưng sau khi Hoàng thượng phái người đi Tây Vực, lại tay không trở về, đến cả bóng người cũng không trông thấy, Đại Hán thiên tử siết chặt nắm tay, hai mắt trợn trừng, buồn bực mà chết.

HẾT

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Lời Nguyền Tai Hại Đến Từ Thái Lan
Chương 2: Xuyên Không Cổ
Chương 3: Rơi Xuống Chiến Trường Đại Hán
Chương 4: Doanh Trại Quân Đội Ở Một Thế Giới Khác?
Chương 5: Chư Thần Ơi, Mau Cứu Con Với!
Chương 6: Nam Nhân Có Bàn Tay Đẹp
Chương 7: Trêu Chọc Tôi, Tôi Sẽ Đánh Các Anh!
Chương 8: Mông Nở Hoa
Chương 9: Ba Lần Thay Nước Tắm
Chương 10: Chạy Trốn Đụng Phải Hai Con Sói
Chương 11: Con Gái Tốt Không Chịu Thiệt Trước Mắt
Chương 12: Vương Gia Muốn Chém Đầu Thất Thất
Chương 13: Tam Vương Gia Anh Dũng Thiện Chiến
Chương 14: Thất Thất Được Tự Do
Chương 15: Sao Tôi Lại Trở Nên Xấu Xí Như Vậy?
Chương 16: Thất Thất Dẫn Sấm Sét
Chương 17: Ảo Giác Của Tam Vương Gia
Chương 18: Ý Định Mới Xuyên Không Về Nhà
Chương 19: Tôi Muốn Đi Đánh Giặc
Chương 20: Vương Gia Tính Tình Quái Lạ
Chương 21: Phân Biệt Giới Tính
Chương 22: Bom Dầu Cá
Chương 23: Thất Thất Nhếch Nhác
Chương 24: Xà Phòng Siêu Cấp Giặt Quần Áo
Chương 25: Là Nam Nhân Hay Là Nữ Nhân
Chương 26: Uy Thất Thất Với Rock And Roll
Chương 27: Thất Tướng Quân
Chương 28: Hóa Ra Tên Ma Lem Là Nữ Nhân

https://thuviensach.vn

Chương 29: Làm Tướng Quân Đến Nỗi Ghiền Rồi
Chương 30: Chuyện Lớn Rùm Beng Rồi
Chương 31: Tôi Là Hữu Tướng Quân
Chương 32: Tôi Có Vũ Khí Bí Mật
Chương 33: Từ Trên Trời Rơi Xuống Mưa Hoa
Chương 34: Giúp Ngươi Hút Độc Ra Ngoài
Chương 35: Thể Xác Và Tinh Thần Bị Giày Vò
Chương 36: Tóm Được Nhược Điểm Của Tam Vương Gia
Chương 37: Đại Hán Thiên Tử Ban Hôn Xú Nữ
Chương 38: Chúc Mừng Vương Gia, Chúc Mừng Vương Gia!
Chương 39: So Với Uy Lực Của Bom Dầu Cá Còn Lợi Hại Hơn
Chương 40: Hoàng Mệnh Không Thể Trái
Chương 41: Không Có Lựa Chọn Thứ Ba
Chương 42: Ây Giờ Không Chạy Còn Đợi Đến Lúc Nào
Chương 43: Nam Nhi Khí Thế Thua Trong Tay Nữ Nhân Xấu Xí
Chương 44: Một Tia Cảm Động Trong Lòng
Chương 45: Sa Mạc Khuynh Tình
Chương 46: Chiếm Tiện Nghi Còn Ra Về
Chương 47: Côn Điện Phòng Sói Dữ
Chương 48: Tiểu Phú Bà Bạc Triệu Giắt Đầy Eo
Chương 49: Cóc Mà Đòi Ăn Thịt Thiên Nga
Chương 50: Vương Phi Thực Dã Man
Chương 51: Chúng Ta Cùng Thảo Bản Hiệp Nghị
Chương 52: Hai Yêu Cầu Của Thất Thất
Chương 53: Vương Gia Không Phải Mẫu Người Mà Ta Thích!
Chương 54: Đại Sắc Lang, Con Cóc
Chương 55: Vương Phi Của Ngài Có Lễ Nghi Rồi!
Chương 56: Ngươi Nhất Định Là Vương Phi Của Ta
Chương 57: Đêm Động Phòng Hoa Chúc
Chương 58: Lạc Hồng
Chương 59: Xấu Nữ Như Thế Mê Hoặc Lòng Người
Chương 60: Ngô Giám Quân Kiểm Tra Lạc Hồng

https://thuviensach.vn

Chương 61: Lưu Đại Thúc?
Chương 62: Lần Đầu Đùa Giỡn Ngô Giám Quân
Chương 63: Sa Mạc Hắc Tốc Xà
Chương 64: Nụ Hôn Nhẹ Tựa Lông Hồng
Chương 65: Đem Mông Giấu Đi
Chương 66: Lần Hai Đùa Giỡn Ngô Giám Quân
Chương 67: Ngô Trung Nghĩa Sợ Hãi Ngất Đi!
Chương 68: Dương Dương Tự Đắc
Chương 69: Xấu Nữ Khiến Người Ta Sợ Hãi
Chương 70: Lần Ba Đùa Giỡn Ngô Giám Quân
Chương 71: Phu Quân Thống Soái
Chương 72: Ngàn Vạn Lần Đừng Đánh Mông
Chương 73: Một Ngày Một Đêm
Chương 74: Tai Hại Chết Người
Chương 75: Cảnh Sắc Mê Hoặc
Chương 76: Nhiệt Tình Khiêu Gợi, Vo Hạn Mi Hoặc
Chương 77: Tình Thế Bắt Buộc
Chương 78: Cắn Vào Áo Giáp
Chương 79: Tàn Dư Quân Hung Nô Trên Sa Mạc
Chương 80: Liều Chết Chiến Đấu
Chương 81: Đồng Quy Vu Tận
Chương 82: Bất Đắc Dĩ Òa Khóc
Chương 83: Lưu Lạc Bói Toán Sư
Chương 84: Bói Toán Sư Tiên Đoán
Chương 85: Lòng Hắn Bỗng Trở Nên Băng Giá
Chương 86: Tuyệt Không Từ Bỏ
Chương 87: Bói Toán Sư Trao Đổi Điều Kiện
Chương 88: Là Tiểu Bảo Bối Hay Là Yêu Tinh Phiền Phức
Chương 89: Khải Hoàn Hồi Trường An
Chương 90: Xấu Phi Vào Phủ
Chương 91: Ninh Vân Nhi Đánh Đàn
Chương 92: Làm Vương Phi Cũng Không Tệ

https://thuviensach.vn

Chương 93: Vương Gia Chê Ta Xấu
Chương 94: Vương Phi Phải Chăng Mang Thai Rồi?
Chương 95: Có Phần Lãnh Phí Giường Lớn
Chương 96: Khiêu Chiến Tôn Nghiêm Của Hắn
Chương 97: Nữ Nhân Nghịch Ngợm Khó Mà Quản Chế
Chương 98: Ta Phải Khiến Ngươi Hoàn Toàn Tử Bỏ Ý Định Này
Chương 99: Xấu Phi Hoá Mỹ Nhân
Chương 100: Mỹ Nhân Khoả Thân
Chương 101: Vịt Trời Bất Ngờ Hoá Phượng Hoàng
Chương 102: Nữ Bá Vương Đường Phố Trường An
Chương 103: Đêm Tình Bạo Ngược
Chương 104: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (1)
Chương 105: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (2)
Chương 106: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (3)
Chương 107: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (4)
Chương 108: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (5)
Chương 109: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (6)
Chương 110: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (7)
Chương 111: Nữ Nhân Mê Hoặc Lòng Quân Vương (8)
Chương 112: Xuân Dược (1)
Chương 113: Xuân Dược (2)
Chương 114: Khăn Che Mặt Mê Người (1)
Chương 115: Khăn Che Mặt Mê Người (2)
Chương 116: Khăn Che Mặt Mê Người (3)
Chương 117: Khăn Che Mặt Mê Người (4)
Chương 118: Nghi Ngờ: Ban Hôn Xấu Nữ
Chương 119: Trộm Lòng Của Nàng (1)
Chương 120: Trộm Lòng Của Nàng (2)
Chương 121: Trộm Lòng Của Nàng (3)
Chương 122: Đại Náo Hoàng Cung
Chương 123: Đại Náo Hoàng Cung (2)
Chương 124: Đại Náo Hoàng Cung (3)

https://thuviensach.vn

Chương 125: Giam Cầm Chân Tình (1)
Chương 126: Giam Cầm Chân Tình (2)
Chương 127: Giam Cầm Chân Tình (3)
Chương 128: Nhầm Giường (1)
Chương 129: Nhầm Giường (2)
Chương 130: Nhầm Giường (3)
Chương 131: Nhầm Giường (4)
Chương 132: Nhầm Giường (5)
Chương 133: Nhầm Giường (6)
Chương 134: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (1)
Chương 135: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (2)
Chương 136: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (3)
Chương 137: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (4)
Chương 138: Nữ Tướng Quân Xuất Chinh (5)
Chương 139: Phản Chiến Vì Yêu (1)
Chương 140: Phản Chiến Vì Yêu (2)
Chương 141
Chương 142: Thất Thất Đến Từ Tương Lai
Chương 143: Ông Chủ Thất Tắc Giai Nhân
Chương 144: Quan Tài Trống Không
Chương 145: Cải Tử Hoàn Sinh
Chương 146: Mèo Và Chuột
Chương 147: Vị Thượng Khách Trăm Mối Tương Tư
Chương 148: Vương Gia? Tướng Công?
Chương 149: Sát Khí
Chương 150: Ấp Ủ Tâm Sự
Chương 151: Lời Thỉnh Cầu
Chương 152: Bặt Vô Âm Tín
Chương 153: Hiệp Nghị Bán Mình
Chương 154: Rượu Độc
Chương 155: Dối Trên Lừa Dưới
Chương 156: Sự Kiện Quan Tài Trống

https://thuviensach.vn

Chương 157: Thiện Ác Ắt Báo

https://thuviensach.vn